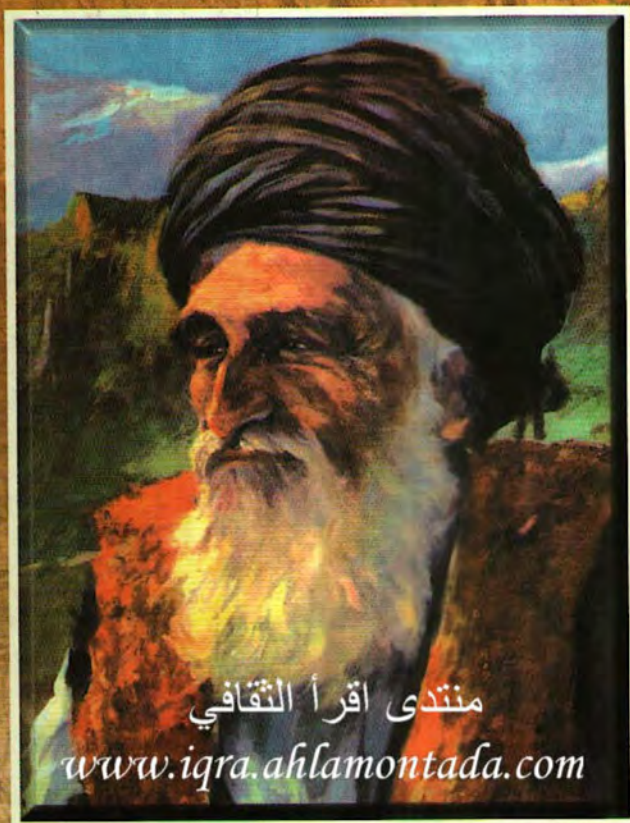

دیوانی مہولہ وی

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.afhamontada.com

کۆ کردنه وه، لیکۆ لینه وه و
لیکدانه وه، له سهر نووسینی:

مه لابعبد الکیرمی ندآس

معدوم کرد، عبدالرحیم بن سعید ۱۲۲۱ - ۱۳۰۰ق.
[دیوان].

دیوانی مهولهوی / [عبدالرحیم بن سعید معدوم کرد].
کۆکردنه‌وهو، لیکۆلینه‌وهو . . . عبدالکریمی مدرس . - سنندج: انتشارات
کردستان، ۱۳۷۸.
ص، [۵۵۰].

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
عنوان دیگر: دیوانی مهولهوی
کردی.

چاپ مکرر.

شعر کردی - قرن ۱۳ق. الف. مدرس، عبدالکریم، ۱۲۸۳ - ، مصحح.
ب. عنوان. ج. عنوان: دیوانی مهولهوی.

۸۶۹/۲۱

BIR۳۲۵۶/الف ۱۸۴۳م ۶

۱۰۲۶۹ - ۷۸م

کتابخانه ملی ایران

دیوانی مهولهوی

کۆکردنه وهو، لیکۆلینه وهو لیکدانه وه،

له سه ر نووسینی:

مهلا عبدالکریمی مدرس رحمته الله

بلاوکه ره وهی کوردستان

دیوانی مهولهوی

✓ دیوانی مهولهوی	✓ ناوی کتیب (نام کتاب):
✓ عبدالرحیم بن سعید معلوم کرد	✓ دانراوی (تالیف):
✓ مهلا عبدالکریمی مدرس	✓ کۆکردنهوه، لیکۆلینهوه (شرح و تحقیق):
✓ چوارهه (چهارم) ۱۳۸۶	✓ کهرهتی چاپ (توبت چاپ):
✓ ۵۰۰۰ دانه (جلد)	✓ ژمارهی چاپگراو (بیراز):
✓ ۵۵۲ صفحهی وزیری	✓ ژمارهی لاپهه و نه‌ندازه: (تعداد صفحه و قطع):
✓ بلاوکردنهوی کوردستان (انتشارات کردستان)	✓ بلاوکه‌روهه (ناشر):

انتشارات کردستان

بسنج - پاساژ عێزنی
تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲

شاپکده: X-54-7638-964-964
ISBN: 964-7638-54-X

قیمت
۴۴۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سه‌ره‌تا

له‌کۆشی ئەم کوردەواری‌یه‌ی تێمه‌دا گه‌لی ئەدیبی پایه‌به‌رز په‌روه‌رده بوون که به‌ گوێزهی سه‌رده‌م و رێ و شوێنی خۆیان هیچیان له‌ ئەدیانی به‌ناویانگی ولاتانی تر که‌متر نه‌بووه، به‌لام که‌میان بۆیان هه‌ل‌که‌وتوو له‌ گه‌ل‌مردنیانا ناویان کوێر نه‌بیته‌وه‌و نیشانه‌یه‌کیان له‌پاش به‌جێ بمێنی و هه‌واییکی که‌م و کورتیان بزانی.

دۆستی خۆشه‌ویستم، «سید علاء‌الدین سجادی» توانیوه به‌ هه‌رزه‌حمه‌تیک بووه ناوی کۆمه‌لێک له‌ شاعیره‌کانی کوردستان کۆ بکاته‌وه له‌ میژوووه‌که‌ی‌دا، به‌لام سه‌رگوزه‌شته‌ی ته‌نها چه‌ند که‌سیکیانی ده‌سه‌که‌وتوه، ته‌وانیش زۆربه‌یان له‌ سه‌رده‌مانه‌ی دوایی‌دا ژیاون... ئاخۆ ته‌وانه‌ی که‌ نه‌ ناویان ماوه‌ته‌وه‌و نه‌ نیشانیان، که‌ بیه‌تبه‌ چه‌ندسه‌د که‌س؟ مه‌گه‌ر هه‌ر خوا خۆی بزانی!، له‌ خوالێ خوش بوو «شیخ علاء‌الدین» ی «بیاره» م بیست فه‌رموی: له‌ «مه‌وله‌وی» م بیست که‌ وتی: جارێکیان به‌ سه‌فه‌ر چووم بۆ «قه‌لای جوانرۆ» له‌وئ کتیبیکی «شیرین و فه‌رهاده» ی ناته‌واوم دی، له‌ تاقینکا که‌وتبوو، که‌ ته‌ماشام کرد زۆر له‌ لام شیرین و ناسک بوو، وستم به‌ شیعی خۆم ته‌واوی بکه‌م، وه‌ ده‌ستم کرد به‌ نوسین و چه‌ند شیعی‌تکم نووسی، پاشان که‌ به‌راوردم کرد له‌ گه‌ل‌ شیعی‌ی نه‌سلی کتیبه‌که‌ هینه‌کانی خۆم ته‌وه‌نده به‌ ناته‌واوه‌هاته به‌رچاو، شه‌رمه‌زار بووم و ده‌ستم له‌ نوسین و ته‌واو کردنی کتیبه‌که‌ هه‌ل‌گرت.

تێستایش تێمه‌ نازانیین ته‌و شیرین و فه‌رهاده کام شیرین و فه‌رهاده‌و دانه‌ره‌که‌ی کێ‌یه که‌ ته‌وه‌نده هونه‌رمه‌ند بووه، مه‌وله‌وی خۆی له‌ عاستیا به‌ هیچ نه‌زانیه‌.

هۆی ون بوونی سامانی ئه ده بیمان به پیتی تی گه یشتنی من چه ند شته:
 به که م: هیرشی زۆری له شکهری بیگانه بۆ سه ر و لاته که مان که بروه به هۆی فه وتانی
 زۆر خیزان و وێران بوونی گه لێ شوین و له ناو چوونی گه لێک کتییخانه و کتییی نایاب.
 دوو هه م: نه خوێنده واری خه لکی و لات و نرخ دانه نانیا ن بۆ ئه ده ب و پاشماوه ی
 دێرینمان.

سێهه م: بێ قیمه تی ئه ده بی خو مآلی له به رچاوی زۆر به ی گه و ره کانه مان که زمانی
 کوردی یان به زمانی کی سووک و بێ بایه خ دانه ناو لایان وابوو ئه بێ هه ر چاویان له
 ئه ده بیاتی زمانانی دراوسێ بێ.

ئه مپرو ش که ئه و هۆیا نه ی زوو تا راده به کی زۆر له ناو چوون، لام وایه هۆی گه و ره ی
 زیندوو نه بوونه وه ی سامانی ئه ده بی کۆنمان، بریتی به له بێ به یوه ندی و له به ک نه گه یشتنی
 ئه و کوردانه ی که به شیوه ی جیا جیا قسه ئه که ن، وه له که می چاپخانه و هۆی بلاو کردنه وه و
 بازار ده س نه که وتن بۆ هه موو جۆره چاپه مه نی به کی کوردی له هه موو لایه کی کوردستانا.

به کی یک له و ئه دیبه به رزانه مان که سه رده م و شوینتی ژیا نیا ن وانه بوه به زووی
 ناو و نیشانیان کۆر بکاته وه، «سید عبدالرحیم» ی «تاوه گۆزی» به که زانایه کی به رزی
 ئایینی و سو فی به کی بێ گه ردو شاعیرێکی بێ هاوتا بووه، وه هه لبه سته پر شو ره کانی له
 به شیکی گه و ره ی کوردستانا بووه به ویردی سه ر زبانی هه موو ئه ده ب په ره و رێک و
 خاوه نی هه ستیکی ناسک. وردی و ناسکی و سو زی غه زه لیاتی مه وله وی له هه موو
 کۆر پێکی ئه ده بی دا ناویانگی ده رکردوه. ئه وه ی له شیعی مه وله وی گه یشتبێ به نا چاری
 گیرۆده ی دلگیری مه عنای بووه، بۆیه شیعی مه وله وی خۆی گه یاندوه ته هه ر کۆر پێکی
 ئه ده بی، وه له دیوه خانی هه ر گه و ره به کی ئه ده ب په ره و ری کوردا له لای ژووره و جیی
 خۆی کرتوه ته وه، وه ئیستاش ناوی مه وله وی له هی هه ر شاعیرێکی تری کورد، زیاتر
 به سه ر زمانی گه له وه به و خویشی له زۆریان زیاتر مافی خۆی وه رگرتوه.

ئەم راستىيە بەشىكىشى ئەگەر تەو بە ئو پەيوەندى يە بە تىنەي كە مەولەوى لە گەل
 خوالى خۆش بووان شىخى «سراج الدىن» و شىخى «بهاء الدىن» و شىخى «ضياء الدىن»
 بوويەتى، كە ئەوانىش خاوەنى گەورە ترين خانەقاو خويندنگاي ئاينى بوون لە سەر دەمى
 خۆيانا لە كوردستانا وە مەنسويان لە ھەموو لايە كى دا بوو، وە خويندنگاو خانەقاكانيان
 فەقى و سۆفى لە زۆربەي ناوچە كانى كوردستانە وە تىابوو. ئەمەش بوو بە ھۆي ئەو
 شىعەرى مەولەوى زۆربەي ناوچە كانى كوردستان بەگەرپ. جگە لەو كە سەر دەمى
 ژيانىشى پيشكە و تووتر بوو لە سەر دەمى يە كىكى وە ك «بىساراني» و «سەيدى» كە لە گەل
 پاھى بەرزى شىعەرى شيانا ھىشتا ناويانگيان لە دەرە تائىكى تەسك دەر نەچوو.

شاعىرى خوالى خوش بوو حاجى «تۆفلىق» ي «پىرە مرد» وەختى خۆي ھەنگاوتكى
 دلسۆزانەي نا، كە ژمارە يە كى زۆرى لە پارچە شىعەرە كانى مەولەوى كۆكردە وە
 وەرى گىترايە سەر شىوہى سلیمانى و «ئەسل» و «رۆح» كە ي لە دوو بەرگا بلاو كردە وە...
 مینىش دەمىكە خەرىكى كۆكردنە وە شىعەرى مەولەوىم ئەيان نوسمە وە تا لەم
 دوايى بەدا توانىم بەرى ئەو رەنجى چەند سألە يەم بەكەم بەم كتيبە. وە بۆ بەجى ھىنانى
 ھەندىك لە واجبى سەر شانم بەرامبەر بە ئەدەبى نەتە وایە تىمان پيشكە شى خويندە وارانى
 كوردى بەكەم.

لەم كتيبە دا بۆ ئاسانى، ھاتووم پارچە ھەلبەستە كانم بە پىي تىپە كانى «ئەلف» و «بى»
 رىك خستوو لە سەر بنچىنەي تىپى يە كەمى يە كەم شىعەرى ھەر پارچە شىعەرىك، وە بە
 گوئەرى ئەوہى كە ديومە نووسراوہ يا لە شارە زايانم بىستووہ: ھۆي دانانى ھەندىكىانم
 باس كردووہ، وە مەعناي ئەو وشانەم لى داوہ تەوہ كە بە ئاسانى نازانرین يا تەنھا ھەر لە
 شىوہى شىعەرى كۆنمانا بە كار ھىتراون. وە ئەگەر مەعناي شىعەرىك تەنھا بە لىكدانە وە
 مەعناي وشە گرانە كانى نە زانرئ، پوختەي مەعناي ئەو شىعەرە شم لى داوہ تەوہ، وە ئەگەر
 مەعناي چەند شىعەرىك بە سەرايى بە يە كەوہ، مەعناي ھەموانم لە ئاخى شىعەريان پىكە وە
 لى داوہ تەوہ.

له کوکردنه وهی ئەم شیعراڤه ی مهولهوی دا یارمهتیم له گه لێ کهس دیوه. وه ک جه نابیی
 «سه یید تاهیر هاشمی» له «ده ولت ئاوا» و «حسن فهیمی به گی جاف» و حاجی
 «حه یدهر» ی کورپه زای «مه حمود یاروه یس» و شیخ «ئه حمه د» ی شیخ «سدیق» ی
 «نیرگسه جار» و مه لا «که ریم» ی «ده له مه پی» و مه لا «که ریمی گو لپ» ی و فه قتی «په شهید» ی
 «همه وه نند»، وه چهند کهسی تر که یا دیوان یا چهند پارچه شیعرێکی مهولهوی یان لای بوو
 بۆ یان ناردم و به راوردم کرد له گه ل ئه وهی لام هه بوو، وه چیم نه بوو نوسیمه وه، یان
 یارمهتی ئه ده بی ترم لێوه دین له باره ی مهولهوی یه وه، سوپاسیکی گهرمی ئەم زاتانه
 ئە که م وه به تاییه تی جه نابیی «سید طاهر» که که لکیکی زۆرم وه رگرت له نامیلکه
 فارسی یه که ی که له بابته مهولهوی و شیعر ی مهولهوی یه وه بۆی نوسیوم، وه جه نابیی
 «حسن فهیمی جاف»، که که شکۆ له شیعر ی یه که ی خوالی خوش بوو «مه حمود پاشا» ی
 باییری دایه لام. ههروه ها نه بێ سوپاسی ئه ده بی به رزی کورد خوالی خوش بوو «په فیتق
 حیلمی» یش بنوسم که کتیبه که ی خوێنده وه، وه هه ندی سهرنجی وردی پیشان دا، وه
 پر یار بوو سه ره تای بۆ بنوسی به لام مهرگ موله تی نه دا.

«دیوانی مهولهوی» به ده سنووس، جگه له و زاتانه ی که وتم یارمه تی یان داوم، لای
 گه لێ کهسی تر یش هه یه، به لام من هه رچهند هه ولّم دا نه متوانی ده سیان خه م.
 وه ک زانیومه لای به گزاده جافه کانی «که لار» و لای مناله کانی شیخ «ره سول» ی
 «گومه ته ی قه ره داغ» و لای شیخانی «شاقه لا» له «سه رشو» ی «سه قز» و لای سه ییده کانی
 «لۆن» یش هه یه. وه ک بیستوومه نوسخه ی سه ییده کانی «لۆن» هۆی دانانی غه زه له کانی شی
 لێ نوسراوه. نامه ی زۆرم بۆ هه موو ئه وانه نووسی بۆ داوا ی شیعر ی «مهولهوی»، به لام
 وه رامم له که سیانه وه ده سگیر نه بوو.

هه روه ا لام وایه کۆمه له شیعر ی مهولهوی لای سه ییده کانی «باینجۆ» یش هه بی، به
 نیشانه ی ئه وه که له سه ره تای مامۆستایی ما له خوێندن گای خانه قای «بیاره» خوالی خوش بوو
 «امین السادات» ی «باینجۆ» یش له وئ بوو زۆریه ی شیعر ی مهولهوی له بهر بوو، وه
 مه عناکانی باش ئه زاین و ئه ی زانی که ی وه له چ مونا سبه تیکا دای ناون. داخی گرانم ئه و

رۆژه هه‌رچهند شیعرى مه‌وله‌ویم نه‌نوسى یه‌وه، به‌لام فکرى نه‌وه نه‌که‌وتبوه که‌لله‌م که‌ بیکه‌م به‌کتیب تا نه‌و شتانه‌ی که‌ «امین‌السادات» نه‌ی‌زانین بیان نوسمه‌وه. «امین‌السادات» هه‌موو جارێ ئه‌وه‌نده به‌ سۆز شیعرى مه‌وله‌وى نه‌خوێنده‌وه وه‌ک ده‌روێش حالى لى‌ییت و‌اله حالى ته‌بیعی ده‌رته‌چوو.

هه‌رچۆن بێ من نه‌وه‌ی له‌ تواناما بوو کردم، وه‌نه‌بێ بلیتم که‌م و‌کورتى له‌ ئیشه‌که‌مانه‌، چونکه‌ پرۆژه‌ی وا هه‌رگیز به‌ تاقه‌که‌ستیک به‌بێ که‌م و‌کورتى ناهێنرێته‌ دى. له‌به‌ر نه‌وه‌ ئه‌م تکایانه‌ی خواره‌وه‌م به‌ره‌و روى هه‌موو نه‌وانه‌ نه‌که‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌م کتیبه‌یان به‌رچاو نه‌که‌وئ، بۆ نه‌وه‌ی که‌لک له‌ یارمه‌تى‌یان وه‌ربگرم، وه‌ نه‌گه‌ر عومر وه‌فای کرد جارێکى تر به‌ شیوه‌یه‌کى باشت‌ر له‌ چاپى بده‌مه‌وه‌:

۱. هه‌رکەس پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکى لا هه‌بێ که‌ له‌م دیوانه‌دا بلاو نه‌کرایته‌وه‌، یا بلاو کرایته‌وه‌ به‌لام له‌ نوسخه‌که‌ی نه‌ودا شیعرێک یا چه‌ند شیعرێکى زیاتر بێ، نه‌و پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌، یا شیعره‌ زیاده‌که‌مان بۆ بنێرئ.

۲. نه‌گه‌ر لای ئیمه‌ شیعرێک له‌ پارچه‌یه‌ک‌دا بلاو کرایته‌وه‌، وه‌ له‌ نوسخه‌ی که‌ستیک‌دا له‌ پارچه‌یه‌کى ترا بێ، یا چه‌ند پارچه‌ی لای ئیمه‌ له‌ نوسخه‌ی که‌ستیک‌دا یه‌ک پارچه‌ بن، یا به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، ئاگادارمان بکات.

۳. نه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ شیعرێک‌دا، یا جومله‌یه‌کى لای که‌ستیک‌ به‌جۆرێکى تر بێ، بۆمان بنوسئ.

۴. هه‌رکەس لای و‌ابێ ئیمه‌ مه‌عناى شیعرێکمان خراب لى‌ داوه‌ته‌وه‌، یان هۆی دانانى پارچه‌یه‌کمان به‌ ناراست نووسیوه‌، رای خوێمان بۆ بنێرئ.

ئیت‌ر هیوام و‌ایه‌ هه‌رکەس له‌م روه‌وه‌ وا هه‌ست بکا نه‌وه‌ی لایه‌تى ئه‌مانه‌تى ئه‌ده‌بى کورده‌ لای، وه‌ نه‌بێ ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ بگه‌یه‌نئ به‌ جێى خۆی، تا به‌ هه‌موو لایه‌کمانه‌وه‌ بتوانین میراتى ئه‌ده‌بى‌مان به‌ شیوه‌یه‌کى راست و‌ دروست بگه‌یه‌نین به‌ نه‌وه‌کانى پاشه‌وه‌مان.

مهولهوی له چند لاپه ره په کدا

ناوی «سید عبدالرحیم» ی کورپی مهلا «سه عید» وه له نه وهی مهلا «یوسف جان» ی کورپی مهلا «نه بوبه کر، مصنف» ی «چۆر» ی به ﷺ که نه گه رپته وه سهر خواناسی به ناوبانگ «سه یید موحه ممد زاهد» که به «پیر خدر شاهۆ ﷺ» ناوبانگی ده رکردوه، وه له وه چه ی حه زره تی «حوسه یین» ی کورپی حه زره تی «عهلی» کورپی «نه بووتالب» ه. نازناوی شیعر ییشی «مه عدوومی» وه له ناو خه لک و له کۆرپی نه دیبانا به «مه ولهوی» ناوبانگی ده رکردوه.

مهولهوی له سالی ۱۲۲۱ ی کۆچی له دئی «سه رشاته» له ناوچه ی «تاوه گۆز» ی -به شی «عیراق»- له خیزانیتکی ناین په روه ری به حورمهت دا له دایک بووه، وه هر له سه رده می منالی دا مالی باوکی هاتوه بو دئی «بیژاوه» له نزیکي «هه له بجه»، له وئی لای باوکی قورثانی پیروزی ته واو کردوه و ورده کتیبه سه ره تایي په کانی فارسی و «صرف» و «نحو» ی خویندوه. پاشان له سه ر ئوسولی فه قیکانی کوردستان چوووه بو خویندن بو «پاوه» له ناوچه ی «هه ورامان» ی «لهۆن»، وه پاش ماوه یه ک له وئوه چوووه بو «چۆر» له «مه ربوان» وه له وئی یشه وه چوووه بو «سنه» وه له مزگه وتی «وه زیر» دامه زراوه، نه نجا چوووه بو «بانه» وه له وئی یشه وه چوووه بو «سلیمانی» وه له «مزگه وتی گوره» دامه زراوه که له و کاته دا هیشتا جه نابی «شیخ مه عرف» ی «نۆدئی» ماموستا بووه تیایا.

نه نجا چوووه بو «هه له بجه» وه له «مزگه وتی جامیعه» لای مهلا «سادیق ته وئله» یی که «موسه عید» بووه له خزمه تی شیخ «عبدالله» ی «خه ربانی» دا خویندوه تی. نه نجا چوووه

بۆ «قه‌لای جوانپۆ» وه له خزمه‌تی مه‌لا «موحه‌مه‌د» ی «قازی» ی دا خوئندویه، له‌وشه‌وه بۆ جاری دووهم له‌سه‌رده‌می «ره‌زاقولی خان» ی «والی» دا چووه‌ته‌وه بۆ «سنه» وه له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» دامه‌زراوه، وه ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌ جاری پیشوو له‌وی ماوه‌ته‌وه، شه‌نجا دیسانه‌وه هاتوو‌ته‌وه بۆ «سلیمانی» وه له‌ خزمه‌تی مه‌لا «عبدالرحمان» ی «نۆدشه» یی دا که موفتی سلیمانی و مامۆستای مزگه‌وتی «مه‌لکه‌ندی» بووه خوئندنی ته‌واو کردوو و ئیجازه‌ی ده‌رس و تنه‌وی وه‌رگرتوو.

ئه‌وه‌ی که مه‌شه‌وره‌گوایه «مه‌وله‌وی» له‌ زه‌مانی «ره‌زاقولی خان» ی «والی» دا له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» ی «سنه» له‌ خزمه‌تی حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» ی «نۆدشه» یی دا ئیجازه‌ی وه‌رگرتوو، راست نیه. چونکه حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» هه‌تاوه‌کو پاش زه‌مانی «فه‌ره‌اد میرزا» که پاش «غولام‌شاخان» و «ره‌زاقولی خان» ی برای، بووه به‌ حوکمرانی «ئه‌رده‌لان». وه پاش سه‌فه‌ری «حه‌ج» ی له‌ گه‌ل شیخی «به‌اءالدین» که پاش سالی ۱۲۹۰ ی کۆچی بووه، رۆشتوو بۆ «سنه»، وه له‌ وکاته‌دا مه‌وله‌وی عومری له‌ ۶۰ سالی که‌مه‌تر نه‌بووه، به‌لکوو پاش ئه‌وه‌ ته‌نها چهند سالی زیاده. که‌واته‌ چۆن ئه‌گونجی له‌ عومری وادا ئیجازه‌ وه‌ریگری.

هه‌روه‌ها له‌ سالی ۱۲۷۱ ی دا شیخی «سراج‌الدین» مه‌وله‌وی له‌ گه‌ل حاجی شیخ «عبدالرحمان» ی کۆری ئه‌نیتری بۆ «سنه» بۆ مه‌سه‌له‌ی ناکۆکی به‌ینی «غولام‌شاخان» و مه‌لاکانی «سنه». دیاره ئه‌بێ مه‌وله‌وی له‌ وکاته‌دا مه‌لا به‌کی پایه‌ بله‌ند بووی، ئه‌گینا بۆ ئیشی وا ئه‌نیتررا. جگه‌ له‌ وه‌ش ریی تی‌ناچی مه‌وله‌وی ئیجازه‌ی لای حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» وه‌رگرتی، چونکه هه‌شت سالی له‌ وگه‌وره‌تر بووه، وه‌ک له‌م شیعه‌ فارسی یه‌وه ده‌رئه‌که‌وی که میژوی له‌ دایک بوونی حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» به‌ حروفی «ئه‌به‌جه‌د»:

هاتفی از سر الهام بتاریخش گفت: بود احمد خلف امجد عبدالرحمن

که نه‌کاته ۱۲۲۹ ی کۆچی مانگی.

به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه بۆ ئیسه‌پاتی ئه‌وه‌ که مه‌وله‌وی له‌ سلیمانی ئیجازه‌ی وه‌رگرتوو، ئه‌وه‌ش ئه‌و چیرۆکه‌یه‌ که پاشان هه‌ر له‌م کورته‌ میژوو‌ه‌ی ژبان‌دا ئه‌ی‌گێرینه‌وه له‌ باره‌ی

چوونیهوه بۆ سهیران بۆ «سهرجنار» له گه‌ڵ هه‌ندی له میره‌کانی «بابان» پاش ته‌واو بوونی
 ئاهه‌نگی ئیجازه‌وه‌رگرنتی.

مهولهوی له سه‌ره‌تای مه‌لایه‌تی دا له دینی «چروستانه» له نزیکي «هه‌له‌بجه» دامه‌زراوه
 و فه‌قیی راگرتوه‌وه ده‌سی کردووه به ده‌رس وتنه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک هه‌واي «تصووف»
 نه‌که‌وتنه‌که‌له‌ی و گرفتاری زه‌وقی «ئه‌هلی مه‌عنا» نه‌بی و نه‌پوا بۆ «ته‌وتله» بۆ خزمه‌تی
 شیخ «عوسمان السراج الدین» ی خه‌لیفه‌ی «مه‌ولانا خالید» ی «نه‌قشبه‌ندی» که یه‌که‌م که‌س
 بووه ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌ی له کوردستانا بلاو کردووه ته‌وه. مهولهوی له «ته‌وتله» نه‌بی به موریدی
 شیخی «سراج الدین» وه وه‌ختیکي زۆر به «سلوک» وه ئه‌باته سه‌ر، وه پاش چه‌ند سالی‌ک
 نه‌گرتزیته‌وه بۆ «بیاویله» که دئی‌یکه له ژووری «هه‌له‌بجه» وه. پاش ماوه‌یه‌کی تریش
 له‌وتوه بار نه‌کا بۆ «گونه» که یه‌کێکه له دئی‌یه‌کانی هۆزی «نه‌روولی». پاش چه‌ند سالی‌ک
 نه‌وئیش به‌جی ئه‌هیلتی و نه‌چي بۆ «شه‌میران» که نه‌وکاته له ژیر ئیداره‌ی شیخ «عه‌لی،
 عه‌بابه‌یلئ» یی دا بووه. شیخی ناوبراو زۆر خزمه‌تی مهولهوی و ده‌س و پێوه‌نده‌کانی نه‌کا،
 به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک به ته‌ئسیری «موحه‌مه‌د پاشا» ی جاف به‌رتوه‌ بردنی «شه‌میران» له
 ده‌ستی نه‌و شیخ «عه‌لی» یه ته‌سنرتنه‌وه وه نه‌درتته ده‌ستی «عوسمان» ی «خاله» که له
 پیاو ماقولانی هۆزی «یه‌زدانه‌خشی» بووه، له نه‌نجامی ئه‌م لابردن و دانانه‌دا مهولهوی
 مالی له شه‌میران بار نه‌کا و نه‌پواته‌وه بۆ «سه‌رشاته» که تیا له دایک بووه، وه له‌وئ
 ئه‌مپیتته‌وه تا کۆچی دوایی نه‌کا.

«مهولهوی» له دواساله‌کانی ژیا‌نیا تووشی گه‌لی کاره‌ساتی ناخۆش بووه، وه ئه‌و
 کاره‌ساتانه‌ی له چه‌ند پارچه‌ شیعردا به‌ سۆزه‌وه هۆنیوه‌ته‌وه. کتیبخانه‌که‌ی سووتاووه وه
 له‌و کتیبخانه‌یه‌ی داگه‌لیک کتیب و دانراوه‌و دیوانی شیعی‌ری سووتاووه، وه «عه‌نه‌ر»
 خاترونی خیزانی مردووه که جیگایه‌کی تایبه‌تی بوو له دلی مهولهوی دا، وه حه‌وت سأل
 پێش وه‌فاتی کۆیر بووه، هه‌ر ئه‌م کۆیر بوونه‌شی بووه به هۆی مردنی، ئه‌وه بوو جار ئکیان
 بۆ سه‌رخۆشی کردن له دۆستیکی نه‌پوا بۆ «په‌ریس» که له‌گه‌رانه‌وه‌دا نزیکي «هانه‌سووره»
 ئه‌بیته‌وه به‌جله‌وپراکیشی وه‌لاخه‌که‌ی ئه‌لی: من چاوم نابینی، دار توویه‌ک له‌سه‌ر رێگه‌مانه

لقیگی لاری هه به که گه یشتینه لای پیم بلن با سهرم دانه و نیم. وارنک ته که وی که ته گه نه نه و شوینه کابرا له بیری نابن ناگاداری بکا مهوله وی سنگی نه دا به داره که داو به پستا ته که وینه خوار له و لاخه که ی و پستی نه شکتی، وه له نه نجامی نه وه داله ۱۳۰۰ ی هیجری دا کۆچی دوایی نه کا، وه له گۆرستانی «نه سحابه» له نزیکتی «سهر شاته» نه ی سپرن به خاک. مهوله وی پایه به کی بله نندی هه به له ناو زاناکانی کورد دا، وه به تایبه تی له «عیلم» ی «که لام» دا ده سیگی بالای بووه. نه و دانراوانه ی که له پاشی ماونه ته وه هه موو له م عیلمه دان، وه بریتین له مانه ی خواره وه:

۱. «الْفَضِيلَةَ» که ۲۰۳۱ شیعی عه ره بی به وه له سالی ۱۲۸۵ ی هیجری دا دای ناوه، وه عه تیکه به کی هونه ری به جگه له وه که مه عنا عیلمی به که ی زۆر وردو به رزه. به که م شیعی نه م کتیبه نه مه به:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَنْ نَاهَ فِيهِ نُهْيَةَ الْحَكِيمِ

دانه به کم له م کتیبه لایه ناخر به په ی نه ماوه، له بهر نه وه نازانم کتی نویسه به ته وه، به لام نه بن فه قیه که ی مهوله وی خۆی نویسیته وه، چونکه خه تی مهوله وی پتوه به، ههروه ها حاشیه ی زۆری مه لا «فه تاح» ناوکی فه قتی مهوله ویشی له سهر نوسراوه ته وه، شه رحیکی دوورو درنژم له م کتیبه کردوه له دوو بهرگی گه وره دا.

۲. «الْعَقِيدَةُ الْمَرْصِيَّةُ» که ۲۴۵۴ شیعی کوردی به، وه له ۱۳۵۲ ی هیجری دا له لایه ن «مهی الدین صبری النعمی» به وه له «مصر» له چاپ دراوه. به که م شیعی نه م کتیبه نه مه به:

زوبده ی عه قیده و خۆلاسه ی که لام هه ره له تۆ بۆ تۆس حه مدو سه نای تام
مهوله وی خۆی نه م عه قیده به ی کورت کردوه ته وه، وه باسه گرانه کانی لئی لابر دووه
بۆ نه وه ی قوتابی به تازه پین گه یشتوه کان لئی حالی بین.

۳. «الفوائج» که ۵۲۷ شیعی فارسی به، وه له گه ل عه قیده کوردی به باس کراوه که دا له چاپ دراوه. به که م شیعی نه م کتیبه نه مه به:

چو در خود بینم از از بس روسیاهی ننگنجد ای الهی یا الهی

جگه له مانهش نامیلکه یه کی به فارسی هه یه باسی ئوسولئی تهریقته تی نه قشبه نندی ئه کا.

وه ک وتمان «مهولهوی» موریدی شیخی «سراج الدین» بووه، وه پاش وه فاتی ئه و بووه به موریدی شیخی «بهاء الدین» وه علاقه ی رۆحی له گه ل شیخی «ضیاء الدین» یش بووه. زۆربه ی هه لبه سته کانی پرن له ههستی به سۆزی به رامبه ر به «پیر»، وه نیشانه ی ئه وه ن که موریدیکی چه ند راست بووه، وه له رینگای موریدی یه تی یه وه ده سستیکی گه وری له «تصوّف» دا په یدا کردوه.

جار ئیکیان له خانه قای «ته وئله» ئه بی له «چروستانه» وه دین به دوایا که بگه رپته وه بۆ مال، چونکه کورپکی نه خۆش ئه بی، ئه میش سوار ئه بی و ئه گه رپته وه، که ئه گه نه پشت دبی «عه نه ب» هه ناسه یه کی درئ هه ل ئه کیشی و فرمیسک به چاوه کانی دته خوار. هاوړنکه ی عه رزی ئه کا بۆچی وا عاجزی؟ ئه میش ئه لی: چۆن عاجز نه بم چه زره تی «یه عقوب» بۆ دل خۆش بوون بۆنی کراسی چه زره تی «یوسف» ی کورپی ئه درا به لوتیا، که چی من بۆنی کفنی کوره که م ئه درئ به ده ماخما. که ئه گه نه ماله وه ئه زانن له و کاته دا که ئه وه ناسه که ی هه ل کیشاوه خه ریکی کفن کردنی کوره که ی بوون.

به بۆنه ی مردنی ئه م کوره یه وه شیخی «بهاء الدین» ئه چی بۆ لای بۆ سه رخۆشی لی کردنی، مه وله وی به هانتی شیخ ئه وه نده خۆش حال ئه بی «وه جد» ئه یگری و ئه لی: چه زم ئه کرد تا مارم سالی کورپکم بووایه و بمردایه به و شه رته تۆ هه موو جارئ به اتی تابه بۆ لام و سوودی «رۆحی» م لی وه ربگرتی تابه.

مه وله وی زۆربه ی شه وه کان بیدار بووه، فه ره نجی یه کی سووری درئزی بووه له وه رزی سه رمادا داویه به سه ر خۆیا و رووه و قبیله دانیشته و به یری له خوا کردوه ته وه و ئادابی تهریقته تی به چی هیناوه.

مه وله وی جگه له وه ش که خۆی موریدی شیخی «سراج الدین» و شیخی «بهاء الدین» بووه، په یه ونده دۆستایه تی له گه ل هه ندیکی تر له پیاوانی خوا دا بووه، وه ک شیخ «عبدالرحمان» ی «خالسی» «تاله بانئ» و «کاک ئه حمه دی شیخ».

له شیخ «فه تاح» ی «کربچنه بی» م بیست وتی: جارنکیان مهولهوی نه چی بۆ «که رکوک»، له ده مهو به یانا نه گاته «ته کیه» ی «تاله بانی»، که نه چینه ژوره وه سهیر نه کا شیخ «عبدالرحمان» خه به ره، که شیخ به مهولهوی نه زانی دئی به پیری یه وه، مهوله ویش نه م شیعه ی «بیسارانی» ی به سهرا نه خوئینه وه که له عه قیده که شیا له باسی «میسعراج» دا نوسیوه. وه له پارچه ی ژماره «۴» ی تیپی «بی» یش دا هه به:

شه وهن خه لوه تهن، مال بئ نه غیاره ن ئاله م گرد وتهن، دؤس خه بهر داره ن

شیخ «عبدالرحمان» یش گورج به م شیعه وه رامی نه داته وه:

ئیراده م ئیده ن وه ی که لپۆسه وه شه و نالین وه شه ن وه لای دۆسه وه

شایانی باسه مهولهوی لاواندنه وه به کی جوانی هه به بۆ شیخ «عبدالرحمان»، وه به حه رفی نه بجه د میژوی وه فاتی بۆ داناوه. نه و لاواندنه وه به مان له تیپی «دال» دا بلاو کردوه ته وه له ژبیر ژماره ی «۱۸» دا.

ههروه ها له «سه یید نه حمه د» ی کوری شیخ «عبدالرحمان» ی «عازه بانی» م بیست وتی: روژنکیان مهولهوی نه چی بۆ «سلیمانی» بۆ زیاره تی «کاک نه حمه دی شیخ»، باش نوژی عه سر به خزمه تی نه گا. «کاک نه حمه د» یش زۆر حورمه تی نه گری و پیی نه فه رموی: مهولهوی حه ز نه که م نه سیحه تیکم بکه ی!، مهولهوی بئ ده نگ نه بی، «کاک نه حمه د» داواکه ی دووباره نه کاته وه، به لام مهولهوی هه ر ده نگ ناکا. شیخ بۆ جاری سیهه م داواکه ی تازه نه کاته وه، نه مجاره مهولهوی نه لی: یا شیخ نه سیحه ت یا نه مر به چاکه یه یا نه هی له خراپه، جاری به که م ورد بوومه وه واجینک و سونه تیکم نه دی تو نه یکه یت تا پیت بلیم بیکه. جاری دووه میس ورد بوومه وه حه رامیک و مه کروه تیکم نه دی تو بیکه یت تا پیت بلیم مه یکه. نه مجاره پیت نه لیم دیاره شه بتان زۆر دلگرا نه لیت، ده خیلتم ئاگات له خۆت بئ ته فره ت نه داو تووشی خراپه به کت نه کا... «کاک نه حمه د» نه م جوابه ی مهولهوی زۆر پی خۆش نه بی، وه جد نه یگری و ده س نه کا به گریانو نه ندازه یه کی باش فرمیسک به خوړ نه پژی...

باری ژيانی ئابووری مهولوی زۆر ناخۆش بووه، بهلام ئه‌و رازی بووه به‌و ژبانه، وه زۆریه‌ی وهختی خۆی به‌شیوه‌ی ده‌روئشی رابواردوه.

له حاجی شیخ «موسه‌فا»ی «هه‌ولئیری»م بیست وتی: بیستومه جارێکیان له حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د»ی «نۆتسه» ئه‌چی بۆ دیده‌نی مهولوی، مهولوی هیچ له‌ مألایا نابێ. ئه‌و ئیواره به‌ قسه‌ی خۆش وهخت ئه‌به‌ته‌ سه‌ر تا خه‌و ئه‌یان‌باته‌وه به‌ لادا. بۆ سه‌به‌ی نیوه‌پۆ هه‌ندی نانی «جۆ» و «دۆ» دینن و ده‌س ئه‌که‌ن به‌ «نان و دۆ» خواردن. له‌کاتی نان خواردنه‌که‌دا حاجی «مه‌لا ئه‌حمه‌د» زۆر ته‌عریفی خۆراکه‌که‌ ئه‌کاوه‌ به‌ شان و بآلیا هه‌ل ئه‌دا... مهولویش ئه‌لێ: میوانی وه‌ک تۆ به‌ ده‌گه‌من رێ ئه‌که‌وتته‌ لای ئینسان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ یئوسته‌ به‌ له‌زه‌ت‌ترین خۆراکی بۆ دانرێ!!! دياره به‌ نيسبت كه‌ سيكه‌وه‌ هیچ شك نه‌با «نان و دۆ» خۆراکیکی ئیجگار به‌ له‌زه‌ته‌.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا مهولوی هه‌میشه‌ ئه‌و هه‌زاری‌یه‌ی پێ باشتر بووه‌ له‌وه‌که‌ ناوچه‌و خزم و که‌س و کاره‌که‌ی به‌جێ بێلێ و پڕواته‌ شوئێ و با به‌ خۆشی تیا بژی.

پیاوی ده‌سه‌لات‌داری وه‌ک «فه‌ره‌اد میرزای قاجاری» که‌ مهولوی زۆر خۆش و یستوووه‌ داوای لێ کردوووه‌ بچینه‌ «ئیران»، وه‌ له‌ په‌نای ئه‌وا دانیشی و خزمه‌تی زۆری بکا. به‌لام مهولوی به‌گه‌رێ نه‌کردوووه‌. مهولوی چاوه‌ له‌به‌ری هیچ گه‌وره‌یه‌ک نه‌بووه، له‌ «حه‌سه‌ن به‌گی عه‌لی به‌گی جاف»م بیست وتی: پاش ئه‌وه‌ی که‌ «مه‌حمودپاشای جاف» روتبه‌ی پاشایه‌تی له‌ ئه‌سته‌موول‌وه‌ بۆ دێ، رۆژێک مهولوی له‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک دلی لێ دیشی، وه‌ نامه‌یه‌کی بۆ ئه‌نێرێ و تیا ئه‌نوسی: پاشا ئه‌گه‌ر تۆ به‌وه‌وه‌ ئه‌نازی که‌ له‌ «مه‌حمود به‌گی» به‌وه‌ بووی به‌ «مه‌حمودپاشا»، منیش به‌وه‌ ئه‌نازم که‌ هه‌ر مهولوی بووم هه‌ر مهولویم.

مهولوی هه‌میشه‌ له‌سه‌ر خزم و عه‌شره‌ته‌که‌ی هاتوووته‌ ده‌نگ، وه‌ بۆ ئه‌وان دلی له‌ ده‌سه‌لات‌دارانی ئه‌و رۆژه‌ ئیشاوه‌. کاتێک که‌ مألای له‌ «شه‌میران» بووه‌ شیخ «عه‌لی عه‌بابه‌یلێ» یی سه‌رکاری «شه‌میران» بووه، پاش ماوه‌یه‌ک به‌ ته‌ئسیری «موحه‌مه‌د پاشای جاف» ئه‌و شیخه‌ له‌ سه‌رکاری لانه‌برێ و «عوسمانی خاله» له‌ شوئینی دانه‌نرێ که‌ یه‌کیک

بووه له پیاو ماقولانی «یهزدان به خشی»، ئەم ئال وگۆرە له گەل وە زعی مەولەوی نە گونجاوه، له بەر ئەوه مەولەوی له «شەمیران» باری کردوو و چو تەوه بو «سەر شاتە» له «تاوه گۆز». که «موحه مەد پاشا» بە مە ئەزانێ نامە بە کی بو ئە نوسی و گلەیی لێ ئە کا تیا یا که بۆچی شەمیرانی بە جێ هێشتوو؟ ئەمیش له وە لامی نامە که ی دا بۆی ئە نوسی که «عوسمانی خالە» له گەل خزمە کانی ئەم باش نە بو، له بەر ئەوه ناچار بووه بار بکا. له گەل نامە که ئەم چەند شیعەرە فارسی یە شی بو ئە نوسی:

وزان سوی وطن هجرت نمود خلافت از علی دانسته بودم
 به تاثیر محمد میر اکمل خلافت چون به عثمان شد منحول
 دل خویشان ما را پر ز خون کرد به خویشاوند خود نعمت فزون کرد
 واتە: بۆیە گواستەوه بو نیشتمان چونکە خەلیفە ییم بو «عەلی» بە حەق ئەزانێ، وە که بە تەئسیری «موحه مەد پاشا»، درا بە «عوسمان» دلی خزمە کانی ئیمە ی پر کرد له خوین، وە خەلات و بەراتی بو خزمە کانی خۆی زیاد کرد. مەبەس له عەلی شیخ «عەلی» وە له عوسمان «عوسمانی خالە» بە. مەولەوی ئەم شیعەرە ناسکانە ی دا ئیشارە تی بو مەسەلە ی خەلافە تی «عوسمان» ی کورپی «عەفقان عليه السلام» و «عەلی» ی کورپی «ئەبو تالب عليه السلام» یش کردوو، وە ئەو وە زەعە رابوردوو ی هینا وە تە بەرچا و.

وە ک وتمان مەولەوی له سەر دەمی فەقی بە تی دا زۆر لای «کوردستانی عێراق» و «ئێران» گەراوه. پاش ئیجازە وەر گرتنیشی گە پانی هەربوو، سە فەری «جوانپۆ» و «کرماشان» و «هەورامان» و «مەریوان» و «سنە» و «بانە» و «سابلاخ» ی کردوو. هەتا وە کو که ئە چیتە سابلاخ له پیشانا خێلی «سە یید» ی «نظامی» که له نەوه ی مە لا «ئەبو بە کر» ی «مصنّف» ن و هاویشتی مەولەوین زۆر گوئی نادەنی، بە لام پاشان که شارەزای «علم» و «فضل» ی ئە بن ناچار ئە بن دەوری بدەن و حورمە تی بگرن.

هەروەها سە فەری «سلیمانی» و «خانە قی» و «کەرکوک» و «بە غدا» یشی بووه. جارێکیان بە نیازی «حەج» ئە که و پتە ری، که ئە گاتە بە غدا هاو پرێکە ی پارە ی رنگای حە جە که ی لێ

ئەدزئۆ ئەگەر پتەو وەو بلأوی ئەکاتەو ئەگرایە مهولهوی مردوو، وەک بلیی وابزانئ ئیتر مهولهوی ناتوانئ بگەر پتەو. کەس و کاری پرسە ی بۆ داتەئین. پاش ماو یە ک هەندی له زاناو ئەدەب پەرەوانی بەغدا کە بە مەسەلە کە ئەزانن خەرجی رنگای بۆ ئامادە ئەکەن و ئەینێر نەو. کە ئەگاتە بەرەو، مەل و کەس و کارەکانی دەس بەجئ ئەچن کابرای دزی درۆزن ئەگرن و ئەبەنە لەی مهولهوی. «مهولهوی» ش بئ ئەو ی هیچی لئ بکا پئی ئەلئ رۆلە خوا رووی ئەجەل رەش کا وانی خەجالەتی لای تۆ کرد... خۆزگا بمردایەم و تۆم وا بە رووزەردی نەدیایە.

لە ئیوانی مهولهوی و گەلئ لە زانایان و پیوانی خوا و پیاو ماقولانی ئەو دەمە ی کوردو ئیرانی دا پە یو هندی بەکی بەتین بوو. مهولهوی پارچە شیعری بەرزو نامە ی رازاوی بۆ شیخ «موحەممەد جەسیمی سنە» و شیخی «سراج الدین» و «بەاء الدین» و «ضیاء الدین» و «موحەممەد پاشای جاف» و «مەحمود پاشا» ی کورپی «معمەد الدۆلە = فەرهاد میرزا» و «حسام الدۆلە» ی برای نوسیو کە مامی «ناصر الدین، شای قاجار» بوون. هەر وەها هەمیشە هەلبەستی جوانی ناردوو بۆ دوستانی وەک شیخ «موئمنی سازانی» و شیخ «حەسەنی سازانی» و شیخ «یوسفی نوسمە» یی و شیخ «عەزیزی جانەوەرە» یی و «ئەحمەد بەگی کۆماسی» و شیخ «عبداللهی داخی» و گەلئیک لە شاعیرەکانی تر... زۆریە ی شیعەرەکانی بە «کوردی» و نامەکانی بە «فارسی» بوو. جار جاریش چەند دپۆنکی عەرەبی لەو نامە فارسی یانە دا نوسیو. ژمارە بەکی زۆرم لەو نامانە ی مهولهوی لە لایە. هەندیکیان دوستی موحتەرەم «سەید تاهیر هاشمی» لە «دەولەت ناوا» وە بۆ ناردوم. ئەگەر بۆم رێ کە و تاییە یەکم ئەخستن و لە شیو ی کتیبیکی ئینشادا بلأوم ئەکردنەو.

«مهولهوی» زاتیکی قسە خوۆش و نوکتە بازیش بوو. جار تکیان میوانی دوستیکی ئەبئ لە «پاوه»، تا لەوئ ئەبئ خوار دئیکی خوۆشی دەر خوارد نادا. کە مالاوایی لئ ئەکاو ئەگەر پتەو وە دوستە کە ی تا ملە ی «کەلیان» کە شوئیکە لە نزیکی پاوه - رەوانە ی ئەکا. لەویا پئی ئەلئ: بئ قەزایی پەلەت کردو زوو تە شریفەت برد... من بە تاییەتی کاوړنکم هەل گرتبوو

ئەمشەو بۆتى سەرپرەم و بېكەين بەكەباب و پىكەوۋە بېخۆين و راي بوپرين... مەولەوېش لە
 ۋەراما ئەلئى: مادەم وا بىي ۋەللا دلت نايە شىنم و لەگەلت ئەگەر تەمەۋە تاكە بابەكە بىخۆين...
 ۋە ئەگەر پىتەۋە. كابر اش ناچار كاۋرەكە سەرئەپرئى و بۆى ئەبرئىتى...

رۇزئىكيان لەگەل شىخ «سەئىدى ناوجاف» دا ئەپرا بۆ دىدەنى «كاك فەرەجى
 بەرزنجە» كە سەرگەورەى سەئىدەكانى «بەرزنجە» بوو بۆ ئەۋەى شەجەرەى سەئىدەكانى
 پىي مۆر بىكا. كە نىزىكى بەرزنجە ئەبنەۋە «كاك فەرەج» بە هاتنى مەولەۋى ئەزانئى و تى ئەگا
 بۆچى هاتوۋە. بە دانىشتوانى مەجلىسەكە ئەلئى: كە مەولەۋى باسى مۆر كەردنى شەجەرەكەى
 كەرد، من تا بەپىنك بۆى مۆر ناكەم و تورەى ئەكەم تا بزائىن ئەلئى چى. كە مەولەۋى ئەگاتە
 بەرەۋە ئەسەستەۋە مەسەلەى مۆرى شەجەرەكە ئەخاتە ئاراۋە. كاك فەرەج ئەلئى
 مەولەۋى حاشا ئىۋە سەئىد نىن و بەرزنجەى دان بە ئىۋە دا نائىن. مەولەۋىش ئەلئى
 فەرەج... فەرەج ئەگەر بە شەرع رەفتار ئەكەى ئەۋە «خاتمەى ابن حجر»، ۋە ئەگەر
 ئەش ئىتت ئىمە حازرىن بۆ «ابن خنجر»... بەخو قەسەم ئارام ئەبى باشە! ئەگىنا لە حەرەكە
 و جم و جۆلت ئەخەم و ساكنت ئەكەم!!... واتە: «فەرەج» ئەكەم بە «فەرەج»... ئەۋىش دەس
 ئەكا بە پىكەنىن و ئەلئى خۆم بۆ قەسەكەى وا راگرتبوو،... ۋە شەجەرەكەى بۆ مۆر ئەكا.

«مەولەۋى» لەگەل ھەرچۆرە خەلكىكا بە گۆرەى عەقلى ئەۋانە جولاۋەتەۋە. جارئىكيان
 لە مەجلىسى شىخ «عبدالقادرى موھاجر» دا ئەبى لە «سەئىمانى». كابر ايك دىتە ژورەۋە
 ئەپرسى مەلاكان «ئامىن» كەردن لە نوپزا واجبە يا سوننەتە؟ مەولەۋى گورج ھەلئى ئەداتى و
 ئەلئى: باۋكەم «ئامىن» كەردن واجبە! ۋە ئەگەر نەئىلى نوپزەكەت بەتال ئەپتەۋە. كابر ئەپرا
 مەلاكان ئەلئىن: مەولەۋى ئەم فتوا غەلەتە چى بوو دات؟ مەولەۋىش ئەلئى: كورە ئىۋە عەوام
 ناناسن، ۋەللا ئەگەر بزائى «ئامىن» سوننەتە «وَلَا الضَّالِّينَ» بىشى پتە ئەخوا.

رۇزئىكى تر ھەر لە مزگەوتى شىخى «موھاجر» دا كە ئىستاپى ئەلئىن مزگەوتى «شىخ
 لەتيفى دانسار» خەرىك ئەبى خۆى نامادە ئەكا بۆ نوپزى «مەغرىب» و فەرەنجى بەكى
 درئى لەبەرا ئەبى، كابر ايك بانگى ئەكا: كورە كابر فەرەنجى بەكەت نوپزى پى ۋە نىبە

فرپئی ده، ئه ویش گورج فرپئی ئه داو نوئژ دانه بهستی... که له نوئژ ئه بنه وه یه کیک لئی ئه پرسئی ئه وه له راستی دا فهره نجی یه که ت نوئژی پیوه نه بوو وافریت دا؟ مهولهوی ئه لئی: نه وه لالا پاک و نوئژی بوو، به لام تا من کابرام حالی ئه کرد که نوئژی یه، نه ک جه ماعه تی «مه غریب» به لکو هی «عیشا» بشم له کیس ئه چوو... وتم چاتر ئه وه فرپئی ده م و له کورتی بی برمه وه.

«مهولهوی» زاتیکی زیره ک و حازر جواب و قسه به مه عنا بووه. له «حسه ین به گی حه سه ن به گی جاف» م بیست، وتی: بیستومه پاش ته واو بوونی ئاهه نگی ئیجازه وه رگرتنی مهولهوی له خزمه تی مه لا «عبدالرحمانی نۆتشه» بی دا که موفتی «سلیمانی» و مامۆستای مزگه وتی «مه لکه ندی» بووه، «ئه حمه د پاشای بابان» و پاشازاده کانی ترو تا قمیک له مه لا و فه قی ئه چن بۆ «سه رجنار» بۆ سه یران. له رنکه دا فه لاحتیک سه ر رنکه یان لئی ئه گری و ده س ئه کا به سکا لای حالی خۆی لای «ئه حمه د پاشا» و پیتی ئه لئی: پارچه به راو نکم هه به هه موو سالی ئه یکه م به ته ره کال و بۆ خۆم پیتی ئه ژیم، ئه مسال یه کیک له پیاوه کانی تو لیتی دا گیر کردوم و زۆر بشم لئی ئه کا به جووتی خۆم بی کیلم و بی که م به ته ره کال بۆ مالی پاشا. مهولهوی نایه لئی پاشا وه رامی فه لاحه که بداته وه، ئه چیته پیشه وه و خۆی له فه لاحه که تووره ئه کا. کابرای فه لاح سه رسام ئه بێ و به مه ولهوی ئه لئی: مه لا تو لای خۆت «مه لا» یت و پیاوی دینی، که تکایه کم بۆ ناکه یت و چاکه ت له ده م ده رنا چیی بۆ چی خراپه م له گه ل ئه که ی؟ مه وله ویش ئه لئی: مردووت مرئ من له بهر بێ عه قلی تو تووره بووم، ئاختر تو نه ت بیستوو ه دنیا مه زره عه ی ئاخیره ته، ئیستا پاشا ئه گه ر به جووتی بینگاری زه وی دا گیر کرا و نه کیلئی و نه یکا به ته ره کال بۆ دیوه خان، «دنیا» ی چۆن ئه بێ به مه زره عه ی قیامه تی؟. که پاشا ئه م قسه یه ی مه ولهوی ئه بیسی شه رمه زار ئه بێ و ئه لئی: مه ولهوی تکا ئه که م به سه یه تی، کابرا پرۆ زه وی خۆت بۆ خۆت، وه هه ر پیاو ئیکی من هات به لاتا ده ری که و گوئی مه ده ری.

«مەولەوی» لە ۱۲۷۱ی ھیجرى دا بە فەرمودەى شىخى «سراج الدین» لە گەل حاجى شىخ «عبدالرحمان»ى كورپى شىخا ئەروا بۆ «سنە» بۆلاى «غولام شاخانى والى» بۆ مەسەلە بەكى ئايىنى. پاش ئەوەى چاويان بە والى ئەكەوئى، رۆژنكيان والى بە مەولەوى ئەلئى: خەزئەكەم بۆم بەيان بفرموى كە لە گەل بوونى «اميرالمؤمنين على» دا چۆن قايىلە بىنگانە بىي بە خەليفەو جيگە نشىنى پىغەمبەر؟ «ميرزا جەغفەر خانى وەزىر» وە مامەيەكى «والى» يش كە قلياىندارى خۆى بوو لە و مەجلىسە دا ئەبن. مەولەو يش لە وەراما بە والى ئەلئى: رجا ئەكەم لە بەر خاترى ريشى سىپى مامت ئەم پرسیارە لە جەنابى وەزىر بفرموى. «والى» تى ئەگا مەولەوى مەبەستى چىەو!... سەر دائەخا. مەبەستى مەولەوى ئەوە بوو: ئەگەر خزمایەتى بوايە بە ھۆى نزيكى و بەلگەى جئ نشىنى، ئەئەبوو «والى» مامى خۆى بكا بە قلياىندارو بىنگانە بكا بە وەزىر... ھەر وەھا ئىشارەتى بۆ ئەوەش کردوو ئەگەر خەلافەت بە سەرابوايە بە خزمایەتى يەوە خۆ خەزەرتى «عەباس» مامى پىغەمبەر بوو، وە خەزەرتى «عەلى» نامۆزای بوو. كەواتە ئەبوو «والى» داواى خەلافەتى بۆ «عەباس» بکردايە ئەك بۆ «عەلى».

ھەر لە و سەفەرە دا رۆژنكي تر «والى» مەعناى ئايەتى ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ لە مەولەوى ئەپرسى، ئەميش ئەلئى: خوا لە سەر باسكى «ازل» ھوە روى کردبوە دەشتى «ابد» وە وئەى جوزئياتى عالەمى وەك ران لە بەر عىلمى خۆى دا راگرتبوو، وە گالۆكى قەزای گرتبوو بە دەستى قودرەت يەو، وە بەو گالۆكە ھەريە كىكى لە و جوزئياتە نىشانە کردبوو بۆ شتى. ئىستا ھەموو رۆژئى، بەلکو ھەموو تاوئىك لە سەر ئەو نىشانانە ئىش و كارى خۆى بەرامبەر بە عالەم دەرئەپرى و جئ بە جئى ئەكا.

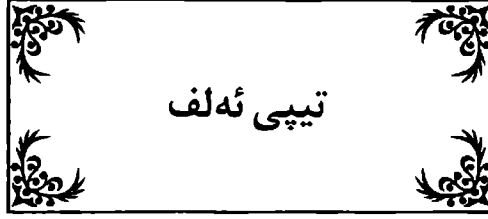
«مەولەوى» جارنكيان لە گەل زانايەكى جەغفەرى گفوتگو ئەكا، زاناکە لئى ئەپرسى بۆچى ئەھلى سوننەت بەرامبەر بە خەزەرتى «عەلى» چاوە راستى ئەنوقىنن و حەقى خۆى نادەنە دەست و دان بەوە دا نائىن كە خەليفەى يەكەم بوو، بەلکو خۆ شيشيان ناوئى؟ مەولەوى لە وەراما ئەلئى: سوننى يەكان لايان وايە «عەلى» ناو دوو كە سن، يەكەمىيان كەابرايەك بوو لە ترسى خەلك فەرمودەى پىغەمبەرى خستووە پشت گوئى كە لە بارەى

خه لیفه یی شه ووه فهرموویه تی، وه دهستی له حه قی خه لافه ت هه ل گرتووه بۆ یه کیکی
 بیگانه ی ناشایان، وه گوئی به شهرع نه داوه و «جاریه» ی له خه لیفه یه کی «غصب» که ر
 وه رگرتووه و کچی خۆبشی داوه به خه لیفه یه کی تری «غصب» که ر... ئیمه شه
 «عه لی» یه مان خۆش ناوی. دووه مه یش یان که سیکی خاوه ن باوه رو ئازاو له ری لانه ده ر
 بووه، وه له «خوا» به ولاره له که س نه تر ساوه و «جاریه» ی له خه لیفه ی شهرعی نه بی
 له که سی تر وه رنه گرتووه و کچی خۆی به خه لیفه ی پیغه مبه ر ﷺ برپاری داوه به جیگه داری راستی
 شه وی زانیوه. شه «عه لی ﷺ» یه مان خۆش شه وی و به شیر ی خواو خۆشه وستی پیغه مبه ر
 و درگای شاری زانستی شه زانین. مه به ستی مه وله وی شه وه بووه: شه گه ر حه زره تی
 «عه لی ﷺ» خۆی به خه لیفه بزانیاه و لای وابوایه پیغه مبه ر ﷺ برپاری داوه شه خه لیفه
 بی، دهستی له و خه لافه ته هه ل نه شه گرت، وه «جاریه» ی وه رنه شه گرت له حه زره تی
 «شه بو به کر ﷺ» و کچی خۆی نه شه دا به حه زره تی «عومه ر ﷺ».

جاریکیان «موحه ممه د پاشای جاف» له گه رمیان نه خۆش شه بی، مه وله وی شه چی
 بۆ لای بۆ هه و آل پرسی. پاشا به مه وله وی شه لی: دۆعایه کی خیری بۆ بکاو
 نامۆزگاری یه کیشی بکا. مه وله ویش شه لی: بۆ دۆعای خیر درتغی ناکه م،
 نامۆزگاری یه که شم شه وه یه: تۆ خاوه نی دوو شتی مالی دنیاو ئیمان. ماله که ت هیشتا خۆت
 ساخی «مه حمود به گ» و «عوسمان به گ» و مناله کانی تر دابه شیان کردووه له تیوانی خۆیانا،
 ئیمانیشته شه یتان خۆی بۆ مه لاس داوه. ماله که ت هه رچی لی دی قه یدی نیه، چونکه
 مالی باوک هه ربۆ شه ولاده، ده خیلتم ئاگات له ئیمانته بی شه یتان به تالان نه ی با.

«مه وله وی» شیوه ناسیش بووه. له شیخ «جافر» ی شیخ «ئه حمه دی ناوجاف» م بیست،
 که شه ویش له نه وه ی مه لا «شه بو به کر ﷺ» وهه خزمی مه وله وی یه، وتی: رۆژکیان باوکم و
 شیخ «سه عید» ی مامی شه چن بۆ لای مه وله وی، مامم له مه وله وی شه پرسئ شه م کوره
 شه ناسی که له گه لمه؟ مه وله ویش له باوکم ورد شه بیته وه شه لی: به خوا کاکه شیخ شه م کوره
 سه ری لی شیواندوم، به چاوو برۆیا له خۆمانه و به شیوه ی قسه و جل و به رگ و
 سه رو پیچی شیا له قه ره داغی شه چی. مامم شه لی: راست شه فهرموی، برازاهه و دایکیشی له
 سه ییده کانی «به لئه» ی «قه ره داغ» ه.

ئىستا ئەم وردە سەرگوزەشتانەى «مەولەوى» م لە ياد بوو، وا نوسيمەو بە لكو بو ئەو
بشېن لە سەركەو كە لكو كيان لى وە رېگيرى. لە «سەيد ئەحمەد» ى كورى شېخ «عبدالرحمانى
عازەبانى» م بىست وتى: كتيپىكم لاي شېخ «نجم الدينى بياره» دى مەولەوى نوسىبوى وە
سەرگوزەشتەى خۆى تيا نوسىبوه وە. داخە كە م من بە درئزايى ماوەى مانەو م لە «بياره»
نەئەو كتيبەم دى، وە نە هېچم بىست لە بارە يەو.

تیپی ئه لف

[۱]

ئیمشهو تهنیابن

ئیمشهو تهنیا بئی جهستهی زه بوونم
 دیسان سهرواز کهرد دلهی پر هوونم^(۱)
 خه یالان خام هاوردم بهردم
 هاوار جه ده مهی هه ناسهی سهردم^(۲)
 زوخاو گئیج مه دا دیگ دهروون دا
 هووناو هورشاناش جهستهی زه بوون دا^(۳)
 رهنگا رهنگ رهنگ، رهنگ گول گون هوونم
 قرچهی بریشتهی کوورهی دهروونم^(۴)
 چون دانهی سه ساچ هور تامام جارچار
 جه تاو دووکهل، جه شهرارهی نار^(۵)
 سۆزیام ههی سۆزیام، وینهی شوعلهی نوور
 بیم سورمهی سوبحان ناوهردهی کۆی توور^(۶)

[۱]

- (۱) سهرواز کهرد: سه رژی کرد. هوون: خوتن.
 (۲) خام: خاو. ده مه: کزه بای ساردی سهر کیوان که زستانان به به فرهوه بهرز نه بیته وه.
 (۳) گئیج مه دا: گئیژی نه خوارد. دیگ دهروون دا: له مه نه جه لی سینه دا. هور شاناش: قولبی
 نه دا. جهستهی زه بوون دا: له له شی لاوازا.
 (۴) رهنگا رهنگ رهنگ: رهنگی رهنگاو رهنگ. گول گون: گول رهنگ. بریشته: برزاو،
 واته: گیرۆدهی نه حاله م.
 (۵) هور تامام: ههل نه هاتمه وه. شهرارهی نار: بلیسهی ناگر.
 (۶) سۆزیام: سووتام. سورمهی سوبحان: کلهی خوایی. ناوهردهی کۆی توور: هینراوی
 کۆی توور.

من قەقنەس نەویم، ھا بێم وە قەقنەس
 یە کجاریج ئیمشەو، ھا بەرشیم جە دەس^(۱)
 ئەو وەند خەیاڵان بەردم وە دەروون
 پەیی دووری یاران بەتەر بێم زەبوون
 رۆ جە شەو فێشتهر، زارو زەلیلم
 ساقی! سا جامی، ئەمجار دەخیلم^(۲)
 بدەر پێم نۆش کەم چون هەردە جاران
 وە رەغم گەردین گەرووی مەیی خواران^(۳)
 شیعەر وێم تەنخوای سەمتوور ساری
 لی دەر، سا نەیی چی! هەر تارێش گازی^(۴)
 چنگ پێکۆ نە جەرگ نەغمەیی سازه کەت
 بەرارۆ تۆتۆ میقراز گازه کەت^(۵)

(۱) قەقنەس: پەلەو وەرێکە. نەویم: نەبووم. بەرشیم: دەرچوم. وەك ئەلین قەقنەس کە
 مردنی نزیك ئەبێتەو هەندێ پەل و پووش کۆ ئەکاتەو و دەس ئەکا بە خۆتندن بەسەریا،
 وە لە خۆشی دلی خۆیا ئەو وەندە بال ئەدا بەیەکا تا ئاگر لە بالەکانی ئەبێتەو و پەل و
 پووشە کەش ئاگری تی بەر ئەبی وە خۆیشی ئەسووتی. دیسان خۆلەمێشە کەیی ئەبێتەو بە
 قەقنەسیکی ترو هەر بەم چەشنە...

واتە: لە گری دەروونی خۆما ئاگر تێ بەربوو سووتام و ئەمشەو بە یەگجاری لە دەس
 دەرچوم.

(۲) فێشتهر: زیاتر، لە «بیشتر» ی فارسی یەو هاتوو.

(۳) بدەر پێم: بملەرێ، هەردە جاران: جاری جاران. وە رەغم: بەکوئراییی چاوی.
 گەردین: هەموو. گەرو: دەستە.

(۴) تەنخوا: لەباتی. لی دەر: لی بده. تار: تەل. واتە: شیعەرەکانی خۆم بە نەیی لەباتی سازو
 سەمتوور لی بده، با هەر تەلیکی وەکوو گازی وایی بۆ دەرکێشانی ریشەیی جەرگم.

(۵) بەرارۆ: دەرپێنی. تۆتۆ: چینی چینی. میقراز: مقەس. واتە با نەغمەیی سازه کەت چنگ
 گیرکا لە جەرگم، وە چینی چینی وەکوو گازی مقەس دەری کێشی.

ساده رویش! كه فئ بده نه رووی دهف
 گیان مونتەزرەن پەری ریزە ی دهف^(۱)
 موغەننی! لئ دەر یەك ئیمشەو سازان
 بەشقی ئەو كەسە تۆش ئاوات وازان^(۲)
 بەلكە خەمانم تۆ دەری وە باد
 هە یهای جوانم، فریم هەن مراد^(۳)
 ساقی! سادە خیل وە فریادم رەس
 بە رووی نازەو وە جام گێرە وە دەس
 دەور دەره وە ناز چون هەردە جارەن
 پییم دەر یەك مەنئ سەباو ئیواران^(۴)
 با وەس بآلینم سیلاو هوون بو
 ئامیتە ی زوخاو دیگ دەروون بو^(۵)
 وەختەن سەر تا پام ببۆ وە زوخال
 بو ی سفته كەم هور گێرۆ شەمال^(۶)
 ساقی! ئامانەن، نەشو وە ویرت
 وە فریادم رەس تۆ بەشقی پیرت^(۷)

- (۱) كهف: بەری دەست. ریزە ی دهف: لەرێنەو هە ی ئەو ئەلقانە ی بە كەللە ی دەفەو هەن.
 (۲) سازان: سازە كان. بەشقی ئەو كەسە: بە عەشقی ئەو كەسەو هە. تۆش ئاوات وازان: بە
 ئاواتی گۆرنی وتنی تۆو هە.
 (۳) دەری: بەدی. فریم هەن مراد: ئاواتم زۆرە.
 (۴) دەور دەره: سوورئ بۆخۆ. یەك مەنئ: پێكینکی یەك مەنئ، واتە: گەورە.
 (۵) باو هەس: بابەس. بآلینم: سەرنم. سیلاو: لافاو. ئامیتە: تێكە لاو.
 (۶) ببۆ: ببی. بو ی سفته كەم: بو پرووزم. هۆر گێرۆ: هەلگرت، بی با.
 (۷) نەشو وە ویرت: لەبیرت نە چم.

بەل ئیمشەو خەمان نەدەرۆم وە باد
ساقی! گیان، قوربان، خاتر کەرە شاد^(۱)
بوو وە باعس ئەی نیم گیان سەخت
سا بەلکە نەمرۆ «مەعدوومی» ی بەدبەخت^(۲)

[۲]

نازیزا! دیارەن^(۳)

ئازیزا دیارەن، وادە ی لوامەن
ئەلوه دای ئاخەر ئەو نامامەن^(۴)
دەولتە کە ی وەسل پانە زەوالەن
جارپوتەر دیدەن بالات مە حالەن^(۵)
سا دلم وەش کەر وە ئیلتیفاتی
بەدیە وە لاو، بوینووت ساتی^(۶)

(۱) نەدەرۆم وە باد: نەمدا بە با: خاتر کەرە شاد: دلم خۆشکە.
(۲) واتە: بیه بە هۆی مانەوێ ئەو نیوێ گیانە نارەحەتم با نەمرم.

[۲]

(۳) مەولەوێ ئەم پارچە شیعەرێ لە سەر دەمی فەقێ یە تیدا بو «شیخ عەزیزی
جانە وەرەیی» هاوڕێتی نوسبوو کە لێی جوێ بوو تەو و چوو بو «بانە».
(۴) لوامەن: پۆشتمە. ئەلوه دا: ئەلوه دا، مالاوایی. ئەو نامامەن: نەگەرانیە دوامە. لە
هەندێ نوسخە ی تردا «ناماو نامامەن». واتە: هاتنە وەو نە هاتنە وەمە.
(۵) وەسل: بە یارگە یشتن. پانە زەوالەن: پێ لە لەناو چوونە. جارپوتەر: جارێکی کە.
(۶) وەش کەر: خۆش کە. ئیلتیفات: لالی کردنە وە. بەدیە وە لاو: بپروانە بە لادا، لایە
بکەرە وە. بوینووت: بتینم.

با به یۆ شنۆی شیرین رازه کهت
 گۆش دەرۆ لادی مهینهت گازه کهت^(۱)
 ئاخر سهفه رهن، را خه یلی دوورهن
 مه نزل بی پایان تۆشه زه روورهن^(۲)
 دینت تۆشه ی چه م، مه یلت تۆشه ی دل
 رازت تۆشه ی گۆش، مه نزل وه مه نزل^(۳)
 کی زانو چون بو ئه ی دنیای فانی؟
 با ببو نه به ین گهرده ن ئازادی!
 من شه وی ناله م جۆش ئاوه رده بو
 سه گی ئاسانه ت بیدار که رده بو^(۴)
 یا ناسته بو سه یل دیده م، نه فه سی
 نه سیم گهر د پات به رو په ی که سی^(۵)
 جه مینت زه حمه ت نیگام کیشابو
 که ف پات وه خار دیده م ئیشابو^(۶)

- (۱) با به یۆ: با بیئت. شنۆ: شنه. شیرین رازه کهت: قسه خۆشه کهت. گۆش دەرۆ: گوی شل کا. لادی: تاوی. مهینهت گازه کهت: نهو خۆشه وسته ت که مهینهت گازی لی گرتوه.
- (۲) ئاخر سهفه رهن: دووا سهفه ره. را: ری. تۆشه: توئشوو.
- (۳) دینت: دینتی. چه م: چاو.
- (۴) ئاسانه ت: بهر قاپیت. له «ئاستانه» وه هاتوه. واته: نهوه که شهوئکیان ناله ی من جۆشی هینابی و سه گی بهر قاپیتی بیدار کردیته وه.
- (۵) ناسته بو: نه ی هیشتیبی. نه فه سی: هه ناسه ینک، تاوئک. بهرۆ: بری، بیا. واته: یا خود لافاوی چاو تاوئک نه ی هیشتیبی بای نه سیم تۆزی پی ت بهر یی بو به کیک.
- (۶) جه مینت: ناوچاوت، تهوئلت، له «جبین» ی عه ربی به وه هاتوه. نیگام: سه برکردنی من. که ف پات: بهر ی پی ت. خار: درک. واته: نهوه که ناوچاوت ئازاری پی گه یشتیبی به هۆی نهوه وه که من بو روانیوه، یا خود بهر ی پی ت به درکی برژانگم ئیشابیی که به سه ریا نه روئیشتی.

یا کەردەبۆ دڵ دیوانە کە ی تەنگ
 وەخت نیشانە ی دلان پە ی خەدەنگ (۱)
 پە لە پەل پە ی زەوق زامی وە تیرت
 ئازار دابۆ تە ی زولفی زەنجیرت (۲)
 یا خو تۆ دابۆت وە دڵ مەزە ی مەرگ
 تیر خەدەنگت دابۆ نە تۆ ی جەرگ (۳)
 یا مەردەبۆت دڵ دیوانە ی دلگیر
 جە تیر ئەندازی کەردەبۆت تەقسیر (۴)
 یا نە دابۆت تۆز گەرد پالاکەت
 پەری سورمە ی چەم سفتە ی پالاکەت (۵)
 تۆ بویەر جە من، من زوو و یەردم
 هیممەت بۆ، ها ژار مەحروومیت وەردم (۶)

- (۱) خەدەنگ: تیر. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوایی دایە.
- (۲) زەوق: زووق، چەشتن. واتە: یا خود دلە شیتە خەفە تبارە کەم کاتیک کە دلان ئەبن بە نیشانە بۆ تیری چاوت، پە لە پەلی کردبێ بۆ چەشتنی زامی لە تیرە کە ی تۆو، وە لە پە لە پەل دا ئازاری گە یاندبێ بە تە ی زولفی تۆ کە بوو بە زەنجیر دلی منی پێ بە سراو تەو.
- (۳) دابۆت: داییتت. شاعیر پاش ئەو ی داوای لێ بووردنی تاوانە کە ی خو ی کرد لە یار، دیتە سەر باسی تاوانە کانی ئەویش تا گەردنی ئازاد بکا. ئەو تە ئەلی یا خود تۆ تامی مەرگت بە دلە چشاندبێ و بە تیری برزانگە کانت جەرگمت بریندار کردبێ و دلەت پێ بەش کردبێ لە پیکران بە تیر.
- (۴) مەردەبۆت: شکان دیتت. واتە: ئەگەر دلێشمەت لە تیر بێ بەش نە کردبێ، کەمت داییتت و درێغت لێ کردبێ، وە بەو دلت شکان دیم.
- (۵) پالاکەت: کەوش. پەری: بۆ. واتە: تۆزی کەوشە کانت نەدای بۆ کلە ی چاری ئەو کەسە ی سووتاری عەشقی بالاتە.
- (۶) بویەر: بیورە. و یەردم: بووردم. هیممەت بۆ: خوا حافیز بێ. وەردم: خواردم.

چه پگهرد پهی دووریت شانا مورهی نهرد
 وه زاهر «بانه» ش وه بههانه کهرد^(۱)
 تافهلهک پهیمان نه بههانه بو
 نهر سه د بانه بو، باز شوکرانه بو^(۲)
 نهر فرسه تش دا پهی دل خه مینت
 عومری دووباره ن جار یوتهر دینت^(۳)
 وهر ناستش، نازیز! تو وه سلامهت
 دیدن دیدار کهوت نه و قیامهت!^(۴)

(۱) چه پگهرد: گهر دوونی چه پگهرد. شانا: وه شانندی. بانه: شاریکه له کوردستانی ئیران له سنووری ناوچهی «پینجوین» هوه. واته: گهر دوون که زاری خوی هه لدا دووری هینا، ئیتر چون بو بانهی کرد به بیانوو، نهم شیعره له نوسخه کهی مه حمود پاشادا بهم جوره نووسراوه:

چه پگهرد چه خاتر ویش هه رگیز نه و بهرد کهی بی جامی مان پر چه گهرد نه کهرد واته: گهر دوون روژی دهستی له ناره زوی خوی هه لنه گرت، روژی نه بوو جامی مهی مان پر نه کا له خاک و خول.

(۲) پهیمان: بو مان. نهر سه د: با سه د جاریش، هه رچه ند. واته: تا گهر دوون له سه ر بیانوو بی پیمان، نه گهر هه ر بو بانهش مان دوور بخاته وه هه ر شوکرانه بو ئیرین.

(۳) دل خه مینت: دوسته دل پر له خه فه ته کهت.

(۴) ناستش: نهی هیشت. نیوه شیعی دیوه مهی نهم شیعره له هه ندی نووسخه دا بهم جوره نووسراوه:

کهوتن نه و دیوان سارای قیامهت

واته: چاو بی کهوتنه وهت کهوتنه وه دیوه خانی دهشتی مه حشه ر.

[۳]

ئەمجار سەخت تەرەن

ئەمجار سەخت تەرەن زامم جە جاران
چلّ مدوّ دایم چون گەستەى ماران^(۱)
هەر وه زۆر مەندەن رای ئامای نەفەس
تای ریشەى تاقت شیهنم جە دەس^(۲)
بلیسەى فیراق سوچنان جەستەم
ناسۆرەن زامان گاز خەم بەستەم^(۳)
دووی کەواو دلّ پۆشان سەر هەردان
زەرد کەردەن روخسار پایز دەردان^(۴)
سەرسامەن عاڵەم یەکسەر جە نالەم
فەلەک مۆرەى بەد شاننا وه تالەم^(۵)
مەینەت سەر بەرزەن، شادیم زگارەن
ساقی! جامەکت ئەمجار وه کارەن^(۶)

[۳]

- (۱) چلّ مدوّ: چلّ ئەدا.
(۲) ئامای نەفەس: هەناسەدان. شیهنم جە دەس: لە دەسم دەرچوو.
(۳) سوچنان: سووتاندوو. ناسۆرەن: لیبی کردووم بە تیراوی. گاز خەم بەستەم: کە بە گازی مەینەت لیبم پەیدا بوو.
(۴) دوو: دوو کەل. کەواو: کەباب. پۆشان: دای پوشیو. زەرد کەردەن... تاد: پایزی دەردی روخساری زەرد هەلگێراوم.
(۵) تالەم: «طالع»م، بە ختم. واتە: گەردوون زاری خرابی بۆ بەختی من هەلدا.
(۶) زگار: زویرو خەفەتبار. واتە: ئەمڕۆ کە مەینەت باویەتی شادیم لە دلّا نیە، وهختی ئەو یە پیاڵە کەم بەدەیتی.

بۆرىۋە مەجلىس لا بەر پەردەى شەرم
 ۋە دەورىۋ دىسان بەزمى كەرمى گەرم^(۱)
 تا موتريب ۋە ساز حەنجرەى بى گەرد
 ھوردۆ مەقامى دەۋا كەردۆ دەرد^(۲)
 بەل ناكانەى چى بەيۆ جە لاۋە
 ۋە مەقامە كەى قەقنەس ئاساۋە^(۳)
 بەزمىمان جەم بۆ چون ھەردە جارارن
 بىئۆشىن جامى ۋە ياد ياران^(۴)
 ھەر ۋە زۆر مەندەن نىم نەفەس باقى
 پىر كەر جامەكت، دەخىلم ساقى!
 ئەر ئازىز ۋەى تەور لىم كەردۆ ستم
 خەلاسىم نىەن ئەمجار خاتر جەم^(۵)
 ەردەق چون شەونم نىشتەن نە رووى گول
 تەپ كەردەن تاتاي توغرا كەى سونبول^(۶)
 جە قازان خەم، دل كەردەن ۋە ئاۋ
 ۋە درۆ ماچۆ مەگىروو گولاولا^(۷)

- (۱) بۆرىۋە: ۋەرەۋە. دەورىۋ: ھەلسوورانىكى تر. كەرمى: بىكەين.
 (۲) حەنجرە: ئاۋازەى بىن. ھوردۆ مەقامى: ھەل بداتە لىدانى نەقامى.
 (۳) بەيۆ: بىت. ۋە مەقامە كەى... تاد: واتە: نە قامە كەى كە ۋەك ئاۋازى قەقنەس خۇش و
 دلگىرە. (۴) بەزمىمان جەم بۆ: كۆرپى بىەستىن.
 (۵) لىم كەردۆ ستم: ستمم لى بكا. شىعرە كانى دوۋاۋە باسى ستمى يار ئەكەن.
 (۶) گول: مەبەستى كولمى يارە. توغرا كەى سونبول: زولقە لوول خواردوۋە كەى كە ۋەك
 مۆرى توغراىى واىە.
 (۷) واتە: لە مەنجهلى خەما دللى تۋاندوۋەتەۋەو كىردوۋىە بە ئاۋ، كەچى بە درۆى خۆى
 ئەلى گولاولا ئەگرم.

ئازىزم! گوللاو بۆي خۆي كولم تون

ئەر بۆي تون بۆ بۆي گوللاو جە كۆن؟^(۱)

زەرەي بۆي زولفت كەفتەن نە بەرزان

بۆي گولان كەردەن جە بەرزان ھەرزان^(۲)

ئازىز، ۋە مەرگت گەر ئىنساقت بۆ

ھەنى كافي يەن بۆي زولفت پەي تۆ^(۳)

ئىترچ حاجەت ویت مەدەي عەزاو:

قەبوول كەري جەور مە گىرى گوللاو؟^(۴)

[۴]

ئىحيا نەبوون^(۵)

ئىحيا نەبوون، سانا شەوون مەردەن:

نامە كەش ئامان، گەلەيش كەردەن^(۶)

(۱) خۆي: ئارەق. جە كۆن: لە كۆي يە. (۲) زەرەي: تۆزىكى.

(۳) ھەنى: ئىتر. كافي يەن: بەسە.

(۴) عەزاو: عەزاب، ئازار. قەبوول كەري... تاد: خۆت ماندوو ئەكەي گوللاو ئەگرى.

[۴]

(۵) مەولەوى ئەم غەزەلەي لە ۋەلامى دۆستىكيا نووسىيە كە نامەي بۆ ناردوۋە گلەيى لى كىردوۋە لە نامە كەي دا.

(۶) ئىحيا نەبوون: زىندوو نەبمەۋە. نەشەوون مەردەن: نەچمەۋە مردن. ئەم شىعرە بە پىي ھونەرى «بدىع» پىي ئەلەين «لف و نشر». نيۋە شىعرى يە كەم دوو بەشە، نيۋە شىعرى دوو ھەمىش ھەرۋەھا. بەشى يە كەمى نيۋە شىعرى دوو ھەم ئەگەر پىتەۋە بۆ بەشى يە كەمى شىعرى نيۋە شىعرى يە كەم، بەشى دوو ھەمى نيۋە شىعرى دوو ھەمىش ئەگەر پىتەۋە بۆ بەشى دوو ھەمى نيۋە شىعرى يە كەم. واتە: چۆن زىندوو نەبمەۋە لە پاش مردن لە بەر دورى ئەۋ كە نامەي ھاتوۋە بۆم؟ ۋە چۆن نەمرمەۋە كە گلەيى لى كىردووم؟

قاسدا! شوّ وه لای ئه وه نه مامه
 چون یاوای، پیش دهر ئه ی جواو نامه^(۱)
 جه وه ئه سکه نجه بین دهس سوروشته کهت
 یانی: نامه که ی زیباو زوشته کهت^(۲)
 به باده که ی ویت جام جام وهرده وه
 تالی سه فرای دهر د دووریش به رده وه^(۳)
 فه رماییت به وه له فز شه کهر رازه وه
 گا جه رووی عیتاب، گا وه نازه وه: ^(۴)
 نه وهخت هیجران ویداعت فاما،
 نه وه شه مال دا په یامت ئاما^(۵)
 ده یسا هوریزه، خه میاره که ی ویم
 بو شاد بهر وه دین دیداره که ی ویم^(۶)

(۱) قاسدا: نیراوا. شو: برۆ. یاوای: گه یشتی. پیش دهر: بیده ری.

(۲) ئه سکه نجه بین: جوّره شه ره تیکی ترش و شیرینه. دهس سروشته کهت: به دهستی تو دروست کراوه که. زیباو زوشته کهت: جوان و ناشیرینه کهت، به لام لیتره دا مه بهس «خۆش و ناخۆشه کهت»، چونکه نامه که ی هه ندیککی خۆشه وه هه ندیککی ناخۆشه. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به مه عنای شیمری دواپی یه وه.

(۳) باده: مه ی. ویت: خۆت. وهرده وه: خوار دبه وه. واته: نیراوا بچۆ پی بلی که وا نامه پر له قسه ی خۆش و ناخۆشه که تی خۆنده وه که وه ک سکه نجه بین ترش و شیرین وابوو که بو نه هیشتی سه فرا ئه خوریتته وه، وه به خۆندنه وه ی سه فرای دهر دی دووری لابر د. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «به باده که ی ویت» نووسراوه: «بیماره که ی دل» واته: دل برینداره که...

(۴) فه رماییت: فه رمو بووت. به وه له فز... تاد: به قسه وه که شه کر شیرینه کانت. گا: گاهی، جار ی. و تراوه که ی له شیمری دواوه دایه.

(۵) ویداعت فاما: فامیت خودا حافیزی بکه ی. په یام: په یغام.

(۶) هوریزه: هه لسه. خه میاره که ی ویم: هاوړی که ی کاتی خه میاریم. له م شیعره دا قسه که ی ئه وه دواپی دی که پی وتبوو.

تۆ تىرەكەي ویت، وه زامدارى ویم
تۆبى باكى ویت، بورده بارى ویم^(۱)
ئەو وەخت پای کاو هەرد دل تەم بۆ
ئەساسەي دوورى ئازيزان جەم بۆ^(۲)
چۆن نەبریۆ تاي رشتەي سەبوورى؟
گۆش چۆن ویش مدۆ وه قسەي دوورى؟
زوان چۆن تاقتە هيممەت وازيشەن؟
دیده چۆن تاقتە شۆن ديايى شەن؟^(۳)
گىچ مدۆ دەروون چەنى نیش، ئامان
بەلام هەي سەر خیل نەو توول نەمامان^(۴)
چۆن ياراي نەفەس بەراوہ رده مەن؟
سۆزش وه شەمال رەوان كە رده مەن؟^(۵)

(۱) بورده بارى: سايرى. لەم شيعرەو شيعرەكانى پاشەوہدا وەلامى ئەداتەوہو بيانوى
بۆ دىيىتەوہ، ئەلئى: سويندەت ئەدەم بە تيرەكەي خۆت و بە بريندارى خۆم... تاد.
(۲) كاو: زەردو ما. ئەساسەي: ھۆيەكانى. مەعنای ئەم شيعرەو دوو شيعرى دوايى
ھەموو لە شيعرى ژمارە يانزەدەدا لئى ئەدرىتەوہ.
(۳) ھممەت وازى: مالاوايى. شۆن ديايى: بە شوئنا روانين. واتە: كاتئى كە داوئنى
ھەردى دل تەم داى گرتبى و ھەموو ھۆيەكى دوورى ئازيزان كۆ بويىتەوہ، تالى رشەي
سايرىيى من چۆن ناچرئى و گويى چۆن ئەتوانئى باسى دوورى بيسئى و زويان چۆن تواناي
مالاوايى ئەبئى و چاو چۆن تاقتەي بە شوئنا روانينى ئەمىئنى؟
(۴) نيش: نيش. نەو توول: تازە ھەلچوو.
(۵) يارا: توانا. نەفەس بەراوہ رده مەن: ھەناسە دانمە. سۆزش: سۆزى دەروون. رەوان
كە رده مەن: رەوانە كە رده مەن.

مەتەرسوو جە حیفز تەقریر ئەحوال،
 سۆچۆ خەزانەى خەيال شەمال^(۱)
 من خو شەوو رو ئارەزووی تۆمەن
 پەرى دىدەنت نەزرو فتۆمەن^(۲)
 بەلام، يەن وە ياد بالاکەى تۆو
 دەورم دان وە دەور ساراو سەرکۆو^(۳)
 بۆى بالات هەرزان وە دەشت و دەردان
 نەمز راى لای تۆم وە کام گوزەردان^(۴)
 گلەى تۆ وەى تەور، حالەت وەى نەسەق
 دوورپەچت وەى رەنگ، خودا تۆ وە حەق!^(۵)

(۱) مەتەرسوو: ئەترسم. سۆچۆ: بسووتى. واتە: ترسى ئەووم هەيه ئەگەر شەمال باسى
 حال و ئەحوال يىنى بۆ لاتان گەنجينەى خەيال شەمال گرى تى بچى، چونکە ئەوئەندە
 سۆزم هەيه.

(۲) پەرى: بۆ. نەزرو فتۆ: «نذر الفتح»، بەو سەدەقەيه ئەلین کە بۆ هاتنەدىي دلخواز
 ئەکرى.

(۳) يەن: ئەوئەندە. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دوايى يەوہ.

(۴) نەمز: نازانم. واتە ديارە من هەميشە خوا خواى ئەوومە بۆم هەلکەوئى بت بينم، وە بۆ
 گەيشتن بەم ئەنجامە خيرو حەسەنات ئەکەم، بەلام ئەوئەندە بە يادى بالای تۆو گەراوم،
 بۆنى تاو هەموو دەشت و دەرى گرتووەتەوہ. لە بەر ئەوہ نازانم رى لای تۆ لە کام
 گوزەرەوہ يە. تا يىم بۆلات. مەولەوى بەم شىوہ جوانە وەرامى خو شەويستەکەى ئەداتەوہ و
 بۆى باس ئەکا کە بۆچى پى نەکرا مالاًوايى لى بکار ئىستاش نە ئەتوانى سەرىکى لى بدا
 وە نە ئەش توانى نامەيىکى لى بنووسى.

(۵) تۆ وا گلەيىم لى بکەيت و منيش حالەتم و ابى و دوورپشت ئەوئەندە ناخۆش بى،
 مەگەر هەر خوا خۆى بەزەيى ياما يىتەوہ...

[۵]

ئارەزوومەندیم

ئارەزوومەندیم جە حەد و یەردەن
 فراوان خەیلی تاسەى تۆم کەردەن^(۱)
 قییلەم بەو ئەحەد بئى هەمتای فەردەن
 سەوگەند یەکیۆن چەنى تۆم وەردەن^(۲)
 فکرو خەیاڵان وەسواسەى وەفات
 دايم نه دلەن نه رووی سەر بسات^(۳)
 شەوان تا وە رو فکرم جە لاتەن
 روچ رەوانم نه خاک پاتەن^(۴)
 قالبم بئى روچ، ئەروام نەمەندەن
 من دان حەیات زیندەگیم کەندەن^(۵)
 نامت چون ئەوراد سووچ و ئیواران
 موانووش وە گەرم نه پای دیواران^(۶)
 چەم چون شاباز و ئل شکار بو
 دايم بال پەرواز نه سەر دیار بو^(۷)

[۵]

- (۱) و یەردەن: تى پەریو.
 (۲) بەو ئەحەد: بەو تاكو و تەنیا یە. سەوگەند: سوئین.
 (۳) وەفات: وەفای تو. نەرووی... تاد: لەم سەر زەوی یەدا.
 (۴) روچ رەوانم... تاد: گیانم لە سەر خاکی بەرپى تايە.
 (۵) قالبم: لاشەم. ئەروام: ئەرواحم، گیانم. من دان... تاد: من دانى ژيانم کەندوو و تازە بە تەمای ژيانى نەماوم.
 (۶) ئەوراد: ویردو دوعا. موانووش: ئەى خوئتم. نەپای دیواران: لە پەنای دیوارانا.
 (۷) شکار: رار. بال پەرواز: بالی گرتیتهو. نە سەر دیار بو: بە سەر و لاتانا. واتە: ئەى چاوەکەم من وەکوو شاباز... تاد. قسەکەى لە شیعری پاشەوهدا تەواو ئەبى.

جه سهر قه لآوه مه گیلوون پهی تۆ
 دهك دیدهم هر دوو سهد جار فدیت بۆ^(۱)
 ئامان، ههی ئازیز بینایی چاوان!
 گلهم ههن جه تۆ خه یلی فراوان
 یانئ چیش مه یلت فه رامۆش که ردهن
 مهر بادهت نه جام بی شهرتی وهردهن؟^(۲)
 وهرنه یانئ چیش نه جاران جاری
 خه بهر نه په رسی جه راویاری؟^(۳)
 ئومیدم ئیده، ئامانه ن ئامان!
 جهی فیشتهر ناسۆر نه وزی زامان^(۴)
 نه حوال حالات شهرت و وه فاکهت
 بکیانه په ریم تۆ بی خوداکهت!^(۵)
 نه سال و نه ماه، نه ههفته نه شهو
 نه ساتی ئارام، نه دهقیقه خه و
 نمه شۆم نه چه، دیدهم، نه دووریت
 هر ئید موانوون: ئاخ جه مه هجووریت!^(۶)

(۱) سهر قه لآ: هه وارگه یه که نه که ویتته پشتی دئی «سه رشاته» که نشینگه ی مهولهوی بووه. مه گیلوون: نه گه پیم. فدیت بۆ: به قوریانت بی.
 (۲) مهر: مه گهر، بۆچی. بادهت... تاد: شه رابت له پیاله ی بی شهرتی یا خوار دووه ته وه؟
 (۳) وهرنه: نه گینا. نه جاران جاری: جاری له جاران. راویار: ریوار.
 (۴) ئیده: نه مه یه. نه وزی: نه خه ی. واته: له مه زیاتر زامه کانم به ناسۆر نه خه یته وه نه یان کولیتته وه.
 (۵) بکیانه په ریم: بنیره بۆم.
 (۶) نمه شۆم نه چه: ناچیتته چاوم. ئه م جومله مه عنای شیعری پیشوو ته واو نه کات. هر ئید... تاد: واته: ویردی زوبانم نه وه ته هه میسه نه ئیم ئاخ له دووریت.

ئیسە کی تاقەت دووری تۆ دارۆ؟
دەك بەرق غەزەب وە جەستەم وارۆ! (۱)
بە سەرگەردت بام، ئەرواحە کە ی ویم!
جواب سەریح بکیانە پەریم...

[۶]

ئەنیس خە یال

ئەنیس خە یال دەردان پەر زام!
مەرھەم جەستە ی خەستە کە ی ناکام! (۲)
خە یلین نە گێجاو بە حر مە هجووری
نە دەور دەوی تە نوورە ی دووری (۳)
پووشە کە ی جەستەم وە پەنا کە فتنە
سامیعەم خە بەر یاران نە شنە فتنە (۴)
ئەینشە لالا، چەنی خۆشحالی، شادی
نە شاخە ی شوخی گەردوون، ئازادی (۵)

(۱) دارو: هە یە تی. وارۆ: بیاری.

[۶]

(۲) ئەنیس: هۆگر، بیوہ گیراو. مەولەوی بەم شیعەرە قسە لە گەل خۆشە و یستە کە ی خۆی ئەکا.

(۳) دوە: دووکەل. تە نوورە: گێژ. مەعنا ی ئەم شیعەرە بە سراوہ بە شیعری پاشەوہ یەوہ.
(۴) کە فتنە: کە وتووہ. سامیعەم: گویچکەم. نە شنە فتنە: نە ی بیستووہ. واتە: دە میکە لەشی وەك پووشم لە بەر گێژە لوولی دەلیای دووری و دووکەلی تە نوورە ی لی جوی بوونەوہ ت کە وتووہ تە لاوہ. ئەوہ تە هیچ باسیکی تۆم بەر گویم نە کە وتووہ.
(۵) چەنی: لە گەل. شاخە: بیا هەل شاخان. شوخی: گالته بی کردن.

چهنی وەش بەختی دوو دەس نە گەردەن
 عومرتان وە عەیش عوشرەت و یەردەن^(۱)
 نەك چون من جە دەس بی مهیلی دلبەر
 مه كیشوو هەر سات هەزار دەردسەر^(۲)
 دایم دل رەنجوور هیجران یارم
 زەنجیر جەفای زولف نیگارم^(۳)
 خوسووس شەرارهی دووری زۆر کەردەن
 مەزرەعی هەستیم وای سەبوون بەردەن^(۴)
 کەس بەوینەهی من پەر مهینەت نەبو
 گورفتار دۆس بی بەینەت نەبو^(۵)
 هیچ کەس مویتەلای دووری یار نەبو
 چون من سەرگەردان بی قەرار نەبو
 کەس نەبو چون من یار بەدکاران
 زامدار موژەهی دیدە خوماران^(۶)
 جە هاژەهی هووناو دەروون پەر دەرد
 نە گەردش چەرخ گەردوون چەپ گەرد

(۱) وەش بەختی: بەختیاری. عوشرەت: خۆش رابواردن. و یەردەن: بەسەر بردوو.

(۲) مه كیشوو: ئە کیشم.

(۳) دل رەنجوور: دل شکاو. زەنجیر: بەندی. نیگار: وینەهی جوان. مه بهس له یاری وەك
 وینە جوانه.

(۴) زۆر کەردەن: زۆری هیناوه. هەستیم: بوونم. مه بهس له له شیه تی. وا: با.

(۵) بی بەینەت: بی وەفاو بی بهین.

(۶) موژە: برژانگ. دیدە خوماران: چاو مهستان.

تا جە تۆ بیریام وە مەرگت قەسەم
ساتی ئاسایش نەدیەنم وە چەم
نەکەری خەیاڵ گەلەیی کەردەن
نەواچی بادەیی بی شەرتیش وەردەن^(۱)
ئەرزە لیل دەس بی شەرتان نەبوون
کەیی مەبۆ مەیلت فەرامۆش کەروون؟^(۲)

[۷]

ئیمشەو هەم خەمان

ئیمشەو هەم خەمان وەنەم سەرداوە
سەر تا پای تەنم ئایر وەرداوە^(۳)
جەستەیی زەعیفم، ئیستیخوان ریش
هەر ئازای ریشم مەگریا پەیی ویش^(۴)
گۆشت و پۆستە کەم نەفت پێدا رژیا
مەغزو ئیستیخوان وە هەمدا پژیا^(۵)
کەس نەبی ئاویش بکەرۆ سەردا
بلیسەش بەرز بی وە هەر تەرەفدا
زاهیرەن دلم هەم کۆش کەفتەن
داخۆم جە دۆسان هەم کئی دوور کەفتەن؟

(۱) نەواچی: نەلێی. وەردەن: خوار دوو وە تەو.

(۲) نەبوون: نەبم. کەیی مەبۆ: کەیی ئەبی. کەروون: بکەم.

[۷]

(۳) وەنەم سەرداوە: سەری لێ دامەو. ئایر وەرداوە: ئاگری بەردایەو.

(۴) ئیستیخوان: ئیسقان. ریش: بریندار. هەر: هەموو. مەگریا: ئەکول.

(۵) وە هەمدا پژیا: پژان بەیەکا.

جه تاو ئاير ته نووره ی دهر وون
 دیسان سهرواز کهرد زوخواو چهنی هوون^(۱)
 ساقی باوره ئه و مه ی دوو ساله
 پیتم دهر یه ک جامی حالم بهد حاله^(۲)
 موغهنی اکۆکر سازانت وه هم
 سه متووری، تاری، وه هم که ره جه م^(۳)
 نه ی چی! سالی دهر، قهزات وه مالم
 ده می دهر جه نه ی، دهر وون زوخالم^(۴)
 هۆشی کهر هام فهرده! سازان بسازه
 بالات وه کالای خه مان بوورازه^(۵)
 باوره بسات ته مام ته یار که
 شه وخه فتهن شووم به ژار مار که^(۶)
 قهزای په نجه کهت ده ک له من که فی
 خه یلی عاجزم، سالی دهر ده فی^(۷)

(۱) سهرواز کهرد: لیشاوی هینا.

(۲) باوره: بیته. مه ی دوو ساله: مه ی کۆن. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «پیتم دهر یه ک جامی» نووسراوه «پیتم دهره جامی».

(۳) موغهنی: گۆرانی بیژ. کۆکر سازانت وه هم: سازه کانت بخهره یه ک.

(۴) ده می دهر جه نه ی: ده می بنی به شمشاله وه.

(۵) هۆشی کهر: هۆشی بکه ره وه. هام فهرده: هاو ده م. سازان بسازه: سازه کان ریکه خه. کالای: بهرگ. بوورازه: بدووره.

(۶) بسات: راخهر، بهرپه. لیره دا مه به سستی لئی هۆی رابواردنه. ته یار: ئاماده. شه وخه فتهن شووم: خه وی ناخۆشی شووم. واته: خه وم لئی تال که با خه وم لئی نه که وئی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «به ژار مار که» نووسراوه: «وه ژار مار که».

(۷) له من که فی: له من که وئی.

باوهره کوورە ی دڵ نه جه هەدو جهخت
پرووی ته و بیخ وه لای «مه عدوومی» به دبهخت (۱)

[۸]

ئیمشەو دیارەن

ئیمشەو دیارەن بانگم بی شەرمەن
زایەلە ی سەمتوور کەللەم وه گەرمەن (۲)
سەدای زیل و بەم مەینەت سەد تەرزەن
خەفەت شادیشەن، خەم دەماخ بەرزەن (۳)
هۆشم بی هوشەن، فامم قامەت قاخ
بۆی دووری ئازیز مە یۆم نه دەماخ (۴)
نە ی چی! درەنگەن سامە کەر درەنگ
فیدای پەنجەت بام، نە ی باوهر وه دەنگ (۵)
هەر تەرزێ پە ی ویش بکەرۆ رازی
گیڕۆ نه دەروون هەر سازێ گازی (۶)

(۱) جه هەدو جهخت: جۆش و خڕۆش. تەو بیخ: سەرزەنش. واتە: کاکە ی دەف لێ دەر
به ئاوازی دەفە کەت دڵ بیخە جۆش و پرووی سەرزەنش بکەرە «مه عدوومی» ی
چارە پەش با بیر بکاتە وه.

[A]

(۲) زایەلە: ئاوازه. واتە: ئاوازه ی کەللە ی وه ک سەمتوور گەرمی کردوو وه دەنگ ئە داتە وه.
(۳) زیل و بەم: دوو ئالە تی موسیقان. تەرز: جۆر.
(۴) فام: تی گە یشتن. قامەت: بالآ. قاخ: وشە یه کی تورکی یه واتە هەستە، ئە بی له «قالق» وه
هاتی. دەماخ: لووت. مە بەس ئە وه تە بالآ تی گە یشتنم هەستە ی لێ کراوه رۆشتوو.
(۵) مە کەر درەنگ: درەنگی مە کە. بام: بم. باوهر وه دەنگ: بیخە دەنگ.
(۶) واتە: هەر رەنگە ی قسە یی بۆ خۆ ی بکاو هەر سازێکی گازی له دڵ بگری.

بجۆشۆ ھەر کەس وە قەد نالەھى ویش
 بنۆشۆ ھەر کەس وە پيالەھى ویش^(۱)
 جەلای ھەر گەردئى وە سەدایى وەن
 دەواى ھەر دەردئى وە نەوايى وەن^(۲)
 ھەر مەقامى وەت جگەر تاون بۆ
 تەلفى بىچارەھى دلان لاون بۆ^(۳)
 ئەو سەدای دەردە خەيلئى دلکەش بۆ
 دل تەفلان ئاسا بەلکم دل وەش بۆ^(۴)
 ھەى پەشئوى ھۆش، ھەى شئويان فام
 ھەى عەقل عەبەس، ھەى خەيال خام^(۵)
 مەن و دل وەشى و سەفایى کەردەن
 ھوونى يەکتەرين تا وەرؤى مەردەن^(۶)
 سا دەى، ساحیب نەى! ریشەى دل کەر پەى
 تالیم دەر، ئەى فەرد وە نەزمە کەى نەى:^(۷)

-
- (۱) بجۆشۆ: بجۆشى، بکولئى. بنۆشۆ: بنۆشى، بخواتە وە.
 (۲) جەلا: پاك بوونە وە. گەرد: تۆز. وە سەدایى وەن: بە ئاواز ئکەرە. وە نەوايى وەن: بە لیدانى نە قامیکە وە یە.
 (۳) تاون: توینەرە وە. لاون. لاوینەرە وە. واتە: دلەى بە سەزمانى وەك منالم بلاوینیتە وە.
 (۴) واتە: ئەو دەنگەت ھەر چەند ئاوازی دەردیش بئى، با خۆش و دلگير بئى بەلکو دلّم وەك منال پئى شاد بئى.
 (۵) شئویا: شئوا. عەبەس: ھیج و پووج. واتە: ھاوار لە پەشئوى ھۆش و تیکچونى فام... تاد ھۆى ئەم ھاوارەش لە شیعری دوايى دا دئى.
 (۶) ھوونى يەکتەرين: دوژمنى خوینە خۆرى يەکتەرين.
 (۷) ریشەى دل پەى کەر پەى: ریشەى دل بپرە. تالیم دەر: تەعلیم دادە. ئەى فەرد: ئەم تاقە شیعەرە. نەزمە کەى: بەزم و ئاوازی.

ئیمشەو وە ھەر حال شەو وە رۆ بەروون
ئەئى خوا سا مەرگى، سەحەر چىش كەر وون^(۱)

[۹]

ئەياز ھەمراز^(۲)

ئەياز ھەمراز نالەو ئاخو دوود
عەرزىش ھەن وە خاك ئاسانەئى مەحموود^(۳)
ياوا، وات، نامەئى شىرىن ئىنشادت:
ئەئى رەمەزاندا نەشون جە يادت^(۴)
نەكەردەن ئىفتار، دۆسەكەئى كامىل!
سىوائى وە مەئى كووس خەيالەكەت، دل^(۵)

(۱) وە ھەر حال: ھەر چۆن بىن. شەو وە رۆ بەروون: شەو رۆژ ئەكەمەو. ئەم شىعرە
ئەو ھەبوو كە داواى لە شىمال ژەن كرد بە شىمالەكەئى لىئى دا.

[۹]

(۲) مەولەوئى ئەم قەسىدە بەئى لە وەلامى مەحموود پاشاى جافا نووسىوھە كە لە مانگى
رەمەزانا بۆئى نووسىبوو دوعاى خىرى بۆ بكاو بۆئى پيارتتە وە لە بارە گائى خوا.
(۳) ئەياز: وەزىرە بە ناوبانگەكەئى سولتان مەحموودى كورئى سوبوكتە گىنى غەزەئى بە.
مەبەس لە ئەياز مەولەوئى خۆبەئى. دود: دوو كەل. ئاسانە: بەردەرگا. ئەم ھىئانئى ناوى
ئەياز و مەحموودە بە ھونەرى بەدەئى «تورىە» ئى پى ئەلئىن. تورىە ئەو بە و شەئەك دوو
مەعناى ھەبى، بە كىككى نرىك و بە كىككى دوور، وە بۆ مەعنا دوورەكەئى بە كار بەئىئى ئەك
بۆ مەعنا نرىكەكەئى. ئەو تە لىرەدا مەبەس لە ئەياز مەولەوئى بە، ئەك ئەيازى وەزىرى، وە
مەبەس لە مەحموود مەحموود پاشاى جافە، ئەك سولتان مەحموود.
(۴) وات: وتى. شىرىن ئىنشادت: خۆئىندەئى وە خۆشەكەت. نەشون: نەچم. وشەئى
«ياوا» و «وات» ھەردووكيان دىئەئى بە سەر جوملەئى «نامەئى شىرىن ئىنشادت» دا.
(۵) سىوائى: بىجگە. مەئى كووس: كاسەئى مەئى. واتە: ئەئى دۆستى كامىل دل بىجگە
لە كاسەئى شەرابى خەيالئى تۆ بە ھىچى تر بەربانگى نەكردو وە تەو.

فاتحهی کتاب دوعام، شهو شه روئن
 ئیلتیماس حوسن خاتمه کهی تۆن^(۱)
 حهق وه لوتف ویش باوه رو شه وپیت
 سوود سه رمایه ی عه قیده کهی ویت^(۲)
 وه نه من لافاو تاوانان به ردهم
 دوعا رای ده رگای قه بوول گوم که ردهم^(۳)
 نه ی چی ا من په نجه ی پای ناله م سفته ن
 تۆ ده ی چون ته ئسیر وه ناله ت جفته ن^(۴)
 چه ند فهد «مه عدووم» ده روون نه وه ی دا
 باوه ره جه ته نخوای ناله وه نه ی دا: ^(۵)
 من ویم مزانوو کام تۆم کالان
 یاران په ی هیمه ت وه نه م مه لالان^(۶)
 که رهم ده ر نه ده س رجای شه وگاران
 بو به خشم وه عه شق «مظنه» ی یاران^(۷)

- (۱) فاتحهی کتاب: شه وئی کتیبی. ئیلتیماس: داوا. حوسن خاتمه: ئاخیر خیری. یه ک
 خستنی «فاتحه» و «خاتمه» به هونه ری به دیع «تقابل» ی پی ئه لئین.
 (۲) باوه رو شه ویت: بیئینه ریت. واته: خوا، به میهره بانئ خوی قازانجی باوه ری
 خووت ده سگیر کا.
 (۳) واته: ئه گینا من لافاوی گوناح بر دوومی و دوام رنگای قبول بوونی ون کردوه.
 (۴) تۆ ده ی: تۆ فه رموو شمشالئ لیده. واته: من په نجه ی پی ناله م سووتاه له بهر شه وه
 ناله م ناروا، به لام ناله ی تۆ له گه ل کار کردنا جووته، ده سا شمشال ئی بده.
 (۵) ده روون نه وه ی دا: ده روون له ناره حه تی دا. باوه ر: بیئه.
 (۶) تۆم: توو. کالان: چاندووه. وه نه م مه لالان: لیم ئه لالینه وه.
 (۷) شه وگاران: گورفتاران. «مظنه»: مه زننه، گومان. واته: شه ی خوایه که تۆ به خشیش

وہختى گۆشەى شار خامۆشان بۆ جىم
نەبوون وە تەسدىع ھامسايان وېم^(۱)

[۱۰]

ئازىزم! ئاھىر

ئازىزم! ئاھىر دوورى بالاي تۆ
جەستەم كەرد وە بوول، شەمال بەرد پەي كۆ^(۲)

ورىشەى پرشەى تاو كوورەكەى جەستەم
شەرارەى لولەى پىشەى شكەستەم^(۳)

گرمە و پزىسكەى چەخماخەى پارە
بەرق برىسكەى شوعلەى شەرارە^(۴)

شاخەى شرىخەى برووسكەى دەروون
نە چەم شەتاوان جارى كەرد چون ھوون^(۵)

ئەخەيتە دەستى تىكاي ئەوانەوہەكە زۆر گىرۆدەن، بىم بەخشە بە عەشقى گومانى چاكى
دۆستان پىم. مەبەسىش لە بەخشىنەكە لە شىعەرى دوايى داباس ئەكا. لە ھەندى نووسخەدا
لە جياتى «كەرەم دەر نە دەس» نووسراوہ «كەرەم دامنەى دەس» واتە: ئەى خوايەكە
بەخشەندە گىت ئەوئەندە زۆرە وەك داوتنەى پياوى پەنادار وايە خەلك دەستى پيا ئەپىچىن.
(۱) نەبوون: نەبىم. تەسدىع: ماىەى سەرئىشە. واتە: كە مردم نەبىم بە ھۆى ناپرەحت
بوونى دراوسى گەورەكانىم.

[۱۰]

(۲) ئاھىر: ئاگر. بوول: خۆلە مىش. بەرد پەي كۆ: بردى بۆ كىوان.

(۳) ورشە: شەوق. پرشە: پزىسك. تاو: جۆش. پىشە: ئىسقان. شكستە: شكاو.

(۴) پارە: پارچەى دل.

(۵) بەشى دووہى ئەم شىعەرە مەعنای شىعەرەكانى پىشوو تەواو ئەكات. واتە: شەتاو لە

مهوج مدۆ لافاو هوون دهجله‌ی دل
 نه فواره‌ی چه‌م هۆر مشانۆ گل^(۱)
 کای دلّم نه گئیچ مهوج فه‌نادا
 مۆله‌قنه نه به‌ین خوفو رجادا^(۲)
 تۆیچ ئینسافت بۆ هه‌نی وه‌سه‌ن وه‌س
 «بالله» جه‌ دووریت، ها بیم وه‌ قه‌قنه‌س^(۳)
 تاکه‌ی چون مه‌جنوون ویل هه‌ردان بم؟
 تاکه‌ی خه‌م زه‌ده‌ی بار هیجران بم؟^(۴)
 هه‌ر ساتی دووریت سه‌د سالهن جه‌ لام
 ده‌ردم کار‌ی به‌ن وه‌ سه‌رگه‌ردت بام
 به‌زه‌یت به‌یۆ وه‌ جه‌سته‌و حالّم
 ریشه‌م به‌راما، هه‌ره‌س وه‌ مالّم^(۵)

☞

چاومه‌وه دینته خوار وه‌ك خوین. مهوله‌وی ئه‌بوو بیوتایه: خوین له‌ چاوه‌کانم دینی وه‌ك شه‌تاو، به‌لام چونکه ئه‌یه‌وی ئه‌وه بگه‌یه‌نی که خوینیکی زۆر له‌ چاوه‌کانیه‌وه هیناره، هاتوو هه‌تاوی کردوو به‌ «مشبه» و خوینی کردوو به‌ «مشبه به».

(۱) مهوج مدۆ: شه‌پۆل نه‌دا. هور مشانۆ: هه‌ل نه‌دا. واته: لافاوی خوینی دلی وه‌ك دجله‌م شه‌پۆل نه‌دا وه‌ له‌ فواره‌ی چاوه‌کانمه‌وه گل فری ئه‌داته سه‌ر. مه‌به‌سیشی له‌ گل زوخاوی دلّه‌تی.

(۲) مهوج فه‌نادا: له‌ گئیژی له‌ ناو چوونا. مۆله‌ق: «معلق»، وه‌ستاو. واته: دلّه‌ی وه‌ك پووشم له‌ گئیژی شه‌پۆلی له‌ ناو چوونا وه‌ستاوه له‌ به‌ینی ترسی له‌ ناو چوون و هیوا‌ی مانه‌ره‌دا. (۳) تۆیچ: تۆش. هه‌نی: ئیتیر. وه‌سه‌ن: به‌سه.

(۴) خه‌م زه‌ده: خه‌م لی‌داو. (۵) به‌یۆ: بیّت. به‌راما: ده‌رهات.

[۱۱]

نازیزم، ئامای

نازیزم، ئامای ئای بی قەرار ویم!
ئای ئای چەمەرا ئای ئینتیزار ویم!^(۱)
مەوتەنە کە ی چەم دیدەش هانەریت
غەریبی تاکە ی، بۆ وە ماوای ویت^(۲)
های ساقی! بازار جیلووی دلدارەن
سەودای خەریدار، دانە ی دیدارەن^(۳)
یە کە ی وە مایە ی گەنج «کە ی» وە
چون مەنج وە تە ی فەرتووت نە ی وە^(۴)
ئەر سەد هەر کە سە ی پە ی ویش وە راوەن
وە قەیمەت نە یەن، ئیخلاس حەساوون^(۵)

[۱۱]

(۱) ئامای: هاتی. ویم: خۆم. چەمەرا: چاوەرێ. (۲) مەوتەن: «موطن»، شوێن. هانەریت: لەرێتە. واتە: نیشتمانە کەت کە چاومە چاوی لە رێتە، سا بەس بی غەریبی وەرەووە بۆ جینگای خۆت. ئەش گونجی مەبەسی ئەو بەی: سەرچاوە ی چەمی فرمیسکم کە چاومە چاوەرێتە... تاد. (۳) سەودا: مامەلە. خەریدار: کەریار. دانە: گەوھەر. واتە: ئە ی ساقی ئیستا بازار دەرکەوتنی دلدار گەرمە. وە کاتی سەودا کردنی کەریارانە بۆ گەوھەری رووی یار. (۴) مایە: سەرمایە. کە ی: کە یخەسرەو، ئەلێن پادشایە کە دەوڵە مەند بوو. مەنج: مەنش. تا: تال. فەرتووت نە ی: دەزووی رزیو. واتە: هەندێ کەس لەم سەودا دا سەرمایە ی دەسیان گەمجی کە یخەسرەووە. مەنش دەسمایەم تالە دەزووی رزیو. ئەم شیعەرە ئیشارەتە بۆ چیرۆکە کە ی فرۆشتنی حەزەرەتی یوسف کە پیرە ژێتیکیش هاتبوو کلافە ی دەزووی پی بوو ئە ی و سە ی یوسفی پی بکری! (۵) ئەر سەد: هەر چەند. وە راوەن: بەرپۆئە یە.

مايىل كەر بالا وهى لادا چون نهى
 دەسيۆت دەف بۆ، ئەو دەس جام مەي^(۱)
 با بيىدار كەرۆ تاكەي بۆ غافل
 دەف وه سەدا گيان، جام وه رەشحهى دل^(۲)
 با كلافه بۆ، ئاخىر لەوانم
 خاك پاي حەزرت پير موغانم^(۳)
 چون دەف، بەرگ پۆس ئيرادەت پۆشم
 غولام بەر دەس حەلقە نە گوۆشم^(۴)
 خوم ئاسا خە يلىن وه تەن مەيخانەم
 چون پيالەي واق شيشەي پەيمانەم^(۵)

- (۱) مايىل كەر: لار كەر وه. نهى: قاميش. دەسيۆت: دەسيۆكت.
 (۲) رەشحه: تەپرى، نم. واتە: با دەف بە ئاوازي خوۆى گيانم بيىدار بكاتە وه پيالەي شەرايىش بە تەپرى دلّم پارا و بكا.
 (۳) پير موغان: گەورەي ئاگر پەرستە كان. ئيرەدا مەبەس لە خوۆشەويستە كەيە. واتە: با دەسمايە كەشم كلافە دەزوويەك بى، قەي ناكا منيش لە كپيارە كانم و خاكى بەرى پىتى ئەو خوۆشەويستەم كە ھەموان روويان تى كر دووھ.
 (۴) پۆس: پىس. واتە: وه كوو دەف پىستى خوۆشەويستىم بۆ ئەو لە بەر كر دووھ ئەلقەي بەندە گيم كر دووھ تە گوۆيم.
 (۵) خوم ئاسا: ھەك كووبەي مەي. وه تەن مەيخانەم: مەيخانە جىمە. واق: خالى بۆش. واتە: شيشەي دلّم وه كوو پيالەي خالى وايە ھىچى تيا نيە.

[۱۲]

ئازیز تەن وە نیش

ئازیز! تەن وە نیش زامانت خەستەن
 مەینەت پای ئامام وە زەنجیر بەستەن^(۱)
 قاسدئێچ و اچوون پەی سەفەر خاسەن
 رەوان بۆ تیز رەو، ھەرس و ھەناسەن^(۲)
 ھیز پای رەفت و ئاماشان نیەن
 ئەو سەرچەمەش وشک، ئید کۆتا بیەن^(۳)
 سا تۆ بۆ وە رەغم بەخت بەرگەشتەم
 جاگیر نە دیدە ی وە ھووناو رەشتەم^(۴)
 با ساتئێچ رەقیب دووریت بکئیشۆ
 شەوی وینە ی من وە ی رۆوہ نیشۆ^(۵)

[۱۲]

(۱) تەن: لەش. نیش: ئیش. زامانت: ئەو زامانە ی لیت کرووم. ئامام: ھاتنم.
 (۲) قاسدئێچ: قاسدئیکیش. و اچوون: بلیم. رەوان بۆ: خۆش برۆا. تیز رەو: تیز رەو.
 ھەرس: فرمیسک. واتە: ئەو نیراوە ی کہ من پیا پەر موومە وەو بلیم بۆ ناردن دەس ئەداتئێ
 ئەروا، ھەر فرمیسک و ھەناسە مە.
 (۳) رەفت و ئاماشان: ھات و چوویان. سەر چە مەش: سەرچاوە ی. ئید: ئەم. بیەن: بووہ.
 واتە: فرمیسک و ھەناسە شم کہ بە تەما بوون بین بە قاسد، ئەوانیش کہ لکی ئەوہ یان پتوہ
 نە ماوہ: یە کیان کہ چاوە تی سەرچاوە کہ ی وشک بووہ و فرمیسکی پیا نایەت، ئەویشیان کہ
 ھەناسە یە تی کورت بووہ و ناگاتە بەرەوہ.
 (۴) بۆ: وەرە، بی. وە رەغم: لە رقی. بەرگەشتە: وەرگەرپاوە. جاگیر: جئ بگرہ. نە: لە.
 رپشتە: رزراو. واتە: کہ من نەم توانی بلم بۆ لات و کہ سیشم نە بوو بینترم، خۆت وەرە لە ناو
 چاوما جئگا بگرہ.
 (۵) ساتئێچ: ساعەتئیکیش. رەقیب: بەدکار. بکئیشۆ: بکئیشۆ. وە ی رۆوہ: بەم رۆ رۆھاوار
 ھاوارە، یا بەم رۆژە رەشەوہ. نیشۆ: دانیشۆ.

وهرنه، سا چونکه ئاسانهت دوورن
 را نـمه زانو، بهلهد زهروورن^(۱)
 دل وولاتهون، ئامان سهد ئامان
 ئاموشوش كهردهن، فره جار ئامان^(۲)
 چون وه تام زام دووری سهر شارن
 ویانه مارۆ، بهدهن بیزارن^(۳)
 هیچ مهوهر وه تهنگ ویانه شهوه
 پهری بهلهدیم، بکیانه شهوه^(۴)

[۱۳]

ئەس گەرد مەوجوودین

ئەس گەرد مەوجوودی جە توگرت مایه
 مەوجوود هەر توونی، ماسیوا سایه^(۵)
 پەنهان بی تەنھا، وه حدهت مەوج وەرد
 پەس شناسنایی زوهوریووت كەرد^(۶)

(۱) وەرنه: ئەگینا ئەگەر نایهی بۆ لام. نمە زانو: نازانم. مەبەسی ئەم شیعەری لە شیعەری داھاتوودا دەر ئەکەوی

(۲) وه لاتەون: بە لاتەوہیہ.

(۳) سەرشار: بە تەواوی سەرخۆش بوو. ویانە: بیانوو. مارۆ: دینیتەوہ. واتە: بەلەدە کەیشم کە دلەم بە تامی زامی دووری لە من سەرخۆش بوو، ئیستا لای تووہ و بیانوو دینیتەوہ، بیزار بوو لە لەشی من نایەتەوہ بۆ لام.

(۴) مهوهر وه تهنگ: مەبە بە تەنگی. پەری: بۆ. بکیانە شهوه: بینیرەوہ. واتە: گوی بە بیانووہ کانی مەدەو بینیرەوہ بۆ لام تا ببی بە بەلەدم و لەگەلی یم بۆ لات.

[۱۳]

(۵) گەرد: گشت. ماسیوا: غیرە. سایە: سیبەر. واتە: ئەس خوایە کە هەرچی هەبە بوونی لە تووہیہ، ئەوہی بە راستی هەبێ هەر تووی و لە تووہ و لاوہ وەك سیبەر وایە.

(۶) پەنهان بی: پەنهان بووت. وه حدهت: یەکیەتی و تەنھایت. مەوج وەرد: شەپۆلی

به ویت، جهی عالم بی بهقای ناسوت
 نهر وهی گرد جیلوهی وهرین نه شناسوت^(۱)

به سهد جیلوهی تهر بی چوون و چه نی
 شناسایی توّم نمه بو، هه نی^(۲)

سهروه شم بهی وه سف جه مالیته وه
 باز هم بهی جیلوهی جه لالیته وه^(۳)

باز هه ربه و عادهت سهروه ش نیگاران
 پهی فه نای یه کسه ر خاتر پر خاران^(۴)

دایه وه. شناسایی: ناسران. زوهور پوهت که رد: دهرکه وتینکت کرد. مه عنای نهم شیعره له
 گهل نیو شیعری دوابی دا دئ.

(۱) به ویت: به خۆت. نهم وشه یه به سراوه به شیعری پیشووه وه. ناسوت ئینسان،
 ناده میزاد. واته: تۆ بۆ خۆت به ته نیا بوویت، دهرکه وتینکت به خۆت کرد له م دنیا ی بی
 بهقای ئینسانیه دا تا بناسری یت. نهر: نه گهر وهی: به م. وهرین: له مه و پیش مه عنای نهم نیوه
 شیعره له گهل شیعره کانی پاشه وه دا دئ.

(۲) بی چوون و چه نی: نهی خودایه که بی چۆنیه تی و چه ندی تیت. نمه بو: نابی. هه نی:
 هیشتا. واته: نه گهر نهم هه موو دهرکه وتنه ی پیشینته وه نه ت ناسم، به سهد دهرکه وتنی
 تریشه وه نات ناسم و تیت ناگه م نهی خوای بی چۆنیه تی و چه ندیه تی.

(۳) سهروه شم: سه رخۆشم. بهی وه سف: به م وه سفه. باز هم: دیسانه وه. جیلوه:
 دهرکه وتن. سیفاتی خوا دوو جوژن، سیفاتی جه مال که مه عنای ئیجایی نه گه یه نن، وه کوو
 «منعم، کریم، معطی»، وه سیفاتی جه لالی که مه عنای سه لیبی نه گه یه نن وه کوو «قدیم،
 واحد» واته: نه وه لی نیه و هاو پئی نیه. مه عنای نهم شیعره له گهل شیعره کانی دوابی دا دئ.
 له هه ندئ نوسخه دا نوو سراوه: «بازهم» له جیاتی «باز هم»، و «وه» له جیاتی «بهی» به لام
 مه عنای هه ردوو وشه که هه ر وه ک یه که.

(۴) به و عادهت: به عاده تی. سهروه ش نیگاران: جوان چاکه سه رخۆشه کان. پهی فه نا
 یه کسه ر: بۆ له ناو چوونی یه کجاری. خاتر پر خاران: دلداره ده روون پر له درکه کان.

چار نیهن جه دهس جیلوه نه که ردهن
«بسم الله» ئه و تیخ، ئید که چی گه ردهن^(۱)

یاگیوتهر نیهن داد ویم که روون
جه دهس تو بیداد وه لای کئی به روون^(۲)

واوه یلام بی حه، زاریم بی شوْمن
جه لای تو فه ریاد، جه دهس توْمن^(۳)

[۱۴]

ئای کن بی هه وال^(۴)

ئای کئی بی هه وال لوای تو ئاوه رد؟
به ختس بهرگه شت بو، هوشم وه حشی که رد^(۵)

(۱) چار نیهن... تاد: واته: هه ر ئه بی خۆت دهر نه خه ی. بسم الله... تاد: واته: فه رموو ئه وه تیغ و ئه مه گه ردنی که چ! مه عنای ئه م چه ند شیعره ئه وه یه: کاتی که تو خۆتم بو دهر بخه ی به نیشانه کانی سیفاتی جه مالی و جه لالیته من له خۆشی یا سه رخۆش ئه بم. جا ئه گه ر دهوام به و خۆ دهر خستنه بده ی زۆرم بی خۆش ئه بی، به لام ئه گه ر به عاده تی یارانی بی باکو جوان و سه رمه ست گۆیم نه ده یتی، وه وه ک ئه وان بو له ناو چوونی یه گجاری دلداره دل پر له درکه کان که خۆیان ئه شار نه وه و ناچارن خۆیان دهر نه خه ن، تۆش خۆتم لی بشاریته وه، ئه وه مه عنای وایه ئه ته وی بمکوژی. جا که واته فه رموو «بسم الله» ئه وه تیغی تۆ ئه مه گه ردنی که جی من چی ئه که ی بیکه.

(۲) یاگیو ته ر: جیگایه کی تر. نیهن: نیه. داد ویم که روون: هاواری خۆم بکه م. بیداد: شکات. به روون: به رم، بیه م.

(۳) بی شوْ: له ئه ندازه به دهر. جه لای توْ... تاد: واته: لای خۆت هاوارت له دهس ئه که م.

[۱۴]

(۴) مهولهوی ئه م پارچه شیعره ی بو حاجی مه حمودی کوپی یاروه یسی پیاو ماقوولی مه حمود پاشای جاف نوسیوه له لاواندنه وه «مرئییه» ی «عبدالرحمان» ی کوپی دا.

(۵) کئی بی: کئی بوو. لوای: رویشتنی، مردنی بهرگه شت بو: وهرگه ری. هوشم... تاد: هوشمی وئلی کئوان کرد.

مەدیا ئەو شوونت دڵ نە پەنھاندا
 چون ئیسەم «رحیم» وە شوون «رحمان»دا^(۱)
 کۆترە کە ی ئازاد حەریم دڵ بیت
 دانە ی مۆبەت چین پە ی ویت غافل بیت^(۲)
 سە یاد چە پ گەرد ئاخەر فرسەت سەند
 ناکاو دوور ئەنداز دووریت وە دڵ شەند^(۳)
 ھالای کزە ی زام جگەر گۆشە ی ویم
 موو ئاسا و ئایر ھەر پیچ مەدا پیم^(۴)
 ئیش زام سەخت تۆیچ ئاما پیشدا
 ھەر ئیشەن مەدیە ی کەفتەن وە ئیشدا^(۵)

(۱) مەدیا: ئە ی پروانی. ئەو شوونت: بە دوواتا. نە پەنھاندا: بە نەینی. چون اسم... تاد: واتە: وەك چون ناوی «رحیم» لە «بسم الله الرحمن الرحيم» دا ئەروانی بە دوای «رحمان» دا. ئەم شیعەرە نەزاكەتیکى جوانی تەدایە چونکە مەولەوی خۆی ناوی «عبدالرحیم» بوو، وە ئەو کەسەش کە ئەم پارچە شیعەرە ی بە سەردا ھەلداو ناوی «عبدالرحمن» بوو.

(۲) حەریم: ئەرزى حەرام. دانە: دەنکە گەنم و دانەوێڵە و شتی وا. مۆبەت: «مەجبت»، خۆشەوێستى. واتە: تۆ کۆترىکى سەربەست بووی لە ئەرزى حەرامى دڵدا کە کەسێ تر ناتوانی پێی تێ بنی، بۆ خۆت چینەت ئە کرد لە دانە ی خۆشەوێستى داو ئاگات لە ھىچ نەبوو. مەولەوی تەشبیھى دلی خۆی کردوو بە ئەرزى حەرام کە مەكکە و دەوروو پشٹیەتێ، چون لە وێ بالدارو پەلەوەر بە ئازادى ئەسورپنەووە چینە ئەکەن، وە کەس ناتوانی دەسیان بۆ بەرئ، دلێشى وەك ئەرزى حەرام وایە لە یار بەولاوہ رنگای کەسى تیا ناییتەوہ، وە ھەر ئەو ئەتوانی بە سەربەستى چینە ی دانە ی خۆشەوێستى تیا بکا.

(۳) دوور ئەنداز: لە دوورەوہ وەشین. شەند: وە شاندى. واتە: گەردوون لە ناکاو فرسەتى ھیناو لە دوورەوہ تیری دوور خستنەوہ ی دا لە دلت.

(۴) ھەلای: ھیشتا. موو ئاسا: وەك موو. واتە: ھیشتا کزە ی ئیشى مردنى منالە کە ی خۆم وەك مووی ھەلقراو پیچی پێ ئەخواردم. قسە کە لە شیعەری دوایی دا تەواو ئەبێ. وا دیارە مەولەوی خۆیشی لە ورۆژانە دا منالیکى مردبێ.

(۵) پيشدا: بە سەریا. مەدیە ی: ئەبینی. کەفتەن: کەوتوہ.

وئت تهنیا ئە یاز مهحموود نه زانی
 من شهیداته ر بیم په ریت په نهانی^(۱)
 به لام با جه تیر به لای قه زاوه
 پال دهیم وه قولله ی قه لای ره زاوه^(۲)
 تا بدو سه فای بیگانه و خویشه ن
 هر وه ختی به رو باز مال ویشه ن^(۳)

[۱۵]

ئە ی دڵ مزگانس

ئە ی دڵ، مزگانس، ئاما کۆچ یار
 شای شادی سەر دا، خه مان که رد فیرار^(۴)
 ها گه ردو غوبار مه حمل دیاره ن
 ده ک لئلاویت بو چۆنت قه راره ن؟^(۵)

(۱) واته: ئە ی پیاو ماقوولی مهحموود پاشاکه وه ک ئە یازیت بو سولتان مهحموود،
 خۆت به تهنیا نه زانی له م به لادا که هاتوو به سه رتا، من دووراو دوور له خۆت
 ناره حه ت تر بووم بو ت.
 (۲) پال دهیم: پال بدهین. واته: با له باتی تیری به لای قه زاو قه ده ری خواوه پال بدهین به
 لووتکه ی قه لای رازی بوون به قه زاو قه ده ره وه و ملی بو که چ که ی ن.
 (۳) تا بدو: تا بدا. به رو: بیباته وه. باز: دیسان. واته: تا پیدا مایه ی خوشی دوست بیگانه یه،
 که بر دیشیه وه مالی خۆیه تی و که س ده سه لاتی هیچی نه.

[۱۵]

(۴) مزگانس: مژدانه. سەر دا: ده رکه وت. واته: ئە ی دڵ مژدانه م بده ری و بارو بنه ی یار
 گه یشته به ره وه... تاد.
 (۵) مه حمل: که زاوه. لئلاویت بو: لئلاویت دایه ت. چۆنت قه راره ن: چۆن قه رار ئە گری.

چون بە دەن جە تاو هیجران بالاش
 ئەسلەن هازو هیژ نە مەندەن جە لاش^(۱)
 فیراقش بەو تەور تەوانا سەندەن
 پا قووی رەفتار جە لاش نە مەندەن^(۲)
 فرسە تەن ئەرواح بشۆ وە پیشواز
 پەردە ی بینایی تو پە ی پایە نداز^(۳)
 دیدە فەرش بووزۆ وە سەتەح ریش دا
 تاکە سە مەندش پا بنیۆ پیش دا^(۴)
 عەینە یین! وە ئەسرین ئاو پاشی راش کەر
 نە ک گەرد بنیشۆ وە گۆنای دلبەر^(۵)
 باشای خال خاسان جە مین پە رە ی گول
 وە ی ئە ساسە وە ی او و وە مە نزل^(۶)

- (۱) چون: چونکە. مەعنا ی ئەم شیعەرە و شیعری دوایی بە سراو بە شیعەرە کە ی پاشترە وە.
 (۲) بەو تەور: بە رەنگی. تەوانا سەندەن: هیژی لی بریو. رەفتار: بە ریدا چوون.
 (۳) ئەرواح: ئە ی گیان. بشۆ: بجۆ. پایە نداز: رایە خی ژیر پی. مەعنا ی ئەم شیعەرە و
 شیعەرە کانی پاشە وە لە شیعری ژمارە (۸) دالی ئە درتە وە.
 (۴) بووزۆ: بخات. سە مەندش: ئە سپە کە ی.
 (۵) عەینە یین: ئە ی دوو چاو. ئەسرین: فرمیسک. ئاو پاشی: ئاو رشین. بنیشۆ: بنیشیتە وە.
 (۶) جە مین: جە بین، ئاو چاو. یاوۆ: بگات. واتە: ئە ی گیان هەل لە کیس مە دە، بجۆ بە
 پیری یە وە. تۆیش ئە ی پە رە ی چاو بیە بە رایە خی بەر پی با چاو رات بخاو ئە سپە کە ی بە
 سە رتا بی. جووتە چاوە کانم! ئیو ش بە فرمیسک ریگا کە ی بو ئاو رشین بکەن ئە وە ک تۆز
 بنیشی لە گۆنای وە ک پە رە ی گولی... تا شای خال خاسان بە م بە زم و رە زمە وە بگاتە جی.

[۱۶]

ئیمشه و مهینه تان

ئیمشه و مهینه تان نه دەررون جه مهن
 خیل خانهی که یقم پر جه ماته مهن^(۱)
 دیارهن دوهی دووری زور که ردهن
 سوپای خه م هم هجووم ئاوه ردهن^(۲)
 شنوی ئاره زووی وه سلت زوهوور که رد
 لافاو مهینه ت کوگای شادی به رد
 هووناو دەررون ریشهی گیان که ندهن
 سه رمایهی تاقه ت نه ده سم سه ندهن^(۳)
 مه حالهن ئیمشه و گیان وه رو به ردهن
 جاریو تهر ته و اف ئاسانهش که ردهن^(۴)
 یا خوا سه بووری وه دل باوهری
 خه زانهی ئارام پیم عه تا که ری^(۵)
 بهل وه رو به روون وه هر حال ئیمشه و
 که روون زیاره ت ده رگانه که ی ئه و^(۶)
 سه ر بنیه و وه خاک ئاسانهی دل بهر
 به و ئاره زووی دل گیان به رشو وه بهر^(۷)

[۱۶]

- (۱) خیل خانهی که یقم: خوشی خانهم.
 (۲) دوه: دووکه ل. زور که ردهن: زوری هیناوه.
 (۳) وهك چۆن لافاو درهخت له ریشه دینی.
 (۴) وه رو به ردهن: بگه یه نمه روژ. جاریو تهر: جاریکی تر.
 (۵) باوهری: بینی. خه زانهی... تاد: واته: هیمنم بکه یته وه.
 (۶) بهل: به لکوو. که روون: بکه م.
 (۷) بنیه و: بنیم. به رشو وه بهر: ده رچی.

[۱۷]

ئاماۋە ۋەھار

ئاماۋە ۋەھار، ۋەھار شادى
بۆى عەتر نەسىم غۆنچەى ئازادى^(۱)
خىل خانەى خەفەت بار بەنىش كەردەن
مەينەت روو نىان ۋە ماۋاى مەردەن^(۲)
خەم ۋىنەى كەمان قامەت خەم بىەن
ھەۋارگەى قەدىم نە دەسش شىەن^(۳)
بەزم شەۋوق ۋەشى نە دەروون جەمەن
ئانە ھىچ نەبۇ نە دەروون، خەمەن^(۴)
ئىنە نەتىجەى دىباى بالاى تۆن
نىشانەى ويسال خال ئالاى تۆن^(۵)
سرور نەشئەى بادەى ۋەسل تۆن
تەئسىر بۆى عەتر موشك زولف تۆن^(۶)

[۱۷]

- (۱) ئامارە: ھاتەرە. ۋەھار: بەھار.
(۲) بار بەنىش كەردەن: بارى پىچاۋەتە. روو نىان: رووى ناۋە. ۋە ماۋاى... تاد: واتە:
مەينەت رووى كىرۋەتە جىگەى مردن ۋە ئەمرى.
(۳) كەمان: كەۋان. خەم: چەمبەرە. شىەن: دەرچورە. واتە: بالاي خەم ۋەك كەۋان
چەمبەرەتە ۋە ھەۋارگەى كۆنى كە دلى مەنە لە دەس دەرچورە.
(۴) جەمەن: جەمەن، كۆمەلە. واتە: بەزمى كەيف ۋە رابوردن لە دلا كۆپۈرەتە، ئەۋەى
كە بە ھىچ جۆرى لە دلا نەبى يا بە ھىچ نەژمىرى تىايا خەم ۋە خەفەتە.
(۵) ئىنە: ئەمە، ئەم ھەموو بەزم ۋە خۇشى يە. دىباى: دىتىنى. ئالا: رەنگاۋ رەنگ. لىرەدا
مەبەس جوانە.
(۶) سرور: خۇشى. نەشئە: نەشە. موشك زولف: زولفى رەشى بۆن خۇشى ۋەك
موشكى خوتەن.

سا پیم دهر، دهی دهی پهی پهی، نهو مهی مهی
له تایف مهردهم یه کسه ر بکه ر حهی (۱)

تا پهی یاران یچ وه ئیتمینان بو
سه رمایه ی نیشات دل حه زینان بو (۲)

[۱۸]

ئیمشه و ههر خه من

ئیمشه و ههر خه من ها نه که مین دا
ههر ده رده ن مدوم وه رووی زه مین دا (۳)

دل نه گه رده لولول بی په رداخی یه ن
ده ماخم نه گنج بی ده ماخی یه ن (۴)

سا، ده رویش! وه عیشق مه لاوی ده رویشان
وه یا هووی وه سوز ریازه ت کیشان (۵)

(۱) نهو مهی، مهی: لهو شه رابه شه رابم بده ری. له تایف: له عورفی «صوفیه» دا به پینچ شوین ئه لاین که له سنگی ئاده میزاد دا نووری خویان به سه را دی. ئه و پینچ شوینه: «قلب» و «روح» و «سر» و «خفی» و «اخفی» ن جا مه وله وی لیره دا ئه لئ: ئه و پینچ له تیفه ی منه له ئه نجامی دووری و بی مه یلی یارا مردوون، ساده ی په ی دهر په ی لهو مه یه م بده ری، با ئه و پینچ له تیفه یه م زیندوو بینه وه.

(۲) واته: تا بی به هو ی متمانه کردنی دلی یاران تریش، وه بی به سه رمایه ی خوشی بو دلی خه فه تباران.

[۱۸]

(۳) ها نه که مین دا: له په نادا خو ی داگرتووه. مدوم: ئه م دا. وه رووی زه مین دا: به عه رزا.

(۴) گه رده لولول: گئیره لولوکه. بی په رداخی: بی زه وقی.

(۵) واته: سویند بی به عه شقی پیری ده رویشان و به «واری «یاهو» ی ئه و خوا به ره ستانه ی که ریازه ئه کیشن. سویند له سه ر خوراوه که له شیعر ی دوایی دا دی. «ریازه ت

ھەر پاسە مەبۇ زەلىلى، دەخىل
چىنەي زىياتەر مازەم ۋە زەلىل^(۱)
پەي دىگ دەروون جۆش كۆلۈكەف
تەسكىن نەمەك كزەي كەف ۋە دەف^(۲)
با بەيۈ ۋەش ۋەش سۆزەي سەداكەت
لەرى نەۋاي تەرز شىرىن ئەداكەت^(۳)
بەۋ نائىرەۋە، بەۋ دائىرەۋە
خاس بىنەر ھەستىم ۋە ئايرەۋە^(۴)
بەل ئىمشەۋ خەمان شىۋنان كەلەك
تاسەھەر چۆن بۆگەردش فەلەك^(۵)

۱۱۵

كىشان» دەرویشان ئەۋەيەكە دەروئىش ماۋەي چل رۆژ لە كۈنچىكى تەكىە خانەقا، يا لە
ژورۇپكا بە تەنيا دائەنىش ۋە لەۋ ماۋەدا رۆژى دەنكە خورمايەك زىاتەر ناخۇن ۋە قسە
لەگەل كەس ناكەن بە نىزى ئەۋەي نەفسىان بشكىۋ دىيان رووناك بىتتەۋە.

(۱) پاسە مەبۇ: ۋا ئەبى. چىنە: لە مە. مازەم: مەم ھىلە.

(۲) نەمەك: خۆئ. تەسكىن: ئارام بوونەۋە. ۋاتە: بۆ نىشاندىنەۋەي جۆشى كەف ۋە كۆلى
مەنجهلى دەروونم خۆئەك پىۋىستەكە برىتتە لەۋ كزەيەي كە پەيدا ئەبى لە لىدانى دەفەۋە
بە لەپى دەس، چونكە مەنجهلى چىشت كە دىتە كۆلە كۆل خۆئى ئە كەن بەسەراۋ
ئەنىشىتتەۋە.

(۳) بابەيۈ: بايىت. ۋەش ۋەش: خۆش خۆش. لەرە: لەرىنەۋە. نەۋا: ئاۋازە. تەرز: شىۋە.
شىرىن ئەدا: خۆش لىدان.

(۴) نائىرە: ئاگر. مەبەس ئاگرى سۆزى دەنگى خۆشەۋىستىيە. دائىرە: مەبەس كەللەي
دەفەكەيە. بىنەر: بىنى. ھەستىم: بوونم. ۋاتە: چاك بوونم بىنى بە ئاگرەۋە.

(۵) شىۋنان: بشىۋىنى. ۋاتە: بەلكو ئەمشەۋ خەم ۋە خەفەت كەلەكى فېۋىلى خۆي
تىكدا، بۆ سبەبىنىش خواكەرىمە دىنا چۆن ۋەرئەگەپئى!

[۱۹]

ئەس روشنى چەم! (۱)

ئەي روشنى چەم! تاكەي؟ تەشريف بەر
 لىلاوى، سادەي! ھوناۋەي ھون كەر (۲)
 پەي چىش، قىيلەكەم عەزم سەفەر كەرد؟
 سىلاۋ دووريش ريشەي ھەستيم بەرد (۳)
 بىنايى ۋە راست دلەي پىر دەردم!
 ئاي چەند سەر سەخت بىم لواي نەمەردم! (۴)
 بلىسەي كووورەي ھىجران پالات
 گەرمى مەھروومى تۆزەكەي پالات (۵)
 ئاير دان بەي تەور مۆبەت سەراي دل
 يادەكەت مەندەن پەي مەسكەن خەجلى (۶)

[۱۹]

(۱) ئەم قەسىدە يەككىكە لەو قەسىدانەكە مەولهۋى لە لاۋاندنەۋى عەن بەر خاتۋونى
 خىزانىا وتۋونى.
 (۲) ھوناۋەي ھون كەر: لافاۋى خوڭىن بىكە. واتە: ئەي روشنايى چاۋم تاكەي
 ئەمىنئەتە، پىر. تۆش ئەي ئاۋى لىلى چاۋم لافاۋى خوڭىن بىكە.
 (۳) پەي چىش: واتە: بۆچى روۋناكى چاۋم بىراۋ لىلايى دابىن، چونكە قىيلەكەم... تاد.
 (۴) مەولهۋى بەم شىعەرە قسە لە گەل خىزانە كوچ كىرۋەكەي ئەكاۋ ئەللىن: ئەي بىنايى
 راستە قىنەي دلەي پىر دەردم، چەند سەرسەخت بووم كە تۆرۋىشتى نەمەردم.
 (۵) پالات: كەۋش. مەعنەي ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى دوايى يەۋە.
 (۶) خەجلى: داماۋ. واتە: بلىسەي كوورەي دوورى لە پالات ۋە گەرمى بىن بەشى لە تۆزى
 كەۋشەكانت بە رەنگى ئاگرى بەرداۋەتە خۆشەۋىستى خانەي دلەم، يادەت داماۋە بۆ
 جىگايەك كە تىي بىچى.

دلە! وە بادەى وە سەلش بادى بى
دەماخت نە ئەوج بەرج شادى بى^(۱)
هەيجران بالاش وە هەيج مەزانى
وێت وە ساحیب سەبر تاقەت مەوانى^(۲)
سا ئيسە، ها دەرد دووريش ئاوەرد جۆش
سەبەرت نەر ئازان بمانۆ شنۆش^(۳)

[۲۰]

ئارەزووى ئازين

ئارەزووى ئازيز وەنەم سەر داوہ
نە ھەردەى دەروون ئاير وەر داوہ^(۴)
تاقەت بى وە ھوون جە سەختى زامان
تک تک چەنى ھەرس ريزا وە دامان^(۵)

(۱) بادى: بايى. ئەوج: لووتکە. واتە: ئەى دل ئەوسا بە بادەى گەيشتن بە ئەو لە خۆت بايى بووبووى و دەماخت لە قەلەپۆپەى قەلاى خۆشى دا بوو.
(۲) وە هەيج مەزانى: بە هەيچت نە ئەزانى. مەوانى: نە خۆرئەندەوہ. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرى دوایى دا دى.
(۳) نەر ئازان: ئە گەر ئازايە. بمانۆ: بمانۆ. شنۆش: شنەى. واتە: ئەوسا دوور کەوتنەوہى بالای ئەوت بە هەيج ئەزانى و خۆت بەخاوەن تواناو بوردەبارى دائەنا، جا ئيسە کەوا دەردى دوورى ئەو جۆشى ھیناوە، بوردەباريت ئە گەر ئازايەو راست ئەکا با شنەى بمانۆ!
[۲۰]

[۲۰]

(۴) ھەردە: ھەرد. وەر داوہ: بەردايەوہ.
(۵) ريزا: رزا. واتە: لە بەر دوورى يار ھيزى لەشم توايەوہ بوو بە خۆين و لە گەل فرميسکما رزايە داوئەم.

خەم نە سەر جوۆی هوون سارای دلّ جەم جەم
 بارچنی چون فەوج قافلە کە ی عەجەم^(۱)
 ھەر وە زۆر مەندەن نیم نەفەس باقی
 وادە ی دەورتەن، ھانا ھە ی ساقی!^(۲)
 دەوری دەر وە نـاز وە پـیالە وە
 ژەنگ دلّ وە جام مە ی بـمالە وە^(۳)
 بوۆ گولالە ی دەرد دلّ بەر عەزیزەن
 مەزە ی تام خەم یاران لەزیزەن^(۴)
 فەریاد رەسیم کەر، نە جای گشت کەسم!
 مازە ئە و لەزەت بەرشۆ نە دەسم^(۵)
 ئیحیام کەر وە جام ساف یە ک مەنی
 بەلکوو بمانوون، پە ی غەمی ھەنی^(۶)

(۱) سەر جوۆ: بنەوانی جوۆگە. جەم جەم: جەمەع جەمەع، کۆمەل کۆمەل. بارچنی: باری کرد. واتە: خەم و خەفەت لە بنەوانی جوۆگای خوێنی دەشتی دلما کۆمەل کۆمەل وە ک ریزی کاروانی عەجەم باری ریکخست.

(۲) مەندەن: ماوہ. دەورتەن: گەپاتە. ھانا: ھاوار. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوایی دا دئ.

(۳) واتە: بە ھەزار حالّ نیوہ ھەناسە یە کم تیا ماوہ، سا مە ی گێپ ھاوار وادە ی گەپاتە بە سەرمانا، نازەنینانە بە پیالە ی مە ی وە خولّی بخۆ بە دەورمانا و بە جامی مە ی ژەنگی دلّمان بـسپـوہ.

(۴) مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەرە کانی دواوہ لە دوا ی شیعری ئەم قەسیدە دا دئ.

(۵) مازە: مە یە لە. بەرشۆ: دەرچۆ.

(۶) ئیحیام کەر: زیندووم کەر وە. پە ی غەمی ھەنی: بوۆ خەمیکی تر. واتە: بوۆن کردنی گوۆی دەردی دولیەر زۆر خوۆشە، وە بە چەشنی تامی خەمی یاران بە لەزەتە. کە واتە بی بە ھانا مە وە مە یە لە بمرم، بە جامی شەرابی سافی یە ک مەنی زیندووم بکەر وە. بەلکوو بمینم بوۆ ھەندئ خەم و خەفەتی تر لە پاشە روژا.

[۲۱]

ئېمىشەو ھەم دېسان

ئېمىشەو ھەم دېسان دەروون پېر خەمەن
ئەساسەى ماتەم جە لامان جەمەن^(۱)
نە تاو دوورى دىل بىئى قەرارەن
بىنابى دېدەم جە خەفەت تارەن^(۲)
شېرىخەو گىرمەى ھەور دوورى دۆس
وہ فەنا بەردەن مەغزو رەگ و پۆس^(۳)
شەرارەى گىرپەى نار مەھجوورى
كەردەن وە غوبار كۆگای سەبوورى^(۴)
نە تاقت مەندەن نە تۆى دەرووندا
نە «لەيلى» مەدۆ وە لای «مەجنون»دا^(۵)
ياخوا مەردەنى بۆ وە مېھمانم
ئىتر نەوینوون دوورى يارانم^(۶)
بەلكم خەلاسىم نەدەس دوورىم بۆ
بەو زووخ زامان نەشوون وە گىلكۆ^(۷)

[۲۱]

(۱) ئەساسە: ھۆيە كان. (۲) تار: تارىك.

(۳) دۆس: دۆست. مەغز: مېشك. پۆس: پېست.

(۴) واتە: بلىسەى ئاگرى دوورى يار، خەرمانى بوردەبارىمى سوتاندووەو كىردوویە بە خۆلەمېش.

(۵) تۆى: تۆپى. مەدۆ: ئەروانى. واتە: نەمن ئىتر خۆم پى رانەگىرى، وە نە دۆستىش لایەكم بە لادا ئەكاتەوہ.

(۶) مەردەنى: مردن. نەوینوون: نەینم. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ.

(۷) خەلاسىم: رزگاریم. نەشوون: نەچمە. گىلكۆ: گۆر. واتە: ياخوا مەرگ بىئى بە مېوانم،

[۲۲]

ئیمسال نەو وەھار (۱)

ئیمسال نەو وەھار چون خەزان سەرد
 بەرگ وەرد باغ «مەعدووم» بەرد پەی ھەرد (۲)
 مشیو تالەئە من خیلاف ئەنگیز بو
 وەرنە، کەئە؟ کەئە؟ وەھار گۆل ریز بو (۳)
 دل وە گێج بازی چە پگەرد بازیش وەرد
 جفت ئارەزوو کەرد، چە پگەرد تاق ئاوەرد (۴)
 بۆئە «عەنبەر» نە تۆئە دەماخم دوور کەرد
 فرسەتش ئاوەرد ھەوای وەبای دەرد (۵)

☞

تا جارێکی تر دووری یاران نەبینم و رزگار بێم لە دەس دووری و بە زامی پەر لە زووخی
 دووربەو نەچمە گۆر.

[۲۲]

(۱) ئەم قەسیدە یەش یە کێکە لەو قەسیدانەئە کە مهولهوی لە لاواندەنەوئە عەنبەر
 خاتوونئە خێزانئە و تونئە.
 (۲) بەرگ: پەرە. وەرد: گۆل. بەرد: بردی. واتە: ئەمسال بەھاری نوئە وەك پایزی سارد
 پەرەئە گۆلئە باخی مەعدوومئە وەراندو بردی بو کێو.
 (۳) مشیو: ئەشئە. تالە: «طالع»، بەخت. خیلاف ئەنگیز: پێچەوانە هین. واتە: ئەشئە
 بەختئە من بە پێچەوانەئە بێنئە، ئەگینا کەس ھەرگیز دیوئە بەھار گۆل بوەرئەئە؟
 (۴) گێج بازی: تاقمانە جووتە. بازیش وەرد: ھەلخەلەتا. جفت: جووت. واتە: دلئە بە
 تاقمانە جووتئە گەردوون ھەلخەلەتا، ئەم دووانئە ئەوئەست کەچی ئەو یەکی ئەھینا. لە
 ھەندئەئە نوسخەدا لە جیاتئە «گێج بازی» نووسراوئە: «کەج بازی». واتە: کاری چەوت...
 (۵) عەنبەر: مەبەسئە عەنبەر خاتوونئە خێزانئەئەئە. ئەمە «توربە»ئە تیاپە، چونکە
 مەعنائە عەنبەرئە گیائە بۆن خووش و عەنبەرئە خێزانئەئەئە گەبەئەئە. وەبا: تاعوون. واتە:
 بائە تاعوونئە نەخووشئە بە ھەلئە زانی، ھات و بۆئە «عەنبەر»ئە لە تۆئە دەماخم دوور
 خستەوئە.

نەى چى! وە بى بەزم ياران جانى
كام سەفا مەندەن پەى زىندەگانى؟^(۱)
چون مەزاق تالەن جە گردىن لاوہ
بۆ وە شىرىنى يەك دوو نەواوہ^(۲)
يەكى يەكجارى تاونۆمەوہ
ئەو يەك لاونۆم، ياونۆمەوہ^(۳)

[۲۳]

ئايىنەى كامل!^(۴)

ئايىنەى كامل! ئازىزەكەى فەردا
فەيداي ئامات بىم، سەفايىت ئاوہرد^(۵)

(۱) مەندەن: ماوہ. واتە: كاكى شىمال ژەن بە بى رابواردن لە گەل يارانان ژيان چ خۆشى يەكى تيايە؟
(۲) مەزاق تالەن: تامى دەمم تالە، واتە: لە وەزىكى ناخۆشم. گردىن: ھەموو. مەعناى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دوایی دا دى.
(۳) تاونۆمەوہ: بىم توئىتتەوہ. ئەو يەك: ئەوى تريان. لاونۆم: بىم لاوئىتتەوہ. ياونۆمەوہ: بىم بگەيەيتتەوہ. واتە: لە وەزىكى تال و ناخۆشا ئەژىم، بە دوو ئاوازى شىرىنەوہ وەرە بۆ لام، ئاوازەيە كيان يەكجارى بىم توئىتتەوہ، ئەوى تريان بىم لاوئىتتەوہ وە زىندووم بىكاتتەوہ، ھەرەك چۆن لە قىامە تا بە فوويەك ھەرچى زىندوو ھەيە ئەمرى و بە فوويەكى تر ھەرچى مردووہ راست ئەيىتتەوہ.

[۲۳]

(۴) مەولەوى ئەم قەسىدەيەى لە پىشوازى شىخ «بەاءالدين»ى كورپى شىخ «عثمان سراجالدين»ى تەوتلەدا وتوۋەكە «بىر»ى بووہ و ھاتوۋە بو سەر لى دانى.
(۵) ئامات: ھانتت. واتە: ئەى كەسى كە وەك ئاوتتەى بى گەرد وايت بۆ وەرگرتنى شىوہ و خۆ و رەوشتى باوكە بى گەشتوۋەكەت، ئەى تاقە خۆشەويستەكەم! بەقوربانى ھانتت بىم خۆشيت لە گەل خۆت ھىنا.

خه یلین گهرد پات نه دیدهم دور بی
 یانهی چه ویران تهمام خاپوور بی^(۱)
 خاس بی ته شریفتم هم ئاوه رده وه
 گهرد پات، وه تن ئاوا کرده وه^(۲)
 ساقی، نینه بهزم وه سل یارانن
 چه رخیچ هر ئه و چه رخ هه رده جارانهن^(۳)
 دهوری دهر وه بهزم وه پیاله وه
 ژهنگ دل وه زاخ مهی بماله وه^(۴)
 جامیمان جه دهس تو هم سنده بو
 فرسه تن، نسیو نه که نه مانده بو^(۵)

(۱) واته: ده میکه تۆزی که وشه کانت دورره له چاوه کانم و مالی چاوم به ته وای ویران بووه. گوايه وهك بانی خانوو که خۆلی به سه ره وه نه میتی دلویه نه کار ویران نه بی، چاوی نه میش نه گهر تۆزی که وشه کانی شیخی به سه ره وه نه بی فرمیسکی لی ئه رژی کوژر نه بی.
 (۲) خاس بی: چاک بو. وه تن: نیشتمان. واته: چاک بو دیسان ته شریفتم هیئاوه تۆزی پیته وه تنی خۆی که چاوه کانی منه ئاوا کرده وه.

(۳) هه رده جارن: جاری جارن. مه عنای ئه م شیعره و شیعره کانی پاشه وه له دوا شیعره دی.

(۴) ئه م شیعره له قه سیده ی ژماره (۲۰) یش دا هه بوو، به لام له وی له جیاتی وشه ی «بهزم» وشه ی «ناز» وه له جیاتی وشه ی «زاخ» وشه ی «جام» ی دانا بوو. مه وله وی ئه وه ی هه یه جارو بار شیعرنک له چه ند قه سیده دا دووباره نه کاته وه.

(۵) سنده بو: سهندی. نسیو: «نصیب»، به ش. واته: کاکه ی پیاله گپتر ئه م کاته کاتی بهزم رابواردنی گه یشتن به یاره، چه رخیش هه ره که جارن وایه، سا خولی بده به ده ورمانا و به زاخاوی مه ی ژهنگی دلمان پاک که ره وه، با تا فرسه ته پیاله یه که مه یمان له دهستی تۆیش وه رگریتی، نه وه که به شمان له مه زیاتر نه مایی به دنیا وه.

[۲۴]

نازارم جە وێم^(۱)

نازارم جە وێم، بیزارم کەردەن
 رەویە ی رەمەزان جە یادم بەردەن^(۲)
 جەوساوە نیەت روژەم ئاوەردەن
 هیچ نازارم جە هیچ زۆرش نەوێردەن^(۳)
 نە چەم نە دیدەن نازیز بی گەرد
 نە گۆش نە سەدای یاران هام فەرد^(۴)
 شیرینی ئیفتار دلم تالی یەن
 جام نە جەماعەت دۆسان خالی یەن^(۵)

[۲۴]

(۱) مەولەوی لە مانگیکی رەمەزانا بە تەنیا بوو و بەم قەسیدە یە سکالای حالی خۆی بو
 یەکی لە دۆستانی کردوو.
 (۲) وێم: خۆم. رەویە: ئاداب و ئوسوول. واتە: نازارو ناپەرەتیم بیزاری کردوم لە گیانی
 خۆم و ئوسوولی رەمەزانی لەبیر بردومەتو، چونکە ئەبێ روژوووان لە رەمەزانا
 خەریکی خواپەرەستی بێ، بەلام لەبەر ناپەرەتیی خۆم هیچم بێ ناکرێ.
 (۳) جەوساوە: لەوکاتەو. روزە: روژوو. نەوێردەن: نەخواردوو.
 مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوە بە شیعەرەکانی ترەو. لە هەندێ نوسخەدا لە جیاتی «زۆرش
 نەوێردەن» نووسراوە «روزەش نەمەردەن» واتە: روژووی نەشکاندوو.
 (۴) وشە «نە» یی یەکەم و سێ هەم هەر مەعنای «نە» یی سۆرانی یە لە هەورامی دا، بەلام
 «نە» یی دووهم و چوارەم بە مەعنای «لە» یە. واتە: لەوکاتەو کە نیەتی روژووم لی هیناوە هیچ
 ئەندامیکی لەشم لە هیچ تیر نەبو، نە چاوم تیر سەیری یاری کردوو و نە گویم تیر
 راگرتوو لە دەنگی دۆستان.
 (۵) ئیفتار: بەریانگ کردنەو. جام: جینگام. واتە: دلم لە باتی شیرینی، بە تالی بەریانگ
 ئەکاتو، جینگاشم لە ناو تاومی برادەرانا خالی یە چونکە لی یان دوورم. لە هەندێ
 نوسخەدا لە جیاتی «دلم» نووسراوە: «جەلام» واتە: لەلام.

نهوای مهرحهبا نامان نه گۆشم
 چهنی نهلوهداش هه ر نه خرۆشم^(۱)
 زایفیم هه ر یه ن د جه حد به رشیهن
 نهسیم نه ر بارۆم عه جایب نیهن^(۲)

[۲۵]

نازیز! تایی رستهی

نازیز! تایی رستهی دلهی خه م بی شو
 نهزه لیا نه به ن د تایی رسته که ی تو^(۳)
 هه ر دوو چه نی هه م پیچ وه رده ن وه هه م
 جیایی نه به ی ن مه حاله ن سته م^(۴)
 سه ر مه ودای ناخوون یه کسه ر تیدا شی
 هه رچه ن د سه عیم که رد جیایی نه وی

(۱) نهوا: ئاوازه. نهلوهدا: «الوداع»، مالاوایی. واته: له م مانگه دا گویم له مه رحبای هیچ دۆستیکه وه نه بوه، به لام هه میشه له به زمی مالاوایی و دوور که وتنه وه ی یارانا بووم. به کار هینانی وشه ی مه رحه با «مرحبا» وه نهلوهدا «الوداع» له م شوته دا که باسی خۆی نه کا له مانگی ره مه زاناو نه و دوو وشه ش په یوه ندی یان به مانگی ره مه زانه وه هه به، شتیکی جوانه.

(۲) زایفیم: زه عیفیم، لاوازیم. یه ن د: نه وه نده. باروم: بم هینی. واته: نه وه نده له پرو لاوازم هیچ سه یر نیه نه گه ر با هه لم گری و بم هینی بۆ لای تیره.

[۲۵]

(۳) تا: تال. رسته: هۆنراوه. بی شو: بی نه ندازه. نهزه لیا: ئالا. واته: تالی رسته ی دلهی خه فته له راده به ده ره که م ئالاره له رسته ی زولفه کانی تۆوه.

(۴) چه نی هه م: پیکه وه. واته: هه ردووکیان پیچیان خواردوو به یه که وه و بوون به گری کویره، وه زۆر زه حمه ته له یه ک بکرته وه.

ئیسە خاس پاسەن تۆنەى سەردەمدا
هەر دوو چەنى هەم پىچ دەى وه هەمدا^(۱)
تا ياران زانان ريشەى جەرگمەن
پاچيان، ئاوتزان وه رووى بەرگمەن^(۲)
هەنى مداران دەم وه سەناوه
ئافەرىن واچان جە گردىن لاوه^(۳)

[۲۶]

ئەو جا بەزمگەى

ئەو جا بەزمگەى كەس جى نە رەستە
مەنزىگەى سەياد هەزاران خەستە^(۴)
مەن نەچىرە كەى هەزار زام وەر دە
هەر زامى پەى وىش زوخاو سەر كەردە^(۵)

(۱) پاسەن: واپە. نەى: لەم. مەعناى ئەم شىعرە و شىعرە كانى پاشەو هەمووى پىكەو هە دى.

(۲) زانان: بزەن. پاچيان: هەل پاچراو. ئاوتزان: بەرەو بوو تەو، هەلوا سراو.

(۳) مداران: بەدەن. واتە: مادەم وا تالى رشتەى دلم پىچراو بە تالى زولفى توو، باشتر ئەو پە تووش باشتر پىچيان بەدى بە يە كا، تا دۆستان بزەن ئەمەى كە بەرۆ بوو تەو بە رووى جەلە كانما تالى رشتەى دلمە ئالوزاوه لە گەل تاي زولفى تۆدا، وه لە هەموو لايە كەو ه دەس كەن بە سەنا كەردن و ئافەرىن كەردنم.

[۲۶]

(۴) جا: شوپن. بەزمگە: جىگەى بەزم و رابواردن. جى نە رەست: لى رزگار نەبوو. واتە: ئەو شوپنەى ياران بەزمگەى كە كەس لى رزگار نەبوو. جىگەى راوچى يانى هەزاران نەچىر بىرئىدار كەردوو. لە هەندى نوسخەدا لە جياتى «ئەو جا بەزمگەى» نووسراو: «ئەو نە جاسوسگەى» واتە: ئەو لە جىگەى خۆ مات دانى... تاد.

(۵) وەر دە: خوار دوو. مەعناى ئەم شىعرە بە سراو بە شىعرە كانى ترەو.

ترسیای سه‌دای ماردم هۆش به‌رده
 ره‌میای بۆی بارووت هه‌رده وه هه‌رده^(۱)
 که‌ی ته‌وانای سه‌بر دیارانمهن،
 یا په‌روای تاقت بی یارانمهن؟^(۲)
 رووم که‌رد وه سارای هه‌ردو به‌رده‌وه
 وه سه‌د ترسو و له‌رز جه‌ستم شه‌رده‌وه
 چ داوایی‌وهن مه‌که‌ردیم چه‌نی؟
 بازدیم، نیم ره‌مه‌ق په‌ی جارێ و هه‌نی^(۳)

[۲۷]

ئیمه گشت فانی^(۴)

ئیمه گشت فانی، هه‌ر ئه‌وه‌ن باقی
 نازوون وه بازووی پر نه‌یرووی ساقی^(۵)

(۱) ترسیا: ترساو. ماردم: چه‌شنه تفه‌نگیکی کۆنی راوی‌یه. ره‌میا: راکردوو.
 (۲) دیاران: ولاتان. واته: منی نه‌چیری هه‌زار زام بپوه بووی، زام زوخاو سه‌ر لپوه
 کردوو، منی ترساوی ده‌نگی «ماردم» له هۆش بردووی، له تاوی بۆنی بارووت هه‌رده‌هه‌رد
 هه‌لاتوو، که‌ی تواناو ده‌سه‌لاتی سه‌یر کردنم هه‌یه له ولاتانی غه‌ریبی دا بئ دۆست و بئ
 براده‌ر؟

(۳) چ داوایی‌وهن: چ ده‌عوائیکه، چ شه‌پنکه. بازدیم: لیم گه‌رین. واته: کونه‌کون خۆم
 شار دووه‌ته‌وه‌و بۆ خۆم لپه‌ له گه‌ل هاوړئ کانم ئه‌ژیم، له کۆلم بنه‌وه...

[۲۷]

(۴) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیدی‌یه بۆ لاواندنه‌وه‌ی «عبدالرحمان»ی کورپی حاجی مه‌حموودی
 یاروه‌یس وتوو که له ته‌وتله‌دا به‌ گولله‌یه‌کی له ده‌س ده‌رچووی شیخ هیدایه‌تی کورپی
 حاجی شیخ ئه‌حمه‌دی کورپی شیخ عوسمان کوژراوه. قه‌بره‌که‌ی له پال خانه‌قای ته‌وتله‌دا‌یه.
 (۵) نازوون: بنازم. پر نه‌یروو: به‌هین. مه‌عنای ئه‌م شیعره له گه‌ل شیعری دوا‌یی دا دئ.

خەڵاسیش دا پیتت وە یەك پەیمانە
 ئازاد بیت جە بەند بەستەى پەیمانە^(۱)
 عارفان چ خاس پەى وە حەق بەردەن
 وەسبەت «حافظ» وە جا ئاوەردەن^(۲)
 دەفنت نە پەهلووێ مەبخانە كەردەن
 وە سەر خاكت دا سەبووی مەى مەردەن^(۳)
 قەلەم یاد كەردار یارو ئەغباردا
 رەقەم كەرد تەئریخ وە رووی مەزاردا^(۴)
 جامیش نۆشاوە چون مەردان و بەرد
 «گۆشەى مەبخانە وە زاویە كەرد»^(۵)

(۱) پەیمانە: پیلەى شەرابى مەرگ. بەستەى پەیمانە: پەیمانى لە گەل خوادا بەسراو. واتە: ئیمە هەموومان ئەمرین و مانەووە هەر بۆ خوا خۆپەتەى، سا با بنازم بە شان و قۆلى بە هیزی ساقى «مەبەس قودرەتى خواپە» كە بە پیلەى شەرابى مەرگ رزگارى كردى و لە بەندى پەیمانى لە گەل خوادا بەسراوى ئازاد كردى كە ئەبوو بە پیتی ئەمرو نەهێ ئەو بچولیتەووە.

(۲) عارفان: خوا ناسەكانى خانەقاي تەوتلە. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعیری دوايى دا دى.

(۳) پەهلوو: تەنشت. سەبوو: كۆپە. مەردەن: شكاندوووە. واتە: پیاووە چاكەكانى خانەقاي تەوتلە چەند باش بۆى چون كە وەسبەتەكەى «حافظى شیرازى» یان لە تۆدا بەجێ هیناوە، گواپە وەك چۆن ئەو وەسبەتەى كەردبوو كە لە پال مەبخانەدا بینژن كۆپەپەتێ شەراب بە سەر قەبرە كە یا بشكێتن، هاتن تۆشيان لە پال مەبخانەى عەشقا «وەك خانەقاي تەوتلە بێ» نایە قەبرەووە.

(۴) یاد كەردار: بێر خەرەووە. رەقەم كەرد: نووسى. مەزار: گور. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعیری دوايى دا دى.

(۵) نۆشاوە: خواردەووە. و بەرد: بەسەر چوو. زاویە: كونجى عیبادهت. واتە: قەلەم كە

[۲۸]

نازیزا! وه مهرگت

نازیزا! وه مهرگت دل نه خرۆشه
 ناره زووی خه دهنگ په نجه کهی تۆشه^(۱)
 خه یلیوه ن نامان تیره کهت، نامان
 نامان وه سهر وهخت بیمار زامان^(۲)
 وهختن ساکن بۆ، قوربان سا تیری
 ده ماخش به رزن، ده خیل زه نجیری^(۳)
 نه واهه حیکمهت بهر بشۆ وه بهر
 جار جار وه تیری دل نه واپیش کهر^(۴)

﴿﴾

ئیشی نه وه یه شت نه خاتوه یادی دۆست و بیگانه، میژوی مهرگی و له رووی قهبره کهی نووسی که جامی شهرابی مهرگی نوشی و وهك پیاوان بۆی ده رچوو، کونجی مه یخانهی عه شقی «وهك خانه قای ته وئله بی» کرد به عیبادهت خانهی خۆی. جوملهی «گۆشه ی مه یخانه وه زاویه کهرد» به بی ژماردنی «ی»ی «گۆشه ی» و «ه»ی یه که می «مه یخانه» وه هی «وه» و «کهرد» به پتی پیتی نه بجه د نه کاته ۱۲۹۶. بۆیه نه م پیتانه ناخوئینه وه چونکه له و شیوه نووسینه دا نه نه نووسران که مه وله وی شیعره کانی پتی نووسیوه، وه چونکه به ژماردنیان ژماره که زۆری زیاد نه بی. واته: نه و نیوه شیعره به پتی ئیملا ی فارسی ئامیزی کۆنی کوردی بنووسرنت، به م جۆره: «گوشه میخانه و زاویه کهرد».

[۲۸]

- (۱) خه دهنگ: تیر. واته: چاوه پروانی نامه یه کم به په نجه ی تۆ بنووسری.
- (۲) نامان: نه هاتوه. سهر وهخت: به ده میه وه.
- (۳) ساکن بۆ: دامرئته وه، بمری. ده ماخش به رزن: لووتی به رزه، فیزی زله.
- (۴) نه واه: نه وه کوو. بهر بشۆ: ده رچی.

وہش وەش تەئ تەوئرای ویت بنمانە پیش
با هەر ناسۆر بۆ، زوو نەبۆ ساریش^(۱)

[۲۹]

ئاخ، چراغ! چ ئاخ؟^(۲)

ئاخ، چراغ! چ ئاخ؟ ئاخ پەئ ئاخ دارئ
چون من خاتر خار، خەمبار داخ دارئ^(۳)
بشيامئ وە سەئ سەر سەراو چەمەن
چ ئەو چراغم نەو چەمەن، چ مەن^(۴)
نالەمان کەردا چەئنی بولبولان
چەئنی نالەئیی؟ چون سفتە دلان^(۵)
تەئە قەفەس دا مانمان نەفەسئ
ئەوان پەئ گولان، ئیمە پەئ کەسئ^(۶)

(۱) وەش وەش: خۆش خۆش. توغرا: زولفی لول. بنمانە پیش. پیتی بنوتنە. واتە: جارو
بار تەئ زولفی لولئ خۆئ پیشان دە، با برینئ ساریژ نەبئ، چونکە زولفت وەئ مار
واپەو ماران گازیش بە دیتنی مار برینە کەئ دیتەو سۆ!

[۲۹]

(۲) مەولەوئ ئەم قەسیدەئ بۆ «مە لا چراغ» ناوئ دۆستئ نووسیوہ.
(۳) چ ئاخ: چۆن ئاخئ. پەئ ئاخ دارئ: بۆ برادەرئکی ئاخ هەلکیش و داخ لە دلئ وەئ
خۆم. خاتر خار: دل بریندار.
(۴) بشيامئ: بچووئناپە. سەر سەراو چەمەن: مێژگ و کانیاو. مەن: من. مەعنائ نیوہ
شیعری دوایی ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرە کانی ترا دئ.
(۵) چەئنی: چۆن. سفتە دلان. دل سووتاوان.
(۶) واتە: چ من و چ چراغئ برادەرەم لەو مێژگ و کانیاو دەدا لە گەل بولبولان دەسمان
بکەرداپە بە نالەو خوئندن وەئ دل سووتاوان، تا قەفەزئ سینەمان هەناسە بە کئ لئ دئ،
ئەمان بۆ گولان و ئیمەیش بۆ یار...

[۳۰]

ئەدای پەشیوی (۱)

ئەدای پەشیوی حالات جەستەم
 دوورەن جە تەحریر خامە ی شکستەم (۲)
 بەلام «مەعدووم» ھەرس دیدەش جۆش وەر دەن
 ناعیلاج خامەش وە دەسگەر کەردەن (۳)
 پەلە پەل پیکان پەل وە خامەدا
 یەك فەرد رەقەم کەرد وە رووی نامەدا: (۴)
 ئیسە دیدە ی دل دیوانە کە ی ویت
 نە بیخ ناودا مە گیلۆ پەریت (۵)

[۳۰]

- (۱) ئەم قەسیدە یەش یە کیکە لەو قەسیدانە کە مهولهوی لە لاواندەنەوی عەن بەر خاتوونی خیزانیا وتوو یە.
- (۲) ئەدا: باس کردن. واتە: باسی پەشیوی حالەتم بەم قەلەمە شکاوم نانوسری، پیوستی بەو یە خۆم بیم بۆلات بۆت باس کەم.
- (۳) ھەرس: فرمیسک. واتە: بەلام من فرمیسک چاوم لیشاوی کردوو و کوێر بووم، لە بەر ئەو ی بیم ناکرئی بیم بۆلات، و ناچار پەنام بردوو تە بەر قەلەم تا چەندی پی بکرئی بۆتی بنوسی. لە ھەندئ نوسخەدا نیو ی یە کەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە نووسراو:
- بەلام مەعدووم، غەرق ھەرس جۆش وەر دەن.
 واتە: بەلام مەعدووم خنکاو لە فرمیسکی کولوو ھاتوو جۆش دا.
- (۴) پیکان پەل: دەس. قایم کردوو. رەقەم کەرد: نووسی.
- (۵) مە گیلۆ: ئە گەرئی. پەریت: بۆت. واتە: ئیستا.

[۳۱]

ئازىزم، گەردەن...

ئازىزم، گەردەن بىلور بى گەردا
ئەمانەتى تۆۋ دەلى پىر جە دەرد
چون جە زىد وپش بىەن ئاوارە
غەرىبەن، قەدرش نىگا بىدارە^(۱)
فەرامۆش نەبۇ لادى، درەنگى
سويحى ۋە تىرى، شامى خەدەنگى^(۲)

[۳۲]

ئارەزووى^(۳)

ئارەزووى ئاماي مەرگ وپت كەردەن
گۆيا خەلاسىت ۋە دل ئاۋەردەن^(۴)
ئەي پەي تۆ نەبۇ دۆسەكەي گىيانى
چەند بۇ پرووز بۆ تۆ ھەر بمانى^(۵)

[۳۱]

(۱) زىد: جىگای زابىن، لە داىك بوون. نىگا بىدارە: راگرە.
(۲) لادى: كەم. ئەم دالە بە «ى» منگن ئەخوتىرتىتەۋە. درەنگى: زۆر. واتە: كەم و زۆر
فەرامۆش و بەرەللاى مەكە، بەيانى و ئىۋارە بە تىر پىتەناتىك ئاگادارى بىكە.

[۳۲]

(۴) ئاماي: ھاتنى. گۆيا: گوايە. مەعنای ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دوایی دا دى.
(۵) بمانى: بىيىنى. واتە: خۆزگەي مردنى خۆتت خواستوۋە، گوايە بە تەماي ئەۋە بوۋىي
كە رزگار بىي لە مەينەتتى دنيا، بەلام خوا نەكا ئەم ئاۋاتەت بىتە دى، بۆ ئەۋەي تا
دلدارە كانت مابن و ئاگرىان تى بەر بىي، تۆيش ھەر بىيىنى و بۆ سۆي لەشى سووتايان بى
بە لووتتا.

[۲۳]

ناخ پهی خه لوه تن

ناخ پهی خه لوه تنی بدیام وه بی خه م
سیوای تو دیدهم، کهس نه دیام وه چه م^(۱)

دل پهی دیده نت کام خه لوه ت سازو
توی دیده یچم بی، مهردم نمازو^(۲)

[۲۴]

نازیز! وهس بووزهم

نازیز! وهس بووزهم نه گججاو خه م
وهس چون بینایی په نهان بهر نه چه م^(۳)

وهختی جه وهس لیچ هر دل م ریش بو
مشیو وهسل و هسل فه رقاشان چیس بو؟^(۴)

[۲۳]

(۱) بدیام: بمروانیایه. کهس نه دیام: کهسم نه دیایه.

(۲) سازو: دروست بکا. توی: له توی، له ناوی. مهردم: بیبیلهی چاو. نمازو: نایه لئی. واته: خوزگا جیگایه کی چولم دهس نه کهوت به بی خه م لئی یه وه بمروانی یایه بوت وله تو به ولاره کهسم به چاری خوم نه دی یایه. به لام، داخی گرانم دل م شوئینکی چولی بو ساز ناکری که لئی یه وه بمروانی بوت به ته نیا خوی، چونکه باشرین شوئن که بو شه دهس بدات گلینهی چاومه، که چی له وئی یشا بیبیلهی چاوم نه بی به ملوزم وه له گه لما سه یرت نه کا...

شه وهش دهس نه دا که «مهردم» به خه لکی مه عنا لئی بده ینه وه بلئین: به لام نه گه ره له چاوشما دات تیم خه لکی هر سه یرت نه که نو ناواته کهی من نایه ته دی.

[۲۴]

(۳) وهس: بهس. بووزهم: بمخه. بهر: به. مه عنا لئی شه شیعره له گه ل شیعری دواپی دا دی.

(۴) مشیو: نه شئی. واته: نازیز بهس به هوی نه دیتنه وه نوقمی گیزاوی خه فته م بکه، وه

ئازىزا! جە دووریت

ئازىزا جە دووریت تەن بى كلافە
رۇج بى وە تەنۇين حال ئىزافە^(۱)

[۳۶]

ئاي چەنە سەرچەنگ

ئاي چەنە سەرچەنگ چەرخ چەپ وەردم
چەرخ چەنى چەرخاۋ من مام نەمەردم^(۲)

[۳۷]

ئەو ساتە زانام

ئەو ساتە زانام بەختە كەم شەپ بى
عیلە كەم هامپراي عیىل سەگ وەپ بى^(۳)

بەس خۆتم لى ون كە، وەك چۆن بینایی چاۋ لە ناۋ چاۋا بۆ كەس نابىنرى، چونكە ئەگەر
بشنى لە كاتى بە يەك گە يىشتىشا ھەر نەت بىنم ئىتر ئەبىن جىاۋازى بە يىنى بە يەك
گە يىشتن دوورى لە يەك چى بى؟.

[۳۵]

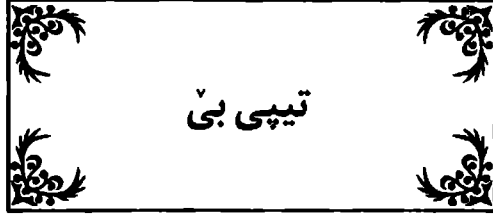
(۱) واتە: لە بەر دوورى تۆ لەشم لۈولى خواردوۋە وەك كلافەى دەزۋو وە گىانم لە لەشا
نەماۋە، وەك چۆن لە زوبانى عەرەبىدا «تنۇين» - كە دوو سەرە، يا دوو ژىرە، يا دوو بۆرە لە
ئاخرى وشەۋە - بە سەر ھەر وشەيە كەۋە بوۋ، وە ئەو وشەيە «اضافە» كرا بۆ لاي وشەى
دواۋەى، ئەو تەنۇينە نامىنى، ھەرۋە ھاگىيانى منىش بە ھۆى پەيوەندى خۆشەۋىستى تۆۋە
لە ناۋ چوۋە و فەۋتاۋە.

[۳۶]

(۲) سەرچەنگ: چەپۆك. وەردم: خواردم. واتە: ئاي چەند چەپۆكى چەرخى چەپگەردم
خواردو چەند جار چەرخ ھەل سوۋپا، كە چى من ھەر مامەۋە بۆ مەينەتى دىناۋ نەمردم.

[۳۷]

(۳) واتە: ئەو سەعاتە زانیم بەختم شەپە كە ھۆزۈگە لە كەم بوون بە ھاۋرپى ئەو ھۆزە كە
سەگ وەپى تىايە.

تیپی بی

[۱]

باعیس وجود

باعیس وجود جه ماه تا ماهی،
 ده لیل نیسات سونع نیلاهی،^(۱)
 «ضیای بیینایم، نوور چه مانم،
 سه رمایه ی حیات دین و نیمانم!»^(۲)
 من ویم مزانووی بی نه مریم که رده ن
 نی تا عه ی فرمان عه بدیم نه به رده ن^(۳)
 عومرم سه راپا غه رق غه فله تن
 زاد ناخرم بار خه جله تن^(۴)
 به لام مشیو تو وه فه زله که ی ویت
 کرده ی من نه بو به هانه په ریت^(۵)

[۱]

(۱) ماهی: ماسی. واته: نهی خویه که هوی بوونی نم جیهانه ی له مانگه وه به به رزه وه تا ماسی له و ژیره وه، که نه مانهش به لگه ن بو نیسات کردنی په روه ردگاری خوا. مهولهوی له م شیمره یا له سه نه و قسه به رویشتووه که نه لین توپی زهوی به سه ر پستی گایه که وه یه و گا که یش له سه ماسی به ک به نده... نهش توانری بوتری مه به سی نه وه ته: له ناسمانه وه تا بنی عه رز.

(۲) «ضیا»: رووناکی. واته: نهی خویه که به هوی تووه رووناکی له بیبیله ی چاوما په یدا بووه و تو بناغهی زیان و نایمنی...

(۳) ویم: خۆم. واته: من خۆم نه زانم بی نه مریم کردووه و به پی پی په پیره وی به نده یی فرمانم جی به جی نه کردووه.

(۴) زاد: تویشوو. ناخر: قیامت. خه جله ت: شه رمه زاری.

(۵) مشیو: نه بی. کرده: کرده وه. په ری: بو ت. واته: نه بی به گه وره یی خۆت کار تکم له گه ل بکه ی خرایم نه بی به بیانووی بی لوتفی کردنت له گه لم.

ئىغماز كەي جە گرد نابه كارى من
 جە روو سىياھى و بەد كردارى من^(۱)
 پەي من كافى يەن ئەي گرد ئىنفيعال
 بوۋبە رەحم و یت بکەرەم پامال^(۲)
 مەدىيە وە تۆمار كردهى و يەردەم
 بدىيە وە زەردى روخسار ئاوەردەم^(۳)
 ھەرچەند شايستەى عەفوت نە داروون
 رووى شەرمندەگى وە دەرگات ماروون^(۴)
 جە بەحر كەرەم بىي بەشم مەكەر
 شەپ نەفسانى جە راگەم لاپەر^(۵)
 تابە فەزل و یت بووانىمە وە
 جە دەس ھەوای نەفس بسانىمە وە^(۶)
 بەلكم جەي ئاخىر پەي و یم فکرى كەم
 تەدارەك پەي چەند تەزىيچ زکرى كەم^(۷)

- (۱) ئىغماز: چاۋ پۆشى. گرد: گىشت. نابه كارى: كردهۋەى ناپەسەند.
 (۲) ئەي: ئەم. ئىنفيعال: خەجالەت و شەرمەزارى. واتە: من ئەم ھەموو شەرمەزارى يەم بەسە، تۆ بىي بە رەحمى خۆت بىي بىي بەسەر ئەم كردهۋە خراپانەما.
 (۳) مەدىيە: مەپوانە. و يەردەم: رابردووم. بدىيە: پىروانە. واتە: مەپوانە بو تۆمارى كرهۋەى رابردووم، سەيرى ئەو زەردى شەرمەزارى يە بکەكە بە روومە وە يە.
 (۴) شايستە: شايان، لايىق. ماروون: ئەھىتىم. واتە: ھەرچەند شايانى لىن بووردنت نىم، بەلام رووى شەرمەزارى ئەكەمە دەرگات.
 (۵) مەكەر: مەكە. راگەم: رىنگەم. لاپەر: لاپە.
 (۶) بوانىمە وە: بمخوئىتە وە. بسانىمە وە: بمسئىتە وە.
 (۷) جەي ئاخىر: لەم ئاخىرى عومرەما. واتە: بەلكو لەم ئاخىرى عومرەما فکرىك بو خۆم بکەمە وە و خۆم نامادە كەم بو چەند تەزىيچىك ناۋى خوا.

بهلام بهو شه رته چه نیم قبول کھی
 بههانه ی نه سباب عه قوم وسوول کھی^(۱)
 نه فس بهد کردار، بی دین بهد بهخت
 شووم سه رگه ردان خه یالان سهخت^(۲)
 په ی چیش عاده تت وه گونا ه کردهن؟
 ژار مه حروومی ره حمه تت وهردهن^(۳)
 راگهی حه قیقه ت جه ویرت شیهن
 یادت په ی مه جبوب حه قیقی نیهن^(۴)
 موتن نه سلیت نه خاتر لوان
 میخ موبه تت نه رووی خاک کوان^(۵)
 دایم گورفتار ناره زووی خامی
 به کسانه ن په ریت نیکی و بهد نامی
 گا خه ریک دهر د هه وای مه جازی
 گا مه شغوول که سب کیبرو نیازی^(۶)

- (۱) چه نیم: لیم. وسوول کھی: جی به جی بکه ی.
 (۲) مهولهوی له م شیعروه رووی راز وهر نه جه رختی، وه پاش نه وه ی قسه ی له گهل
 خوای گه وره بوو نه مجار له گهل نه فسی خوی قسه نه کا. نه وه ش دهس نه دا که لیره
 به ولاره پارچه هه لبه ستیکی سه ربه خوی و وه ختی خوی له نووسینه وه دا له گهل نه وی
 پیشودا بوی به یه ک. (۳) وهردهن: خوار دووه.
 (۴) واته: بوی رنگای راستیت له بیر چووه ته وه ویر له خوشه وستی راسته قینه ناکه بته وه.
 (۵) موتن: نیشتمان. موبه ت: «محبت»، خوشه وستی. کوان: داچه قاندووه. واته: بوی
 نیشتمانی راسته قینه ت له بیر چووه ته وه که عالمی قودسی نه پراحه، وه میخی خوشه وستی
 له خاکی دنیا دا داکوتا وه که هه وار گه یه کی وه ختی به و پاش ماوه یه ک به جی دیلی.
 (۶) هه وای مه جازی: خوشه وستی ناراست. له نیستیلاهی نه هلی ته سه ووف دا
 خوشه وستی راسته قینه خوشه وستی خواجه، وه له وه به ولاره به خوشه وستی مه جازی
 دائه تین. کیبر: فیز.

گا غه رق هه وای وه سل نازاری
گا حیره ت زه ده ی روخسار یاری
هیچ هوشت نیهن حق خه به ردارهن
فهردا رۆی حیساب میزان کارهن
فکر ی کهره وه، واده ی لو اتهن
وهخت شیویای شهوق سه و داتهن^(۱)
باوهره وه دهس زادی پهی سه فهر
ویت نهو سه فهردا بی توشه مه کهر
وه ده رگای حق بهر، روی په شیمانی
عوزر ئاوه ری کهر کرده ی نادانی
بهل لیباس عه فو بکه رۆت خه لات
جه وهخت مه ردهن بده رۆت نه جات
وه نسیوت بو سه رمایه ی ئیمان
نهوی وه ریش خه ند سوخریه ی شه ی تان^(۲)
وه رۆی مه حشه ردا بگیلی دلشاد
جه قه ید عیسیان دلت بو ئازاد^(۳)

(۱) لوا: رۆیشتن، کوچ کردن. مه بهس مردنه. شیویا: تیک چوون.
(۲) ریش خه ند: جینگه ی گه مه و گالته. واته: به لکو ئیمانته ده سگیر بیی و شه ی تان به
ریشت پی نه که نی و گالته ت پی نه کا.
(۳) بگیلی: بسوورپیتته وه. قه ید: کۆت و زه نجیر.

[۲]

بینایی دیدم^(۱)

بینایی دیدم تو وه سلامت
 دیدهنی دیدار کهوت شه و قیامت^(۲)
 شهر بینش نیهن، هه ی ئاوات وازم
 باز هه تهسکینهن گۆش وه ئاوازم^(۳)
 وه دلدا تهفسیل زه لیلی ویهرد
 چیش جه شه وه دلدا ئاخرش ئاوهرد^(۴)
 باز بی تاقه تیم نه رووی په رده وه
 ده رگای گوزه رگای چهنده فهد کهرده وه^(۵)
 هۆرئزاو پیچ وهرد دووی کووره ی ده روون
 ئاواوهرد، بهل هوون، نه دیده ی گهر دوون^(۶)

[۲]

(۱) مهولهوی پیش مردنی به چهنده سالیك، کوتر بووه، له سه ره تاي کوتر بوونیا بهم پارچه شیمره بینایی جاوی خوی لاواندووه ته وه و رازی له گهل دوستیکی کردوه.
 (۲) واته: بینایی چاوم قهزاو به لای تۆی برد، ئیتر بینینی تۆ کهوته شه دنیا.
 (۳) بینش: بینین. هه ی ئاوات وازم: شه ی ئاواته خوازه کهم. باز: دووباره. واته: شه ی که سنی که به ئاواتی بینیتته وهم شه گهرچی چاوم نه ماوه تا بت بینم، دووباره هه رمایه ی ره حه تی به بۆ دلّم که گونچکه م ماوه گویم له ده ننگته وه به.
 (۴) ویهرد: گوزه ری کرد. چیش: که چی. واته: هات به دلّم که به درئزی باسی دامای خۆمت بۆ بکه م، که چی دلّم مهیدانی نه دام، هه ر له شه وه له وه ئاخری هینا و بۆم نه کرا قسه که بکه م.
 (۵) باز: دیسانه وه. نه رووی په رده وه: له په نامه کی یه وه. واته: به لام بی تاقه تی و زویریم دهس به ردار نه بوو، وه به دزی دلّم وه له په نامه کی یه وه رنگای تیپه ریوونی چهنده هۆنراوه یه کی بۆ کردمه وه که شه مانه ی خواره وه به.
 (۶) هۆرئزا: هه ستا. دوو: دووکه ل. بهل: به لکو. واته: له به ر بی تاقه تی و زویریم

رېزا جە سەردا بلىسەم كەم بى
 ئەسباب تەحرير ئەي چەند فەرد جەم بى^(۱)
 باز چىش بۆ ياران دەروون پەر داخەن
 ئەغياران دەماخ دىل وە پەرداخەن^(۲)
 سەرد بىەن گەرمى شەوق هام فەردان
 گەرمەن سەردى زەوق جەرگەي هام دەرادن^(۳)
 رېزان سەوزەي گول مەعاريف وە گل
 چول بىەن چەمەن جە سۆزەي بولبول^(۴)
 نىگاي ئىلتىفات گۆشەي چەم كەمەن
 رووى دەشت سەفای ئەهل دىل تەمەن^(۵)

دووكەلى دەروونم بەرز بوو وە لولولى خواردو ئاوى لە چاوى ئاسمان هېنا، بەلكو
 خوتنى لى هېنا. ئەم ھۆنراوہ ناسكە ئىشارەتە بەو كە ئەو تەم مژەي لە زەوى بەرز
 ئەيىتەو ئەبى بە ھۆي باران بارىن.

(۱) رېزا: رزا: كەم بى: كەم بوو وە. جەم: جەم، كۆمەل. واتە: ئەو ئاوى ئاسمانە بارى بە
 سەر كورەي دىلما بلىسەو گەرمای دىل كەم بوو وە، وە ھۆي نووسىنى ئەم چەند
 ھۆنراوہ بەم لە لاكۆبوو وە.

(۲) چىش بۆ: چى بى. ئەغيار: بىگانان. واتە: دووبارە چى قەوماوہ وا ياران دىيان پەر لە
 داخو دوژمتان دىيان خۆش و بە پەرداخە. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «باز» نووسراوہ:
 «باس».

(۳) جەرگە: كۆمەل. واتە: ھى چىە وا گەرمای شەوقو زەوقى ھاوپرېكانم سارد
 بوو تەو، ساردى زەوقى كۆمەلى ھاو دەردەكانم ھىزى سەندوو؟

(۴) رېزان: داوہ ريوہ. واتە: ھى چىە وا پەر گوللى سەوزو جوانى زانست داوہ ريوہ بۆ ناو
 گل، وە بۆچى چەمەن چول بوو لە خوتندن و ئاوازي بەرزى بولبول، يانى: بۆچى بازاری
 دۆست و دىلدار كز بوو؟.

(۵) نىگا: سەير كردن. گۆشەي چەم: لاچاو، يان: گوتى چاۋ. واتە: ھى چىە وا سەير

حهلقه‌ی خه‌فیه‌ی زیکر ناله‌ی هزاره‌نگ
 چون حهلقه‌ی ده‌رگای ویرانان دل ته‌نگ^(۱)
 مشیو جه‌گرد لا زاری و شیوه‌ن بو
 جه‌کام لا؟ لای دوس، کام دوس؟ وینه‌ی تو^(۲)
 که‌ی؟ نیسته، په‌ی کی؟ په‌ی دیده‌ی «مه‌عدووم»
 چیش بیهن؟ بیهن جه‌دیده مه‌حرووم
 یانی‌های راسه‌ن، یا قسه‌ی ناسه‌ن
 دیاره‌ن کرده‌ی چه‌پ‌گه‌رد هر پاسه‌ن^(۳)

کردنی ناسکی یار به لاچاو که‌م بووه‌ته‌وه، وه‌ئو روانینه نازه‌نینه‌ی نه‌ماوه، یان بوچی یار
 به ده‌ستوری زوو له قه‌راخ جه‌می بهر ماله‌که‌یانا ناروانی بو دۆسته‌کانی که‌به
 ده‌وریا‌نه‌نیشن، وه‌بوچی رویی ده‌شتی خوشی دلی یاران ته‌م دای گرتووه؟

(۱) حه‌لقه: نه‌لقه. خه‌فیه: نه‌ینی. زیکر: ناوی خوا هینان، له‌سه‌ر ده‌ستوری
 سو‌فی‌یه‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی که‌به‌یانی و ئیواره‌ نه‌لقه‌ نه‌به‌ستن، وه‌له‌ژیر لیوه‌وه
 ناوی خوا نه‌به‌ن. واته: هی‌چه‌واکۆمه‌ل به‌ستنی دۆستان بو‌بیر کردنه‌وه له‌خوا که‌به
 هزاره‌نگ تیایا نه‌یان نالاند ئیستا واکۆم و کورت بووه‌وه‌ک نه‌لقه‌ی کلیلی ده‌رگای
 خانویی ویران که‌ژه‌نگی هه‌له‌ینابی، ئینسان که‌سه‌یری نه‌کا دلی دانه‌گیری.

مه‌وله‌وی تا ئیستا هه‌ر خه‌ریکی پرسیار کردن بو، ئیتر له‌مه‌و دواوه‌وه‌رام نه‌داته‌وه.

(۲) مشیو: نه‌شئ، نه‌بی‌گرد: گشت. مه‌عنای ته‌م شیعه‌ له‌گه‌ل مه‌عنای شیعه‌کانی
 پاشه‌وه‌ی دا‌دیت.

(۳) ناسه‌ن: خه‌لکه. پاسه‌ن: وایه. واته: هۆی ته‌م کاره‌ساته‌ی که‌باسمان کرد نه‌بی
 نه‌وه‌بی که‌له‌هموو لایه‌که‌وه‌پتویسته هه‌ر گریان و شیوه‌ن بی بو‌چاوه‌کانی مه‌وله‌وی،
 چونکه‌راسته‌کرده‌وه‌ی گه‌ردوون هه‌میشه‌ته‌وه‌ته‌له‌باش خوشی‌یه‌وه‌ناخوشی‌دینئ.

[۳]

بەرزان ھىلال

بەرزان ھىلال تار وەروان قەرار دا
غورپەى شار شور دۆلان ديار دا^(۱)
نەسىم وە بۆى چىن چنور رووى ھەرد
سوب «صبح الخیر» دەماخ دل كەرد^(۲)
جە پرژەى شەونم نە تۆى پەردەوہ
نەرگس مەس مەس چەم وەلاو كەردەوہ^(۳)
سەوزە وستەن فەرش ئەو چەمەن دەس دەس
گولان جام وە دەس بولبولان سەرمەس^(۴)
مەنەم مەكەردى گرانەن دەردم
ئەر شىويا بۆ قافىەى فەردم^(۵)

[۳]

(۱) بەرزان: شوتتە بەرزەكان. تار: شىوہ. وەروان: بەفران. غورپە: سەرى مانگ. شار:
«شەر»، مانگ. شور: عەشق. واتە: بە ھۆى داھاتنى فەسلى بەھارەوہ كىوہ كان بەفران وەك
مانگى يەك شەوہ لى كەردوہ وە سەرەتاي مانگى خۆشى و رابواردن ديارى داوہ
مەبەسى لە وەيەكە سەرەتاي بەھار بەفرى شاخەكان ئەتوتتەوہ، وە تەنھا پەراوتزىكى
وەك مانگى يەك شەوہ بە سوچەكانى سەرەوہى شاخەكانەوہ ئەمىنتتەوہ.
(۲) نەسىم: شىنەى باى ناسكى بەيانى. چنور: گىيايەكى بۆن خۆشى كوئىستانى يە.
سوب: «صبح»، بەيانى. واتە: شىنەى باى ناسك بە بۆنى چىن چىنى گىياى چنور دەسى
كرد بە مەرحەبا لى كردنى دل لە بەيانىدا.
(۳) پرژە: پرژ. وەلاو: بلاو. واتە: لە بەر پرژى شەونم، گوللى تىرگس لە ناو پەردەى نەزاكەتا
چاوہ مەستەكانى بلاو ئەكردەوہ.
(۴) سەوزە: وردە گىياى دەشت. وستەن: راي خستوہ. واتە: سەوزە گىياى جوان
چىن چىن فەرشى راخستوہ لە چەمەنا، ساقى گوليش وەك ساقى جام بە دەس وايە، تۆبى
گوليش وەك پيالەيە، بولبولانيش لە زەوقى ئەم وەزە سەرمەست بوون.
(۵) واتە: لە بەر خۆشى نەشەى ئەم چنور و گول و گولزارو بولبولانە وەك سەرخۆشم

فهریاد جه شۆرهی ئهرز چارهی من
 هه سهوزهی موراد من نا دیارهن^(۱)
 داد جه ههواي شووم بهد ستارهی من
 هه نه و گولآلهی من نه پیوارهن^(۲)
 یا وه لوهلهی دهف شا دهرویش، جووشی
 به و سه دای ریشهی دل ئاشناوه^(۳)
 یا جووش سه متوور موتریب، خرۆشی
 چه نی ئهی دوو فهد چه سهرت مه عناوه
 بهل سهوز ببۆ تۆم ئاره زوه کهی دل
 های چه مه ده خیل شهوی شهونمی^(۴)

لئ هاتوو، که واته سه رزه نشم مه که ن ئه گهر ئاخری شیعره کانم شیوابن، چونکه که شعور
 په ریشان بوو شیعریش په ریشان ئه بی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «قافیهی فهدم»
 نوو سراوه: «په نجهی پای فهدم» واته: په نجهی پی هه لیه ستم.
 (۱) شۆره: گۆلی که لم دار بی و بۆ کشت و کال نه شیت. سهوزه: سهوزه گیا. مه عناي ئهم
 شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دئ.
 (۲) شووم: نه گبهت. ستاره: ئه ستیره. پیوار: خاڤ. واته: هاوار له دهستی بهختی ناباری
 من که وه کوو خاکی شۆره وایه گیا نارۆینی، بۆیه وا هه ر گیا مه بهست و ئاره زووی من
 دیار نیه. وه داد له دهستی شوومی ئه ستیره به ختم که ئه وه نده تاریکه، گۆلی هه موو
 که س روا، که چی گۆلی من هه ر له ناو خا کایه و سه ر ده ر نایه نی.
 (۳) وه لوهله: دهنگ و زیرکه. واته: ئهی دهنگ و ئاوازه ی شای دهرویشان بی ره جووش بهو
 سه دا خرۆشه ته وه که ئاشنا به له گه ل ره گ و ریشهی دل، وه ئهی جووشی سازو سه متووری
 موتریب هاواری بکه له گه ل ئهم دوو شیعره دا که به یانی داخو چه سهره تی دلّم ئه که ن...
 شیعره کان له پاشانا دین.
 (۴) بهل: بۆکوو. چه مه: ئهی چاوه کانم. مه عناي ئهم شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دئ.

بەل روو بنمانۆ ئەو نازك نەو گول
دەمە نەسىمى وادەى سوب دەمى^(۱)

[۴]

بەزم ھام فەردان

بەزم ھام فەردان يار مۆبەت كىش
يەك ئىمشەو دەفى دەرويش، ھاي دەرويش^(۲)
باوەر نەكوپرەى وەلەلەى دەفدا
رووى پەندو تەويىخ وە ھەر تەرەفدا
رووى پەند ئەو ياران دل وە جەھدو جەخت
رووى تەويىخ، ئەو لاي مەعدوومى بەد بەخت^(۳)

(۱) بنمانۆ: بنوئى. نىو شىعرى دووھەمى ئەم شىعرەو شىعرى پىشوو وا رىك خراون
كە «ھۆ» بن بۆ نىو شىعرى يەكەمىيان. واتە: ئەى چاۋەكانم! دەخىلتان بىم شەۋىك لە شەوان
لە ترسى خوا فرمىسكىكى وەكو شەونم دارپۆن، بەلكو بىي بە ھۆى سەوز بوونى تووى
ئارەزووى دلەم، وە ئەى دەم تۆيش لە ترسى خوا ئاھىكى پىرۆزو ناسك ھەلكىشە لە بەرە
بە ياتىكدا، بەلكو بە شنى ئەو ئاھەكە وەك نەسىم وایە، دۆستە ناسكە داپۆشراۋەكەم وەك
گول رووى خۆى بنوئى، چون گول بە ھۆى نەسىمەو ئەپشكوئى. لە ھەندى نوسخەدا لە
جياتى «دەمە» نوسراۋە: «ئاھە» واتە: ئەى ھەناسەى دەم با نەسىمىكى ساردت لىۋە بىت...
ئەم شەش شىعرەكە قافىەى نىو شىعرى يەكەم دووھەمىيان وەك يەك نىن، ئەگەر بىن
نىو شىعرى پىشووەكانىيان يەك خەين وە دوو دوو بىيان كەين بە شىعر، سى شىعرى مەعنا
رىك قافىە راستىيان لى پىك دى. ھەرۋەھا نىو شىعرە دوايى يەكانىش.

[۴]

(۲) كىش: ئاين. واتە: ئەى دەرويش ئەمشەو تاقە شەۋىكى بەزم و رابواردنى دۆستانو
يارى ئاين خۆشەۋىستى يە، كە واتە دەفكى باش لى دە. ھەلىش ئەگرى مەعناى وابى:
دەرويش، ھەر تەنھا ئىمشەو بەدە لە دەفەكەت لە كۆرى رابواردنى دۆستانو دلدارانى يارى
ئاين خۆشەۋىستى دا.

(۳) باوەر: بىنە. كۆرە: گەرمە. وەلەلە: ھەراو ھوربا. تەويىخ: لۆمەو سەرزەنشەت. واتە: لە

واچە ھەي دلەي ئەبلەي بئى خەبەر
 ھۆرئىز ساتى تەرك خاوشىرىن كەر^(۱)
 «شەوھن، خەلۈتەن، مال بئى ئەغيارەن
 ئالەم گەرد وتەن، دۆس خەبەردارەن»^(۲)
 نەوا مېھمان بۆ تۆنەوينى كەس
 خەفەت بۆ پەرىت تا ئاخىر نەفەس^(۳)
 دىدەت تۆز غەير نىشتەنش وەنە
 جە جۆي سەوزەي دل ئاويش دەر پەنە^(۴)
 وەر تۆ بىنايىت پەردەش ھانە سەر
 ئەو تۆ مويىنۆ جە تۆزەرىف تەر^(۵)

گەرمەي ھەراو ھورىاي دەف ئىدانەكەتا، لە ھەموو لايەكەو ھەروى ئامۆزگارى و
 سەرزەشت بکەرە رىقەكانت، رووى ئامۆزگارى بکەرە ئەو برادەرانەي كە دليان
 ھۆشيارەو خەرىكى عىبادەت كەردن، رووى سەرزەشتىشت بکەرە مەعدوومى
 بەدبەخت، وە ئەم قسانەي پى بلىي كە لەم شىعراى خوارەو ھەدا وتراون.
 (۱) ئەبلە: «ابلە»، گىل. ھۆرئىز: ھەلسە. كەر: بکە. واتە: بە مەعدوومى بلىي ئەي خاوەنى
 دلى نەزان و بئى ئاگا، لە بەر يادى خوا تاوئك ھەلسە دەس لە خەوى خۆش ھەلگەرە!
 (۲) ئەغيار: يىگانە. ئالەم: عالەم، خەلك. وتەن: نووستوۋە. مەبەس لە دۆست زاتى
 خوايە. ئەم شىعەرە لە «بىسارانى» ۋەرگىراو.
 (۳) واتە: نەوەك ئەو دۆستە خەبەردارە لەو شەو ھەلۈتەي يەدا يىت بىي بە ميوانت، وە
 تويش لە بەر نووستوويى و بئى ئاگايى كەس نەبىنى، وە يارت لە دەس دەرچى، وە ئەو ھە
 بۆت بىي بە مايەي خەفەت تا رۆزى مردن.
 (۴) وەنە: لى. پەنە: پى. واتە: ئەگەر تۆ چاوت يار نايىنى و تۆزوغەردى ئولفەتى يىگانەي
 لى نىشتوۋە، لە جۆگەي كىلگەي دل مشتى ئاوى پيا بکە با پاك بىتەو ھە دۆست بىنى. لە
 ھەندى نوسخەدا لە جياتى «سەوزەي دل» نووسراو: «سۆز دل» واتە: سۆزى دەرۋون.
 (۵) واتە: ئەگەر پاش ئەو ھەش كە ئاوت پيا كەرد، ھەر نەي بىنى و تانەي لە سەر بوو، قەيدى

ئەمجار ياد كەر عومر عەبەس ويەردەت
باوەر وە خاتر ناپاكى كەردەت^(۱)

سەر ئەفگەندە بەر چون شەرمەساران
چەمەي چەم ھۆر كەر چون سەيل واران^(۲)

بەل شۆرۆ بەو ئاوكەرەم فراوان
بابەت وە بابەت سياهەي تاوان^(۳)

﴿﴾

نېيە، چونكە با تۆيش يار نەبىنى ئەو لە تۆ باشتەر تۆ ئە بېنىي. ئەم شىعرە ئىشارەتە بە
فەر موودەي پىغەمبەر كە ئەفەرموتت: «الْحَسَانُ إِنْ تَعْبَدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ،
فَأِنَّهُ يَرَاكَ».

(۱) ويەردە: بە سەرچوو. كەردە: كەردە. واتە: جا ئەمجارە كە شەو بە خەبەردارى
دانىشتى بۆ يادى يار، بېرى ئەو كاتانەي عومرت بكەرەو كە بەبىي سوود بە سەرچوون،
وہ كەردەو نا پاكە كانى خۆت بىنەرەو بەيرت، وە لىيان پەشىمان بېرەو.

(۲) سەرئەفگەندە بەر: سەر دانەوئە. چەمە: سەرچاوە. ھۆركەر: ھەل كە. واران: باران.
واتە: لە شەرمەزارى يا سەرت دانەوئە وەك شەرمەزاران، وە ئاوى سەرچاوەي چاوت
ھەل كە وەك لافاوى بارانى بەھار.

(۳) شۆرۆ: بشۆرى. سياهە: دەفتەرى رەش كراو، لىستە. واتە: بەلكو خواي بەخشەندە
بەو ئاوى فرمىسكى چاواتتە بابەتە كانى ناو دەفتەرى گوناحت بشواتەو.

[۵]

بولبول گولشنه (۱)

بولبول گولشنه بی نام و نهنگی
تهزهرو سهر سهر و باغچهی بی رهنگی (۲)

نوختهی ئینتیهای دائیره تهمام
نهی دهس نهی چی تووتی دیای جام (۳)

یانهی دل و فهیز رای مهولا ناوا
تهوار تهپران لان «مهولان ناوا» (۴)

[۵]

(۱) مهولهوی بهم پارچه شیعره قسه له گهل رۆحانیهتی شیخ حهسهنی مهولاناوا نهکا. هۆی دانانی قهسیده کهیش نهوهیه: گهوره مالکیکی جاف له گهرمیانهوه رۆشتووه بۆ هاوینه ههوار بۆ نزیککی دبی مهولاناوا له ناوچهی سهقز له کوردستانی ئیران. خیزانی کابرای هاوینه خۆر کچی شیریی مهولهوی نهبی، بهم بۆ نهیهوه مهولهوی داوا له شیخی مهولاناوا نهکا که به هیممهتی خۆی چاوی لی بی. شیخ حهسهن یه کیك بووه له شیخهکانی تهریقتهتی قادری. له سالی ۱۱۳۶ی هیجری داکۆچی دواپی کردووه، وه له مهولاناوا ئیژراوه.

(۲) نهنگ: عهیب و عار. تهزهرو: کۆتره باریکه. واته: نهی خاوهنی پۆحیکی واکه وه کو بولبولی باخی بی ناوی و بی باکی وایت له هه موو عالم «چونکه مرۆی خاوهن رۆحی بهرز له خوا به ولاره له کهس ناترسی» وه نهی تهزهروی سهرجلی دار سهروی باخی بی رهنگی. مه بهس له بی رهنگی دامهزراوی و نه گۆراوی و ئیستیقامهته.

(۳) نهی: شمشال. دیا: ته ماشا. جام: ناوئنه. واته: نهی که سێ که نوختهی دواپی هاتنی دایرهی ئهولیاکانی خوای، وه نهی که سێ که وهك شمشالی دهسی شمشال ژهن وای، واته ههرچیت له دم ده رچی به ئیلهامی خواجه، وه نهی که سێ که سهیری ناوئنهی دلی خۆت نه کهی، وه هاتیفی غهیبی له غهیبهوه قسهت له گهل نهکا، وهك چۆن توتی نه پوانی بۆ ناوئنه، وه یه کیك له پشتی ناوئنه که وه قسهی له گهل نهکا، نهویش نه یلیته وه... له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «دیای» نوسراوه: «دمای» واته: پشته وهی.

(۴) یانه: مال. را: رنگا. مهولا: خوا. ناوا: سواغ دهه. تهوار: جوره بازکی راوه. تهپران:

پایهت بولئند بۆ، سایهت فراوان
په‌ی په‌ی که‌رده‌ی رهم دیده‌ سیاوان^(۱)

ئاھووی توون دلّ وه بۆی ناف ئاوا
تار بی نه‌ جه‌له‌ و گهرمه‌سیر ماوا^(۲)

رهم که‌رد، مدراوه، دیاوه مه‌س مه‌س
په‌ی هه‌رد بارگه‌ی توگومه‌تەش به‌س^(۳)

په‌ریش که‌ر سایی وه‌لگ هیممه‌ت وه‌ یاتاخ
نه‌که‌رۆش سه‌ردی ئیلاخ بی ده‌ماخ^(۴)

چالاک. لان: هیلانه. مه‌ولان ئاوا: دئی که‌ی خوالی خۆش بوو شیخ حه‌سه‌نه. واته: ئە‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که‌ دلّی خۆت به‌ فه‌یزو به‌ره‌که‌تی خوا سواغ داوه، وه‌ بۆ نه‌هیشتنی خه‌یاڵاتی نه‌فه‌س وه‌ك بازی ته‌واری چالاک وایته بۆ راوی چۆله‌که‌، هیلانه‌که‌شت دئی مه‌ولاناوایه. (۱) په‌ی: بۆ. په‌ی که‌رده: قاچ برین و بریندار کردن. رهم: گه‌له‌ران. دیده‌ سیاوان: چاوه‌ره‌شان، مه‌به‌س ئاسکه. واته: یا خوا هه‌میشه‌ پایه‌ت بلنډ بی و سیبه‌رت زیاد بی بۆ بریندار کردنی گه‌له‌ی ئاسکان. لیره‌دا مه‌به‌س ئە‌و که‌سانه‌به‌که‌ داواکاری فه‌یزو به‌ره‌که‌تی ئە‌ولیا‌ی خوان. له‌ هه‌ندئ نوسخه‌دا له‌ جیاتی «په‌ی که‌رده‌ی» نووسراوه: «یاتاخگه‌ی» واته: یاخوا هه‌میشه‌ پایه‌ت بلنډو سیبه‌رت زیاد بی تا بیی به‌ جیگای کومه‌لی چاوه‌ره‌شان. (۲) ئاهرو: ئاسک. ناف: ناوک. مه‌به‌س موشکی بۆن خۆشه‌که‌ له‌ لای ناوکی جۆره‌ ئاسکیکا هه‌یه. ئاوا: ئاوه‌دان. تار: تاك. جه‌له‌و: جه‌له‌ب، گه‌له. واته: ئاسکه‌که‌ی هه‌رده‌ی دلّم که‌ به‌ بۆنی موشک ئاوه‌دانه، تاك که‌وتوو له‌ ناوگه‌له‌ ئاسکی و لاتی گهرمه‌سیر ده‌رچوو.

(۳) رهم که‌رد: ته‌ری‌یه‌وه. مدراوه: راوه‌ستا. دیاوه: ئاویری دایه‌وه. مه‌س مه‌س: مه‌ست مه‌ست، بی‌هۆشانه. گومه‌تەش به‌س: خۆی گرد کرده‌وه و قه‌له‌مبازی برد. واته: له‌وکاته‌دا که‌ تار بوو، رای ئە‌و کرد و رانه‌وه‌ستا و به‌ دوو چاوی مه‌سته‌وه ئاویری ئە‌دایه‌وه به‌ دوا‌ی خۆیا، هه‌ر به‌و جۆره‌ خۆی گرد کرده‌وه و به‌ره‌وه‌ هه‌ردی باره‌گای تۆ له‌ مه‌ولاناوگومه‌ته‌ی به‌ست. (۴) په‌ریش: بۆ ئە‌و. وه‌لگ: گه‌لا. ئیلاخ: کوستان. واته: سیبه‌ری گه‌لا‌ی داری هیممه‌تی خۆتی بۆ بکه‌ به‌ مه‌نزل و یاتاخ، با سه‌رمای کوستان بی ده‌ماخی نه‌کا.

چووزهی سهوزهی ههرد فهیز تو وهرو
 گهردش نهپای کاو لوتف تو کهرو^(۱)
 نهواچی من پیر ئیفتادهی دل ریش
 ئیسه چهنی مهیل ئازیزانم چیش^(۲)
 تاراران نیگای نیهانیشان بو...
 پیران مشیو تاف جوانیشان بو^(۳)
 پهی چیش مهیل لهیل پیریش مهحالهن؟
 سهنهی بالغیش سهدهزار سالهن^(۴)

(۱) چووزه: کرۆکی گزویا. وهرو: بخوا. کاو: زهر دو مای ساف و سهخت. واته: با خۆراکی له چووزهی گیای فهیزو بهره کهتی تو بی، گهپان و رابواردنی له داوینی کتوی لوتفی تو دابی.

(۲) واته: یاشیخ، پیم نهلیت ئیسته تو ههی مهولهوی بهم پیری و لی کهوتوی و دل برینداری بهوه چیه له مهیل و خۆشهوستی ئازیز، وا ئه وهنده به پهروشهوی.

(۳) نیگا: روانین، لا لی کردنهوه. نیهانی: نهینی، په نامه کی. تاف: گهرمه و گور. واته: چونکه تاراران له په نامه کی بهوه چاوی مهرحه مهت و خۆشهوستی یان له دوستی خۆپانهوه بی، ئه بی ئه و دوسته پیرانه له تافی جوانی یا بمیننهوه.

(۴) سهنه: سال. واته: چونکه خۆشهوستی لهیل پیری ههل ناگری، وه مروی دلدار تا دپرزمان ههر به مندالی ئه مینیهوه، وه ته مهنی بالغ بوونی عشق سالی سهده هزاره مین بهتی، له بهر ئه وه که دلی عاشق ههرگیز نامری، وه که «حافظ» ی شیرازی ئه لی: هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق ثبت است بر جریده ی عالم دوام ما... له هندی نوسخه دا له جیاتی «سهدهزار سالهن» نوسراوه «دمای سهده سالهن» واته: پاش سهده ساله.

[۶]

بنچینهی شادیت

بنچینهی شادیت جه دل بهر ئاورد
 جه رای مؤلّهت دوور هر چپوهت کهرد، کهرد^(۱)
 ئیسه ئهی تالی و قین گرتت پهی چیش؟
 ئهی تو بستهی زام لابهردت پهی چیش؟^(۲)
 بار ئهی مهینهت گرد نهوؤ کافی
 ته مات زیاد کهرد جه بی ئینسافی^(۳)
 ترس بی سامان زه حمهت جه لای من
 جهور دل بهرن مه نیه ی نه رای من^(۴)
 هه لای ههی ماچی گیرت نه و رده ن
 بوئی شه مامهی ئیش عه شقت نه که رده ن^(۵)

[۶]

(۱) بهر ئاورد: دهرهینا. هر چپوهت: هر چیت. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعیری
 دوایی به وه.
 (۲) ئهی: ئهم. گرتت: گرتتهت. تو بسته: توئژ هیناوه. لابهرده: لابر دن. واته: ئهی یاری
 دووری له ریی ئینساف و مؤلّهت، بنچینهی خوشه و سیتیت له دلما دهرهینا، وه هر چیت
 کرد کردت، ئیسته ئهم رق گرتتهت له چیه، وه له بهرچی توئژی زامی په ترؤ به ستووم لا
 ئه بهی؟
 (۳) نهوؤ: نه بوو. ته مات: ته ماعت. له هه ندئ نووسخه دا له جیاتی «بار» نووسراوه
 «باری» واته به هر حال، نهك به مه عنای باری هه ل گرتن. ههروه ها له هه ندئ نووسخه دا له
 جیاتی «ته مات» نووسراوه «زولمهت». مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعیری داها تو وه.
 (۴) مه نیه ی: دائه نیت. واته: ئهی بی ئینساف له گه ل ئهم هه موو باری مه نیه ته شا که
 خستووته ته سه ر شانم، ته ماعت زیاد کردووه و زولمت زور کردووه، ئه زانی که ترسی
 زوری من له جهوری دؤسته، ئه وه ش ئه خه یته بهر رینگام.
 (۵) هه لای: هیشتاوه کوو. واته: بهم هه موو دهره وه که تووشم بووه له ریی عه شقا پیم
 ئه ئیت توگیرت نه خوار دووه و بوئی شه مامهی عه شقت نه کردووه.

من دهر دم په یکار ناز دلگیره ن
 دهوای زامانم زامدارى تیره ن^(۱)
 بی شهرتیش دۆسی، قارش وه فامه ن
 مهزه ی قین له زهت، جه فاش سه فامه ن^(۲)
 ئه ر هه ر سات دهر دئ دهر دئ و ته ر چه نی
 به یو، ماچوون ئاخ په ی دهر دئ و هه نی^(۳)
 ئامانه ن، ئه ر دیت بالآ عه ر عه ر ته ر ز
 عه ر ز که ر نه ک جارئ، وه سه د سۆز به ر ز^(۴)
 به ل دل وه ش که رو مه ی نه ت گازه که ش
 زور دو وه بازووی غه مزه و نازه که ش^(۵)
 په یاپه ی په ی په ی نه دلای ته نگ دا
 هه ر خه ده نگ به رو وه جای خه ده نگ دا^(۶)

(۱) په یکار: شه ر.

(۲) قار: رق گرتن. واته: من وا سه ر مه ست بووم له به لای یار، بی شهرتی ئه و له لای من دۆستی به، رقی وه فایه، مهزه ی قین گرتنی له زه ته بۆم، سزاو ئازاری مایه ی خو شیمه ...

(۳) چه نی: له گه ل. به یو: بی ت. دهر دئو هه نی: دهر دئکی تر. واته: ئه وه نده م خوو گرتووه به مهزه ی ئیشی دۆسته وه، هه رتاوئ دهر دئکم تووش بی بی له وه وه و دهر دئکی تریشی له گه لابی، من هه ر ئه لیم ئاخ بۆ دهر دئکی تر...

(۴) ئه ر دیت: ئه گه ر به ر چاوت که وت. مه عنای ئه م شیعه وه شیعی دیوایی له گه ل مه عنای دوا شیعا یئکه وه دین.

(۵) دل وه ش: دل خو ش. مه ی نه ت گازه که ش: گرفتاره که ی گازی مه ی نه تی. زور دو: هیز بدا. بازوو: قۆل.

(۶) په یاپه ی: به ک له دوای به ک. خه ده نگ: تیر. به رو: به رئ، بیا. واته: ده خیلت بم ئه گه ر یاره بالآ وه ک چناره که ی منت دی، له جیاتی جارئ سه دجار به سۆز شه وقه وه عه رزی بکه جارو بار دلئ دۆسته گرفتاره که ی گازی مه ی نه تی، خو ش بکا، وه به ک له دوای به ک تیر بته قینیه دلای ته نگی، چونکه رزگاریی دلدار به و ئازاره به که له لایه ن یاره وه تووشی ئه بی.

[۷]

بی شهرت و... (۱)

بی شهرت و شوْنیت جه حد ئه وده رهن
 ره حمهت ئه و یادت، وه فادار تهره (۲)
 دیده م، چون میقراز بی شهرتیت تیژ کهرد
 دات جه تانتھی وه سلّ جه و پهرش ویهرد (۳)
 شهرت بۆ تا جهستهی خهستهی مه هجووریت
 پاکتاوش کهرۆ مه ردهن جه دووریت (۴)
 جه شووم پر شووم ئه لّحه د سهرای خه م
 جه سهروازهی هون جوئی سهر چه مهی چه م (۵)
 وه بوئی ئه و بالآو خهت و کولم و فم
 سهروو سه وزه و گولّ غونچه بدۆ ده م (۶)

[۷]

(۱) مهولهوی ئه م غه زه لهی بۆ به کیک له دۆستانی ناردوه بۆ گلهیی کردن لئی.
 (۲) ئه و یادت: له یادت. واته: ئه ی دۆستی! بی شهرت و پهیمانیت له ئه ندازه به دهره،
 سه د ره حمهت له خه یالت، ئه و له تۆ به وه فاتره، بهس نیه جار به جار دیته لام و هات و
 چۆم ئه کا...
 (۳) دیده م: گیانه که م. چون: چونکه. میقراز: مقهس. تانته: رایه له. ویهرد: تی پهری.
 مه عنای ئه م شیعره و شیعره کانی پاشه وهی له گه لّ دوا شیعرا ینکه وه دئ.
 (۴) پاکتاوش کهرۆ: پاکی کاته وه، هیچی نه هیلی.
 (۵) شووم: زه ویی وهرد. پر شووم: پر نه گبه تی. سهروازه: لادانی ئاو له ئه ندازهی زه وی بۆ
 دهره وهی. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «سهروازهی» نوسراوه: «قه لّوهی» واته:
 قه لّیه زه، تافگه.
 (۶) خهت: زولّف. فم: ده م. بدو ده م: ده م بداته وه. مهولهوی له م شیعره دا هونه ری
 «لف و نشری مرتب» ی به کار هیئاوه که به کیکه له هونه ره کانی «بدیع»، به رامبهر به بالآ،
 سهرو، وه به رامبهر به خهت، سه وزه، وه به رامبهر به کولم، گولّ، وه به رامبهر به فم،
 غونچه ی داناهه.

دلّهی مهینهت گاز سفتهی کوی قهقنهس
نه بۆ وه نیشان تیر موژهی کەس^(۱)

[۸]

بین نازەن^(۲)

بی نازەن ئەسباب ئەسپو سواریت
بی کەیفەن ئەساس خاسە ی شکاریت^(۳)

یاوهران جەمەن، وادە ی شکارەن
ئای لال بام سەدای تۆ نا دیارەن^(۴)

پەنھانەن سیمای سیمین واره کەت
شیوہی کۆتەلەن یادگارە کەت^(۵)

(۱) سفته: سووتاو. موژە: برژانگ. واتە: ئە ی دۆست لە بەر ئەو کە مەقەسی بی شەرتیت تێژ کردو دات لە رایەلە ی وەسل و تائە و سەر بریت، شەرت بی تا ئەم لە شەم کە نەخۆشی دووری تزیە، تاوی مەرگ ئە ی فەوتینی، وە تا لە شیفی خاکی ئەلجەد سەرا شوومە کەم، بە لیشاوی خوینی جۆگە ی سەرچاوە ی چاوم، بە یادی ئەو بالآ بەرزە و زولفە شیرینە و کولمە ناسکە و دەمە جوانە تەو، داری سەر وو وردە گیای ناسک ئە پرویت و گول ئە گە شیتە وەو غونچە دەم ئە داتەو، ئەم دلّە مهینهت گاز لئ گرتوومە کە بۆ تۆ سووتاو وە بوو بە قهقنهس، نه بی به نیشانه ی تیری برژانگی هیچ نازاریکی تر، وە دلّ بە هیچ یاریکی تر نه دەم...

[۸]

(۲) مهولهوی ئەم پارچە هەلبەستە ی بە زمانی حاجی مەحمودی یاروہ یسەو و تووہ لە لاواندەوہ ی «عبدالرحمن» کوریا کە بە گوللە ی لە دەس دەرچوو ی شیخ هیدایەتی کوری حاجی شیخ ئەحمەدی تەوئە کوژراوہ.

(۳) ئەساس: ئەسباب. خاسە: تاپەتی. شکار: راو.

(۴) یاوهران: دۆستان. لال بام: لال یم.

(۵) سیم: روخسار. سیمین وار: زیوین رەنگ. کۆتەل: لە هەندی ناوچە ی کوردستانا، کە

خەيال بالات نە ئاينەى چەم
 سەبتەن چوون يادت نە دلەى پەر خەم^(۱)
 دل گوم بۆ ياگەش مەزلگەى چەمەن
 چەم گوم بۆ ياگەش دلەى پەر خەمەن^(۲)
 دل دايم وه وير ئەو خەيال شادەن
 چەم قايم مەشغوول نيگاي ئەو يادەن^(۳)

[۹]

بەلن خالۆكەم^(۴)

بەلنى، خالۆكەم، قەدیم دەستورەن:
 پەى مەى زەدەى مەى كەباب زەرورەن^(۵)

بیاو ماقولیک ئەمرئ، بە درئزایی رۆژانی پرسە جلەکانی ئەکەن لە مایینیک یا ئەیکەنە بەری قەوارەبەکی دارو سواری ماینەکەى ئەکەن، ھەر و ھا تەفەنگ و فیشەك لۆخە کەیشی ئەکەن بە کەلپۆزی دا، وە ماینە کە ئەگپرن بە ناو پرسە کەرەکانا و ئەى لاواپننەو. ئەمە پیتی ئەلین کۆتەل. واتە شێوہ جوانە کەت کە وەك شوشى زبو سپى بوو، ئیستا ونە، وە تەنھا کۆتەل بە یادگار ماوہ لە شوپنتا.

(۱) خەيال: دیمەن. سەبتەن: جى گرە. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دوايى پیکەوہ دى. (۲) ياگەش: جینگای.

(۳) وير: بىر. واتە: وینەى بالات وا لە ئاوپنەى چاوەکانما، ياديشت وا لە ناو دلە خەمبارە کەما. جائەگەر دلەم لە بەر پەرئشانى ون بىي، جینگەت لە ناو چاوما ئەبى، وە ئەگەر چاوم ديار نەبوو جینگات لە ناو دلما ئەبى، کە واتە دلەم ھەمیشە شادە بە بىر کردنەوہ لە وینە کەت کە لە ناو چاومايە، وە چاوەکانم ھەمیشە سەيرى يادت ئەکەن کە لە ناو دلمايە.

[۹]

(۴) مەولەوى ئەم چەند شیعەرەى لە وەلامى يەکى لە دۆستانیا نووسيوہ کە ھەندى کەبابى بۆ ناردووہ، داواى ھەندى خوئيشى لى کردوہ کە ئەم بۆى بنيرى.

(۵) واتە: راستە خالۆگيان ياسايەكى کۆنە بۆ ئەو کەسەى کە سەرخوشى مەى بىي، کەباب خواردن پتويستە بۆ مەزە.

نامه و که بابت وه مهعدووم یاوا
 شهوش نه رووی چه، ئید وه دم ساوا^(۱)
 گهردهرد ئیش دهررون بهردهوه
 عهشقه کهی قهدیم تازه کهردهوه^(۲)
 سیرت جه ئیشای زام نهوهردهبی
 ئیزهارت پهری نمهک کهردهبی^(۳)
 جه من نمهک دای، جه قاسد کیشان
 جه تو زامهت دای، جه زامهت ئیشان^(۴)

[۱۰]

به تیهی کارخانهی^(۵)

به تیهی کارخانهی ئوسای به غدایی
 دروومان وه تایی نهی ئاشنایی^(۶)

(۱) ئید: ئه. ساوا: ساوی. واته: نامه و که بابه کهت گه یشتن، نامه کم نایه سهر چاوم و که بابه که شم ساوی به ده ما.
 (۲) واته: ئه و که بابه توژی دهردی ئیشی دلی لابر دم و عهشقه کونه کهی تازه کردم وه.
 (۳) سیرت: تیر. پهری: بۆ. واته: تو که برینداری تیری عهشقی، به ئازاردانی نه چیره کهت تیرت نه خوار دبوو، داوای خوئیشت کردبوو بیکهی به سهر برینه که یا.
 (۴) نمهک دای: خوئی دان. زامهت: زه حمهت. ئیشان: ئیش کردن. واته: وا من خوئی کم بۆ ناردی، ئه وهی له سهر منه دانی خوئی به، ئه وهش که له سهر فروستاده که ته هه لگرتن و هینانیه تی، ئه وهش که له سهر تو به ئه وه ته زه حمه تی نه چیره کهت بدهی وه خوئی که بکهی به سهر زامه که یا، ئه وهش که له سهر زه حمه ته که یه ئه وه به ئیش بکا.

[۱۰]

(۵) مهولهوی ئه م پارچه شیعره ی له وه لآمی دۆستیکیا نووسیوه که عابابه کی هاوینه ی بۆ ناردوو ه.

(۶) به تیه: عابا. ئوسا: وه ستا. تا: تال. نهی: ده زوو.

سفیدتر جه مهرگ مهینهت گازه کم
 نازکتر جه ناز جای نیازه کم^(۱)
 چون لۆنگ مهجنوون بدهوش وه کۆلدا
 بگیلوو وه دهشت پای سارای چۆلدا^(۲)
 جارجار به وگشت دهرده نه دامه ته وه
 به و قامهت وشک پر زامه ته وه^(۳)
 شنۆی هه ناسان نه سه ر دیاران
 شانۆش چون به یداخ نه سه ر مه زاران^(۴)

[۱۱]

بالای ئالای...

بالای ئالای شهنگ سه د به لا پیوه ن
 دوو کانه چی شادی دهر دینان شیوه ن^(۵)
 دل مدۆ وه ده م نیش ئیشه وه
 بی وه قه زای سه خت دیده ی ویشه وه^(۶)

(۱) سفیدتر: سپی تر. جهرگ: جگهر. جای نیاز: جیگای ئیحتیاج، یار.
 (۲) لۆنگ: تاکه جلی سه رشانی فه قیر. بدهوش: بیده م. بگیلوو: بگه پریم. سارا: سه حرا.
 (۳) نه دامه ت: په شیمانی. قامه ت: بالا. پر زامه ت: مهینه ت بار.
 (۴) شانۆش: بیلهر ئینته وه. واته: شنۆی هه ناسه سارده کانم به سه ر به رزانه وه، بدا له و
 عابایه وه به چه شنی به یداخی سه ر قه بران به شانمه وه بیلهر ئینته وه.

[۱۱]

(۵) شهنگ: شوخ و لاو. دهر دینان: عاشقه دهرده داره کان. مه عنای ئه م شیمره له گه ل
 شیمری دوایی دا دئ.
 (۶) مه دۆ: نه دا. نیش: نووکی تیز، جز: بی: بوو. ویش: خۆی. واته: ئه و یاره شوخ و جوانه

[۱۲]

بکیانه په یکن (۱)

بکیانه په یکنی وه پارانه وه

په کی؟ په مهجنون بیارانه وه (۲)

مایه ی بی مه یلیت بشاران وه

با باست نه شو به شارانه وه (۳)

بال وهك به یداخ به رزه، هه زار دهر دو به لای پیویه بو دلدارانی، وه دوکانی به زم و رابواردنی نه وان تیک نه دا، وه دللی خه لک نه دا به دم چزی ئیشی خو شه ویستی خو په وه. نه و یاره لاشه ی خویشی باری نازی جاوه کانی خو ی بی هه ل نه گیرا وه گرفتار بوو. دیاره نه م دو شیعره به رامبه ر به جوانیک و تراون که له پیری دا پستی چه میوه ته وه. هه ر له م مه عنایه دا نه حمه د به گی کوماسی یش وتوویه تی:

نه و توول قامه ت قیامه ت خیزه ن وه لگ شاخ شه وق دهر دینان ریزه ن
تاف ساف ناز زور ئاوه رده ن لیش خه مه ن چون قامه ت خه مباره که ی ویش
واته: نه و یاره بالآ وهك توول به رزه که قیامه ت له دلدار رانه پرئینی، وه گه لای سه رچلی
شه وق و زوقی عاشقه دهر دهره داره کان دانه وه رئینی، هیزی نازی خو ی هی رشی به تاو هی تابه
سه ر، بویه وا بالآی چه میوه ته وه وهك بالآی عاشقه خه مباره که ی خو ی.
له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «دل» نوسراوه «کول» واته: کول نه دا.

[۱۳]

(۱) مهولهوی به م دوو شیعره قسه له گه ل شیخ «بهاء الدین» ی رحمته الله علیه ته وئله نه کا، وه داوای لئ نه کا بنیرئ به داوای شیخ «ضیاء الدین» ی رحمته الله علیه برایا که تۆزئک دلگیر بوو بوو له کاککی وه رویشتوو بوو مه ریوان.

(۲) بکیانه: بنیره. په یك: فروستاده، نامه. بیارانه وه: بیگیرینه وه. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعی دواپی دا دی.

(۳) بشاران وه: بشار نه وه. نه شو: نه پوا. واته: شاترئ بنیره به زمانی تووه بیارینه وه له شیخی برات که نه وه نده ی خوش نه وینی وهك مه جنون بو له یلا، به لکو بگه رینه وه و ناوتان نه زرئ له شارانا.

[۱۳]

بیچاره وه تایی

بیچاره وه تایی زولفت گیر بیهن
هانه پای تهل دا جواوش نیهن^(۱)

[۱۴]

بویا وه بالایی^(۲)

بویا وه بالایی کالای ره نیسی
«رجال الغیب» ه نه حمهد پرسی^(۳)

له شیعرای یه که مدا به پتی عیلمی به دیع هونهری «جناس التركیب» هه یه له به ینی «په یکنی» و «په ی کنی» دا، وه له به ینی «بشارانه وه» و «به شارانه وه» دا که جاران به بی «هائی «به» نه نووسرا. «جناس التركیب» له عیلمی به دیع دا نه وه یه دوو وشه که وه ک یه ک و ابن، به لام یه کینکیان یه ک پارچه بی و نه و بان له دوو وشه پیکهاتبی.

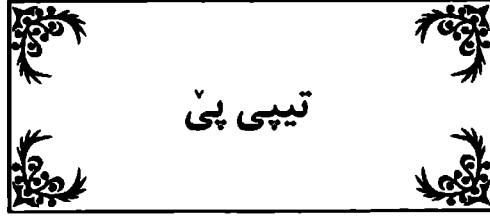
[۱۳]

(۱) تهل: ته لگراف. جواو: جواب، وه لام. واته: نهو عاشقه داماره بی چاره یه به تایی دریزی زولفته که ت گیر و ده بووه وه ک بلتی له سهر تهلی ته لگراف وه ستابن و وه رامی ده سگیر نه بی له و که سه وه که نه یه وئ قسه ی له گهل بکا. مهوله وی له م شیعره دا ته شیعی زولفی یاری کردوه به تهل، وه ته شیعی دلداره که ی کردوه به که سیک له ته لگراف خانه دا ماتل بووبن و ههرچه ند ته لگراف بکا وه رامی ده سگیر نه بی.

[۱۴]

(۲) مهوله وی له م شیعره دا باسی نه حمهد پرسی نه کاکه یه کینک بووه له مریده کانی شیخ عوسمانی ته وئله.

(۳) واته: کالای گه وره یی بویا به بالایی نه حمهد پرسی، وه بووبه یه کینک له «رجال الغیب» که به عورفی نه هلی ته سه ووف تا قمتیکن له نه ولیا کاروباری زه وی بان دراوه ته دهس، وه به هیزیککی مهعنه وی نه توانن زور به زوویی به هه موو لایه کا بگه رین بؤ سهر په رشتی کارو بار. «پرسی» دئی یه که له نزیککی هه له بجه وه.

تیپی پی

[۱]

په شیخ وینهس ویم^(۱)

په شیخ وینهس ویم نیشته بيم خه جل
دیم شادی دهس دا نه دهروازهی دل^(۲)

واتم نامانی هه رگیز های چیشه ن
لهب به رده وه چیش نامه یی پیشه ن^(۳)

نه تاریکی خهت مه عناش مه جوشا
چون ناو حه یات دل خاس خاس نو شا^(۴)

ناخ، قووهی زه مین دهر وونم که م بی
بووله که ی سفته م سه ره رای خه م بی^(۵)

وه رنه نه و شه وونم جه سه ردا مه وهشت
مه شیا که رداییش وه ره وزهی به ههشت^(۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم غه زه لهی له وه لامی ئەحمەد به گی کۆماسی یا وتووه، گوایا ئەحمەد به گ بۆی نووسیوه: یار ئیسته وه کو له مه ویه ر نیه، گه لئ شوخ و شه نگ تره له جاران.

(۲) واته: به عاده تی خۆم به شه رمه زاری و په شیوی دانیشتیرووم، ناکاو سه یرم کرد خۆشی و شادی ده سیکی نا به دهروازهی دل مه وه وهاته ژوروه وه.

(۳) نامای: نه هاتووی. لهب به رده وه: لیوی برده وه به ناوا، زه رده خه نه یه کی کرد. پیشه ن: پی به تی. واته: به شادیم وت هه رگیز نه هاتووی بۆ لام، ئیسته چۆن بوو وا هاتی، نه ویش زه رده خه نه یه ک گرتی، تمه ز نامه یه کی پی به.

(۴) واته: وه ک چۆن ناوی حه یات له تاریکی پایه، مه عنای جوانی نامه که ش له خه ته ره شه که یا نه دره وشیتته وه، له بهر نه وه دلئ منیش زۆر باش تیی گه یشت و وه ک ناوی حه یات نو شی کرد.

(۵) بوول: خۆ له میش. مه عنای ئەم شیعره له گه ل شیعره دیوانی دا دی.

(۶) مه وهشت: نه باری. مه شیا: نه بوو. واته: داخی گرانم زه ویی دهر وونم هیزی که م بوو،

فهرمايیت ئيسا جه مين جام جه م
 پاسه يچه نيهن تو دینت وه چه م^(۱)
 نرخی کالاکهش ئالاتهر بیهن
 سه دگیان وه پوولئی بالاتهر نیهن^(۲)
 ئاری تا پهی نهو من رۆمه ن چون شهو
 شهوقه ن پهی خه ندهی سویح جه بهه ی نهو^(۳)

□

چونکه له شم سووتابوو وه بووبوو به خۆله میئش، وه بیجگه له وهش گوزهرگای خه م و مهینه ت بوو. دیاره خۆله میئش گیا ناروئینی نه خوازه لآ نه گهر مهیدانی هات و چۆی ریبواریش بی. نه گینا شه ونمی نهو ئاری حه یاته که لهو نامه وه نه هات وه له سه ره وه نه باری به سه ر ده روونما، نه بوایه دلمی بکر دایه به باخچه ی به هه شت. نیوه ی شیعر ی دو هه می شیعر ی یه که م له هه ندئ نوسخه دا به م جۆره نوسراوه:

پوولگه ی سفته ی سه وادایی خه م بی

واته: زه وی ده روونم جینگای رشتنی خۆله میئشی لاشه ی نه وانه بوو که سووتاوی سه وادای خه م و مهینه تن، دیاره خۆله میئش ه یچی له سه ر سه وز نابئی.
 (۱) جه مین: جه مین، ناوچاو. جام جه م: ئاوئنه که ی جه مشید. نه لئین جه مشید که یه کتیکه له پادشا کۆنه کانی ئیران، ئاوئنه یه کی بووه به شوئنیکی به رزه وه هه لئ واسیوه جم و جوولئی له شکری دوژمنی له دووره وه تیا دیوه. پاسه یچه: وه هایش. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعر ی دوایی دا دئ.

(۲) ئالاتهر: نه علا تر، گراتر. واته: فه رمو بووت نهو یاره که روخساری وه کوو جامی جه مشید وایه، وه کوو نهو ده مه نه ماوه که تو دیوته، به لکو گه لئ له وسا جواتره، وه نرخی پارچه ی بالایی له بازاری دلدارانا به رز تر بووه ته وه به جۆری که سه دگیان له بازاریا پوولئک نایه نیت.

(۳) ئاری: به لئ. خه نده: پیکه نین. جه بهه: ناوچاو. واته: به لئ، راست نه که ی تا من له عه شقی یارا رۆژم وه ک شه و ابئی، به یانیی رۆژی روخساری نهو جواتر هه لئ، چونکه ره وشتی یار وایه تا دلئی دلداره که ی خه فه تبار تر و تاریک تر بی، نه م زیاتر به عیشوه و نازه وه خۆی نه نوئینی، وه ک چۆن تا شه و تاریک تر بی به ره به یان باشر دیاری نه دا.

تا وه ئه پرهی دهر دلهی من شانهن
 زه ریف ته ر تو پررهی ئه و دانه دانهن^(۱)
 تام دووی سفتهی جه ستم فیشته رهن
 جه لای ئا وینهی ئه و زیاده رهن^(۲)
 تا سفتهی قامهت من و سمه وه شهن
 ئه برۆی ئه و وه رووی دل که مان که شهن^(۳)
 های چیشت واتهن، وه ره حمهت شاد بی
 مه ر زو ته ر که م بی، ئیسه زیاده بی؟^(۴)

(۱) ئه ره: مشار. تو پرره: زولف. واته: تا من دلم به مشاری دهر دی ئه و بکری به شانهن، زولفی ئه و با شتر دانه دانه رانه وه ستی، چونکه هه می شه مه عشوق به شانهی دلی عاشق زولفی خۆی دانه هیتی.

(۲) دوو: دو که ل. واته: تا من دو که لی له شی سو وتاوم زۆر تر بی، وه له شه م بی به خۆ له می ش، رو و ناکی بو ئا وینهی رو خساری ئه و زۆر تر نه بی، چونکه ئا وینه که خۆ له می شی لی بدهی پاک ئه بیته وه.

(۳) و سمه: ئار دینکی سه وزی تو خه، ئا فره تان ئه یگر نه وه ئه یگر نه سه ریان تا قزیان ره ش بی. وه ش: ره نگ. واته: تا خۆ له می شی له شی سو وتاوی من رهنگی وه ک و سمه وای، ئه و ئه و و سمه به زۆر تر دینی به برۆ کانی، وه برۆ کانی ئه و له به رامبه ری دلی عاشقه کانی وه زۆر تر وه ک که وان ئه کیشنه وه تیر ئه گر نه دلی عاشقان. له هه ندی نو سخه دا نیوهی دو وه می ئه م شیعه ره به م جۆره نو سرا وه:

ئه برۆی ئه و خاسته ر نه که مان که شهن

واته: ئه برۆی ئه و چاکتر وه ک که وان ئه کشی، چونکه به خۆ له می شی له شی سو وتاوی من رنک خرا وه.

(۴) های: وشه یه که بو وریا کردنه وه. مه ر: مه گر. مه وله وی لی ره دا ئا ور ئه داته وه بۆ لای خالۆی کۆ ماسی دا و پی ئه لی: به ر ره حمه تی خوا که وی ئه مه ئه لی چی؟، بۆ چی پیتان یار که متر له ئیستا جوان بو وه ئیستا جوانی یه که ی زیادی کرد وه؟ حاشا یاری من له حالی خۆی نا گۆر پی و نه گۆرا وه، وه چۆن بو وه هه ر وایه، به لām ئیمه باش له حالی نا گه ین...

ئەر جە زام دل من نیگات مەكەرد
 مەزانات ئەو زات ئەو وەسەف بی گەرد^(۱)
 ئەو راز، ئەو ناز، ئەو قەوس، ئەو خەدەنگ
 بیەن، ھەن، مەبۆ، مەگیلان جە پەنگ^(۲)
 حالش دەستە مل وە ئیستیقبالەن
 ئیستیقبال چەنی مازیش یەك حالەن^(۳)
 بارئ، دل وە خشت ویرانی ئاوان
 حەقت وە دەسەن نەداری تاوان^(۴)
 دل تفل و ئازیز ھەر رۆ نە شانئ
 ھەر لادئ تەرزئ، ھەر سات نیشانئ^(۵)

- (۱) مەزانات: ئەت زانی. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعی پاشەوہی پیکەوہ دیت.
- (۲) راز: قەسە. قەوس: کەوان، مەبەس برۆی یارە. خەدەنگ: تیر، مەبەس برژانگیەتی. مەگیلا: ناگۆرئ.
- (۳) حال: ئیستا. ئیستیقبال: لەمەو پاش. مازی: رابردوو. واتە: ئەگەر لایەکت ئە کردەوہ بەلای زامی دلئ منا، بۆت دەرئە کەوت کە یار نە خوئ وە نە سروشتە بی گەردە کانی، نە گفتی شیرینی، نە نازو غەمزە، نە تیرو کەوانی برۆی، هیچ نە گۆراوہ، بووہ و ماوہ و ھەر و ھایش ئەمیتئ. ئیستا دەستی کردووہ تە ملی لەمە و پاشی، لەمە و پاشیشی لە گەل رابووردوو دا یەك شتە.
- (۴) بارئ: بە ھەر حال. ئاوان: ئاوە دان. مەعنای ئەم شیعرە لە گەل شیعی دوایی دا دئ.
- (۵) ھەر رۆ: ھەر رۆژئ. شان: شەئن، کار. لادئ: کاتئ. تیبی «دال» لەم وشە دا وەك دالی «ئەحمەد» ئە خوئیرتەوہ لە شیوہی سلیمانی دا. مەولەوی لیرە دا عوزر دینتەوہ بۆ خالۆی کۆماسی و پیتی ئەلئ: بە ھەر حال تۆکە وا لە یار حالی بووی، حەقت بە دەستە، چونکە خانووی دلئ ئیمە لە خشتی ویرانی دروست کراوہ، لەبەر ئەوہ خەتات ئە گەر واتئ بگە، دلئ ئیمەیش منال و تئ نە گەشتوہ، نازیش ھەر رۆژئ خەریکی ئیشیکە، وە ھەر تاوئ بە جۆرئک خوئ نیشان ئە داو نیشانە یەکی تایبەتی ھەبە، وەك لە شیعرە کانی پاشەوہ دا باسی ئەکا. دیارە مەبەستی مەولەوی و خالۆی کۆماسی لە خوئە و بستە کە یان، خوای گەورە یە، بۆش و مەولەوی ئیشارە بە ئایەتی ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ئەکا.

گا چون ستاره‌ی تاریکه‌ی سه‌هر
 گا قه‌مه‌ر، گا خۆر مه‌یۆ وه نه‌زه‌ر^(۱)
 گا وه بیستون هه‌ستی بیناوه
 حوسنیش وه گۆل‌گون وهش نیستیغناوه^(۲)
 ده‌ست شـیرینش ماوه‌رۆ وه‌یاد
 فه‌هادی نه‌ تاق فه‌رقه‌که‌ی فه‌هاد^(۳)

(۱) ستاره: ئه‌ستیره. سه‌هر: به‌ربه‌یان. قه‌مه‌ر: مانگ. واته: یار، جارێك وهك ئه‌ستیره‌ی تاریکه‌ی به‌ربه‌یان ئه‌گه‌شیتته‌وه، جارێکی تر وه‌کو مانگ ئه‌دره‌وشیتته‌وه، جارێکی تریش وه‌کو رۆژرووناکی ئه‌داته‌وه. مه‌وله‌وی لێره‌دا ئیشاره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌که‌ی چه‌زرتی ئیبراهیم ئه‌کا که‌ بیری له‌ دروست‌که‌ری گیتی ئه‌کرده‌وه، یه‌که‌م جار که‌ ئه‌ستیره‌ی پیرشنگ‌داری شه‌وی تاریکی دی به‌ خوای دانا، ئه‌نجا که‌ مانگی دی له‌و جاوتتر بوو په‌شیمان بووه‌وه و ئه‌می کرد به‌ خوا، که‌ پاش مانگیش رۆژی دی ده‌سی له‌ مانگ هه‌ل‌گرت و ئه‌می به‌ خوای خۆی دانا، تا له‌ ئه‌نجاما خوای دۆزی‌یه‌وه، وه‌ك له‌ قورئانا باسی کراوه.

(۲) بیستون: شاخیکه ئه‌که‌وتته رۆژا‌وای کرماشانه‌وه. هه‌ستی: بوون. گۆل‌گون: گۆل‌په‌نگ. وه‌ش: خۆش. مه‌عنای ئه‌م شیعره له‌گه‌ل‌ شیعری دوا‌یی دا‌ئ.

(۳) ماوه‌رۆ: دینیتته‌وه. فه‌رق: که‌لله‌ سه‌ر. فه‌هاد: کورپی پیاوێکی کوردی لورپووه له‌گه‌ل‌ شیرین چه‌زبان له‌ یه‌ك کردووه، وه له‌ پیناوی خۆشه‌وستی دا تاقه به‌ناوبانگه‌که‌ی شاخی بیستونی هه‌ل‌که‌ندووه، چونکه‌ خه‌سه‌ره‌ په‌رویزی شای ئییران که‌ ئه‌ویش چه‌زی له‌ شیرین کردبوو وه‌ برده‌بووی بۆ خۆی گه‌تی دابوو به‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و تاقه هه‌ل‌که‌نی شیرینی ئه‌داته‌وه. که‌ فه‌هاد ئه‌که‌وتته‌ لێ بوونه‌وه له‌ ئیشه‌که‌ی وه‌ خه‌به‌ره‌ که‌ ئه‌گاته‌ خه‌سه‌ره‌، ئه‌م ئه‌که‌وتته‌ په‌له‌په‌روزه‌ که‌ چی بکا بۆ ئه‌وه‌ی فه‌هاد شیرین نه‌با به‌ پیتی گه‌ته‌که‌ی خۆی. لێره‌دا «پیره‌ژنی فه‌هاد کوژ» ئه‌که‌وتته‌ کار، وه‌ بۆ به‌کوشت دانی فه‌هاد پیلایێک ئه‌نیتته‌وه، فه‌رمان ئه‌دا که‌ سێ رۆژ نه‌یه‌ل‌ن کار وه‌ به‌رخ بپه‌ژنه‌ لای دایکیان تا ئه‌و ئه‌گاته‌ لای فه‌هاد. که‌ ئه‌چیتته‌ لای فه‌هاد له‌ وکاته‌دا کارو به‌رخ به‌ره‌ل‌لا ئه‌که‌ن، وه‌ ئه‌بێ به‌ هه‌را، فه‌هاد له‌ پیره‌ژن ئه‌پرسێ چی روه‌ی داوه، ئه‌میش وه‌رامی ئه‌داته‌وه‌ که‌ خۆت خۆش بی شیرین مردووه، فه‌هادیش له‌ داخا قول‌ونگه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌ئه‌دا به‌ ئاسمانا وه‌ ئه‌داته‌وه‌ به‌ ته‌وقی سه‌ریاوه‌ ئه‌ی‌کوژێ. وه‌ك مه‌شه‌هوره‌ پاشانیش شیرین بۆ خه‌سه‌ره‌ نه‌بوو، چونکه‌ شیرویه‌ی کورپی خه‌سه‌ره‌ویش دلی له‌ شیرین ئه‌چێ و باوکی خۆی ئه‌کوژێ، شیرینیش

گا چهرخ دیدی سهد له یلا فرۆش
 کوورهی نار ناز ماوه رو ووه جۆش^(۱)
 نابۆی حه رارهت مه وچ ده ریای دهر د
 مه جنون وینهی ته م به رو هه رده و هه رد^(۲)
 خالۆ په ی جه لال ئه ر کار سازیشه ن
 واده ی ته جه لالی تیر ئه ندازیشه ن^(۳)

دینه سهر گۆره که ی فه رهاد، وه له پیناوی خۆشه وستی دا له سهر گۆره که ی ئه و خۆی
 ئه کوژی. واته: ئه و تازیزه به شه وکه ته جار جار ئیکیش له سهر لووتکه ی بیستوونی بینای
 گیتی یه وه؛ به جیلوهی هه زار رهنگه ی جوانی و به بی موبالاتی و بی باکی یه که وه، به
 ده سکاره شیرین و سهیره کانی رهنجی بی مایه ی فه رهادمان دینیتته وه یاد له مه سه له ی
 هه لکه ندنی تاقه که دا که له ئه نجاما قولونگه که ی دا به سه ری خۆیا و خۆی کوشت. مه به س
 ئه وه یه هه ر ئیشی که ئیمه بمانه وی بیکه ین ئه و به بی باکی تیکسی ئه دا، وه خۆی چی
 ئاره زوو بی ئه وه ئه کات. مه وله وی له م دوو شیعه ردا جگه له وردی مه عنا، به لاغه تی
 خۆی دهر ئه خا له کوکر دنه وه ی وشه ی بیستون و شیرین و تاق و فه رهادا...

(۱) چه رخ: هه لسووران. ماوه رو: دینیتته. مه عنا ی ئه م شیعه ره له گه ل شیعی دیوایی دا دئ.
 (۲) به رو: بیا. واته: جار جاریش به هه لسووران دیتکی چاوی خۆشه وستی و، به
 جیلوه یه کی ئولفه ت له و چاوانه وه که سه د خۆشه وستی وه ک له یلا ئه کا به که نیره ک و ئه یان
 فرۆشی، کوره ی ئاگری نازی خۆی دینیتته جۆش و عالم به جۆرئک گهرم ئه کا که هه ر به
 شنۆی گهرمای شه پۆلی ده لیای دهر دی عه شق، مه جنون و ئلی هه رده و هه رد ئه کا وه ک
 ته می ده لیا که بچی به ئاسمانا. مه به س ئه وه یه سه ودا و عه شقی مه جنون و دلدارانی تر که
 وه ک ته م مژی ده لیا داویانه ته کیوان، نیشانه یه که له جیلوه ی خۆشه وستی یار که
 دولبه ره کان ئه داته به ر.

لیره دا ئه بی سهیری ناسکیی و ته می مه وله وی بکه ین که ئیشاره تی کرده وه بۆ کار کردنی
 گهرما له ده لیادا که هه لمی لی په یدا ئه کا و ئه وه هه لمه به رز ئه بیته وه و ئه بی به هه ور به سه ر
 شاخانه وه...

(۳) جه لال: له عورفی ئه هلی ته سووف دا عاجز بوون و رق گرتنه. ته جه لالا: دهر که وتن.
 تیر ئه ندازی: تیر ته قاندن. مه عنا ی ئه م شیعه ره دوو شیعی پاشه وه ی بیکه وه دئ.

«بسم الله» ئەو تیر پەر تیدا بەستەش
ئید نیشانەى تەن سەد جار شکستەش (۱)

چون رەنگ کەرۆ زام تازە زامانم
ئاو مزۆ ئەو دەم کۆنە زامانم (۲)

زام تەن وە تیر بەلاش زیاتەر
رای ئامۆشۆى دل وە لاش زیاتەر (۳)

[۲]

پای شادیم (۴)

پای شادیم دیسان ماران گەستەو
نە پیالەى چەم ژار تۆ بەستەو (۵)

(۱) پەر تیدا بەستە: جوړه تیریکه نووکه کهى لقو پۆى پئويه بو ئەوهى لەش زۆر بریندار بکا. ئید: ئەم.

(۲) ئاو مزۆ: ئاو ئەزنیتهوه. واتە: خالزگیان ئەو دولبەرە نازارە ئەگەر خۆى بو عاجز کردن نامادە کردوو و وادەى تیر تەقاندنیەتى لە دلدارەکانى، با بفرموی ئەو تیرى لقو پۆپ دار، ئەمەش نیشانەى تیرەکانى که لەشى سەدجار پیکراووی تیک شکینراوی ئیمەیه، چونکە که زامى تازەى لى کردم و بە خوینى سوور زامە تازەکانى لەشمى رەنگ کرد، زامە کۆنەکانیشم ئاویان تی ئەزنیتهوه و برینهکانیان تازە ئەیتتەوه.

(۳) واتە: من بەم کارەساتە دلشادم، چونکە تا زامى لەشم بە تیرى بەلای ئەو زۆرتەر بى، زۆرتەر کون ئەیتتە لەشم، وە رینگە زۆرتەر ئەبى بو دل که لەش بیتتە دەرەو و پروا بو لای ئەو دولبەرە خوۆشەویستە.

[۲]

(۴) مهولهوی ئەم پارچە شیعەرى لە لاواندەنەوهى خوالى خوۆش بوو شیخ «عبدالصمد»ى خەلکى «خانەگا»ى لای «پاوه»دا وتوو که روشتوو بو کرماشان تەدارەکی ژن هینان بکړئ، لە رینگادا مار ئەدا بە پى یهوه و ئەمرئ.

(۵) واتە: دیسانەوه پى شادیم مار گەستى، وە ژارى ئەو مارە لەکاسەى چاوما تۆى بەست، چونکە یه کیک مار پى یهوه بدا ژاره کهى کار ئەکاته چاوى و رەنگى ئەگۆړئ.

سه‌نهم پهره‌ست نیم سه‌مه‌د ناسه‌نان
 دووی کووره‌ی ده‌روون شیوه‌ن راسه‌نان^(۱)
 ساقی، مه‌ی هه‌ی داد، موغهنی، چه‌نگی
 نه‌ی چی، های فه‌ریاد، مو‌تریب، ئاهه‌نگی^(۲)
 گهرمی مه‌ی، نه‌واو کزه‌ی ده‌ف و نه‌ی
 تیکه‌ل بو‌چه‌نی زایه‌له‌ی وه‌ی وه‌ی^(۳)
 واچدی چ واده‌ی نشینگه‌ی ته‌نگه‌ن
 یاران چه‌مه‌را برا داره‌نگه‌ن^(۴)
 گردین ته‌دارک به‌غداشان جه‌مه‌ن
 واده‌ی زیاره‌ت «غو‌ث الاعظم»ه‌ن^(۵)

(۱) سه‌نهم: بت. سه‌مه‌د: خوا. واته: من که‌وا بو‌مه‌رگی شیخ «عبدالصمد» په‌رئشان و دل‌گرانم، بت په‌رست نیم بو‌شیوه‌ی نه‌و نار‌ه‌حه‌ت بم، به‌لکو خواناسم و نه‌زانم مه‌رگی شیخ «عبدالصمد» زیانی گه‌یاندوو به‌سوودی گشتی، بو‌یه‌وا خه‌فه‌تبارم و دووکه‌لی کووره‌ی ده‌روونم و شیوه‌نی به‌سۆزم راسته‌و له‌خۆپراییی نیه. مه‌وله‌وی له‌هینانه‌وه‌ی وشه‌ی «سه‌نهم» و «سه‌مه‌د» دا به‌عیلمی به‌دیع هونه‌ری «جناسی ناقص» ی به‌کار هیناوه، وه‌له‌هینانی وشه‌ی «سه‌مه‌د» دا هونه‌ری «توریه» ی کردوو که‌نه‌وته‌و وشه‌یه‌ک دوو مه‌عنای بیی‌یه‌کیکی نزیک و یه‌کیکی دوور. لیره‌دا مه‌عنای نزیک «سه‌مه‌د» ذاتی خوایه، مه‌عنا دووره‌که‌شی «عبدالصمد» ی خوالی‌خۆش بووه.

(۲) له‌هه‌ندیئ نوسخه‌دا له‌جیاتی «نه‌ی چی» نووسراوه «ده‌رویش». مه‌عنای نه‌م شیعره به‌سراوه به‌شیعری دوایی یه‌وه.

(۳) نه‌وا: ئاوازه. کزه: سووتانه‌وه. واته: ساقی تو‌مه‌ی بینه، گۆرانی بیژ تو‌ش بده‌له‌چه‌نگه‌که‌ت، شمشال‌ژهن تو‌ش با‌هاوار له‌شمشال‌ه‌که‌ته‌وه‌هه‌لسی، مو‌ترب تو‌ش ئاهه‌نگیک ساز که، تا‌گه‌رمیی مه‌ی و کزه‌ی ده‌ف تیکه‌لی یه‌ک بین له‌گه‌ل‌هاوارو‌گریان و وه‌ی وه‌ی کردنا. مه‌وله‌وی لیره‌دا هونه‌ری «لف و نشری مشوش» ی به‌کار هیناوه چونکه «نه‌وا» هی نه‌یه‌و «کزه» هی ده‌فه.

(۴) واچدی: بلین. نشینگه: جیی دانیشن. چه‌مه‌را: چاوه‌پری. مه‌عنای نه‌م شیعره و دوو شیعری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌دی.

(۵) گردین: گشتیان. «غو‌ث الاعظم»: شیخ «عبدالقادری» گه‌یلانی.

بئی تۆ به و خشوع دەس وه دۆ عاوه
 کئی گهردهن کهچ بۆ نه و باره گاهه؟^(۱)
 ده خیل جه ماعت بئی ئیمامه تنه
 ئیمامهت ماته م وه بئی قامه تنه^(۲)
 گۆشه ی تای هیندی مهن دیل بئی گهرد
 مایل کهر نه و لای سای گهردهن زهرد^(۳)
 قیام دهر وه به ژن نه و قه دو قامهت
 قیامهت قام دهر پهری «قد قامت»^(۴)

(۱) واته: بانگ که نه شیخ «عبدالصمد» بئی بلین که ی ئیستا واده ی نه وه به تۆ گۆری تهنگ بکه ی به نشینگه ی خۆت، هاوړی کانت هه موو کۆبوونه ته وه بچن بۆ به غدا بۆ زیاره تی غه وس، چاره پئی تۆن، نه گهر تۆ نه بی له حوزووری غه وسا به نه ده به وه له خوا پیاپێته وه و دو عای خیر بکه ی، کیتی تر هه یه له و باره گایه دا مل که چ بکات.

(۲) ماته م: خه فته. قامهت: «قد قامت الصلوة»... تاد، به شیکه له دو عایه کی تاییه تی، بهر له نوژی جه ماعت یه کی که له پشتی ئیمامه وه نه ی خو ئنی. له کۆکردنه وه ی «جه ماعت» و «ئیمامهت» و «قامهت» دا به پئی عیلمی به دبع هونهری «طباق» هه یه که بریتی یه له کۆکردنه وه ی چه ند وشه یه که که په یوه ند له نیوانی مه عنا کانیانا هه بی. مه عنا ی نه م شیعره و دوو شیعی دوا یی پیکه وه دی.

(۳) تا: تال. هیندی: جوړه که تاتیک بووه کردو یانه به میزه ره. مایل: لار.

(۴) قیام دهر: راپه رپنه. قیامهت قام دهر: روژی حه شر به رپا که. پهری: بۆ. واته: به شیخ «عبدالصمد» بلین ده خیله جه ماعت ئیمامیان نیه چونکه ئیمامهت خه فه تباره به هوی نه بوونی قامه ته وه له بهر مهرگی قامهت کهر - وه که شیخ «عبدالصمد» بئی - که واته راست به ره وه له جی خۆتا و لای میزه ره که ت بنیره وه سه رت و به عاده تی خۆت لاری کهره وه با ریشو وه کانی به لای گهر دتا بیته خواره وه، وه حه شری به رپا که بۆ «قد قامت الصلوة» کردن. له به ینی «قدو قامهت» و «قد قامت» دا به پئی عیلمی به دبع «جناسی ناقص» هه یه. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می نه م شیعره به م جوړه نووسراوه:

قامهت ساز دهر چه نی «قد قامت».

واته: له گه ل «قد قامت الصلوة» کردتا قیامهت به رپا که.

هام دهردان پهی بهزم شادی جهم بیهن
 چ خهیره ن سه‌دای کار خهیر نیهن^(۱)
 مه‌یلت چه‌نی‌مان یه‌کجاری سه‌رده‌ن
 یا دووربا زمان مار کار لیت که‌رده‌ن؟^(۲)
 رو پهری ئه‌و مه‌یل رای خوداییت، رو
 رو پهی وه‌فاو شهرت ئاشناییت، رو^(۳)
 رو پهی ئیش سه‌خت مارگه‌سته‌ی کاریت
 رو پهی دهر د سه‌ر که‌س نادیاریت!^(۴)
 ئه‌ی تو کام نه‌دیت جه‌عه‌رووس نو
 تا‌عه‌رووس خاک په‌شتان بی وه‌تو^(۵)
 جه‌ی خار دهن‌دان ژار ئاورده‌ی مار
 خاتر نازک ویت مه‌ده‌ر ئازار^(۶)
 تو نه‌و گول باغ «مصطفوی» بی
 گه‌نج خه‌زانه‌ی «مرتضوی» بی^(۷)

- (۱) واته: هاو دهرده‌کانت بو شایی و زه‌ماوه‌ندی تو کو بوونه‌ته‌وه، تو چ خیرته‌ واده‌نگی کاری خیرت نیه.
- (۲) مان: به‌رامبه‌ری مردن. دووربا: دووربی، خوانه‌کرده. واته: ئاخو مه‌یلت له‌گه‌ل مان یه‌گجاری سارد بووه‌ته‌وه، یان خوانه‌کرده‌ زامی مار کاری لئ کر دوویت.
- (۳) پهری، پهی: بو. واته: داخی به‌جه‌رگم له‌ به‌ر ئه‌و ئاره‌زوو کردنه‌ت له‌ رنگای خوا، وه‌ له‌ به‌ر ئه‌و وه‌فاو بی مه‌رجی نه‌کردنه‌ت.
- (۴) واته: شین و رو رو بو ئه‌و ئازاره‌ سه‌خته‌کار یه‌گه‌ره‌ت که‌ به‌ هژی گه‌ستنی مار وه‌ تووشت بووه، وه‌ بو ئه‌و دهر دو مه‌ینه‌ته‌ت که‌ که‌س هژی که‌ی تی ناگا.
- (۵) کام: مه‌رام. عه‌رووس: بووک. په‌شتان: هاو پشت. واته: ئه‌ی که‌سی که‌ هیشتا نه‌گه‌ یشتبووی به‌ مه‌رامی خوت له‌ بووکی نویت، بووکی گور بوو به‌ هاو پشت.
- (۶) جه‌ی: له‌م. خار: درک. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌وه‌ دوو شیعی دواپی پیکه‌وه‌ دی.
- (۷) «مصطفوی»: نیسه‌ته‌ بو «مصطفی» که‌ مه‌به‌س لئی پیغه‌مبه‌ره‌ دروودی خوای لئ بی. «مرتضوی»: نیسه‌ته‌ بو «مرتضی» که‌ مه‌به‌س لئی چه‌زهره‌تی‌علی یه.

گول عاده تشهن بی خار نمه بو
 گهنج ره ویه تشهن بی مار نمه بو^(۱)
 غه ریبت زیاده شه هادهت بی
 شه هادهت هم دم وه سه یادهت بی^(۲)
 نهی ره سول نارو شه وقش په رواز دا
 وه نازو ئی عراز کار تو ساز دا^(۳)
 رجام ههن فهدا نه و گهرده لوول دا
 بویه ری نه ژیر سای نهو ره سول دا^(۴)

(۱) رهویه: عادهت. مهولهوی لهم سنی شیعره دا دهس نه کا به دل خو شسی دانه وه و لاواندنه وهی شیخی کزچ کردوو، وه پتی نه لئی به هوی درکی ددانی پر له ژاری نار وه دلی خوت نازار مده، چونکه تو تازه گولی باخچه ی پیغه مبه ر بووی، وه گهنجی خه زینه ی حه زره تی عه لی بووی، گولیش عاده تی بی درک نابی، وه گهنجیش بی مار نابی. په یوه ندی مارو گهنج له وه وه به که له کونا له هه ر لایه ک گهنجیکیان دانابی، په بیکه ری مار نکیان له سه ر داناوه بو سام ده ر پرین. له نه فسانه ی کونیشا هه یه له هه ر لایه کا گهنج شارابیته وه مار نه چی په بیکه ی له سه ر نه دا وه ک چون رزق نه چیته سه ر پاره. مهولهوی جار نکیان هم پارچه هه لبه سته نه خو ئنیته وه بو نه حمه د پرسیی ئاشنای، نه ویش دهس به چی هم تاقه شیعره نه لئی:

نه، نه، نهو مار هه ر ماری غار بی
 په ی پا بو س پاش هه ر ئینتزار بی
 واته: نه خیر وا نه که تو وتووته، نهو ماره ماری سه ر گهنج نه بوو، ماره که ی نه شکه وتی «ثور» بووه که هاتبوو بو زیاره تی پیغه مبه ر، دروودی خوی له سه ر بی، وه دای به قاچی حه زره تی نه بویه کروه، لیره شا هاتبوو بو زیاره تی شیخ «عبدالصمد» و قاچی ماچ کرد. به راستی نه حمه د پرسی خه یالینکی وردی به کار هیئاوه.
 (۲) شه هادهت: شه هید بوون. سه یادهت: سه یدیه تی، نه وه یی پیغه مبه ر. واته: سه ره پای نه وه ش غه ری بی به که ت له کاتی مردتتا پایه ی شه هیدیت به رزتر نه کاته وه، شه هیدیه که ت سه ره پای سه یدیه تیه.

(۳) شه وقش په رواز دا: شه وق خسته فرین. مه عنای هم شیعره له گه ل شیعره ی دوایی دا دی.
 (۴) فهدا: سه یه نی. بویه ر: تی په ری. ره سول: مه به س لئی «شیخ ره سول» ی باپیره

[۳]

پزىسكەن چەخماخ^(۱)

پزىسكەى چەخماخ كافي كارمەن
 چ وەخت و وادەى ئەى گوفتارمەن^(۲)
 دلەى كۆس كەفتەم ھەم تەم كەردەوہ
 پەردەى سەبووريش تەمام دېردەوہ^(۳)
 نالو گەرەواو خولياوہ و خول وەرد
 جەو بوول دەر دا وئش سامان سا كەرد^(۴)
 ئيسە بوول دەر د كەرؤ وە سەردا
 دەك سلا مەت بى چىت ئى خەبەر دا^(۵)

گەرەى «سید طاھرى ھاشمى» يەكە تەدارەكى بە خاك سپاردنى «شىخ عبدالصمد» ى
 كەردەكە لە نزیكى دەولەت ئاوا مار پئوہى داوہ وە مردوہ. واتە: مادەم ئەم فرستادە بە
 ئەمپرؤ شەوق خستىہ سەر بالئى فرین و ھات بە نازو شكۆوہ كارى تۆى ساز كەردو وە لە
 ئەسپەردە كەردنى تۆ حازر بوو وە خستىتیه رى بۆ سەفەرى ئەو دنیا، تكام وایە لە گەردە
 لوولى رۆزى مەحشەرىشا ئەو فروستادە كەى تر كە حەزەرەتى يىغەمبەرە بە فریات بگاو لە
 ژىر سىبەرى ئەودا تى پەرى.

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم قسىدە درئزەى كە وەك چەند پارچە ھەلبەست وایە، بە زوبانى حاجى
 مەحوودى ياروہ يسەوہ و تووہ لە لاواندەنەوہى كورپىكى مردووا.
 (۲) كافى كارمەن: بەسمە. چ: كەى. واتە: ئىشى پىرشنكى چەخماخەى تەفەنگە كە كە
 «عبدالرحمان» ى كورمى كوشت بەسە بۆ ئىشى دلەم كە خۆمى پئوہ خەرىك بەكەم، ئىتر
 كەى وەختى ئەوہ قسە بەكەم و بى لاؤنمەوہ. وە چى ئەتوانم بلىم؟
 (۳) دېردەوہ: دېرى يەوہ. مەعنای ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوہ پىكەوہ دى.
 (۴) گەرەوا: گرىا. خول وەرد: خولى خوارد. بوول: خۆلەمىش. دەر دا: دەرەوہ دا. سامان سا:
 وئران.
 (۵) كەرؤ: ئەكا. چىت: بۆ چىت. ئى: ئەم. واتە: دلە كۆس كە و تووہ كەم دووبارە تەم

دلە پۆشابى پەردەى سەبوورى
 سازابى چەنى دەردەكەى دوورى^(۱)
 پەردەى سەبووریم دپیا، رۆلە رۆ
 ریشەى جەرگەكەم بپیا، رۆلە رۆ
 وه ناكاه هیجرەت كەردەم، رۆلە رۆ
 داخان گشت وه خاك بەردەم، رۆلە رۆ^(۲)
 خان و مان خامۆش بى تۆ، رۆلە رۆ
 ئەتفalan مەدهۆش بى تۆ، رۆلە رۆ^(۳)
 تەلمیت سیا پۆش بى تۆ، رۆلە رۆ
 خاتوونان بى هۆش بى تۆ، رۆلە رۆ^(۴)
 كام وهسفت خەيال، كام شیوەت یادكەم
 پەى كام خەسلەتت دادو فەریادكەم!
 پەى عەقیدەو دین موسلمانیت، داد
 پەى شیوی شیرین نەوجوانیت، داد

□

دایگرتەووه پەردەى خۆ راگرتنى دادپى و نالاندی و گریاو سوورپایەووه و گىژی خوارد، وه له ناو خۆلەمیشى بەر مالاندا خۆى تلاند، ئیستەش خۆلەمیشى دەردو مەینەت ئەكا بەسەر خۆیا، بى بەلابى، بۆچى ئەم خەبەرە ناخۆشەت پى دا تا وا له خۆى بکا. وادیارە حاجى مەحمود پاش كوزرانى «عبدالرحمان» ى كورپى، كورپىكى تری مردووه، وه زامى پىشووئى كولاوہتەوہ .

(۱) پۆشابى: پۆشى بووى. سازابى: گونجابوو.

(۲) واتە: رۆلە ناوادە كۆچ كەردووه كەم! رۆلە ئاوات نەهاتووہ دى بەكەم!

(۳) واتە: رۆلە كەم مأل و دیوہ خان بى تۆكش و ماتە.

(۴) تەلمیت: ئەو بارگەو بنەبەكە كۆچەرى بەكان ئەیبەن بۆ كوئستان. واتە: لەبەر

نەبوونى تۆ بارو بارگەى كوئستانمان رەش پۆشە.

پەى ئەو عەقل و فەھم ھۆشیاریت، داد
پەى خۆش نیگاری و خۆش رەفتاریت، داد
فەریاد پەى ئیخلاص، ئاخ پەى ئاینت
پەى ئاغەى دنیاو پەى ئاغەى دینت^(۱)
ھەر کەس دیم، دیدەم، مەیل تۆ پئیش بی
کئی بی؟ کئی جە تۆ خاترش ریش بی؟^(۲)
فەلەك جەرگش دەن وە مەودای چل دا
کام خاتر ریشیش بی نە تۆی دل دا^(۳)
دەورش وەى تەورە، ئەى جەورە ئاوەرد
من حەسرت مەند کەرد، تۆ بەو دەردە بەرد^(۴)

(۱) واتە: ئای بۆگەورەییەت لە کارو باری دین و دنیا دا.

(۲) ریش: بریندار. مەعناى ئەم شیعرە و دوو شیعرى دواى پێکەوہ دى.

(۳) دەن: بدەن. مەودا: تیزى.

(۴) دەورش: سوورخواردنەوہى. واتە: گیانە کەم من ھەر کەسم دیوہ خۆشەوئستى تۆى
لە دلأ بوہ، ئەبئ کئی بی دلأ لە تۆ ئیشابئ. نازانم فەلەك، یاخوا جگەرى بدەن بە سەر
چلئ تیزا، چ کینە یە کى لە دلأ بو لە تۆ، وا وای لئ کردى، وە بەم جۆرە ئەم ستەمەى منى
مەینەتبار کردو تۆیشى بەو دەردە برد؟.

[۴]

پۆی خه یاتهی فەرد (۱)

پۆی خه یاتهی فەرد بۆ عه به رینت
دهس رێسه که ی فیکر بیکر شیرینت (۲)

چون ئاره زووی وه سل نه تۆی مه حرومی
ته نده بیته وه تان فەرد مه عدومی (۳)

چون شه به نده روژ سه د ته رزه ره نگدا
ته وهن دان وه تال دیای فەره نگدا (۴)

[۴]

(۱) مه ولهوی ئەم پارچه هه لبه سته ی له وه رامی «شیخ عبداللهی داخی» یا نووسیوه که شاعیریکی به رز بووه، وه زۆر جار نامه ی به هه لبه ست بۆ مه ولهوی نار دووه و ئه ویش وه رامی داوه ته وه. جارێکیان مه ولهوی له وه رام دانه وه دا دوا ته که وئ، داخی یش غه زه لێکی بۆ ئه تیری ئه تیری، وه له غه زه له که یا گله یی لێ ئه کا به رام به ر به دوا که و تنه که ی، وه تاقه شیعیکی مه ولهوی ئه خاته ناو شیعه کانی، مه وله ویش له وه راما ئەم غه زه له ی بۆ ئه نووسی.

(۲) پۆ: هه ر پارچه به کی ته تراو دوو جوژه تالی تیا به: تالی راکیشراوه که پیتی ئه لێن «تان» یا «رایه ل»، وه ئه و تالانه کخ ئه برین به ناو تاله راکیشراوه کانا پیتی ئه لێن «پۆ». فەرد: شیعر. دهس رێس: رێسراوی دهس. فکر بیکر: فکری تازه ی به خه یالی که سا نه هاتوو. مه عنای ئەم شیعه له گه ل شیعی دوایی دا دئ.

(۳) نه تۆی: له ناو. ته نده بیته: ته نی بووت. واته: پۆی خه یاته ی ئاوریشمی شیعه به بۆن خو شه که ت - که به دهستی فکری تازه ی جوانی خو ت رستی بووت - ته نی بوو له گه ل تانی شیعی ناپه سه ندی من. ئه مه ش وه ک ئه وه وابوو که ئاره زووی به یار گه یشتن - به و جوانی به که هه یه - بیخه یته ناو خه یالی نا ئومیدی به وه. لێره دا مه ولهوی به نه زا که ت خو ی ئه شکینی که شیعی داخی به ئاره زووی به یار گه یشتن، وه شیعی خو ی به خه یالی نا ئومیدی دا ئه نی.

(۴) شه به نده روژ: شه به نگه به روژ، پارچه به که به چه ندره گ ئه نوینی. ته وهن به رد. دیبا: جوژه قوماشیکه. مه عنای ئەم شیعه له گه ل شیعی دوایی دا دئ.

په‌ی ده‌ف‌ع سه‌ودای د‌ه‌رد نه‌مامان
 به‌رگئی بی په‌ی دل س‌ه‌رتا وه دامان^(۱)
 دل شه‌و به‌رگو بوئی جارانش نه‌بی
 رووی لوای مه‌جلیس یاران‌ش نه‌بی^(۲)
 پ‌وشته‌ت که‌رده‌وه ئی‌حسانت یا‌وا
 ده‌ک ه‌ی ده‌وله‌م‌ه‌ند یان‌ه‌ت ه‌ر ئا‌وا^(۳)
 بی با‌کیم عی‌لله‌ت دل س‌ه‌ردی نی‌ه‌ن
 بی مه‌یلیم جه‌ ت‌ه‌رک ه‌ام ف‌ه‌ردی نی‌ه‌ن^(۴)
 به‌لام مه‌س‌له‌ی فت‌وای ق‌ه‌زای ح‌ق
 نه‌ مه‌ح‌که‌مه‌ی شه‌رع ح‌اکم مو‌تله‌ق^(۵)
 نه‌و ع‌ه‌رووس سو‌ز وه دل په‌روه‌رده
 خ‌ه‌رج گیان وه گیان وه ک‌ابین که‌ردوه^(۶)

(۱) په‌ی: بو. نه‌مامان: شه‌و دولبه‌ران‌ه‌ی وه‌ک تو‌ولئی نه‌مام س‌اف‌و به‌رزن، یان شه‌و که‌سان‌ه‌ی که‌ به‌ین تیک ئه‌دن. واته: شه‌و پارچه‌ شیع‌ره‌ی تو که‌ وه‌ک شه‌به‌نگه‌به‌ر‌و‌ژ به‌چه‌ند ره‌نگ ئه‌نوئین، وه له‌ جوانی یا به‌ردی دا‌بو‌و به‌ تالی پارچه‌ی ف‌ه‌ره‌نگیدا، بو‌چار کردنی سه‌وداو ع‌ه‌ش‌قو د‌ه‌ردی دولبه‌ره‌کان به‌رگئی‌کی ره‌ساو سه‌ر تا پین دا‌پ‌وش بو، یا خود: بو ده‌ف‌عی سه‌ودای فیتنه‌ی نه‌مامه‌کان به‌رگئی‌کی دل پار‌یز بو، وه ه‌مه‌وو دلی ئه‌پاراست.
 (۲) نه‌بی: نه‌بو. لوای: رو‌یش‌تنی. مه‌ع‌نای شه‌م شیع‌ره له‌گه‌ل شیع‌ری دوایی دا‌دی.
 (۳) یا‌وا: گه‌یشت. یانه: مال. واته: به‌ر له‌ هاتنی پارچه‌که‌ی تو دل‌م به‌رگو بو‌که‌ی جارانی جارانی نه‌بو، وه رووی نه‌بوو ب‌چینه‌ ناو ک‌و‌ری یاران‌ه‌وه، به‌لام که‌ پارچه‌که‌ی تو گه‌یشت، دل‌مت پ‌وشته‌ کرده‌وه، ز‌ور خیرت گه‌یشت، سا یا‌خوا ده‌وله‌م‌ه‌ند ه‌ر مال‌ت ئا‌وایی.
 (۴) عی‌لله‌ت: به‌ ه‌وی. واته: نامه‌ نه‌نووسینم به‌ه‌وی دل س‌اردی به‌وه نی‌ه، وه له‌ به‌ر شه‌وه بی مه‌یل نه‌بووم که‌ ده‌ستم له‌ دو‌ستایه‌تیت ه‌ل‌گرتوه.
 (۵) مه‌ع‌نای شه‌م شیع‌ره‌و دوو شیع‌ری دوایی به‌س‌راوه به‌یه‌که‌وه.
 (۶) ع‌ه‌رووس: بو‌وک. سو‌ز: شه‌وق. خ‌ه‌رج: پاره‌ی نه‌خت. ک‌ابین: ماره‌یی.

وههر سئ تەلاق باينه كەردەن
ياد رجعتش وه دڵ ناوهردهن^(۱)

كەم بى شنۆى وهش ئاه سوب دەمى
وشكاوش ئاما جوۆى چەمەى چەمى^(۲)

بئى سۆزى مەنزى دڵ كەرد وه ياتاخ
پەى ئاوو هەواش ئاو ئاهو ئهو داخ^(۳)

وهبئى من تو ویت زيهنت پئى ياوان
خاست فەرماوان دانەت شكائوان:^(۴)

(۱) باينه: ئەو تەلاقەيە كە چاك ناكردتەوه. رجعت: گيپرانەوه، ئەو تەلاقەيە كە چاك نەكردتەوه. واتە: بۆيە نامەم بۆ نەئاردووى و شيعرم بۆ نەنووسىوى چونكە مەسەلەى فتواى قەزاو قەدەر خوا لە دادگاي شەرعى حاكمى مۆتەلق دا كە خوايە واى پيويست كەردووه ئەو تازە بووكە خۆشەويستەم كە بيريته لە شەوق و سۆزى دلم، وه بە دڵ بەختوم ئەكرد، وه گياني خۆم دابوو لە مارهيبى يدا، فتواى هەر سئ تازەلاقەى خۆى وه رگرئ وه دەرفەتى هينانەوهى بۆ نەهيشتوم. بە كورتى بە هيج كلۆجيك سۆز لە دلم نەماوه، ئيتەر چون نامەت بۆ بنوسم.

(۲) كەم بى: كەم بووه. وهش: خۆش. سوب دەمى: بەيانيان. جوۆى: جوگەى. چەمەى: سەرچاوەى. چەمى: چاو. واتە: بە هۆى ئەوهوه كە سۆزى دلم نەماوه، شنۆى هەناسە هەل كيشانى سبەينيانم كەم بووتەوه، وه ئاوى سەرچاوەى چاوم كە جاران لەبەر سۆزو عەشق دام ئەرژاند، ئيستا وشكاوى هاتووه.

(۳) ياتاخ: مەبەس جئ و ماوايه. ئەو: ئەگەر ئيتەوه بۆ هەوا. واتە: لەو كاتەوه كە سۆزى دلم نەماوه، بئى سۆزى كە دوژمنيهتى هاتووه دلى داگير كەردوك وه كەردويه بە مەنزلى خۆى وه لە برىتى ئاوو هەواى خۆش لە دلم ئاه وه هەناسەى سارد بووه بە ئاو، وه ئاخ و داخ بووه بە هەواكەى.

(۴) ویت: خۆت. ياوان: گەيشتووه. دانەت شكائوان: دورت قلاشتوب، كينايەيه لە قسەى جوان و بە جئ كردن. مەعناى ئەم شيعرە لە گەل شيعرى پاشەوه دايه.

بیّ به ده لهن عومر خاسش هر پاسهن
باختش په ی مه عشوق بیّ به ده ل خاسهن^(۱)

[۵]

پیشانیم^(۲)

پیشانیم هه وهس زانووش جازمه ن
ته عزیزیم جه ناب پیری لازمه ن^(۳)
بالا که رده وه مهیل ئه و لای پهستی
وردیکلانه ن ده روزه ی ههستی^(۴)
مه عدوومی ا کرده ی به دی هه زار تهرز
زانووی ئومیدت ناوهرؤ ئه و لهرز^(۵)

(۱) پاسهن: وایه. باخت: خه رج کردن. واته: گیانه تاؤ به بی من باشی تی گه یشتووی و چاکت فهرمووه که وتووته هیچ شتی نابیی به هاوتاو به رامبه ری عومر وه به هیچ شتی ناگزرریتته وه، که واته وا چاکه ئینسان به خۆرایی بی به خشی به دلدار، وه به ته مای ئه وه نه بی که ئه و له بریتی ئه و به خشینه دا پاداشی بداته وه، بۆیه تۆیش که ئه وه نده به وه فاو دۆستی من بووی نابیی به ته مای هیچ بی لیمه وه.

[۵]

(۲) مه وله وی له م پارچه شیعره ی دا سکاآ له دهس پیری ئه کاو له گه ل خۆی ئه دوئی.
(۳) پیشانی: ناوچار، ته وئیل. هه وهس: ئاره زوو. زانوو: ئه ژنۆ. واته: ناوچه وانم دانه ویتته وه ئاره زوو ی ئه وه ی هه یه بگا به ئه ژنۆم، چونکه پیری واده ی هاتووه و ریز لئ گرتنی پیوسته.
(۴) ئه و لای: بۆ لای. پهستی: دانه وینه وه. وردیکلانه ن: بچکۆله یه. ههستی: بوون مه بهس له ژبانی ئه و دنیا یه. واته: بالام ئاره زوو ی دانه وینه وه ی کردووه ته وه، چونکه گۆر که ده رگای ژبانی ئه و دنیا یه بچکۆله یه، وه ئه گه ر مرؤف خۆی دانه ویتته وه ناتوانی پیاپروا. مه وله وی که وشه ی «که رده وه» به کار دینی واته «کردووه ته وه»، ئه یه وئ ئه وه بگه یه نی که مرؤف له کاتی له دایک بوونیشا خۆی دانه ویتته. ئه م شیعره ئیشاره ته به ئایه تی پیروزی ﴿وَمَنْ نَعْمَرَهُ نُنكَسْهُ فِي الْخَلْقِ﴾. واته: ئه وه ی زۆری بژینین له ئه نجاما ئه ی چه مینینه وه.
(۵) کرده: کرده وه. ناوهرؤ: نه یه نیتت. واته: ئه ی مه عدوومی کرداری خرابی هه زار ره نگت، ئه ژنۆی هیوات نه یه نیتته لهرزه، وه ئومیدت به لوتفی خوا که م نه بی.

ئەو كەس مزانوو ستارەن ئارۆ
 جەو بوزورگ تەرەن شەو ئەو رۆت نارۆ^(۱)
 سفیدیت قەلغان پەی رووی سیات بۆ
 كەمانیت شەفیج تیر دیات بۆ^(۲)
 نەمەبۆ پیری و تەن ناتەوانیت
 وەی دوو فەردەوۆ ئاو دەس جوانیت:^(۳)
 عەزابم ئەر سەد جە حەد بەرشین
 جە روو سیاییم گرانتەر نیەن

(۱) سەتارەن: گوناھ پۆشە. ئارۆ: ئەمپۆ. نارۆ: نەینێ. واتە: ئەو خواپەكە ئەزانم ئەمپۆ لە دنیادا گوناھ پۆشە لەو گەورەترەكە شەو نەینێتە رۆژت وە رۆژی قیامەتت لێ نەكا بە شەو، وە گوناھەكانت بێەخشێ.

(۲) سفیدیت: ریش سپیەتیت. كەمانیت: چەمینەوہت وەك كەوان. شەفیج: تەكاكار. دیات: روانینی حەرەمت بۆ خەلك. واتە: ئومێدەم وایە سپیەتی مووی سەر و ریشت بێی بە قەلغان نەینێ لێ لە رۆژی قیامەتتا روو رەش بێی، وە پیری و چەمینەوہی بالات وەك كەوان بێی بە تەكاكار بۆ ئەوہی نەینێ گەرفتاری سزای روانینی حەرەم بێی. مهولهوی لەم شیعەرەدا بەبێی عیلمی بەدیج ھونەری «طباق»ی بەكار ھێناوہ كە بریتی یە لەكۆ كێرەنەوہی چەند وشە یەكی پەیوہند دار بە یەكەوہ، وەك سپی و رەشی و تیرو كەوان و قەلغان. ھەر وەھا ئیشارەتی كێرەوہ بۆ فەرموودە ی پێغەمبەر كە فەرموویەتی:

«الَّتِظْرَةُ سَهْمَةٌ مَسْمُومَةٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ».

واتە: سەیر كێرەنی حەرەمی ئافرەت تیریکی زەھراوی یە لە تیرە كانی شەیتان.
 (۳) تەن ناتەوانی: بێ ھیزی لەش. ئاو دەس: ھاو تا. واتە: پیری و لاوازی لەشت لە گەل ئەم دوو شیعەرە ی پاشەوہدا نابن بە ھاوتای خوا پەرستی سەردەمی لاوینیت، چونكە دوو شیعەرەكە كە سكاالی حالتن لە پیری دا، لە بارە گای خوادا باشتەرن لە خوا پەرستی و خۆ بە باش زانینی دەوری لاویت لەبەر ئەوہ كە لای خوا گناھ كێرەن و پارانەوہ بە نرختەرە لە پەرستەن و خۆ لێ بایی بوون بە ھۆی پەرستەنەوہ.

من که خه جالەت خزمت ئاما پیم
 جەهەنم سەد سأل دۆزەخ بۆ وە جیم^(۱)
 مـوترب، بۆ وە داد دلگـیریمە وە
 پـیری ها ئاما وە پـیریمە وە^(۲)
 نـهوات ویرانە ی دل کەرۆ ئاوا
 چەنی بەستە ی فەرد بیساران ماوا:^(۳)
 «ئینە گرد جە وە خت نادانیم بیەن
 فەسل سەرمەستی جوانیم بیەن»^(۴)
 «ئیسە ها جە گشت پەشیمانیم بەرد
 وادە ی پـیریمەن جوانیم و بەرد»^(۵)
 «کۆچ دوا ییمەن، یاوانم نۆبە
 نۆبە ی تۆبە مەن، کەرەم دار، تۆبە»^(۶)

(۱) ئەم شیعەر و شیعری پێشوو ئەو دوو شیعەرەن کە لە شیعری پێشوتردا ئشارەتی بۆ کردن. واتە: هەرچەند عەزاب دانم لە رادە بە دەربۆ لام گرانتر نیە لە روو رەش بوونم لە خزمەتتا وە ئەوم پێ باشترە، چونکە من لە ئەنجامی تاوانباری خۆما بە شەرمە ساری یە وە بگەمە خزمەتت ئیتر مەبەسم نابۆ هەرچەند سەد سألێش لە دۆزەخا سزا بدریم، لەبەر ئەو سزا چەشتنم پێ باشترە بۆ ئەو ی بە روو یەکی سپی یە وە بێمە خزمەت.

(۲) بۆ: بۆ. داد: هاوار. دلگیری: زویری. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوا یی دا دئ.

(۳) نەوات: ئاوازی خۆشت. چەنی: لە گەل. بیساران ماوا: ئەو ی خەلکی بیسارانە، مەبەس مەلا موسستە فای بیساران یە کە شاعیر ئکی بەرز بوو. واتە: کاکای گۆرانی بیژ پێ بە هاواری عاجزیمە وە، چونکە پیری وا هات بە پیریمە وە، وە با ئاوازی خۆشت دلی ویرانم ئاوا کاتە وە بەم شیعرانە ی خوارە وە ی مەلای بیساران ی.

(۴) گرد: گشت. فەسل: سەردەم. مەعنا ی ئەم شیعەر و دوو شیعری دوا یی پیکە وە دئ.

(۵) و بەرد: بەسەرچوو.

(۶) یاوانم نۆبە: سەردەم هاتوو. واتە: خوا یە هەرچیم کرد لە سەردەمی نەزانی و لاوینما

[۶]

پەژارەت شادیم

پەژارەت شادیم جە بیخ ئاوەردەن
 دووریت ریشەى دل خەیمە کەن کەردەن^(۱)
 فیراقت فەرەم وە تووتیا کەرد
 جیایت ئازام جە هەم جیا کەرد^(۲)
 وە سواسەت وەى تەور ئیش دان وە جەرگم
 وە مەرگت قەسەم رازیم وە مەرگم^(۳)
 ویت بەدەر ئینساف نە و نەمام نو
 مەردەن خاستەرەن یا خو دووری تو؟^(۴)
 مەردەن یەك ساتەن ئەرواحە کەى ویم
 دووریت هەر ساتی سەد مەرگەن پەریم^(۵)

❦

کردم، وایتستا پەشیمان بوومە وە لە هەمووی چونکە جوانیم بەسەر چوو، وە وادەى پیریم
 هاتەو ئەجەلم نزیك بوو و تەو، وە وەختی ئەو یەك تۆبە بکەم، ساخوای بەخشندە لیم
 بیورە.

[۶]

(۱) خەیمە: خێوەت. واتە: خەفەتی دووریت شادی و خویشی لە دلما نەهیشتوو، وە
 ریشەى دلیمى وەك خێوەتى هەل کەنراو لى کردوو.
 (۲) فەرەم: کەللە سەرم. تووتیا: دەرماتیکى زۆر وردە. ئازام: ئەعزام. واتە: فیراقت
 کەللەى سەرمى وەك تووتیا هارپو، وە جیایت ئەندامەکانى لەشمى لە یەك کردوو و تەو.
 (۳) وە سواسەت: خەيال لى کردنەو. وەى تەور: بە جوړئ.
 (۴) ویت بەدەر ئینساف: واتە: خووت بە ئینسافی خووت حوکم بەدە.
 (۵) پەریم: بۆم. واتە: مردنم چاکترە لە چەشتنى دووریت چونکە ئەو جارێکە و
 ئەپرێتەو، بەلام دووریت هەر سەعاتیکى مردنیکە.

مەر جهستهی خهستهی من جه فولادهن
 یه‌ند دووریت وینۆ هیمان دل شادهن^(۱)
 دهک ره‌حمهت ئه‌و قه‌بر گشت وه‌فا داران
 خوسوسه‌ن ئه‌و که‌س شای وه‌فا داران^(۲)

[۷]

په‌شیوی^(۳)

په‌شیوی وه‌ نه‌زم لولولوی ئه‌سرین‌دا
 په‌روین دائیره‌ی خورشید ته‌زین‌دا^(۴)
 جای ناخوون وه‌ خوون ئه‌و گۆنای بی‌گه‌رد
 ئیشاره‌ت وه‌ مانگ مه‌ینه‌ت دل‌که‌رد^(۵)

(۱) فولاد: پۆلا. وینۆ: بیینی. واته: بۆچی لاشه‌ی نه‌خۆشی من له پۆلا دارپۆراوه تا ئه‌م
 هه‌موو دووری‌یه‌ت بیینی و هیشتا هه‌ر دلشاد بی.
 (۲) ئه‌و: له. واته: ده‌ک ره‌حمه‌تی خوا له‌ گۆپی هه‌موو خاوه‌ن وه‌فایه‌ک، به‌تایبه‌تی له
 گۆپی ئه‌وانه‌که وه‌فاکه‌یان ئه‌وه‌نده بی‌گه‌رده شای هه‌موو وه‌فایه‌که.

[۷]

(۳) مه‌وله‌وی ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ی له‌ لاوانده‌وه‌ی په‌ریزاد خان ناویکا وتوه‌که یه‌کیک
 بروه‌ له‌ ژنه‌ به‌گزه‌ده‌کانی جاف.
 (۴) لولو: لوه‌، مرواری. ئه‌سرین: فرمیسک. په‌روین: ئه‌ستیره. خورشید: خۆر.
 واته: ئه‌م ماته‌مه‌ رسته‌ی مرواری فرمیسکی هۆنراوه‌ی ئافره‌تانی تیک دا، وه‌ ئه‌و ده‌نکه
 فرمیسکانه‌که وه‌ک ئه‌ستیره‌ وان تۆپی روه‌ی ئه‌و ئافره‌تانه‌یان رازنده‌وه‌که وه‌ک رۆژ وایه.
 مه‌به‌سی ئه‌ویه نازاران ئه‌وه‌نده به‌سۆز ئه‌گرین فرمیسکیان که‌ ئه‌وسا وه‌ک رسته‌ی مرواری
 وابوو ئیسته‌ به‌ نارێکی ئه‌رژێته‌ خواره‌وه، وه‌ ئه‌و ده‌نکه فرمیسکانه‌که به‌ ده‌وری روویانا
 ئه‌رژێته‌ خواره‌وه دائیره‌ی روویان ئه‌رازینێته‌وه.
 مه‌وله‌وی له‌م هه‌لبه‌سه‌ به‌رزه‌یا له‌ لایه‌که‌وه ته‌شبیهی روه‌ی ئافره‌ته‌کانی کردوه‌ به‌ رۆژ،
 وه‌ له‌ لایه‌کی تره‌وه ئیشاره‌تی کردوه‌ بۆ ئه‌وه‌که له‌ خه‌فه‌تا رۆژی روویان زه‌رد بووه، ئه‌گینا
 ئه‌ستیره‌ به‌ ده‌وری رۆژا ده‌رناکه‌وی.
 (۵) ناخوون: نینۆک: خوون: خوین. واته: جی نینۆکی ئه‌و نازارانه‌که روو خۆیانان

شیرینی قامەت قیامەت نەوەرد
 سەلای فەرز بەرگ ئازیەتی ئاوەرد^(۱)
 ھەنی فتوای شەرع بادە نوۆشان بۆ
 ھەللی کالای ماتەم پۆشان بۆ^(۲)
 ۋەشەن ئەو بالآ چون بەو کالآۋە
 بازش ئەو کالآ ھەر بەو بالآۋە^(۳)
 ھیات جە زولمات جیا نەمەبۆ
 کاوہ ۋە بی بەرگ سیا نەمەبۆ^(۴)

﴿﴾

ھەل کەندووہ، ۋەك مانگی یەك شەوہ وایە بە روویانەوہ كە نیشانە ماتەم و مەینەتی پتوہ بێ. ئەمە ئیشارەتە بەوہ كە ئەستیرە ژمیرە كان ئەلین ھەر مانگیکی یەك شەوہ رەنگی سوور بنوینئ نیشانە ی شەرو شوپرە.

(۱) قامەت: بالآ. قیامەت نەوەرد: بیابانی قیامەت تە ی كەر. ئازیەتی: تەعزبە. ئاوەرد: ھینا. واتە: جوانی بالای ئەو خاتونە كوچ کردووہ كە بیابانی قیامەتی تە ی ئە کرد بانگی ھەلدا بۆ فەرز بوونی پۆشینی بەرگی ماتەم. مەولەوی لیرەدا بە وشە ی «قامەت» ئیشارەت بۆ «قامت» ی نوێژ ئە كا كە وردیكى تایبەتی بەر لە نوێژ بە دەنگی بەرز ئە خوینری بۆ راست بوونەوہ ی نوێژ كەران. ۋە بە وشە ی «سەلا» ئیشارە بۆ «صلاة» ئە كا بە مەعنا ی نوێژ. واتە: ۋەك چۆن بە دوا ی «قامت» كردنا نوێژی فەرز دئ، بە دوا ی قامەتی ئەو نازارە كوچ کردووہ شا پۆشینی بەرگی ماتەم فەرز بووہ. لیرەدا بە پتی عیلمی بەدیع لە بەینی وشە ی «قامەت» و «قیامەت» دا ھونەری «جناسی ناقص» ھەبە، ۋەك چۆن لە بەینی «قامەت» «سەلا» دا ھونەری «طباق» ھەبە.

(۲) ھەنی: ئیتیر. كالآ: پارچە، قوماش. واتە: مادەم كە ئەو مرد ئیتیر با شەرع فتوای ھەللی بوونی شەراب خواردنەوہ بدا، چونكە قورگی خەلك پپ بووہ لە گریان ۋە لە شەراب بەولآۋە بە ھیچی تر چاك نایبەتەوہ، كەواتە شەراب خواردنەوہ دورستە، ۋە با شەرع فتوای ھەللی پۆشینی بەرگی ئازەبەتی بدا.

(۳) ۋەشەن: جوانە. بازش: لپی گەپری. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوا یی دا دئ.

(۴) ھیات: ئاوی ھیات. زولمات: تاریکی. کاوہ: میسکی بۆن خوۆش. سیا: رەش.

[۸]

په یغام^(۱)

په یغام بالای خه مباره که ی تۆ
خه میای خه لقه ی گۆشواره که ی تۆ^(۲)

چهند وه سهرگۆشی وه گۆشت ئاورد
چون بهد بهخت بیم تۆ گۆشت نه کرد^(۳)

[۹]

په ی کسه سن

په ی کسه سی خاسه ن هه وای سه یر باخ
ماسیوای مه عشووق نه بۆش ئاخو داخ^(۴)

﴿﴾

واته: بالای ئه و ئازه یه تی بارانه زۆر جوانه به و بهرگه ره شه ی به ریانه وه، که واته لی یان
گه ری با هه ر ئه و بهرگه یان له به را بی، چونکه ئه وانه وه ک ئاوی حه یات وان، ههروه ک ئه و
له تاریکی دایه - به پئی ئه فسانه ی کۆن - ئه مانیش ئه بی له بهرگی ره شا بن، وه ئه وانه وه ک
میسکی بۆن خۆش وانه، ئه بی بهرگی ره شیان له به را بی وه ک ئه م پیستیکی ره شی هه یه.

[۸]

(۱) مهولهوی له م دوو شیعره یا لومه ی دۆستیکی ئه کا که چهند جار راسپیتری یه کی
ناردبوه لای، به لام ئه و گۆتی نه دابوو یه.

(۲) په یغام: راسپیتری. خه میا: چه میوه. گوشواره: گواره. معنای ئه م شیعره به سراوه به
شیعری پاشه وه.

(۳) سهرگۆشی: چه. واته: راسپیتریه که ی منی خه فه تباری تۆو چه ماوه ی ئه لقه ی
گواره که ت، چهند جار به چه درا به گۆتتا، به لام چونکه من بهد بهخت بووم تۆ گۆتت
نه دایه.

[۹]

(۴) هه وا: ئاره زوو. سه یر: ته ماشا کردن. نه بۆش: نه ی بی. معنای ئه م شیعره له گه ل
شیعری دوایی دا دی.

من جفت مه عشوق دهرده همپرامهن
چون باز سه رچل وادهی بازمنه^(۱)

[۱۰]

پهنج بیهن وه شهنش^(۲)

پهنج بیهن وه شهنش، شهنش روو کهرد نه پهنج
حه ریر نه مابهین بیهن گه وههر سهنج^(۳)

[۱۱]

پیری

پیری و فه قیری و که سیفی، ههر سی
نه بو وه هیجران بار هیچ که سی^(۴)

(۱) جفت: له گهل. همپراز: هاوری. واته: ناره زوو کردنی سهیری ناو باخ بو که سی
باشه که جگه له یار خه فه تیکی له دلا نه بن، به لام من سه ره پای یار دهر دیش بووه به
هاوریم، وه وهك بازی سه رچلان، یان وهك بازی ئوقره نه گرتوو، وادهی باز دانمه وه خوم
پئی راگیر ناکری له باخا بو سه یر کردن.

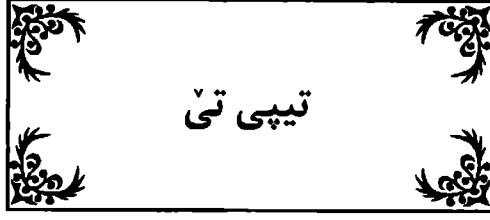
[۱۰]

(۲) مهولهوی له م شیعره یا شیوهی نووسین روون نه کاته وه.

(۳) حه ریر: ئاوریشم، مه بهس قاقهزه. گه وههر سهنج: گه وههر رنک خهر. واته: پینج
پهنجه که له گهل قه له مه که ی ده سما بوون به شهنش، وه ئهم شهنش روویان کردوو ته پینج
پهنجه که ی ترم، قاقهزه که یش له بهینی ئهم دوو دهسته ما بووه به گه وههر رنک خهر.
مه به سیس له گه وههره که تیپه نوو سراوه کانه.

[۱۱]

(۴) که سیفی: پیس و پۆخلی. هیجران بار: باری مهینه ت. واته: یاخوا پیری و هه ژاری و
پیس و پۆخلی ته بن به باری مهینه تی سه رشاننی هیچ که س.

تیپی تی

[۱]

تەژنەس گيان (۱)

تەژنەى گيان وه لەب سەوداى سەبوورى
 كەفتەيىم نە گىيچ دەرياكەى دوورى (۲)
 دىم نەشئەى فينك سىراوى سەردا
 شنۆى زىندەگىم ئاما وه بەردا (۳)
 چىش «خضر» نامەى تۆش ئاوەردەوه
 دەك رستگار بو ئىحيام كەردەوه (۴)
 ياوا پىم پەرىم زاىەلەى زارىت
 زگارى زامەت بى دەواى كارىت (۵)

[۱]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەى لە وەرەمى برادرىكيا نووسىوھ كە ئەو ئىزنى دۆستىكى خۆى و مەولەوى دابوو پروا بۆ سەفەرئىك، ئەو برادەرەى زورى پى ناخۆش بووھ كە ئەو دۆستە پروا بۆ سەفەر، مەولەوىش ھەروا پى ناخۆش بووھ، جا برادەرەكەى مەولەوى بۆ مەولەوى ئەنووسى من زۆر عاجزم لەبەر خەفەتبارى تۆ بە ھۆى سەفەرى دۆستەكەمانەوھ، وھ بۆ ئەو خەفەتبارى تۆبە عاجزترم لە عاجزىيەكەى خۆم لەبەر سەفەرى ئەو، وھ بانگى مەولەوى ئەكا پروا بۆ لاى تاھەندىك پىكەوھ رابوئىرن. مەولەوىش لە وەرەمى ئەو برادەرەيا ئەم پارچە ھەلبەستە ئەنووسى:

(۲) تەژنە: تىنو. گيان وھ لەب: گيان ھاتووھ سەر لىو. كەفتەيىم: كەوتبووم. مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوھ پىكەوھ دى. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «تەژنە» نووسراوھ «خەستەى» واتە ماندوو بووم... بەم پىيە ئەم پارچە ھەلبەستە يەكئىك ئەبى لە پارچە ھەلبەستەكانى تىبى خى.

(۳) سىراوى: تىراوى. سەردا: دەرکەوت. شنۆ: شنە. ئاما وھ بەردا: ھاتەوھ بە بەرا.
 (۴) چىش: چونكە. رستگار: رزگار. واتە: تىنو بووم، لە تاو خۆپراگرتىم لە بەر دەردى دوورى دۆست، گيانم گەبشتبوھ كونە لووتىم، وھ كەوتبوومە گىژاوى دەلىاي دوورىيەوھ، لە ناكاو دىم نەشئەى فينكى تىراو بوون سەرى داو شنۆى ژيانم ھاتەوھ بە بەرا، چونكە خدرى فروستادەت نامەى تۆى ھىئا. دەك سا خوا رزگارى كا وا زىندوو كىردمەوھ.
 (۵) ياوا: گەبشت. پەرىم: بۆ من. زگارى: زوبرى. زامەت: زەحمەت. كارى: كارىگەر.

مزانوو، هام فەرد، پڕ شەرت و شۆنی
 یارم، دلدارم، غەم خواریم تۆنی^(۱)
 بەلام تۆیج ئاخەر رەنجت بەردەبی
 چەند جار ژار مار دووریت وەردەبی^(۲)
 پە ی چیش وستانیت ئە ی مەهلە کە ی سەخت
 فستوای لوای دا، لواوە بی وەخت^(۳)
 زوانت، وەختی ئیزنش تەلەب کەرد
 لال کە ی نەمبۆ چەنی «ئا» ش ئاوەرد^(۴)
 چەم بی پە ی دینش بینایش کەم بی
 گۆش بی شەفتش سەداس مەتەم بی^(۵)
 تەن بی کیشیش خەستە ی هیجران بی
 دل بی مەنزلگە ی مەیلش ویران بی^(۶)

مەعنا ی ئەم شیعەرە و سێ شیعری پاشەووە پێکەووە دێ.

(۱) مزانوو: ئەزانم. پڕ شەرت و شۆنی: بە وەفا و شەرتی. تۆنی: تۆی.

(۲) تۆیج: تۆیش. بەردەبی: بەردبوو، کیشابوو. وەردەبی: خواریدبوو.

(۳) وستانیت: منت خستە. ئە ی: ئەم. لوا: روشتن. واتە: نامە کە تەم خوێندەووە، وە حتالی بووم لە هاوارو گریانت بۆ من، وە زویریت بە هۆی زەحمەتی کاریگەری بی دەرماتەووە. من ئەزانم تۆ دوستیکی بە وەفای وە یارو دلدارو خەمخۆری منی، بەلام خو تۆیش چەند جار ژاری ماری دووریت چەشتبوو وە ئەترانی چەند ناخۆشە، ئە ی بۆچی منت خستە ئەم مەینەتەووە و رینگای روشتنی یارت داو ئەویش بە ناوەخت روشت و بەجیی هیشتین.

(۴) واتە: وەختی کە ئەو دوستانە داوای ئیزن دانی لێ کردی بۆ روشتن، زمانت، لال کە یە کە بی، چۆن «ئا» ی پیاھات و رینگای پڕوا؟

(۵) پە ی دینش: بۆ روانینی. شەفتش: گوی لێ بوونی. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پێکەووە دێ.

(۶) بار کیشیش: بار کیشانی. ئەم زەمیری «شین» انە هەموویان ئەگەر پێنەووە بۆ دوستانە کە ی.

چ دادی مدۆ خاکم وه سهر بۆ
 ئیسه تهمای من یا زایهلهی تو^(۱)
 مهعلووم بی وهنهم حهسرهت کیشان
 پهی سهیرو سوجهت سهفای دل ریشان^(۲)
 هام ره فیتقم دهره، هام سوجهتم کۆس
 ویم جه ویم خالی، مهوج مدهو جه دۆس^(۳)

(۱) مدۆ: ئەدا. واته: بینایی چاوم کز بووه به هۆی نه پروانینه وه بۆ ئەو، وه گویم پر بووه له هاواری خهفتهی دور کهوتنه وهی به هۆی نه بیستنی قسه یه وه تا بیی به مایه ی خوۆشی، وه له شم ماندوو بووه له بهر دیار نه بوونی ئەو تا باری بکیشی، وه دل و ئیران بووه چونکه جارێن مهزلگه ی مهیلی ئەو بوو، وه که ئیستا ئەو نه ماوه چۆل بووه و که سی تیا نه، ئیتر سا خاک به سهرم چ سوودیکی ههیه ته ماو ئومیدی من و هاوارو گریانێ تو.
 وه ئە گهر «ی»ی «بی» به درئزی بخوینینه وه، به معنا «بو» وهك شهوش دهس ئەدا، مهعنا ی وای دیتته وه: چاوم هه بوو بۆ دیتنی ئەو، به روشتنی و نه دیتته وهی، بینایی کز بووه، وه گویم هه بوو ئە ییست، ئیستا که ئەو نه ماوه سه دای خه م و خهفته ی تیا به، وه له شم هه بوو باری ئەوی ئە کیشا، ئیستا به هۆی نه مانی ئەوه وه ماندوو بووه، وه دل هه بوو مهزلگه ی مهیلی ئەو بوو، که ئەو روینی و ئیران بوو. به پیی ئەم مهعنا به ئەوه راسته که له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «شهنهفتش» نووسراوه «شهفتهش»، وه له جیاتی «بارکیشیش» نووسراوه «بارکیشش».

وه ئە گهر له جیاتی «بی» بخوینینه وه «په ی» وهك له هه ندی نوسخه دا نووسراوه، مهعنا ی وای لێ دیتته وه: چاو که بۆ دیتنی ئەوم دانابوو به هۆی دور کهوتنه وه یه وه بینایی که م بووه، وه گوئی که بۆ بیستنی قسه ی خوۆشی ئەوم ئەویست، ئیستا که دهنگی ئەوی تیا پر بووه له سه دای خه م و خهفته، وه له شم هه بوو بۆ بارکیشانی ئەو، ئیستا له بهر دور کهوتنه وه ی ئەو مانوو بووه، وه دل هه بوو کزدبووم به مهزلگه ی مهیلی ئەو، ئیستا و ئیران بووه چونکه ئەوی تیا نه ماوه. به پیی ئەم مهعنا به هه ر «بارکیشیش» راسته نهك بارکیشش. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «شین» هه میره کان له هه مرو نیوه ی شیعره کاندا، زه میری «تی» هه یه. به م پیی مهولهوی راسته و خو قسه له گه ل براده ره که ی ئەکا، به لام گۆرانی مهعنا ی شیعره کان له سنووری گۆرینی زه میر له «غایب» وه بۆ «مخاطب» ده رناچی.

(۲) وه نه م: لیم. کیشان: کیشاوه. مهعنا ی ئەم شیعره و سی شیعری دوایی پیکه وه دی.

(۳) هام سوجهتم کۆس: کۆس که تن بووه به هاو پریم. مهوج مدهو: شه پۆل ئەدهم.

تا ئەو بەو جەمال دَل دەسە پالەن
 من سەیرم مەحال، سەفام بەتالەن^(۱)
 جەو بۆ نۆ فەردم ئیستیفایا بیژەن
 دامەنەش لایق ئەی پەرەوێزەن:^(۲)
 شیوێ ئەر ئیدەن من کەردەنم سەیر
 فام، خودا حافظ! دین، بنیش وە خەیرا^(۳)
 تۆ سەرۆش وە سەیر سەفا و بەختەو
 من ویل ویل وە زام سزای سەختەو
 تۆ هەرسات شادیت بی ئەندازە بۆ
 من هەر لاد دەردی پەریم تازە بۆ^(۴)
 تۆ وینە سەیر بۆلۆ مەست هەوای گۆل
 من چون بایەقوش چۆل نەوای دَل^(۵)

(۱) دەستە پال: کەسیکە کەوتبی لەسەر شان.

(۲) جەو بۆنۆ: بەو بۆنەو. فەردم: شیعرم. ئیستیفایا: پارچە قوماشیکی جوانە وەك تاقە. دامەنەش: داوینە. ئەی: ئەم. واتە: زانیومە کە زەحمەتت کیشاوێ و خۆت ماندوو کردوووە بۆ ئامادەکردنی سەیران و رابواردن بۆ هاوڕێ دَل بریندارە کانت، بەلام من ئەم رابواردنەم پێ ناکرێ چونکە دەردو کۆس کەوتن بوو بە هاوڕێم، وە خالی بوومەتەو لە خۆم و فکری خۆم پێ نەماو و شەپۆل ئەدەم لە خەیاڵی دۆستا، چونکە تا ئێ و بەو جوانی یەو شوخ و شەنگی یە بێ کە دَل ئەکوێ بە عەرزو لە سەر لائەئەئە، من سەیر و خۆشیم پێ ناکرێ، بۆیە شیعیری من وایە و ئەو ئەندە جوان و رازاوێ و پارچە ئیستیفایا لە بەر چاو ئەخا، وە داوینە شیعرم شایانی ئەو یە کە ئەم شیعرانەئە پاشەوێ بۆ بکرێ بە پەرەوێز.

(۳) ئیدەن: ئەمە یە. دین: ئایین. بنیش: دانیشە. مەعنای ئەم شیعرە و شیعرەکانی پاشەوێ

پێکەوێ دین. (۴) هەر لاد: هەر کاتی. پەریم: بۆم.

(۵) بایەقوش: بەئێدە یە کە بە نەگبەتی ناویانگی دەر کردوووە.

پهري تۆ راحهت، پهري من زامهت
 ههردوو سلامهت، تا رۆي قيامهت^(۱)

[۲]

ته دريس و ته قديس^(۲)

ته دريس و ته قديس، ته مجيد بي دهنگه
 حهسارهي ته قريير ته و حيد بي رهنگه^(۳)
 پارچهي ته ثليفات شيخ «مهاجر»
 گرانهن، نيهن مشتيري و تاجر^(۴)

(۱) پهري: بۆ. واته: شيوهي دوست نه گهر نهو شيوهيه بي كه جاران من ديومه، نه قامم لا نه ميتي و نه تاين وه نه بي ماللاوييان لي بكم، كه واته تۆ بۆ خۆت به كامه راني رابوتره و سهرخوشي به ختياري خۆت به، منيش به زامى سهختى خۆمه وه سهري خۆم ههله نه گرم، ئيتير خوا بكا تۆ ههه تاوي له خۆشي و شادمانى به كي بي نه ندازه دا بي و منيش هه موو وهختى دهردم بۆ تازه بيته وه، تۆ وهك بولبول به بۆنى گول مهست بي و منيش وهك بايه قوش له چۆلي به كدا بم كه جگه له ناوازه ي دلي خۆم هيچى تيا نه بيسم، ههردوو كمان به سهلامهتي بژين تا رۆزي قيامهت به لام تۆ به ره حهتي و من به دهر دو مهينه ته وه.

[۳]

(۲) مهولهوي نهه غهزه لهي بۆ خزمهتي شيخ محمد جهسي مي براي شيخ قادري دانهري شهرحي «تهذيب الكلام» نووسيوه كه به كي بووه له زانا گهوره كاني سنه به بۆنه ي كوئر بووني خۆيه وه. نهه غهزه له له هه نديئ نوسخه دا به شيكه له غهز هلي «بينايي ديدم تۆ وه سلامهت» كه له تيبي «بي» دا بلاومان كرده وه.

(۳) ته دريس: دهرس و تنه وه. ته قديس: به بي گهر د زائيني خوا. ته مجيد: شان و شكۆ بۆ خوا دانان. حهساره: شووره. ته قريير: روون كرده وه ي دهرس. ته و حيد: خوا به يهك دانان، مه بهس عيلمى كه لامه. واته: دهنگي دهرس و تنه وه و ته قديس و ته مجيد كرده ي خوا نايهت له خويندنگا كه مه وه به هۆي كوئر بوونمه وه، وه شووره ي خويندنگاي عيلمى ته و حيدم رهنگ و رووي نيه.

(۴) شيخ مهاجر: مه بهس زاناي به ناوبانگ شيخ «عبدالقادري مهاجر» ه. نهه زاته كوپري

«کشف الغطاء»ی سهدر موحه ممهده جه سیم
غونچه ی نه شکفته ن بی سنوی نه سیم^(۱)

﴿﴾

زانای گوره «شیخ محمد سعیدی تهخته یی» مدرسی مزگه وتی «دار الاحسان» بووه له سنه، وه سئ برای وهك خوی زانا بووه «شیخ جه سیم» و «شیخ نسیم» و «وسیم»، وه له پاش وه فاتمی باوکی له جینگه ی نه بووه به مدرسی «دار الاحسان»، تا سالی ۱۲۷۱ی هیجری دا له سهرده می والیی کوردستان «غولام شاه خان»ی مه شهوور به «امان الله خان»ی دووه مه مدا له نه جامی کاره ساته که ی «کاروانسهر» دا که له نیوان شیعه و سونتی دا قهوما، له گهل شیخ نه سیمی برایا سنه یان به جی هیشت و هاتن بؤ سلیمانی وه له وی دامه زران. به لام شیخ جه سیم و شیخ وه سیمی برای هر له سنه مانه وه، هر چه ند والی له سه مزگه وتی «دار الاحسان» لای بردن و شیخ یوسفی مه ردوخی خزمیانی کرد به مدرس تیایا چونکه لایه نگری خوی بووه. موشته ری: کربار. تاجر: بازرگان. واته: کتیبه عیلمی یه کان که شیخ «عبدالقادری مهاجر» دای ناون که س نه ماوه بی یانلیته وه به فهقی، چونکه له و ناوچه یه دا تاقه مامؤستایه ك که نه و کتیبانه ی زانیبی هر مه وله وی بووه. نه و کتیبانه ی شیخی مهاجر بریتین له مانه: سئ شهرح له سهر کتیبی «تهذیب الکلام» وه نامیلکه ی «اثبات الواجب» وه حاشیه ی «الزوراء» و «الحوراء» که «جلال الدینی دوانی» دای ناون له عیلمی که لاما، وه حاشیه له سهر حاشیه ی «مصلح الدینی لاری» له سهر شهرحی «قاضی» له به شی «طبیعیات» و «الهیات» له کتیبی «الهدایه» ی «اثیر الدینی ابهری» وه گهل کتیبی تر. مه وله وی له م شیعه ره یا کتیبه کانی شیخی مهاجر ی شوبه اندوه به پارچه قوماشی گران به ها که نه بازرگانیک هه بن توانای فروشتنی بین وه نه که سیش بتوانی بیگری. به راستی مه وله وی له زاناییدا شایانی نه م پیا هلدانه ی خویه تی که کردوه تی، به لگه ش دانراوه به نرخه کانیه تی له عیلمی که لامدا به عه ره بی و فارسی و کوردی.

(۱) نه شکفته ن: نه پشکووتوو. واته: کتیبی «کشف الغطاء» که زانای گوره «صدر العلماء شیخ محمد جسیم» دای ناوه، وهك چؤن خونچه به بی سنوی نه سیم ناپشکوئی، نه ویش به بی نه سیمی زانستی نیمه ده م ناکاته وه و نازانری. مه وله وی له م شیعه ره ی دا دو هونه ری «بدیع» ی به کار هیناوه، یه که م یه ك خستنی «خونچه» و «نه سیم» که پیی نه لین «طباق»، دووه م کؤ کردنه وه ی «جسیم» و «نسیم» که پیی نه لین «جناسی ناقص».

بى نازەن كىتاب «عطا»ى «دولتین»
 يەند ریزان قەترەى خوم جە عەین عەین^(۱)
 تەفاوت نەین تیش دا جە مابەین
 شوبهەى شین و سین میسل عەین و غەین^(۲)
 بال نەمدۆ تەیر تەحریر وە ھەم دا
 گا وە رووی رۆم دا، گا وە عەجەم دا^(۳)
 ئومەنای دەولەت جە گەردین لا وە
 نە ئىنتىزارەن چەم نە رووی را وە^(۴)
 تەوانای وانای فەرمان نەمەندەن
 چەپەر بى جواو، خەبەر پا بەندەن^(۵)

(۱) عطاى دەولەتەین: «عطاء الدولتین» كىتیبكە، ھەرچەند نەمدیو بەلام بە ھەندىك نیشانەدا وا دیارە باسى مەزھەبى شیعەو سوننى ئەكا، وە بە نیازی نەھىشتى تاكۆكى و لە يەك نىك كردنەو ەى دەولەتى عوسمانى سوننى مەزھەب و دەولەتى ئىرانى شیعە مەزھەب نووسراو. عەین: سەرچاوە. عەین: چا. واتە: ئەوئەندە فرمىسكى شىنى وەك خوم لە سەرچاوەى چاوم ھاتووتە خوارەو كىبى «عطاء الدولتین» بى نازكەوتو. (۲) تەفاوت: جياوازی. تیش دا: تيايا. شین: ئىشارەتە بۆ شیعە. سین ئىشارەتە بۆ سوننى. عەین مەبەس لە قسەى راست و رۆشنە. غەین: مەبەست قسەى غەلەت و تاریكە. ھەلش ئەگرئ ھەر مەبەس ناوى تیبەكان بى. واتە: بە ھۆى كۆر بوونمەو ە فەرق نەماو لە كىبى «عطاء الدولتین» دا لە ئىوانى شوبهەى شیعەكان و دەلىلى راستى سوونى یەكاندا، وە جياوازی نەماو لە ئىوانى رۆشن و تاریكا، یان جياوازی نەماو لە بەینى تیبى شین و سین و، عەین و غەین دا، چونكە فەرق بە چا و ئەكرئ، وە منیش چاوم نەماو. (۳) بال نەمدۆ: بال لى نادا. واتە: بالدارى نووسىم بە ھۆى كۆر بوونمەو، وەك جارى جاران ناداتە شەقەى بال، جارىك بەرەو ولاتى رۆم و جارىك بەرەو ولاتى عەجەم. مەولەوى لیرەدا توانای نووسىنى خۆى شوبھاندو و بە بالدار. (۴) ئومەنا: امناء. گردین: ھەمو. مەعناى ئەم شیعەرە لەگەل شیعرى دواى دا دى. (۵) وانا: خوتىندەنەو. چەپەر: مەئموورى پۆستە. جواو: جواوب، وەرام. واتە: پياو

سههلهن بینایی دیدهی معدووم سهند
 داخم هر ئیدهن ئاخ پهی یاران مهند^(۱)
 بهلام کین بدؤ نهی راگوزهردا
 شان وه شان شیر قهزاو قهدهردا^(۲)
 مهحبوبهه هرچی موقتهزای قهزان
 مهغووبهه جهلای هر کس پیش رهزان^(۳)
 هر شیرئ جه شیر شیران شیر وهردهن
 گهردهن پهی زهنجیر تهقدیر کهچ کهردهن^(۴)
 بارئ نهگر هه ور ئهلتاف باری
 پهی مهدهدکاری وه دلدا باری^(۵)

ماقولانی رۆم و عهجهه چاویان له رئی یه وه ته مان منیان پی بگات، بهلام من توانای
 خوئندنه وهی نامه ی ئه وانم نه ماوه تا وهرامیان بدهمه وه، له بهر ئه وه مه ئمووری پۆسته
 ماتله و خه بهر پی به سراوه.

(۱) مهند: مایه وه: واته: کوئر کردنی مه وه لوی وه نه بی له خویا شتیکی گران بی، وه من
 بۆ چاوم خه فه تبار نیم، وه بۆ ئه وه خه فه تبارم که کوئر بوونه کهم بووه به مایه ی خه م
 خه فه ت بۆ دۆست و براده رانم.

(۲) کین: کئی یه. بدؤ: بدا. نهی: له م. واته: به لام چار چیه و کئی هه یه له م رئی گوزهرده دا
 بتوانئ شان بدا له شانی شیرئ قهزاو قهدهر؟.

(۳) پیش: پی. رهزان: رازی یه. واته: هه رچی قهزاو قهدهری خوا پیوستی بکا خو شه،
 وه هه رکهس به قهزاو قهدهر رازی بی پی ناخو ش نابئ.

(۴) وهردهن: خواردووه. واته: هه ر شیرئ شیرئ شیرئ خوارد بی گهردهن کهچ نه کا بۆ
 قهزاو قهدهری خوا. مه بهس شیر ئینسانی مه رده.

(۵) بارئ: به هه ر حال، هه ر چۆن بی. باری: خوی گه وره. مه عنای ئه م شیعره له گه ل
 شیعری دوا بی دا دئ.

دیده‌ی سهر ئهر شی دیده‌ی سر کافین
ئید دای موناڤین نهو ده‌وای شافین^(۱)

ئید وه‌زیفه‌ی گل، نهو له‌تیفه‌ی دل
نهو چون مه‌نزلن، ئید بی چون مه‌نزل^(۲)

نهو به‌قاش نیهن، فه‌ناش تاقی‌یه‌ن
ئید عه‌تای تاقی و باقی و لاقی‌یه‌ن^(۳)

(۱) ئهر: نه‌گهر. شی: له‌کیس چوو. دیده‌ی سر: چاوی دل. واته: به‌هر حال ئیسته‌ش که کرپر بووم، نه‌گهر هه‌وری لوتفی خوا بو کۆمه‌کی بارائیکی ره‌حمه‌ت به‌سهر دلما بیارتنی من زهره‌ر ناکه‌م چونکه هه‌رچند چاوی سه‌رم نه‌ماوه خو چاوی دلما ماوه، وه به‌سمه، به‌تایبه‌تی که چاوی دل گه‌لن قازانجی زۆرتره له‌چاوی سهر، به‌لکو موناڤه‌به‌یان به‌یه‌که‌وه‌نیه‌به‌هۆی نه‌وه‌وه که چاوته‌ماشای حه‌رامی پێ نه‌کرئ، وه سه‌یری شتی وانه‌کا که ئینسان مه‌شغوول نه‌کا له‌یادی خوا، وه وه‌کو ده‌ردێک وایه‌که له‌گه‌ل ته‌ندروستی دایه‌ک نه‌که‌وئ، به‌لام چاوی دل له‌به‌ر بیر کردنه‌وه‌ی له‌شتی به‌سوود وه‌ک ده‌رمانی شیفا هینهر وایه. مه‌وله‌وی له‌م سێ شیعره‌ی پیشوویدا هونه‌ری «جناس»ی به‌کار هینا وه‌ک کۆ کردنه‌وه‌ی وشه‌ی «شیر»ی به‌مه‌عنا پیاوی ئازاو «شیر»ی به‌مه‌عنا‌ی خوارده‌مه‌نی، وه «باری»ی به‌مه‌عنا‌ی خوای گه‌وره‌و «باری»ی له‌بارانه‌وه‌وه‌رگیراو، وه «سهر» و «سر».

(۲) بی چون: نه‌وه‌ی که‌که‌سی له‌وینه‌یه‌که‌خوایه. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌و شیعری دوا‌یی پینکه‌وه‌دئ.

(۳) تاقی‌یه‌ن: ته‌حقیقه، راسته. لاقی: به‌ئینسان گه‌یشتوو. واته: ئیشی چاوی سهر نه‌وه‌ته سه‌یری شتی مادی بکا، به‌لام ئهرکی سه‌رشانی چاوی دل نه‌وه‌ته‌خهریکی کارو باری مه‌عنه‌وی بی، وه چاوی سهر جینگای شتی مادیی تیا نه‌بیته‌وه‌که‌وینه‌ی بی، به‌لام چاوی دل ماواو مه‌نزلنی خوای بی وینه‌یه‌وه‌ک له‌حه‌دیساهه‌یه:

«قَلْبُ الْمُؤْمِنِ عَرَشُ الرَّحْمَنِ».

واته: دلی پیاوی موسولمان باره‌گای خوایه، هه‌روه‌ها چاوی سهر مانه‌وه‌ی بو‌نیه‌وگومانی تیا‌نیه‌که‌نه‌فه‌وتی، به‌لام چاوی دل به‌خششینی راست و ده‌وام دارو به‌خواگه‌یشتوو. لیره‌دا مه‌به‌سی مه‌وله‌وی نه‌وه‌نیه‌که‌چاوی سهر له‌هه‌موو روویه‌که‌وه‌خراب و بی‌سووده، وه چاوی دل له‌هه‌موو سه‌رنکه‌وه‌باش و به‌که‌لکه، چونکه ئاشکرایه‌که هه‌ردوکیان شتی

[۳]

تەختەى مۆبەت تاش (۱)

تەختەى مۆبەت تاش، نەجار دڭ تەنگ
 گىر گىچ دام كلافەى شەورەنگا (۲)
 نامەى ئايرىن گەرمى ئەنگىزىت
 دووى پووش جەستەى دەردىنان خىزىت (۳)
 ياواو حالىم بى يەك يەك ئىشاران
 خەندەم كەرد، ھەى ھەى، دەردە كەن ياران (۴)

چاك و خراپيان پى ئە كرى. بەلكو مەبەسى ئەو بە ئەو چاكە بەى بە چاوى دڭ ئە كرى
 بە كەلك ترە لەو ھى كە بە چاوى سەر ئە كرى. لە راستى دا سەعاتىك بىر كەردنەو لە
 عىبادەتى ھەفتا سالى بە كەلك ترە، ۋەك لە ھەدىسا ھە بە.

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەى لە ۋەلامى نامەى دۆستىكيا نووسىو ھە كە ناوى «مەلا
 عبدالرحىمى نجارى» بوو ھە كە لە نامە كە يا باسى سۆزى دلى خۆى كەردو ھە بۆ مەولەوى بە
 ھۆى تەئسىرى مورشىدى ھەو لە سەرەتاي تەرىقەت ۋەرگرتىا.
 (۲) موبەت: موبەت، خۆشەو ىستى. نەجار: دارتاش. گىر: گىر خواردوو. گىچ: پىچ. دام:
 دار. شەورەنگ: تارىك ۋەك شەو. واتە: ئەى ئەو دۆستەى كە تەختەى خۆشەو ىستى
 ئەتاشى، ۋە ئەى دارتاشى دڭ تەنگ و گرفتارى پىچى داوى كلافەى رەشى خۆشەو ىستى.
 مەولەوى كە لەم شىعرەدا بە «نەجار» بانگى كەردو ھە تە مەلا «عبدالرحىم» كە ئەم پارچە
 شىعرەى بۆ ناردو ھە، ۋە مەلا «عبدالرحىم» ىش خەلكى دىنى «نەجار» بوو لەو بەرى
 سىروانەو لە نىزىكى «پاۋە»، نەزاكەتتىكى جوانى بەكار ھىناو.
 (۳) ئەنگىزى: بەرپا كەرد. دوو: دوو كەل. جەستە: لاشە. دەردىنان: دەرداوى. خىزى: برز
 كەرەو ھە. مەعنەى ئەم شىعرە لە گەل شىعرى داۋىى دا تەواو ئەبى.
 (۴) خەندەم كەرد: پىكە نىم. واتە: نامە ناگراوى بە كەت كە گەرمەى بەرپا ئە كەردو دوو كەلى
 ھەل ئەساند لە لەشى برىندارى ۋەك پووشمان، پىم گەبىشتو لە ھەموو ئىشارەتە كانى
 گەبىشتەم دام لە قاقاى پىكە نىن و وتم ئەرى ۋەللا دەردە كە بە ئەو ىش گرفتار بوو!

نهر راسهن دۆسیت دۆسهکهی گیانی
 من وه دار کۆلکه کهمان مزانی^(۱)
 هوون بی پایان دهردم وهرده بو
 تهجره بهی تۆردام عه شقم کهرده بو^(۲)
 هالای گرپهی دهرده نهو بالای ئالا
 نه کوورهی دهروون نه گرتهن بالای^(۳)
 دام دوو بادهی سه یاد قاتل
 نه پتچیان نه دهور پای شکستهی دل^(۴)
 فرسه ت نه کهوتهن بهو رهنگ قادر بو
 جه فاش فراوان، وه فاش نادر بو^(۵)
 ده خیل زووتر کیش پات نهو دماوه
 نه گنی نهی تۆردام وه ههر دوو پاوه^(۶)

(۱) نهر: نه گهر. کۆلکه: کۆلکه که. کهمان: داری چه میوه. مه عنای نه شیعره و دوو شیعی دوا بی پیکه وه دی.

(۲) هوون: خوین. وهرده بو: خوار دبی. تۆردام: تۆر داو.

(۳) هالای: هیشتا. ئالا: جوان و بهرز. نه گرتهن بالای: بهرز نه بووه ته وه. واته: برای شیرینم نه گهر به راستی دۆستمی و من به کۆلکه کهی راگیر کهری داری خهم و مهینه تی خوشه و سستی نه زانی و لات وایه من خوینی دهرده و نازارم خوار دووه و تۆر داوی خوشه و سستم تاقی کردووه ته وه، باوه پرم پی بکه که پیت بلیم هیشتا بلتسهی دهرده له کوورهی دهرووته وه بهرز نه بوه ته وه و زۆرت ماوه...

(۴) دوو باده: دوو لۆ. سه یاد: راوچی. مه عنای نه شیعره به شیعی دوا بی یه وه به سراوه.

(۵) قادر بو: بتوانی. واته: داوی دوو لۆی راوچی کوشنده هیشتا نه ئالاره له قاچی شکاوی دلت، وه هیشتا بو هیل نه که وتروه که بتوانی وه فای کهم بی له گه لتا و سزای زۆرت بدا.

(۶) کیش: بکیشه ره وه. نه گنی: نه کهوی. واته: ده خیلتم زووتر پیت بکیشه ره دواوه پش نه وهی به ههر دوو پی بکه وسته نهو تۆرداوه وه.

جەو دما وە دەس پای ئىستىغناوہ
لەرزى وە سەر تەل دار فەناوہ^(۱)
سەر وەنەت بىبۆ وە بار گەردەن
بوازى ھەر سات ئاوات وە مەردەن^(۲)
نە پەى ئەو رەوئەى بەینەت دارى بۆ
نە پەى تۆيىچ مەرگ رستگارى بۆ^(۳)
ئەو سەبر، ئەو تاقت، ئەو تەواناي دەرد
نەدیت خەرجم كەرد فائىدەش نەكەرد^(۴)
ئىسە سۆچىيەى گەرمى دىل سەردىم
سەودايى ساراي دەرد بىي دەردىم^(۵)
ئەر مژنەوى خاس، وەرنە مزانوو
مەرگ پەرى تۆيىچ مەدۆ نەزانوو^(۶)

- (۱) جەو دما: لەوہ وپاش. واتە: ئەگىنا لەوہ وپاش بە سەر تەلى دارى لە ناو چوونەوہ بە دەم باى بىن موبالاتى دۆستەوہ ئەلەرزى.
- (۲) وەنەت: لىت. بىبۆ: ئەبى. بوازى: ئەخوازى.
- (۳) واتە: ئەو وەختە نە ئەو ئاگای وەفاو بەین ئەزانى، وە نە تۆيش بە مردن رزگار ئەبى.
- (۴) تەوانەى دەرد: دەرقەتى دەردو مەینەت ھاتن. نەدیت: نەت دى. واتە: نەت دى من چەند خۆم راگرت كەچى كەلكى ھىچى نە بوو؟
- (۵) سۆچىيا: سورتاو. واتە: ئىستا من سورتاوى گەرمای دىل ساردىيى يارم، وە گرفتارى دەردىكم كە لەكەسەوہ ديار نىو بە جۆرىكە كەكەس بە دەردەدارم نازانى.
- (۶) مژنەوى: ئەبىسى. پەرى: بۆ. زانوو: ئەژنۆ. واتە: جا ئەگەر گوتم بۆ شىل ئەكەى باشە، ئەگىنا خۆم ئەزانم كە مەرگ بۆ تۆيش دېتە سەر ئەژنۆو خۆى ئامادە ئەكا.

[۴]

تهئسیر خه یال^(۱)

تهئسیر خه یال کرده ی من سهردا
 سستی شهرمندهن سه رشی وه وهردا^(۲)
 سهنگی سهنگی بار تاوان زور کردهن
 پیری بهدنامهن قامت خه م کردهن^(۳)
 تهن خه میاوه، یانی دهستورهن
 واده ی هوریزنای گیان نه و حوزورهن^(۴)
 تاوان رای نهف سه رجا گرتن لیم
 کرده یاگهی دهس تهما ناسته ن پیم^(۵)

[۴]

(۱) مهولهوی له م پارچه شیعره یا باسی وه زعی پیری و چه مینه وه و فهلسه فهی چه مینه وهی بالای خوی نه کا.
 (۲) شی: چوو. واته: نه نجامی بیر کردنه وم له کرده وهی به دم ده رکه وت، له بهر نه وهی سستی و ته مه لیم له کردنی ئیشی باش شهرمه زار بوو، وه سه رم دانه وی به وه.
 (۳) سهنگی: قورسی. سهنگی بار: باری قورس. خه م چه میوه. واته: قورسی باری قورسی گوناحه زوری هیناوه و بالامی چه مانده ته وه، که چی پیری بهدناو بووه و خه لک نه لین نه وه چه مانده وه ته وه.
 (۴) خه میاوه: چه میاوه. هوریزنا: هه ستاندن. واته: نه م له ش چه مینه وه یه ئیشاره ته بۆ نه وه که کاتی نه وه هاتروه گیان راست بیته وه بچی بۆ حوزووری خوا، چونکه هه رکه س که هه لسیته وه سه ر پی نه بی جووله یه کی بۆ بکاو له و جووله یه دا سه ری دانه و ئین. مه به سه له چون بۆ حوزووری خوا، مرده نه. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «خه میاوه» نووسراوه «نامیاوه» نه میش هه ر به مه عنای نه وه.
 (۵) را: رنکا. نهف سه: هه ناسه. یاگه: جیگا. ناسته ن: نه هیشتووه. واته: گوناح رنکای لی گرتوم که هه ناسه بده م و تکات لابه کم، وه کرده وهی خراپ جیگهی ده سی هیوای پین نه هیشتووم.

پای هه وهس تهزان، ئاره زوو مۆلهق
مه ندهن وه ره حمهت بئ پايان هق^(۱)

دامنه كهی ئايئر دهروونم تۆنی
وهی دوو فهدده وه موغهنی كوونی؟^(۲)

ياره بی نهو شهو تاريكه ی فانی
هه ر تۆ وه كرده ی به ديم مزانى^(۳)

ئای سوپج مه حشه ر سه ر نه فگهنده ویم
شه رمهنده ی حوزوور خوداو به نده ویم^(۴)

(۱) تهزان: ته زیوه. مولهق: معلق، سه رگهردان. واته: پئی هیواو هه وه سم ته زیوه و
جوله ی پئ ناکرئ، ئاره زوویشم سه رگهردان بووه، بهس ماوه ته وه سه ر ره حمه تی
نه پراوه ی خوی گه وه.

(۲) دامنه كهی: داوئنه كهی. كوونی: له كوئی. واته: له م کاته دا که من دامام و دلم سارد
بووه ته وه، تۆی بووی به داوئنه بۆ خووش کردنی گپی ئاگری دهروونم، نه ی گۆرانی بیژ،
ده سا له كوئی بیی به ئاوازه خووشه كهت نه م دوو شيعره م بۆ بلئیت وگر بهر بده یته دهروونم.
دوو شيعره كهش نه مانه ی دواوه ن.

(۳) واته: خوی به له م شهوی تاریکی دنیای فانی یه دا، هه ر تۆی شه ره زای کرده وه ی
به دمی و چاوت لی یه تی، ده سا به زیتیا ما بیته وه.

(۴) سه ر نه فگهنده: سه ر داخستوو. ویم: خۆم. واته: نه گینا نه بی له به ره به یانی روژی
مه حشه را سه ری خۆم داخه م و خه جاله ت باری حوزووری خواو به نده بيم.

[۵]

تەرك ئىنتىزار (۱)

تەرك ئىنتىزار حەيات كەردەنم
 ياننى ژار مار دوورى وەردەنم (۲)
 شىنۆى رەشەباي زووسان ھىجران
 سەرچەلەي عەيشم كەردەن وە بوريان (۳)
 كىلئەي خەفەت نەسەر كاوهى دل
 مەزرەعەي شادىم كەردەن بىي حاسل (۴)
 من جە خىل خانەي مەينەت پامالم
 كۆن بەينەت دارى پەرسۆ ئەحوالم؟ (۵)
 مەر ئازىز وە خەير تەشريف باوەرۆ
 نەي گىجاو خەم دەسگىرىم كەرۆ (۶)

[۵]

(۱) مهولهوی لەم پارچە شىمرەيا سكالای حالى خۆی و باسی خەم و مەينەت و دوورى دۆستان ئەكاو داواى لوتفى دۆستان ئەكا.
 (۲) كەردەنم: كەردوومە. وەردەنم: خواردوومە. واتە: دەسم لە چاوپەرئىي كەردنى ژيان ھەلگرتو، چونكە ژەھرى ماری دوورى يارانم خواردووه.
 (۳) زووسان: زستان. بوريان: بوريانى. واتە: شىنەي رەشەباي زستانى دوورى ياران ئەوئەندە سارده، سەرەتاي ژيانمى، كە وەرزى لايمە، كەردووه بە بوريانى و داى زانندووه. مهولهوی لىرەدا سەردەمى لاوتىيى خۆى شوبھاندووه بە سەر چلى درەخت كە سەرما بىباو داى رزىتى.
 (۴) كىلئە: بەو بەفرە ئەلەين كە لەلا شانى شاخە بەرزە كاناگرد ئەيىتەو وە رىچكە ئەبەستى. كاو: بەرزى. واتە: كىلئەي مەينەت لەسەر بەرزايى دلّم بە جوړى زورى ھىتاوہ كىلگەي شادى و خوښى دلّمى فەوتاندووه و كارىكى لى كەردووه ھىچى لى ئەيەتە بەرھەم.
 (۵) كۆن: كوا. پەرسۆ: پەرسى. واتە: من لە ناو ھۆزى مەينەت و خەماگوم بووم و شوئەنەوارم كۆر بووئەتو، دەسا كوا دۆستىكى بە وەفا لىم پەرسىتەو و بە دواما بگەرئى؟
 (۶) باوەرۆ: بىيى. نەي: لەم. واتە: مەگەر ئازىزە كەم بە خىرەت تەشريف بىيى بۆ لام و لەم گىزاوى مەينەتەدا دەسم بگري و رزگارم بكا.

بنۆشنۆ وه دل سههباى مهيل ويش
پهى وهخت مهردهن حهسرهت نه بو پيش (۱)

[۶]

تا چه داخى تاو (۲)

تا چه «داخى» تاو، جفت خه مهنان
راس بالآ چون چه وگان چه مهنان (۳)
شه مال وه خزمهت نهو زمان خه تهر
بشو، نه پهرساش ئيدش جواو دهر: (۴)
گيرۆدهى ئازار سهخت فيراقه
ههر چه ند موشتاقى ئينده موشتاقه (۵)
به لام تاو سهيل دهرده كهى دووريت
لافاو هووناو رهنج مههجووريت (۶)

(۱) بنۆشو: بنۆشى. سههبا: «سههبا»، مهى. واته: پيالەى شهراىى خۆشه وىستى خۆى
دهرخواردى دلّم بدا، به لكو له كاتى مردنا داخو خهفته تيا نه بن.

[۶]

(۲) مهولهوى بهم پارچه ههلبهستهى قسه له گه ل شاعيرى بهرز «شىخ عبداللهى داخى»
نه كا كه دۆستى بووه، وه وىستويه سهرى لى بدا به لام به هۆى لافاو كردنى ئاوى
سىروانه وه نهى توانيوه پروا بۆ لای.

(۳) جفت: جووت. چۆ: دار. چه وگان چه م: گۆچان چه مينه وه. واته: تا به ته نها بم و شىخ
عبداللهى داخيم له گه ل نه بن، هاو جووتى خه م و خه فته نه بم، وه بالآى راستم وه كو
دارى گۆچان چه مينه وه وا نه بن. له ديهاتى كورده وارى دا كه گۆچان دروست نه كه ن
سهرىكى نه چه مينه وه وه به توولى بارىك نهى به ستن تا وشك نه بيته وه وه دهق نه گرى. له
به ينى وشهى «تاو» و «جفت» ا به پى عىلمى «بديع» هونه رى «طباق» هه به.

(۴) بشۆ: بچۆ. پهرساش: پرسى. واته: شه مال پرۆ بو خزمه تى نهو دۆسته م كه گيرۆدهى
برينى خه تهرناكه، وه نه گهر پرسارى لى كردى له وهراما بلنى... واته كهى دواوه دا باس
كراوه. (۵) ئينده: نه مه نده.

(۶) سهيل: لافاو. مهعناى ئەم شيعره و دوو شيعرى دواى پىكه وه دى.

تانجەرۆی ئەى چەم، سىروان ئەو چەم
جۆشاوی وە ھەم ئەى چەم تا ئەو چەم^(۱)

كەلەك ھۆر مەدا نەمازا دەو لێش
راى ئامام نەوى پا بنیەو ئەو پێش^(۲)

(۱) تانجەرۆ: چەمیکە سەرچاوە کەى ئەکەوتتە رۆژاواى سەرۆوى سولەیمانى یەو، وە بە بەردەمى «جیشانە» و «هەزار مێرد» اتى پەر ئەبى وە لە «شارە زوور» لە نزىكى «بیسەلمین» نەرژتتە ئاوى «زەلم» ەو، پاشان ھەردووکیان لە نزىكى «شەك مەیدان» تىكەلى ئاوى «سىروان» ئەبن. سىروان: رووبارتكى گەورە یە، سەرچاوە کەى ئەکەوتتە ژووروى شارى «سنە» وە لە کوردستانى ئێران. ئەم رووبارە لە سى بەشى گەورە پىك دى، یە کەم ئاوى ناوچەى «کۆماسى»، دوو ھەم ئاوى «مەروان»، ئەم دوو بەشە لە نزىكى دى «دوورۆ» وە تىكەل یە ئەبن وە پىکەو ە نەرۆن تالای دى «رووار» لە ژووروى «ھەجىج» وە تىكەلى ئاوى «گاوەرۆ» ئەبن، ئیتر لەوتۆ پى ئەوترى «سىروان». کەواتە سىروان لە «سى روودان» وە گىروا و اتە سى چەم. جۆشاو ە وە ھەم: تىكەلى یەك بووبون... مەولەوى لەم شىعرەدا جاوتكى خۆى شوبھاندوو ە تانجەرۆ و ئەو چاوە کەى شوبھاندوو ە سىروان. (۲) کەلەك: چەند پارچە تەختە یەك بە یەکا ئەکوئى و لە ژىر یەو ە چەند پىستە گای فو دراوى پتۆ ەبەسرى و ئەخرتتە سەر ئا و بۆ پەراندنەو ەى خەلك، ئەو ە پى ئەوترى کەلەك. نەمازا: نایەلن. دەولیش: لى بدەم. واتە: بەلام تاوى لافاوو خوئناوى دەردى دووریت، وەك ئاوى سىروان و تانجەرۆ لە چاوە کانمەو ە نەرژانە خوارەو ەو تىكەلى یەك بووبون، وە ئەو ەندە زۆر بوون کەلەکیان فرى ئەدا و نەیان ئەھىشت پى بنیمە بەر پى و پەریمەو ە بىم بۆ لات.

شېخ عبداللەى داخى کە پارچە شىعرە کەى مەولەوى ئەگاتە دەستى، بە پارچە ھەلبەستىكى جوان و ەرامى ئەداتەو ە. و الیرەدا بۆ زىندو کردنەو ەى یادى داخى و پىشان دانى پایەى بەرزى لە جىھانى ئەدەبدا، ئەو پارچە ھەلبەستە ئەنووسىنەو ە:

تەسکین بەخسى دەرد «داخى» داخ نە دل	دامان وە ھووناو رىشەى دل گول گول
یەك رۆ چەم نەچەم گەرەو بەردە بى	سەیل خەم یانەم وئران کەردە بى
نىشتە بىم چون تەیر دوور وامەندەى گول	پەشيو حال، خەمناك، چون سازەدەى دل
ناگا دەواى دەرد دەروون پىر خاران	نۆش دارووى زامان زامەت ئەوگاران
یانى نامە کەى خامەى خەم رەقەم	مەنزومەى مەعدووم چەنى خەم ھەم دەم

[۷]

تۆنەى كۆچدا^(۱)

تۆنەى كۆچدا كار ویت مه حكهم كه ردهن
به لام ریشهى من جه بیخ ئاوه ردهن^(۲)

تۆ مه ردهى شه هید زیندهى بى باكى
من زیندهى مه ردهى دهشت خه مناكى^(۳)

تۆ ئازاد پهى سه یر جای جاویدانى
من پا به ستهى به ند ئهى دنیاى فانى^(۴)

په روانهى پای شه م سەلار ئوتاخان	یاوا وه سه ر دار ده روون پر داخان
تاو دابى وه تاو كوورهى مه هجوورى	ئه ر سه د شه رارهى نائیرهى دوورى
به رده بى يه ك سه ر سو مای بینایم	گه مبی ته وه ن تاو ده رد ته نیایم
وه دیدهى بى نور موتالاش كه رد م	سانام جه قاسید ساكن بى ده رد م
په ی كام ده ردی سه ر نیگاداریم كه رد	نمەز چه رخ چه پ چه واشه ی چه پ كه رد
گیان كه رد ام فیدای ره شحه ی خامه كه ت	وه ر نه مه ویا وه خت وانای نامه كه ت
ناما گیان جه وه دم جه ته ن جیا بو	رووی ئه جه ل چون به خت سیام سیا بو

[۷]

(۱) مه وله وى ئه م قه سیده شى له لاواندنه وهى «عبدالرحمان»ى كورپى مه حمودى ياروه سى پياوماقوولى مه حموردپاشای جاف وتوه.

(۲) نهى كۆچدا: له م كۆچ كرده تا. واته: تۆ له م كۆچى دوايى يه تا ئيشى خۆت رىك خستوه چونكه به شه هيدى رۆيشتورى، به لام ریشهى منت له بیخ هه لكيشاوه.

(۳) مه رده: مردوو. زینده: زیندوو. واته: تۆ مردوو به كى شه هيدى له بهر ئه وه زیندوو وى ترست نیه، به لام منیش كه ماوم و به سه ر زیندووم، مردوو ده شتى خه مبارى و داماریم.

(۴) جاویدانى: نه بر اوه. واته: تۆ ئازادى بو سه یر كرده نى به هه شت، منیش پى به ندی ئه م جیهانه له ناو چووه م.

تۆ لوای بەو ئەجر سەختی زامەوہ
 من پەری حەسەت دووریت مامەوہ^(۱)
 پەی تۆ راحت بو، پەری من زامەت
 ھەر شەو رۆرۆ بو تا رۆی قیامەت^(۲)

[۸]

تۆپلاخەى دوو کەل^(۳)

تۆپلاخەى دوو کەل ھىجران دلبەر
 جەم بووگە وەك ھەور نە رووی سەقف سەر^(۴)
 حاشا خۆ رەنگم ھىچ نە ماگە پى
 سەرم وە کوو تاس دەنگى لىوہ تى^(۵)
 کەى کەم ئىستە کەم خوینا و ئەکا شەست
 لە دوو پلووسکەى چا و شوپرا و گەى بەست^(۶)

(۱) لوای: روشتى. پەرى: بۆ. واتە: تۆ بە ئەجرى زامە سەختە کە تەوہ روشتى، منىش مامەوہ بۆ خەفەت خواردن بە بۆنەى دوور کەوتنە و تەوہ.

(۲) زامەت: زەحمەت. واتە: تۆ بۆ خۆت بحسىتە وەو منىش بۆ خۆم بە زەحمەت و دەردو مەینەتەوہ بتلیمەوہ تا رۆزى قیامەت، وە ھەموو شەوئى لە رۆرۆ ھاوارو گریانام.

[۸]

(۳) مەولەوی ئەم پارچە ھەلبەستەى لە سەر شىوہى قسە کردنى خەلکى ناوچەى «تاوہ گۆزى» و تەوہ کە نىشتمانى خۆى بووہ.

(۴) تۆپلاخە: تۆپەل. بووگە: بووہ. واتە: تۆپەلە دوو کەلى دوورى يار وەك پارچەى ھەور کۆبووہ تەوہ بە سەربانى سەرمەوہ. (۵) نە ماگە: نە ماوہ. تى: دىت.

(۶) کەى کەم ئىستە کەم: جوملەىە کى خەلکى ناوچەى تاوہ گۆزى بە کارى ئەھىنن بە مەعناى «ھەمىشەو بە زۆرى». واتە: خوینا و بەردەوام لە چاوە کانمەوہ وەك باران شەست ئەکا و چۆراوگەى بەستروہ.

لافاو كووچەى جەستەى زوخالى
 ھەرگاۋ ھەستى ھەرچى بوو مالى^(۱)

[۹]

تەن ۋە ئىش دەرد

تەن ۋە ئىش دەرد زامەتان خەستەن
 فەلەك پاي ئامام ۋە زەنجىر بەستەن^(۲)
 خەم زەدەى خەم كىش خەفەت بارەنان
 بەرى جە ياور، دوور جە يارەنان^(۳)
 چەپ گەرد ھەر ساتى دەردى مدۆ پىم
 راي ئاماي قاسىد ئازىز بەستەن لىم^(۴)
 ۋەشلە ھەر پەى تۆن ھەى شادمانى
 پەيك لەيل ئاما ۋە تۆ مزگانى^(۵)

(۱) كووچە: كۆلان. زوخالى: رەش بوو ۋە ۋەك خەلووز. ھەرگاۋ: قورپاۋ. واتە: لافاۋى فرمىسكە خويىنەكەم كە بە چاوما دېتە خوارەۋە، بەكۆلانى لەشى سوتتاۋى پەش بوو ۋە ما رۆيى ۋە ھەرچى نىشانە يەكى بوونم پىتو مابوو ھەموۋى رامالى ۋە لەگەل خۇيا بردى.

[۹]

(۲) ئامام: ھاتىم. بەستەن: بەستوۋە. مەعنای ئەم شىعەرە ۋە شىعەرە كانى پاشەۋە پىكەۋە دېن.
 (۳) خەم زەدە: خەم لىن داۋ. خەفەت بارەنان: خەفەتبارم. ياور: يارمەتى دەر.
 (۴) مدۆ: دەدا. ئاماي: ھاتىنى. قاسد ئازىز: فروستادەى يار.
 (۵) ۋەشلە: خۆشى: پەيك: شاتر، پەيام ھىنەر. مزگانى: مژدە. مەۋلەۋى لەگەلنى شوپنا ۋا پىشان ئەدا ئەۋو شادمانى پەيوەندىان بە يەكەۋە نى ۋە ھەرگىز يەك ناكەون، چونكە دوژمنى خويىنە خۆرى يەكتىرىن ۋە خىرى ھەر كاميان شەرى ئەۋانە. لىرەشا ئەلى: من لەشم گرفتارى دەردى زەحمەتە، ۋە گەردوون پىتى بەستووم ناتوانم بچم بۆ لاي يار، ۋە بەمەش دەس بەردارم نەبۋە، رى ھاتىنى فروستادەى ئەۋىشى لىن گرتووم كە بىتت بۆ لام.

[۱۰]

تا ته وانام بئ

تا ته وانام بئ شهو بئداریم کهرد
پهری نوڭشای جام بئ قهراریم کهرد^(۱)
وئت واتهن هر کهس شهوان بئداربو
مشیو مهست زهوق بادهی مهی خار بو^(۲)

[۱۱]

تهر سوون

تهر سوون نهر بهدهن ره قیب دل سهرد
بکه روڭش وه خاک گهردش چهپ گهرد^(۳)

کهواته ئه‌ی شادمانی، هاتنی فروستاده‌ی له‌یل بو لای تویه، چونکه ئه‌گهر بو لای من بهاتایه ئه‌بوو به‌مایه‌ی دل خۆشیم، خۆ دياره من و دل خۆشیش به‌ینمان رڭک تیه... ده‌سا مژده بئ لئیت و خۆشی له‌خۆت.

[۱۰]

(۱) تا ته وانام بئ: تا توانام بوو. نۆشا: نۆشین. معنای ئهم شیعره به‌سراوه به‌شیعری دووه‌مه‌وه.

(۲) وئت: خۆت. واتهن: وتوته. مشیو: ئه‌بئ. خار: پر. واته: تاجوان بووم و هیژم تیا بوو شهو نوخونیم کیشا، وه په‌له‌م بوو بو نۆش کردنی پیاله‌ی پر له‌شهرابی به‌تۆگه‌یشتن. ئیسته ئیتر هیژم تیا نه‌ماوه و چاوه‌ری پاداشی ئه‌و شهو نوخونی‌یه‌م، چونکه خۆت فهرموته هر کهس شهو به‌بئداری رۆژ بکاته‌وه، ئه‌بئ له‌ئهنجاما وه له‌پاداشی ئه‌و شهو بئداری‌یه‌یا سه‌رخۆشی چه‌شتنی پیاله‌ی پر له‌مه‌ی بئ.

[۱۱]

(۳) تهر سوون: ئه‌ترسم. بکه روڭش: بیکا. گهردش: گۆران. معنای ئهم شیعره له‌گه‌ل شیعری دوا‌یی دا‌ئ.

وخت تەماشای ئەو بەرگوزیدەم
شەمال بشانۆگەردش ئەو دیدەم^(۱)

[۱۲]

تادل

تادل وە تەمای ئەو ترفە ترفەن
«نحو» م ھەر مەحوەن «صرف» م بئی سەرفەن^(۲)

[۱۳]

تاوہ زولفوو...

تاوہ زولفو رووی تو تەماشامەن
ئەدای نەمای فەرز سویح و عیشامەن^(۳)

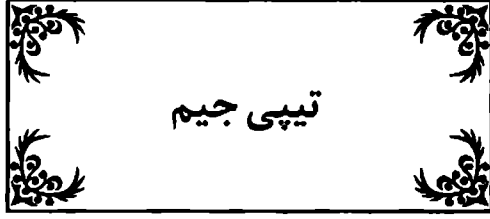
(۱) بەرگوزیدە: ھەلبژاردە. بشانۆ: پوہ شینئ. گەردش: تۆزی. واتە: ئەترسم ئەگەر
ھەلسوورانی چەرخ لەشی بەدکارە دل ساردە کەم بکا بە تۆز، ھیشتا ئەو ھەر دەس بەردارم
نەبێ، وە لە کاتی سەیرکردنی یارە نازیزە کە ما شەمال ھەل کاو ئەو تۆزی لەشی ئەو بە بکا بە
چرو چاوما بو ئەوہی نەتوانم بپروانم بو یارە کەم!

[۱۲]

(۲) ترفە ترف: بریسکە دانەوہ. نەحو: عیلمی نەحو. سەرف: عیلمی سەرف. واتە: تادل
بە تەمای شەوق و بریسکە ی روخساری یار بێ، نە کەلک لە خوئندنی عیلمی نەحو
وہر ئەگرم، وە نە خوئندنی عیلمی سەرفم قازانجیکی ئەبێ.

[۱۳]

(۳) ئەدا: بە جی ھینان. نما: نوێژ. واتە: تا من خەریکی تەماشای ئەو زولفە رہەشی تۆ ئەو
روخسارە رووناکەت بم، ئەبێ ھەر خەریکی کردنی نوێژی عیشاو بەیانی بم، چونکە کە
سەیری زولفت ئەکەم وا ئەزانم شەوہ ئەبێ نوێژی عیشا بکەم، وە کە سەیری رووت
ئەکەم وا ئەزانم روژ بووہ تەوہ ئەبێ نوێژی بەیانی بکەم، وە ئیتەر نە نوێژنکی ترو نە
ئیشیکی ترم ھیچ بێ ناکرێ.

تیپی جیم

[۱]

جهرگت لهت لهت بۆ^(۱)

جهرگت لهت لهت بۆ چه واشه ی چه پ گهرد
 خالۆت جیا کهرد، یه کار بی تو کهرد^(۲)
 دیده، واده ی سهیل هۆنه ی هوناهون
 دلّه، وهخت بهزم نوښای زوخاوهن^(۳)
 وهش رهنگی بازهم، ساده ی بی رهنگی
 شادی با وهس بۆ، وهختن دل تهنگی^(۴)
 وهشی، وادهت شی وهش ئامای وه خهیر
 شهوقه، وه تهوق بای تاکه ی ههوا ی سهیر^(۵)
 مانیای مهینهت سه ره و کۆی سته م
 «مه عدوومی» ی بهرکۆی سه ره و چیره ی خه م^(۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم پارچه شیعری به بۆنه ی دور که وتنه وه ی ئەحمەد به گی کۆماسی یه وه وتوه که وادیاره دور خرابیته وه بۆ ناوچه ی «رهشت» و «گیلان».

(۲) چه واشه: سه لئ شیاو. خالۆ: مه بهس ئەحمەد به گه. یه کار بی... تاد: ئەمه کار بوو تو کردت. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «جهرگت لهت لهت بۆ» نو سراوه «خۆ هو نیت نه وم» واته: خۆ دوژمنی خو ئنه خو ئرت نه بووم. به م بی یه جیگای ئەم پارچه هه لبه سته تیبی «خۆ» ئە بیت.

(۳) هۆنه: دارژان. نوښا: نۆش کردن. واته: ئە ی چاو ئیستا واده ی ئە وه یه لافاوی خو ئن برپۆزی، وه ئە ی دل ئیستا وه ختی ئە وه یه ئاههنگی زوخاو خوار دنه وه بگی پری.

(۴) وهش رهنگی: رهنگی خو شی. بازهم لیم گه پری. با وهس بۆ: با بهس بی.

(۵) وهشی: خو شی. شی: به سه ر چوو. وهش ئامای: خو ش هاتی. وه تهوق بای: به تهوقه وه بیت. واته: ئە ی شادمانی وادهت به سه ر چوو، خوا حافیزت بی به خیر هاتی، تۆش ئە ی شهوق یاخوا تهوق بچینه ملت تاکه ی ئاره زوی ته ماشا کردنت له که لله دهر ناچی.

(۶) مانیا: ماندوو. سه ره و کۆ: سه ره و ژووره. بهرکۆ: ئە وه ی له پشه وه سوار ئە بی. سه ره و چیره: سه ره و ژیر. مه عنای ئە م شیعره به سراوه به شیعری دوا یی یه وه.

چ وه خستن دلته جه شادی که یلن
 دهك لیلاویت بۆیه وه فاو مه یلن^(۱)
 نهو چه م به سورمه ی خه مناکی ره شته
 چهنی گه شت ده شت پای ره شت سه رگه شته^(۲)
 هام راز ناخ و داخ، ناله نهوای نهی
 دل که باب، چه م جام، خه م ساقی، هوون مه ی^(۳)
 تو ئالووده ی به زم جه رگه ی هام فهران
 که یف مه ی، سو جه ت گرؤی هام ده ردان^(۴)
 نهو سه بوون سفته ی پر داخ بی پر داخ
 تو بؤی شنؤی بای ئیلاخ نه ده ماخ^(۵)

(۱) یه: نه مه. واته: هه ی ماندوو بووی ئیش و مهینه تی سه ره و ژووره ی ده ردو به لای رۆزگار، وه هه ی له به ره و ژیره ی خه م و خه فه تا له پیشه وه سواری بوو، ئیستا که ی وه ختی نه وه یه دلته پر بی له شادی و خو شسی، دهك لیلاویت دابیت نه مه که ی وه فاو مه یلی پی نه ئین. شایانی باسه نه وه ی له به ره و خواره دا له پیشه وه سواری بی زور نازاری پی نه گات وه هه میسه ترسی که وتنه خواره وه ی نه بیت.

(۲) چه م: چاو. سورمه: کله. ره شته: ره شتوو. چهنی: له گه ل. ره شت: شاریکه له شیمالی ئیران له نزیکه ده لیای خه زه ره وه. سه رگه شته: سه ر لئ شیواو. واته: نه حمه د به گ چاوه کانی به سورمه ی مهینه ت ره شتوو وه سه رگه ردانی گه رانی ده شتی ره شته.

(۳) واته: ناخ و داخ هاوده نگی یه تی، هاوارو ناله ئاوازه ی شمشال یه تی، دلی که بابیه تی، چاوی پیاله ی شه راییه تی، خه م مه ی گپه تی، شه رایه که شی خو ئنی دلیه تی.

(۴) ئالووده: تیکه ل. واته: تو تیکه ل به زم و ئاهه نگی کۆمه لی هاوړنکاتی و وه خت به خواردنه وه له گه ل هاو ده رده کانت نه بیته سه ر.

(۵) سه بوون: بایه کی سووزنده یه له هاوینانا دی. سفته: سووتاو. ئیلاخ کوستان. واته: نهو سووتاو ی بای سه بوونه و دلی پر له خه فه ت و هپج خو شسی یه کی له دلا نیه، به لام تو شنؤی نه سیمی کوستان داویه له ده ماخت.

ئەو تەشنىەى راي چۆل ساي گەردەن پەرگەرد
 تۆ سىراو نە پاي وە فراوان سەرد^(۱)
 ملان، سەربەرزەن، كۆساران، هەردان
 بى شەرتان، جە داخ وە فاتان مەردان^(۲)
 چىشەن ئارايىش سەر تا وە دامان
 مەر خالۆم وە عەزم سەرتان ئامان^(۳)
 مەشنىە چىن چىن چىنور نە كاوان
 توخوا ماتەم بە، هاژەى وە فراوان^(۴)
 چىنور نە كاوان ئەو نەبۆ پەى چىش
 هاژەى وە فراوان ئەو نەبۆ پەى چىش^(۵)
 نەسىم وەس بوپەر وە كۆساران دا
 وەسەن شاناي وە لگ وە دياران دا^(۶)

(۱) تەشنىە: تىنور. سا: تەخت. سىراو: تىراو. واتە: ئەو لە رىنگاي چۆل و ھۆلا تىنور بوو و تەختى گەردەنى تۆز داي گرتوو، كەچى تۆلە داوتنى بە فراوى ساردا دانىشتوى و تىراوى.
 (۲) ملان: ئەى سەر ملە كان. مەردان: مردم.
 (۳) ئارايىش: خۆرازان دەنەو. مەر: مەگەر. ئامان: ھاتوو. واتە: چىە خۆتان لە سەرتانەو تا داوتنتان رازاندوو تەو، ناشى خالۆ ئەحمەد بەگ ھاتبى بۆلاتان بە نيازى سەير كرتان.
 (۴) مەشنىە: شنىە شەن مەكە. چىنور: گىيا بەكى بۆن خۆشە بە زورى لە شاخە كانى ھەورامانا ھەبە. كاوان: بەرزايى شاخە كان. واتە: تۆ خوا چىنورى بەرزايى بە كان چىن چىن شنىە شەن مەكەن، تۆش ئەى هاژەى بە فراوان تۆ خوا كشر و مات بەو هاژەت نەبەت.
 (۵) واتە: ئەگەر ئەحمەد بەگ ديار نەبى، چىنورى سەر كاوان و هاژەى بە فراوان كەلگيان چى ئەبى و بۆچى ئەشنى.
 (۶) وەس: بەس. بوپەر: تى پەرە. شاناي: ھەل وە راندن وە شانەن. وە لگ: گەلا. دياران: ولاتان. واتە: ئەى نەسىم بەس تى پەرە بە كوستانە كانا و بەس گەلاى درەخت داوەرئە بە سەر ولاتا.

شنۆی ئەو بەرزە ئەو نەبۆ پە ی چیش
لەرزە ی سەد تەرزە ئەو نەبۆ پە ی چیش (۱)
وہ سەدای سەرۆش دڵ وەش مەزاقان
هەنی نەلەر زۆ کەل پەم نە تاقان (۲)
سەدای ماردومان ئەو نەبۆ پە ی چیش
سەفای کەل پەمان ئەو نەبۆ پە ی چیش (۳)
خال خاسان بی ئان هەر بار وە لێو بان
هیلانە ی دلان با هەر پەشیو بان (۴)
ئەو ئانە پە ی دڵ ئەو نەبۆ پە ی چیش
ئەو لانە پە ی دڵ ئەو نەبۆ پە ی چیش (۵)

(۱) واتە: چونکە ئەگەر ئەحمەد بەگ دیار نەبێ شەنە ی بەرزایە یەکان بۆچی باشەو
لەرینەوہ ی ہزار جۆرہ ی داری کۆنستانە کان کەلکی چیہ.
(۲) سەرۆش: سەرخۆش. دڵ وەش مەزاقان: ئەوانە لە ئاھەنگ و رابوادن. ہەنی: ئیتەر.
نەلەر زۆ: نەترسی. واتە: ئیتەر کەل کۆی لە تاقی ئەشکەوتە کانا نەترسن لە دەنگی راچی یە
بە زەوقە سەرخۆشە کان.
(۳) ماردم: تەفەنگیکێ راوی یە. واتە: کە ئەو دیار نەبێ دەنگی تەفەنگ سوودی چیہ،
چونکە ہەر ئەو راوچی بوو، وە لەو بەو لاوہ لە تەفەنگی کەس مەترسی نا کرێ، وە کە ئەو
دیار نەبێ ئیتەر سەیری رانە کەل کۆی سوودی چیہ، چونکە کەس نیە لێ یان بیئکێ...
(۴) بی ئان: ہەمیشە، بی ئۆقرہ گرتن. بان: بن. ہیلانە ی دلان: مەبەس یارانێ نازارہ. واتە:
با یارہ دولبەرە کان ہەر لێو بەبار بن، وە ئەو نازارانە کە ہیلانە ی دلن، با ہەر پەشیو بن.
(۵) واتە: چونکە ئەگەر ئەو یارانە تاوتک لێو بەبار نە بن ئەبێ دلشاد بن، وە مادەم کە
خالۆی کۆماسی دیاری نیە ئیتەر سوودی ئەو تاوہ دلشادی یەیان چیہ و بۆچی باشە؟ وە
ئەگەر یاران، کە ہیلانە ی دلێ دلدارانن، پەشیو تیکچوو نە بن، ئەبێ جینگای دلێ
دلدارتک بن، وە مادەم دلێ ئەو دیار نەبوو تا تیا یانا بنیشیتەوہ، ئیتەر ئەبێ سوودی یان چی
بی و بۆچی بشین؟...

ده خیل هه‌ی ده خیل خالۆکه‌ی گیانی
 ویت نه‌ی سه‌فهردا ته‌نھا نه‌زانی^(۱)
 مهرگ تۆم هه‌رچهند ته‌شریف به‌رده‌نی
 ته‌رك خه‌لته‌و خاك جه‌سته‌م كه‌رده‌نی^(۲)
 گسیان، دۆس گیانی، ره‌فیق راته‌ن
 سورمه‌ی بینایش تۆزه‌كه‌ی پاته‌ن^(۳)
 هه‌ی رۆ نه‌واچی خودا نه‌كه‌رده
 خه‌م وه‌فاو به‌ینه‌ت نه‌ ویرم به‌رده^(۴)
 باده‌ی بی واده‌ی فه‌نام وه‌رده‌بو
 شه‌رت بو، كامین شه‌رت، یاران كه‌رده‌بو^(۵)
 تادل جه‌ له‌زه‌ت دینت ناكام بو
 نه‌و زه‌وقه‌ تۆ دیت وه‌نهم حه‌رام بو^(۶)

- (۱) لی‌روه مهولهوی رووی گه‌نگۆی نه‌کاته خالۆی کۆماسی و قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کا.
 مه‌عنای نه‌م شیعه‌رو سێ شیعه‌ری پاشه‌وه پینکه‌وه دێ.
- (۲) مهرگ تۆم: قه‌سه‌م به‌ مهرگت.
- (۳) دۆسی گیانی: نه‌ی دۆستی گیانی به‌ گیانی.
- (۴) نه‌واچی: نه‌لیی. ویرم: بیرم، یادم. واته‌: ده‌خیل خالۆ گیان خۆت له‌م سه‌فه‌رده‌دا به‌ ته‌نیا نه‌زانی، چونکه‌، قه‌سه‌م به‌ مهرگت، هه‌رچند تۆ ته‌شریف بردووه‌و خاك و خۆلی له‌شی منت به‌جێ هێشتووه‌، به‌لام نه‌ی دۆسته‌ گیانی به‌ گیانی به‌ كه‌م گیانم هه‌میشه‌ هاوڕیته‌و تۆزی به‌ری پێی تۆ دینت به‌ چاویا بو بینایی له‌ جیاتی كله‌. كه‌واته‌ خوا نه‌كرده‌ نه‌ فه‌رمووی خه‌م و مه‌ینه‌ت وه‌فاو خۆشه‌وستی تۆی له‌ بیر بردوومه‌ته‌وه‌.
- (۵) وه‌رده‌ بو: خواردیته‌وه‌. كامین: كام. كه‌رده‌ بو: كریدی‌تیان. مه‌عنای نه‌م شیعه‌رو شیعه‌ری دواپی پینکه‌وه دێ.
- (۶) دینت: دینت، چاوی كه‌وتنت. وه‌نهم: لیم. واته‌: یاخوا شه‌رابی بی واده‌ی مهرگم خواردیته‌وه‌، وه‌ شه‌رتی یاران بی، تا دل‌م بی به‌ش بی له‌ له‌زه‌تی چاوی پێ كه‌وتنت نه‌و كه‌یف و خۆشی به‌م لی حه‌رام بی كه‌ جاران نه‌م كردو تۆ نه‌ت دێ.

جەستەى خەستەى خار سەوداىى خەجلى
با بەس بۆ، تاكەى، ئەى دل وەشى دل؟^(۱)
چەپ گەرد بى فرسەت شانا مۆرەى نەرد
عومرى بى ئاما، وىەرد، گوزەر كەرد^(۲)
زەحمەتەن خەلاس جە دوورى وەردە
بە ھووناو بەيۆ عومر وىەردە^(۳)

[۲]

جە گيان سىر وەردەى^(۴)

جە گيان سىر وەردەى، جە تەن ھەراسان
خالوى خەمىاي خەم خال خال خاسان^(۵)

(۱) خار: درك. مەولەوى لىرەوہ لائەكاتەوہ بە لای لەشیاو رووی قسەى تى ئەكاو ئەلى:
ئەى لەشى نەخۆشى دەردى درك و دالى مەینەت و شەرمەسارى، ئەم شادمانى يەى دل
بەسە تاكەى؟

(۲) نەرد: يارى يەكە لە چەشنى تاو لە و شتى وا.. مەعناى ئەم شىعەرە و شىعەرى داوى
پىكەوہ دى.

(۳) وەردە: خواردن. بەيۆ: بگەرپتەوہ. واتە: گەردوونى چەپ گەرد بى مۆلەت مۆرەى
نەردى ھەلداو شادى و خۆشى يەكەى جارانى لى وەرگرتىنەوہ، ئەوہى تۆ دىت عومرى
بوو ھات بەسەر چوو، تازە ئىتر زەحمەتە رزگار بىين لە خواردنى دەردى دوورى دۆستان
وہ بە خويناو ھەلپشتنى چاومان رۆژانى رابردوومانو بۆ بگەرپتەوہ. لە ھەندى نوسخەدا
لە جياتى «بە ھووناو بەيۆ» نووسراوہ «ئەى ھوو تا بەيۆ» واتە: ئەى ھوو تا عومرى بە سەر
چوو ئە گەرپتەوہ.

[۳]

(۴) مەولەوى ئەم غەزەلەى بۆ يەكى لە دوو كەس نووسىوہ: يان شىخ يوسفى خەلكى دى
«نوسمە» لە نزىكى «پاوہ» يان ئەحمەد بەگى كۆماسى، چونكە تەنھا لە گەل ئەم دوو كەسە
بە وشەى «خالۆ» قسە ئەكا.

(۵) سىر وەردە: تىر خواردو. خەمىيا: چەمىوہ. واتە: ئەى خالۆى لە گيان تىر خواردووى
لە لەش ھەراسان بوو، وە ئەى بە ھۆى خالى خال خاسانەوہ پىر بووى پشت كۆماوہ...

نامه‌ی چون یاوا مولاچهزت کهرد
 بشۆ وه پا بۆس عه‌رز کهر جه رووی ده‌رد^(۱)
 واچه هه‌ی سه‌د جار «مه‌عدوومی» توفه‌یل
 په‌رساییت جه رووی گه‌رمی کووره‌ی مه‌یل^(۲)
 کۆ جه دووری من چ ته‌وره‌ن حالش
 کئی به‌ر مه‌که‌رۆ خه‌م نه‌ خه‌یالش^(۳)
 چون نه‌وی جه دین چون تۆیی دوور بۆ
 چه‌م لیلای، دل ته‌نگ، ته‌ن سفته‌ی توور بۆ^(۴)
 هه‌ر سات وه نه‌وعی ده‌ردش خه‌ته‌ر بۆ
 حالش چ ته‌وره‌ن خاکش وه سه‌ر بۆ^(۵)
 هام فه‌رد ناله‌ی دل، سه‌یرانگه‌ سته‌م
 هام ده‌رد دووی ده‌روون، خه‌م به‌رکه‌ر کۆی خه‌م^(۶)

- (۱) چون یاوا: که گه‌یشت. بشۆ: برۆ. پابۆس: قاچ ماچ کردن. مه‌عنای ئەم شیعره‌و دوو شیعری دواپی پینکه‌وه دئی. له هه‌ندئ نوسخه‌دا ئەم شیعره به‌م جۆره نووسراوه:
- نامه مک‌یانوون موانان په‌ریت گۆش ده‌ر وه نامه‌ی دێوانه‌ی سه‌رشیت. واته: نامه ئەتیرم بۆت ئەخویننه‌وه، گوئی شل که بۆ نامه‌ی دێوانه‌ی سه‌ر شیت.
- (۲) واچه: بلئی. توفه‌یل: خزمه‌تکار. په‌رساییت: پرسیبوت.
- (۳) کۆ: که نه‌و. چ ته‌وره‌ن: چۆنه. به‌ر مه‌که‌رۆ: ده‌ر ئەما. واته: که نامه‌که‌مت پین گه‌یشت برۆ بۆ خزمه‌تی ئەو دۆسته‌ نازاره، قاچی زیاره‌ت که‌و به‌ ده‌ردو ناله‌وه عه‌رزى بکه بلئی هه‌ی مه‌عدوومی سه‌دجار به‌ خزمه‌تکار ت بئی، به‌ هۆی گه‌رمیی مه‌یل و خۆشه‌وستیته‌وه ئەحوالی منت پرسیبوو، وه فه‌رمووبوت ئاخۆ له‌ چی یابه‌و کئی خه‌م و خه‌فته له‌ خه‌یالی ده‌ر ئەکا... جوابی منیش له‌ شیعره‌ داها‌توه‌ کانا دیت.
- (۴) چون: وه‌ک. دین: دیتن، بینین. چه‌م: چاو. مه‌عنای ئەم شیعره‌و دوو شیعری دواپی پینکه‌وه دئی.
- (۵) سات: سه‌عات. خاکش وه‌سه‌ر بوو: قور به‌ سه‌ری.
- (۶) واته‌ یه‌ کینکی وه‌ک ئەو که له‌ چاو پین که‌وتنی یه‌ کینکی وه‌ک تۆ دوور بئی و لیلایی چاوی

تۆ خاسەن نەوتوول سەرو سەراوان
 خەم مدەى وە باد شنۆى سەركاوان^(۱)
 گا چون بۆى نەسىم وە رووى شەتاودا
 گا چون گول نەپای چۆرەى وە فراودا^(۲)
 سەير لەرزەى نەرم سەوزەى سەر بەرزان
 سەفای گولالان سەد تەرزان لەرزان
 سوب نە سەر ملان سەيادان هام دەم
 شریخەى ماردم کلافەى کەل پەم^(۳)
 نەك چون ئەو پابەند قەلاى شار دەرد
 جەى وە ھار چون وەلگ پایزان رەنگ زەرد^(۴)

داھاتبى و دل تەنگى بى و لەشى سووتاوى خۆشەويست بى وەك كىوى توور، وە ھەر تاوى بە جۆرئ گرفتارى دەردى مەترسى لى كراو بى، ئەبى حالى چۆن بى، خاك بە سەرى... حالى ئەمەيە: ھاوارو نالەى دل ھاوړى يەتى، ستەم و جەورى رۆزگای سەيرانگايەتى، دووكەلى دەروون ھاو دەردیەتى، كۆگای خەم و مەینەت خەفەت دەركەرى دلپەتى.

(۱) مدەى: ئەدەى. شنۆ: شنەى. مەعنای ئەم شیعەرە سى شیعەرى پاشەو پیکەو دەى.

(۲) گا: گاهى، دەمىك. پای: داوینى.

(۳) واتە: پى بلى ئەمە بوو حالى مەعدومى كە عەرزم كەردى، بەلام تۆ وە عزت زۆر باشە ئەى نەونەمامى دار سەروى سەراو، غەمى خۆت ئەدەى بە باى سەر كىوہ كان، وە جار جار وەك نەسىم كە بۆنى گولئ وە رگرتبى و بە سەر شەتاوانا بپروا، تۆيش بە گوئ ئاوہ كانا گوزەر ئەكەى، جار جاریش وەك گول كە لە داوینى بە فراوى چۆراوگە بە ستوودا روا بى بۆ خۆت گەشە ئەكە يت و تەماشای نەرمە لەرینەوہى سەوزە گىای سەر بەرزان ئەكە يت و لە سەفای گولالەى كۆپستانە كان ورد ئەيیتەوہ كە بە سەدان جۆر دینە لەرزە، وە بە يانى يان بە سەر شاخە كانەوہ لە گەل راوچى يانداى و گوئ لە شریخەى تەنگى ماردم ئەگرى و سەيرى خول خوار دنەوہى كەوتنى كەلە كىوى بە كۆزراوہ كان ئەكەى.

(۴) پابەند: پى بە سەراو، گىرۆدە. جەى: لەم. وەلگ: گەلاى دار. واتە: وەك ئەو لە قەلاى

ئاخ نه جههدو جهخت داخ زامهت سهخت
 بهرگ ماته م رهخت نارپهسایي بهخت^(۱)
 کزه ی خه م چون موو خه م په نهش وه رده ن
 دووریت خو یه کجار ته مامش که رده ن^(۲)
 وهخت جو ش دهر د کزه ی ناله ی سهرد
 گوم بو نه گيچاو گه رده لولول دهر د^(۳)
 نه و خه نده ی بي وهخت مه يو ش وه ده م دا
 مه گيلو ماچو نه و گيچ و ته م دا^(۴)
 نه ر هه ر نه و به خته ن، هه ر نه و تاله مه ن
 ديدم ديدنه يت نه للاو تاله مه ن^(۵)

☞

شاری دهر دو مهینه تا گرفتار نیت و بهم به هاره وهك گهلای درهختی پایزان رهنگت زهر د
 هه ل نه گه پاره.

(۱) جههدو جهخت: هه و ل دان و رهنج کيشان. زامهت: زه حمهت. رهخت: پو شاك. نا
 رهسایي: ناته واوی. واته: ئاخ و داخيه تي له بهر هه و ل دان و رهنج کيشانی زوری، وه
 پو شاکي بریتی یه له بهرگی خهفته که له ناته واوی بهختی یه وه پهیدا بووه.

(۲) خه م: چه مینه وه. واته: کزه کزی خهفته وهك موو به ئاگر هه ل قرچی به و جو ره
 چه ماندو یه تیه وه.

(۳) گيچاو: گيژاو. واته: له کاتي جو ش ی دهر دو کزه ی هه ناسه ی ساردیا له ناو گيژاوو
 گه رده لولولی دهر دا گوم نه بي.

(۴) خه نده: پيکه نين. مه يو ش: ديت. مه عنای نه م شيعره و شيعری دوايي پيکه وه ديت.

(۵) تاله: «طالع»، بهخت. نه للاو تاله م: الله اعلم. واته: نه و زه رده خه نه ناوه خته که به سه ر
 ليويه وه یه له راستیدا له بهر شادی نيه، به لکو ديت و نه چي و له ناو گيژو ته می هه ناسه
 سارده که یا به زمانی حال نه لي نه گه ر بهخت و تالعم هه ر بهخت و تالعه پيشووه که م بي، ئيتر
 نازيم مه گه ر خوا خو ی بزانی ئاخو جار ئکی تر نه ت بينمه وه یا نه...

[۳]

جە سەردى مۆبەت

جە سەردى مۆبەت ئازىز بى گەرد
جۆى ھونناو دل جە دىدەم يەخ كەرد^(۱)
دەست بى رەحمىش دانە سىنەى شەوق
گەر وەردان نە جەرگ جەستەى ھەستى زەوق^(۲)
زەھر خەم شىەن نە كام شادىم
ھەر دەردەن مەيۆ موبارەك بادىم^(۳)
ھەناسەم رىزەى دل مارۆ ئەو بەر
سەر كەردەن زوخاو جە زام خەتەر^(۴)
مەينەت چون توجار وە مەتاي سەد تەرز
كەردەن نە دەروون نەواى شادى بەرز^(۵)

[۳]

(۱) موبەت: محبت، خۆشەويستى. جۆ: جۆگە. يەخ: سەھۆل. واتە: لەبەر ساردىي مەيلى
خۆشەويستە بى گەردە كەم جۆگەى خويئارى گەرمى دلّم لە ناو چاۋە كانما مەيى و بوو بە
سەھۆل.

(۲) وەردان: بەرداۋە. واتە: دەستى بى رەحمىي دا بە سەر سنگى شەوق و خۆشىما، وە
بە دەستە گرى بەردا لە جگەرى جەستەى قەۋارەى زەوق و شادىم.

(۳) شىەن: رۆيشتوۋە. كام: دەم. مەيۆ: دىت. واتە: لەبەر بى مەيلى يارە كەم ۋارى خەم و
مەينەت چۈۋەتە ناو دەمى شەوق و شادىم وە كارەساتىكم بە سەر ھاتوۋە ھەر دەردو
بەلەيەو دىت بۆ پىرۆزبایی لى كردنم.

(۴) رىزە: وردە. مارۆ: دىنى. ئەو بەر: بۆ دەرەۋە. واتە: بە ھۆى دل ساردىي يارەۋە دلّم
دافرەقاۋەكە ھەناسە ئەدەم وردە پارچە كانى بە دەم ھەناسە دانەۋە دىتە دەر، وە زوخاۋى
زامى مەترسى لى كراوم ھىتاۋەو لە رادە دەرچوۋە.

(۵) توجار: بازركان. مەتا: مەتاع، شت و مەك. نەوا: ئاۋازە. واتە: مەينەت وەك بازركان بە
شت و مەكى رەنگاۋ رەنگىۋە لە ناو دلّم ئاۋازەى شادى بەرز كر دوۋەتەو.

دَلّ وُلّ وُلّ کـــه ردهن خـــه دهنگ دووری
 سۆچنان جهستم دهرده مههجووری^(۱)
 هانا هامدهردان تاقهت نهمندهن
 جهورهکهی ئازیز ریشهی دَلّ کهندهن^(۲)
 بهیدی وه لای من حالم بهدخاله
 جه دووری ئازیز تن کوی زوخاله^(۳)
 بزاندی خه چۆن کهردهنم پامال
 دهخیلم ساقی گهردهن سیم قال^(۴)
 جامی جه مهعجون دهرده نهوگاران
 دورد وامهندهی بهزمهکهی یاران^(۵)
 پییمدهر تا ریشهی ههستی کهرو پهی
 قوربان تویج، نهی چی، دهستی بهر پهی نهی^(۶)

(۱) وُلّ وُلّ: کون کون. خهندهنگ: تیر. سۆچنان: سووتاندوویهتی. واته: تیری دووری یار
 دلّی کون کون کردووم و دهردی فیراق لهشی سووتاندووم.
 (۲) هانا: هاوار. نهمندهن: نهماوه. مهعنای ئەم شیعره و شیعری دوابی پینکهوه دئی.
 (۳) بهیدی: بین. زوخال: خهلوز. واته: هاوار ئەی هاوار دهرده کانم تاقهتم لا نهماوه و
 ستمی دۆست ریشهی دلّی ههلهکهندووم، وهزعم نارچهته بین به لامهوه، له دووری
 دۆست سووتاووم و لهشم بووه بهکۆگای خهلوز.
 (۴) بزاندی: بزاندن. کهردهنم پامال: ریشه کیشی کردووم. سیم قال: زیوی پوخته. نیوهی
 شیعری دووهمی ئەم شیعره بهسراوه به شیعره کانی پاشهوه و مهعنای له گهل نهوانا دیت.
 (۵) مهعجون: شیلراو. نهوگاران: گرفتاره کان. دورد: خهلهی بنی قاپی شهرباب.
 وامهنده: پاشماوه.

(۶) کهرو پهی: بکا پهی، له بن بیبری. نیوهی شیعری یه کهمی ئەم شیعره مهعنای
 پینشهوهی تهواو نهکا، واته: دهخیلم ئەی مهی گپ که گهردنت وهک زیوی پاک وایه،
 پیاله بهکم له پاشماوهی شهربابی شاهنگی یاران بدهری که وهک دهرمانی دهرده داران

وہ تہرزہ کھی ویت من لاونہوہ
وہ مہقامی وەش خەم تاونہوہ^(۱)

با خاس خاس ھۆشم ھیچ نہمەنۆ پیم
بەل ئازیز وە خەیر رەحمی کەرۆ پیم^(۲)

[۴]

جە من تا دووری^(۳)

جەمن تا دووری ئەر سەد فرسەنگ بۆ
ئەر بۆ رازی بوو زوانم لەنگ بۆ^(۴)

بەلام چیش کەرۆو بەلام ھەم رازەن
فەلەک کەلەک چین چەنیم کەچ بازەن^(۵)

خەست و شیلراو، تا بیخۆمەوہ و ریشەى بوونم لە بن دا بپری. مەعناى نیوہى شیعرى دووھەمى ئەم شیعرە بە سراوہ بە دوو شیعرى باشەوہ.
(۱) لاونہ: بلاوننەرەوہ. تاوننەرەوہ: بتوننەرەوہ.

(۲) نہمەنۆ: نہمیتى. بەل: بەلکو. واتە: کاکەى بلویر ژەن تویش دەس درتۆ کە بۆ بلویرە کەت و خۆت ئاسایى بىم لاوننەرەوہ، وە بە نہ قامیکى خوش خەم و خەفەتم بتاوننەرەوہ، با ھیچ بیرو ھۆشم لانەمیتى بەلکو ئازیز بە خیری خۆى رەحم پى بکا.

[۴]

(۳) مەولەوى ئەم پارچە شیعرەى بۆ جەنابى شیخ عومەرى بیارە ﷺ نووسیوہ لە وەلامى گلەبى کردنى ئەواکە بۆ مەولەوى نووسیوہ بۆچى ناچى سەرى لى بەدا.

(۴) فەرسەنگ: فرسەق، فەرسەخ. واتە: من لە گەل دووری دوستانا ئاشنايم نیە، ھەتاوہ کو ئە گەر ماوہى بەینى من و دووری بیشگاتە سەد فرسەق، یاخوا ئە گەر رازی بىم بەو ماوہیە زمانم لال بى، بەلکو جەز ئە کەم بەینمان زۆرتربى، یانى ئەو نەندە موشتاقى نزیکیم.

(۵) چەنیم: لە گەل. واتە: بەلام چى بکەم بەلاو مەینەت ھارپیم، وە گەردوونى قیل بازو کەلەک نەرەوہ لە گەلما رتک نیە، بۆیە ئەم توانیوہ بە خزمەت بگەم. لە تیوانى دوو وشەى «بەلام» دا «جناسى تام» ھەیە بە پى عیلمى بەدیع.

کارد مهینه تش ئیستیخوان کاوان
 «ضیا» ی دیده و دل مه گیرم تاوان^(۱)
 قه لای ویرم سهیل هووناو بهرده بی
 بورج ئاگایم ویران کهرده بی^(۲)
 کیشک چی خه یال خه فام سهنده بی
 دووکانچه ی بهدهن بی کهس مهنده بی^(۳)
 فرسه ت زانابی ته ریده ی قاتل
 بهک سهر بهرده بی کالای گیان و دل^(۴)
 خه بهر بیم هوشم ئاما وه بهردا
 نه م لا گیان، نه و لا دل دام وه سهردا^(۵)

- (۱) کارد: کیرد، چه قوی گه وره. ئیستیخوان: ئیسقان. کاوان: قله شان دووه. مه گیرم: لیم مه گره. واته: کیردی دهر دو مهینه ت ئیسقانه کانی له شمی قله شان دووه بزه ناتوانم جووله بکه م، که واته توش تاوانبارم مه که نه ی رووناکی چاوی دلّم. له به کار هینانی وشه «ضیا» دا ئیشاره تیکی جوان هه به، چونکه له قه بی شیخ عومهر «ضیاء الدین» بووه.
- (۲) ویر: بیر. بورج ئاگایم: بورجی ئاگادار کردنه وه م. له گوئی ده لیاکانا برجیکی بهرز دروست نه کهن، وه له قه له پویه که ی دا چرا دانه تین بوئه وه ی که شتی به واته کان له دووره وه بیینن وه ری ون نه کهن، نه وه پئی نه لّین بورجی ئاگادار کردنه وه. واته: لافاوی خوئناوی قه لای بیرى بردووم و بورجی ئاگادار کردنه وه می ویران کردبوو.
- (۳) کیشک چی: ئیشک چی. واته: خه م نه قل و فامی له ئیشک چی وجودم - که خه یاله - سه ندبوو، وه دووکانچه ی له شم بی کهس مابوه وه.
- (۴) ته ریده: «طریده»، دهر به دهر. واته: جه رده ی دهر به دهر و پیاو کوژ به هه لی زانی بوو سه رمایه ی بوونمی دزی بوو که دل و گیانمه.
- (۵) واته: که خه بهرم بووه وه هوشم هاته وه به بهرما روانیم بهم لاو بهو لاما سه یرم کرد نه گیانم ماوه نه دلّم، له داخانا دام به سه رما.

لادی ئیش سەخت، ساتی وهی رۆ وهی
 واتم چار نیەن مەر بشوون وه پەیی^(۱)
 دیم نالچە کەیی داخ دلەیی پەر جە هوون
 شەقلش هانە رووی گەرد رای دەروون^(۲)
 رەوان تەر جە هەرس وه سەد قە ترەو دەو
 تا وه مە کوگی ئاسەنە کەیی ئەو^(۳)
 لالام و نالام حاشات موشکولەن
 گیان فیدای تۆ بۆ یە بە لگەیی دلەن^(۴)
 سیوای تۆ ئازیز نەیی زەمانەدا
 کین گوزەر کەرۆ بەیی ویرانەدا؟^(۵)
 نە نیم نیگایی، نە کەرد تە ماشا
 چیدیش وینەیی مال یاران کەرد حاشا^(۶)

- (۱) لادی: تاوئک. بشوون: برۆم. وەپەیی: بە دوایا. واتە: تاوئک ئیشو ئازارم چەشت بە دەست ئەم کارە ساتەو، تاوئکی تریش هاوارو رۆ رۆم کرد، بەلام ئاخری وتم کەلکی نیە ئەبێ برۆم بە دوایانا بزائم بۆ کوئ براون.
- (۲) شەقل: نیشانە. را: رۆ. واتە: سەیرم کرد داخو خەفەتی دلەیی خوئناویم کە وەک نال بە قاجیا دا کو تراو، نیشانەیی بە جی هیشتوو بە تۆزی رینگای دەروونمەو.
- (۳) رەوان تەر: ساف تر. هەرس: فرمیسک. قە ترە: بازارە قە. دەو: را کردنی توند. مە کوگی: جینگای مە کو، پێ چال. مە بەس شوئینی شار دنەو هی مالی دزی یە. ئاسانە بەر دەرگا. واتە: منیش بە پە لە بە شوئین پێ کە یا هاتم و رینگام هەل گرت تا گە یاندمیە مە کوگی ئاستانە کەیی ئازیزم.
- (۴) لالام: لالامەو. نالام: نالاندم. یە: ئەم. واتە: لێی پارامەو و نالاندم لایا و پیم وت دل و گیانم لای تۆ یە، وە ناتوانی حاشای لێ بەکی، چش لە گیانم، بەلام ئەم شوئین پێ یە کە گە یشتوو تە بەر دەرگا کەیی تۆ نیشانەیی ئەو یە کە دلەم لە لای تۆ یە، بێ دەو.
- (۵) نەیی: لەم. کین: کێ یە. بەیی: بەم. واتە: ئازیز، کێ بێ جگە لە تۆ لەم زەمانەدا روو بکاتە مالی ویرانی من. ئەمەش بە لگەیی کێ ترە لە سەر ئەو کەوا دل و گیانم لای تۆ یە.
- (۶) چیدیش: لە منیش. واتە: نە سەیری کردم، نە لایەکی لێ کردمەو، حاشای لە دل و

[۵]

جیلوهی جهلای جام (۱)

جیلوهی جهلای جام دلّهی پر جه گهرد
 فهرمات پهی تهزییح ها رهوانهم کهرد (۲)
 پهریّ توّ خاسهن هر شام تا سهحر
 هر ژمارهی وهسلّ بالای دلّهر کهر (۳)
 نهك چون من «وضو» وه هونواو تهسته
 خهم سیواك، نمای مهینهتان بهسته (۴)
 نیشتهی گۆشهی تار نمازخانهی دهرد
 روو نه پای میحراو ههناسان سهرد (۵)

گیانی منیش کرد وهك حاشای له مائی یاران کردووه. بۆیه وامنیش هۆش و دلّم نهماوه، وه
 نهگهر نهیم بۆ خزمهتی توو یارانی تر عوزرم پهسهنده. مهولهوی لهم شیعرهیا به
 شیویهکی وردو جوان ئیشارهت نهکا بۆ نهوه که خۆی دلّ و گیان بهخت نهکا له پیتاوی
 یارا، بهلام خهلکی مالّ بهخت نهکن.

[۵]

(۱) جارکیان شیخ «عثمان سراج الدین» تهوئله ﷺ داوای تهزییحیک له مهولهوی نهکا،
 نهویش تهزییحهکهی بۆ نهئیری و ئهم شیعرانهی بۆ نهنوسی.
 (۲) جیلوه: خۆ دهرخستن. جهلا: رووناکی. فهرمات: فهرموت. واته: نهی نهو دۆستهی
 که هۆی پاك بوونهوه و رووناکی جامی دلّ پر له تۆزه کهی منی، فهرموبوت بۆ تهزییح وا
 بۆم رهوانه کردی. له ههندی نوسخهدا له جیاتی «گهرد» نووسراوه «دهرد».
 (۳) پهری: بۆ. شام: ئیواره. واته: تهزییح بۆ تو باشه هر له ئیوارهوه تا سبهینێ ژمارهی
 گهیشتن به بالای یاری پێ بکه. له ههندی نوسخهدا له جیاتی «هر شام سهحر»
 نووسراوه «هر شام، هر سهحر».
 (۴) وضو: دهس نوئیز. تهسته: سهندوو، گرتوو. نما: نوئیز. بهسته: دابهستوو. مهعناي ئهم
 شیعره و شیعره دوایی پێکهوه دئ.
 (۵) واته: نهك وهك من که دهس نوئیز به خوئناو گرتوووه و خهم و مهینهت سیواکمه و نوئیزی

وہى «وضو» و نىما و وہى سىواكە وە
جەى گۆشەى مىحرا و مزگى پاكە وە^(۱)
دانەى مەرجانى ھەرس مەھجورى
ھۆنىيەى تاي كرژ رشتەكەى دوورى^(۲)
پەى ژمارەى زىكر كزەى ئىش و نىش
كافى يەن دەيدەم تەزىيىم پەى چىش؟^(۳)

[۶]

جە دوورىت^(۴)

جە دوورىت دەروون مەوج دەرياي ھوون
مدۆ وە جەمدا، بەلام چىش كەروون^(۵)

مەينەتم دابەستوو وە لە سووچى تارىك مزگەوتى دەردا دانىشتووم رووم كردوو وە تە
مىحرايى ھەناسەى سارد.

(۱) وەى: بەم. جەى: لەم. مەعناى ئەم شىعرە و دوو شىعرى دوايى پىكە وە دىت.
(۲) مەرجانى: وەك مەرجان. مەرجان رەگىكى سوورى دەليايى يە وەك پەنجەى دەس.
ھۆنيا: ھۆنراو. تا: تال.

(۳) واتە: من بەم جۆرە دەس نوژو سىواك و نوژو وە، وە لەم سووچە پاكەى مىحرايى
مزگە و تا، دەنكە دەنكەى فرمىسكى مەرجان رەنگى دووريم كە بە تالى كرژى دەزووى
ھىجران ھۆنىو مەتە وە، بەسمە بۆ ژمارە كردنى كزەى ئىش و دەردى خۆم، ئىتر تەزىيىم بۆ
چىە گيانە كەم.

[۶]

(۴) مەولەوى لە ۱۲۹۱ى ھ ئەم پارچە ھەلبەستەى نووسيوە بۆ مەحمود پاشاى جاف
كاتىك كە پاشا مالى لە بەغدا بوو.

(۵) واتە: لە دوورى تۆ ئە وەندە دەروونم پىر بوو لە خوئنا، شەپۆلى دەلياي خوئىن ئەدا
بە چاوە كانما وە لەوانە يە خوئىن لە چاوە كانمە وە بىتە خوارە وە، بەلام من ئەبى چى بكەم تا
لەم لافا وە بەغدا نەبا؟ لە شىعرە كانى پاشە وە دا باسى ئە و چارە يە ئە كا كە كردوو يە تى لە روو وە.

پاتەخت مەحمود «دارالسلام»ەن
 مەنچ کەمى فام ئەياز جەلامەن^(۱)

ئەيازت فاماش تەفەول کەر دەن
 سەلامەتى تۆش وە ياد ئاوەردەن^(۲)

وە خارو خاشاک موژەى چەسپىدە
 سەد بەستەن نە دەور سەرچەمەى دىدە^(۳)

وەر نە دەجلەى غەم توغیان کەر دەبى
 تائىسە چەند جار بەغداش بەردەبى^(۴)

(۱) «دارالسلام»: لەقەبى شارى بەغدايە. مەنچ: مەنیش. ئەياز: وەزىرە كەى سولتان مەحمودى غەزەنەوى يە، ليرەدا مەبەس لىي مهولهوى خۆبەتى. مەعناى ئەم شىعرەو شىعرى دوايى پىكەو دەى.

(۲) فاماش: فامى. تەفەول: جارەن عادت بوو دىوانى خواجه حافىزى شىرازى يا هەر كىتەبىكى فال گرتنەو وەيان ئە كەردەو بە نيازى ئەوئى دىپرى يە كەمى ئەو لاپەرەيەى كە دەر ئە كەوت شىعەرئەك يا وشەيەكى واپى ئە گەل ئامانجە كەيانا بگورنجى، ئەوئى ئەوترا تەفەول. هەر وەها ئەم تەفەولە ئەوئى گرتنەو تەو كە چاوپى كەوتنى دۆستىك يا شتىكى جوان يا بىستنى وشەيەكى خۆش نىشانەى خىر بى. واتە: بەغدا كە نشىنگەو پايتەختى مەحمود پاشايە، مەنیش كەمىكەم لە عەقلى ئەياز هەيە، ئەوئى بە خەيالاً هاتنەو كە ناو برانى بەغدا بە «دارالسلام» بگەم بە نىشانەى خىر كەوا تۆ هىچت لى نابى و سەلامەت ئەبىت.

(۳) خار: دىك. موژە: برزانگ. چەسپىدە: بە يەكەو نووسا. سەد بەستەن: بەستىكى دروست كەردەو. سەرچەم: سەرچاوە. واتە: بە دىك و دالى برزانگە كانم كە لە تاوى زۆرى گريان نووسا بە يەك، بەرى سەرچاوەى چاوم گرتنەو، بۆ ئەوئى شەپۆلى خوتنى دەروونم بە دەشتى گەرميانا نەيەتە خوارەو بەغدا بيا.

(۴) وەر نە: ئەگىنا. واتە: ئەگىنا بە هۆى خوتناوى چاوە كانمەو دجلەى خەم و مەينەت لىشاوى ئە كەرد، وە تائىستا چەند جار بەغدا ئاوە برد.

[۷]

جۇراب چۈن من زامان^(۱)

جۇراب چۈن من زامان نەسرەفتە
وہ سەر پەنجەى پای ئىستىغنا کەفتە^(۲)

بەدبەختى چۈن من تەن کەفتەى کۆيى
يا خەيال خامى ئەبلە چۈن تۆيى^(۳)

ئەو روتبەى نازك تۆ وە دەروون بەرد
جە رووى گوستاخى تۆ ئارەزووت کەرد

لەب وە تەماى دىل چەند حەسرەتش بەرد
پىش ئاۋلە کەرد فرسەتش ناۋەرد^(۴)

[۷]

(۱) وا دەر ئە کەوئ مەولەوى ئەم پارچە شىعەرەى بۇ ئەو وە تېبى کە گۆرەوى يەكى بىئى
كەلکى بوويى و بە تەما بوويى لە گەل برادەرىكى بىئى گۆرپتەو بە گۆرەوى يەكى باش، بەلام
ئەم داوايەى لىئى نە کردبىئى بە هيواى ئەو کە ئەو خۆى بۆى بگۆرپتەو، کەچى ئەویش
هيچى نەوتبىئى و مەولەوى ھەلە کەى لە کيس چوويىئى. ئەمجا بەم شىعەرەنە قسەى لە گەل
گۆرەوى يە کەى کردبىئى و سكالای دلى خۆى ھەل رشتبىئى.

(۲) جۇراب: گۆرەوى. ئىستىغنا: ئىش بىئى نە بوون. کەفتە: کەوتتو. مەعناى ئەم شىعەرە و
شىعەرە کانى پاشەوہى پىنکەوہ دىئى.

(۳) تەن کەفتە: لەش دا کەوتتو. ئەبلەھ: نە فام.

(۴) پىش: پىئى، قاچى. ئاۋلە: تولۇق. واتە: ئەى گۆرەوى كەسىكى زام نەسرەوتورى وەك
من، كە لە بەر پىئوست بىئى نە بوون و كەلك پىئو نەمان كەوتتوتە سەر لووتى پىم، منى
بەدبەختى لەش سووتاوى سەر كىوان بە هيواى ئەوہ بووم تۆ ئەو پايە بلندەت دەسكىر
بىئى كە ئەو دۆستە بکاتە پىئى، وە تۆى نە فامى خەيال خاويش ھەر ئەو ئارەزووت ئە کرد.
بەلام من بە هيواى رەزا بوونى برادەرە كەم وە بە هيواى ئەو کە ئەو خۆى داوا بکا، ئەوہندە
لىوم جوولاندەوہ وە هيچم نەوت تا پىئى لىوم بوو بە تلۇق، وە ھەلە كەم لە کيس چوو، وە
جگە لە خەفت خواردن هيچم بۇ نەمايەوہ.

[۸]

جه بن کەس (۱)

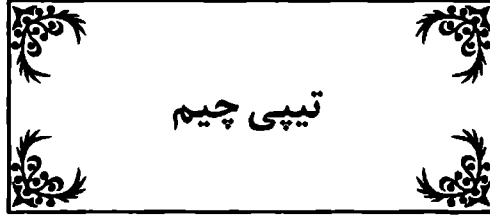
جه بی کەسی ویم تۆم کەردەن وه کەس
نه به کەس شیای، نه به نیمه کەس (۲)

سه ره جه راستی کەردەنم توفهیل
من مهجنوون تۆم، تۆم کەردەن وه لهیل (۳)

[۸]

- (۱) مهولهوی لهم دوو شیعرهی داگلهیی له دۆستیکی هیچ لێ نه هاتوی نه کا.
(۲) واته: له بهر بی کەسی خۆم تۆم کرد به کەسی خۆم، که چی تۆ نه به کەس بووی بۆم
وه نه به نیوه کەس وه ره نجم بی هووده بو.
(۳) توفهیل: «طفیل»، خزمه تکارو شوین که وتوو. واته: من به راستی و دل پاکي سه ری
خۆم کردوو به خزمه تکارو شوین که وتوو تۆ وه خۆم کردوو به مهجنوونی تۆ تۆم
کردوو به لهیلی خۆم.

تیپی چیم

[۱]

چون وه لگ شادس (۱)

چون وه لگ شادی من وای دووری له ییل
وه یشووم بهرد نهو ههرد نهو رشتهی سو ییل (۲)

گیچ سهر کاوان جه سه ردهی بین که ییل
بو مه دان چون بو ی بی وه فایی له ییل (۳)

بی دهس بی چنار زیز خاتر ریش
به ل خاکیش که رو وه سه ردا په ی ویش (۴)

وی کوئل وهی وه کوئل په ی زهردان دهرد
ماساوه نه سهراو ریژان هه رزان کهرد (۵)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم غەزەلە ی بۆ دۆستێکی جافی نار دوو هه که له کۆرستان ماوه ته وه له گه ل
عیلا نه گه زاوه ته وه بۆ گه ره سه یتر، داوای لی نه کا که بگه ریته وه و پینی نه لی دره نگه.
(۲) وه لگ: گه لا. وا: با. وه یشووم: وای شووم، بای نه گبه ت، مه بهس بای سارده. نهو
رشته: تازه ره نگه کراو. سو ییل: سه ییل، نه سه یتره یه که پایزان نه که وی. واته: وه که چون بای
دووری له ییل گه لای دره ختی شادی منی وه راندووه، سارده بای پایزیش گه لای داره
زهرد هه ل گه راوه کانی بردووه به کیوانا، مه بهسی نه وه گه لا به داره وه نه ماوه و زستانی
نزیک بووته وه.

(۳) گیچ: پیچ و نه سرم. کاوان: به رزایی یه کان. که ییل: په ی. بو: بوون. واته: پیچ و لوفه ی
شاخه کان په بوون له سه رما، وه بو نی سه رمایان لی دیت وه که بو نی بی وه فایی یار.
(۴) واته: دار چناره کان له بهر نه وه که گه لایان داوه سه وه، بی دهس که وتوون و زویره
به ریندار بوون، ئیتر مه گه ر گل بکه ن به سه ری خو یانا له بهر دارزانی به رگه که یان.

(۵) وی کوئل: بی یه کوئل. زهردان دهرد: نه وانه تووشی زهردووی هاتوون. ماساوه: ماسی.
ریژان: که وتن. واته: دار بی یه کوئل کان له بهر سه رمای پایز دهردو به لا چوه ته کوئیان، وه
نه وه نده ورده گه لای تالیان داوه راندووه بۆ ناو رووباره کان، ماسی یه کان هه موو مردوون.
که وتوونه ته سه ر ناو، وه ماسی زۆر بووه بۆ نه وانه ی گرفتاری دهردی زهردووین و

کۆچ کەردەن خاسان، چیه‌ری ئیلاخان
 داوۆ وە هەمدا دیسان نە داخان^(۱)
 رۆی حەشر دووری گەردەن بی گەردان
 بی‌واده پیر کەرد کاوان سەر هەردان^(۲)
 هەور نەو زار زار کلاو ئەو کلاو
 مە گیلۆ ئەسەرین مەپزۆ وە تاو^(۳)
 ماچی ئەویش دەرد هەجرانش وەردەن
 یا چون من بالای نازیز گوم کەردەن^(۴)
 وینە ی عوقدە ی پیچ ریشە ی ئەروا و دل
 بەستە بۆ جە نم خووی مۆبەت زەنگل^(۵)

پێوستیان بە ماسی یە تەماشای بکەن تا چاک ببنەو. وە لە کوردەواریدا مەشهورە
 زەردووی دار سەیری ماسی بکا چاک ئییتەو وە دەردە کە ی تووشی ماسی یە کە ئەییت.
 (۱) خاسان: جوان خاسە کان. چیه‌رە: روو. ئیلاخ: کۆستان. داوۆ وە هەمدا: داویانە بە یەکا.
 واتە: هەموو روۆخسار جوانە کان لە کۆستان کۆچیان کردو وە هاتوونە تە خوار لە بەر سەرما،
 وە ئەو کۆستانانە دیسانەو لە داخی کۆچ کردنی کچە شوخە کان روویان گرز کردو وە تەو.
 (۲) رۆ: رۆژ. واتە: دووری نازیزە گەردن بی گەردەن کە ئەو نەندە ی رۆژی حەشر
 ناپەختە لای شاخە بەرزە کان، ئەو شاخانە ی بی وادە پیر کردو وە سەریان سپی کردو وە.
 مەولەوی لە م شیعەر یا تەشبیهتیکی زۆر ناسکی کردو وە: شاخە کانی شوبهاندو وە بە
 ئینسانی دلدار، وە بەفری قەلەپۆپە کانیانی شوبهاندو وە بە مووی سەری دلدارە کان کە
 لە بەر خەم خەفەت بی وادە سپی بووی
 (۳) نەو: نوێ، تازە. زار زار: بە عاجزی و زویری یەو. کلاو: بەرزی. مە گیلۆ: ئە گەپێ.
 مەپزۆ: ئەپزۆی. واتە: هەوری تازە بە عاجزی یەو بە سەر بەرزایی یە کاندای ئە گەپێ و بە تاو
 فرمیسک لە چاوە کانیەو ئەپزۆی.
 (۴) ماچی: ئەلیی. وەردەن: خوار دوو وە. واتە: ئەلیی ئەویش دەردی دووری چەشتو وە،
 یان وە ک من بالای نازیزی گوم کردو وە و ئە گەپێ و ئە گری.
 (۵) عوقدە: گری. ئەروا: ئەرواح، گیان. بەستەبۆ: بەستییستی. خوو: ئارەق. زەنگل:
 زەنگلە. مەعنای ئەم شیعەر و شیعری دوا یی پیکەو دێ.

سیلسیله‌ی پیچ پیچ زولف نازاران
 زهنگله بهستهوه جه دانه‌ی واران^(۱)
 قازان چون یاران ئاواته خوازن
 قه‌تاره بهستن مه‌که‌ران رازان^(۲)
 بی له‌یل، ئاخ، ئامی، جه ئیلاخه‌وه
 په‌ی ئاخ داخ ته‌ک دان به «ئاخ داخ» وه^(۳)
 جه‌یرانان گه‌ل گه‌ل تازه که‌رده‌ن مه‌یل
 فه‌ر وستنه‌ن ئه‌و زی‌د پای هه‌رده‌ی دوجه‌یل^(۴)

(۱) سیلسیله: زه‌نجیر. واران: باران. واته: هه‌ر وه‌کو چۆن ریشه‌ی گیان و دل به‌نمی
 ئاره‌قی خو‌شه‌وستی و مه‌یلی ئازیزان گری ئه‌به‌ستی و ئه‌پچری به‌یه‌کا، هه‌روه‌ها
 زه‌نجیره‌ی زولفی یارانیش قه‌تره‌ی بارانی وه‌ک زنگله‌ پیا شو‌ر بو‌وه‌ته‌وه. چۆنیه‌تی و
 جوانیی ئه‌م شو‌بهاندنه‌ به‌ بیر کردنه‌وه‌یه‌کی ورد نه‌بی دیار نادا، چونکه‌ له‌ لایه‌که‌وه
 ته‌شبهیی «محسوس» به «معقول» وه‌ له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ته‌شبهیی «مرکب» چونکه‌ چ له
 لای «مشبه» وه‌ چ له‌ لای «مشبه به» یه‌وه هه‌ر دیمه‌ن سه‌رنج ئه‌درت.
 (۲) قازان: قازه‌کان. مه‌که‌ران رازان: قسه‌ ئه‌که‌ن. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ره‌ و شیعی دوا‌یی
 پیکه‌وه‌ دئ.

(۳) ئامی: هاتن. ته‌ک دان: پالیان داوه. ئاخ داخ: کێوکه‌ له‌ نزیکه‌ قه‌سری شیرین. واته:
 قازه‌کانی کو‌ستان له‌به‌ر سه‌رمای زستان هاتنه‌وه‌ بو‌گه‌رمه‌سیر، وه‌ وه‌کو هه‌ورپی‌یانی
 موشتاق ریزان به‌ستوه‌وه‌ قسه‌ ئه‌که‌ن، به‌لام داخی گرانم له‌یلان له‌گه‌ل نه‌بوو، به‌ داخ و
 حه‌سره‌ته‌وه‌ به‌ ته‌نیا هاتنه‌وه‌، وه‌ داخی بی له‌یلیدا پالیان داوه‌ به‌کیوی ئاخ‌داخه‌وه‌. له
 هه‌ندی نوسخه‌دا له‌ جیاتی «جه‌ ئیلاخه‌وه‌» نووسراوه «جه‌ له‌یلاخه‌وه‌». له‌ ییلاخ
 ناوچه‌یه‌کی کو‌ستانی یه‌ له‌ کوردستانی ئیران.

(۴) جه‌یرانان: ئاسکه‌کان. فه‌ر وستنه‌ن: فه‌ریان خستوه‌ته‌. زئد: نیشتمان، جیگای له
 دایک بوون. دوجه‌یل: شو‌ته‌که‌ی مه‌جنونی له‌یلا، مه‌به‌س لیره‌ گه‌رمه‌ سیره‌. مه‌عنای ئه‌م
 شیعه‌ره‌ دوو شیعی دوا‌یی پیکه‌وه‌ دئ.

چەم سىياوھ كەي وە ناز دىياكەم
 سەر رەوئىلە كەي جە رەم جىياكەم^(۱)
 ھالاي سەرمەستەن وە شىنۆي لە يىلاخ
 بۆي نەو پايزش نامان وە دەماخ^(۲)
 شەمال شۆ ھۆر كەر بدەر بى درەنگ
 سەيل و تەم زەردى دىدەو دۆ و رەنگ^(۳)
 ھوونەي سەيل چەم وە شە تاوان دا
 تەم دۆ وە رووي زاخان كاوان دا^(۴)
 زەردى رەنگ نە وە لىگ نە و توول نە مامان
 تاليش مالووم بۆ نە و پايز نامان^(۵)

(۱) وە ناز دىياكەم: بە نازەو ھەرواڭيەكەم. سەر رەوئىل: سەر گەلە. رەم: گەلە. لە ھەندى ھوسخەدا لە جىياتى «دىياكەم» و «جىياكەم» نووسراو «دىياكە» و «جىياكە» وە لە جىياتى «سەر رەوئىلە كەي» نووسراو «سەر دەلىلە كەي» واتە: پىشەنگى رىڭگا پىشان دەرە كان.
 (۲) ھالاي: ھىشتا. شىنۆ: شىنە. واتە: ئاسكە كان كۆمەل كۆمەل مەيليان تازە كر دوو تەو ھەتوونە تەو ھە بۆ گەرميان و فەرو بەرە كە تيان خستو ھەتە مەنزىگەي ياران، كە چى لە گەل ئەم سەرماو سۆلەدا كە كۆچى بە ھەمو ھاوئىنە خۆرە كان كر دوو تەو ھە بۆ گەرمە سىر، ھىشتا ئاسكە چاۋرە شەكەي مەن سەرمەستى شىنەي كوئىستانەو بۆنى پايز نەي داو ھە كەلەلەي. مەبەسى مەولەوى لە ئاسكە كان دەستەي نازاران، وە مەبەسى لە ئاسكە كەي خۆي خۆشەويستەكەي خۆبەتى.

(۳) شۆ: بېرۆ. بدەر: بدە. مەعنەي ئەم شىعەرەو دوو شىعەرى دوايى پىكەو ھەي.

(۴) ھوونە: بە خور رۆبىشتەن.

(۵) لىش: لىي. مالووم: مەعلووم، ئاشكرا. واتە: مادەم ئازىز ھىشتا ئاڭاي لە سەرماي پايز نى، شەمال تۆ بە بى تەفرە پى دان ھەلسە بېرۆ لافاۋى چاۋە كانم و تەمى دۆم و زەردىي رەنگم لە گەل خۆت بى، لافاۋى بە خورى چاۋە كانم ھەل كە بە چەمە كاندا، تەمى دۆ كەم بىنرە بۆ شاخە كان، زەردى رەنگىشم بدە لە گەلەي توولە نەمامە تازە كان تا ئازىز سەيرى

مه پهرسو بهو مهیل بی سامانه وه
 های چ خه بهرن جه دامانه وه^(۱)
 واچه پر جه تو جه وی فهراموش
 من دیم، تو حالش نه ژنه وی وه گوش^(۲)
 دیده ش یه ند خه یال بالات بی تیش دا
 راگهی خاونه بی بویه رو پیش دا^(۳)
 یه ند گیلان بهو دهر د شهر نه دهر وون دا
 با بوی دهر د مارو وه رووی هاموون دا^(۴)
 زایفیش گره وه جه کا به رده بی
 بای هه ناسهی سهر د گیچ پیش وه رده بی^(۵)

نهم لافاوو ته م و گه لا زهردانه بکاو بوی دهر که وی که وه رزی پایز هاتوره، به لکو ئیتر ماتل
 نه بی له کوستان و بگه پرتنه وه بو لامان.

(۱) های: نهمه. مه عنای نهم شیعره و شیعری دواپی پیکه وه دئ.
 (۲) واچه: بلن. وی: خو. نه ژنه وی: نه بیسی. واته: نهی شه مال که تو لافاوی چاومت
 هه ل کرد به چه مه کاناو ته می دلتم بهرز کرده وه به شاخه کاناو گه لای نه ونه مامه کانت به
 رهنگی زهردم ره گ کرد، نهو دوسته مهیل بی نه اندازه یه لیت نه پرسن دهنگ و باسی
 دهشت چیه، تیش بی بلن عاشقه که ت که پره له خو شه ویستی تو له خوئی خالی و بی
 ناگایه، من به چاوی خویم دیم حالی نه وه نده ناخوش بوو یاخوا تو به بیستن نهی بیسی.
 (۳) یه ند: نه وه نده. راگه: رنگا. خاو: خه. بویه رو: تی پهری. واته: / چاوه کانی نه وه نده
 وینهی بالای تو یان تیابوو رنگهی خه ویان تیا نه نه بووه وه پیا یانا تی پهر بی، وه خه وی لی
 نه نه که وت.

(۴) گیلان: گه پراوه. مارو: دینتی. هاموون: دهشت و دهر. واته: به دهر دئ له دهر وونه وه
 سهر کرد و یه وه نه وه نده گه پراوه، با بونی دهر ده که ی دینتی به ولاتا.

(۵) زایفیش: زه عیفی. گیچ: خول. واته: نه وه نده لاواز بوو بوو لاوازیه که ی گره وی له کا
 بردبوه وه بای هه ناسهی سارد خولی بی خوارد بوو.

گىچ مەۋەرد پۈۈشش بە ھەناسەۋە
سروەى پۈۈش مەۋات جەرۈۋى تاسەۋە: (۱)

ئازىز شۇخ شەنگ شىرىن تارەنى
ئاهوۋى بى ئاهوۋى ۋەش رەفتارەنى: (۲)

جەلەۋ جەلەۋ گەل سىپى تەتاران
دىن دىدەكەت ۋە چەم مداران: (۳)

ئىلاخان سەردەن بازشان، ئامان
گەرمەسىر ۋەشەن بۆرى ۋە دامان: (۴)

تاگىران ياران ئاهون رەم رەم
باجت ۋە گەردن، خەراجت ۋە چەم: (۵)

(۱) گىچ مەۋەرد: خولى ئەخوارد. سروە: ئەۋ دەنگەى لە پۈشەۋە دىت بە دەم باۋە.
مەۋات: ئەىوت. مەعنەى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دۈۋى دا دى.

(۲) تار: تاق كەۋتن. ئاهوۋ: ئاسك. بى ئاهوۋ: بى عەيب. واتە: پۈۈشى لەشى عاشقە
داماۋەكەت خولى ئەخوارد بە دەم باى ھەناسەى ساردەۋە، ۋە بە سۆزۈ ئىشتىاقەۋە
ئەىوت ئازىزەكەم تۆ ئاسكىكى جوانى شۇخ شەنگى بى عەيبى، ۋە زۆر جوان تار
ئەكەۋى لە ئاسكەكانى تر.

(۳) جەلەۋ جەلەۋ: جەلەب جەلەب، كۆمەل كۆمەل. سىپى تەتاران: ئاسكە تاتارىيە
سىپى يەكان. دىن: دىتن. ۋە چەم مداران: چاۋەپىنى. واتە: گەلە ئاسكە سىپى يە تاتارىيە كان
چاۋەپىنى چاۋ پىن كەۋتنى چاۋتن.

(۴) بازشان: بە جىيان يىلە. ۋەشەن: خۆشە. بۆرى. ۋەرەۋە. واتە: كويستانە كان ساردن،
دەخىلتم دەسىان لى ھەل گەرە، گەرميان خۆشە ۋەرەۋە بۆ داۋىنى چيا.

(۵) گىران: بگرن. رەم رەم: رەۋگ رەۋگ. چەم: چاۋ. واتە: ۋەرەۋە بۆ گەرميان تا كۆمەلى
ئاسكە كان. كە يارە كاتتن. باجت بگرنە ئەستۆى خۇيان ۋە خەراجت لە سەر چاۋ بۆ دانىن ۋە
بۆت بەپىن. مەۋەلەۋى كە باسى گەردن ۋە چاۋ ئە كا ئەۋى ئىشارەت بۆ ئەۋە بكاكە جوانى
گەردن ۋە چاۋى ئاسك بە ناۋبانگە.

[۲]

چهرخه یه تۆنی^(۱)

چهرخه یه تۆنی ئەهی مه یله کهردی
 بهخته یه تۆنی شادی ئاوهردی^(۲)
 خه مه فرسه تی، ئامانه زامان
 ده رده مۆله تی نامه ی له یل ئامان^(۳)
 ته حریر خورده ی ریحان بیزه کت
 ته قریر شیرین شه کهر ریزه کت^(۴)
 یاوا وه سهروه خت خهسته ی ده رده کت
 مه له م دا نه زام دووری کهرده کت^(۵)

[۲]

(۱) مهولهوی جارێکیان ئهروا بۆ «تهوتله» بۆ زیاره تی شیخی «بهاالدین» رحمه الله چهند روژی لهوئێهه مینیتتهوه، بهلام چونکه شیخ نهخۆش ئهبن ناتوانی چاوی پین بکهوئ، لهو بهینهدا شیخ نامهیهکی بۆ ئهتیرئ وههوالی ئهپرسی، ئهمیش بهم شاعرانه وهلامی ئهدا تهوه.
 (۲) چهرخه: ئەهی فهلهک. یه تۆنی: ئەمه تۆی. کهردی: کردت. مهعنا ی ئەم شیعره و شیعری دوا یی پینکه وه دئ.
 (۳) خه مه: ئەهی خه م. ده رده: ئەهی دهرد. ئامان: هاتووه. واته: ئەهی فهلهک ئەمه تۆ بووی ئەم مه یله ت له گهل کردم، وه ئەهی بهخت ئەمه تۆ بووی شادی و خۆشیت هیئا، توخوا سا ئەهی دهردو خه م مۆله تم بدن نامه ی له یلم بۆ هاتووه با بیخوئنه مه وه.
 (۴) ته حریر: نامه ی نووسراو. خورده: ورد. ریحان بیز: ئەو خه ته ی که خه تیریحانی له بهر چا و ئه خا. «ریحانی» جۆره خه تی که. ته قریر: قسه. شه کهر ریز: ئەوه ی شه کهری لئێهوه ری.
 (۵) دووری کهرده: ئەو زامه ی که دووری کردوویه. واته: ئەهی خۆشه وسته که م نامه خه ت ورده کت گه یشت که ئه وه نده جوان بوو خه تی ریحانی له بهر چا و ئه خست، وه قسه جوانه کانت هانت که شه کریان لئێهوه ری وه که و تنه فریای دۆسته کت که گرفتاری ده رده ته، وه بوون به مه له م بۆ ئه و برینه ی که به هۆی دووری تووه په یدا بوون.

من کینان خامهت وه یادم که ردهن
 حوسنت زیاد بو پهی دلان به ردهن^(۱)
 جه مینت هر سات نه جه لایئ بو
 هر جه لا پهی من وه به لایئ بو^(۲)
 نیم نیگات ره فیق تیر نه ندازی بو
 دلهی من نیشان نه جان بازی بو^(۳)
 واتم مهیل دل، پهی که سئ که سهن
 جه تن خوی سوجهت زاهیری وه سهن^(۴)
 خه یالم که فتهی ئاسانه کهی تون
 چ حاجت زاهیر ئاماو ئاموشون^(۵)
 دیام خهیر دووریت زورش ئاوه ردهن
 ئامانئ به لکم ئینه چه پ گه ردهن^(۶)
 هر پاسه شادیش نیهن بهینه تش
 بهل بی به قا بو سزاو مهینه تش^(۷)

- (۱) کینان: کیم. خامهت: قهلمه کهت. واته: من کیم قهلمه کهی تو هیئاومیه ته وه یاد، یاخوا جوانیت همیشه روو له زیادی بی بو فراندنی دلی دلداران.
- (۲) جه مین: جه بین، روخسار. سات: سه عات. واته: یاخوا روخسارت هر تاوی تیشکیک بداته وه، وه هر تیشک دانه وه په کی به لایه ک بی بو من.
- (۳) جانبازی: گیان بهخت کردن. واته: یاخوا همیشه روانیت به لاچاو وه ک تیر ته قاندن واین بو کوشتنی یاران، وه دلی منیش بی به نیشانهی و له گیان بهخت کردنا بی.
- (۴) تن خوا: جیانی. وه سهن: به سه. مه عنای ئه م شیعره و شیعی دوایی پیکه وه دئ.
- (۵) که فتهن: که وتوو. واته: وتم بو که سئ که س بی خو شه وستی دل به سه و پیوست به هاتنی خوی ناکا، منیش خه یالم همیشه له بهر ده رگای تودا که وتوو، ئیتر چ ئیحتیاجی په کم هه په بو هات و چ ی ئاشکرا.
- (۶) دیام: سه یرم کرد. ئامانئ هاتم. مه عنای ئه م شیعره و دوو شیعی دوایی پیکه وه دئ.
- (۷) هر پاسه. هر وه ک. بهینه ت: وه فاو بهین.

سیر ساوون وە چەم ئەو پالای بی گەرد
 چیش ھەر زیاد کەرد دەرد وە بان دەرد^(۱)
 وەشلە وە مەینەت وەخت مەھجووری
 سەدرەحمەت ئەو قەبر دووری و رەنجووری^(۲)
 ئەر سەد تۆی دەروون پەریت قەقنەس بی،
 یانە ی دڵ وە یاد ئاوا بی بەس بی^(۳)
 ئیسە ھەسرەتان، بیم بەد ئەندیش
 ھەر یەك جە لایئ مەکیشۆم پە ی ویش^(۴)
 خوسوس تۆ وە ی رەنگ مەوینوون دلگیر
 چمان دەروونم مەپیکان وە تیر^(۵)

(۱) سیر: تیر. ساوون: بسووم. پالای: کەوش. چیش: کەچی. واتە: بەلام دیتم سوودی نیە، دووریت زۆری ھیناوە بۆم، وتم با برۆم، ئەمە خواپە گەردوون وەك خۆشی یە کە ی زۆر دەوام ناکا، بەلکو سزاو مەینەتیشی زۆر درئژە نەکیشی وە چاوم بە یار بکەوئ و تیر تیر کەوشە بی گەردە کانی بینم بە چاوە کانما، کەچی دەردی زیاد کردم و چاوم بە یار نە کەوت. (۲) وەشلە: خۆزگە. ئەو: لە. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری دواپی پیکەو دەئ. (۳) ئەر سەد: ھەرچەند. تۆی دەروون: تۆی ناو سەك. پەریت: بۆت. واتە: خۆزگە بە دەردو مەینەتە کە ی زەمانی دووری، وە رەحمەت لە و گوۆرە تاریکە ی فیراق کە ئەوسا تیا ئەژیام، ھەرچەند ناوسکم بۆت سووتابوو، وە بووبوو بە قەقنەس، بەس نەبوو مائی دلّم بە یاد کردنەوہت ئاوەدان بوو. (۴) بیم: ترس. بەد ئەندیش: رەقیبی نیاز خراب. مەکیشۆم: رام ئەکیشی. واتە: ئیستە داخ و خەفەت و ترسی بەدکار ھەریە کە لە لایە کەوہ رام ئەکیشن بۆ لای خۆیان. (۵) وە ی رەنگ: بە رەنگی. مەوینوون: ئەبینم. چمان: وائەزانم. مەپیکان: ئەپیکن. واتە: بە تاییەتی تۆ بە رەنگی خەفەتبار ئەبینم وائەزانم دلّیان بە تیر پیکام. ئەش گونجئ شیعەرە کە بەم جۆرە بی: «چەمان دەروونم... تاد» چونکە لە نووسینی کۆنی کوردی دا لە جیاتی جوولە «حرکە» تیپ «حرف» دانە ئەنرا وەك ئیستا، «چمان» و «چەمان» وەك یەك ئەنووسران. بەم پێیە مەعنای شیعەرە کە بەم جۆرە ی لئ دیتەوہ: بە تاییەت ھەر کە تۆ بەم

دَلْ خەرىك مەوج گىجاو دەردەن
 زوانم دايم وىردش ئەى فەردەن: (۱)
 من نە بوون ئازىز گەردەن بلوورى
 كىن رەحمەت كەرۆ وەسلش نە دوورى (۲)
 خاس بى ئەر سەد جار شادى وە باد بىم
 دووراو دوور وە دىن ئاسانەش شاد بىم (۳)
 ئىسە ھا فەلەك كەلەك بەستە وە
 تۆردا و دووريش ھا وە دەستە وە (۴)
 خەفەت وادە تەن، مەينە تان سا دەى
 وەخت بارانەن ئەسرین دەى پەى كەى (۵)

رەنگە ئەيىنم، چاوە كانم دَلْم بە تىر بىرىندار ئەكەن، چونكە ئەو چاوپى كەوتنە ئەبى بە ھۆى
 خەمبار بوونى دَلْ.
 (۱) وىرد: دوعاى سەرزمان. مەبەس قسەيەكەكە ھەمىشە بووترىتە وە. مە عنای ئەم
 شىعرە و شىعرى پاشە وەى پىكە وە دى.
 (۲) نە بوون: نەبم. كىن: كىيە. كەرۆ: بكا. واتە: دَلْم گرفتارى شەپۆلى دەلياي دەردە و
 ھەمىشە وىردى سەرزمانم ئەو يە ئەلئىم: ئازىزە گەردەن وەك بلوورى بىن گەردەكەم، من
 نەبىن چ عاشقىكى تر ئەو ەندە چارە رەشەكە بە يار گە يشتتە كەى خۆزگە بە دوورى بخوازى
 لە بەر ئەو كە ھىچ كەلگىكى لە خۆى دەسگىر نە بووبى.
 (۳) باد: با. بىم: بووم. واتە: باش بوو جارەن ھەرچەند شادى و خۆشىم درابو يە با، بەلام
 خۆ ھىچ نەبىن دووراو دوور دَلْم بە دىتنى بەر دەرگا كەى خۆش بوو...
 (۴) واتە: كەچى وا ئىستە گەردوونى چەپ گەرد كەلەكى بۆ نامە وە تۆرداوى دوور
 خستتە وەى گرتو وە بە دەستى وە. مەبەسى مەولەوى ئەو يەكە تەوتلە بەجى ئەھىلى و
 ئەگە پىتە وە. كۆكردنە وەى «كەلەك» كە پىي ئەپرنە وە لە ئا، لە گەل «تۆردا» كە ھى ماسى
 گرتنە، تەعبىرىكى ناسكە لەم شوپنەدا چونكە گەلئى جار ماسى گر سوارى كەلەك ئەبى و
 ئەچى بۆ ماسى گرتن.
 (۵) پەى كەى: بۆكەيت ھەل گرتو وە. مە عنای ئەم شىعرە و شىعرى پاشە وەى پىكە وە دى.

ئازیزت ئاستەن ھا وە دماوہ
تەنە بۆ بئی گیان سا شو وە راوہ^(۱)

[۳]

چیشەن پەشیویم^(۲)

چیشەن پەشیویم: ماتەمی دلەن
یا کزەى ئامای نامەى بولبولەن^(۳)

(۱) ئاستەن: بە جىي هېشتووہ. دما: دوا. تەنە: ئەى لەش. بۆ: بىي. واتە: ئەى خەفەت ئىتر وادەتەو ئەى مەينەت دابارىي بە سەرما، ئەى فرمىسك نۆش سەرەتە خۆت بۆكەى ھەل گرتوہ، وەك باران دارژىي، چونكە ئازيزتان -كە گیانمە -لاى يار بە جىي ماوہ و لەشم بە تەنياگەرپراوہتەوہ. مەولەوى ئەنجا روو ئەكاتە لەشى و پىي ئەلن ئەى لەش تۆش بە بىي گیان بىي بە رپوہ. لە شىعرەکانى لەمەوپاشیدا رووى قسەى ئەكاتە گیان و لە گەل ئەو ئەدوئ.

[۳]

(۲) بولبول شاعرئىكى بەرزى ھاوچەرخى مەولەوى بووہ خەزى لەكچىكى مەولەوى كردووہ، بەلام خەزەكەى دەرئەبپوہ تا مەولەوى كچەكەى ئەدا بە شوو، جا ھاتووہ قەسىدەيەكى پر لە عاجزى و دوغای شەپرى بۆ مەولەوى نووسيوہ، مەولەوىش لە وەرما ئەم قەسىدەيەى بۆ ئەتيرئ. وا لپرەدا بەر لەوہى كە لە قەسىدەكەى مەولەوى بکۆلپنەوہ قەسىدەكەى بولبول ئەنووسينەوہ:

نیشانەى ناوك نىگای نازاران	يانی سەر دەفتەر سوپای خەمباران
وہ غەلەت مەشھور حال زان دەر دان	پەى ویت وەرپا كەرد ھەناسەى سەردان
نەتىجەى قیاس «قضیەى» «قضاى» تۆ	تەدبیر چەند دل پىي نارەزای تۆ
بزیسكەى ناسۆر دەرد جەستەى من	كزەى كولىباى زام تۆ ژار بەستەى من
گەردەلوول گىيچ ھەناسانى سەرد	دوور نیەن بوزۆت نە سەد گىيچ دەرد
فەلەك وە كوورەى مۆرەى ساختەى دەرد	پەى تەفرەقەى وەسل بشانۆ يەك نەرد
وزۆت نە گىيچا و مەينەتان خەم	رۆى شادى، رووى وەسل نەوینى وە چەم
تا ئاوخانەى دل نەكەللەى سەر بۆ	ئانە شىرىنەن ئەوہل چەمەر بۆ
پەى گەرمى كوورەى مەیل دەروونت	ھەناسەى سەردم ئاما ئەو شوونت

(۳) چیشەن: چىە. ماتەمی: خەفەتبارى. ئاما: ھاتن. واتە: ھى چىە وا پەشىویم، ھەر خۆم خەفەتبارم، یا کزەى ھەناسەى ساردى بولبولە لە نامەكەيەوہ سەرى داوہ؟

شاهید دانای گردین نه حوالان
 وهسن پهی راسی عه رزهی مه لالان^(۱)
 ئیش هام فهدم، ئیش ویم زانان
 دهرده هام دهردهم، دهرده ویم زانان^(۲)
 به لام تو قه زاو بی ته دبیری ویت
 که ردهن پیت ئانا هرچی که ردهن پیت^(۳)
 کهی تو خه یالیکه وه دهر وون ئاوه رد
 هانات که رد نهو من، من بی مه یلیم که رد^(۴)
 تا ته ئسیری بو پهری شهو نالهت
 یا پهی هه ناسه ی سوب دو عاو لالهت^(۵)
 گو یا جه لاویت دهر وونت ئیشان
 بهد دو عایت که رد ته سدیمت کیشان^(۶)

- (۱) دانا: زانا. گردین: هه موو. وهسن: بهسه. واته: نهو خویبهی که ئاگاداری هه موو شتیکه، بهسه بو ئیسپات کردنی راستی ئه م قسانه م که به عاجری به وه بو تی نه که م.
- (۲) ویم: خوم. زانان: زانیوه.
- (۳) ویت: خوت. ئانا: نه وه ته. هر چیو: هرچی. واته: به لام تو یه که م قه زاو قه دهری خواو دو وه م بی سه رو به ریی خوت نه وه یان پی کردی که پی یان کردی.
- (۴) هانات که رد نهو من: هاوارت هینا بو من. مه عنای ئه م شیعره و شیعری دوایی پیکه وه دی.
- (۵) پهری: بو. واته: کهی تو خه یالیکه وات به دلآهات و دهسه و دامینی من بو ویت و من به گویم نه کردی، تا لالانه وه و هاوارو ناله ی شهوت کار بکا له حوزووری خوادا، یا هه ناسه ساردی ته ک دو عای به یانی یانت نه نجامیکی بی.
- (۶) لاویت: لای خوت. ئیشان: ئیشاوه. ته سدیم: زه حمهت. کیشان: کیشاوه. مه عنای ئه م شیعره و دوو شیعری پاشه وه ی پیکه وه دی.

من رۆی مامه‌له‌ی گ‌ردین خاس و که‌س
 جه و راسه بازار شاره‌که‌ی نه‌له‌س^(۱)
 جه سهر دوکانچه‌ی شای سهر توجاران
 هورگرتم کالای به‌لای نازاران^(۲)
 نامان نه‌گۆشت مهر فهرده‌که‌ی من
 فهرده‌ش مه‌زموون بی‌گهرده‌که‌ی من^(۳)
 نهر ههر سات دهردی دهردی و نهر چه‌نی
 به‌یۆ ماچوو ئاخ په‌ی دهردی هه‌نی^(۴)
 یه‌کیۆن جه لام شادی و رهنجووری
 که‌یفی و بی‌که‌یفی نزیکی و دووری^(۵)

(۱) رۆی: رۆژی. خاس: به‌رامبه‌ری «عام»، مه‌به‌س پیایوی خوایه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «که‌س» یش به‌م مه‌عنایه. نه‌له‌س: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ» شه‌و رۆژه‌ی که‌ خوا له‌ عالمی نهر و احدا قسه‌ی له‌ گه‌ل گیانی هه‌موو که‌س کردو موسولمان و کافر له‌ یه‌ك جوئ نه‌بوونه‌وه.
 (۲) شای سهر توجاران: مه‌به‌س خوایه. هورگرتم: هه‌لم گرتوه. واته: گوایه‌ی لای خۆت دلت ئیشاوه و دو‌عای شه‌رت لئێ کردووم، به‌لام له‌ خۆپایی زه‌حمه‌تت کیشاوه، چونکه‌ من خۆم له‌و رۆژه‌دا که‌ له‌ راسته‌ی بازاری شاری «الست بریکم» دا هه‌ر که‌س خه‌ریکی مامه‌له‌ کردن بوو، چوومه‌ سهر دوکانچه‌ی شای سهر بازرگانان و پارچه‌ی به‌لای نازارانم بۆ خۆم هه‌لبژارد، مه‌به‌سی شه‌وه‌یه‌ له‌ رۆژی شه‌له‌دا که‌ خوا چاره‌نوسی دیاری کرد شه‌و دهردو به‌لای به‌رکه‌وتوو و ئیتر باکی نیه‌ له‌ دو‌عای شه‌ری که‌س.

(۳) مهر: مه‌گه‌ر، بۆچی. مه‌عنا‌ی شه‌م شیعره‌ له‌ گه‌ل شیعری پاشه‌وه‌ی دا دئ.

(۴) چه‌نی: له‌ گه‌لی. به‌یۆ: بی‌ت. ماچوو: نه‌لیم. هه‌نی: دیسان. واته: تۆ که‌ دو‌عای شه‌رم لئێ شه‌که‌ی بۆچی شیعره‌ بی‌گهرده‌ خۆش مه‌عناکه‌ی منت نه‌یستوو که‌ شه‌لئێ شه‌گه‌ر هه‌ر سه‌عاتئ دهردیکم توش بی‌و دهردیکی تریش به‌ دوادا بی‌ت، هیشتا تیری پی‌ ناخۆم شه‌لیم خۆزگه‌ دهردیکی تریشم توش به‌هاتایه.

(۵) یه‌کیۆن: یه‌یککه‌. رهنجووری: خه‌فه‌تباری.. مه‌عنا‌ی شه‌م شیعره‌ و دوو شیعری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

مەر چون تۆه لۆای مه حبهت خامی
 قهباي عهشق دل پشت ناته مامی^(۱)
 وهشی و ناوهشی تهاوت زانو
 مهلی نه زانو هر پهلی شانۆ^(۲)
 مهیل و قین ههردوو هر جه شه خسیوهن
 جه ریمه و خهلات شیوهی که سیوهن^(۳)
 لا هور کهرده جه، پهی ئید ته ماشا
 به و شاد، پید ناشاد «کلا و حاشا»^(۴)
 سا هر دوعا کهر با چه رخ چه پ کهرد
 تا تاقه تش هه ن هر بشانو نهرد^(۵)

- (۱) چون: یه کیک و هه لۆا: هه لۆا، شیرینی. خام: کال. قهبا: کهوا.
 (۲) زانو: بزانی. مهلی: مهله. پهلی: پهل. شانۆ: بوه شینی. واته: شادی و خه فته و
 نزیکي و دوری له لای من وهك يهك وان، مه گهر يه کیکي وه کو تو که هه لۆای
 خۆشه وستی دوستانی کال بئ و پشته که وای عه شقی نا ته و او بئ، فه رقی خۆشی و
 ناخۆشی بکا وه له ده لایای عه شقا مه له نه زانی و هر په ل بوه شینی، نه گینا عاشقی
 راسته قینه فه رقی لایه.
 (۳) جه ریمه: جار ان که ناخا کورده کان توپه نه بوون له فه لاج حوکمیان نه دا که
 نه ندازه یه کی تایه تی پاره ی لی بسیرئ، نه وه پئی نه و ترا جه ریمه. که سیوهن: که سیکه.
 مه عنای نه م شیعره و شیعری دوا بی پیکه وه دئ.
 (۴) هور کهرده: هه ل چه ر خاندن. ئید: نه م. پید: به م. واته: قین و خۆشه وستی و جه ریمه
 دانان و خه لات کردن ههردووکیان هر ئیشی خوان، که واته من هه رگیز نه وه نا که م هه ز
 به میان بکه م و خۆشم له وی تریان نه یهت، وه سه یری نه میان بکه م و مل له ویان
 وه چه ر خینم.
 (۵) کهر: بکه. هه ن: هه یه. بشانو: بوه شینی. مه عنای نه م شیعره و شیعری پاشه وه پیکه و
 دئ. له هه ندئ نووسخه دا له جیاتی «نهرد» نووسراوه «دهرد».

من وزۆ ئەو دەرد، ئەو ئەو سەردی مهیل
 ئەو ئەو قەبایل، من ئەو کۆی دوجەیل^(۱)
 خوسوسەن، بولبول جە لای زامداران
 دووری خاستەرەن نە وەسل یاران^(۲)
 نزیکی یاگی تەردیدە ی فەسلەن
 دووری رای خەیاڵ قافلە ی وەسلەن^(۳)
 پەوکه خووگرته ی بەلاو کۆسەنان
 نزیکی بیزار، دووری دۆسەنان^(۴)

(۱) وزۆ: بخاته. ئەو: ناو. قەبایل: هۆزەکان. ئیشارەتە بۆ ئەو که لەیلاکەوتبە ناو
 عەشیرەتەکان و مەجنوون و ئێلی هەردە ی دوجەیل بووبوو. واتە: کەواتە تا پیت ئەکرئ هەر
 دۆعا بکە با چەرخێ چەپگەرد تا پیتی ئەکرئ هەر زاری چارەپەشی هەلدا بۆ من، من
 تووشی دەردو بەلا بکا و مەیلی ئەو سارد بکاتەو، من و ئێلی هەردە ی دوجەیل بکا وەك
 مەجنوون و ئەو بخاته ناو هۆزەکان وەك لەیل.

(۲) خوسوسەن: بەتایبەتی. زامداران: بریندارانی دەردی خۆشەوستی. مەعنای ئەم
 شیعرە و شیعرە دوایی پێکەو دە.

(۳) یاگە: جیگا. تەریدە: «طریدە»، دەربەدەر کراو. فەسل: جیایی. را: رێگا. قافلە:
 کاروان. واتە: من ترسی دۆعای شەرم نیە بە تاییبەتی لەبەر ئەو که بریندارانی زامی
 خۆشەوستی دووریان لا باشتەرە لە گەشتن بە یار، چونکە نزیکی جیگە ی جەردەو
 دەربەدەر بووانی جیایی و دوورکەوتنەو، بەلام دووری رێگای تێپەر بوونی کاروانی بە
 یارگەشتنە. مەبەسی ئەو یە که بە یارگەشتن تووی دوورکەوتنەو ی لەگەل خۆی
 هەلگرتووە لە بەر ئەو ناخۆشە، بەلام دووری پال بە ئیسانەو ئەنێ بۆ بیر کردنەو لە بە
 یارگەشتن، وە بۆ ئەو که بگا بە یار. بەم پێیە دۆعا شەرەکی بولبول ئەبێ بە مایە خێر بۆ
 مهولهوی.

(۴) پەوکه: بۆیە. کۆسەنان: کۆسم، کەۆس کەوتنم. مەعنای ئەم شیعرە و شیعرە
 پاشەو ی پێکەو دە.

نه کۆی نزیکی شادی وه بادم
نه دهووهی دووری وه یادش شادم^(۱)

[۴]

چهرخ ههر ئه و چهرخن

چهرخ ههر ئه و چهرخن تا ئاوهر دو بهرد
دهس ئه و دهس نگین تا خاتهم ئاوهر دو^(۲)

(۱) کۆ: خهرمان. دهووه: سهردهم. واته: بۆیه خووم گرتووه به به لاوکۆس که تنه وه و
بیزارم له نزیکی و حهزم له دووریییه، چونکه له سههر خهرمانی نزیکی دا شادیم بهر باده،
وه له سههر ده می دووری دا شادم به یاد کردنه وهی دۆست.

که وهرامه که ی مهوله وی ئه گاته دهستی «بولبول»، ئه م پارچه شیعره ی تری بۆ ئه نیرئ:	سه رشار سه رخۆش مه یخانه ی «الست»
وه نه شه ی مینای دهس ساقی مه ست	پا به سه ته به قه یید سه ییادی مه عنی
فارغ نه سوورته فیرقه ی «لا یعنی»	سینه خه زانه ی نازک خه یالان
نازک ته ر جه ناز نازک نه وه آلان	شیو بای شانای شیرین ئه تواران
شه ریک تالی و شادی خه مباران	راسته ن نه تیجه ی قیاست سه خته ن
موده عات ئیلزام خه سم به ده بخته ن	به لام ده عوای به خت جه ده لالاته ن
قیاست مه جموع موغاله تاته ن	یه کسه ر عه میقه ن قه زایای ته حریر
غه یر جه وسیله ی ده لیل ته قدیر	خۆ من ئه زانم ئه ده ب ته قسیره ن
واته ی به دکاران جه لات دلگیره ن	بده یه بی مه یلیت وه جایئ یاوان
به واته ی به دان مه گیریم تاوان	سه د نه وه بت یاوان قرینه ی حالئ
ئهیحتیاج چیش بی هانای مه قالی	شاخ جه حال زانیت خه یلیئ ئیشکاله ن
حال نه زانات مونافی حاله ن	په ی ته تممه ی ره د مه ولام کافی یه ن
بی باکیت جه رووی بی ئینسافی یه ن	ئه ر بی وه فایی، وه ر بی مه یلیت که رد
جه به ده بختی من هه رچی بی وه رد	ئه ما حه یف «بولبول» جه ویت هه راس که رد
په ی ته نیا گوئی ویت که س نه ناس که رد	

[۴]

(۲) چهرخ: گهردوون. نگین: مۆرخانه ی ئه مووستیله، مه بهس شان و شکۆی پیغه مبه ره ته یه.

دا بهزم خوسره و شیرین وه همدا
 جام دا وه سهر جهم، جهم وه سهر جهمدا^(۱)
 شوهرت نامهی نام حاتمهش کهرد تهی
 کهرد وه کاسه کهل کاسهی کلهی کهی^(۲)
 ساقی، گهرد ئارد یاران هام فهرد
 مدوم نه دهماخ ئاسیای چهپ گهرد^(۳)

خاتمه: ئەمووستیلە، مەبەس حەزرەتی محمدە کە خاتەمی پێغەمبەرانی. واتە: گەردوون
 ھەر ئەو گەردوونە یە کە بە چەند جۆر وەزعی ھێناوە پێشەو وە نگینی پێغەمبەرەتی دەس
 بە دەس لە ئەناو پێغەمبەرانا گێرا تا گەیانیدی سەر حەزرەتی محمد کە ئاخری
 پێغەمبەرەکانە. مەولەوی لەم شیعەرەدا تەعبیری تکی ناسکی بە کار ھێناوە کە لە دواي «نگین»
 کە مۆرخانەي ئەمووستیلە یە «خاتەم» ی ھێناوە کە بە ئەمووستیلە ئەلین، واتە: وەك چۆن
 پاش مۆرخانەي ئەمووستیلە ئەمووستیلە کە دیت، پاش پێغەمبەرانی ش حەزرەتی محمد
 ھات. کۆکردنەوی «نگین» و «ئەمووستیلە» بە پیتی عیلمی بەدیع ھونەری «طباق» ی تیا یە.
 (۱) دا: دای. وە ھەمدا: بە یە کدا. جام: ئاوژنە کە ی جەمشیدی شای ئێران کە وا
 مەشھورە بە شوئیتیکی بەرزەو دای ئەناو لەشکری دوژمنی لە دوورەو تیا ئەری. جەم
 مەبەس لە جەمی یە کەم و دوو ھەم جەمشیدی شای ئێران، وە مەبەس لە جەمی سی ھەم
 جەمە بە مەعنا کۆمەلانی خەلک. واتە: بەزمی خەسرەو و شیرینی دا بە یە کدا و جامی دا بە
 سەر جەمشیدا و کوشتی و جەمشیدی ھێنا بە سەر خەلکاو کردی بە بەلای گیانیان، یان
 کۆمەلە خەلکیکی دا بە سەر کۆمەلکیکی تراو بە یە کتری فەوتاندنی. مەبەسی ئەو کە بەزم و
 رەزمی ھەزار خەسرەو و شیرین و تەخت و بەختی ھەزار جەمشیدی تێک داو.

(۲) شوهرت: شەرت، ناویانگ. نام: ناو. تەي: پێچانەو. کەي: کە یخەسرەو، یە کیکە لە
 پادشا کۆنەکانی ئێران. واتە: ناویانگی حاتەمی پێچاوەتەو کاسەي کەللەي سەری
 کە یخەسرەوی کرد بە کاسەي کەل. لە کۆکردنەوی «خاتەم» و «تەي» دا بە پیتی عیلمی
 بەدیع ھونەری «تۆریە» پەیدا بوو، چونکە مەبەس لە «تەي» ھۆزە کەي «خاتەم» نیە،
 بەلکەر پێچانەو یە.

(۳) گەرد: تۆز. مدوم: ئەدا. ئاسیا: ئاش. ئەم شیعەرە دوو شیعەری دوايي پێکەو دئی.

سەدای ئاسياوچى مەيۆ پەياپەي
 ئاساو خالى يەن نەوبە تەن سا دەي^(۱)
 ھەر كاتت زانا چەرخى وەر دەوہ
 چون ياران دانەي ئىمەيچ ھەردەوہ^(۲)
 نە ھەر سەردەشتى كشتى كرىابۆ
 وە جوئى چەمەي چەم ئاو نەدرىابۆ^(۳)
 نەياو ابۆ خاس دانەش بەو ئاوہ
 لايق نين بەردىش بەو ئاسياوہ^(۴)
 فيدات بوون ئامان سا ھۆر كەر با بەي
 وە سەر كشتەم دا پەي پەي جەو جوئى مەي^(۵)

(۱) ئاسياوچى: ئاشەوان. مەيۆ: دىت. ئاساو: ئاش.

(۲) وەر دەوہ: سوورپايەوہ. دانە: دەنك. باراش. ھەردەوہ: ھارپىيەوہ. واتە: ئەي ساقى ئاشى گەردوون بۆنى ئاردى لاشەي ھارپاوى ھارپىيان ئەدا بە لوتما، بە سەرەمپىش ئاشەوان دەنگى دى ئەلئى ئاش خالى يەو سەرەتەنە فەرمون ئەي خاوەن باراشەكان، جا ھەر ئەوئەندەت زانى ئىمەيش سوورپىكمان خواردو ئاشەكە دانەوتلەي ئىمەيشى ھارپى. مەبەس لەم شىعرانەدا لە «ساقى» خواي گەورە، وە لە «تۆزى ئارد» خۆلئى لاشەي رزىو، وە لە «ئاش» گەردوون، وە لە «ئاشەوان» فرىشتەي گيان كىشان، وە لە «دانە» لەشە. واتە: ھارپىيان ھەموو مردن و سەرەي ئىمەيش ھاتوہ.

(۳) كشتى: زەرعاتىك. كرىابۆ: كرابى. جۆ: جۆگە. چەمە: سەر چاوگە. چەم: چاۋ. نەدار بۆ: نەدار بى. مەعناي ئەم شىعرەو شىعرى دوايى پىنكەوہ دى.

(۴) نەياو ابۆ: نەگەيشتېن. بەردىش: بىبەن. بەو: بۆ ئەو. واتە: ھەر كشت و كالىك لە ھەر دەشتىكا كرابى، مادەم بە فرمىسكى لە ترسى خوا دارزاۋ ئاو نەدرابى، وە دەنكە كانى بەو ئاوہ پى نەگەيشتېن، لايقى ئەوہ نىبە بىبەنە ئەو ئاشە. لەم دوو شىعرەدا مەبەس لە «دەشت» لاشەي ئادەمىزاد، وە لە «كشت» كەردەوہ، وە لە «جۆگا» سەرچاۋەي خوا پەرسىيە. واتە: تەنھا كەردەوہي چاك شايانى ئەوہ يە بىرئت بۆ ئەو دنيا.

(۵) بوون: بىم. ھوركەر: ھەل كە. بابەي: بابىت. مەعناي ئەم شىعرەو دوو شىعرى دوايى پىنكەوہ دى.

ئەر سەد كشته كەم ئاخىر كارشەن
 ھەفتە كەى ئاخىر نەو وە ھارشەن^(۱)
 بەلام بەل تەل تەل كەشىو كەرۆ
 جەى ئاخىرەو ە دانائوى وەرۆ^(۲)
 ھەيفەن تۆ مىراو سەر جۆى بادە بى
 وە ھەر كەس بە قەد كەفاف دادە بى^(۳)
 مەن كشتەم روزهرد ھام فەردانىش بۆ
 دانەم روو سىيائى ھام دەردانىش بۆ^(۴)

(۱) ئەر سەد: ھەرچەند. ئاخىر كارشەن: دوايى يەتى. نەو بەھار: بەھارى نوئى. كە لە ئاخىر ئوخرى بەھارا باران ئەبارئى و گىيائى وشك بوو سەوز ئەكاتەو، ئەلئىن بەھار نوئى بوو تەو.

(۲) كەسىو: كەشك. كەش كىشمان و ھەل چوونە. كەرۆ: بكا. دانائو: دانە ئاو، يەك باران كە بدالە دەغلل و بى بووژئىتەو. وەرۆ: بخوا. واتە: دەسم دامىنت بە قورىان ئەو جۆگەى شەرابە ھەل كە با پەى دەر پەى بىت بە سەر كشت و كالى مەن دا، تا ھەر چەند تاخرو ئۆخىرەتى و دوا ھەفتەى بەھارى نوئى يەتى، لقەكانى ھەل چەن و لەم دوا دوايى يەدا ئاوى بچۆنەو. مەبەسى ئەو يە ھەرچەند عومرم گەيشترو تە ئاخى، وە تا ئىستا ئىشىكى باشم نەبوو، با بە بىن كەدەو يەكى چاك نەرم، تەو فىقەم بدەو كارئك بكە چاكە يەك بكە و تە رىزى كەدەو كەنمەو.

(۳) مىراو: ئەو ەى سەر پەرىشتى ئاوى جۆگە كان ئەكاو دابەشى ئەكا بە سەر زەرعات كەرانا. بادە: مەى. كەفاف: ئەو ەندەى بەش بكا. دادە بى: دايتت. مەعناى ئەم شىعەرەو شىعەرى دوايى پىكەو ە دى.

(۴) واتە: ھەيفە تۆ مىراوى جۆگەى مەى بى و بە ھەر كەست بەشى ھالى خۆى دابى، كەچى مەن بىن بەش بكەيت، مەنىش دەغلە كەم وشك بىن و بىن بە پووش، وە دانە و تىلەى سەر خەرمانە كەم رەش بىتەو. مەبەسى ئەو يە ھەيفە تۆ ھەموو شتت بە دەس بى و، كەچى مەنىش بە ھۆى بەد كەردار مەو ە روزهردى لائى ھاوپرئىيان و روو رەشى حوزوورى تۆ بىم، مەولەوى بە ھىنانەو ەى وشەى «پروو زەرد» و «پروو سىيا» بەرامبەر «كشت» و «دانە» ئىشارەتى بۆ ئەو كەدەو كە دەغل ئەگەر بارانى نەبوو، ساقە كەى زەرد ئەبى و گولە كەى رەش ئەبىتەو ە دەنكە كانى ئەبەن بە كۆپروو.

[۵]

چون چیهره‌ی خه‌یال^(۱)

چون چیهره‌ی خه‌یال روخساره‌که‌ی ویش
 نه تۆی په‌رده‌ی دلّ مه‌عدومی دلّ ریش^(۲)
 نمانا جه‌مین شای سوّسه‌ن خالان
 که‌م‌که‌م جه‌گۆشه‌ی لای سیامالان^(۳)
 زه‌مین مننه‌ت‌بار پا منیاو مه‌ویه‌رد
 جارجار وه رووی ناز باوه‌شپن مه‌که‌رد^(۴)
 باوه‌شپن مه‌که‌رد نه‌و سه‌فحه‌ی بی‌گه‌رد
 نازکیش جه‌باد ئی‌حیتات مه‌که‌رد^(۵)

[۵]

(۱) مه‌وله‌وی به‌م قه‌سیده‌یه ته‌عریفی نازاریکی جاف نه‌کا که له‌ودیبوی ده‌واره‌وه خۆی ده‌رخستوه.

(۲) چیه‌ره: روو. نه تۆی: له‌ناو. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌وه شیعی‌ری دوابی پیکه‌وه دئی.

(۳) نمانا: ده‌ری خست. جه‌مین: جه‌بین، ناو چاو. سوّسه‌ن: گولیککی په‌مه‌یی تۆخه له‌کوێستانه‌کانا ئه‌پروئ. سایوال: ده‌وار. واته: شای سوّسه‌ن خاله‌کان ورده ورده له‌پشتی ده‌واره‌وه خۆی پیشان دا، وه له‌دیمه‌نی روخساری خۆی نه‌چوو له‌دلّی کون کون بووی مه‌عدومی دا. مه‌وله‌وی وای داناوه‌که‌ ئه‌و نازاره ئه‌وه‌نده شوخ و جوانه هیچ شتیک نه‌بو ئه‌وه ده‌س بدا پیتی بشوبه‌پیتروئ جگه له‌وێنه‌ی خۆی له‌دلّی ئه‌م‌دا. له‌م دوو شیعه‌ره‌دا ته‌شبییه «محسوس» کراوه به «معقول» واته وێنه‌ی راسته‌قینه‌ی یار له‌په‌نا ده‌وارا ته‌شبییه کراوه به وێنه‌ خه‌یالی‌یه‌که‌ی له‌دلّی مه‌وله‌وی‌دا، وه ئه‌و ده‌واره ره‌شه‌ی که یار خۆی له‌و دیویه‌وه ده‌رخستوه، ته‌شبییه کراوه به دلّی بریندار و ره‌ش بووه‌وه‌ی مه‌وله‌وی. به پیتی ئه‌م ته‌شبییه ئه‌بێ وێنه‌ی خه‌یالی‌یه‌که‌ی ئه‌و نازاره له‌دلّی مه‌وله‌وی‌دا، جواتر بێ له‌وێنه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی، وه ئه‌بێ دلّی مه‌وله‌وی له‌ده‌وار زیاتر ره‌ش بوویته‌وه. ئه‌م جووره ته‌شبییه لای ئه‌دبیه‌کان ته‌شبییه‌کی زۆر جوان و په‌سه‌نده.

(۴) منیا: دای ئه‌نا. مه‌ویه‌رد: تی‌ئه‌په‌ری. مه‌که‌رد: ئه‌ی کرد. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ره به‌سراوه به شیعی‌ری دوابی‌یه‌وه.

(۵) نازکیش: ناسکیی. باد: با. واته: منته‌ی ئه‌نایه سه‌ر زه‌وی و پیتی پیا ئه‌ناو تی‌ئه‌په‌ری،

نه توئی تاریکی تای شهدهی بی گهرد
له تافهت چون ناو حه یات مهوج مهوهرد^(۱)

غهریب بیم چه نیم که ره م نمانا:
وه سه وقات په ریم خه ده نگی شانا^(۲)

نهر سه د چون یاران گیان ته سلیم که رد م
خاس بی په ی یادگار خه ده نگی به رد م^(۳)

[۶]

چه مان هم قامهت

چه مان هم قامهت که یفم، خه مباره ن
زه ردی نه روی دل زه وقم دیاره ن^(۴)

جار جار تکیش له روی نازه وه روخساری بی گهردی خوی باوه شین نه کرد، روخساری
نه وه نده ناسک بوو ناسکی به که ی نه ترسا له شنه ی بای باوه شینه که زیانی پی بگه به نی.
(۱) تا: تال. له تافهت: ناسکی. مهوج مهوهرد: شه پۆلی نه دا. واته: له ناو تاله ره شه کانی
پووشینه بی گهرده که به وه ناسکی شه پۆلی نه دا وه ک چۆن ناوی حه یات له تاریکایی به که ی دا
شه پۆل نه دا. له م شیعره دا مهوله وی ته شبیهی ناسکیی کردوه به ناوی حه یات، وه
ته شبیهی تاله ره شه کانی سه رو پووشینی یاری کردوه به تاریکایی به ی که نه لاین ناوی
حه یاتی تیایه.

(۲) بیم: بووم. چه نیم: له گه لم. نمانا: پیشانی دا. سه وقات: دیاری. په ریم بۆم. شانا:
وه شانندی. واته: غهریب بووم بیا وه تی له گه ل کردم، تیرنکی به دیاری بۆ وه شاندم.
(۳) واته: هه رچه ند منیش وه کوو یاران گیانم ته سلیم کردو کوژرام، به لام هه ر باش بوو
تیرنکم له گه ل خۆم برد بۆ یادگار.

[۶]

(۴) چه مان: چه میوه ته وه. ری شی تی نه چی «چه مان» بی به مه عنای «نه لئی، کانه». واته:
بالای که یف و شادیم له خه فه تدا چه میوه ته وه، یان: نه لئی بالای که یفم خه فه تباره، وه
زه ردی به سه ر روخساری دلی زه وقمه وه دیاره.

تەوق خەم گەردەن شەوقە كەم بەستەن
كەف پاى شادىم خار تى شكەستەن^(۱)
ساقى، سادە خىل جام مەى وە كەف
دەرويش، ئامانەن كەفى نە رووى دەف^(۲)
خو نەوى فرسەت جارى نە جاران
ھەر پۆس وە مەشت بىم پەى دىن ياران^(۳)
چەپ گەرد جە خاتر ویش ھەرگىز نە وىيەرد
كەى بى جاميمان پەر جە بادە كەرد^(۴)
ئىمە با ساتى بە زميمان جەم بو
لادى ھەر خاسەن نەر سەد كەم بو^(۵)
من نالە، تو دەف، نەو ساقى يا دورد
ھەنى فەرد دەرد مەينەت گەردەن ورد^(۶)

(۱) كەف: لەپ. خار: دېرك. واتە: تەوقى خەم و خەفەت چۈۈتە ئەستۆى شەوقم، لەپى پىي خۇشيشم دېركى تيا شكاۋەتەۋە.

(۲) كەف: لەم شىعەرەدا مەبەس لىي لەپى دەستە. مەعنای ئەم شىعەرەۋ شىعەرى پاشەۋە پىنكەۋە دى.

(۳) نەوى: نەبوو. پۆس وە مەشت: ئەۋەى دەس كىشى چەرمى لە دەستايە، بەۋ رەنج بەرانە ئەلېن كە دەس كىشى چەرم لە دەس ئەكەن و دېرك ئەدوورنەۋە. دىن: چاۋ پىن كەۋتن. واتە: دەخىلتم ئەى ساقى كە پيالەى مەى ئەگىرى، پيالەىە كمان بدەرى، تۆيش ئەى دەرويش دەسى بدە لە دەفەكەت و ھەندىكمان بو لىدە، خو جار ئىكيان ھەلمان بو ھەل نەكەۋت و ھەمىشە ھەر لە رەنج كىشانانا بوۋىن بو چاۋ پىن كەۋتنى يار.

(۴) خاتر: خەيال. نەۋىيەرد: لاي نەدا. واتە: فەلەك ھەرگىز لە خەياللى خو لاي نەدا، ۋە جار ئىك نەبوو كە پيالەىە كمان بو پەر بكا لە مەى.

(۵) واتە: با ئىمەيش تاۋنك كۆ بىينەۋەۋ كۆرمان گەرم كەين، ئەۋ تاۋە ھەرچەند كەمىش بى باشترە لە ھىچ.

(۶) ساقى: شەرابى بى گەرد. دورد: خەلئە. ھەنى: ئىتەر. واتە: من ئەنالئىنم تو دەف لىدەۋ

[۷]

چیش واچۆ مه‌عدووم^(۱)

چیش واچۆ مه‌عدووم خه‌سته‌ی مه‌هجووریت^(۲)
 حال دیده‌و دلّ جه‌ دهرد دووریت
 بدیه به‌و ده‌جله‌ی بی‌که‌ناره‌دا
 ره‌وانه‌ن وه‌ به‌ین به‌غدا شاره‌دا^(۳)
 سه‌یر که‌ر نه‌و گه‌رماو شه‌راره‌ی تاوه
 هوه‌یدان هامن جه‌لای به‌غداوه^(۴)
 نه‌و ئاخ‌ر وشکاو نه‌سرین دیدم
 ئید دمانه‌فس دلّ‌ه‌ی خه‌م دیدم^(۵)
 جه‌و گه‌رماو جه‌و ئاو به‌رگوزیده‌که‌م
 ته‌فتیش که‌ر حالات دلّ‌ه‌و دیده‌که‌م^(۶)

ساقی‌یش شه‌رابی بن‌گه‌رد یا خلت‌ه‌ی بنی‌پیاله‌ی دۆستانمان به‌ سه‌را بگپیری، شیعی‌ری
 دهردو مه‌ینه‌تیش ملی‌ بشکی‌و گۆپری گوم‌ بی‌. مه‌وله‌وی له‌م شیعه‌ره‌دا ده‌وری خۆی و
 ساقی‌و ده‌روئشی دیاری کردوه له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا.

[۷]

(۱) مه‌وله‌وی له‌ ۱۲۹۲ی هه‌ئهم پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی نووسیوه‌ بۆ مه‌حمود پاشای جاف‌که‌
 نه‌و کاته‌ مائی له‌ به‌غدا بووه‌ له‌ وه‌رامی نامه‌یه‌کیا که‌ بۆ هه‌وال‌ پرسینی مه‌وله‌وی نار‌دبوو.
 (۲) چیش واچۆ: بلتی‌ چی. واته‌: منی‌ گرفتاری‌ دهردی‌ دووریت، بلیم‌ چی‌ و چۆنت‌ بۆ
 باس‌ بکه‌م که‌ دیده‌و دلّم له‌ ناو دهردی‌ فیراقت‌ چی‌یان لئی‌ هاتوه‌.
 (۳) بدیه‌: بپروانه‌. بی‌که‌نار: بی‌قه‌راخ، مه‌به‌س‌ گه‌وره‌یی‌ ده‌جله‌و زووری‌ ئاوه‌تی.
 ره‌وانه‌ن: به‌ ساقی‌ نه‌پروا. مه‌عنای‌ نه‌م شیعه‌ره‌و سنی‌ شیعی‌ری‌ دوایی‌ پیکه‌وه‌ دئ.
 (۴) هوه‌یدا: ئاشکرا. هامن: هاوین. (۵) نه‌فه‌س: هه‌ناسه‌. دیده‌: دیتوو.
 (۶) به‌رگوزیده‌: هه‌لبژارده‌. واته‌: سه‌یرئکی‌ نه‌و ده‌جله‌ پان‌و پۆره‌ بکه‌که‌ به‌ ناوه‌پاستی

[۸]

چەم پەي نەرش پات

چەم پەي نەرش پات موژەش چون خارەن
بەلام چيش كەرۆ چارش ناچارەن^(۱)

چەني تاوۆ تەرك پابۆست كەردەن
سەوگەندش وە زولف سيباي تۆ وەردەن^(۲)

[۹]

چون شەمالەي نور

چون شەمالەي نوور گر گرانمە
پەي پاس ماران زەنگ زرانمە^(۳)

بەغدادا تى ئەپەي، وە سەرنجى بدەرە تىنى گەرمای ھاوینی بەغدا، ئەویان دواتكى
فرمىسكى چاوه كانمە و ئىتر وشكاویان ھاتووه، ئەمیشیان دوا ھەناسەي دلە خەفە تبارە كەمە.
جا بەو گەرمای بەغدادا ئاوی دەجلەدا بزانه حالى دل و چاوم چۆنەو لىي ورد بىەرەو
تى ئەگەي لە چى يام.

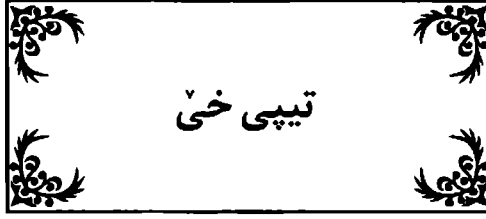
[۸]

(۱) چيش كەرۆ: چى بكا. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەري دوايى يىكەوہ دى.
(۲) چەني تاوۆ: چۆن ئەتوانى. سەوگەند: سوین. واتە: ھەرچەند چاوه كانم بۆ ئەوہ
ناشىن لە بەر يىتا بكەون چونكە برژانگە كانم وەك درك وان و قاچت برىندار ئەكەن، بەلام
چاربان ناچارە چونكە سوینديان بە زولفى رەشى تۆ خواردووه كە ئەبى قاچت ماچ كەن
لەبەر ئەوہ كە زولفە كانت ئەوہندە درژن گەيشتوونەتە قاچت، وە ناتوانن دەس لەو
سوینەيان ھەلگرن.

[۹]

(۳) شەمالەي نوور: كرمىكە ھاوینانە دەرئەكەوئ و بە شەوان لە دوورەوہ تيشك ئەداتەوہ،
بىيشى ئەلین «گۆ ئەستیرە» گر گرپان: گەپان و درەوشانەوہ. زەنگ زران: زەنگ لى دان.

تیپی خئی

[۱]

خورشید سه‌مای

خورشید سه‌مای شیرین جه‌مالان
ره‌شك ئەفزای گرووی دیده غه‌زالان^(۱)

دانه‌ی شهو چراغ خه‌زانه‌ی هه‌ستی
مه‌زه‌ی نه‌شه‌ی عشق باده په‌ره‌ستی^(۲)

ده‌رگای مه‌دینه‌ی حوسن مه‌حبوبی
نور ئەفزای دیده‌ی جه‌رگه‌ی یه‌عقوبی^(۳)

(۱) خورشید: خۆر. سه‌ما، «سما»، ئاسمان. ره‌شك ئەفزای: داخو خه‌فه‌ت زیادکه‌ر. گروو: گرووه، کۆمه‌ل. واته: ئەمی بریسه‌که‌دار وه‌ک روژ به‌ ئاسمانی جوانانه‌وه، ئەمی زایدکه‌ری خه‌م و خه‌فه‌تی شهو جوان خاسانه‌ی که‌ چاویان وه‌ک چاری ئاسک وایه. هۆی وه‌سف‌کردنی شهو خۆشه‌وسته‌ به‌ زیادکه‌ری داخو خه‌فه‌تی جوانان له‌به‌ر شه‌وه‌یه‌که‌ شه‌وه‌نده‌ جوانه، هه‌رچه‌ند شه‌وان سه‌یری شه‌که‌ن به‌خیلی پێ ئەبه‌ن و داخی دلێان زیاد شه‌بن. (۲) دانه: گه‌وه‌هر. شهو چراغ: شهو وه‌ک چرا ئەدره‌وشیته‌وه. هه‌ستی: بوون، گیتی. واته: ئەمی گه‌وه‌هه‌ری شهو دره‌وشاوه‌ له‌ گه‌نجینه‌ی گیتی دا، ئەمی شه‌وه‌ی که‌ بۆ دل‌داری وه‌ک مه‌زه‌ وای بۆ مه‌ی خۆر. مه‌به‌سی شه‌وه‌یه‌ وه‌ک چۆن مه‌ی خوار‌دنه‌وه‌ بێ مه‌زه‌ نابێ، جیهانی خۆشه‌وستی ش ئەمی تیا نه‌بێ به‌ هیچ دانانێ.

(۳) مه‌دینه: شار. نور ئەفزا: رووناکی زیاد که‌ر. جه‌رگه: کۆر، کۆمه‌ل. یه‌عقوبی: شه‌وانه‌ی موشتاقی چاو پێ که‌وتنی یارن، وه‌ک چۆن هه‌زرتی یه‌عقوب موشتاقی چاو پێ که‌وتنی یوسفی کورپی بوو. واته: ئەمی ده‌رگای شاری خۆشه‌وست بوو له‌ به‌ر جوانی، ئەمی زیاد که‌ری رووناکی چاوی شه‌وانه‌ی چاوه‌روانی یار شه‌که‌ن. مه‌وله‌وی ته‌شبیهی یه‌که‌می ئەم شیعره‌ی له‌و هه‌دیه‌سه‌ وه‌رگرتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: «أنا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيٌّ بَابُهَا». واته: من ده‌رگای شاری زانستم، وه‌ علی ده‌رگا که‌یه‌تی. وه‌ ته‌شبیهی دووه‌مه‌یشی له‌ مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌زرتی یوسف وه‌رگرتوه‌ که‌ له‌ قورئانا ئەفه‌رموویت: یه‌عقوب به‌ هۆی گوم بوونی یوسفی کورپه‌وه‌ کورپه‌ بوو، به‌لام هه‌ر که‌ یوسف کراسه‌که‌ی خۆی له‌ میسه‌ره‌وه‌ بۆ نارد هێتای به‌ چاویاو چاوی روژن بووه‌وه‌.

خودا وه تۆش دان بالای عه‌ره‌ری
هه‌ر لایق وه تۆن شیوه‌ی دلبه‌ری^(۱)
کالای شیرینی وه بالات بریان
تاس مه‌حبوبیت نه‌ عالهم زریان^(۲)
نیگای خوماریت خه‌مبارم که‌رده‌ن
ژار مار دهرد وه دل‌دا به‌رده‌ن^(۳)
به‌ وینه‌ی نه‌چیر زمان ئاوه‌رده‌م
نیش گولولوله‌ی خه‌مباری وه‌رده‌م^(۴)
په‌له‌په‌ل په‌ی گیان نه‌ ده‌س تۆ به‌رده‌ن
په‌نام وه په‌نای فیراقت که‌رده‌ن^(۵)
ئیسه‌ بی‌ نامان خه‌سته‌ی هیجرانم
سه‌ر که‌رده‌ن هووناو نه‌ تۆی زامانم^(۶)
نه‌ سه‌برم چه‌نی دووریت مه‌سازۆ
نه‌ وه‌سلت وه مه‌یل دلم نه‌وازۆ^(۷)

- (۱) وه تۆش دان: به‌ تۆی داوه. عه‌ره‌ری: وه‌ک عه‌ره‌ر که‌ دارئکی به‌رزه وه‌ک چنار.
(۲) بریان: براوه. تاس: ته‌پل. زریان: زریاوه. واته: کالای جوان چاکی براوه به‌ بالات و ناویانگی خو‌شه‌ویستیت له‌ جیهانا ده‌نگی داوه‌ته‌وه.
(۳) نیگا: روانین. خوماری: مه‌ستانه. به‌رده‌ن: بردوه.
(۴) گولولوله: گولله. واته: وه‌ک نه‌چیری راو بریندار بووم و نازاری گولله‌ی خه‌فه‌تم چه‌شتروه.
(۵) به‌رده‌ن: رزگار کردن. واته: بۆ ئه‌وه‌ی به‌ تیری چاوت گرفتار نه‌بم و گیانم رزگار که‌م له‌ ده‌ست، به‌ هه‌له‌ داوان په‌نام برده‌ به‌ر دوور که‌وتنه‌وه‌ لی‌ت.
(۶) واته: که‌چی ئیستا تووشی دهردی بی‌ئهمانی دووریت بووم و خو‌شناو له‌ زامه‌کانمه‌وه‌ لی‌شاوی کردوه.
(۷) چه‌نی: له‌ گه‌ل. مه‌سازۆ: نه‌سازین. نه‌وازۆ: نه‌لاوینیته‌وه. واته: نه‌سه‌بری من و دووری تۆ پیکه‌وه‌ نه‌گونجین، وه‌ نه‌ وه‌سلشت به‌ خو‌شه‌ویستی یه‌وه‌ دل نه‌واییم نه‌کا.

نە یارای خەيال وه سال تۆمەن
 نە تاب دووری خەيال تۆمەن^(۱)
 دل مەندەن نە بەین خوڤ و رجادا
 مەزانۆ راش کام یاوۆ ئەو لادا^(۲)
 مەرتۆ وه کەرەم تە شریف باوهری
 یا وه لای وه سلّت رابە ریش کەری^(۳)
 وەر نە، ئازیزم، قەسەم وه نامەت
 سەرگەردان مەبو تا رووی قیامەت^(۴)

- (۱) یارا: ماوهی فرسەت. تاب: توانا. واتە: نە فرسەتم هەیه بێر لە وه سلّت بکە مەوه، وه نە توانای ئەو مەهیه دوور بێم لە خەيال کردنەوه لیت.
- (۲) مەندە: ماوه تەوه. مەزانۆ: نازانی. یاوۆ: ئەگات. واتە: دلّم ماتل ماوه لە نیتوانی ترسی نەگە یشتن بە تۆو هیوای گە یشتن دا، وه نازانی رینگای ئەچیتە سەر کامیان.
- (۳) باوهری: بێنیت. واتە: مەگەر یا تۆ بە پیاوهرتی خۆت تە شریف بێنی بو لام، یا رینگای پێشان دەی که لە کوئی وه ئەگاتە گە یشتن بە تۆ.
- (۴) نامەت: نامت، ناوت. واتە: ئەگینا گیانە کهم قەسەم بە ناوت، دلّم تا روۆزی قیامەت بە سەر گەردانی ئەمینیته وه. ئەش گونجی «نامەت» نەبی «نامت» بێ، وه «قیامەت» نەبی «قیامت» بێ بە مەعنای «راست بوونەوهت». بەم بێ بە مەعنای شیعرە که بەم جوۆرە ئەبی: ئەگینا ئازیزم قەسەم بە ناوت، دلّم تا ئەو روۆزە ی تۆ هەل ئەسیتە وه بێنی بو لای، هەر سەرگەردان ئەبی.

[۲]

خامهس سہراویژ (۱)

خامہی سہراویژ نہ چای سیایی
مہرپژۆ تہسرین شہکواہی جیایی (۲)
نامہی سہد شکہنج وہ ہم پیچ و ہردہن
چون من سہر تا پاش شکستہی دہردہن (۳)
دہوات دووی سیاش جہ دہم مہخیزۆ
نامہ سیا خاک وہ سہر مہرپژۆ (۴)
دہوات دووی دہروون گپیچ دان وہ ہمدا
لیقہ ویش کیشان وہ لیستہی خہمدا (۵)

[۲]

(۱) مہولہوی تہم غمزلہی بۆ برادہرتکی نووسیوہ، گلہیی تیا تہ کا لہ چہرخی رۆزگار بہ
بۆنہی تہوہوہ کہ مالہ کہی تاگری تہ چوہوہ کتیب و ہہلبہستہ کانی سووتاون.
(۲) خامہ: قہلم. سہراویژ: سہرہ و خوار. چا: چال. مہرپژۆ: تہرپژۆ. واتہ: قہلہ کہم کہ
سہرہ و خوار بوہ تہوہوہ کہ توتوہ تہ ناو چالی رہشی شووشہی مہرہ کہب، لہ داخی
دووری دۆست تہگری و سکاالی حالی خۆی تہنووسی. مہبہسی لہ گریانہ کہی تہوہ تہ کہ
مہرہ کہب لہ نووکہ کہی تہتکی.
(۳) شکہنج: شکاندنہوہ، قہد کردن. و ہردہن: خوار دووہ. واتہ: کاغزہ کہم کہ تہوہندہ
دوورو درئژہ سہد جار قہد کراوہ، پیچی خوار دووہ بہ یہ کاو و ہک من ہہموو لہشی لہ تاو
دہرد تیک شکاوہ.
(۴) دہوات: شووشہی مہرہ کہب. دوو: دووکہل. مہخیزۆ: ہہل تہسی. واتہ: شووشہی
مہرہ کہبہ کہم دووکہلی رہشی لہ دہم دہر تہر تہچی، کاغزہ کہشم خۆلہ رہشہ تہ کا بہ
سہری خۆیا. مہولہوی لہم شیعردا نیشارت بۆ تہوہ تہ کا کہ جاران لہ حوجرہ کانا بہ
مہرہ کہبی رہش تہیان نووسی، ہہندئ جار کہ مہرہ کہبہ کہ ماوہ یہک بہ کار تہ ہینرایہ، کہ
قہلمیان تیا را بدایہ، ہہلمیککی رہشی لی ہہل تہسا. ہہروہا نووسراو کہ وشک
تہبوایہ تہوہ خۆلیان پیا تہ کرد تا وشکی بکاتہوہ، تہنجا خۆلہ کیان دائہوہ راند.
(۵) لیقہ: جاران کہ بہ مہرہ کہبی رہش تہیان نووسی پارچہ بہرۆبہ کیان تہخستہ ناو

خامە شەوق وەردەن دەم مەكەردەوہ
 زار زار مەنالۆ وە دەم دەردەوہ^(۱)
 مەوات ھەي ئاوات واستەكەي جەستەم
 ھەي مۆميايي پيشەي شكەستەم^(۲)
 كام زام بي جە تۆ من نەويم نەسيب
 جەفا ھەر وە من، وەفا پەي رەقيب^(۳)
 زامان تاوانان ھووناوان جۆجۆ
 دەرد وە بان دەرد يە جە دووري تۆ^(۴)
 بېريان تاي روبات قافىە خوانيم
 نەمەندەن تاقت عييارەت زانيم^(۵)

شوشەكەي بۆ ئەوہي مەرەكەبەكە ھەلمۆئى تا درەنگ تەواو بېي، بەو پارچە پەرۆيەيان ئەوت ليقە. واتە: دووكەلى ناو دەواتەكەم خۆي داوہ بە يەكاو، ليقەكەي ناويشى خۆي ھەلژەندووہ لە قورپوليتەي خەم كە مەرەكەبەكەيە.

(۱) شەق وەردەن: شەقى بردووہ. زار زار: بە خەفەتەوہ. مەنالۆ: ئەناليتىنى. مەعناي ئەم شيعرەو دوو شيعرى پاشەوہي پىكەوہ دى.

(۲) مەوات: ئەيوت. مۆميايي: دەرمانتيكە جاران بۆ گيرساندەنەوہي ئيسقانى شكاو بەكاربان ئەھيئا. پيشە: ئيسقان.

(۳) واتە: قەلەمەكەم شەقى بردووہ، دەمي ئەكردەوہو بە دەم دەردەوہ بە عاجزىيەوہ ئەي نالاندو ئەيوت ئەي دۆستە ئاوات بۆ خوازراوہكەم، ئەي گيرسيئەرەوہي ئيسقانى شكاوم، من كام دەردم تووش نەھات لە رىنگاي تۆوہ، كەچى تۆيش وەفات ھەر بۆ بەدكار بوو، وە بۆ من ھەر ئيش و نازارت ھەبوو.

(۴) تاوانان: توادووہوہ. جۆ: جۆگە. يە: ئەمە. واتە: زامەكانم خوئناوي لەشميان توادووہتەوہو جۆگەيان لى ھەل كردووہ، ئيستەش وا لە ئيشى دوورى تۆ دەرد لە سەر دەردكەوتووہ بەسەرما.

(۵) بريان: پچراو. تا: تال. روبات: ئالەتيكى موسيقايە. قافىە: شيعر. نەمەندەن: نەماوہ.

دهمهی ههناسهی گهرم تاره کهم
 نه کوورهی دهروون پر جه خاره کهم^(۱)
 ئایر دان حوجرهی دلهی پر دهردم
 سوچنان کتاو مهجموعهی فهدرم^(۲)

[۳]

خالۆی مه نزل چی^(۳)

خالۆی مه نزل چی، سه رکرده کهی دهرد
 تهمام به تو بی، ئای یه چیشت کهرد^(۴)

واته: ژئی موسیقای شیعر دانانم پچراوه و تاقه تی تی گه یشتنی نووسراوم نه ماوه. له م
 شیعره دا ته شبیهی شیعر دانان کراوه به ره بابه لی دان، ههروه ک ره بابه که ژئی کهی پچرا ئیتر
 پیی لی نادرئ ته میشت نه و هیزه ی نه ماوه که پالی پیوه نه ما بو شیعر وتن.
 (۱) ده مه: تین. نار. ئاگر. جه خار: زوخاو. مه عنای نه م شیعره و شیعری پاشه وه پتکه وه دئ.
 (۲) سوچنان: سووتاندوو به. کتاو، کتیب. واته: تینی بۆقی گهرمی دهروونه پر زوخاوه کهم
 ئاگری بهرداوه ته حوجره ی دلئ پر دهردم و هه رچی شیعری تیا بووه هه مووی
 سووتاندوو، ئیتر هه یج شیعرم بۆ نایه ت. مهولهوی به م جوړه ئیشاره ت نه کا بو سووتانی
 که شکۆلی شیعره کانی، وه ده ری نه خا که نه و کاره ساته ناخۆشه چ کارئکی کرد بوه سه ر
 دل و ههستی.

رئکه و تئکی سه یر: هئشتا له چاپ کردنی فۆرمه ی پئیش نه م فۆرمه یه نه بو بووینه وه
 چاپخانه ی نه جاح که نه م دیوانه ی تیا له چاپ نه درئ ئاگری تی چوو، وه چه ند به ند
 کاغه زو فورمه ی نه م کتیبه شی تیا سووتا.

[۳]

(۳) له م قه سیده وه وا ده رته کهوئ که له لاواندنه وه ی لاوئک له شیخه کانی
 «په نجه» «پاپاله» دا و ترابئ، وه نه و لاوه له زهردو مایه که وه که وتیبته خواری له شی تئک
 شکابئ و برابیته وه بۆ مال و لهوئ مردبئ، وه واده رته کهوئ که نه م کاره ساته له سه فه رئکی
 راوا رووی دابئ، وه مهولهوی به م قه سیده یه گله بی له کابرای بنه ی راوچی به کان بکا که
 بۆچی ئاگاداری نه و کورپه نه بوو تا وای به سه ر هات.

(۴) واته: نه ی خالۆی سه ره رشتی که ری بنه ی راوچی به کان و نه ی سه رکرده ی دهردو

وهختی بهو گهردهن سیم سافهوه
 چون وەش غەزالان وە بۆی نافهوه^(۱)
 دەور مەدا وە پیچ ئەو کاوو بەردە
 بۆ بەخشانیش بی ئەی هەرد بەو هەردە^(۲)
 ئەو بۆ جەو تەرەف سوب نەسیم ماوهرد
 هەر جە دوورەووە زام سارپیش مەکەرد^(۳)
 خەیلی دیرت کەرد، ئافەرین چەپ گەرد
 بەو بۆ دل شاد بیم ئەویشت لایەرد^(۴)
 ئیسە ئەو گەنجە، بەو لارو لەنجە
 رەنجە کەرد پەنجە، شی پەری «پەنجە»^(۵)

مەینەت، من بە تەمای تۆ بووم ئاگات لەو کۆرە بێ، کەچی گویت نەدایە تا بۆ خۆی وای بە
 سەر هات... توخوا خالۆ تۆ ئەو چیت کرد؟
 (۱) سیم: زیو. ناف: ناوک. مەبەس بۆنی میسکە کە پارچە خوئینیکی مەییوہ لە لای ناوکی
 هەندێ جۆری ئاسکەوہ. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعری پاشەوہی پێکەوہ دێ.
 (۲) کاو: بەرزایی. بۆ بەخشانی: بۆن بلأو کردنەوہ.
 (۳) ماوهرد: ئەی هینا. واتە: کاتێک کە ئەو لاوہ گەردەن وەک شووشی زیوی بێ گەردە،
 بەو پیچو زەردو مایەدا ئەسوورپایەوہ، وە بۆنی خووشی بلأو ئەکردەوہ بە هەردەکانا، وەک
 ئاسکی خوتەن کە بۆنی میسکی لێوہ بیئت، بای نەسیمی بەیانانیش لەو سەرەوہ ئەو
 بۆنەئە هیناوە ئەی دا بە لووتمانا، وە هەر لە دوورەوہ برینە کانمانی سارپێژ ئەکرد.
 (۴) دیرت کەرد: پەلەت کرد. واتە: ئافەرین چەپ گەرد بۆ کارێ کردت، تێمە دلمان بەو
 بۆنە خووش بوو، ئەویشت بە پەلەپەل لایەرد. ئەش گونجی «دیرت کەرد» نەبێ «ویرت
 کەرد» بێ، واتە: بیرت کردەوہ تا ئەو بەلایەت بۆ دۆزینەوہ.
 (۵) رەنجە کەرد: ئەزبەتی دا. پەری: بۆ. پەنجە: دێیە کە لە ناوچەئە «دیواندەرە»
 لە کوردستانی ئێران. واتە: ئیستە ئەو لاوہ بەو لارو لەنجەوہ پەنجەئە خۆی ئەزبەت داو
 رۆیشتەوہ بۆ پەنجە.

ئیسە تەن وەى زام دل وەى خەرىكى
دیدار وەى دوورى، مەرگ، وەى نزیكى (۱)

ئەو لاكى بەروون ئەى راو تەدبیرە
ئاخ جەى تەدبیرە، داخ جەى تەقدیرە (۲)

خەیر، مەینەت زەدەى جەگیان ھەراسان
بەختە سیاكەى ویش زووتەر ناسان (۳)

پەى فەنای ئەو ھەم جە دوورى دلپەر
نەك جارئ، چوار جار، «اللہ اكبر» (۴)

[۴]

خالق چون تەدبیر

خالق چون تەدبیر دەرد زانات نەوى
هانام كەرد ئەو تو تەوانات نەوى (۵)

(۱) مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دوایی یەوہ.

(۲) ئەو لا: بەو لای. بە روون: بەرم. واتە: ئیستا كە ئەو لاوہ روئی و منیش لەشم ئەوہندە بریندارەو دلّم ئەوہندە مەشغولەو دیتنى ئەویش ئەوہندە دوورەو مەرگم ئەوہندە نزیكە، ئەبئ ئەم پەرس و راو سكالای حالّمە بەرمە لای كئ... ھەى ھاوار لەم مەسەلە یەو لەم قەزاو قەدەرە كە بەسەر منا ھات.

(۳) خەیر: نە. ناسان: ناسیوہ. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعری پاشەوہ دئت.

(۴) واتە: نەخیر، با باسى تەگبیر كردن و چارە دوزینەوہ نەكەین، چونكە ئەم گەرفتاری مەینەتەكە ھەراسان بووہ لە گیانی خۆى - مەبەسى خۆیەتى - بەختى رەشى خۆى زووتر ناسیوہ، كەواتە ئەبئ لەبەر فەوتانى ئەویش بە ھۆى دەردى دوورى دولبەرەوہ، لە جیاتی جارئ، چوار جار «اللہ اكبر» بكەین. مەبەسى ئەوہ یە ئەبئ نوئزى مردووی لە سەر بكرئ كە چوار جار «اللہ اكبر» ی تیا یە، وەك چۆن لە سەر جەنازەى ئەو لاوہ پەنجە یی بەكرا.

[۴]

(۵) زانا: زانین. ھانا: ھاوار. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری پاشەوہ.

نه تاوات ویت دهی وه مهودای وهی دا
 گنج بدهی نه گنج ده ریای بی پهی دا^(۱)
 ها خودام، وه حق شاده تم ئاوه رد
 خالوت گنج مهوج ده ریای هه واش که رد^(۲)
 جه که ناروهه سهعی که رده ت بو
 ههول پل و پووش ئا و ئاوه رده ت بو^(۳)
 پهی چیش خالوکهی ده روون جه ههون که یل
 خه یلین نه جزای مهیل له یله که ی پر مهیل^(۴)
 ئامیتهن وه جزو ریزه ی مه جنون دا
 حه یفه ن ئا و به رووش وه توونای توون دا^(۵)

(۱) مهودا: نووکی تیژ. واته: خالوگیان له بهر ئه وه که چاره ی ده ردی عه شقت نه ئه زانی، زورم بی وتی خو شه وستی ئه رکینکی قورسه له عۆده ی نایهیت، وه زور ده سه و دامینت بووم که ده سی لی هه لنگره، به لام به گویت نه کردم، که چی نه شت توانی خۆت بدهی به سه ر نووکی تیژی شیر ی ده ردو مهینه تا، وه له ده لیای بی بنی عه شقا مه له وانی بکه ی.
 (۲) شاده ت: «شهادت»، «شهد ان لا اله الا الله». هه واش: خو شه وستی ئه و. واته: خوایه، وا شایه تیمانی به حه قم هینا و باوه رم کرد که خالوت سه رگه ردان کردوه به دم شه پۆلی ده لیای خو شه وستی به وه. له شیعره کانی پاشه وه دا دیسانه وه مه وله وی رووی قسه ی وه رنه چه رخی نیته وه بو لای خالو له گه لی ئه که ویته دوین..
 (۳) که نار: که راخ ئا و. واته: ئیسته ش ماده م تووش هاتووی و شه پۆلی ده لیای خو شه وستی فری داو ته که نار وه، ههول بده به لکو ئه مه خوایه ده ستت گیر بی له پل و پووشی لافا و هینا و، وه خۆت رزگار بکه ی.
 (۴) مه عنای ئه م شیعره و شیعری دوایی پیکه وه دی.
 (۵) ئامیته: تیکه ل. ریزه: ورده. توونای توون: گیزی ئاوی نا و شیو. واته: له بهر چی؟ چونکه ئه ی خالوی ده روون پر له خوین، ده میکه تۆسقاله کانی خو شه وستی له یلی پر مه یل تیکه ل بوون له گه ل ورده پارچه ی له شی مه جنونا، که تویت، له بهر ئه وه حه یفه ئا و ئه وه له شه به ری و له گیزی خو یا نوقمی کا و تۆسقاله کانی خو شه وستی له یلیشی له گه لا بفه وتی.

[۵]

خه راما ناما

خه راما ناما نه تۆی پهرده وه
نیقاب جه سه فحه ی جه مین که رده وه^(۱)
چیهره ی دلّه ی زار خووی گهرمی پی دا
عه کش هوهیدا منمانا تی دا^(۲)
باوه شین مه که رد نه و سه فحه ی بی گهرد
نازکیش جه باد نیحیات مه که رد^(۳)
نه تۆی ناینه ی جه مین چون گۆل
که مه که رد نمم خووی روخسار دل^(۴)

[۵]

- (۱) خه راما ن: ئافره تی به له نجه و لار. نیقاب: په چه. سه فحه: تهخت. واته: یار به له نجه و لاره وه هات، عاباو په چه ی دادابوه وه، که گه یشته به روه پهرده ی له سهر تهختی رووی خۆی لادا.
- (۲) هوهیدا: ئاشکرا. واته: رووی دلّه ی خه فه تبارم له گهرمای خۆی ئاره قی به ناو چاوی یار کرد، وه وینه ی به ئاشکرا له ته و ئلیا دهر که وت.
- (۳) واته: ئه ویش له بهر گهرما باوه شینی رووی بی گهردی خۆی نه کرد، دهم و چاوی نه وه نده ناسک بوو ئه تر سا باوه شینه که زیانی پی بگه یه نی. ئهم شیعره له قه سیده یه کی تریشا هه بوو. مهوله وی ئه وه ی هه یه جار به جار شیعر ئک یا نیوه شیعر ئک له زیاتر له یه ک قه سیده دا ئه لیته وه.
- (۴) واته: به هۆی باوه شین کردنه که یه وه نمی ئاره قی رووی دلّمی به سهر رووی خۆیه وه که م کرده وه.

[۶]

خه مه فرسه تی

خه مه فرسه تی ساتی، وه بی خه م
 گهرد پالاکهش بگیروون وه چه م^(۱)
 چه رخ چه پ چه نیم راس بهستن که له ک
 مه ر من سه نگم دان وه مینای فه له ک^(۲)
 چه پ گهرد نمازۆ ساتی فه راغه ت
 نه ی خوا یا وه سل، یا مه رگ، یا تا قه ت^(۳)

[۷]

خه یر بو هه م فه له ک^(۴)

خه یر بو هه م فه له ک کام خه یال که رده ن
 دیسان من په ی شه ر وه یاد ئاوه رده ن^(۵)

[۶]

(۱) خه مه: نه ی خه م. پالا: که وش. بگیروون بگرم. واته: نه ی خه م سه عاتیک مؤ له تم بده با به بی خه م تۆزی که وشه کانی به چاو بگرم، یا بگرمه چاوم.
 (۲) چه نیم: له گه ل. بهستن که له ک: که له کی چنیوه، مه به سی له وه یه بنیانی دوژمنایه تی ناوه. مه ر: مه گه ر، بۆچی. سه نگ: به رد. مینا: شووشه. واته: چه رخی چه پ گهرد به راستی بنیاتی دوژمنایه تی ناوه له گه لما، نازانم بۆچی وا ئه کا خۆمن به ردم نه داوه به شووشه ی ئاسمانا.

(۳) نمازۆ: نایه لی. واته: چه رخی چه پ گهرد نایه لی ت سه عاتیک بۆ خۆم بحه سی مه وه، سا خویه یا به گه یه نه به یار، یا به کوژه، یا سه بووریم بده.

[۷]

(۴) مه وله وی جار ئکیان خه به ری بۆ دینن که دۆستیکی له سه ره مه رگایه وه بانگی ئه که ن که به چی بۆ لای، ئه ویش به و مونا سه به ته وه ئه م شیعرانه ئه لی:
 (۵) واته: خوا به خیری بگیڕی، ئه بی دیسان فه له ک خه یالی چی له دلا بی، وا ئه مجاره ش منی بۆ شه ر که وتوو ته وه یاد...

دیوارن ئەساس دووری مسازۆ
وه بالام کالای خەمان موورازۆ^(۱)
داخۆم دووی دووری کیش هانە سەردا
دیشان من مدۆ وه رووی چەمەردا^(۲)

[۸]

خەیلۆن خەریک

خەیلۆن خەریک زاکی زەحمەتم
بەلکو وه را بۆ بەرشۆ عوسرەتم^(۳)
فەلەک وه بەختم مەگەس مکیانۆ
وه راکەى رەحمەت هەم دیس مپیانۆ^(۴)

(۱) ئەساس: بنچینە. مسازۆ: دروست ئەکا. موورازۆ: ئەدووری. واتە: وادیارە بناغەى دوور خستنه‌وه‌ى دۆستیکى تریش دانەمەرزێنێ و بەرگی خەم و مەینەت ئەبێ بە بالای من.

(۲) کیش: کیتی. چەمەر: شین و زاری. واتە: ناخۆ ئەبێ خەیلۆی دوور خستنه‌وه‌ى کیتی لە سەرا بێ، وا دیشان من ئەخاتەوه‌ کۆری شین و زاری.

[۸]

(۳) خەیلۆن: دەمیکە. زاکی: هاوار. وه را بۆ: بکەوتە رێ. بەرشۆ: دەرچێ. مەعناى ئەم شیعەرە و شیعری دواىی پێکەوه‌ دى.

(۴) مەگەس: مێش. مکیانۆ: ئەنێرێ. راکەى: رینگاکەى. مپیانۆ: ئەپێ، پێسى ئەکا. واتە: دەمیکە سەرم قالە بە دەس هاوارو نالەى زەحمەتەوه‌ ئەمەوه‌ئى بیخەمەوه‌ رێ و دووری بخەمەوه‌ تا ناپەرەختیم نەمێنێ، کەچی لە چاره‌ى رەشى منا فەلەک مێشسێک ئەنێرێ رینگاکە پێس ئەکاتەوه‌ تا مەینەتەکەم رینگای رۆشنتى نەبێ. هەر وه‌ها لە گەل ئەم مەعنايه‌ دا مەوله‌وى مەعنايه‌کى تریشى مەبەس بووه‌، کە ئەوه‌تە: دەمیکە خەریکی تیبی «زێ» ی وشەى «زەحمەت» م نوخته‌کەى ئەکړنم تا بیکەم بە «رێ» و بێی بە «پەرەحمەت» بەلکو مەینەتم لە کۆل بێتەوه‌، کەچی لە بەختى رەشما چەرخى چەب‌گەرد مێشێک ئەنێرێ گوو ئەکا بە «رێ» کە داو ئەى کاتەوه‌ بە «زێ» و «رەحمەت» ئەبێتەوه‌ بە «زەحمەت».

[۹]

خه یالان شهو

خه یالان شهو، هیجرانان رو
 قامهت خه م که ردهن چون چه میلهی چو^(۱)
 دل بیهن وه دار سهر که ل لای وهشت
 چه مه پای وایین ریشهش بی وه دهشت^(۲)

[۱۰]

خاک وه دهس^(۳)

خاک وه دهس زور زه نجیرم که ردهن
 یاد هه مپازان جه یادم به ردهن^(۴)
 هاو قه د خاک و سهنگ وه جه سه م باره ن
 نه راگهی جواب، نه جای گوفتاره ن^(۵)

[۹]

(۱) رو: روژ. چو: دار. واته: بیر کردنه وهی شه وو دووری روژ بالامیان وه ک داری چه ماوه
 چه ماندووه ته وه.
 (۲) وهشت: باران. وایین: بایه که. واته: دلّم وه ک دار یکی لی هاتووه که به سهر یالیکه وه بی
 له شوینیکا که باران بنه که ی که ن در کرد بی و ریشه که ی دهر خستی، وه چاوه پئی بایه ک
 بیّت هه ل کات و ریشه کیشی کا.

[۱۰]

(۳) مهولهوی ئەم دوو شیعره ی له کاتیکا وتووه که خه ریکی خه ندهق لی دان بووه بو
 خانوو، وه رامی دوستیکی پی ئەداته وه که گله بی لی کرد بوو له سهر ئەوه که خستبووه پشت
 گوئ.
 (۴) مه عنای هه ردوو شیعره که ینکه وه دیت.
 (۵) هاو قه د: به ئەندازه ی بالام. راگه: رنگا. واته: خاک به دهستی زور و توانای خوّم

[۱۱]

خالۆ خالۆتهن (۱)

خالۆ خالۆتهن، کهم واچه خالۆ

خالۆ دەم وه بان خالانت مالۆ (۲)

شەرت بۆ من جه داخ خالۆ خالۆی تۆ

ویم کهروو وه کور چوارده سالهی نو (۳)

﴿﴾

گرفتاری کردووم و یادی براده رانی له بیر بردوومه تهوه، ئیستا وا به بهرزی بالام خاک و بهرد له سهرم که له کهی کردووه، نه رینگهه ههیه وه رامی بدمهوه، وه نه ماوهم ههیه قسه بکهه. مهولهوی لهه دوو شیعره یا خۆی شوبهاندوو به مردوو له گۆرا که ماوهی قسه کردنو توانای وه رام دانهوهی نه بی.

[۱۱]

(۱) مهولهوی پیش ماره کردنی عه بهر خاتوونی خیزانی، چوو به مالۆ باوکی تا چاوی بی بکهوی بزانی ئاخۆ دلۆی ئه ی گری یا نه. له وی داوای ئاوو دۆبه که ئه کاله عه بهر خان تا به و بیانوووه بیینی، عه بهر خان که ئاوو دۆکه ی ئه داته دهستی بیی ئه لی «فه رموو خالۆ» ئه میش به و مونا سه به ته وه ئه م دوو شیعره ئه لی:

(۲) واچه: بلۆ. مالۆ: به مالۆ، بکو تی. واته: خالۆ خالۆی چیته، به س بلۆ خالۆ، یاخوا خالۆ ده می به مالۆ به سهر خاله کانتا.

(۳) کهروو: بکهه. نو: نو، تازه. واته: شەرت بی له داخی خالۆ خالۆی تۆ، خۆم بکه مه وه به کور ئیکی تازه ی چوارده سالان.

[۱۲]

خاست فەرماوان (۱)

خاست فەرماوان ئەر بابە کەسی خەم
ساکن نە گۆشەیی بآله خانەیی چەم (۲)

[۱۳]

خەرمانی خەمان

خەرمانی خەمان ها وه کەل باوه
شەن کەر یە کیکە دوو شەن وه لاهه (۳)

[۱۲]

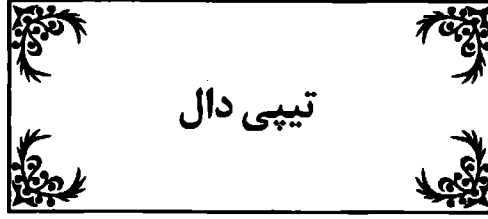
(۱) جارێکیان مهولهوی له سنه ئه‌بێ، به بهردهمی بالآخانەیی یە کێک له ئه‌عیانەکانا تێ ئه‌په‌رێ کە له سەر روخی رووبارێک بووه. یە کێک له ژنه ئه‌عیانەکان له په‌نچه‌روه سەیری خواره‌وه ئه‌کا، ئه‌و ژنه شاعیره بووه ناوی «زیبا خانم» بووه، که چاوی به مهولهوی ئه‌که‌وێ بانگی ئه‌کا و ئه‌م شیعره‌ی بۆ ئه‌لێ:

هەرکاتیت زانا چەم دا وه هەم دا بالآخانەیی چەم دا وه رووی چەم دا
واته: هەر ئه‌وه‌نده‌ت زانی خوا ئه‌م چەمە دا به یه‌کا و لافاوی هه‌لساندو ئه‌م بالآخانەیی
سەرچەمە دا به سەر چەمە که‌دا و بردی، یان کاتیکت زانی خوا چاوی مه‌یلی دا به یه‌کا و
پێلوی چاومانی هه‌تیا به‌وه به‌سەر چاومانان و مرانیدی. مه‌وله‌ویش به‌م شیعره‌ی خواره‌وه
وه‌رامی ئه‌داته‌وه.

(۲) فەرماوان: فەرمووه. ئه‌رباب: خاوه‌ن. واته: قسه‌که‌ت راسته‌و چاکت فەرمووه ئه‌ی
خەم په‌روه‌ری دلداران، ئه‌ی له گۆشەیی بآله خانەیی سەرچەما دانیشتوو، یان ئه‌ی له
گۆشەیی چاوما جێ گرتوو.

[۱۳]

(۳) مه‌به‌س له «خەرمانی خەمان» رووی یاره‌که‌ خه‌ره وه‌ک خەرمان وه له جوانیدا بووه به
مایه‌ی خه‌فه‌تی دلێ دلداران. وه مه‌به‌س له «که‌لی با» گه‌رده‌نی به‌رزی یاره، که هه‌میشه
شه‌مال ئه‌یگرته‌وه، وه مه‌به‌س له «شەن کەر» بای شه‌ماله‌، که زولقه‌کانی تیک ئه‌دا، وه له
دوو شەن زولقه‌کانیه‌تی که بای شه‌مال هه‌لیان ئه‌سوورپێتی. واته: بای شه‌مال زولقه‌کانی یار
ئه‌جوولپێتی و رووی رووناکی ده‌رئه‌خا و له‌وه‌وه خەم و خه‌فه‌ت بآلو ئه‌کاته‌وه به سەر دلدارانا.

تیپی دال

[۱]

دلەس دل... (۱)

دلەس دل وە مەس مەیل لەیلێ کەیل
 مەحرەم وە رازان خەلۆت خانەس لەیل (۲)
 لانە حەلقەس زولف عەنبەر بۆس شوو رەنگ
 هام دەم جاس تەنگ ئەلحەدسەرای سەنگ (۳)
 پەروانەس مەزار ئەو ئاوات واستەم
 تەرجمەس حالات پەشیوی جەستەم (۴)
 عەرز کەر وە لەیلا وە سەد خەمە وە
 چەم وە نەمە وە، دل وە تەمە وە: (۵)
 دیوانە کەت دیم بلیسەش بەرز بی
 بەرزس بلیسەش هەر سات سەد تەرز بی (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم قەسیدەشی لە لاواندەنەوی عەنبەر خاتوونی خێزانیاتوو. (۲) کەیل: پ. واتە: ئەس دلە کەم کە پ. بوی لە شەرابی حەز کردن لە لەیل، وە مەحرەمی ژووری تاییەتی ئەوی کە گۆرە کە یەتی. مەبەسی ئەو یە ئەس دلە کەم کە لە گەل لەیلا چووێتە گۆر. (۳) لانە: هیلانە. جا: ج. واتە: ئەس دلە کەم کە لە سەر ئەلقەس زولفی رەشی بۆن خوشی یار هیلانەت کردوو و بووی بە هاودەمی جینگە تەنگە کەس کە ئەلحەدی گۆرە بەردینە کە یەتی. (۴) مەزار، زیارەتگا، گۆرستان. واتە: ئەس دلە کەم کە وە ک پەروانە بە دەوری گۆری ئەو یارە ئاوات بۆ خوازارا وە ئەسوورپیتە وە بووی بە تەرجومانی حالی جەستەس پەشیوم لای ئەو. (۵) مەعنای ئەم شیعەر و شیعری دوایی پیکە وە دی. (۶) واتە: بە دلێ خەفە تبارو چاوی پ. فرمیسک و دلێ تەماوی یە وە عەرزی لەیل بکە چاوم بە دلدارە شیت بوو کەس کەوت گری تی بەر بوو بوو، وە هەر سەعاتە بە سەد جۆر گڕە کەس ئەچوو بە ئاسمانا.

وه ههر تهرزئ له یل ملاوناوه
 دلهی سهنگ سهخت متاوناوه^(۱)
 گاگۆیا مهویهرد ئیند مهویهردهوه
 گاموات وه دهم ئیش دهردهوه:^(۲)
 ئای جه ئیش تن جه گیان جیای من
 ئای جه لوای تۆو ئه وشۆن دیای من^(۳)
 سهختی ئیش دهرده دحالیلم لایئ
 وای بی تۆمه نزل گشت خالیلم لایئ^(۴)
 وه ههر مه نزل داو ههر راگوزهردا
 ههر دهست هسه رت مدا وه سهردا^(۵)
 چی شه ن موینوون مه نزل بی تۆ بو
 بی هوشم، خه و بو، راس بو، درۆ بو^(۶)

- (۱) ملاوناوه: ئەلاواندهوه. متاوناوه: ئەتواندهوه. واته: ههر چۆن له یلی ئەلاواندهوه دلئ بهردی رهقی ئەکرد به ئاو.
- (۲) گا: گاه، جاروبار. مهویهرد: تی ئه پهری، ئەمرد. مهویهردهوه: ئەبووردهوه. موات: ئەیوت. معنای ئەم شیعره و شیعری دوایی پێکهوه دئ.
- (۳) لوا: روشتن. ئەو شۆن: به دوا. دیا: روانین. واته: جارو بار ئەوهنده ئەبووردهوه ئەتوت مردووه، جارو باریش که هۆشی ئەهاتهوه به خۆیا به دهم دهردهوه ئەیوت هاوار له ئیش و ئازاری لهشی بی گیانی من، هاوار له تاو روشتنی تۆو به دوا. روانینی من...
- (۴) واته: ئەیوت له لایه کهوه ئیشی دهردم زۆر سهخته، وه له لایه کی ترهوه ماله کهم به بی تۆ چۆل بووه، وه هاواری بوو له دهس ئەم حاله.
- (۵) مدا: ئەدا. معنای ئەم شیعره و شیعری دوایی پێکهوه دئ.
- (۶) موینوون: ئەبینم. واته: له هه موو مه نزلێک و ری گوزهرێکی تۆدا ههر دهستی داخو هسه رتهی ئەدا به سه ریاو ئەیوت چیه وای ئەبینم مال تۆی تیا نیت، نازانم هوشم له خۆم نیه، یان خه و ئەبینم، وه ئەمه ی ئەی بینم راسته یان درۆیه.

گا تیکه‌ل مه‌کرد چه‌نی دهر د ویش
 فهد هام فهدش چه‌نی فهد ویش^(۱)
 موات: فیداش بام به جای شیرینه
 گوزه‌رگای نه و شوخ زولف عه‌نبرینه^(۲)
 جه بالای نهی سەنگ پا ئاوه‌رده‌وه
 به‌رقه‌ی ناز جه رووی نه و شەنگ که‌رده‌وه^(۳)
 جه و جاسوس گاو، به و خه‌ده‌نگه‌وه
 دل تلنا وه زام هزار ره‌نگه‌وه^(۴)
 جه و سه‌رده‌شته‌وه گولاو ریزان که‌رد
 سارا بو‌ی عه‌نبر سارا هه‌رزان که‌رد^(۵)
 چۆگه جه‌لای جام جه‌به‌ی جه‌مال دا
 به‌رگه‌شتی وه به‌خت به‌در که‌مال دا^(۶)

- (۱) چه‌نی: له‌گه‌ل. واته: جار‌جاریش له‌گه‌ل دهر د ویشی خو‌یا شیعی «فه‌هاد»ی هاورپئی تیکه‌لی شیعی خو‌ی نه‌کرد. ناوه‌روکی شیعی پاش ئەم شیعه له سەر زوبانی فه‌هاد و تراوه له چیرۆکی «شیرین و فه‌هاد» دا، مه‌به‌سی مه‌وله‌ویش نه‌وه‌یه‌که نه‌لی شیعی خو‌ی و فه‌هادی تیکه‌ل نه‌کرد.
- (۲) واته: نه‌ی وت به قوربانی‌یم ئەمه جینگه‌ی شیرینه و گوزه‌رگه‌ی نه و شوخه‌یه‌که بو‌نی زولفی وه‌ک عه‌نبر خو‌ش بو‌یه.
- (۳) به‌رقه: «برقع»، سه‌ربۆش. واته: وه‌ختی خو‌ی نه و شەنگه پئی له سەر نه و به‌رده هه‌ل هینایه‌وه و سه‌ربۆشی نازی له سەر رووی خو‌ی لادا.
- (۴) تلنا: تلنا: ده‌وه. واته: له و جاسوس‌گه‌ی راوچی یانه‌وه به تیری نیگای خو‌ی دل‌می گرفتاری هزار ره‌نگ زام کرد.
- (۵) واته: له و ته‌خته به‌رزانه‌وه ئاره‌قی رووی خو‌ی هه‌ل‌په‌رژاند که وه‌ک گولاو بو‌ن خو‌ش بو، وه نه و ده‌شته به هۆی بو‌نی نه و ئاره‌قه‌وه بو‌نی عه‌نبری تیا هه‌رزان بو.
- (۶) چۆگه: له‌وئ. واته: له‌وئ ئاو‌ئنه‌ی ته‌وتلی جوانی خو‌ی پاک کرده‌وه و به‌ختی مانگی چوارده‌شه‌وه‌ی شیواند.

چینگه حوقه ی راز شیرین کهرده وه
 تام تالی دهر د دووری بهرده وه^(۱)
 گوزه رگه ی جیلوه ی له یل بی حه د به و تهرز
 زایه له ی مه جنون جه عه د رهد به و تهرز^(۲)
 چۆن کهر وون ته قدیر په ی سهر کار تو
 نه تو بژنه وی نه دؤس دار تو^(۳)
 مه عدووم چون قهزا ئاما جه ناکاو
 دانا چون نادان وزؤ وه گهر داو^(۴)
 عیرفانه کت کۆن، فامت کۆ شیهن
 ئای په ی جیلوه ی دؤس نیهایه ت نیهن^(۵)

(۱) چینگه: لیره. حوقه: قوتووی نوقل. واته: لیره ش ده می کرده وه و ده سی کرد به قسه ی وه ک شه کر شیرین، وه تامی ناخۆشی دهر دی دووری له دلمانا نه هیشت.
 (۲) حه د: نه ندازه. عه د: ژماره. رهد: ته جاوه ز کردوو. مه عنای ئه م شیعره و شیعر ی دوا بی پینکه وه دئ.

(۳) کهر وون: بکه م. ته قدیر: باس کردن. سهر کار: سهر گه وره ی خزمه تکاران وه وه کیلی ئاغا له دیهاته کانا. بژنه وی: بیسی. واته: گوزه رگه ی خۆده ر خستنی له یل به و چه شنه له نه ندازه به دهر بوو، وه هاوارو ناله ی مه جنونیش نه وه نده زؤر بوو له ژماره نه نه هات، ئیتر من چۆن بتوانم باسی ئه مه بکه م بؤ سهر کاره که ی تۆ؟ حاله که ی نه وه نده ناخۆشه یاخوا نه خۆت بیسی و نه دؤس دارت. له نه ده بی کۆنا باو بؤ ریز گرتن له قسه له گه ل کراوو نامه بؤ ئیتر او، رووی قسه نه کریتته خزمه تکاره که ی، گوایه قسه که ره که یا نامه نووسه که خۆی به شایانی نه وه نازانی راسته و خۆ له گه ل نه و بکا. لیره شا ههر به و جۆره مه وله وی داوا ی له دلی خۆی کردوو که رووی قسه بکاته سهر نۆکه رانی یار، وه خۆی به شایانی نه وه نازانی که راسته و خۆ بؤی باس کا.

(۴) وزؤ: نه خاته. لیره وه مه وله وی رووی قسه وه ره نه چه رخیته وه بؤ سهر خۆی، وه به خۆی نه لئ قه زاو قه دهر ی خوا که له ناکاو هات عاقل و بی عه قل وه ک یه ک رایبچ نه کاو نه یان خاته گهر داوه وه.

(۵) کۆن: له کوئی یه. کۆ شیهن: بؤ کوئی چوو. مه عنای ئه م شیعره شیعره کانی پاشه وه پینکه وه دئ.

ئارۆ یه‌ك جیلوه‌ش ها نه رووی کاردا
 فهدا چیش ئه‌و یه‌ك جیلوه‌ش دیاردا^(۱)
 لا، به‌ل ئه‌و جیلوه‌ی روو نه په‌نهانی
 نه‌وعه زوه‌وورین، زاناش ویجدانی^(۲)
 چ ماته‌میوه‌ن پات بیه‌ن پیوه
 داناو مه‌خشووشی کی دیه‌ن پیوه^(۳)
 ئه‌و جیلوه‌که‌رده‌ن ئه‌ر شی وه تاقی
 ئید جیلوه‌که‌رده‌ن سوراچی و ساقی^(۴)

(۱) ئارۆ: ئه‌م‌رۆ. فهدا: سبه‌ی. دیاردا: ده‌رخست.

(۲) لا: نه‌خیر. به‌ل: به‌لکو. زاناش: تی‌گه‌یشتن و لی‌حالی بوونی.

(۳) کی دیه‌ن: کی دیوبه. پیوه: به‌یه‌که‌وه.

(۴) شی: به‌سه‌رچوو. تاقی: «تحقیق»، راستی. سوراچی: کاسه‌ی مه‌ی. مه‌به‌سی
 شه‌رابی مه‌رگه. واته: ئه‌وه عه‌قل و تی‌گه‌یشتنت چی به‌سه‌ر هاتوه، بۆچی نازانی لوتفی
 خوا برانه‌وه‌ی بۆ نه‌، ئه‌م‌رۆ خۆ ده‌رخستنیکی له‌ناوایه، که‌ئوه نه‌ما سبه‌ینی یه‌کیکی تری
 دینه‌ رووی کار، به‌لکو هه‌رگیز هه‌ر له‌ناو ناچی، وه‌گوم بوونی هه‌ر لوتفیکی له‌راستیدا
 جۆره‌ ده‌رکه‌وتنیکی تریه‌تی که‌پیاوی خاوه‌ن باوه‌رو ده‌روون پاك هه‌ستی پی‌ئه‌کا، که‌واته
 بۆچی قاچت که‌وتوه‌ته‌ به‌ر دوا‌ی خه‌م و خه‌فت، وه‌کی دیوبه‌ پیاوی تی‌گه‌یشتوو وا
 سه‌ری لی‌بشیوی. ئه‌گه‌ر ئه‌م‌رۆ لوتفی خوا - که‌له‌ژیانی عه‌ن‌به‌ر خاتوونا دیمه‌نی دیاری
 ئه‌دا - وا له‌شیویه‌کی ترا ده‌رکه‌وت که‌نۆشان‌دنی شه‌رابی مه‌رگه‌ پیی، له‌لایه‌ن
 مه‌ی‌گیپه‌وه‌که‌ فریشته‌ی گیان‌کیشانه.

ئه‌ش‌گونجی مه‌به‌سی ئه‌وه‌بی‌ئه‌م‌رۆ لوتفی خوا له‌ژیانی عه‌ن‌به‌ر خاتوونا ده‌رته‌که‌وی و له
 قیامه‌تا له‌زیندوو‌کرده‌وه‌ی‌دا، وه‌ئه‌گه‌ر ئه‌م‌رۆ خوا بیباته‌وه‌ بۆ خۆی له‌قیامه‌تا ئه‌یداته‌وه
 پینکه‌وه‌ له‌به‌هه‌شتا مه‌ی‌نۆش ئه‌که‌نه‌وه...

[۲]

دل تهم كهردهوه (۱)

دل تهم كهردهوه گرتوه كاوان
 ديسان دووی نامه ی توش وه لا ياوان (۲)
 مهزموون: ههواي مهرك، زامداري تيرت
 پهنهانی قاتیل، دهواو، تهديرت (۳)
 لال بوون په ی مهينهت جهسته ی خهسته كهت
 بمروون پهري زام جي نه پهسته كهت (۴)
 منو تو به لاو زاممان ناوهردهن
 نه چهشمه ی حیات ناومان وهردهن (۵)
 خهيال خامهن ئينه تو كهردهن
 پهيما نهمبو جيايي وه مهردهن (۶)

[۲]

(۱) مهولهوی ئهم غهزهله ی له وهرامی دۆستیکیا نووسیوه كه نامه یه کی بو ناردبو، وه سكالای حالی خوی كردبو.
 (۲) ياوان: گه یشتووه. واته: دل تهمی كرهوه ته وه ته مه كه ی بهرزایی یه كانی داگرتووه، چونكه ديسان وه دوو كه لی نامه ی توی پین گه یشتووه.
 (۳) مهزموون: ناوه روک. ههوا: ئاره زوو. واته: ناوه روکی كاغهزه كهت ئه وه بوو به تیر گرفتاری و نازانی کی برینداری كرهوه و دهرمانت كامه یه و چارت چیه، له بهر ئه وه ئاواتی مهركی خوت ئه خوازی.
 (۴) پهري: بو. جي نه پهسته: لی رزگار نه بوو. واته: لال بم بو مهينهتی له شی بیمار و بمرم بو ئه و زامه ی لی رزگار نه بویت. له هه ندی نوسخه دا له جياتی «بمروون» نووسراوه «مروون».
 (۵) چهشمه: كانی. وهردهن: خواردووه ته وه. مهعنا ی ئهم شيعره به سراوه به شيعری دوايي یه وه.
 (۶) ئينه: ئهمه. پهيما: بو مان. واته: منو تو له روژی نه زه لا دهر دو به لامان گرتووه ته

ها چهند ههوات دا وه گئج بی پهی
 بمری و بنالی گیان ته سلیم نه کهی^(۱)
 تازه وارگی عه شق مه نزل که رده نی
 هه وه سیای هاژهی بال دهرده نی^(۲)
 خوسوس به و جهستهی خهستهی مه هجووری
 که فته نی نه پیچ رای دوهی دووری^(۳)
 هوشت نه توئی کاخ ده ماخ فیراره ن
 وه رنه چ خیره ن قاتیل دیارهن^(۴)
 کی بو چون خه دهنگ ناز هه وا ده رو
 هه ریه ند بزانی جه و په ر بویه رو؟^(۵)

خۆمان و له سه رچاوهی ناوی حه یات ناومان خوار دووه ته وه، که واته تو شوین خه یالی
 خا و که وتووی که نه ته وی بمری، وه ئیمه به مهرگ رزگارمان نابی له م ژبانهی ئیستانمان.
 (۱) ههوات دا: فرهت دا. گئج بی پهی: گئزی بی بن.
 (۲) وارگه: هه وارگه. هه وه سیا: حه په ساو. واته: بویه که وتوویته په له قازه چونکه تازه
 هه وارگه ی عه شقت کردوو به مه نزل و حه په ساوی له هاژهی بالی دهر دو مهینه ت.
 (۳) که فته نی: که وتوویته. واته: به تایبه تی بهم له شه ته وه که نه خو شی دهر دی دوور
 که وتنه وهی دژسته، رنت که وتوو ته قه مچ و پیچی ریگای ته م داگرتووی دووری. له
 هه ندی نوسخه دا له جیاتی «مه هجووری» نووسراوه «په نجووری» واته: مهینه تباری، وه
 له جیاتی «دوهی» نووسراوه «دهورهی» واته: لوفه دار.
 (۴) نه تو: له ناو. کاخ: باله خانه. واته: له بهر شه وه که تازه دل داری و حه په ساوی، فام و
 تی گه یشتنت باله خانه ی میشکیان به جی هیشتوو، نه گینا چ خیره ته نه لئی قاتله که م دیار
 نیه، دیاره کی یه، دژسته چالا که دهس راسته که ی خۆمانه که هه موومان نه ی ناسین...
 (۵) هه وا ده رو: فری دا. بویه رو: تی په ری. واته: کی بی غهیره ز شه و هر که تیری نازی
 ته قاند شه ونده بزانی له و دیوی نیشانه که وه دهر چی؟

کئی بۆ به و جهمین نه زاکهت چون گول
 خه یمهش هۆر بدا نه پای دهشت دل؟ (۱)
 کئی بۆ پیکۆ دل زام نه سرهفتهش
 یه کیو کوشتهش، ئید نه و زهمین کفتهش؟ (۲)
 ئه ر رستگاریت جه و دهر د ئومیده ن
 ده وای خه لاسی و ته دبیرت ئیده ن (۳)
 مه بۆ وهخت سهخت زامان ئاوه ردهت
 ره ما و په له په ل هه رده و هه رد کهردهت (۴)
 په ی چی ش تا ئیسه لیت مه علووم نیه ن
 سه یاد جه واکوژ در یغش نیه ن (۵)
 به لام یه ره ویه ی ئییتیدای مه شقنه
 خیلاف شیوه ی تاویای عه شقنه (۶)

(۱) خه یمه: خیتوهت، ده وار. پا: بنار. واته: کئی بی له و به ولاره به و ناوچاره وهك گول
 ناسکه یه وه له بناری دهشتی دلی عاشقانا ده وار هه لدا؟
 (۲) پیکۆ: پیکۆ. نه سرهفته: نه سروتوو. یه کیو: یه کیك. واته: کئی بی له و زیاتر دلی برینداره
 زام نه سره وتوو ه که ی خۆی بداته بهر تیر، وه یه کیك بکوژی و یه کیکی تر بدا به عه رزا؟
 (۳) رستگاری: رزگار بوون. ئیده ن: ئه مه یه. مه عنای ئه م شیعره و شیعره ی دوایی پیکه وه دئ.
 (۴) مه بۆ: نابیی. ره ما: راکردن. واته: ئه گه ر به ته مای له و دهرده رزگار بیی دهرمانی رزگار
 بوون و ته گبیرت ئه وه یه نابیی له کاتیکه که نه و دۆسته زامیکی سهخت لئ ئه کا تۆ را
 بکه یت و په له په ل بکه ویته هه رده و هه رد کردن، چونکه تا تۆ زیاتر را بکه یت خوینت
 زۆرتر لئ ئه پژی و ئه ویش شوین پیت هه ل ئه گری و ئه ت دۆزیته وه و تیریکی ترت پیوه
 ئه نی، به لام ئه گه ر له شوینی خۆتا بکه ووی وا ئه زانی مردوویت و وازت لئ دینئ. له
 هه ندی نوسخه دا له جیاتی «مه بۆ» نووسراوه «نه بۆ» واته: نابیی.
 (۵) واکوژ: دیسانه وه کوشته وه. واته: بۆچی تا ئیستا نه ت زانیوه که راوچی دریغی ناکا له
 دووباره کردنه وه ی کوشتنی نه چیر؟
 (۶) یه: ئه مه. ره ویه: ئوسوول. تاویا: تواوه. واته: به لام ئه م بی ناخۆش بوونی زامی

ده خیل سهر سهخت بهر هر بکهر بازی
 نازی دل سهرد بۆ جه تیر نه ندازی^(۱)
 نه دلّه ی پپر زهوق کۆنه نه چیردا
 های له زهت دارۆ تیر وه شۆن تیردا^(۲)

[۳]

دلّه، راگه کهت^(۳)

دلّه، راگه کهت خه یلی تاریکه ن
 پرده که سهخته ن، خه یلی باریکه ن^(۴)
 سارای هیدایهت تاریک مهوینوون
 رای نه جات یه کجار باریک مهوینوون^(۵)

دۆست و به دوا ی ده رمانا گه پانه، ره وشتی ئه وانه یه که تازه فیری دل داری بوون و هیشتا تیا
 قال نه بوون، وه له گه ل شپوه ی ئه و که سانه دا یه ک ناکه وی که له عه شقا تواونه ته وه.
 (۱) بازی: یاری و گالته. نازی: نایه لی. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری دوا یی یه وه.
 (۲) له زهت دارۆ: به له زه ته. شۆن: دوا ی. واته: ده خیلت بم هر سهر سهخت و که لله ره ق
 به و بۆ خۆت یاری بکه، وه مه یه له دۆست دلی سارد بیته وه له تیر هاویشتن، چونکه له
 دلی پپر زهوقی کۆنه عاشقا زۆر شتیکی خۆش و به له زه ته یار یه که له دوا ی یه ک تیری پیوه
 بنی. مه به سی ئه وه به دل داری قال بو وه تا زۆر تر نازار بچیژی له یاره وه زیاتر له زه تی پی
 ئه گات.

[۳]

(۳) مهولهوی له م قه سیده دا لۆمه ی خۆی ئه کاو سامی رۆزی قیامهت دینته وه بهرچا، وه
 خۆی بانگ ئه کا بۆ خوا به رستی و به نده گی راست.
 (۴) راگه کهت: ریگاکهت، مه بهس گۆریه تی که ریگایه بۆ قیامهت. خه یلی: گه لیک.
 پرده که: مه بهس پردی سیراته. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خه یلی» ی دوو هه م
 نووسراوه: «یه کجار».
 (۵) سارا: سه حرا، ده شت. هیدایهت: ری به ده رکردن. مهوینوون: ئه بینم. له هه ندی
 نوسخه دا له جیاتی «یه کجار» نووسراوه «یه کسه ر».

چۆلە چىراوى پەرى وىت ساز دەر
 وه قەد تواناي وىت باربەندى كەر^(۱)
 ئەر گونا راي راس بەردەنى جەوير
 شۆن پای كردار هام فەردان هور گير^(۲)
 بەل لەو ديواندا ديوانەى سەرشىت
 خەجالەتى بەزم ياران نەيۆ پىت^(۳)
 بارى ئەر غەفلەت دام تەندەن نە رىت
 نىەنى وه تەنگ شەرمەسارى وىت^(۴)
 ياد ئەر سەرورەر وه دەروون باوەر
 ئەر واچان پەنەش نەو بەزم مەحشەر^(۵)
 يە مەنسوب تۆن ئىنە كەردەشەن
 چەنى تواناي سەر هۆردەردەشەن^(۶)

(۱) چۆلە چىراو: چىراي بىچكۆلە، بە قوتىلە ئەلئىن. پەرى: بۆ. باربەندى كەر: بار
 پىتچەرەو. واتە: قوتىلە بەك پەيدا كە بۆ خۆت و ئەوئەندەى پىت ئە كرى كۆل و بار
 پىتچەرەو. مەبەسى لە خۆ ئامادە كەردنە بۆ ئەو دنيا.
 (۲) گونا: گونا. واتە: ئەگەر گوناخ رىي راستى لە ياد بردوويتەو شۆن پىي كەردەو
 باشى ھاورىيان ھەل گەر.
 (۳) بەل: بەلكو. نەيۆ: نەيەت. پىت: بۆت. واتە: بەلكو لە ديوانى رۆژى حىسابدا، ھەى
 ديوانەى سەرشىت، لە كۆرى بەزم و رابواردنى ياراندا خەجالەتى نەيەت بە سەرتا.
 (۴) بارى: لە سوورەتتىكا. دام: داو. تەندەن: تەنيوئەو. مەعنای ئەم شىعەرەو دوو
 شىعەرى پاشەو پىكەو دى.
 (۵) باوەر: يىنە. واچان: بلىن. پەنەش: پىي. نەو: لەو.
 (۶) يە: ئەمە. ئىنە: ئەمە. هور دەردە: ھەل پىن. واتە: وه ئەگەر لە سوورەتتىكا بىي ئاگايى و
 قىامەت لە بىر چوونەو دواى لە رىتا تەندووەو تۆيش بە تەنگى شەرمەزارىي خۆتەو
 نىت، ھەر ھىچ نەبى ئەو يىنە يادى خۆت كە لە رۆژى مەحشەرا بە پىغەمبەر بلىن ئەمە
 سەر بە تۆيە كە چى ئەو كەردەو يەتى.

ئەو بە شەرمەو مەدیۆ بە وەردا
 من مشیۆ کام خاک کەر وون وە سەردا^(۱)
 ئیسە موینی چیش پەنەم ئامان
 ھانا ھاوارەن ھای نەی چی ئامان^(۲)
 جفت مەعسیەت، جە تاعەت تاقم
 روو سیای مەجلیس جەرگە ی عوشاقم^(۳)
 بیئای و جوووم خەجلەت ئەساسەن
 بەختم موخالیف، نامەدیم راسەن^(۴)
 «صبا» ی ھەناسەم نە دەروون سەد تەررز
 کەردەن کلپە ی نار ئیبراھیمی بەرز^(۵)
 پەنجەت بەو نەغمە ی بین وە تینەو
 باوەرە ئە ی بەیت وە حەزینەو: ^(۶)

- (۱) مەدیۆ: ئەروانی. بە وەردا: بە بەردەمی خۆیا. مشیۆ: ئەشی. واتە: ئەو کاتە ئەو لە شەرمانا سەر دا ئەنەوتنی، جا ئەبێ من خاکی کوئی بکەم بە سەری خۆما.
- (۲) موینی: ئەبینی. واتە: ئیستا ئەبینی چیم بە سەر ھاوارە، ھاوار ھە ی شمشالژەن بگەرە فریام.
- (۳) جفت: جووت. مەعسیەت: گوناھ. واتە: لە گەڵ تاوانا بووم بە ھاو جووت و تاک کەوتووم لە خوا پەرستی و روورەشی کۆری ئەنجومەنی دلداران بووم.
- (۴) موخالیف: پینچەوانە. نامەدی: بۆ نەھاتن. واتە: بنچینە ی بوونم لە سەر خەجالەتی دامەزراو و بەختم یار نیو و نەگبە تیمە.
- (۵) «صبا»: بای بەیانی. نار ئیبراھیمی: ئاگری بە تینی وەك ئەو ھە ی نەمرود کردیەو و ئیبراھیمی تی فری دا. واتە: ھەناسە ی وەك بای سەبا بە تەوژم بە ھەزار جۆر کلپە ی ئاگری بە تینی دەروونمی بەرز کردەو.
- (۶) باوەرە: بینە. واتە: کاکە ی نە ی چی پەنچە بخەرە سەر نە ی کەت و دەمی پتوہ نی و بە ئاوازە بەرزو بە ھیزە کەت بە خەفە تباری یەو و ئەم شیعەرەم بۆ بلی.

سههلهن من روو زهرد سهر نهوه رهنان
 ئای مایه‌ی ته‌سدیع په‌یغه‌مه‌ره‌نان^(۱)

[۴]

دل دیار نیهن

دل دیار نیهن های نه‌که‌رده‌بو
 وه خزمه‌ت ئازیز ته‌شریف به‌رده‌بو^(۲)
 جه‌و دما من داد وه لای کئی به‌روون
 نا به‌له‌د ته‌نیا را چوئن دهر که‌روون^(۳)
 پای دل سفته‌ی دهر د سهر هه‌ردان سه‌ختن
 ویت یاونه‌وه های نه‌سیم وه‌ختن^(۴)
 بکیان په‌ری من دل نه‌و دماوه
 ویت، ویت ئاسایی بشو وه راوه^(۵)

(۱) سهر نه وه‌ره‌نان: سهر دانه‌ویوم. واته: قه‌یدی نیه من خوّم روو زهردم و سهرم دانه‌واندروه، به‌لام ناخ بووم به‌مایه‌ی زه‌حمه‌ت کیشانی پیغه‌مه‌ر «درودی خوی لئی بی».

[۴]

(۲) نه‌که‌رده‌بو: نه‌ی کردبئی، ناشی.

(۳) جه‌ودما: له‌مه‌پاش. به‌روون: به‌رم. را: ری. وه‌رکه‌روون: دهرکه‌م. واته: دلّه‌که‌م
 شاره‌زای ریگای مالی یار بوو، که‌نوم له‌کیس چوو ئیتر من ته‌نیا چوئن ری دهرکه‌م.

(۴) سفته: سو‌تاو. یاونه‌وه: بگه‌یه‌نه‌روه. واته: پیی دلّم به‌ناگری دهر د سو‌تاوه‌و سهر
 هه‌رده‌کانیش سه‌ختن ناتوانی پیاپانا پروا. ده‌سا نه‌سیم ده‌سم دامینت وه‌ختیه‌تی خوّت
 بگه‌یه‌نه‌روه له‌م.

(۵) بکیان: بنیره. بشو: پرۆ. واته: دلّه‌که‌م بو بگپه‌روه دواوه‌و. خویشت خوّت ئاسایی به
 ریی خوّتا پرۆ...

مسپارووت وه ده‌س کزه‌ی تاسه‌ی ویم
 وه دووی گیجه‌لوول سوب هه‌ناسه‌ی ویم^(۱)
 چون یاوای وه لای بالآ عه‌رعه‌ر ته‌رز
 په‌رساش جواو دهر وه زایه‌له‌ی به‌رز^(۲)
 گلاراش بی چه‌نی ئیش چه‌م
 مه‌وات و مه‌ورد خه‌م وه کووزه‌ی خه‌م^(۳)
 چه‌م جه‌ ئیش دهرده‌ مه‌حرومی پالات
 نمه‌نمانۆ عه‌کس خه‌یال پالات^(۴)
 په‌رده‌ی لیلا‌یی گرتنه‌ن دوو دیده
 خه‌لوه‌ته‌ن سا بو‌ه‌ی به‌رگوزیده^(۵)
 دیدم تاو سه‌یل هووناوان وه‌ردا
 هاتاو به‌ دهرده‌ تا ما جه‌ سه‌ردا^(۶)

- (۱) مسپارووت: ئەت سپێرم. واتە: ئەت سپێرم بە کزەه‌ی بیر کردنه‌وه‌و تاسه‌م بو‌یار، وه ئەت ده‌مه‌ ده‌سی گه‌رده‌لوولی هه‌ناسه‌ی به‌یانانم.
- (۲) چون: که. یاوای: گه‌یشتی. په‌رساش: پرسی. مه‌عنا‌ی ئەم شیعره‌و دوو شیعری دوایی پێکه‌وه‌ دئ.
- (۳) مه‌ورد: ئە‌ی‌خوارد. کووزه: گۆزه.
- (۴) نمه‌نمانۆ: نانۆنن. واتە: که‌ گه‌یشتیته‌ لای ئەو بالآ به‌رزوه‌ هه‌والی منی لی پرسیت، به‌ ده‌نگی به‌رز هاوار بکه‌وه‌رامی بده‌روه‌ بلن له‌ به‌ر چاو ئیشه‌ گلارای پی که‌وتبوو، گۆزه‌ی خه‌م و مه‌ینه‌تی نابوو به‌ سه‌ریه‌وه‌ ئە‌ی‌خوارده‌وه‌و ئە‌ی‌وت چاو له‌ تاو ئیشی دووری تۆزی که‌وشه‌کانت و‌ت‌نه‌ی خه‌یالی بالاتی تیا دهرناکه‌وئ.
- (۵) گرتنه‌ن گرتوو. بو‌: وه‌ره‌. به‌رگوزیده: هه‌لبژارده‌. واتە: په‌رده‌ی لیلا‌یی هاتوو به‌ سه‌ر چاوه‌کانما، فرسه‌ته‌ ئازیز وه‌ره‌که‌س له‌وئ نیه‌.
- (۶) وه‌ردا: به‌ردا. واتە: چاوه‌کانم لافاوی به‌ تاوی خوئناویان به‌ردا، ئە‌وه‌تا ئاو له‌ سه‌ره‌وه‌ هات و له‌ ده‌رگاوه‌ ده‌رچوو.

دَل یه‌ند جوْش گهرم خه‌مان دان پی‌دا
 سه‌مه‌ندهر لانه‌ش مه‌گیرو تسی‌دا^(۱)
 فیدات بوون نازیز جه‌مین په‌ره‌ی گول
 دووریت کاری کهر د نانه چه‌م، ئید دَل^(۲)
 حال چینه ته‌نگ‌ته‌ر نیه‌ن پی‌م نامان
 قه‌ده‌م ره‌نجه کهر نامان سه‌د نامان^(۳)
 چون جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی مه‌ینه‌تان مایه
 به‌لکم دیده‌و دَل نه‌شان وه زایه^(۴)
 دیده سورمه‌ی توْز پالا‌که ناسه‌ن
 دَل جای ده‌رد‌ته‌ن مه‌نده‌ی‌شا خاسه‌ن^(۵)

(۱) پیدا: پیا‌یا. سه‌مه‌ندهر: په‌له‌وه‌ریکه ته‌لین له ناو ناگرا هیلکه نه‌کا. مه‌گیرو: نه‌گری. واته: جوْشی گهرمای خه‌م و خه‌فت ته‌وه‌نده داویه به دلما، وتای لی هاتوه سه‌مه‌ندهر کردویه به هیلانه‌ی خوْی. له هه‌ندی نوسخدا له جیاتی «پیدا» و «تیدا» نووسراوه «پیش‌دا» و «تیش‌دا» وه له جیاتی «لانه‌ش» نووسراوه «لانه».

(۲) نانه: ته‌وه. واته: نازیزه ناوچاو وه ک گول‌که‌م، به قوریانت بم، دووریت کارنکی لی کردم ته‌وه حالی دَل و دیده‌مه‌که ته‌ی‌بینی.

(۳) چینه: له‌مه. ره‌نجه‌کهر: ته‌زیه‌ت بده. واته: گیانه ده‌سم دامینت هه‌رگیز وه‌زعم له‌مه ناخوْش تر نابیی، ته‌زیه‌تی قاچی خوْت بده‌و وه‌ره لام.

(۴) نه‌شان: نه‌چن. زایه: «ضایع»، فه‌وتار. واته: به‌لکو دیده‌و دلشم نه‌فه‌وتین وه‌ک له‌شی نه‌خوْشم فه‌وتاکه بوویوو به مایه‌ی خه‌م و خه‌فت بوْم.

(۵) سورمه: کله. مه‌نده‌ی‌شا: مانه‌وه‌یان. واته: چاوم توْزی که‌وشه‌کانی توْ نه‌ناسی و کردویه به‌کله بوْ خوْی، دلشم جینگای ده‌ردو به‌لای توْیه، له‌به‌ر ته‌وه مانه‌وه‌یان چاکتره.

[۵]

دهرمان زامان^(۱)

دهرمان زامان دهرده کهی کاریم
 هامراز نالهی شهوان بیداریم
 راحه تی جهستهی مهینهت باره کهم
 تهسکینی دلهی پر جه خاره کهم
 نامهو ههدهی دؤسانهت یاوا
 تهسدیعت کیشا خه یلی مال ئاوا
 رهویهی بسوزورگیت وه جا ئاوه ردهن
 غه ریب نه وازیت وه پیشه که ردهن
 به لام بیناییم، من دؤس گیانیم
 نهک چون بی شهرتان نانی و زوبانیم^(۲)
 دلم وه مۆبتهت مهیل تو شادهن
 نهی ته عاروفه جه لام زیادهن^(۳)
 خوسووس من سهرعی و لیوه و یل توّم
 سهودایی خه مبار ئه پراگیل توّم^(۴)

[۵]

- (۱) مهولهوی ئه م غه زه لهی بو دؤستیکی نووسیوه که دیاری به کی بۆی ناردبوو، دووریش نیه ئه و دؤسته شیخی ته و ئله بووی.
- (۲) بیناییم: ئه ی رووناکی چاوم. نانی و زوبانی: ئه و دؤسته به که هه ر به زمان، وه به هیوای وه رگرتنی دهسکه و تیک دؤستت بی.
- (۳) مۆبتهت: محبت، خۆشه وستی. ته عارف: خۆ ناساندن، مه به سی دیاری ناردنه.
- (۴) سهرعی: فی دار. لیوه: کهف چهرین. ئه پراگیل: به دوادا گه پراو، له بنچینه دا دوو وشه به «ئه پرا» واته «بو» وه «گیل» واته «گه یشتن». له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می ئه م شیعره به م جۆره نووسراوه:

پەى تۆ خاترم پىر نىش و خارەن
 پەى تۆ زىندە گىم چون ژار مارەن^(۱)
 دەروونم دايم جە ھوون كەيل تۆن
 حەياتم وە شەوق ھەواى مەيل تۆن^(۲)
 ھەرگا ديم وە چەم شىوہى بالاکەت
 بۆسام خاك پاوگەرد پالاکەت^(۳)
 ئانە گەرد ماىہى كامەرانى مەن
 ئانە گەرد وەشى و شادمانى مەن^(۴)
 وەر نە ئىسە مەن ھوون دۆل وەر دە
 قامەت سەنگى بار خەمان خەم كەردە^(۵)
 دەروون وە مەوداى دووریت بىەن رىش
 ھەى خاکم وە سەر سەوقاتم پەى چىش^(۶)

سەوداى ئەپراگىل لەعل لىل تۆم
 واتە: نەخۆش كەوتووى گەپانم بە دواى لەعلى لىلى لىئوى تودا.
 (۱) خاتر: دۆل. نىش: نىش. زىندە گى: ژيان.
 (۲) ھوون: خوین. كەيل: پىر. ھەوا: ئارەزوو.
 (۳) گا: كات. بۆسام: ماچم كرد.
 (۴) ئانە: ئەو. گەرد: ھەموو. وەشى: خوشى.
 (۵) وەر نە: ئەگىنا. وەر دە: خوار دوو. خەم: چەماوہ. مەعناى ئەم شىعرە لەگەل شىعەرى
 دواى دا دى.
 (۶) مەودا: تىغ. رىش: برىندار. سەوقات: ديارى. واتە: ئەگىنا ئىستە مەن كە خوینى دۆلى
 خۆم ئەخۆم و بارى قورسى خەم و مەينەت پشتمى چەماندووہ تەوہ و دەروونم بە تىغى
 تىزى دووریت برىندار بوو، ھەى قورم بە سەر ديارىم بۆ چىە؟

[۶]

دلّه، وهردهی نه نفس^(۱)

دلّه، وهردهی نه نفس گوناه ئاوهرده
 سیفت نه پرووی زات وه پهرده کهرده^(۲)
 جه پرووی بی شه رمی پهردهت درده وه
 هیچ نه ویت وه تنگ ئه وودیم پهرده وه^(۳)
 سه تاری لاو دا وه یانه ته دا
 که ریمی شوومی وه شانته دا^(۴)
 کردم وه عامی ره حمه ته کهی ویش
 وادهی بهزم گهرم خزمه ته کهی ویش^(۵)

[۶]

(۱) مهولهوی لهم قه سیده دا له گه لّ دلّی خۆی ئه دوئ و تانهی لی ئه دا.
 (۲) وهرده: خوراو. ئاوهرده: هیناو. واته: ئه ی دلّ که نه نفسی گونا هبار خوار دوویتی، وه
 سیفته تی خوات کردوه به پهرده به رووی زاتیه وه. مه به سی ئه وه یه که سیفته تی
 «به خشه نده بی خوا» ت کردوه به قه لغان، وه به و بیانوه وه خوات له بهر چاوی خۆت لا
 بردوه وه ده ست کردوه به گونا ح کردن.
 (۳) دهرده وه: دادری. نه ویت: نه بویت. ئه وودیم: ئه وودیو. واته: له بهر بی شه رمی و
 بی عاری خۆت پهرده ی حیات له سهر رووی خۆت لادا، وه هیچ به تنگی ئه و خوا وه
 نه بووی که وا له و دیوی پهرده ی غه یبه وه، وه به هموو شتیکت ئه زانی. یان: نه بووی به
 تنگی ئه وه وه که له و دیوی پهرده ی حه یاره خۆت هه ی که هموو گیانت گونا حه و عالم
 پیّت ئه زانی.
 (۴) لاو: لافاو. شان: شان. واته: یا خوا به خشه نده بی خوا لافاو پیّنئ به سهر ماله که تاو
 نه گبه تی بدا به شاتتا.
 (۵) عامی: هموو که س گره وه. ویش: خۆی. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی
 دوا بی یه وه.

ویهرد، نه زاناش سیوای ئەو هەنی
 ئاخ زانایی ئەو چیش کەری چەنی^(۱)
 نەو دەم دا جە یاد کردە ی ویهر دەم
 جە حالەت سەخت وە دۆزەخ بەردەم^(۲)
 هەر دە لالە تیش مە لالە تیوون
 هەر لوتفیش پەریم خە جالە تیوون^(۳)
 هەوای وەش نەسیم وە سل و حوزووری
 سەموومەن پەریم چون شنۆی دووری^(۴)
 های نایی نایی، موتریب مە قامی
 موغەننی تەرزی، ساقی یا جامی^(۵)
 تادە ماخ نە ی بەزم نە شەیی سانو
 مانۆ، تائە بەد وە جیا مانۆ^(۶)

(۱) ویهرد: بوورد. هەنی: هەیت. واتە: وا فەرزمان کرد لە کاتی بەزمی گەرمی بە حوزووری خوا گەشتن دا ئەو بە رەحمەتی فراوانی خوی لیت بووردو لەو بەولاوە کەس نە ی زانی تۆ هەیت، باشە خۆ خوا خۆی پیت ئە زانی، ئە ی لە حوزووری ئەو چۆن رووت دئ سەر بە زر کە یتەو.

(۲) نەو: لە. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پیکەوە دئ.

(۳) دە لالەت: دل دانەو.

(۴) سەمووم: بای سەبوون. واتە: لەو کاتە دا کە بیر ئە کە مەوە لە کردەو ی رابردووم و لەو وەزە ناخۆشەم کە ئە بئ بە هۆی چوونە دۆزەخم، ئا لەو کاتە دا هەر دل دانەو یە کم لە لایەنی خوای گەورەو هۆی شەرمە زاری یە کە بۆم، وە هەر لوتفینکی خوا لە گەلم ئە بئ بە مایە ی خە جالە تی بۆم، وە هەوای خۆشی بە خزمەت گەشتن وە ک بای سەبوون وایە بۆم لە شەم ئە سووتینئ، چونکە خۆم بە شایانی ئەو بە خزمەت گەشتن و لوتف و دل دانەو یەو نازانم.

(۵) نایی: نە ی ژەن.

(۶) سانۆ: وەر بگری. مانۆ: بمینتەو. مانۆ: ئە مینتەو. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پیکەوە دئ.

شنووش نهی ده‌م‌دا، نهی دلّی ته‌نگدا
 ریش‌ه‌ی ویر غه‌یر بدو وه هم‌دا
 به‌ل دلّی چهن‌د سالّ نیتیزاره‌ک‌ه‌ش
 له‌زه‌تی به‌روّ جه دیداره‌ک‌ه‌ش^(۱)

[۷]

دلّه پر چینهن^(۲)

دلّه پر چینهن پیشانی شه‌وقت
 پؤس مه‌رده‌ن وه بان روخسار زه‌وقت^(۳)
 شادیت مواچی ئازیش مه‌رده‌ن
 که‌یفه‌ک‌ه‌ت ماچی له‌یلش گوم‌که‌رده‌ن^(۴)
 گومانم وهی ره‌نگ زامت نه‌سره‌وته‌ن
 کۆچ خیلّ خانه‌ی «ئه‌حمه‌د» دوور که‌وته‌ن^(۵)

(۱) به‌روّ: بیا. واته: بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ماخم نه‌شه‌یه‌کی وا له‌م به‌زمه‌ وه‌رگرتی، تا «ئه‌به‌د» به‌ ته‌نیا ئه‌مینیته‌وه، هه‌ر بمینیته‌وه وه‌ شه‌نه‌ی ئه‌و به‌زمه‌ ریشه‌ی داری بیرکردنه‌وه له‌ غه‌یری خوا له‌ دلّی خه‌فه‌تبار ما هه‌لّ که‌نی و نه‌ی هیلّیته‌وه، تا دلّه چهن‌د سالّ چاوه‌پروانی کردووه‌که‌م له‌زه‌تی وه‌ر بگرتی له‌ دیداری خواو رووی بی چاوی پی بکه‌وی.

[۷]

(۲) مه‌ولوی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی به‌ بۆنه‌ی کۆچ کردنی ئه‌حمه‌د به‌گی برای حه‌مه‌ پاشای جافه‌وه‌ وتوو‌ه‌ که‌ چوو‌ه‌ بۆ مه‌ریوان بۆ هاوینه‌ خۆری.
 (۳) پر چینهن: پر له‌ چرچ و لۆچ. پیشانی: ناوچاوان. پؤس: پیست. واته: ئه‌ی دلّ ناوچاوانی شه‌وقت لۆچی زۆری تی که‌وتوو‌ه‌، وه‌ پیستی روت وشک بووه‌ته‌وه‌ به‌ سه‌ر ده‌م و چاوی ئاره‌زووتا، مه‌به‌س له‌ خه‌فه‌تباری‌یه.
 (۴) مواچی، ماچی: ئه‌لیت. له‌ هه‌ندی نوسخه‌دا نیوه‌ی شیعی شیعی دووه‌می ئه‌م شیعه‌ به‌م جزره‌ نووسراوه:
 که‌یفت مواچی له‌یلش کۆچ که‌رده‌ن.
 (۵) گومانم: وا گومان ئه‌به‌م. نه‌سره‌وته‌ن: نه‌سره‌وتوو‌ه‌. واته: وا بزائم بۆیه‌ وا زامت ناسه‌روئی چونکه‌ بنه‌و بارگه‌ی ئه‌حمه‌د به‌گ دوور که‌وتوو‌ه‌ته‌وه‌.

نه و اتم ده خیل ئامان سهد ئامان
 ویت مه دهر وه مه یل نه و توول نه مامان^(۱)
 وهس وه ته مای وه سل مه زاق شاد بو
 ژار مار دهر دووریت وه یساد بو^(۲)
 نه ژنه فتی چه نه م سهد جار دادم کهرد
 ئیسه های گهر دش گهر دوون چه پ گهرد^(۳)
 وه تاي قه لماسک تنیای سهردی مه یل
 نه و هوردا په ی حه ی، تو په ی کوی دوجه یل^(۴)
 سا خاسه ن نه مجار شووم سیا به خت
 تو ئالووده ی دهر د، من زامان سه خت^(۵)
 ساقی گهر د کۆچ یاران دیاره ن
 هاوما لان په ریم نه ئینتیزاره ن^(۶)

(۱) نه و اتم: نه م و ت. ویت مه دهر: خۆت مه ده. مه عنای ئهم شیعره و سێ شیعره ی دوایی پینکه وه دی.

(۲) وهس: بهس. مه زاق: چه شتن، مه بهس له دلّه.

(۳) نه ژنه فتی: نه ت بیست. چه نه م: لیم.

(۴) قه لماسک: قۆچه قانی. تنیا: ته نراو. هوردا: هه لدا. حه ی: خیله که ی له یل. دوجه یل: شوینه که ی مه جنوون. واته: چه ند ده سه و دامینت بووم که خۆت نه خه یته داوی خۆشه ویستی بالآ بهر زانه وه، چه ند م بێ وتی دلّت به وه سلیان خۆش مه که و ژاری ماری دووریت له یاد بێ، که چی هه رچه ند دادم کرد گویت نه دایه، وا ئیستا گهر دوون وه ک به رد خستیه ناو قۆچه قانیی له که م مه یلی ته نراوو هه ر یه که ی فری دانه شوینیک که به زه حمه ت بتوانن بگه نه وه یه ک.

(۵) سیا به خت: چاره ره ش. ئالووده: گرفتار. واته: جا چاکت کرد ئه ی دلّه ی شوومی چاره ره ش خۆت گرفتاری دهر دو و منیشت گیرۆده ی برینی نابار کرد.

(۶) په ریم: بۆم. مه وله وی له م شیعره وه رووی قسه له دلّیه وه وه ر نه گپرتته سه ر ساقی، وه داوای لێ ئه کا بگاته فریای. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعره ی دوایی یه وه.

من خو تهنیا مال، وامهندهی دل تهنگ
 بی کهس، بار سەنگی، پای باره‌بەر له‌نگ^(۱)
 مەرتۆ وه هەمی هەمی نه‌شەمی جام مەمی
 نهی رای پلهی سه‌خت فه‌ریاد ره‌سیم کهمی
 سا پییم دەر جامی منیج چون یاران
 هەمی که‌روون ئەو کۆچ تا سەر هە‌واران^(۲)

[۸]

دلە چەند مەستیت^(۳)

دلە چەند مەستیت جەم بی نه‌سەردا
 چەند کار ئارۆت وستەو رۆی فه‌ردا^(۴)

(۱) وامهنده: داماو. باره‌بەر: و‌لاخ. له‌نگ: شەل.

(۲) منیج: منیش. که‌روون: بکه‌م. ئەو: له. واتە: ساقی، ئەو‌ه‌تا تۆزی کاروانی یاران دیاره‌و
 چاو‌پ‌تیم ئە‌که‌ن، منیش تهنیا مال ماومه‌ته‌وه به‌ دل ته‌نگی یه‌وه، که‌سم نیه‌و کۆچ و بارم
 قورسه‌و پتی و‌لاخه‌که‌یشم شه‌له، که‌ ئە‌مه‌ ئە‌وه‌په‌ری داماو‌ی‌یه... جا له‌ وه‌زعیکی وا
 ناخۆشا مه‌گەر تۆ به‌ نه‌شەمی جامی مه‌یه‌که‌ت. که‌ وه‌ک هۆره‌ی کۆچ کردوو وایه‌. له‌م پله
 ری سه‌خته‌دا بگه‌یته‌ فریام، سا بۆ خوا پیا‌له‌یه‌ک مه‌یم بده‌ری با منیش وه‌ک یاران ده‌س که‌م
 به‌ هۆره‌کردن و بخورمه‌کوچ و باره‌که‌م و پرۆم تا ئە‌گه‌مه‌ سەر هە‌واره‌کان. مه‌وله‌وی له‌م
 شیعرانه‌ی‌دا هۆره‌ی کاروانی شو‌به‌اندوو به‌ مه‌می له‌وه‌دا که‌ وه‌ک چۆن مه‌می یارمه‌تی
 خه‌فه‌تبار ئە‌دا بۆ ئاسان کردنی مه‌ینه‌ته‌که‌می، هۆره‌یش یارمه‌تی کاروانی ئە‌دا له‌ ب‌پ‌ینی
 رینگاو گه‌یشتنه‌ جی‌دا.

[۸]

(۳) مه‌له‌وی له‌م قه‌سیده‌شا هەر به‌ سەر نه‌فسی خۆی‌دا د‌پ‌ت و لۆمه‌ی ئە‌کاو له‌ خوا
 ئە‌پارته‌وه‌که‌ ل‌یی ببووری.

(۴) ئارۆ: ئە‌م‌رۆ. وستەو: خسته‌وه. واتە: ئە‌ی دل چەند مەستی کۆبووه‌ته‌وه له‌ سه‌رتاو
 چەند ئیشی ئە‌م‌رۆت ئە‌خه‌یته‌ سه‌ب‌ینی. له‌ هه‌ندی نوسخه‌دا له‌ جیاتی «چەند» نووسراوه
 «یه‌ند» واتە: ئە‌مه‌نده.

شهرتیوم نیهن جه بی شهرتی تو
روو سیای تۆبهی سهد فهدا نه بو^(۱)

نه کفتی نه و را پهی حهق په رستی
تا بی وه همتای مهستی پای سستی^(۲)

پیری حهلقه سان خه م په نه م وهردهن
پهی ده رگای عهده م ناماده م که ردهن^(۳)

سه روهخت نه دای نه مانه تمهن
نه شر سیاهه ی خیانه تمهن^(۴)

موغهنی ، ته نخوای من وه نه وایی
وهی چهنده فهده وه هورده ر سه دایی^(۵)

یا ره بی نهی شه و تاریکه ی فانی
ههر تو وه کرده ی به دیم مزانی^(۶)

(۱) شهرتیوم: شهرتیکم. واته: به هژی بی شهرتی توه شهرتیکم نیه روو رهشی لای تۆبهی سهد سبهینتی نه بو بی. مه به سی نه وه یه هرچی شهرت نه کم که خه رابه نه کم و تۆبه له و خرابانه نه کم، بو سبهینتی نه و شهرته نه شکینتم و دیسانه وه تۆبه نه کم مه وه و شهرته کم له حوزووری نه و تۆبانه دا روو رهش نه بی.

(۲) نه کفتی نه و را: نه که ویته ری. بی: بو. واته: نه که ویته ری حهق په رستی تا پیری بوو به هاوړینی سه رخویشی یه که ت و که لکت پیوه نه ما.

(۳) حهلقه سان: وه که نهلقه. واته: پیری وه که نهلقه چه ماندوومیه ته وه و ناماده ی کردووم بمکویتی به ده رگای نه بوونی دا که گۆره. چهنده جوانه لیتره دا مه وله وی نهلقه و ده رگای خستووه ته یه که، چونکه نهلقه به ده رگادا نه کوترئی.

(۴) نه دا: دانه وه. نه شر: بلاوکر دنه وه. سیاهه: لیسته.

(۵) ته نخوا: له جیاتی. نه وا: ناواز. سه دا: دهنگ.

(۶) واته: خویاه له م تاریکه شه وه ی دنیا ی فانی دا هر تو شه رزای کرده وه ی خرابمی.

ئای سوبح مه حشر سهر شه فگه نده ویم
 شهرمنده ی حوزوور خوداو به نده ویم^(۱)
 به ره حمه که ی ویت فهدر ته نیای تاك
 به شق مه شق عه شق دل پاکان پاک^(۲)
 به و فسه ل فیراق خاتر پر خاران
 به و دیای دمای به کتری یاران^(۳)
 نهر سهد تاوانم جه هده نه وده رهن
 ده فترم جه رووی ویم سیاتهرن^(۴)
 تو بویه ر جه من جه پر ئینسانی
 من روو زهردی ویم کافی یه ن کافی^(۵)

[۹]

دلّه تهب خالّهت^(۶)

دلّه تهب خالّهت وه لیو مه وینوون
 حالّات یه کجار به شیو مه وینوون^(۷)

- (۱) سهر شه فگه نده: سهر داخستوو. ویم: خۆم.
 (۲) به شق: بۆ خاتری. واته: ئه ی خوای تاك و ته نیا سوئندت ئه دهم به ره حمی خۆت، وه له بهر خاتری مه شقی دل داری پاکی دل پاکان...
 (۳) دیا: چاو به یه كه وتنه وه. دما: دوایی. واته: خوایه سوئندت ئه دهم به کاتی له یه كه جیابوونه وه ی دۆسته دل پر درکه کان، وه به کاتی به یه كه گه یشتنه وه ی له وه و پاشیان.
 (۴) نهر سهد: ههر چه ند. ئه و دهره ن: به دهره.
 (۵) بویه ر: بیووره. کافی یه ن: به سه. مه وله وی به عاده ته که ی خۆی له م قه سیده دا چه ند شیعر ئکی وته وه که له شوئنی تریشا وتبوونی.

[۹]

- (۶) مه وله وی له م قه سیده شا ههر له گه ل نه فسی خۆی قسه نه کا.
 (۷) دلّه: ئه ی دل. تهب خالّه: خالی تی، ئه و زیتکانه یه به سهر لیوی تاداره وه په یدا نه بن. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی دیوایی یه وه.

کهرده نیش وه تهر هه لو هوش بهرده
 ناکه رده که رده، که رده ناکه رده^(۱)
 رجات، گابه ی دیو، گابه و دیمه دا
 هانه گه رده لولول باد بیمه دا^(۲)
 هانه که رده بۆت تو یهت که رده بۆ
 پیچ عه قیده ی وه دل به رده بۆ^(۳)
 په ی چیش هه رکۆ وه سف وه ش نیگاران ه
 چه نی عه قیده ی دل نه وگاران ه^(۴)
 تو زهننت چیش هن نه ویچ به و ته وره ن
 نه مه یلن، مه یلن وه ره جه وره ن، جه وره ن
 ستاره ی رجات هه رده م دارۆ سوو
 ده ماخ شاد، وه بۆی «وَلَا تَيَأْسُوا»^(۵)

(۱) که رده نیش: کردوو به تی. واته: نه ی دل نه بینم وه ک تادار زیتکه ت به سه ر لئوه وه به و حالت یه کجار به شیوه، وه وه ک بالدار ی هه لو فراندوو هوش ت لا نه ماوه به جوړی سهرت لی تیک چوه نه وه ی نه ت کردوو و نه زانی کردووته، وه نه وه ی کردووته له یادت چوه ته وه.

(۲) به ی دیم: به م دیو. بیم: ترس. واته: ته ما ی ره حمه تی خوات که وتوو ته به ر گه رده لولولی با ی ترس، وه وه ک پووش تاوئک به م دیوو تاوئک به ویوا نه که وی. مه وله وی له م شیعه رده نه و په ری وردیی به کار هیناوه چونکه مرؤف خو ی له بهینی ترس و ته مادا نه بی، که چی نه م هاتوو ته ما که ی خستوو ته بهینی ترس و ته ما.

(۳) یه ت: نه مه ت. پیچ: گری. مه عنای نه م شیعه به سراوه به سی شیعی پاشه وه.

(۴) هه رکۆ: له هه رکۆی. وه ش نیگار: جوان چاک. چه نی: له گه ل. نه وگار: گرفتار.

(۵) ستاره: نه ستیره. دارۆ: بیبی. سوو: تیشک. «وَلَا تَيَأْسُوا»: به شیکه له نایه تیکی قورئانی مه عناکه ی نه وه یه: بی ته ما مه بن له ره حمه تی خوا. واته: نه ی دل ده سم دامینت نه که ی باوه رت له ق بی و گری تی که وی، چونکه سیفه تی جوان چاکان به پی باوه ری

ویهرده ویهرده، ههولئی پهی باقی
 ئەمجار یه دهرویش، یه نهی چی و ساقی^(۱)
 هۆش وه سه‌دای دهف، گۆش وه نه‌وای نهی
 دهس وه شیشه‌وه، لیو وه جام مهی
 سه‌فات جه‌فا دۆ وه قه‌فای ههستی
 نووشا نوشت بو ده‌واچهی مهستی^(۲)
 وه کرده وه فام ئه‌رگا ناوه‌ردهن
 باک نیه‌ن وه فام وه باوه‌ر که‌ردهن^(۳)

دلداره‌کانیانه پێ‌یان، ئەوان گومانی چی‌یان پێ‌ به‌رن ئەوانیش به‌و جۆره‌ ئه‌بن، ئە‌گه‌ر به‌ ته‌مای خۆشه‌ویستی بن خۆشیان ئە‌وێن، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ ته‌مای سزا بن سزایان ئە‌ده‌ن.
 (۱) ویهرده: به‌سه‌ر چوو. مه‌عنای ئە‌م شیعره‌و دوو شیعری پاشه‌وه‌ پێ‌که‌وه‌ دئ.
 (۲) دۆ: بدا. قه‌فا: پشستی مل. ده‌واچه: ده‌رمان. واته‌: ئە‌وه‌ی به‌سه‌ر چوو به‌ سه‌رچوو، هه‌ولئی بو پاشماوه‌ی عومرت بده، ئە‌وه‌ ده‌ف زه‌ن و شمشال لی‌ ده‌رو مه‌ی گێ‌ر، نو‌به‌ته‌ له‌گه‌لیان، هۆش بده به‌ ده‌نگی ده‌ف و گوی بده‌ره‌ ئاوازی شمشال و شیشه‌ی مه‌ی بگه‌ر به‌ ده‌سته‌وه‌و جامی مه‌ی بنی به‌ لیوته‌وه‌، تا شادیت شه‌قاز له‌یه‌ك بدا له‌ بنا ملی بوون و ده‌رمانی مه‌ستی نووشی گیانت بی‌ و گیتیت له‌ بیر بچێ‌ته‌وه‌.
 (۳) واته‌: ئە‌گه‌ر جار جار به‌ کرده‌وه‌ وه‌ فام نه‌هێنا‌یته‌ دی، قه‌ید نا‌کاو ترسم نیه‌، چونکه‌ وه‌ فام کردوه‌ به‌ باوه‌ری خۆم. ئە‌م شیعره‌ ئیشاره‌ته‌ بو‌ حه‌دیسی پێ‌غه‌مبه‌ر که‌ فه‌رموویه‌تی: «لَا يَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ ذَنْبٌ» واته‌: له‌گه‌ل باوه‌ردا گوناخ زیان نا‌گه‌یه‌تی و موسولمان له‌ موسولمانیه‌تی ناخات.

[۱۰]

دهرد وه بان دهرد^(۱)

دهرد وه بان دهرد زمان کاری
گرد جه لام جهم بی، یه تهریف ماری^(۲)
ئای یه چیشت کهرد تهریف ناورده
دهردت دا وه دهرد، منت ماتم کهرد^(۳)
ئیسه یچه دیدم چهم ها وه راوه
هه لای سهروه شم بهو ته مه نناوه^(۴)
ئهمرت موتاعن «أَطْعَنَا» وه ندم
دوعای چه مه زه خم جه پیران سەندم^(۵)

[۱۰]

(۱) مهولهوی ئەم قەسیدە یە بۆ ئامینە خان ناوتک نووسبوو کە یە کێک بوو له کچه به گزاده کانی جاف، وه به هۆی شیر خوار دهنه وه مه حرەم بوو به مهولهوی، ئامینە خان گەفتی دابوو به مهولهوی کە بچن سەری لێ بدا، به لام پاشان بۆی ئەنوو سی کە ناتوانی بچن بۆ لای، وه داوای دوعایه کی چاوه زاری لێ ئەکا، مهولهویش دوعاکه ی بۆ ئەتیری له گەل ئە پارچه هه لبه سته دا.

(۲) ماری: ئەهینی. واته: دهردی کاری زامه کانم و دهردی چاوه پوانی کردن هه موو کۆبوونه وه له سهرم به هۆی ئەوه وه که بریار بوو ته شریف بینی.

(۳) واته: ئای ئەوه چیت کرد ته شریف نه هیناو دهردت دا به دهرده کانم و خویشمت خه فه تبار کرد.

(۴) ئیسە یچ: ئیستاش. هه لای: هیشتا. واته: ئیستاش هیشتا هر چاوم له رته و سه رخۆشی هیوای هانتتم.

(۵) موتاع: به گوئی کراو. «اطعنا»: به گوتمان کرد، ئیشاره ته به ئایه تی «سَمِعْنَا وَ أَطْعَنَا». وه ندم: خویندم. چه مه زه خم: چاوه زار. واته: فرمانت ره وایه وه هر که بیستم وتم به سه ر چاو، وه چووم دوعای چاوه زارم بۆ وه رگرتی له شیخ.

تەعويز بەند ريشەي دلەي سەد پارەم
 بەرگش پەپەي جەرگ وە دەرد ئاوارەم^(۱)
 حافيز بۆ وە عەشق مەستان يا ھوو
 بېيچەش نە دەور باھووي بې ئاھوو^(۲)
 ئىينە عادەتتەن وە زاھير ئامان
 وەرنە ھەي سەرخيئل نازك ئەندامان^(۳)
 تۆ ئىند نازكيت جە ھەد ويەردەن
 بينايى خەيال راگەش گوم كەردەن^(۴)
 سەفات خەجالەت دان وە جام جەم
 دیدەي بەد مەر عەكس ویش بديؤ وە چەم^(۵)
 دیدەي بەد دەردش نا دیاری بۆ
 جە كۆ موينۆت تالیت کاری بۆ؟^(۶)

(۱) تەعويز بەند: بەنى بەستنى نووشتە. پارە: پارچە. مەولەوی لەم شیعەرە و شیعیری دوایی دا لە ئامینە خان ئەگەینەن کە چی بکا لە دوعاکە. واتە: ریشەي دلە سەد پارچە بوو کەم بھۆنەرە وە وە بیکە بە قەیتان بۆ بەستنى دوعاکە، وە پەپەي جگەری دەردەدارم بکە بە بەرگ و دوعاکەي پتوہ بېيچە.

(۲) حافيز: پارێزگار. بېيچەش: بېيچەرە وە. ياھوو: ئەي خوا. باھوو: قۆل: ئاھوو: عەيب. واتە: خوا بکا بۆ خاتری عەشقی ئەو پياو چاكانەي کە سەرمەستی ھاوار لە خوان، ئەو دوعايە پارێزگاریت بکا. ئەنجا ئەلئى: دوعاکە بېيچە بە دەوری قۆلتا.

(۳) وەرنە: ئەگینا. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعیری پاشەوہ پیکە وە دئ.

(۴) ئىند: ئەوئەندە. واتە: ئەم دۆعا نووسینە شتیکە بۆ عادەت و ھۆبەکی زاھیری بە، ئەگینا ئەي سەرقافلەي جوان خاسان جوانی تۆ ئەوئەندە لە ئەندازە لای داوہ ھەتاوہ کوو چاوی خەيالیش رینگای گوم کردوہ و نات دۆزتەوہ.

(۵) دیدەي بەد: چاوی پيس. بديؤ: بېينئى. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعیری دوایی دا دئ.

(۶) جە کۆ: لە کوئى. واتە: پاکى و بى گەردى روى تۆ ئاوتنەکەي جەمشیدی خەجالەت کردوہ کە ھەموو شتیکى تيا بەدى ئەکرا، ئیتر چاوی پيس کەي سەیری تۆ بکا مەگەر ھەر

[۱۱]

دەورن دەر ساقى

دەورن دەر ساقى وہ لای مەجزووندا
 لەیل ئاسا بویەر وہ لای مەجنووندا^(۱)
 جامن جە سەھباى دىاي بالاکەت
 ئالوودەى غوبار تۆز بالاکەت^(۲)
 بەو نازو عیشوہ ویت پیم دەردەوہ
 جەستەى پەژموردەم ئیحیا کەرەوہ^(۳)
 جەى «قلب الاسد» تاوسان دوورى
 فینک کەرەوہ جەستەى مەھجوورى^(۴)
 بەلگەم شەرارەى نائیرەى فیراق
 نەسۆچنۆ تەمام سەوزەى ئیشتیاق^(۵)

رووی خۆى لە ناو چاوتا بیینتەوہ. کەواتە - خوا تووشى دەردىكى بکا کەس سەرى لى
 دەرنەچى - چۆن ئەتوانى بتینى تا کارت لى بکا؟

[۱۱]

(۱) واتە: ئەى مەى گىر سوورن بخر بە لای منى خەفەتبارا، وەك لەیل بە لای منى
 مەجنوونان تى پەرە.
 (۲) سەھبا، «صہبا»: مەى. دیا: دیتن. ئالوودە: تىكەل. مەعناى ئەم شیعەرەو شیعەرى
 دوایى پىكەوہ دى.
 (۳) پەژموردە: سىس و ژاكاو. واتە: بە نازو عیشوہوہ پيالە بەك شەرابى دیتنى بالای خۆتم
 بدەرن بەو شەرەتە كە تۆزى كەوشە كاتى تىكەل بووبى، وە بەو پيالە شەرابە لاشەى سىس
 بووم ببوژنەرەوہ.
 (۴) «قلب الاسد»: ناوہ راستى ھاوین كاتىك كە رۆژ ئەچیتە برجى ئەسەدەوہ. تاوسان:
 ھاوین. مەعناى ئەم شیعەرە لەگەل شیعەرى دوایى دا دى.
 (۵) نایرە: نائیرە، تاگر. نەسۆچنۆ: نەسووتىنى. سەوزە: شىناى. واتە: لەم قرچەى ھوینى
 گەرمى دوورى بەدا بە شەرابى دیتنت لەشم فینك كەرەوہ، بەلكو بزیسكەى تاگرى جىایى
 شىناى سۆزم بە تەواوى نەسووتىنى.

بهلام بهو شهرته مهيلت مودام بؤ
 منيچ بهو مهيله دنيام وه كام بؤ^(۱)
 نهك غه زال ئاسا دياو رهمت بؤ
 گا مهيل شادي، گا ماتهت بؤ^(۲)
 ئيتر كافي بؤ جه ورو جه فاكهت
 بهل تا وه سهر بؤ مهيل و وه فاكهت^(۳)
 ئهر چهنده هفتي عومرم مهنده بؤ
 بهلكم دووري تۆلیم نه سنده بؤ^(۴)

[۱۲]

دووريت ديارهن^(۵)

دووريت ديارهن چهنده ساحيب نيشهن
 تۆي دهروون وه خار نيشي و تهر ريشنهن^(۶)
 ههرچي بوينوون شيوهي تۆ پيشهن
 دل وه ههتتهي ههسرهت دا كيشهن^(۷)

(۱) مودام: دهوام دار. وه كام: به ئاره زوو.
 (۲) غه زال: ئاسك. رهم: راکردن. واته: نهك وهك ئاسك ههر خۆت دهرخهيت و راکهيت...
 (۳) تا وه سهر بؤ: تا سهر بئ.
 (۴) مهنده بؤ: مابئ. لیم نه سنده بؤ: لیم نه سينئ.

[۱۲]

(۵) مهولهوی ئهم قهسيدهشي له لاواندنهوهي عهنبهر خاتوني خيزانيا وتوه.
 (۶) خار: درك. نيشي و تهر: ئيشيكي تر. معنای ئهم شيعره به سراوه به شيعري دوايي يه وه.
 (۷) پيشهن: پتوه يه تي. ههتته: تهخته دارئكه شالي به توندي پتوه ئه پيچن بؤ ئه وهي دهق بگرئ. كيشهن: راکيشه ره. واته: ههرچهنده كه دياره ئيش و ئازاري دووريت چهنده زوره، بهلام من جگهرم به دركي ئازارئكي تر بريندار بووه كه ئه وئيش ئه وه ته ههرچي بيينم شيوهي تۆي پتوه بئ دلهم له دار ههتتهي داخو خهفته ئه كيشي.

ھەر ماھى نەو بوۋ حالم پەشيوەن
 چون ھىلال شيوەى ئەبرۆى توش پيوەن^(۱)
 نە شەو راحەتم، نە روۋ دلشادم
 شەو زولفو روۋ رووت مەوزوۋ ئەو يادم^(۲)
 شمشادو نەرگس وەنەوشەى چەمەن
 سەيرشان ئازار بينايى چەمەن^(۳)
 ئاد ماروۋ بە وير تەرزەكەى بالات
 ئەو ديدەى مەستت، ئيد خال ئالات^(۴)
 سوۋچنۆم حەسرەت دەرد جيايت
 نەك چون بليسەى ياد تەنيايت^(۵)
 وە مەرگت، ديدەم، ھام نە گوزەردا
 مينيچ لام لاي تون ئاروۋ يا فەردا^(۶)

(۱) ماہ: مانگ. نەو: نوئ، تازە. واتە: ھەر مانگى نوئ بىتەوہ من حالم تىك ئەچى،
 چونكە مانگى يەكشەوہ لە ئەبرۆى تو ئەچى.
 (۲) مەوزوۋ: ئەخاتە. واتە: نە بە شەو نە بە روۋ رەحەتىم نىە چونكە شەوى تارىك
 زولفى رەشت دىتتەوہ يادم روۋى رووناك رووى درەوشاوت.
 (۳) شمشاد: دارىكى بەرزە. سەيرشان: تەماشاشا كوردىان. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە
 دوايى يەوہ.
 (۴) ئاد: ئەو. ماروۋ: دىنى. ئالا، ئال. واتە: تەماشاشا كوردنى دار شمشادو نەرگسو
 وەنەوشەى باخەكان ئازارى چاوم ئەدا، چونكە دار شمشادەكە بالاتم دىتتەوہ يادو،
 تىرگسەكە چاوى مەستت وەنەوشەكە خالى ئالت.
 (۵) سوۋچنۆم: ئەم سووتىنى. واتە: راستە داخى دەردى جيايى ئەم سووتىنى، بەلام ناگاتە
 ئەندازەى ئىشى ياد كوردنەوہى تەنيايت لە گوزرا.
 (۶) تون: تۆبە. ئاروۋ: ئەمروۋ. واتە: ئازىز قەسەم بە مەرگت مەنىش لە سەر روشتتم، وە
 ئەمروۋ بى و سبەى بى شوئىم لاي تۆبەو ئەمرمو دىمە لات.

موترب مہقامی دہردم ناچارہن
ساقیا جامی دوس ئیتتزارہن^(۱)

[۱۳]

دلیل وادہس^(۲)

دلیل وادہی سہر سہراوہ کہم
بینایی دیدہی شہو بی خواوہ کہم^(۳)
رفیق سہرحہد ئہقلیم دہردان
ناخودای کہشتی بہحرہ کہی ہیجران^(۴)
ئوستاد تہعلیم دہرس مہجنونیم
دہسگیر راگہی سہختی و زہبونیم^(۵)

(۱) ناچارہن^۶ چار ناکری. واتہ: کاکہی گورانی بیژ سہدای مہرگم ہلڈہ، چونکہ دہردم
بی دہرمانہ، کاکہی مہی گپڑ توش پیالہیہک شہرابی مہرگم بدہری، چونکہ یار
چاوہ پروانمہ با بمرم و پرۆم بۆ لای.

[۱۳]

(۲) جارنکیان شیخی «بہاء الدین» رحمۃ اللہ علیہ ئہتیری بہ دواي مهولهوی دا بۆ ئہوہی بہ سہفہر
بینیری بۆ شوئینک و ئیشیکی پی بسپیری، مهولهوش پی ناکری پروا، لہ وہراما ئہم پارچہ
ہلہستہ بۆ شیخ ئہتیری.

(۳) وادہی سہر سہراوہ کہم: کاتی بردن بۆ سہر ئاو بۆ شورین پاش مردن. واتہ: ئہی
ری نمونوی کہرہم لہ کاتی مردنا، ئہی بینایی چاوہ کانم کہ شہو خہویان نیہ.

(۴) سہرحہد: سنوور. ئہقلیم: ولات. ناخودا: کہشتی یہوان. واتہ: ئہی ہاورپم لہ
سنووری ولاتی دہردو مہینہ تاکہ ئہم پاریزی، وہ ئہی کہشتی یہوانی ناو دہلیای دووری کہ
ئہم گہ یہ نیٹہ جی.

(۵) ئوستاد: مامؤستا. مہجنون: عاشق بوون وہک مہجنون. واتہ: ئہی مامؤستایہک کہ
دہرسی عہشقت فیر کردم...

شەمەع بەزمگەى مەھجورى و دورى
 ميعمار ئەساس پايەى سەبوورى^(۱)
 مەسقەل چى سەواد ئاينەكەى دل
 غەواس دانەى دەرياچەى مۆشكول^(۲)
 خەم نە وەخت بەزم فەرمان فەرماشەن
 شادىم ئەلەوداى جە لەيل جياشەن^(۳)
 من خۆپاي خەمان سامان سام كەردەن
 دەك بمرم هانات بەمن ئاوەردەن^(۴)
 وە مەرگت دايم زامم هەر بەسۆن
 دەرد ويم كەمەن ئەمجار نۆبەى تۆن^(۵)
 پيسە مزانى هيچم كەم نيەن
 ويران يانەكەم ویت وە چەم ديەن^(۶)

(۱) شەمەع: مۆم. ميعمار: وەستا بەناى بەناويانگ. واتە: ئەى روون كەرەوہى دلەم لەكاتيكا كە بە ھۆى دورى دۆستانەوہ دنياى لى تاريك ئەبى، وە ئەى دروست كەرى بنچينەى ديوارى خۆ راگرتن و بوردەباريم.

(۲) مەسقەلچى: سېى كەرەوہ. سەواد: رەشايى. غەواس: ئەوہى خۆى لە بنى دەليادا نوقم ئەكاوگەوہەر دەردىنى. واتە: ئەى رۆشن كەرەوہى ئاوتنەى رەش بووہوہى دلەم، وە ئەى دەرهينەرى گەوہەرى مەعنا لە دەلياي ئەو باسە عيلمى يانەدا كە زانينيان گرانە.

(۳) فەرمان فەرما: حوكمران. ئەلەودا: «الوداع»، مالاوايى. واتە: خەم و مەينەت وا لە بەزمى فەرمان رەوايى و سەردارىدا، وە شادى خەرىكى مالاوايى كردنە بە بۆنەى جيا بوونەوہيەوہ لە من.

(۴) سامان سا: تەخت وەك زەوى. واتە: قاچى خەفەت منى لەگەل زەويدا تەخت كرددوہ و پليشاندووميه تەوہ، كەچى تۆيش هانات هيناوہ تە منى بى دەسەلات كە ئەو ئيشەت بۆ بكەم.

(۵) سۆ: سوئ. واتە: قەسەم بە مەرگت زامى دلەم ھەميشە سوئى پيا ديتەوہ، ئەنجا بە مەعناوہ ئەلئى: دەردى خۆم كەمەو ھەر ھى تۆى ناتەواوہ، با ئەوئيشى بيتە سەر.

(۶) پيسە مزانى: واٹەزانى. ديەن: ديوہ. واتە: واٹەزانى هيچم كەم نيەو حالەم رنك و پىكەو

[۱۴]

ده خیلیم خالۆ (۱)

ده خیلیم خالۆ زه دهی زام سهخت
 حالّ شیۆینه کهی مه عدوومی بهد بهخت (۲)
 راز ریژهی شه کهر، شای شه کهر رازان
 فتیله پهی زام کهسی مسازان (۳)
 وهختی دلّ وه تیر مهینه تان ریش بو
 جهو دما ته مای سارپشی پیش بو (۴)
 خو جای په یکانان ژار وه رده کهی تو
 تا بهر په رهی دلّ پهی که رده کهی تو (۵)

له سهر خو په تی، خو تو به چاوی خۆت ماله و ترانه که مت دیوه و نه زانی چۆنه، ئیتر چۆن
 ته کلیفی وام لئ نه کهی؟

[۱۴]

(۱) مه لهوی ئەم قه سیده بهی بو شیخ یوسفی نوسمه یی براده ری نووسیوه له وه رامی
 نامه به کی ئەوا که هاواری له دهس وه زعی خو ی کردووه تیا یا، وه داوای چاره ی کردووه لئ.
 (۲) زه ده: لئ دراو. مه عنای ئەم شیعره و دوو شیعی دوا یی پینکه وه دئت.
 (۳) راز: قسه. ریژه: ورده. فتیله: په پۆیه کی لوول دراوه جازان ئەیان کرد به ناو برینا بو
 پاک کردنه وهی زووخ و کیمه کهی. مسازان: دروست نه کهن.
 (۴) جهو دما: له وه و پاش. پیش: پئی. واته: ده سم دامینت ئەی خالۆی گرفتاری زامی
 سهخت، وه ئەی ناخۆش که ری حالی من به دهنگ و باسی گرفتاریت، وه ئەی که سیک که
 قسه ت وه ک ورده شه کر وایه و شای شیرین گرفتارانی، فتیله بو زامی که سیک دروست
 نه کرئ که نه گهر دلّی به تیری مهینه ت بریندار بووی به ته مابئ له وه و پاش سارپش بیئ،
 خو تویش له وانه نیت.
 (۵) په یکان: تیر. پهی که رده: برپوو کون کردوو. مه عنای ئەم شیعره و شیعی دوا یی
 پینکه وه دئ.

وهختی فوارهی هونوانان پیشهن
 زوخاو جوش بدو، ئانه سارپشهن^(۱)
 ده‌رگای مهینه‌تان جای نه‌دامه‌ته‌ن
 ناسۆریش یادئار رۆی قیامه‌ته‌ن^(۲)
 فتیلّه پهی چیش رۆ وه یانهم رۆ
 یه‌ك جار داد نه‌دهس ئیستیغناکه‌ی تو^(۳)
 تو پیرت بازهم دل وه‌شی دلّه
 غم زه‌ده‌ی زامان وه‌شیش موشکولّه‌ن^(۴)

[۱۵]

دیاکه‌ی وه‌ شهرم

دیاکه‌ی وه‌ شهرم جه‌ په‌نجه‌ره‌ی ناز
 تاتا ریشه‌ی جه‌رگ به‌راوه‌رد وه‌ گاز^(۵)

(۱) ئانه: ئه‌وه‌ واته: خو سارپش بوونی راسته‌قینه‌ی جیگای تیره‌ زه‌هراوی‌یه‌کانی تو که تا په‌ره‌ی دلی سمیوه، کاتیک ئه‌بیته که فواره‌ی خوئناوی لیه‌ه بچیت به‌ ئاسمانا و زوخاوی لیه‌ه له‌قولی.
 (۲) نه‌دامه‌ت: په‌شیمان بوونه‌وه. یاد ئار: بیر خه‌ره‌وه. مه‌عنای ئهم شیعره‌وه شیعیری دواپی پینکه‌وه‌ دئ.
 (۳) واته: کرانه‌وه‌ی ده‌می زام وه‌ك ده‌رگا وایه‌ بۆ پیا رۆیشتنی په‌شیمان بوونه‌وه‌ له‌ گونا، به‌ ناسۆر که‌وتنه‌وه‌شی رۆژی قیامه‌ت دینته‌وه‌ یاد. که‌واته‌ بۆچی ئه‌ته‌وئ فتیلّه‌ بخه‌یته‌ ده‌می زامته‌وه‌، هه‌ر قور به‌ مالی منا بدرئ، وه‌ هاوار له‌ ده‌س بی باکی تو که‌ ناته‌وئ ده‌می زامت کراوه‌ بی تا هه‌میشه‌ قیامه‌تت بخاته‌وه‌ یاد.
 (۴) بازهم: لیم گه‌رئ. وه‌شیش: چاک بوونه‌وه‌ی. واته: بۆ خاتری پیره‌که‌ت لیم گه‌رئ، چونکه‌ ئه‌مه‌که‌ ئه‌ئیت فتیلّه‌ بۆ برینه‌که‌ت دروست بکه‌م، مه‌گه‌ر هه‌ر که‌لکی دل خووش کردنتی پنه‌وه‌ بی، ئه‌گینا چاک بوونه‌وه‌ی گرفتاری زامی عه‌شق زۆر زه‌حمه‌ته‌.

[۱۵]

(۱) دیاکه‌ی: سه‌یر کردنه‌که‌ی. واته: یار که‌ به‌ شهرمه‌وه‌ له‌ په‌نجه‌ره‌ی نازه‌وه‌ سه‌یری کردم، تاله‌کانی ریشه‌ی جه‌رگمی یه‌ك یه‌ك به‌ گازی سه‌رنجی ده‌کیشا.

په ترۆی زامه کم هم لابه رده وه
 وهخت بی سارپش بی تازهش کرده وه
 تیری هه وادا وه په نجهی بی گهرد
 دا نه په پهی دل تا سوڤار ویهرد^(۱)
 لاو هوون گۆلاو دهروونم کهرد کهیل
 سهرواز کهرد جوڤا نه دیدهم چون سهیل^(۲)
 خاشاک ههستیم هۆر گرت جه ناو بهرد
 وستش نه گیجاو تهنوره کهی دهرد^(۳)
 نیسه هانه تۆی به حره کهی بی پهی
 ساقی جه و جامه، یا، ها دات به کهی^(۴)
 وه قه تره ی منیچ ئاویاری کهر
 مهست بوو تا مه حشر سهر باروو ئه و بهر^(۵)

(۱) نه: له. سوڤار: ئه و په ریه که به بنی تیره وه یه. واته: به په نجه بی گهرده کانی تیریکی تی ته قاندم دای له په پهی دل و تا بن چه قی.

(۲) مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعره پاشه وه ی و نیوه ی یه که می شیعره پاشتره وه.

(۳) خاشاک: پل و پووش. وستش: خستیه. تهنوره: ئه و شوئنه یه. که ئاوی رووباره کان لوولی تیا ئه خوا و پل و پووشی تیا نوقم ئه کا، چونکه شوئنه که خۆی بنی قووله.

(۴) ها: وا. جهو: لهو. یا، ها: ئانه وه ی. که ی: که یخه سره و. مه عنای نیوه ی شیعره دووه می ئه م شیعره له گه ل مه عنای شیعره پاشه وه ی دا دئ، واته: لافاوی خوین گۆلاوی دهروونمی پرکردو لیشاوی کردو به خوړ له چاومه وه هاته خوارو له شی وه ک پل و پووشی سوکمی هه ل گرت و له و ناوه ی دا نه ی هیشت، خستیه گیژی تهنوره ی دهردو مهینه ته وه، وه تیسستا له ناو ده لیای بی بن دایه.

(۵) ئاویار: ئاودار. باروو: بینمه. ئه و بهر: ده ره وه. واته: کاکه ی مه ی گیژ به قه تره ئاوتک له و جامه ی دات به که یخه سره و منیش ئا و بده بۆ ئه وه ی تا رۆژی مه حشره سه رخۆش بيم و ئه و کاته سهر به رز که مه وه. له ئه فسانه ی کۆنا ئه گیژ نه وه که که یخه سره و شای تیران سه و دای نه مردن دابووی له که لله ی، وه به دوا ی «ئاوی حه یات» ئه گه را. مه شه و وریشه

[۱۶]

دیدم وه دیدت

دیدم وه دیدت شای شیرین چه مان
 فیراقت قامت کهردهن وه که مان^(۱)
 مه زاق یه ند تالی دووری تو چه شتهن
 هووناوه که ی چه سهرزه مین ره شتهن^(۲)
 سهر په یکانه که ت برپهن رشته ی دل
 وه ناسور که فتهن دایم مدو چل^(۳)
 سه متور سینم وه زایه له ی بهرز
 مه ژهنو نه وای دووریت وه سهد تهرز^(۴)
 بلیسه ی کووره ی دهروون گرتن تاو
 نه بوته ی خه م دا دهروون کهرد وه تاو^(۵)

ئاوی حیات له تاریکایی دایه، نهویش جارنکیان له گه پانه که یا رنی نه که ویتنه
 نه شکه ویتکی تاریکی بی پایان، وه پیا نه پروات و سهر نایه نیتته دواوه...

[۱۶]

(۱) که مان: که وان. واته: چاوه که م نه ی شای چاو جوانان، قه سه م به جوانیت دووریت
 بالامی وه که وان چه ماندووه ته وه.
 (۲) مه زاق: چه ش، مه به س دلّه. چه شتهن: چه شتووه. ره شتهن: ره نگ کردووه. واته: دلّم
 نه وه نده تالی دووریتی تو ی چه شتووه، له خه فه تانا چاوم خویناوی لی نه رژئی، وه نه و
 خویناوه ی چاوم رووی زه وی ره نگ کردووه.
 (۳) برپهن: برپوه. واته: نووکی تیره که ت تالی دلّمی برپوه، ئیستا نهویش به ناسور
 که وتووه ته وه هه ل چل نه داو ژان نه کا.
 (۴) مه ژهنو: نه ژهنی، لی نه دا. واته: سازو سه متوریتی سنگم به هاواری بهرز به سهد
 جوړ تاوازی دووریتی لی نه دا.
 (۵) بوته: کووره ی تواندنه وه ی زیرو زیو شتی وا. واته: بلیسه ی کووره ی دهروونم تاوی
 سه ندووه و دلّمی له کووره ی خه فه ت دا تواندووه ته وه و کردووه به تاو.

گلاراوه کھی جه تۆ جیامهن
 وهخت لواکھی ئه وه نامامهن^(۱)
 پووشه کھی ههستیم، گیاکھی پای چه
 وای نیستی فهنا بهردهش پهی عهدهم^(۲)

[۱۷]

دلهی خهم خه یال^(۳)

دلهی خهم خه یال جۆش ئاوه رده وه
 مه عدووم ههم هه وای «زه هاو» که رده وه^(۴)
 زرنگی سهدای ساز جه ریشهی ئه عزام
 که مانچه ده ستور ماوه رۆ مه قام^(۵)

(۱) لوا: رۆیشتن. ئه وه ناما: نه گه پانه وه دوا. واته: بۆیه گلاراوم پین که وتوووه چونکه له تۆ جیا برومه ته وه ده می رۆیشتنی پین گه پانه وه مه.
 (۲) وا: با. نیستی: نه بوون. بهردش: بردی. واته: له شم که وهك پووش و گیای رزیوی گوی چهمان وایه، بای له ناو بردن هه لی گرت و بردی بۆ جیهانی نه بوونی.

[۱۷]

(۳) مهولهوی ئهم پارچه شیعره ی به بۆنه ی یاد کردنه وه ی هه ندی براده ری زه هاویه وه وتوووه.
 (۴) زه هاو: ناوچه یه که به ناوی گه و ره دئیه که وه ناو نراوه له سه ر سنووری عیراق و ئیران له نیوانی خانه قین و قه سردا. واته: دلّه که م که له بهر زۆری خهم و خه فه تی خۆی هه میسه بیر له خه فه ت ئه کاته وه، دیسانه وه هاته وه جۆش و منیش خه یالی سه فه ری زه هاوم که وتوووه ته سه ر.
 (۵) ساز: ئاله تیکی موسیقایه. که مانچه: ئاله تیکی تری موسیقایه. ده ستور: به ده ستووری، وهك. مارۆ: دینێ. واته: زرنگی ده نگ دانته وه ی ئه و سازه که که دروست کراوه له ریشه ی ئه ندامی له شم، وهك که مانچه ئاوازی لێ دئ. مهولهوی له م شیعره دا له شی خۆی شوبه اندوو به ساز، وه ده ماره کانی له شی شوبه اندوو به ئاله کانی ژبی سازه که، وه له بهر زۆری ئازاری له شی، زیریکه یه کی به خه یال بۆ داناوه ئه و زیریکه یه ی شوبه اندوو به و ئاوازه ی له که مانچه بهرز ئه بیته وه.

بانگ رسواییم جه عالم بهرزهن
 زینده گیم زیاد، مەردەنم فەرزهن
 لەت لەت جەرگم «عومان» عەینەین
 پەر کەردەن، بێریان بوخار «بەحرەین»^(۱)
 بەو تەور تەن غەر قەن نە گێج ھوون دا
 ماچی موورپوون ھانە «جەیحوون» دا^(۲)
 نیشەو وە ھەر حال شەو وە رۆ بەروون
 ئەئە خودا سا مەرگ سەحەر چیش کەروون^(۳)

(۱) عومان: ولایتیکە لە گوتی دەلیای عەرەبا لە خوار خەلیجی بەسەرەو، وە ئەو بەشە ی دەلیای عەرەب کە ئەگەر وێتە سەر سنووری ئەو ناوچە یە بە دەلیای عومان ناویانگی دەرکردووە. بەحرەین: ولایتیکی چەند جەزیرە یە لە ناوچە ی خەلیجی بەسەرە دا. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوایی دا دئ.

(۲) ماچی: ئەلئی. موورپوون: میروولە یە کە. جەیحوون: رووبارێکی گەورە یە لە تورکستانی سوڤیەتی «پیشوو». مەولەوی لەم دوو شیعەرە دا چاوەکانی خۆی شووبھاندووە بە دەلیای عومان و بەحرەین، وە فرمیسکی سوپری خۆی داناوە بە ئاوی دەلیا، وە بێراریشی داوە کە وە کە چۆن دەلیا ھەلم و بوخاری لئ ھەل ئەسێ، چاوەکانیشی کە ئەوسا فرمیسکیان تیا بوو ھەلمیان لئ ھەل ئەسا، جا ئەلئی: لە تاو زۆری دەر دو ئازار ئەو ھەندە گریاوم فرمیسکی چاوەکانم بوو بە خوتن، ھەر ئەلئی پارچە پارچە ی جگەرەم لە کاسە ی چاوما گیرساو ھەتە لە شیشم خەلتانی خوتن بوو و لە دەلیای خوتنا خنکاو ئەلئی میروولە یە کە لە ناو رووباری جەیحووندا کە دیارە بە ھیچ کلزجیک دیاری نادا.

(۳) بەروون: ئەبەم. واتە: ئەمشەو ھەر چۆن بئ ئەتوانم رۆژ بکەمەو، بەلام خوا یە گیان سبەینئ چی بکەم، وە بەم حالەو ھەر چۆن بتوانم بۆم بۆ زەھاو؟

[۱۸]

دنیا نه گیتاوه (۱)

دنیا نه گیتاوه تاریکه شه و بی
 جه لاوروشنیش جه لا چون خه و بی (۲)
 ناگا شو لهی خوړ سوب فهدا، فهدا
 وه سهر بهرز هرد وه دهشت و دهردا (۳)
 تهك دا تاریکی نه و لای ته ریکی
 ئاله م چهنی نوور کورد هام شه ریکی (۴)
 دنیا یی مه و یهرد وه عهیش شیرین
 ساحیب دین دیدهش بی وه ساحیب دین (۵)
 نه و شو له دیسان مهیل ئاوه رده وه
 نه و لای په رده وه ته شریف به رده وه (۶)

[۱۸]

- (۱) مهولهوی ئهم قه سیده بهی له پیا هه لدان و لاواندنه وهی شیخ «عبدالرحمان» خالسی تاله بانی دا وتووه.
- (۲) واته: دنیا له گیتاوه تاریکه شه ودا بوو، وه رو شنی شهوق داننه وهی وهك خه و ته هاته بهرچاوه، چونکه ده ورو بهری کهرکوک که سیکی وای تیا نه بوو ری نموونی خه لك بکا بو رنگای راست.
- (۳) ناگا: له نا کاو. شو له: «شعله»، تیشك. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۴) ئاله م: عالم، خه لك. واته: کو توپر تیشکی روژی به یانی دای له سهر هه رده به رزه کان و له دهشت و دهر، وه دنیا ی روون کرده وه تاریکی پالی دا به پالی ته نهایی و که نار ه گیری به وه و گیتی له گه ل رووناکای دا بوون به هاویهش... مه بهس په یدا بوونی شیخ «عبدالرحمان».
- (۵) مه و یهرد: تی نه پیری. دین: ئاین. دین: دیتن. واته: دنیا به کی خو ش تی نه پیری، وه چاری همر پیاو تکی دیندار بیتا بو بوو، هم مو شتیکی نه بینی.
- (۶) واته: به لام دیسانه وه ئو تیشکه لای دایه وه و که و ته وه پستی به رده و ئاوا بوو.

دل پەى تەثرىخ وات وه دەم دەردەوہ:
ئەى واى وهى دنياش تارىك كەردەوہ^(۱)

[۱۹]

دېدەم نەو نەمام^(۲)

دېدەم نەو نەمام نەوتوول ساوا
نامەت پەى خەرجى وه لا من ياوا^(۳)
ئەمرت دلگىرەن، فەرموودەت خاسەن
بى شك ماھەنى ماھانەت راسەن^(۴)
بەلام جە دووریت ھۆشم رەم كەردن
ئاگاھىم نەن چەن رۆ ويەردەن^(۵)
ھەر ئىد مزانوون ئازىز گيان تۆ
نەدەنم وه چەم ھەلاى ماہ نۆ^(۶)

(۱) وات: وتى. واتە: دل لە مېژووى وه فاتيا بە دەم دەردەوہ ئەو نېوہ شىعەرەى وت كە مەعناكەى ئەوہىہ ھاوار دنياى تارىك كەردوہ. ئەو نېوہ شىعەرە بە پىي ژمارەى ئەبجەدى وه بە شېوہى نووسىنى كۆن «اى واى وى دنياش تارىك كەردوہ» ئەكاتە ۱۲۷۷ كە سالى كۆچ كەردنى شېخ عبدارحمانە.

[۱۹]

(۵) مەلەوى ئەم قەسىدەپەى لە وەرەمى نامەى شېخ عەزىزى جانەوہرەبى برادەرىا نووسىوہ كە ناردبووہ لای پارەى بۆ بىئىرى، لە كاتىكاكە ھەردووكيان لە فەقىيەتيدا بوون.
(۳) واتە: ئازىزە نەونەمامەكەم نامەكەتم پى گەيشت كە بۆ خەرجىت نووسى بوو.
(۴) واتە: جوانت فەرمووہو ئەمرت لە سەر سەرم، تۆ خۆت چونكە وەك مانگى پىويستە مانگەكانت بىدريتى. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «دلگىرەن» نووسراوہ «موتاعەن».
(۵) رەم كەردەن: ھەلاتوہ. واتە: بەلام لە تاو دەردى دوورى تۆ ھۆشم لا نەماوہو نازانم چەند رۆژ لە مانگ بەسەر چووہ.
(۶) ھەلاى: ھىشتا. واتە: ئازىز بە گيانت قەسەم ھەر ئەوہند ئەزانم ھىشتا مانگى نوئم بە چاوى خۆم نەديوہ.

شیرین رایه تم، خاسه ی سهر کارم
 بی واده زولمه ن بده ی نازارم^(۱)
 هرگا دیم هیلال نه و نه برۆی سیوه نگ
 یه سیم نه سرین، یه نه شره فی رهنگ^(۲)

[۲۰]

دهرویش

دهرویش نه هل خه م هر یه ند جه م مه بو
 پای کاو ده روون هر یه ند ته م مه بو^(۳)
 کام زامه ت مه نده ن دل پیش نه ئیشو
 کام خه فه ت مه نده ن جه سه م نه کیشو^(۴)
 هه نی چیش واچوون چوون مه که رو چوون
 گهر د ئارده شان ئاسیای گهر دوون^(۵)

(۱) رایه ت: ره عیه ت. خاسه ی سهر کار: نوکه ری تاییه تی ئاغا. واته: ره عیه تیکی فرمان بهرم و نوکه رنکی تاییه تیم، زولمه بی واده نازارم بده ی.
 (۲) سیوه نگ: رهش و په یوه ست. سیم: زیو. نه شره فی: لیره ی زهر د. واته: هر کاتی مانگی نوئی برۆی رهش و په یوه ستی تو م دی، فرمیسک وه ک زیوو رهنگی وه ک نه شره فی زهر دت پیشکesh نه که م. مه به سی نه وه یه هر کات خۆت هاتیه وه به رهنگی زهر دمه وه له خووشی یانا نه گریم به سهر تاو فرمیسک نه ریژوم و مانگانه که ت نه ده من.

[۲۰]

(۳) مه بو: نه بی. واته: کاکه ی ده ف ژه ن چاوه پروانی چیت، خه فه تباران هر نه وه نده کو نه به نه وه و بناری شاخی ده روون هر نه وه نده دای نه گری.
 (۴) واته: کام زه حمه ت ماوه دل م به هۆیه وه ژان نه کا، وه کام خه فه ت ماوه له شم هه لی نه گری.
 (۵) هه نی: ئیتر. ئارده شان: نه و ئارده ی که ناش له ژیر به رده که یه وه نه ی کاته ده ر. ئاسیا: ناش. واته: ئیتر من بلیم چی و توژی ئاردی ناشی گهر دوون چی ماوه پیمی بکا؟

یهند توۆ مهینهت جه دل جا که ردهن
بینایی خه یال بالاش گوم که ردهن^(۱)
سا دهی سهر په نجهت پهی دهف بهروه
رووی یاد بالاش مه خسهل دهره وه^(۲)

[۲۱]

دیاره‌ن دیدهم

دیاره‌ن دیدهم ههم دهر د نوّمن
ئه مجاریش جه نوّ ئاره زووی توّمن^(۳)
جه گوشه‌ی مزگی ته نیایی پر دهر
نیشته بيم خه یال دهر مانم مه که رد^(۴)
ناگا مه یله کهت عه و دش که رده وه
دیسان نیش دهر د، دا وه دهره وه^(۵)
هیجرانت دهر دان جه لام جهم که ردهن
هر جوزویم پهی ویش خه ریک دهره دن^(۶)

(۱) واته: ئه وه نده توۆی مهینه تی جی کردوه ته وه له دلما، هه تا وه کو به چاوی خه یالیش
بالای یارم بو نادۆزرتته وه.

(۲) مه خسهل: روّشن، له «مغسول» وه وه رگیراوه. واته: که واته هه ی دهر ویش
سهر په نجهت بهروه بو ده فه کهت و ده فیکمان بو لیده تا خه م و خه فهت له دلمانا نه میتی و
رووی یادی بالای یارم بو روّشن که ره وه.

[۲۱]

(۳) توّ: تازه. (۴) مزگی: مزگه وت. نیشته بيم: دانیشتبووم.
(۵) عه و د: گه پانه وه. واته: له ناکاو ئاره زووی دیتنت هاته وه به دلما، وه دیسانه وه
دهر دیکه تری سهره پای دهره کانی خۆم کرد.
(۶) جوزو: «جزء»، پارچه. واته: دووریت هه زار دهر دی کو کردوه ته وه له سهرم، وه
ئیتستا هه ر ئه ندامیکی له شم بو خۆی گرفتاری دهر دیکه.

دەرد کۆنەو نوۆیە کسەر جەم بیەن
سەر تاپام جە دەرد هیچ خالی نیەن

[۲۲]

دەك فەلەك

دەك فەلەك چۆن من دەردت كاری بۆ
زامت پەر نە ئییش نادیارى بۆ
جەفای نەونەمام سەفات ھۆر كییشۆ
خاترەت وە ئییش ھەسرەتان بییشۆ^(۱)
ساتی بی خەم بی جەستەن جەفاكییش
ویارا وە شاد چەنی یار ویش^(۲)
وہخت بی لیلاییت بگگیرۆ چەمان
تا ئاخەر دووریت وست نە بەینمان^(۳)

[۲۳]

دل یەندە وە ئایر

دل یەندە وە ئایر دووری تۆ تاوان
سا راسەن کزەش وە لات نەیاوان^(۴)

[۲۲]

(۱) بییشۆ: بییشیت. واتە: یا خوا ئازاری دەردە کەت نەونەمامی شادیت لە بن ھەل کەنتی و
دلّت بە ئییشی داخەوہ بیتە ژان.

(۲) ویارا: وەختی بردە سەر، مەعناى ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دواپی یەوہ.

(۳) بگگیرۆ: داگیرۆ. وست: خست. واتە: لەشی مەینەتبارم تاوێک بە خۆشی وەختی لەگەل
یار بردە سەر، کەچی تۆ لە بەخیلی دا وەخت بوو کو ئیرایت دا بیت و لە یەکت جوی کردینەوہ.

[۲۳]

(۴) تاوان: تاوہتەوہ. نەیاوان: نەگەیشتوہ. واتە: دلّم ئەوہندە بە ئاگری دووری تۆ
ھەلقراوہ تەپرایى لى براوہ، کەواتە راستە کزەى ھەلقراوہ کەى نەگەیشتوہتە لای تۆ.

وهی من پهی سهفای یاران هام دم
 نای پهی نهو سهیران ماردم و که ل ره م^(۱)
 یاران گردین شین وه توونای تووندا
 هر خه یال مهندهن نه توئی دهرووندا^(۲)

[۲۴]

دل، نه رچی^(۳)

دل، نه رچی شه مال قه دیمی یارن
 پهی شنوی زه لان یار جه نزاره ن^(۴)
 به لام کون تاقهت دین دلدارم
 نهو مهه چیره سان، من که تان وارم^(۵)

(۱) واته: ناخ بۆ رابواردنه که ی جاران له گه ل یاران و هاوړئ یان، وه داخ بۆ سهیران
 کردنه کانمان که پیکه وه تفهنگمان هه ل نه گرت و نه چروین بۆ راوه که ل.
 (۲) شین: روښتن. واته: یاران هه مرویان تووناو توون که وتن و مردن، ئیستا هه ر یاد
 کردنه وه یان ماوه.

[۲۴]

(۳) مه له وی جار ئیکیان له گه ل براده رنکی له شوئیککی نسرما دائه نیشی، تاقمیککی تر
 له ولاره بانگی نه که ن بۆ نایه یته ئیره شه مال نه ی گرتته وه، نه ویش له وه رامیانا نه م دوو
 شیعه نه لئ:
 (۴) زه لان: ره شه با. واته: هر چند شه مال دوستی کونه، به لام دل بۆ وه رگرتنی شنهی
 ره شه بای لومه ی یار له م شوئنه دا دانشتووه.
 (۵) کون: کوا. مهه چیره سان: روو وه ک مانگ. که تان: جوره پارچه یه که نه لئین نه گه ر
 تیشکی مانگه شه و لئی بدا دائه رزی. واته: به لام له گه ل نه وه شا من کوا توانای چاو
 پئ که وتنی یارم هه یه که نهو رووی وه ک مانگ وایه و من وه ک که تان وام، وه هه ر که سه یرم
 بکا دائه فره قیم.

[۲۵]

داخۆ چهند^(۱)

داخۆ چهند وه دهس نازك نه وهالان
ئاموشۆت كهردهن پهی دلی مالان^(۲)
ئیسه ها چون من په شیۆت بی حال
كهفتهنی نه خاك مه كهرات پامال^(۳)

[۲۶]

دل بیهن وه دار

دل بیهن وه دار سه ركهل لای وهشت
لافوان ئامان ریشهش وست وه دهشت^(۴)
چمه پرای وایین نه سیم بدۆ لیش
ریشه كهنش كو ساكن بو پهی ویش^(۵)

[۲۵]

(۱) مه لهوی بهم دوو شیعره قسه له گه ل گۆزه شكاو ئكا نه كا.
(۲) نهو هال: تازه هه لچوو. دلی: ناو. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعرى دواىی یه وه.
(۳) كهفته نی: كه وتووی. مه كهرات: نه ت كه ن. واته: گۆزه كه ئاخۆ چهند به دهستی یارانى
تازه بى گه یشتوو وه هات و چۆى ناو مالانت كردوو، كه چى ئیستا وهك من حالت په شیۆ
بووه و كه وتوویته سه ر عه رزو خه لكى ئه ت سوونه وه به بى یان.

[۲۶]

(۴) وهشت: باران. وست: خسته. واته: دلّم وهك دارىكى لى هاتوو كه به به رزایى یه كه وه
بى و باران لى دابى و لافاوى هاتى ریشه كه ی خستىته ده ر.
(۵) كو: بكا. واته: ئیستا چاوه پروانى بايه كه لى بداو ریشه كه ی له بن هه لكه نی، تا بو
یه گجاری بو خۆى دامركىته وه.

[۲۷]

دیسان دەس...

دیسان دەس چەرخ ھەم ھانە کاردا
تای تانتەیی دووریش وستەن وە داردا^(۱)

[۲۸]

دیدەن دیدار

دیدەن دیدار غەزالەیی وەرمن
چی دما یاران وەرمن پەری من^(۲)

[۲۹]

دەفتەری قەزات^(۳)

دەفتەری لەوحی قەزات لە بەرە
خەفەتت جەھلی خاوەن دەفتەرە^(۴)

[۲۷]

(۱) تانتە: تان. واتە: دیسانەو دەستی گەردوون کەوتوو تەو کەو کارو تانی پارچەیی دوور
خستەنەو دەستی دوستانیی بەستوو تە دارو ئەپەوئ پۆی بۆ بکاو قوماشی لە یەك کردنمان بچنئ.

[۲۸]

(۲) غەزالە: «غزال»، ئاسک. وەرمن: دئ یە کە لە ناوچەیی شەمیزان لە قەزای ھەلەبجە.
چی دما: لەمەو پاش. وەرم: خەو دیتن. واتە: لە ئیستە بە دواو مەگەر لە خەوما چاوم بە یارە
وەرمنی بە وەك ئاسک جوانە کەم بکەوئ.

[۲۹]

(۳) مەولەوی جارێکیان لە گەل «قەمەر» ناوێکا ئە کەوئتە مشت و مەر لە سەر نوێژ، پیتی ئەلئ
بۆچی نوێژ ناکەیی؟ ئەویش ئەلئ چونکە لە دەفتەری عیلمی خوا دادا تی بەرپووە کە من نوێژ
ناکەم، خواست و زانراوی خوایش نابێ پێچەوانەیی یەك بن، کەواتە خوا خۆی نایەوئ من
نوێژ بکەم، مەولەویش لە وەرمانیا ئەم شیعەرە ئەلئ:

(۴) واتە: دەفتەری لەوحی قەزاو قەدەری خوات لە بەرەو ئەزانی تیا نووسراو نوێژ ناکەیی!
و ئەترسی ئەگەر نوێژ بکەیی خوا بە نەزان دەر ئەچنئ؟! بیانوو یەکی ھیچ و پووچ و بئ جئ بە...

[۳۰]

دزه کهس زههاو^(۱)

دزه کهس زههاو زاووزۆ که ردهن
هه ر دزی حه و دز پهی ویش ئاوه ردهن^(۲)

[۳۱]

دیدم

دیدم «ریژاو» ه روخسارم «زه رده» ن
جه داخ «یاران»، «پیران» م که ردهن^(۳)

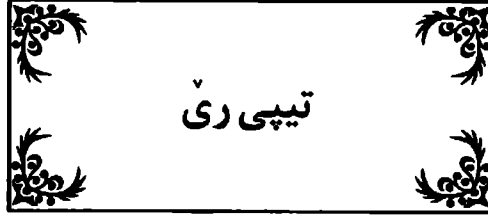
[۳۰]

(۱) جارێکیان له دانیشتیئیکا باسی ئهوه ئهکری ئه که ناوچهی زههاو دزی زۆری تیاپه، مهولهویش بهو بۆنهیهوه ئهه شیعره ئهئێ:

(۲) زاو زۆ: زاو زئی. واته: دزی زههاوی زاو زئی یان کردووه، وه هه ر دزێکیان حهوت دزی لێ کهوتوو ههتهوه. کۆ کردنهوهی «زههاو» و «زاو زۆ» که له وشهوه مهعنادا نزیکن له بهک، شتیکی جوانه.

[۳۱]

(۳) ریژاو: فرمیسک ریژ. پیران: ئهوهته که منال له ئهنجامی گریانی زۆرا له تک ئهچێ و دهنگی دهرنایهت. واته: چاوم فرمیسک ئهپرێژی و رهنگم زهرد بووه، وه له داخی دووری یاران ئهوهنده گریاوم دهنگم دهرنایهت. ئهه وشانهی که له شیعره که خستوو مانته ته ناو کهوان، ناوی چوار دین له ناوچهی «زههاو» له سه ر ریی جارانی جافه کۆچه ری بهکان. مهولهوی زۆر دلێ بهند بووه بهو دیهاتهوه، وه لهه شیعرهی دا ئیشارهتی بۆ کردوون.

تیپی ری

[۱]

روئ فکری بهخت

روئ فکری بهخت سیای ویم مه کرد:
 پهی چیش هر پهستی پهرئ من ناوهرد^(۱)
 یاران گشت کهیف وهش سهفا فراوان
 یهک یهک وه عهلائی مهقامان یوان^(۲)
 گورد سه رشار مهی له قانا ماوه
 هر من بهستی خاک چه م نهو دماوه^(۳)
 جهو فکریه دا بیم یهک هام دهرد ویم
 ریزه بلوورئ قه دیمش دا پیم^(۴)
 ئاما وه جاوای ریزه ی قه دیم سال
 به زوبان حال فهسیح ته ر جه قال^(۵)

[۱]

(۱) روئ: روژئ. واته: روژئ له روژان بیرم له بهختی رهشی خووم نه کرده وه که بۆچی هر نشستی بۆ من هینا؟
 (۲) یوان: گه یشتووه. واته: بیرم له وه نه کرده وه که چۆن وا یاران هه موو دلشادن و گه یشتوونه ته پایه ی بهرز؟
 (۳) سه رشار: مه ست. له قا: «لقاء»، گه یشتن. نما: پیشاندهر. بهسته: به سراو. واته: وه چۆن نه وان هه موو سه رخۆشی شه رابی گه یشتن به یارن، وه هر من به سراو مه ته وه به خاکه وه بۆ دواوه نه پروانم؟
 (۴) پیم: بووم. ریزه: ورده. بلوور: شووشه. واته: له بیر کردنه وه دا بووم، هاوړئ یه کی هاوده ردم پارچه شووشه یه کی کۆنی دایه ده ستم.
 (۵) جاوای: جواب، ده نگ. قال: قسه ی دم. واته: پارچه شووشه کۆنه که به زوبانی حال، فهسیح تر بوو له قسه ی دم، هاته ده نگ.

وات: من سەنگی بيم كهفتهی هەواران
 بی قەدرۆ قیمەت ناپەرەوای شاران^(۱)
 گەرتەم نە گەردەن بی بەلكو شادان
 بەلای پیک سەخت كوورەى ئوستادان^(۲)
 ورد بيم جووشم وەرد تاوایامەو
 تاو وە روتبەى بەرز سەر نیامەو^(۳)
 عالەمى تازە ديم هەویدا بی
 شەخسى عەجیوتەر جەمن پەیدا بی^(۴)
 بيم وە بلووری پەر جە سەفاو نوور
 لایق وە سوحبەت بەزم سەلم و توور^(۵)
 گا جای «ماء الورد» عەتر عەبیر بيم
 بو بەخش دەماخ شاتا وەزیر بيم^(۶)

- (۱) كهفته: داكەوتوو. هەوار: مەنزەلگەى كوێستانى. واتە: وتى من بەردىكى بى قيمەت بووم لە هەوارە كۆتێك كەوتبووم.
- (۲) پیک: ئاستىكى ئەستوروى درێژە بەردى بى ئەشكىنن. واتە: بە دلشادى وە بى ترس ناپەرەتەى بەر پیک دان و خستەنەكوورەى وەستایانم قبوول کرد.
- (۳) سەر نیامەو: سەرم نایەو. واتە: بە پیکەكە ورد بووم لە كوورەكەدا كۆلام و توامەو. تاگەیشتمە پایەىەكى بێند.
- (۴) هەویدا: ئاشكرا. واتە: ديم عالەمىكى تر دەركەوت و شەخسىكى عاجیاتی ترم لى دەرچوو.
- (۵) سەلم و توور: دوو پاشای كۆنى ئێران بوون كە هەمیشە شەپریان بوو. واتە: بە شووشەىەكى پەرشنگدارى و اشایانى كۆرى بەزمى سەلم و توور بى.
- (۶) «ماء الورد»: گولۆ: واتە: جار جار گولۆیان تى ئەكردم و بۆنى خووشم ئەدا بە لووتى پادشاو وەزیرانا.

گا ماوای سههباي كوئنه ي پر تهئسير
 نهشته بهخش حال په ي بورناو په ي پير^(۱)
 نه جهرگه ي ياران شوخ ديده مهس
 مهكردم گهردهش مهشيم دهس وه دهس^(۲)
 جهو بيئ قيمهتي وه قيمهت ياوام
 وه پايه ي روتبه ي عالي سهر ساوام^(۳)
 دهوره ي دووباره ي راي حهق ههر كهس ديش
 بو ي باخچه ي نه بهد مه يو نه بينيش^(۴)
 جهو بوئو نهو نوور هه لاي تاق يه ن
 نه ريزه ي من دا بهرقش باقي يه ن^(۵)
 مه عدوومي سهرشار بهزم دل ريشي
 تا تويع چون ياران ته سديع نه كيشي^(۶)

- (۱) بورنا: لار. واته: جار جاريش كوني كار يگه ريان تي نه كردم كه دلي پيرو لارو نه ژينته وه.
 (۲) مه شيم: نه چووم. واته: له كوزي ياره چاو مه سته كانا نه گه پام و دهسه و دهسيان پي نه كردم.
 (۳) ياوام: گه يشتم. سهر ساوام: سهرم ههل سوي. واته: لهو بيئ قيمهتي يه ي جارانه وه
 بووم به شتيكي به نرخ و گه يشتمه پايه ي بلند.
 (۴) ديش: ديتي. واته: ههر كهس خولي دووهه مي رتي حهقي خو ي بيني، هه ميشه بوئي
 باخچه ي نه مري له لووتي دي. نه م شيعره نيشاره ته بو نهو فهرمووده ي حه زره تي عيسا كه
 فهرموويه تي «لَنْ يَلْجَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ مَنْ لَمْ يُؤَلِّدْ مَرْثَتَيْنِ». واته: ههر كهس دوو جار له
 دايك نه بووي پي نايته باره گاي پايه به رزي و له خوا نزيك بوونه وه. جاري يه كه ميان له
 دايك بووني عاده تي به، جاري دووهه ميشيان نه وه يه ريگاي راست بدوزي ته وه و بكه و پته
 سهر خوا پرستي كه وهك نه وه يه جار نكي تر هاتيته دنيا وه.
 (۵) جهو بوئو: بهو هزيه وه. تاق يه ن: ته حقيقه، راسته هه يه. بهرق: تيشك. واته: جا به
 هزي نه وه وه كه من خولي دووهه مي ريگاي راستي خو م ديوه، هيشتا نهو تيشكه م تيا ما وه.
 (۶) مه عناي نه م شيعره دوو شيعري دوايي يئكه وه دي.

نه گری وه گهردهن چی هانه ریټدا
 پانه‌نیهی وه سر وجود ویتدا^(۱)
 کهی مه‌شی نه سیلک یاران هم دم
 کهی روتبهی عالی مه‌وینی وه چه‌م^(۲)
 هه‌رکه‌س «تَوَلَّد» دووباره‌ش نیهن
 شه‌بته سه‌عادهت ستاره‌ش نیهن^(۳)
 هانه شه‌شکه‌نجهی په‌ستی نه‌نگه‌دا
 تامه‌نزله گپرو نه سای سه‌نگه‌دا^(۴)

[۲]

را جه‌عفر ئاباد^(۵)

را جه‌عفر ئاباد سارای گهرم مه‌یل
 مه‌نزله شیراز، شار سه‌ودای عشق له‌یل^(۶)

(۱) پانه‌نیهی: پین نه‌نییت.

(۲) مه‌شی: نه‌چی. سیلک: ریز. واته: نهی مه‌عدومی که سه‌رخوشی شه‌رابی دل برینداریت، تویش تا وه‌ک یاران زه‌حمهت نه‌کیشی و، هه‌ر چیت بیته ری پینی رازی نه‌بی و ده‌س له‌خۆت هه‌ل نه‌گری، چۆن نه‌چیته ریزی هاوړنکانت، وه چۆن پایه‌ی بلند به‌چاوی خۆت نه‌بینی؟.

(۳) «تَوَلَّد»: له‌دایک بوون. سه‌عادهت ستاره: نه‌ستیره‌ی به‌ختیاری. واته: هه‌ر که‌س بۆ جاری دووه‌م له‌دایک نه‌بیته‌وه بی‌گومان نابې به‌خاوه‌نی نه‌ستیره‌ی به‌ختیاری.

(۴) شه‌شکه‌نجه: جه‌رو مه‌نگه‌نه. گپرو: نه‌گری سا: سپهر. واته: له‌ناو جه‌رو مه‌نگه‌نه‌ی عه‌یب و عارا نه‌مینته‌وه تا نه‌مرئ و نه‌چیته‌گۆر.

[۲]

(۵) مه‌وله‌وی به‌م قه‌سیده‌یه قسه له‌گه‌ل «خواجه حافظی شیرازی» نه‌کا، وه دیوانه‌که‌ی نه‌گریته‌وه به‌نیازی نه‌وه‌که بزانی بۆچی نامه‌ی یار دیار نه‌.

(۶) جه‌عفر ئاباد: گه‌ره‌کیکه له‌شیراز. سارا: «صحرا»، ده‌شت. واته: نه‌ی که‌سه‌ی که

دهس ودیم وه ئاو روکن ئاباد شهوق
 ئیمام میحراب سهر «مُصَلَّاهِی زهوق»^(۱)
 خواجهی سهر حهلقهی بهزمه کهی «أَلْسَتْ»
 دهماخ وه نه شتهی بادهی فهنا مهست^(۲)
 خه یلیونه ئازیز، شای نهونه مامان
 پهی شیفای زامان نامهش نه یامان^(۳)
 هیچ نه بهردهن نام خهستهی دهرده کهش
 نه کهردهن خه یال مهینهت وهرده کهش^(۴)

رینگای گوزهرت جه عهفر ئاباده که دهشتی گهرمی ئاره زووی یاران، وه ئهی که سئ که
 مه نزلت شاری شیرازه که که لکه لهی عه شقی له یله. مه بهسی ئه وه به ئهی حافیزی دلدار که
 که لکه لهی دبتنی بارت ئه که بته سهر، وه به دهشتی گهرمی خۆشه ویستی دا ئه پۆی بۆ لای.
 (۱) دهس و دیم: دهس نوژ. روکن ئاباد: سهر چاوه و کانیاو تکه له شیراز. «مصلا»:
 گهره کیکه له شیراز. واته: ئهی که سئ که به ئاوی روکن ئابادی سۆزی دلداران دهس
 نوژت گرتوه، وه له میحرابی مصلا ئاره زوویانا پیش نوژت کردوه. مه بهسی ئه وه به
 ئهی که سئ که پئویست یه کانی خۆشه ویستیت جئ به جئ کردوه و سهر قافلهی دلدارانی.
 مهولهوی لهم دوو شیعره دا ئیشارهت بۆ چهند شیعرێکی حافیز ئه کا که ناوی ئه و
 شوئانهی کۆ کردوه ته وه تیا یانا، وه به بۆنهی ئه وه که حافیز شیرازی یه و ئه و شوئانهش
 له شیرازان، ناویانی هیناوه.

(۲) «الست»: ئیشارهت بۆ ئایهتی «أَلْسَتْ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ» فهنا: «فنا فی الله»، توه وه له
 خۆشه ویستی خوادا. واته: ئهی که سئ که له رۆزی پر سياره کهی خوادا له ناو موسولمانانا
 سهر حهلقه بووی، وه ئهی که سئ که مهست بووی به نه شتهی بای توه وه له خۆشه ویستی
 خوادا.

(۳) واته: ئازیزم ده میکه یار نامه ی بۆ نه نار دووم تا زامه کانمی بئ چاک بیته وه.

(۴) واته: به هیچ جوژی ناوی منی گرفتاری دهردو مهینهتی خۆمی نه هیناوه و بیری بئیم
 نه کردوه ته وه.

یادش گوزهرگای دلّ جه ویر بهردن
 مه یلش رای خاتر فهرامۆش کهردن^(۱)
 ساتی وه سالیّ جه لام ویرهردن
 ههرس وه مالّم ماچی دلّ سهردن^(۲)
 دلّ بیّ ئارامهن دایم مدوّ چلّ
 من ههر مواچوون پهی دلّ وهشی دلّ^(۳)
 من تالّه م وه تام تالیّ تالّ وهرده
 گهرد بهدبهختیم وه روودا مهرده^(۴)
 نام نه سهر زوان شیرینش تالّم
 نام پهی خاترش گهردهن خه یالّم^(۵)
 نه دارۆ تاقت ته حریرم خامهش
 مه پیچۆ وه ههم جه دهردم نامهش^(۶)

(۱) واته: یادی، نه وهی له بیر چووه ته وه که به دلّما تیی به پری، وه مه یلی، ریگای دلی منی خستووه ته پشت گوئی. مه به سی نه وه به نایه لئی هیچ نه بیّ یادی بگاته خه یالّم، وه دلّم ئاره زووی بکا.

(۲) ههرس: که له کویتستانا به فر زۆر ئه باری و کۆمه لّ نه کا، به هار بنه که ی فش نه بی و له جینگه که ی خۆی نه خلیسکی و کۆمه لّی خاک و به رد له گه لّ خۆی تل نه دا، نه وه پینی نه لّین ههرس. گه لّی جاریش وا نه بیّ نه وه ههرسه دیت به سهر ئاوا بی به کا وه چهند مالی لّی وئران نه کا. واته: له تاو دووری یار ههر سه عاتیکم به سالیّ لّی به سهر چووه، نه ی ههرس به مالّم وایزنام یار دلی سارد بووته وه.

(۳) مواچوون: نه لّیم. مه عنای نه م شیعره له گه لّ شیعی دوا بی دی.

(۴) تالّه: «طالع»، بهخت. تالّ وهرده: تالّ دراوه: واته: دلّم له تاناوا ئارامی نه ماوه هه همیشه چلّ نه دا، وه له ناچاری دا بۆ دلّخۆشی دانه وهی خۆم نه لّیم به ختم به دهرمانی تالیّ تالّ دراوه و تۆزی بهدبهختی نیشتووه له رووم، وا هه والّم ناپرسی.

(۵) نام: یاوه کو. واته: یا من تالّم به سهر زوبانی شیرینیه وه، وه نه گهر ناوم بیننی ناو ده می تالّ نه بی، وه یان خه یالّم تۆزاوی به وه نه گهر بیّت به خه یالّما تۆزاوی نه بی.

(۶) واته: قه لّمه که ی توانای نووسینی نه بۆ من، وه خۆشی له بهر نه گبه تی من کاغزه دهق ناکا تا بۆمی بنیری.

ماوای دَلّ گهرمیش جه حهد بهرشیهن
 لایق وه مه نزلّ یاد ئه و نیهن^(۱)
 خاترم یه ند خار مهینهت ها تیش دا
 پای مه یلش زه حمهت بویه رۆ پیش دا^(۲)
 سه د ده لیل ماروون نیهن فه راقهت
 جه من های تامل، جه ئه و کۆن تاقهت؟^(۳)
 بۆ به شق ئه و جام، ئه و به زم، ئه و جه م
 بی مه یلی ئازیز نه وینی وه چه م^(۴)
 مزانی چه نیم چه م ها وه راوه
 ئه ر وه ی زو مه یۆ په یکنّ جه لاهه^(۵)
 ماوه رۆ نامه ی جام جه مینه کم
 دیده ی دنیا و دین، دنیا و دینه کم^(۶)
 یه ک غه زه ل مه تلّ ع «مژده ئه ی دَلّ» بۆ
 باوه ر، به لّ په ی دَلّ ته سکین حاسلّ بۆ^(۷)

- (۱) واته: دَلّم که جیگای ئه وه گهرمای له ئه ندازه ده رچووه و بۆ ئه وه ناشی بیی به جیگای یادی ئه و چونکه ئه ی سووتینی.
- (۲) بویه ر: تی په ره. واته: دَلّم ئه وه نده ی درکی مهینهت تیا به زه حمه ته پیی ئاره زووی ئه وی پیا بروا چونکه له وانه یه برینداری بکا.
- (۳) ماروون: دینمه وه. فه راقهت: فه راغهت، ده س به تال. تامل: سه برو چاوه پروانی. واته: چه ند ده لیل دینمه وه بۆ دَلّم که وا یار ده سی ناگا نامه بنوسی، لئی بوه سته و سه بر که، که چی ئه و هه ر ئه لّی له کوئی ئه توانم خۆم راگرم.
- (۴) مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۵) مزانی: ئه زانی. مه یۆ: دیت. په یکنّ: فروستاده.
- (۶) ماوه رۆ: دینی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «ماوه رۆ» نووسراوه «باوه رۆ» واته: یینی.
- (۷) مه تلّ ع: یه کم شیعری قه سیده. مژده ئه ی دَلّ: ئیشاره یه بۆ شیعری یه که می

وەر بۆنەيشەللا لميش تىكەل بۆ
خواجه تۆپىرت با ھەر موجمەل بۆ^(۱)

چ حاجەت سەرىخ تۆبواچى پىم
من زووم شناسا بەخت سىاي وىم^(۲)

قەسىدە يەكى حافىزى شىرازى كە ناوەرۆكە كەى مژدەى ھاتنى يارە. ئەو شىعەرە بەم جۆرە يە:
مژدە اى دل كە مسحيا نفسى مى آيد كە زانفاس خوشش بوى كسى مى آيد
باوەر: يىنە. واتە: خواجه حافىز! - يا خوا ھەرگىز وەك من بى مەبلى نازىز بە چاوى خۆت
نەبىنى - تۆ خۆت ئەزانى من چەند چاوەروانى نامەى يارم، بۆيە سوئندت ئەدەم بە
عەشقى ئەو پيالە شەرابە كە خوار دووتە تەو و، ئەو كۆپرى شاھەنگەى كە تىايا بە شدار
بووى، ئەو كۆمەلەى لە گەلىانا بوويت، ئەگەر ئەزانى بەم زوانە فرستادە يەك دىت و نامەى
يارە ناوچا وەك ئاوينە كەم بۆ دىنى - كە چاوى دنيا و دىنمە، بەلكو ھەر دنيا و دىنمە -
قەسىدە يەك بۆ يىتە وە كە سەرە تاكەى «مژدە اى دل» بى، بەلكو دلم تۆزى تۆقرە بگرى.
(۱) وەر بۆ: وە ئەگەر بىتو. نەيشەللا: خوانە خواستە. لميش: لمىكى. موجمەل: كورت.
واتە: وە ئەگەر بىتو و خوانە خواستە ئەو شىعەرەى كە بۆم دىتە وە بى گەرد نەبى و موژدەى
ھاتنى يار بە روئىنى نەدا بەدە سمە وە، تۆ سەرى پىرە كەت، حافىز! بە قەسە يەكى كورت ئەو
خەبەرە ناخۆشەم بدەرى با كەم دلم سوپى پىايتە وە. مەولەوى لە گەل ئەم مەعنا يەدا
مەعنا يەكى تىرشى مەبەس بوو، كە ئەو تە «نەيشەللا» لە «نە» و «يشاء اللہ» دروست بووبى
وە لە جىياتى «لم» بخوئىرتە وە «لەم» كە حەرفى نەفىيە، واتە: وە ئەگەر بىتو لە «يشاء اللہ»
كەدا «لەم» يەك تىكەل بىي و بىي بە «لم يشاء اللہ»... مەبەسى ئەو يە ئەگەر ھاتو و خوا
موقەددەرى نەكرد كاغەزى يارم بۆ بىت... تاد.

(۲) بواچى: بلىيت. شناسا: ناسى. واتە: پىويست نىە بە ئاشكرا ئەو خەبەرە ناخۆشەم
بدەيتى چونكە من زۆر بەختى رەشى خۆم ناسيوە ئەزانم نامەى يارم بۆ نايەت.

[۳]

ره فیق مه حرهم (۱)

په فیق مه حرهم عیجزو سروروم
 حه کیمه کهی نیش زام ناسورم (۲)
 ئاویاره کهی سه وزه ی ئاره زووم
 دانا به گردین راز کونه و نوم (۳)
 ده ماخ وه نه شته ی سهر به رزان که یل
 مورشید میراو سهر جو ی باده ی له یل (۴)
 نه نیس مه جلیس عه یش و نیشاتم
 ده سگیر راگه ی هات و نه هاتم (۵)
 جله و کیش زهوق ئاهووی ره و یلم
 به زم ئارای مه جلیس که مهن وه پیلیم (۶)

[۳]

(۱) مهولهوی ئهم قه سیده به ی بۆ جه نابی شیخ «سراج الدین» ی ته و ئله ﷺ نووسیوه.
 (۲) واته: ئه ی هاو پنی مه حرهمی خو شی و ناخو شیم، وه ئه ی تیمار که ری برینی ناسور که وتووم.
 (۳) ئاویار: ئاودیر. دانا: ئاگادار. واته: ئه ی ئاودیر که ی په له ده غلی هیوام، وه ئه ی شاره زای هه مرو رازنکی کۆن و تازه م.
 (۴) واته: ئه ی که سی که لووتت پر بوو له بۆنی خو شی پایه به رزی به خوا گه یشتن، وه ئه ی ری پیشان ده ری که وه ک میراوی جو گه ی شه رابی خو شه وستی وای.
 (۵) نه نیس: ئولفهت پتیه گیراو. واته: ئه ی هاوده می مه جلیسی خو شیم، وه ئه ی ده سگیرم له ریگای هات و نه هاتدا.
 (۶) ره و یل: گه له. پیل: که له که. واته: ئه ی راکیشهری جلهوی ئاره زووی گه له ئاسکه کان که مهنسووبه کانن ئه یان هینیته وه سهر ریگای راست، وه ئه ی رازنره وه ی مه جلیسی ئه وانیه که مهندیان به ستووه بۆ عیبادهت. له ته ریفه تی نه قشبه ندی یا ئوسوولهن سو فی به کان ده سته و ئه ژنۆ دانه نیشن وه قایشیک له پشتیان وه دینن و له سهر ئه ژنۆیان توندی ئه که ن.

وه مهرگت یه‌ند خهم جه لا بیهن جهم
 لاوهون گرتنه پای شهرم مه‌حکهم^(۱)
 زه‌نجیر مه‌ینهت پای گوریز به‌سته‌ن
 ماره‌که‌ی دووریت ریشه‌ی دل‌گه‌سته‌ن^(۲)
 سامان سام که‌رده‌ن ده‌رده‌که‌ی فیراق
 بۆی تالی دووریم مه‌یۆ نه مه‌زاق^(۳)
 جه‌و ساوه ئازیز لیم نادیاره‌ن
 سه‌یر کائینات نه دیده‌م خاره‌ن^(۴)
 ئامۆشۆی یانه‌م که‌رده‌ن ویانه
 یه‌کسانه‌ن جه لام قه‌ومو بیگانه^(۵)
 ئیلتیجام به تۆن جای هانامه‌نی
 نه به‌یدای هیجران ره‌ه نومامه‌نی^(۶)

- (۱) واته: قه‌سه‌م به مهرگت ئه‌وه‌نده خهم و خه‌فەت کۆ بووه‌ته‌وه لام، وه ئه‌وه‌نده گریاوم له جیاتی فرمیسک خوین له چاوم هاتوه، ئیستا لافاوی خوین پیی شهرمی به‌ستووم و ناتوانم بیجۆلیمه‌وه.
- (۲) گوریز: راگردن. گه‌سته‌ن: گه‌ستوه. واته: زه‌نجیری مه‌ینهت پیی راگردنی به‌ستووم و ماری دووریت ریشه‌ی دلی گه‌ستووم.
- (۳) مه‌یۆ: دپت. واته: ده‌ردی دووری له‌گه‌ل زه‌وی ته‌ختی کردووم و ئیستا بۆنی تالی دووری له‌ده‌مم دی.
- (۴) واته: له‌و کاته‌وه ئازیزم لی دیار نه‌یه، هه‌رچی سه‌یری خه‌لک بکه‌م وا ئه‌زانم دپک ئه‌چی به‌چاوما.
- (۵) ویانه: بیانوو. واته: ئامۆشۆی مالم کردووه به‌ بیانوو بۆ ده‌رنه‌که‌وتن، ئه‌گینا قه‌ومو بیگانه‌وه‌ک یه‌کن له‌لام.
- (۶) ئیلتیجا: په‌نا. هانا: ده‌سه‌و دامین بوون. به‌یدا: «بیداء»، ده‌شت. واته: په‌نام به‌تۆیه‌و ده‌سه‌و دامینی تۆ بووم، چونکه‌ تۆی له‌ ده‌شتی دووری یا رنگام پیشان ئه‌ده‌ی.

یه کجار تهن خهستی زارو رهنجووریم
 دل ریزه ریزه کی کارد مههجووریم^(۱)
 گرمه کی کووره کی دهره کوی تاقهت تاوان
 بوی سفته کی جهرگم وه گهر دوون یاوان^(۲)
 ههر رو جه یحوونی مه پیزو نه چه
 سارای دل بیهن وه هووناو چه^(۳)
 ههر ساتی دهردی سزا مدو پیم
 یهک ئان زینده گیم حهرام بیهن لیم^(۴)
 ده خیل تا هالا تهن نهویهن وه گهره
 سفتهش نه به ردهن وه ناله کی دهره^(۵)
 رجا کهر «احمد» لوتفش بو چه نیم
 خه جاله تی بهرز «کریم» نه یو پیم^(۶)

(۱) واته: له شم به هوی نه خوشی به وه یه گجار نار هه ته، وه دلیم به چه قوی دووری پارچه پارچه بووه.
 (۲) واته: گرمه گرمی کووره کی دهردم کیتی سه برو بورده باریمی تواندووه ته وه، وه بونی جگهری سووتاو به هه موو لایه کابلو بووه ته وه.
 (۳) مه پیزو: نه پیزو. واته: ههر روژی نه ونده کی چه می جه یحوون فرمیسک له چاوه کانم نه پیزو، وه ته ختانی دلیم بووه به چه می خوتناو.
 (۴) مدو: نه دا. واته: ههر تاوئک دهر دیک سزام نه دا، وه وام لی لی هاتووه به یه گجاری ژیانم لی حهرام بووه.
 (۵) هالا: هیشتا. سفته: سووتاو. مه عنای نه شیعره به سراوه به شیعری دوایی به وه. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «نه به ردهن» نووسراوه «نه وه ردهن» واته: نه خوار دووه.
 (۶) واته: ده خیلتم تا لاشم نه بووه به توزو، دهره خو له می شه کی به دم نالی نه سپی خو به وه نه داوه به با، تکا بکه به لکو پیغه مبه ر^ﷺ لوتفی له گه لم بی و شه فاعه تم بو بکا، به لکو خه جاله تی حوزووری خوا نه بم له قیامه تا.

وهرنه ها مردم، تۆبای سلامت
با هر بمانۆ تا رۆی قیامت^(۱)

[۴]

رمهزان تلوع^(۲)

رمهزان تلوع سوبح شادی شهن
شهوال شام شووم نا مرادی شهن^(۳)
دهردینه شهوال، ئای زام سهخته من
تاله شووم شهوال، ئای بهد بهخته من^(۴)
غوپره، غوپرهی ئه و سه فاش پهی غهیری
نازیز قیبله ی من، وه فاش پهی غهیری^(۵)
های موغهننی تار حه نجه ره ی وهش تهرز
وه سهر په نجه ی ناز باوهره ئه و له رز^(۶)

(۱) بای: بیت. واته: نه گهر وا ناکه ی وا ئه و ا من مردم، تۆسه لامهت بی، با دهردو
مهینه ته که یشم تا رۆزی قیامت بمینیتته وه.

[۴]

(۲) مهلهوی ئه م قه سیده به ی له شه و ئکی جه ژنی رهمه زانا وتووه.
(۳) واته: رهمه زان، کاتی ده رکه وتنی به ربه یانی شادی به تی، چونکه رۆزی جه ژن له
رۆزه کانی خۆی نه که چی به ناوی ئه و ئشه وه ده رته چی، شه شه لانیس ئیواره ی نه گبه تی به
ئاوات نه گه یشتنیه تی، چونکه رۆزی جه ژن له رۆزه کانی ئه وه که چی خه لکی لی بیان
دابریوه و داویانه به رهمه زان.
(۴) دهردینه: دهرداوی. تاله: «طالع»، به خت. واته: ئای ده رده دار شه شه لانو، ئای
گرفتاری زامی سه خت خۆم! ئای چاره رهش شه شه لانو ئای به دبه خت خۆم! هۆی ئه م
به دبه ختی به ی ئه م و شه شه لانیس له شیعری پاشه وه دا باس کراوه.
(۵) غوپره: سه ره تای مانگ. واته: سه ری مانگ هی شه شه لانه، که چی خۆشی به که ی بۆ
بیگانه یه که رهمه زانه، نازیزیش قه بیله ی منه، که چی وه فای بۆ به دکارانه.
(۶) باوهر: بینهره. واته: کاکه ی گۆرانی بیژ تاره کهت به دهستی ناز هه لگره و فووی پیاکه و
ئاوازیکی خۆشمان بۆ لینه.

من ئاسا یاد کەر جەرگهی ویهرده
 یاران مهرحووم دهر دَل وهرده^(۱)
 بهو لهرهی دَل سۆز وه جگهرهوه
 مهزموون ئهوان تهکرار کهرهوه^(۲)
 ئاخ، من وشهوال ههردوو هام فهردیم
 ههر دوو گرفتار ئیش یهک دهدردیم^(۳)
 غورهی ئهوقیبلهی من وه یهک تاره
 وه نام ئیمهوکام ئهغیاره^(۴)

[۵]

ریازت کیشان^(۵)

ریازت کیشان.. ریازت کیشان
 سهیدان خاس ریازت کیشان^(۶)

- (۱) واته: به عاده ته که ی خۆم کۆمهلی هاوړی یانی کۆچ کردووی دهردی دَل خواردوو
 بینهروه یاد.
- (۲) دَل سۆز: دَل سووتین. نهوان: شیعره کانی پیشوو. واته: بهو لهره دَل و جهرگ
 سووتینهی دهنگت ناوه روکی شیعره کانی پیشه وه مان بۆ دووباره کهره وه که بریتی به له م
 دوو شیعره ی پاشه وه.
- (۳) مهعنا ی ئهم شیعره به سراوه به شیعر ی پاشه وه.
- (۴) تار: «طرح»، جۆر. واته: ئاخ، من وشه شه لآن ههردوو کمان هاوړتی به کین گرفتاری
 یهک دهر دین، سهه رتای ئه وو قهیلهی من وه ک یهک وان، به ناو هی ئیمه ن، که چی له
 راستی دا خترو بیران بۆ بیگانه به.

[۵]

- (۵) مهلهوی ئهم قهسیده ی بۆ خوا حافیزی کردن له فه قیکانی هاوړتی وتوو که له ئیرانه وه
 هاتوو بۆ عیراق بۆ خوئندن.
- (۶) ریازت کیشان: ئه هلی ته سه ووف ئوسو لیا نه به هه موو جۆرئ نه فسی خو بان

جہماعهت، قہومان رای خہیر ئەندیشان
 جہرگہی ہامسہران، دلریشان، خویشان^(۱)
 ہا ہہوای تہحسبیل دلّ و ہ جوش ئاورد
 نسبو عہزم سہیر ولاتانش کەرد^(۲)
 ئەر جارئ راگہم غەلەت کەردەبو
 رام و ہ سەر ئاداب ہیچ نہ بەردەبو^(۳)
 ہەرکەس خاترش جہ من ئیشا بو
 یا خود رەنجیوہش پەریم کیشا بو
 گہرەدەنم ئازاد بکہران ئارو
 گرد و ہ دلّ روخسەت بەدەران ئارو^(۴)

ئەزبەت ئەدەن بو ئەوہی لە خرابە پاک بیئتەوہ، بو نمونە چل شەوی خشت، روژی بە
 دەنکە خورمایەک قەناعەت ئەکەن، بە وانە ئەلین ریاژە ئەکیشن. جا چونکە فەقیکانیش لە
 پیناوی خویندنا ہەموو جۆرە مەبنەتیک قوبوول ئەکەن مەولەوی بە ریاژەت کیشی ناوی
 بردوون. واتە: ئەی ریاژەت کیشەکان، ئەی لە ناو ریاژەت کیشەکانا تاییەتی و لە ہەموو
 گەورەتر. لە ہەندئ نوسخەدا لە جیاتی «سەیدان» نووسراوہ «سەیران» واتە: گەرۆکە
 تاییەتی بەکانی دەستەی ریاژەت کیشەکان، چونکە فەقی بەم لاو بەولادا ئەگەرین بو
 خویندەن.

(۱) رای خہیر ئەندیشان: ئەوانە بێر لە ری خیر ئەکەنەوہ.

(۲) ہەوا: ئارەزوو. تەحسبیل: خویندەن. نسبو: «نصیب»، بەخت و چارە. واتە: ئارەزووی
 خویندەن دلّی ہیناوتە جوش، و ہ بەختم عەزمی کرد کە پرۆم بو سەیری ولاتان.

(۳) راگہم: رینگام. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعری داوی پیکەوہ دئ.

(۴) بکہران: بکەن. واتە: ئەگەر جارێک رینگام لی تیک چووبی و نہ چووبمەوہ سەر
 ئوسوول و پەپرەوی کۆمەل، یان یەکیک دلّی لیم ئیشابئی، یان رەنجیکی کیشابئی بۆم، ئیوہ
 ئەمپۆگەردنم ئازاد بکەن و ہەمووتان بە دلّ ئیزنم بەدەن پرۆم.

عهزمم پهړئ سهیر عیراقه ن نارو
 بنیشدی وه خهیر فیراقه ن نارو^(۱)
 دنیا فانی یه ن هر مېو مهردن
 لازمه ن گهرده ن نازادی که رده ن^(۲)

[۶]

روشنی دیدم^(۳)

روشنی دیدم، سه رمایه ی ژینم
 مهزه ی بهزم که یف دلّه ی خه مینم
 ساکه من بی تو نه سپهردم نه روا
 سهر نه نیا نه سای نه لحه د بی په روا^(۴)
 چوون واچوون وه فام هانه تو ی دل دا
 وه فام هم جهرگم بده ن وه چل دا^(۵)
 تاقیق من جه سهنگ سه رسه خیم بالان
 مه زره عه ی خارج ئینسانیم کالان^(۶)

(۱) پهړئ: بؤ. بنیشدی: دانیشن.

(۲) مېو: نه بی. واته: دنیا به قای بؤ نیه و مردن له ری دایه و پیوسته گهردنی یه کتر نازاد بکه ین.

[۶]

(۳) مهولهوی هم قه سیده یه ی له لاواندنه وه ی منائیکیا وتوه که ناوی موحه ممد بووه.

(۴) نه سپهردم: نه م سپارد. نه روا: «ارواح»، گیان. مه عنای هم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.

(۵) واچوون: بلیم. واته: من که پاش مهرگی تو گیانم نه سپاردو بی ترس سهرم نه نایه وه له ژر سایه ی بهردی نه لحه دا، چوون بؤم هه یه بلیم به وه فام، نه ی خوا وه فاو جهرگم بدا به چلی داری مهینه تا.

(۶) تاقیق: «تحقیق»، دیار. کالان: کیلاوه. مه عنای هم شیعره به سراوه به شیعری

وہرنہ من وہی تہور کیشان سزاو دہرد
 نہ گہر سہنگ بیا مہ کہردش وہ گہرد (۱)

دہک نہ جہل وہ دام ہیجران بہستہ بؤ
 سہرتاپاش وہ ئیش زامان خہستہ بؤ (۲)

پیم نہ نؤشا مہی پیالہی مہردہن
 ئیستہ من، سہر ژان، دل سہردان کہردہن (۳)

[۷]

ریشن چہنی من (۴)

ریشنی چہنی من نہ یؤ وہ حوزوور
 مہ بؤ بتاشووش تا وہ نہ فخ سوور (۵)

دوایی بہ وہ.

(۱) بیا: بواہ. واتہ: دیارہ سہرسختی من لہ ہی بہرد زیاترہ، وہ من کٹلگہ یہ کم کٹلاوہ
 لہ سنووری توانای ئادہ میزاد بہ دہرہ، نہ گینا ئہم ہہموو دہردو سزایہ کہ من کیشاومہ نہ گہر
 بہرد بی کیشایہ لہ ژیر باریا وردو خاش ئہ بوو، وہ ئہ بوو بہ تۆز.

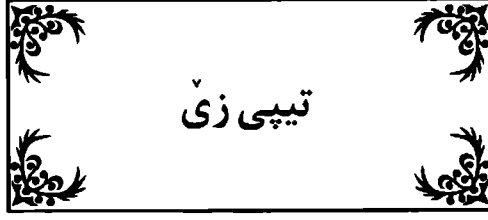
(۲) بہستہ بؤ: بیہسرتتہ وہ. مہعنای ئہم شیعرہش بہسراوہ بہ شیعری دوایی بہ وہ.

(۳) واتہ: دہک خواہہ ئہ جہل بہ داوی دووری بیہسرتتہ وہو سہرتاپای بہ ئیشی زام گرفتار
 بی، وا شہرابی مہرگی بی نہ تۆشاندمو سہری بہم جۆرہ ہینامہ ژان و دلی سارد کردمہ وہ.

[۷]

(۴) مہولہوی جار ئکیان لہ سہردہمی فہقی بہ تیدا، بہ پنچہ وانہی ئوسوولی فہقیہ کانی ئہو
 سہردہمہ، ریشی ئہ تاشی، ہاورپی کانیشی نارہ زایی پیشان ئہدہن لہم ریش تاشینہی،
 ئہویش بہم شیعرہ بیانویان بؤ دینیتتہ وہ.

(۵) نہ یؤ: نہ یہ تہ. بتاشووش: بتاشم. نہ فخ: فوو پیا کردن. سوور: شاخیکہ مہ لائیکہ یہ کی
 تاییہ تی۔ کہ ناوی ئیسرافیلہ۔ لہ قیامہ تا دوو جار فووی پیا ئہ کا، لہ جاری یہ کہ میانا ہہموو
 زیندوویہ ک ئہ مریتنی و لہ جاری دووہ میانا ہہرچی مردوہ زیندووی ئہ کاتہ وہ. واتہ:
 ریشیک لہ گہل مندنا نہ یہ تہ حوزووری خوا، ئہ بی تا ئیسرافیل فوو ئہ کا بہ شاخہ کہ یا ہر
 ئہ بی بیتاشم.

تیپی زی

[۱]

زیلهس تەلمیت بار (۱)

زیلهی تەلمیت بار کۆچ نەوھالان
 تەئسیرش نیەن ئیمسال چون سالان (۲)
 یەقینەن سەر خیل نازک نەمامان
 نەکردەن ھەوای ھەوارگەیی دامان (۳)
 بەئیی یە نامەیی دل پی ئیشاکەش
 یە کزەیی دەروون ھەسرت کیشاکەش (۴)
 ئەو سینە سیم وەنگ، ئاینەیی جەم رەنگ
 منمانۆ ھەوەس نە دل دای خەدەنگ (۵)

[۱]

(۱) مه له وی ئەم غەزەلەیی بۆ دۆستیککی نووسیووە کە پایز داھاتوو و ئەو ھەر لە کۆرستان ماو تەو.

(۲) زیلە: ھەراو دەنگە دەنگ. تەلمیت بار: کۆچەری یەکان دوو جینگ بەم دیوو بەو دیوی و لاخەو ئەبەستن، پشتی و لاخە کە وەک تەختانی لی دئی، جینگەو بانی لەسەر رائەخەن و منال و ژنی لەسەر سوار ئەکەن، بەو ئەلین تەلمیت بار. نەوھال: تازە پی گەشتوو. مەعنای ئەم شیعەرە لەگەڵ شیعری دوایی دا دئی.

(۳) دامان: داوین. واتە: ئەمسال وەک سالان دەنگی کۆچ و باری یاران نایەت، وا دیارە سەر قافلەیی نەو نەمامە شوخەکان ئارەزووی گەرمە سیری نە کردوو و لە کۆرستان ناگەرێتەو.

(۴) واتە: بەئیی راستە نایەتە خوار، ئەو ھەش نامە دل بریندارە کەیی کە ئەو خەبەرەیی تیا نووسیو، ئەمەش کزەیی دەروونی من کە بە ھۆی ئەو وە زەحمەتم کیشاوە، وە نیشانەیی نەگەرانیەو ی ئەو.

(۵) سیم وەنگ: لە زیو چوو. منمانۆ: ئەنوئینی. دای: دانی. واتە: ئەو خووشەو یستە کە وەک زیو سپی یە وەک ئاوتنە کەیی جەمشید روشتە، ئارەزووی وایە تیر بنی بە دل مەو، بۆیە ئەم نامەیی بۆ نووسیم.

ھەسرەتا ھەسرەت، ھای يە چىش كەردى
 چون جىي ويەردى پىش دا ويەردى^(۱)
 نىم مەدو مادەي نامش ئەو نامە
 ئاودەندەن ئاسا، دەندەن خامە^(۲)
 نەمەندەن قووت سەرمايە تىش دا
 ھەرسى بىي نە را ھۆر مەگنۆ پىش دا^(۳)
 پىوش ئايرىچىم جاي نەسىم نەين
 ھۆر كەردەو بەردەيم تا وە لاش شىەن^(۴)
 پايز زەر، يەخ جام، چارشىويى ھەي تەم
 دىرەن سوارەن نەو ھەرووس خەم^(۵)

(۱) ھەسرەتا: داخەكەم. جىي: لىرەو. ويەردى: تىپەپىت. واتە: ئاي داخ بە جەرگم ئەو ھە چىت كەرد؟ تۆكە لىرەو تىپەپىت بە ناو دلى منا تىپەپىت، ئىتر چۆن دلت ھات تىرى يىو ەننىت؟

(۲) مەولەوى لىرەدا وا دائەنىت كە يەكىك پىي وتوۋە مادەم ئەو نايەتەو ە كوئىستان، تۆ بۆ ھەولتي نادەي بۆ چارى ئەم دەردى دوورى يە. ئەمىش لە وەرما ئەلتي يا ئەبى نامەي بۆ بنووسم، يا يەكىك ھەلم گرى و بىم با بۆ لاي. ھىچ كامىش لەمانە لە توانادا نىن، وە دىت ھۆي لە توانادا نەبوونى ئەم دوو چارەيە لە سى شىعرا روون ئەكاتەو ە كە يەكىكيان ئەم شىعەر يە تىايا ئەلتي: ناتوانم نامەي بۆ بنووسم چونكە ھەرچەند لە كاغەزە كە دا ناوى يىت قەلەمەكەم سوتى پيا دىتەو ە لە درزى نووكە يەو ە فرمىسك ئەپىزى، وەك چۆن كە سىك ناوى شىكى خۆشى لا بەرن ئاو ئەزىتە دەمى و لە تىوانى دانەكانىو ە دەرنەچى.

(۳) ھەرسى: فرمىسك. ھۆرمەگنۆ: ھەل ئەكەوئى. واتە: لەبەر ئەو قەلەمەكەم ھىزو پىزى تىا نەماو، وە ئەگەر يىت و كاتىك كە بەسەر كاغەزا ئەروا، دلۆپە فرمىسكىكى خۆي يىتە رنى لىي ھەل ئەكەوئى.

(۴) ھۆركەردە: ھەل كەردن. شىەن: بەسەرچوۋە. واتە: وەك ناتوانم بۆي بنووسم، كەسىش ناتوانى ھەلم گرى بىم با، چونكە لەبەر سۆزى يار بووم بە پىوشىكى ئاگر تى چوو، وە باي نەسىم ناتوانى ھەل كاو بىم با.

(۵) دىرەن: درەنگە. نەو ھەرووس: نەو بووك. واتە: مادەم نە پىم كرا كاغەزى بنووسم، وە

موترب، یه کاره‌ن، مهر سیا سه‌نگی
 من بهی حاله‌وه، تو وهی بی ده‌نگی
 جه تهنخوای نهی به‌زم خهم وهیلانه‌وه
 هوردهر نهی چهند فهدر وه دیلانه‌وه: (۱)
 به وه‌ردهی زام‌دا دل تاقه‌ت بی‌زا
 هه‌رچی بی یه‌کسر وه چه‌م‌دا ری‌زا (۲)
 نهر هه‌لای ره‌م‌ه‌ق مه‌نده‌ن وه تهنش
 بی مه‌یلیت لی‌باس که‌رده‌ن به‌ده‌نش (۳)
 چون خه‌یال وه ماچ پات خو‌ش حال مه‌بی
 کاش جه‌کون نه‌وه به‌خت له‌ب تهب خال مه‌بی (۴)

نه له تواناشا بوو کهس بم‌با بۆ لای، نه‌بی له جیاتی خۆم خهم و خه‌فه‌ته‌که‌م بنیرم. که‌واته:
 نهی پایز تو له‌که‌لای زه‌ردی وه‌ریوی دره‌خته‌کان لیره به‌ندیک به‌ونه‌ره‌وه بۆ سه‌ری،
 تویش نهی سه‌هۆل بیه به‌ناوینه بۆ نه‌وه له پیشیه‌وه رات‌گرن، نهی تهم و مژی شاخه‌کان
 تویش بیه به‌چارشیتوو سه‌ری دا‌پۆشه.

(۱) وهیلانه‌وه: بلاوینه‌ره‌وه: دیلان: نقامیکی کۆنی کوردی به‌له‌کاتی بووک بردنا
 نه‌وتری. واته: کاکه‌ی ناهه‌نگ گپ‌له‌جیاتی شمشال نهم ناهه‌نگی بووک سوار‌کردنه‌ده‌س
 که به‌لاوانده‌نه‌وهی خهم و به‌نقامی دیلان نهم چهند شیعره‌م بۆ بلێ:
 (۲) وه‌رده: خوراو. بی‌زا: ری‌زا. داوه‌ری. واته: سه‌برو تاقه‌تی دل نه‌ماو به‌وشوینانه‌دا
 که تیری یار‌کون کونی کردبوو هه‌مووی رو‌شت و گشتی بوو به‌فرمیسک و له‌چاویه‌وه
 دار‌زایه‌خوار.

(۳) ره‌م‌ه‌ق: نیوه‌گیان. واته: نه‌گه‌ر هیشتا نیوه‌گیانیک له‌له‌شیا مابین هی نه‌وه‌به‌بی مه‌یلیت
 وه‌ک به‌رگ ده‌وری داوه‌و نایه‌لی نه‌و نیوه‌گیانه‌ش ده‌رچی، نه‌گینا ده‌میک بوو مردبوو.
 (۴) کاش: خو‌زگه. واته: ماده‌م خه‌یالی به‌ماچ‌کردنی پیت دل‌شاد نه‌بی، کوا خوا نه‌وهی
 له‌گه‌ل بگردایه به‌هاتی‌تیه‌ته‌خه‌وی تا پیت ماچ‌کاو که‌راچنی لئوی هه‌ل‌زری وه‌ک تا دار، یان
 کوا به‌ختی بووایه لئوی به‌هاتی‌یه‌ بۆ لات بۆ ماچ‌کردنی پیت وه له‌رنگادا تلۆقی بگردایه.

يەند ديان وەو را تۆ مەى نەپش دا
دېدەى دَل نىگا نەمەندەن تيش دا^(۱)

مەعدووم خەم ماىەى فيكرە كەت بەردەن
يا پەى دَل وەشى ویت غەلەت كەردەن^(۲)

تۆو ئىستە تەشريف ئازىز گيانى
سفتەن و تەئسیر ئاو حەيوانى^(۳)

(۱) ديان: روانیوریه. مەى: دئیت. واتە: چاوی دلی ئەوەندەى روانیورە بۆ ئەو رڭگایەى تۆى پیا دئیت، هئیزی بینینی خۆى هەموو خەرج کردووو هیچی تیا نەماو.

(۲) مەولەوى لەم شیعەرەو ديسانەو ئەگەر پتەو سەر قسە کردن لەگەل خۆى. مەعنای ئەم شیعەرەو شیعەرى دوايى پیکەو دئ.

(۳) واتە: ئەرىئ ئەو مەولەوى! خەم فکرو هۆشى لا نەهئشتووى، یان هەر بۆ دلخۆشى دانەوەى دلی خۆت وا خۆت هەل ئەخەلەتینی و بە تەمای دیتنى دۆستى؟ ئەگینا تۆو هاتنەوەى دۆست ئەوەندە دوورن لە یەكەو، وەك سووتاو بە ئاوى حەیات زیندوو بکریتەو کە نە دەسى کەس ئەکەوئ، وە نە سوودیشى هەیه.

سەرنج: خوئنەر، بئى گومان، لەم قەسیدەدا هەست بەو ئەکا کە تا رادەیهك بەزۆر نووسیتراو بە یەكەو، وە مەعناکان وشكى یەکیان تیا یە. لە راستیدا لە تیکرای چەند نووسخەو ئەم قەسیدە یە بەم چەشنە کۆکراو تەو. ئیمە بئى گومانین لەو دا کە ئەم قەسیدە یە لە ئەنجامى خەراپ نووسینەو و نە گونجاوى شیوہى نووسینی کۆنى کوردی یەو چەند هەلەى تئ کەوتوو. لە بەر ئەو هیوامان وایە ئەگەر کەسێك نوسخە یەكى تر شك بیا - چ بۆ ئەم قەسیدە یەو چ بۆ قەسیدەکانى تر - بۆمانى بنیرئ، بەلکو خوا یار بئى ئەگەر جارێكى تر لە چاپمان دا یەو لەمەى ئیستا راست ترو پوخت تر بئ.

[۲]

زووسانهن^(۱)

زووسانهن وهی رهنگ وه گهردوون یاوان
 گـیجـیای لوول گـیج کلئلهی کاوان^(۲)
 بهنا باشی بـورج بهـرزه دیاران
 سفید کاری کهرد تاقچهی موغاران^(۳)
 چ شیرین زه پگهر تۆف ههوای سهرد
 گۆشواره نه گۆش نه ونه مامان کهرد^(۴)
 پهی نیگای بالای مه جبوب بی گهرد
 یهخ ناینه گرت، ته م چارشیتو ئاوهرد^(۵)
 نهی مه جبوب خاس، وهی بینای ته مام
 منالو پهی بهزم ساقی و شیشه و جام^(۶)

[۲]

(۱) گـیجـیا: خول خواردوو. لوول گـیج: گهرده لوول. کلئله: به فری لا شان. واته: زستانه، بۆیه وا به فری با گـیژداوی لا شانی شاخه بهرزه کان گه یشتووه ته ئاسمان.
 (۲) بـورج: قهلا. دیار: ولات، مه بهس شاخه کانه. موغار: نه شکهوت. واته: باش وه ستای قهلائی شاخه بهرزه کان. که دهستی قودره تی خوایه. ده رگای نه شکهوته کانی سپی کاری کردوو.
 (۳) زه پگهر: زه پهنگهر. گۆشواره: گواره. واته: ماشه للاً تۆفی ههوای سارد که بروه به زه پهنگهر و ئیش له گه لای داره کانا نه کا که وهک زیر زهرد هه لگه راون، گواره به کی چهند جوانی کرده گوئی نه ونه مامه کان. مه بهسی نه وه به چهند جوان گه لای زهردی به لق و بۆیی دره خته کانا شۆر کردوو.
 (۴) نیگا: ته ماشا کردن. واته: تۆفی زستان بۆ ته ماشا کردنی بالای نه ونه مامی گووراه له گوئ کردوو، سه هۆلی بۆ گرتوو له باتی ئاوئنه و ته می بۆ کردوو به چارشیتو.
 (۵) منالو: نه نالئینی. واته: نه م خۆشه وسته جوانه و کۆشکه سپی کاری کراوه هاواربانه و داوای کۆری مهی خواردنه وه نه کهن.

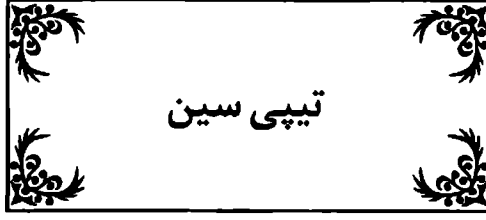
ساقى، باك نيهن جه سهردى «دهى»، دهى
 ههوا وهش كهردهن نهشهئى نوڭشاي مهى^(۱)
 ئاخىر سهر مهشقهن پهرئ مهى خواران
 واردهى ويهردهى وياردهى ياران^(۲)
 چون نه دل شنؤى مهزهى مهى داران
 بديه چون وه توى لوڭگى مهوياران^(۳)
 زوانه كهى سؤز، دهسه كهى ناله
 بكيانؤ، ريزؤ، رهحمهت پيالله^(۴)
 رهحمهت وه رووى خاك رستگاراندان
 پيالله وه دهم ئىنتىزاراندان^(۵)
 ديرهن بسا ئىمهچ نهى گوزره وه
 جامئ وه دهس نيين، دهس وه سهره وه^(۶)

(۱) دهى: يه كه م مانگى زستانه. واته: كاكهى مهى گيپر زوو كه دهس كه به مهى گيپران، ترست نه بئ له سهرماي زستان، نه شهئى مهى خوادنه وهى تا قمه كانى پيش ئيمه ههواي خوش كرده وه.

(۲) وارده: خواردوو. ويهرده: پاشماوه. ويارده: به جي هيلراو. واته: چونكه خوادنه وهى پاشماوهى به جي هيلراوى ياره مهى خوره كان نه بئ به سهرمه شق بو ئيمه تازيه مهى خور.
 (۳) داران: هه يانه. بديه: پروانه. لوڭگ: بهرمالى سهرشاني هه ژار. مهوياران: به سهر نه بن. واته: سهر كه چونكه مهزهى مهى له دليانا يه، له قهبرا به توى كفنئ رائه بو پرن.

(۴) بكيانؤ: بنيرئ. ريزؤ: برپژئ. مهعناي ئهم شيعره وه شيعرى دوايى پيڭكه وه دئ.
 (۵) واته: مادهم كه ئهوان مردوونو ئيمه ش به ريوهين، با زمانى سؤزى خوشه ويستى رهحمهت بنيرئ بو گؤرى رزگار بووه كان، وه دهسى ناله پياللهى مهى برپژئته دهسى ئهوانهى چاوه پروانن. له شيعرى يه كه مى ئهم دوو شيعره دا به هونه رى به ديع «لف و نشر» هه يه، وه واى لي ديتته وه «زوانه كهى سؤز بكيانؤ رهحمهت، دهسه كهى ناله برپژئ پيالله».

(۶) واته: كاكهى مهى گيپر زوو كه، با ئيمه يش بهم رئ گوزره وهى ژياندا پيالله يهك بگرين به دهستانه وهو، دهستى ته تسليم بوون بنينه سهر سهرمانو خومان بدهين به دهس مهرگه وه.

تیپی سین

[۱]

سهردار زومرهی (۱)

سهردار زومرهی موسیبهت کیشان
 فرمان فرمای مولک دهررون پر نیشان (۲)
 بادهی خهم وهردهی مهرگ ناکامان
 زام ناسور کهفتهی دهررون پر زامان (۳)
 پهردهی دل وه نیش مهودای خهم پاره
 چار نهبردهی دهردهی بی چاره (۴)
 وهختی سهیل چه دهررون پر خاران
 تاو مهوست چون تاو شهول بههاران (۵)
 بوی کزهی کهواو جهرگم چون جاران
 هم، وهی، تم مهوست شهو روی ستاران (۶)

[۱]

- (۱) مهلهوی تم قهسیده بهی له لاواندنه وهی زانایه کی گهردها نووسیوه، وه بو باوکی زانایه ی ناردووه که خه بهری مهرگی کوره کهی بو مهولهوی ناردبوو. داخه کهم نه مزانی زاناکه کی به.
- (۲) زومره: تاقم. فرمان فرما: حوکمران. له هندی نوسخه دا له جیاتی «موسیبهت» نووسراوه «فلاکهت».
- (۳) واته: شهی شهبابی مهرگی منالی ناکام چهشتوو، وه شهی له ناو دهررون زاماران دا زام به ناسور کهوتوو.
- (۴) پاره: لهت لهت. واته: شهی کهسی که دلته به نیشی تیغی خه فته لهت بووهو چارهت بو دهردی دلی به سه زمانت نه دوزیوه ته وه.
- (۵) تاو مهوست: تاوی شه بهست. مه عنای تم شیمره و شیمری دوابی ینکه وه دی.
- (۶) کهواو: کهباب. هم: خه فته. وهی: هاوار. ستاران: شهستیره کان. واته: کاتیک که لافاوی فرمیسکی دهررون برینداره کان وه ک بارانی به تاوی نیشان شه رزا، بونی کزهی کهبابی جهرگی منیش روی ناسمانی به تم دا شه بوشی.

بۆ پرووز جەرگ قرچەى پارچەى دل
 بۆى هوون جوڭشاي دەررون پر چل^(۱)
 ئيد چون توف سەخت تەم وست ئەو کووان
 ئەو وينەى لافاو بالاي تورهوان^(۲)
 هەناسەى ساي سەرد دلسوۆزى
 بەرد مدا وه بەرد «برد العجوز»ى^(۳)
 يانئى نامەكەى خەم ئينشا كەردە
 مەرقوم قەلەم وه خەم شەق وەردە^(۴)
 شوۆلە داوہ گر شەرارەى نارم
 دەمياو جوڭش دا دلەى خەمبارم^(۵)
 من وەر جە ئاماي نامەى زگاريت
 زووتەر جە خەبەر كۆس دياريت^(۶)

(۱) جوڭشيا: ھاتوۋە جوڭش. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەرى دوایی يېكەوہ دى.
 (۲) وست: خست. كووان: كىتوہ كان. رەوان: ساف رەو. واتە: بۆ پروۆزى جەرگم و قرچەى پارچەى دلئى سووتاوم وەك توفى سەخت شاخە كانيان بە تەم دائە بوڭشى، بۆنى خوئنى ليشاۋ كرددوى لەشيشم كە ھەميشە لە تاۋ ئازار چل ئەدا، وەك لافاۋى بالاي تۆ ساف ئەرپوڭشت. لە ئەدەبى كۆنا ھەيە تەشبيھى بالاي دۆست كراۋە بە لافاو لە مەنگى و خوڭش رەوى دا.
 (۳) بەرد «ى دووھەم»: سەرما. «برد العجوز»: برجى پيرەژن، ھەوت روۆزى ئاخىرى زستان. واتە: ھەناسەى ساردم كە لە دلئىكى رەشى سووتاۋەوہ دەر ئەچى، ئەوہندە سارد بوو بەردى ئەدا بە سەرماى برجى پيرەژندا، وە ئەو لە چاۋيا ھىچ نەبوو.
 (۴) مەرقوم: نووسراو. مەعنای ئەم شیعەرە لەگەل شیعەرى دوایی دا دى.
 (۵) شوۆلە: «شعلە»، بليسە. شەرارە: بزيك. دەميا: دەماندى. واتە: مەبەسم لەم بەيانی وەزە ناخوڭشى يەم ئەوہيە نامەكەت كە خەفەت داى نابوو، وە قەلمى بە ھۆى خەمەوہ لەت بوو نووسيوۋى، بليسەى بە گرى ئاگرى دەررونم سەندو دلئى خەمبارمى دەماندو ھىنايە جوڭش.
 (۶) وەر: بەر، پيش. زگارى: عاجزى. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراۋە بە شیعەرى دوایی يەوہ.

خاترم چهند رو خهستهی خه مان بی
 چه مانم چون تاف ساف چه مان بی^(۱)
 جه نامای نامت چه مه ریم بهرز بی
 شادیم شیویا، شینم سهد تهرز بی^(۲)
 شه مع شام شووم ماته م هور گریا
 تای تهل سه متور شادی و زهوق بریا^(۳)
 شای شادیم شکیا، سو پای خه م جه م بی
 بهیداخ ده ماخ شیوهی ماته م بی^(۴)
 ده خیل بیم وه نوتق خه مان لال کهرده م
 لالام جه خه یال خه م غاره ت بهرده م^(۵)
 نامهر د، یه وادهی شین بی شو مهن
 هیچ کوسم نیهن، یه کوس نومهن^(۶)

- (۱) واته: من خوم بهر له هانتی نامه کت که نه و خه بهره ناخوشه تیا نووسیوو، وه بهر له گه یشتنی خه بهری کوس که وتنت، چهند روژ بوو دلّم خه فه تبار بوو، وه چاوم وه ک چه م فرمیسکی سافی لی نه پرژا.
- (۲) چه مه ری: شیوه ن. شیویا: تیک چوو. واته: نامه کت هات هاوارو شیوه نم بهرزبووه و شادیم تیک چوو، وه شین و گریانم بوو به سهد جوړ.
- (۳) شام: ئیواره. هورگریا: هه ل گرا. له کوردستانا عاده ت بوو یه که م شه وی پاش مردنی که سیک شه معیک یان قوتیله یه کیان له جیگای شور دنه که یا دانه گیر ساند، نه یان وت رو حیانه ته که ی سهر له و شوئنه نه دا وه نه گهر بیینی هیچیان تیا دانه گیر ساندووه دلگران نه بی و نه لی کوتوپر له بیران چوومه ته وه. جا مه وله ویش نه لی: به هانتی نامه کت چرای ئیواره ی نه گبه تی و خه فه تم داگیر ساو تالی سازو سه متووری خو شیم پچرا.
- (۴) شکیا: شکستی خوارد. واته: شای شادیم بهزی و سو پای خه فه ت کومه لی کردو بهیداخی بی ده ماخیم داگیرا به خوار بو نیشانه ی خه مباری.
- (۵) نوتق: ده ننگ. غاره ت: تالان. مه عنای نه م شیعه ره به سراوه به دوو شیعی ری پاشه وه.
- (۶) بی شو: له نه ندازه به دهر چوو. یه: نه مه.

سادەى، ھەى پەى كەى ھەرى بەك جە لاىى
 باوهرىن ئەو ساز شىوون سەداىى^(۱)
 خەيال غەمگىن بى، نوتق ئاما وە دەنگ
 ئىد موات وە سۆز زايلىھى سەد رەنگ:^(۲)
 ناكام ئەىيام كامەرانىم رۆ
 بەر نەو ەردەى باغ نەو جوانىم رۆ^(۳)
 شاب شىخ عشق يەكتاى فەردم رۆ
 وە ناكام مەردەى دل پەر دەردم رۆ^(۴)
 كەنگەرەى ئەىوان كاخ دىنم رۆ
 تورپەى لاي تەلاى راي يەقىنم رۆ^(۵)
 حەللال عوقدەى راگەى شەرعم رۆ
 رەھنوماى تەرىق جادەى وەرعم رۆ^(۶)

(۱) باوهرىن: بېئىن. واتە: كە نامەكتە ھات دەسەو داوئىنى زمانم بووم كە خەم لالى كىردبوو، وە لالامەو ە خەم بە تالان بردبووى، ىم وتن نامەردىنە ئىستە من وادەى زارى و شىنى بى ئەندازەمە، وە تا ئىستا ھىچ كۆسم نەكەوتووە ئەمە يەكەم جارە كۆسم بگەوئى، كە واتە ئىتر ئىو خۆتاتتان بۆكەى ھەل گرتووە، با ھەركامان ە لايەكەو ە دەنگىك دەرىئىن ە سازى شىوون و زارى.

(۲) موات: ئەىوت. واتە: خەيال خەفەتبار بوو ھىچى پى نەوترا، بەلام نوتقم ھاتە دەنگ و بە سۆزىكى سەد جۆرى ئەم لاواندەنەو ەى خوارەو ەى وت.

(۳) ئەىيام: رۆژان. بەر نەو ەردە: بەر نەخواردو. واتە: ئاى، رۆزى كامەرانى نەگەىشتووە كەم رۆ... ئاى، بەرى درەختى جوانى نەخواردووە كەم رۆ...

(۴) شاب: لاو. ناكام: ناوخت. واتە: ئاى، لاو بى ھاوتاكەم رۆ كە ە عشقى خوادا پىر بووبو.

(۵) كەنگەرە: ھىلالى. كاخ: كۆشك. تورپە: مۆرى شاھانەكە ە سەر لىرەى عوسمانى لى ئەدرا. واتە: ئاى، ھىلالى يەكەى ھەىوانى كۆشكى دىنم رۆ... ئاى، مۆرەكەى سەر لىرەى رىى خواناسىم رۆ...

(۶) حەللال عوقدە: گرى كەرەو. وەرعم: خۆ ە گوناھ پاراستن.

کئی نه ته فاسیر قورئان بدو دم
 کئی بو نه حدیس ره سوول که رو جهم
 کئی وه «صرف» و «نحو» خاتر که رو مه حو
 کئی وادهی تاعهت دم بدو نه «صحو»^(۱)
 هه نی کئی «آداب» وه ئاداب وانو
 کئی عیلم «منطق» جه «منطق» زانو^(۲)
 «مطول» پهی کئی توول دو عیبارت
 با «مختصر» بو وه بی ئیشارهت^(۳)
 کئی وه قووهی عیلم زه کای حهق بی نی
 دم بدو نه «کونه» عیلم «چه قمینی»^(۴)

(۱) «صحو»: هوشیاری. مهولهوی له م شیعره وه به پی پله کانی خوئندنی فهقی ناوی هه ندئ له و عیلمانه و له و کتیبانه دینی که له حو جره دا نه خوئرن، بو پیشان دانی پایه ی زانستی شیخی کوچ کردوو. واته: ئیتر کئی بی دلئی خوئی بفه وتینی به خه ریک بوونی «صرف» و «نحو» وه، وه کئی له خوا په رستی دا ئاگای له خوئی بی و دم له هوشیاری بدا. مهولهوی بو په شانازی به م سیفه ته ی شیخی کوچ کردوو وه نه کا، چونکه هه ندئ له وانه ی که ئیددیعیای پایه ی بلند نه که ن له خواناسینا، جاروبار له کاتی عیباده تا نه که ونه «شطحات» وتن که له ئیوانی زانایانی دینا گفتوگو په کی زوری له سه ره په یدا بووه ئاخو حوکمی چیه. (۲) هه نی: ئیتر. «آداب»: عیلمیکه باسی شیوه ی موناقه شه کردن نه کا. ئاداب: ئوسوول. وانو: بخوئنی. «منطق»: عیلمیکه ئامانجی جوئ کردنه وه ی بیرى راسته له بیرى چهوت. «منطق» ی «دووه م»: قسه. زانو: بزانی. واته: ئیتر کئی بی به پی ئوسوول عیلمی ئاداب بخوئنی و له قسه ی خه لکا عیلمی «منطق» بزانی و راست و چه وتیان له یه ک بکاته وه. (۳) «مطول»: کتیبیکى گه وره به له عیلمی به لاغه دا شه رحی «تلخیص المعانی» یه مه لای زور زانا نه یلینه وه وه فه قتی زیره ک نه ی خوئنی. دو: بدا. واته: ئیتر کتیبی «مطول» بو کام زانا درئزه بدا به جومله کانی، ده سا ماده م نه و نه ما با کورت بیته وه و ئیشاره تی تیا نه بی بو سه رچاوه زانباری یه کان. وشه ی «مختصر» ئیشاره ته بو شه رحیکى تری کورتی «تلخیص المعانی» که مه لاکانی پله ی دووه م نه یلینه وه وه فه قتی پله ی دووه م نه ی خوئنی. (۴) زه کا: «ذکاء»، زیره کی. کونه: «ماهیت»، چی به تی. چه قمینی: کتیبیکه له عیلمی

فەقى بى تەدرىس، مەدرەسە بى زەوق
مزگى بى ئىمام، جەماعەت بى شەوق
عالمان بى فېكر، شاعىران ماتەم
نازك خەيالان غەرق دەرياي خەم
مىرزام چون بى وەخت وە ناكام دل
وەر جە من تەشرىف بەردى وە تۆى گل
شاد بى وە حووران خاسەى جىنانى
تەمەنناى وىت بى لەقاي سوبحانى^(۱)
مەنزل موبارەك، بى ھەمتات يار بو
شەفا خوات رەسوول خاسەى موختار بو^(۲)
بى زەحمەت جە ھەول مەحشەر ئازد بى
وە لوتف ئىزەد رەحمانى شاد بى

فەلەكىيات دا فازلى رۆمى نووسىويە. واتە: كى بى بە ھىزى زىرەكى حەق بىنن چەقمىنى
بزانى و بزانى فەلەكىيات لە راستى دا چىە.

(۱) حووران: حۆرى يەكان. جىنان: بەھەشت. ئەم شىعرە شىعرى پاشەو تەواو ئەكا.
واتە: خوا شادى بكا بە حۆرى يە تايبەتى يەكانى بەھەشت، تۆ خۆت حەزت ئەكرد بە
حوزورى خوا بگەى.

(۲) بى ھەمتا: مەبەس خواى گەورە يە. شەفاخوا: شە فاعەت كەر.

[۲]

سهرشار سههباي (۱)

سهرشار سههباي بهزم موناچات
 مهلجهی نیلتیجای نهرباب حاجات (۲)
 جای رجای جهرگهی پادشاو دهرویش
 بارگاوپهنا، پهی بیگانهو خویش (۳)
 ئاهووی خوتهنی فهیز نیلاهی
 نافهی ناف راهی جه مهه تا ماهی (۴)
 شکوفهی وهشبوئی رهبحانهی رهسول
 نهوباوهی نهمام «طیبه»ی «بهتول» (۵)
 سهرو سایه دار نیشاندهی وهلی
 یهعنی یادگار «مُرتَضیٰ علی» (۶)

[۲]

(۱) مهولهوی ئهم قهسیدهی له سهرقهبری «باوه یادگار» وتووه که بهکیکه له ئیمام زادهکان.
 (۲) موناچات: پارانهوه، مهلجه: ملجأ، پهنا پئی براو.
 (۳) جا: جی. جهرگه: کۆر، تاqm. پهی: بۆ.
 (۴) خوتهن: ناوچهیه که له تورکستان به ئاسکی میسک ههل گر ناویانگی ده رکردوه ناف:
 ناولک. راهی: ناو ده رکردوو. واته: ئهی ئاسکه کهی خوتهن - مه بهس لئی فهیزو به ره کتی
 خوایه - که ناو بانگی بۆنی خووشی میسکی ژیر ناوکت له ئاسمانه وه تا بنی ئه رزی گرتووه ته وه.
 (۵) شکوفه: گۆپکه ی تازه ده رچووی درهخت. نهوباوه: خهلفی نوئ. ته بیبه: پاک.
 بهتول: ئافره تیکه چه یزی پانه یهت، له قه بی چه زره تی فاتیمه ی کچی پیغه مبه ره ﷺ.
 واته: ئهی گۆپکه ی بۆن خووشی ریحانه ی پیغه مبه ر، وه ئهی تازه خهلفی درهختی پاکی
 چه زره تی فاتیمه.
 مهولهوی دانانی سیفته تی «طیبه» ی بۆ «نهمام» له ئایه تی «كَسَجْرَةَ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ
 فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ» وه رگرتووه.
 (۶) سایه: سیبه ر. نیشانده: دهس نیژ. وهلی: دۆست، مه بهس لئی چه زره تی عه لی یه، که

ۋە رەۋزە تانا ھەر نوور واران بۆ
 تا دەفع زولمەت دیدەى یاران بۆ^(۱)
 ھەۋای سایە تان ھەر مەمدوود مانۆ
 سەبوون بور دەى جورم نەك زەرەر سانۆ^(۲)
 ناپوختە كارى و شەر مەسارى من
 خەجلەت غەفلەت گوناه كارى من
 كەفتەن ۋە ھەم دا يەند زۆر ئاۋەردەن
 رووى رجام ۋە پاي بارە گات كەردەن
 تۆ چون جە ئەۋلاد ئەمجاد مەۋلاى
 پەى رجا ۋە جا، پەى ھىممەت ئەۋلاى^(۳)
 زارى و زگارى و زوپرى كەردم
 ۋە بارگەى پاك ت پەنا ئاۋەردم

لەقەبى «ۋلى اللہ» يە. لە وشەى «يادگار» دا بە پىنى عىلمى بەدیع «تورىە» ھەيە، چونكە
 مەعنای نزيكى مەبەس نيه كه ئەو تە لە گەل «باۋە يادگار» قسە ئە كا، بەلكو مەبەس
 «يادگار» ى بە مەعنا «بىرخەرەۋە» يە.

(۱) رەۋزە: قەبر. واران: باران. لەم شىعرەۋە وا دەر ئەكەۋى كە مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەى
 لە سەردەمى كوئىرى دا وتوۋە.

(۲) مەمدوود: درئز. مانۆ: بمىنئتەۋە. سەبوون بور دە: ئەۋەى باى سەبوون بردىتى. سەبوون
 بايەكى گەرمە لە ھەر كەس بدا ئەى پرووكىتى. جورم: گوناه. سانۆ: يىتى. واتە:
 ياخوا ھەۋاى سايە تان ھەر فراوان بى بۆ ئەۋەى سەبوون بردوانى گوناه لە بەر يا
 بحەسىنەۋەو زەرەر نەيەنن.

(۳) ئەمجاد: جەمعى مەجىدە بە مەعنای خاۋەن شكۆ: مەۋلا: مەبەس حەزرەتى
 عەلى يە چونكە لە حەدىسا وتراۋە «من كنت مولاه، فهذا على مولاه» واتە ھەر كەس من
 خۆش ئەۋى عەلى ىش خۆش بوئ بى. ۋە جى: بەجى. ئەۋلا: «اولى»، شايان تر.

ئامام سەر نیام وه باره گاو
 غه ریو، موو سفید، وه رووی سیاوه^(۱)
 تهن معسیهت بار، دهروون پر جه دهر
 دیده تهر، لهب خوشك، دل گهرم، نهفهس سهر
 های چهند پلهی سهخت هانه ریمه دا
 جه رووی ئیلتیفات بدیه پیمه دا^(۲)
 به لکم جه رووی نهو ئیلتیفات وه
 مهولام حازر بو وه نه جاته وه
 دهس شای مهردان مهده دکارم بو
 پله نهو پله نهو دهس وارم بو^(۳)
 معسیهت نیهن چون هیچ سهدمه تی
 خه یلی مهلولم، یا پیر هیمه تی^(۴)
 هیمه ت باعیس رستگاری بو
 یار بو، دیار بو، یادگاری بو^(۵)

(۱) سهر نیام: سهرم نا. غه ریو: غه رب.

(۲) ریمه دا: ریم دا. بدیه: پروانه. پیمه دا: پیم دا.

(۳) مهده دکار: یارمه تی دهر. دهس وار: وهك دهس. واته: به لکو دهسی شای مهردان که
 حه زره تی عه لی یه، یارمه تیم بداو له پله کانی رنگه سهخته که ما وهك دهستم وایی بۆم
 سهرم خاته سهر.

(۴) سهدمه ت: مهینه ت. واته: بۆیه نه پاریمه وه چونکه گونا وهك هیچ مهینه تیکی تر
 وانیه.

(۵) یادگاری: بو یادگار بشی، وه له وانه بی که له ییاوکی گه وره ی وهك «باوه یادگار»
 بوه شیتته وه.

[۳]

ساقی ئاوه رده (۱)

ساقی ئاوه رده و گورد کياستينين
 وریا بهردین و کرده ئاستینین (۲)
 حال «ماضی» ئاسا هانه گوزهدا
 موقیم موسافر رهنگ نه سه فهدا (۳)
 کاروان سه رای کون ده ور دنیای دوون
 جه بارگهی یاران وه چول مهوینوون (۴)
 قافلله کوچ کهردهن، به رزن دهنگ زهنگ
 وړان حوجره ی خان وجود سهنگ به سهنگ (۵)
 هوسای تاي شاول دانش وه مشتی
 به ناباشی سورج دیواران گشتی (۶)

[۳]

(۱) مهولهوی لهم قه سیده دا گله بی له بی ره فایی دنیا نه کا.
 (۲) کياستین: ره وانه کراو. وریا: خوراو. بهردین: بهردوو. ئاستین: به جی هیل. واته:
 کاکه ی ساقی ئیمه به زور هی تراوینه هم دنیا، وه لئ یه وه ره وانه نه کرین، چیمان خواردین
 هه ره مان دهس که وتوووه بردوو مانه بو خومان، چیشان دروست کردین له پاشمان
 به جی ئه مینن بو نه وه میرات گر.
 (۳) «ماضی»: رابوردوو. موقیم: نیشته جی. واته: ئیستامان به رتویه تی ئه پهری وهك
 له مهو پیشان تی پهری، نیشته جی پیمان وهك سه فهر وایه چونکه هه ره دهقیقه بهك له
 ژبانمان پروا نزیك ئه یینه وه له رۆژی مهرگ.
 (۴) دوون: بی قابیلهت. واته: ئه بینم هم دنیا به که وهك کاروان سه رایه کی بی قابیلهت وایه،
 بارو بارگهی یارانی تیا نه ماوه چونکه روشتوون و مردوون.
 (۵) وړان: روخواوه. سهنگ: بهرد. واته: کاروانی یاران کوچی کردوووه دهنگی زهنگی
 بهرز بووه ته وه حوجره ی خانی له شمان بهرد به بهردی روخواوه.
 (۶) هوسا: وهستا. شاول: ئاسنیک کی سهر سووچه وهستا بهنا له سهر دیواره وه به

قەدەم رەنـجە کەر وە لای کارەو
 بـنـچـینەم وە تەرح مەى ھۆردارەو^(۱)
 عەمارە تپوەن بـینـاش باقى بۆ
 ئاومەى، خاك دوردى، بەناش ساقى بۆ^(۲)

[۴]

سەر ھەلقەى^(۳)

سەر ھەلقەى فىرقەى نازك خەيالان
 دىباچەى كىتاب ساحىب كەمالان^(۴)
 جىلوەى جەلای دۆس تەدرىچ پەى ياران
 مېۆ، تا وە قەدر تاقت بوياران^(۵)

پەيتكەو شۆرى ئەكاتە خوار بۆ ئەوەى راستى وە چەوتى دىوارەكەى بۆ دەركەوئى.
 مەعنای ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى دوايى بەو.

(۱) رەنجه كەر: ئەزىت بدە. ھۆزارەو: ھەل دەرەو. واتە: ئەى وەستا بەناكە تالى
 شاوئى خواناسىنت بە دەستەو بە، وە باش وەستای بەرز كوردنەوەى ھەموو دىوارىكى،
 زەحمەت بکيشە تەشريف بيئە بۆ سەر ئيش، وە بە مەى رەنگى خانووە كەم بپژو
 بنچينەكەى ديارى بکە.

(۲) واتە: چونكە تەنھا ئەو كۆشكە ناروخى و ئەمىنيتەو كە مەى كرابى بە ئاوى قور
 گرتنەو بەى، وە خەلتەى شەرابى بۆ كرابى بە قور، وە مەى گپر بيناكەى دروست بکا.

[۴]

(۳) مەلەوى ئەم شىعرانەى لە وەلامى دۆستىكيا وتووە گلەبى لەو كەردبوو كە مورشىدەكەى
 زۆر تەئسىرى تى ناکا، ئەمىش ھۆى ئەو كەم تەئسىرى بەى بۆ روون ئەكاتەو.

(۴) سەرھەلقە: لە تەرىقەى نەقشبەندى دا ئوسوولەن سوفى بەكان ھەلقە ئەبەستن بۆ
 «خەتم» ئەو كە سەى كە دۇعا تايىبە تى بەكانى خەتمە كە ئەخوئنى پىئى ئەلین «سەرھەلقە».
 دىباچە: سەرەتای كىتیب.

(۵) بوياران: رابوئرن. واتە: بۆيە تەئسىرى پىر كەم كەم دەرئەكەوئى بۆ مریدان، تا ئەوانىش
 ئەو ەندەى تواناى خوئان وەر گرن.

گاوه «تَبَسْمُ» «بَبَيْضَا» بیژهوه
گاو «تَكَلَّمُ» شههد نامیزهوه^(۱)

تهبهسسوم وه ناز زولمهت زه داوه
تهکهلولوم وه راز وه حشهت فزاوه^(۲)

ئهه دهس پهی نیقاب تهمام بهردهوه
جه روخسارهی ویش پهردهش دردهوه^(۳)

فهنا پهی عالم پامنیۆ ئه و پیش
باقی ئه و مبو، ویش ممانۆ ویش^(۴)

[۵]

سهه له ته ره ی خه م

سهه له ته ره ی خه م خول ئاوه رده وه
تای کرژ مهینهت دووباد که رده وه^(۵)

(۱) گا: گاه، جارجار. «تبسم»: زه رده خه نه. «بیضا»: بیژ: سپی له بهر چاو خه ر. شههد نامیز: تیکه ل به ههنگوتین.

(۲) زه دا: لابه رو پاک که ره وه. فزا: زیاد که ر. واته: زه رده خه نه که ی له گه ل نازکی وادا ئه بی که تاریکی بره وینیتته وه، وه قسه کردنه که ی به شتی وا ئه بی که ده ردی دووری زۆرتتر بچه ژینی به دلێ دلدار به عاده تی یارانی بی باک، یان زۆرتتری دوور خاته وه له بیگانه.

(۳) نیقاب: په چه. ده رده وه: دادری. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری دوایی به وه.

(۴) ممانۆ: ئه مینیتته وه. واته: ئه گینا ئه گه ر ئه و دۆسته به یه گجاری په رده له رووی خۆی هه لمالی و خۆی ده رخا بۆ مورید، هه مروو عالم ئه فه وتینی و ته نها خۆی ئه مینیتته وه به س.

[۵]

(۴) سهه له ته ره: سهه ره ته شی. گرژ: بادراو. دووباد: دووباره بادراو. واته: سهه ره ته شی خه م مهینهت که وته وه خول خواردن و تالی بادراوی مهینهتی جارکی تریش بادرایه وه.

موقه ددیمه‌ی خهم تالی مه‌زاقهن
دهك وه خه‌یر نه‌یۆ واده‌ی فیراقهن^(۱)

[۶]

سه‌ر وه بان عه‌ین

سه‌ر وه بان عه‌ین عه‌ینم خهم وه‌رده‌ن
ه‌وون چون چه‌شمه‌ی عه‌ین نه‌ عه‌ین سه‌رکه‌رده‌ن^(۲)
یه‌ند ده‌ردو ئاهم عه‌ین که‌رده‌ن بی‌ نوور
وه‌ختهن هه‌شت که‌م بو‌ نه‌ په‌نجه‌ی مه‌شه‌وور^(۳)

[۷]

سیاییم ئاوه‌رد

سیاییم ئاوه‌رد، سفیدیم پی‌ ره‌شت
هه‌فتم که‌رده‌وه‌ گریم دا له‌ هه‌شت^(۴)

(۱) مقدمه: نیشانه‌و سه‌ره‌تا. نه‌یۆ: نه‌یه‌ت. واته: نیشانه‌ی ئه‌وه‌ش که سه‌ره‌ ته‌شی خهم که‌وتوه‌ته‌وه‌ خول خواردن و سه‌ره‌تای خهم ده‌رکه‌وتوه‌، ئه‌وه‌ته‌که‌ ده‌مم تالّه، ده‌ك سا خوا به‌ خیری نه‌هیتی وایاره‌ واده‌ی جیا بوونه‌وه‌مه‌ له‌ دۆستان.

[۶]

(۲) عه‌ین «ی به‌که‌م»: خۆی - نه‌فس - عه‌ین «ی دووه‌م»: ئه‌ژنۆ. عه‌ین «ی سیه‌هم»: ئاو. عه‌ین «ی چواره‌م»: چاو. واته: سه‌رم دانه‌ویوه‌ به‌ سه‌ر ئه‌ژنۆم خۆی‌دا، وه‌ خوین وه‌ك سه‌رچاوه‌ی ئاو له‌ چاوه‌کانمه‌وه‌ سه‌ری کردوه‌.

(۳) واته: داخو ده‌رد به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ك رووناکی چاومی که‌م کردوه‌، له‌ وانیه‌ روژی رووناکم لی بیی به‌ شه‌و، وه‌ هه‌شت رکاتی نوژی نیه‌رۆو عه‌سر نه‌مینی له‌ ناو پینج فه‌رزه‌کان‌دا، چونکه‌ به‌ شه‌واته‌نیا نوژی مه‌غریبو عیشاو به‌یانی هه‌یه‌، ئه‌و دوو نوژه‌که‌ هی‌ رووژن، که‌ روژ نه‌ما خۆ دیا‌ره‌ وه‌خته‌که‌یان ناگوژریته‌وه‌ بو‌ شه‌و.

[۷]

(۴) واته: ره‌شی گوناهم هیناو ده‌فته‌ری سه‌ی وپاکی کرده‌وه‌ی خۆم پی‌ ره‌ش کرده‌وه‌و، چه‌وت ده‌رگا‌که‌ی دۆزه‌خم کرده‌وه‌ بو‌ خۆم وه‌ هه‌شت ده‌رگا‌که‌ی به‌هه‌شتم له‌ رووی خۆما داخست.

[۸]

سفيديم ئاۋەرد

سفيديم ئاۋەرد، ساييم پى رەشت
هەفتەم كەردەۋە روو نيام لە هەشت^(۱)

[۹]

سازش نە مابەين^(۲)

سازش نە مابەين ئارو پووش كەمەن
ۋەرنە هانامەن نەفەس يەك دەمەن^(۳)

[۱۰]

سەنگى سەنگ

سەنگى سەنگو خاك نە سەر دۆشم بۆ
مەر ئەوسا مەيلىت فەرامۆشم بۆ^(۴)

[۸]

(۱) واتە: رەنگى سېم ھېناۋ موۋە رەشەكانى خۆم پى سېي كىردو دەرگاي گىرى
حەۋتەمى عومرم كىردەۋە رووم كىردە گىرى هەشتەم.

[۹]

(۲) جارىكيان دۆستىك بە مەۋلەۋى وتوۋەكە فوۋبەك لە ئاگر بكا، ئەۋىش بەم شىعەرە
ۋەرامى داۋەتەۋە.

(۳) سازش: گونجان. واتە: من لەشم وشك بوۋەتەۋە ۋەك پووش ۋە دەرۋونىشم ۋەك
ئاگرى گەرمە، ئەگەر فوۋ بكام خۆم گىرم تى ئەچى، چونكە ئاگرۋ پووش پىكەۋە نايان
كرى، ئەگەر ۋا نەبۋايە بۆچى فووم نەئەكرد، فوۋ كىردن ھەناسەيەكى تى ئەچى.

[۱۰]

(۴) سەنگى: قورسايى. دوش: كۆل. واتە: مەگەر كاتىك لە بىرم بچىتەۋەكە قورسايى بەردو
خۆلى قەبر بنىشىتە سەر كۆلم.

[۱] (۱)

سەد پەریم

سەد پەریم دايم خەم بەستەن كەلەك
 ئاخ ھەر يەكجار داخ تۆ سەوزەن فەلەك (۲)
 مەپپىكى ناكواو جە نيمەرادا
 نىيگای ئارەزوو وە تەمەننادا (۳)
 كام سەر، شام تەماي تاج "كەي" ت نەكەرد
 سوبح دەم وە تاج سەر "نەي" ت نەكەرد (۴)
 كىي بى كىي مەجلىس شادى نياو
 پۆس كەللەش وە دەف تۆ دەنگ نەداو؟ (۵)
 مەعدووم، ئەر زەرەي شىوہى فاماتەن
 بە فام قەرىنەي لوات ئاماتەن (۶)

(۱) ئەم چوار شیعەرە (سەد پەریم، سوبحەن، سەدای ھای ھیلال، سەد دووری) لە تیپی «ساد» دا بوون، چونکە لە ریزمانی کوردی دا «ساد» مان نیه، ئیمە ھینانمانە ئاخری تیپی سین. (بلاوکەرەو، ناشر).

[۱]

(۲) واتە: ھەرچەند خەم و مەینەت كەلەكی فرۆ فێلی بۆ ناومەتەو، بەلام فەلەك داخی تۆ يەكجار سەوزە، چونکە ئەگەر تۆ نەبی بە سەرباری ئازارم خەم لە عۆدەم نایەت.
 (۳) مەپپىكى: ئەبەستی. تەمەننا، «تمناً»: ھیواي شتی دوور. واتە: ھەر كاتێ ئادەمیزاد ئارەزووی شتیكى ئاسان بکا بەر لەوہی بگا بەو ئارەزووہی، تۆ لە ناوہ پراستی رینگادا جی بەجی بوونی ئەبەستی بە مەرجیكى واوہ كە نەبەتە دى.
 (۴) شام: ئیوارە. سوبح دەم: دەمی بەیانی. نەي: رم. واتە: كام سەر بوو تۆ لە ئیوارەدا تەماعی لەسەر نانی تاجی كەیت نەنايە بەرى و بۆ سبەینێ خۆیت نەكرد بە تاج بە سەر نووكی رمەو؟
 (۵) نياو: نایەوہ. پۆس: پێس. واتە: كىي بوو ئاھەنگی شادیی گێراو پاشان پىستی كەللەي بە دەفی تۆوہ دەنگی نەدايەوہ؟
 (۶) فاما: تى گەيشتن. فام: عەقل. واتە: مەعدوومی ئەگەر ئەوہ نەدی تۆزى نیشانەي تى گەيشنت پىوہبى، ئەبى بە عەقل ئەوہ بزانی كە ھاتنە دنیا نیشانەي مردنە.

ئەي را راى خەتەر راو يارانەن
 سفېدېش غوبار كەللەي يارانەن^(۱)
 بوركەش چاي دېدەي پېر ھووناو دل
 ميل، بالاي بى گيان وامەندەي خجىل^(۲)
 ھا سەف پىكان پۆس كەللەي ھام دەمان
 كەللە بېر پەي پۆس كەللەمان تەمان^(۳)
 ھۆردەر چەنى سۆز دەروون پېر نىش
 فەرياد ئەو ساقى و ئەو نەيچى و دەرويش^(۴)
 سەدای دەف و نەي بەيۆ نە گوشت
 نەشەي مەي بەخشۆ حەيات وە ھۆشت^(۵)
 بويەر جە ساي تەرز دەف و نەيەو
 وە زات مەستى نەشەي مەيەو^(۶)

(۱) سفېدى: سېپەتى. واتە: ئەم رىنگاي دىنايە رىنگايەكى مەترسى دارە بۆ رىبواران، وە تۆزە سېپىيەكەي تۆزى كەللەي يارانەكە مردوون.
 (۲) بوركە: چاللو. ميل: ئەو دارەي كە جاران لە سەر رىنگا دايمان ئەچەقاند بۆ ئەوەي رىبوار رى و نەكا. وامەندە: دامار. واتە: چاللوەكانى رووى زەوى چالى چاوى مردووەكانە پېرە لە خوئناوى دلىان، دارە داچەقېنراوەكانىش بالاي داماوى بى گيانانە.
 (۳) سەف پىكان: رىزى بەستوۋە. واتە: پىستى كەللەي ھاوپىي يانى رىزكراوۋە، سەرپېر چاۋەپىي ئىمەشە سەرمان بېرئى و كەللەمان بگۆرپتەو.
 (۴) مەولەوى لىرەدا دوا بە دواي ئەو قسانەي لە گەل خۆي و فەلەك كەردى، بە خۆي ئەلئى: مادەم فەلەك ئەمە كەردەو بەيەتى لە گەلمان، بە سۆزى دەروونى دەردە دارتەو بە بانگى مەي گىپرو شىمشال ژەن و دەرويشى دەف زەن بىكە.
 (۵) بەيۆ: بىت. بەخشۆ: بىەخشى. واتە: با دەنگى دەفى دەرويش و شىمشالى شىمشال ژەن بىتە گوئىت، وە نەشەي مەيەكەيش ھۆشت بىزىنپتەو.
 (۶) واتە: بەو ئازايەتپەو كە پەيدا ئەبى لە سەرخۆش بوون بە نەشەي مەي، لە سايەي شىۋەي لى دانى دەف و شىمشال تى پەرە.

تا که ی که نو ده ست چه رخ چه پ نه ندیش
پوس که لله ت نا کاو په ی پوس که لله ی ویش (۱)

[۲]

سویحن

سویحن، بوی گولان میا ونۆم نه سیم
وینه ی وای ره حمه ت خه زانه ی که ریم (۲)
سه حراو ده شت و دهر به هه شت منمانۆ
مۆره ی هه وای وه ش وه شه ش دهر شانۆ (۳)
جه هه ر ته ره فدا موینوون گولزار
ره نگ ره نگ مه دره وشۆ به وینه ی دلدار (۴)
لاله گه رده ن که چ توی دیده ره شته ن
گویا عه کس یار وه رووش دا وه شته ن (۵)
چه مه ن هام لیباس سه وز ره نگ پو شان
وه فراو چون نه سرین دیده ی من جو شان (۶)

(۱) که نو: هه ل که نی. واته: ئیتر بزاین که ی ده ستی گه ردوونی نیاز خراب پیستی که لله ت
نه گری و نه یکا به پیست بو که لله ی ته پله که ی و نه ی کو ئیته وه.

[۲]

(۲) میا ونۆم: پیم نه گه به نی. وا: با.
(۳) منمانۆ: نه نو ئی. واته: نه سیم هه موو لایه ک وه ک به هه شت نه نو ئی، وه نه ردی
هه وای خو ش به هه ر شه ش قۆر نه ی دنیا هه ل نه خا.
(۴) موینوون: نه بینم. مه دره وشۆ: نه دره وشیتته وه.
(۵) لاله: گولکی ناو چاو ره شه. ره شته ن: ره شتووه. وه شته ن: باریوه. واته: لاله گه ردنی
که چ کردووه و ناو چاوی خۆی ره شتووه، نه لئی عه کسی یاری به روودا باریوه.
(۶) چه مه ن: چیمه ن. جو شان: هاتووه ته جو ش.

جه مادو نه بات گورد شاديشانن
 جه مال روژ عید ئازاديشانن^(۱)
 تهمام رووی دنيا جه شادی که یلن
 دل نه بو پشه شیو فیراق له یلن
 سه هلن به هارم دۆزهخ ئاسا بو
 به هه شتم بی دۆس دۆزهخ نما بو^(۲)
 وهر نه دۆزهخ دا یارم دل بهر بو
 په ی من ئار نه توی گولشه ن وه شتهر بو^(۳)
 دل دوو زه نه جیره ی زولف نیگارن
 وه سه یر سه وزه وه سه حراش چ کارن^(۴)

[۳]

سه دای های هیلال^(۵)

سه دای های هیلال هام فەردان مه یۆ
 زه مزه مه ی ته کبیر هام دهردان مه یۆ^(۶)

(۱) جه ماد: دارو بهرد. نه بات: نه وه ی برۆی. واته: دارو بهردو درهخت هه موویان شادی یانه، وه به بۆنه ی روژی جه ژنی ئازاد بوونه وه له جه وری زستان خۆیان جوان کردوه.
 (۲) واته: شتیکی ئاسانه له بهر دووری له یل به هارم لی بیی به دۆزهخ، وه به هه شتم وهك دۆزهخ وایی.
 (۳) ئار: ئاگر. وه شتهر: خو شتر. واته: نه گینا نه گهر له دۆزهخ دا دل بهر یارم بی، ئاگر خو شتر ته بی لام له ناو باخچه ی گول.
 (۴) واته: دل به سراوه به دوو زه نه جیره ی زولفی یاره وه، ئیتر چی یه تی به سه یری سه وزه وه سه حراوه.

[۳]

(۵) مه له وی ئهم قه سیده به ی به بۆنه ی جه ژنی ره مه زانه وه وتوه.
 (۶) واته: دهنگی «ئای نه وه مانگ... نه وه مانگ» ی هاوڕێیان و، ناله ی «الله اکبر»، کردنی براده ران دیت.

یەككى ھام رەفیق دۆس دل دۆزەن
 یەككى مەست كەیف جەژن پیرۆزەن^(۱)
 مەن نەبوون شادیم جی بیزار بیەن
 گەرد وە سەر مەن، كەس دیار نیەن^(۲)
 شەوم تالەى شووم، ھیلالم قامەت
 شەفق ھوون دل، مەنزلگە زامەت^(۳)
 تەككیر نەوای زام مەھجورى
 دەسم ھەم ئاغوش زام رەنجورى^(۴)
 جەژن و جەژنانەم ھەرىك جەردەیی
 بەردەوہ پەى ھەرد، موترب پەردەیی^(۵)
 لەرزەى ریشەى دل، سەمتورى دەستور
 وەزن تەبەع تار پەر سۆزەى سەمتور^(۶)

(۱) دل دۆز: ئەوہى دل ئەدورى بە خۆيا. واتە: سەيرى خەلك ئەكەى يەكك ھاورى
 دۆستىكە دلى دورى وە بە خۆيا، يەككى تریش بە خۆشى و ئاھەنگى جەژنى پیرۆز
 مەست بوو. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «دل دۆزەن» نوسراوہ «دلسۆزەن».
 (۲) واتە: مەن نەبى شادیم لى بیزار بووہ و ھىچ ناہت بەلامەوہ، ھەى قور بە سەرمكەسم
 نەو بى كەس كەوتوم.

(۳) واتە: لە جياتى شەوى جەژن چارەى رەش، وە لە جياتى مانگى يەكشەوہ بالای
 چەمبوہ، وە لە جياتى ئاسۆى سوورى ئىوارەى جەژن خوینى دل، وە جياتى مەنزلگەى
 شەوى جەژن زەحمەت شك ئەبەم.

(۴) نەوا: ئاوازە. ھەم ئاغوش: ھاوياوہش. واتە: لە جياتى اللەاكبرى بە يانى جەژن
 ھاورمە لە تاو ئىشى زامى دورى، وە لە جياتى ئەوہى دەس بەخەمە دەسى خەلك بۆ
 جەژنە پیرۆزە دەسم باوہشى كرددوہ بە زامى گرفتارى دا.

(۵) پەردە: نقام. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعرى پاشەوہ پىكەوہ دى.

(۶) واتە: جەردە، جەژن و جەژنانەمى فراندوہ بۆ كىو، سا توخوا كاكەى گۆرانى بیژ

واچە بەو مەقام ئەلواناتەوہ:
 ھەى داد.. ھەى بى داد مەعدووم واتەوہ (۱)

خەستەى خار خەم، خەم خەيال وىم
 ۋە کزەى دەروون تەن زوخال وىم

بى ئەبرۆى ھىلال نەو نىھال وىم
 نىيەت نا دروست، عىد بەتال وىم (۲)

[۴]

سەد دوورى (۳)

سەد دوورى چون دل مەعدوومى دل تەنگ
 مارۆ ئەو فرىاد دلەى سەخت سەنگ (۴)

سزان ئەر گىرۆ تەم دلەى کاوان
 ھەور نەو ۋە جان رىزۆ ھووناوان (۵)

نقامىکم بۆ بلى بى بە ماىەى لەرزىنەوہى رىشەى دلە کەم کە ھەمىشە ۋە ک سەمتوور
 دەنگى لىوہ دى، ۋە ئاوازە کەى لە سەر شىوہى تار بى و پرى بى لەو جۆش و سۆزەى کە لە
 سەمتوور ھەستى پى ئەکرى.

(۱) ئەلوانات: رەنگاۋ رەنگت. واتەوہ: وتیەوہ. مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوہ
 پىکەوہ دى.

(۲) نەونىھال: تازە داچە قىتراو. واتە: بەو نقامە رەنگاۋرەنگەتەوہ پى بلى ھەى داد ھەى
 بى داد مەعدوومى دىسانەوہ وتیەوہ: ئاى برىندارى درکى خەفەت خۆم... ئاى ھەمىشە بىر
 لە خۆم کەرەوہ خۆم... ئاى بە ھۆى کزەى دەروونەوہ لەش بو بە خەلۆوز خۆم... ئاى لەبەر
 نەبوونى مانگى يە ک شەوہى برۆى يارى نەونەمام، رۆژوو دانەمەزراوو جەژن بەتال خۆم...

[۴]

(۳) مەلەوى ئەم قەسىدەى بە بۆنەى سەفەر کردنى دۆستىکىوہ وتوہ.

(۴) مارۆ: دىنپتە: مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى دواى پىکەوہ دى.

(۵) سزان: شاىانە. گىرۆ: دابگرى. رىزۆ: پرۆى.

به لام، تاقه تی، های هوره نامان
 هانه سهفردا شای نهونه مامان^(۱)
 نازکیش چون ناز جه حد بهرشیهن
 خاترداریش کهر وینهی کهس نیهن^(۲)
 ویش چۆن حهوسه لهی وهشت و ته م دارۆ
 یادش نه دل دا زه حمهت مویارۆ^(۳)
 پهی بار خاتر نه و شیرین شیوه
 چ حاجهت وهی ته م، وهی سهیل نیوه^(۴)
 وهسهن دووی بهدهن جه گیان جیای من
 وهسهن سهیل چه م بهخت سیای من^(۵)

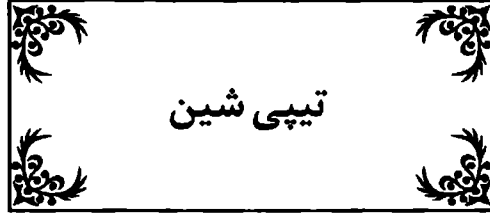
(۱) واته: ئهی ههور ههرچه ند دووری یار بهردی ره قیش دینیتیه دهنگ، وهك منی
 خهفه تباری هیئاوه ته دهنگ، وه حهقه نه گهر ته م دلئی شاخه کان دابگری و تۆش له گیاته وه
 خوتناو بیارینی، به لام تۆکه میک خۆت راگره و باران مه بارینه چونکه یار به رتوه به.

(۲) واته: ناسکی یار وهك نازه کهی، زۆر زیاد له نه ندازه ده رچووه، دلئی راگره نه وهك
 کهس نیه.

(۳) دارۆ: ههیه تی. مویارۆ: تی نه پهری. واته: یار، وا له وی یادی به زه حمهت به دلئی منا
 تی نه پهری که ته می مهینهت دای گرتووه، ئیتیر خۆی چۆن حهوسه لهی ببی ته م
 دای بگری و بارانی به سهرا بیاری؟

(۴) مه عنای ته م شیعه به سراوه به شیعی پاشه وه.

(۵) واته: ئهی ههور نه گهر ههر سووری له سهرا باران باراندن و ته م کردن به سهرا یارا،
 نه و بۆ باری دلئی نه و پیوست ناکا خۆت ته م و بارانی بنیترته سهرا دوو که لئی له شی له گیان
 جیا بووه وهی من و لافاوی چاوی چاره ره شم به سه.

تیپی شین

[۱]

شیخ ده‌وله‌مند^(۱)

شیخ ده‌وله‌مند به‌هره‌ی سه‌رمه‌دی
 یاگه‌ی حه‌قیقه‌ت جیلوه‌ی ئه‌حمه‌دی^(۲)
 جه‌شه‌وه‌وارگه‌ی فه‌نا ویه‌رده
 پای هه‌رده‌ی به‌قا یا‌تاغگه‌که‌رده^(۳)
 «مُتَّصِف» به‌وه‌سف شه‌ئنی و سیفاتی
 «مُشَرَّف» به‌فه‌یز «تَجَلَّای زاتی»^(۴)
 خه‌لیفه‌ی سه‌دای «أدن» شه‌نه‌فته
 به‌له‌د نه‌سارای ته‌توار هه‌فته^(۵)

[۱]

(۱) مه‌له‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له‌وه‌لامی نامه‌یه‌کی شیخی «سراج‌الدین» رحمه‌الله وتروه‌که
 گله‌یی کردبوو لئی بۆچی نامه‌ی بۆنانووسی.
 (۲) به‌هره: خوا داو. سه‌رمه‌دی: نه‌براره. واته: ئه‌ی شیخی که له‌به‌شو به‌هره‌ی
 نه‌پراوه‌دا ده‌وله‌مند، وه‌جیگای ده‌رکه‌وتنی نووری راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ری.
 (۳) شه‌وه‌وارگه: ئه‌و شوئنه‌یه‌که‌کۆچه‌ری به‌ناچاری ئه‌یکه‌ن به‌مه‌نزل. یا‌تاغگه:
 جیگای یا‌تاغ. واته: ئه‌ی شیخی که‌عالمی فه‌وتانت به‌جی هیشتوووه‌له‌عالمی مانه‌وه‌ی
 هه‌میشه‌یی دا جیگات گرتوووه.
 (۴) واته: ئه‌ی شیخی که‌ئوسافی فیعلی و زاتیت هه‌یه، وه‌به‌ره‌کتی ده‌رکه‌وتنی نووری
 زاتی خوا لئی داوی. ئه‌وسافی فیعلی ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که‌مه‌عنای کردن بگه‌یه‌نن وه‌ک ری
 پیشان دان و یارمه‌تی دان، ئه‌وسافی زاتیش ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که له‌شه‌خس خۆی دا هه‌ن، وه
 له‌ولا ناده‌ن وه‌ک زانین و توانا.
 (۵) «أدن»: نزیک به‌روه. مه‌به‌س له‌وه‌یه‌که‌خوا له‌شه‌وی میعراجا به‌پیغه‌مبه‌ری
 فه‌رموووه‌ لئی نزیک بیته‌وه. ته‌توار هه‌فته: حه‌وت حاله‌ته.
 ته‌هلی ته‌سه‌ووف ته‌لین مرید ته‌بێ به‌حوت حالدا تی‌په‌ری تا بیتی به‌مورشیدی کامل،
 حه‌وت حاله‌گه‌ش ته‌مانه‌یه: ته‌سفیه‌ی رۆح، سپ، خه‌فی، ته‌سفیه‌ی قه‌لب، ته‌خفا، نه‌فس،

واسیتهی راگهی بهین عیلم و عهین
 ساحیب جهناحین یه عنی «ذی النورین»^(۱)

پیر پاک جه گهرد خاک ناسوتی
 مه نزلگهی سهر بهرز سهر مه له کووتی^(۲)

دلّ وه نهوای بهزم جه بهرووت ئاوا
 سیراو سهر او لاهووتی ماوا^(۳)

«جِسْمًا لَدَيْنَا، رُوحًا لَدَيْهِ»
 دائیره ی ته مام «مِنْهُ اِلَيْهِ»^(۴)

ته بیعت. واته: ئە ی شیخێ که جێ نشینی ئەو پیغه مبه ره ی که بانگی «نزیک به ره وه» ی بیستوه له خوا، وه له مهیدانی ئەو حهوت حاله دا شاره زای که به سهر موریدا تی ئه په پری. (۱) واته: بۆ خواناسین دوو رینگا هه یه: رینگای زانست که هی زانایانه، وه رینگای له حه قیقه ت گه یشتن که هی ئەهلی ته سووفه، وه به هۆی تۆوه رینگای یه که میان ئە به سرئی به رینگای دووه مه وه، وه زانایان شاره زای رینگای دووه مه ییش ئەین، وه تۆ خاوه نی دوو بالی که عیلمی زاهیر و باتینه. مه وله وی نه زاکه تیککی جوانی کردوه له دانانی سیفه تی «ذی النورین» دا که له قه بی حه زره تی عوسمان خه لیفه ی سیه مه به بۆ شیخی «سراج الدین» که ئەویش ناوی «عوسمان» بووه.

(۲) ناسوت: جیهانی ئاده میزاد. مه له کووت: جیهانی مه لائیکه تان. واته: ئە ی شیخێ که گه ردو خۆلی جیهانی ئاده میزاد ت پیوه نه ماوه، وه له سهر ووی جیهانی مه لائیکه تانه وه جینگات بۆ خۆت درووست کردوه.

(۳) نهوا: ئاوازه. جه به رووت: هیزی خوا. سیراو: تیراو. لاهووت: خوایی. واته: ئە ی شیخێ که ئاوازه ی به زمی ته ئسیری خوا ئاوه دانه، وه کانیوی فره منی خوات کردوه به جینگه ی خۆت و لئی تیراو بووی.

(۴) واته: ئە ی شیخێ که به له ش لای ئیمه و به دلّ لای خوای، وه دائیره ی مه عنوی بات له خۆته وه دهس پێ ئه کار له خۆتا دوایی دی.

بئ تهلون نه ساي ته مکين دا مه کين
«رُوْحَ اَللّٰهُ رُوْحَهُ، اَمِين»^(۱)

نامه ی روح شه فزای شیرینت یاوا
دل وه مهردومهك دوو دیدهش ساوا^(۲)

توی دهر وون وه نوور سه فا دا په رداخ
بوی ئاشناییم دا نه رووی ده ماخ^(۳)

دهر گای حوقه ی لال دانهت شکاوان
جه رووی لوتفه وه ئینهت فه رماوان:^(۴)

یا کاغز بپریمان، یا مه لا مه ردهن
یا خو عارتهن دوس وه یاد که ردهن

غهمگین مهنیشه غهم بدهر وه باد
فه لهك نمازو کس وه خاتر شاد^(۵)

ئه وه ل من کینان، وجوودم جه کون
واچوون دوسه نان شهرت قه بوول تون^(۶)

(۱) تهلون: رهنگ کردن، مه بهس گۆرینی وه زعه. ته مکین: جی گرتن. مه کین: جی گرتوو؛
واته: ئه ی شیخی که له سیهری دامه زراوی و نه گۆرانی وه زعدا جیگات گرتوو، خوا
گیانت تواناترو به هیتر کات.

(۲) مهردومهك: بیله ی چاو. واته: نامه گیان به هیتر که ره کهت گه یشته، دلّم هینای به
بیله ی چاوه کانی.

(۳) واته: به تیشکی خو شی ناوی دلی بوژاندمه وه بوئی ئاشنایی کرد به لووتما.

(۴) حوقه: سندووق. لال: له عل. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به دوو شیعی پاشه وه.

(۵) واته: دهر گای سندووقی ده نکه له علت شکاندوو که له رووی لوتفه وه فه رموته یا
کاغز براوه تا لئی بنووسی بۆنم یا مه لا مردوو تا بنووسی، یا عه بت لی دئی یادی
دۆستانت بکه یته وه؟ وه فه رموته به خه فه تباری دامه نیشه و خه مت بده به با، چونکه
فه لهك کس به دلشادی ناهیل یته وه.

(۶) کینان: کیم. کون: کوئی به. واچوو: بلیم. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی پاشه وه.

ئەر وه بیگانە، وەر خویشم زانی
 توّ حەساوینی وه هەر چیم وانی^(۱)
 دووهم چون کەسێ گەدایی کیش بو
 یاد «تواضع» خەسلەت ویش بو^(۲)
 ئەر بارۆ نە دل «تواضع» کەردەن
 هەر عادت ویش وه جا ئاوەردەن^(۳)
 بەلام هەر کەسێ شیخی میسالەن
 عادت ئیستیغناو شیوێش جەلالەن^(۴)
 ئەر جار جارێ نام چون منی بەرۆ
 «خَرَقُ الْعَادَةِ» ی زاهیر مەکەرۆ^(۵)
 ئەر رازیت وه یاد خەستە ی دلگیری
 یا شیخ توّ دایم نەقش «ضمیر» ی^(۶)

(۱) زانی: بزانی. حەساوینی: حسیبی. وانی: بخوئیتەوه. مەولەوی بەم شیعرانە وه لامی گلەیی شیخ ئەداتەوه و ئەلنی: یەکەم من چیم تا بلیم دۆستی توّم و نامەت بو بنووسم، شەرت ئەوێهە توّ بە دۆستی خوتم پەسەند کە ی، چونکە هەر توّ حەسیبی بە دۆستم دایتی یا بە بیگانە.

(۲) کیش: پەپرەو. «تواضع»: خو به کەم دانان. مەعنا ی ئەم شیعرە بەسراوه بە شیعی دوابی یەوه.

(۳) بارۆ: بینێ. واتە: دووهم، ئەگەر هەزارێکی وەك منی خو به کەم زانیو بی یهوی نامە بنووسی و خو ی بە کەم بداتە قەلەم، ئەوه شتیکی سەیری نە کردوو، چونکە رهوشتی خو ی هیناوه ته دی.

(۴) شیخی: شیخە کە ی من. مەعنا ی ئەم شیعرە بەسراوه بە شیعی پاشەوه.

(۵) بەرۆ: ببا. «خَرَقُ الْعَادَةِ»: شتی له عادت بە دەر. واتە: بەلام هەرکەس وەك شیخە کە ی من وایی و یی ئیتحیاج بی له خەلک و خو ی ئەداتە قەرەیان، ئەگەر جار جارێ ناوی یە کینکی وەك منی بیر بکە و پتەوه و نامە یە کم بو بنووسی، ئەوه شتیکی کردوو له دەسی کەس نە یەت.

(۶) «ضمیر»: دل. مەعنا ی ئەم شیعرە و شیعی دوابی پینکەوه دی.

چ حاجه تهن دهس پهی قهلم بهروون
 یادم نمهشی چهنیت یاد کهروون^(۱)
 پهی کهسی خاسهن نامه ی جه خوب کهیل
 تازه بسانو «وضو» جه جو ی مهیل^(۲)
 خو من هر جه زوو وه مهیلت مهستم
 هر جان فیدا که ی رۆ که ی «ألست» م^(۳)
 سی یه م، خه مگینیم جه دهس خه جله تهن
 خه جله تم جه دهس سهختی غه فله تهن^(۴)
 یاران وینه ی ساف مه ی وه کامه وه
 ویه ردهن، چون دورد هر من مامه وه^(۵)
 گیای په ژمورده ی ته ژنه که ی بی شو م
 چه مه رای واری هور لوتف تو م^(۶)

(۱) نمهشی: ناچیت. چهنیت: چونت. واته: یا شیخ نه گهر رازیت منی گرفتاری دهردی
 خه فته تباری یادت بکه مه وه، نه وه بزانه که تو هه میشه له دلما نه خش کراوی و له یادم
 ناچی، نیت هر هیچ پیوست نیه دهس بهرم بو قهلم نامت بو بنوسم.

(۲) بسانو: بگری. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیمری پاشه وه ی دایه.

(۳) واته: بو که سی باشه نامه ی پر له رازی خوشه ویستی بنوسی که تازه له سه رچاوه ی
 خوشه ویستی دهس نوژی گرتی، خو من هر له کۆنه وه سه رخوشی خوشه ویستی تو م
 له نه زه له وه گیان فیدام.

(۴) واته: هو ی سیهم نامه نه نو سینم نه وه ته له بهر خه جاله تی خو م خه فته تبارم و توانای
 نوو سینم نیه، بو یه ش خه جاله تم چونکه زور بی ناگام له خواو قه برو قیامت.

(۵) واته: یاران وه که شه رابی پاک به سه رچوون، هر من ماومه ته وه وه که خلتی بی کوپه.

(۶) په ژمورده: سیس بو. واته: من وه که گیایه کی سیس بووی له راده به دهر تینووم لی
 هاتووه، چاوه پروانی بارانی لوتفی تو م.

تۆ دەس وه ره شحهی ره حمت په یاپهی
 من وهی پرخاوی حه یفن یه تاکه‌ی^(۱)
 ته نیای حه قیقی نه ردی بشانو
 من و تۆ جه دهس من و تۆ سانۆ^(۲)
 تۆ بی تۆ لوتفت پهی من زیاد بو
 من بی من رۆحم وه خزمهت شاد بو^(۳)

[۲]

شەمال ئەرجووم^(۴)

شەمال ئەرجووم هەن هەی وه فیدات بام
 وه سەرگەرد بآل شانای هەوات بام^(۵)
 جەستە خەستەى خار خەم خەلاتەنان
 بەیدا پیوگیل دوور ولاتەنان^(۶)

(۱) ره شحه: نم. واته: نمی نه پراوهی ره حمت به دهس تۆوهیه و منیش بهم جۆره خهوم
 لی که وتوه، بۆچی چەند دلۆپیک ناپرژینی له دەم و چاوم تا هۆشم بیته وه به خۆما؟
 (۲) بشانو: بوه شیینی. سانۆ: بسینی. مه عنای ئەم شیعره و شیعرى پاشه وه پیکه وه دئ.
 (۳) واته: هیوام وایه ته نیای راسته قینه که خوایه، زاری هه‌ل‌دا من و تۆ له من - من و تۆ -
 رزگار بکا، به‌لکو تۆ هەر له خۆته وه لوتفت له گه‌ل من زیاد بی و منیش به بی ناگای خۆم
 رۆحم بگاته خزمهت.

[۲]

(۱) مه ولهوی ئەم قەسیده یه‌ی بۆ دۆستیکى نووسیه که ناوی «مه‌لا خه‌یال» بووه له «پاوه»
 دانیشتوه.
 (۵) ئەرجوو: تکا. بآل شانا: بآل راوه شاندن. مه عنای ئەم شیعره و سئ شیعرى پاشه وهی
 پیکه وه دئ. له هه‌ندئ نوسخه‌دا له جیاتی «هەى» نووسراوه «خیز» واته: هه‌لسه.
 (۶) گیل: گه‌شت. خەم خەلاتەنان: خەم به خەلات دراوه‌تی. له هه‌ندئ نوسخه‌دا
 نووسراوه «هه‌رده پیوگیل» وه له هه‌ندیکى ترا نووسراوه «باده پیوگیل».

شاخ و داخ و زاخ چوۆل و هوۆل و کاو
 سەر بهردو سەر ههرد ساراو سەر سهراو^(۱)
 تهی کهر وه پرتاو مدارات نه بو
 چون دووی ههناسهه شهوان تا به رو^(۲)
 سهر بهر کهر نه سهر کوۆی ئاته شگاوه
 بدیه وه مهسکهه «خانه گا» و «پاوه»^(۳)
 زار زارو خاس خاس وه زار بنا له
 جاگیر نه سهر نهوج قوللهی «قهزاله»^(۴)
 تا جه ههر کوۆ بو ته مان موان جهه
 نهو جهه دا زاری مهکاران وه چهه^(۵)
 سا ماچان یاران ئینه چیش بیهه
 «قهزاله» نالاش چون جاران نیهه

(۱) زاخ: ورده بهردی لیژیایی شاخهکان: کاو: بهرزایی.

(۲) پرتاو: پهله. مدران: وهستان. دوو: دووکهه. واته: شه ماله به قوربانی خۆت و بال وه شاندهنت بم به ئاسمانه وه، له شم به درك و دالی دووری بریندار بووه و خهه فتهت بووه به خه لاتم و دهشتی دوور و لاتان نه پیوم، تکام وایه تو به پهله ههله کهی وه وهك دروکهلی ههناسهه چون گه یشتووه ته هه موو لایهك توش به شه وو به روژ نه وهستی هه موو لایه کم بگه پیت.

(۳) ئاته شگا: شاخیکه له نزیکه پاوه وه. بدیه: پروانه. خانه گا: دئی به که له نزیکه پاوه وه له هه ورامانی لهۆن. مهعناى ئهه شیعره و چوار شیعری پاشه وهی ینکه وه دئی.

(۴) قهزاله: شاخیکه که وتوووه ته پشتی خانه گاوه، تاقی کراوه ته وه ههروه ختی بای ببی ئهی به هه ورو بارانی لی ئه بارئی.

(۵) موان: ئه بن. مه که ران: ئه کهن. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «تا جه ههر کوۆ بو» نووسراوه «تا جه سهر ههر کوۆ» واته: له سهر ههر کیتوکه وه.

یه کسان دل بهی رهنگ پهریشان جهستن
 ههر کو ههن نه شتهی معدوومی خهستن^(۱)
 ئانا جه گرووی جه رگهی هام سهران
 «خه یال» گرووی دانهی دل بهران^(۲)
 چ خیزهن نامهرد مهر نمه زانی؟
 وه لای ویته وه تووی دوس گیانی^(۳)
 معدوومی خهم کیش خهم زهدهی خهمبار
 زهرد دهرد سهخت دووری بالای یار
 یهن دهرد بی حد جه لاش جهم بهستن
 ته سدیع جه گهردهن نه زرائیل وستهن^(۴)

(۱) یه کسان: یه گجاری. ههر کو ههن: له ههر کوئی بی. واته: له سهر شاخی ئاته شگاوه
 سهر دهرینه و سهر پیکتی خانه گاو پاوه بکه و لووتکه قه زاله بکه به جیبی خوت و به
 عاجزی یه وه دهس که به نالینیکتی به سۆز، جا له ههر کیوتک دا تم هه بی دیت و له وی کۆ
 نه بنه وه دهس نه کهن به گریان، دوسانیش نه لین نه بی تم ناله ناله هی قه زاله هی چی بی،
 بی گومان بونی معدوومی پیوه یه وایه گجاری دلی بهم جوره لی هاتوره و له شیبی پهریشانه.
 (۲) گرو: «ی یه کهم»: گرو، کۆمه ل. گرو «ی دووهم»: له «گره ویده» ی فارسی
 وهر گیراوه، که سیکه دلی به سرابی به شتیکه وه. واته: مه لا «خه یالی» دوستم که دلی
 به سراوه به دانهی خالی دولبه رانه وه، له ناو کۆری نه و دوستانه دایه.

(۳) نمه زانی: نازانی. مه عنای تم شیعره و دوو شیعره ی پاشه وه ی پیکه وه دی.

(۴) نه زرائیل: «عزرائیل»، فریشته ی گیان کیشان. وستهن: خستوه. واته: پی بلی ههی
 به نامهردت نه کهن، نه وه چیته، خو تو لای خوئی دوستی گیانی به گیانی معدوومیت،
 نه وه نازانی نه و دوسته خه فته تباره خهم لیبی داوه خهم هه لگرتووت که به هوی دهردی
 دووری یه وه زهرد هه لگه راره، نه وه ندهی مهینه ت به سهر که وتوره پیوستی به وه
 نه ماوه که عیزرائیل خوئی ماندوو بکا پروا گیانی بکیشی.

عهلاوه ئه و بار ویش و نهش باره ن
 خوشوس جه یاگیش جاکهش دیاره ن^(۱)
 به و دهر دان سهخت گرد کاری به و
 ههر ئید مواچون وه زاری به و:^(۲)
 دل سفته ی بریان زوخالی به ویم
 خه م وه خه م خه یال خه یالی به ویم^(۳)
 مه ته رسون بمروون جه داخ یاران
 ههر بتلون وه دهر د چون دهره داران^(۴)

[۳]

شهمال، دارانه ن^(۵)

شهمال، دارانه ن.. شهمال، دارانه ن..
 زهردی رهنگ نه رووی وه لگ دارانه ن^(۶)

(۱) یاگیش: جیگا. واته: سه ره پای ئه و باره ی سه رشانی، خویشی لی بووه به بار، وه به
 تابه تی وای لی هاتووه ئه گهر سه یری جیگا که ی بکه ی خوئی نابینئ تیایا، وه ته نها
 جیگه که ی دیاره.

(۲) گرد: گشت. مواچان: ئه لی. واته: به و هه موو دهره کاریانه وه ههر ئه مه ئه لی به دم
 گریانه وه. وتراوه که ی له دوو شیعی پاشه وه باس کراوه.

(۳) بریان: گوشتی سووره وه کراو. زوخالی: خه لوز رهنگ. واته: ئای له من که دلّم
 سووتاوه وه كه گوشتی سووره وه کراوی وام لی هاتووه که له سه ر ئاگر دانه گیرایی تا
 سووتایی و وه كه خه لوزی لی هاتبئ. ئای خه م به سه ر خه ما که وتوو خۆم... ئای ههر
 تاوئك خه یالئك کردوو خۆم. (۴) بمروون: بمرم. بتلون: بتلیمه وه.

[۳]

(۵) مه له وی ئه م قه سیده به ی له پاوه وتوو له کاتی هاتنه خواره وه ی جافدا له کورستانی
 «داله هو» وه بۆ ده شتی زه هاو.

(۶) وه لگ: گه لا. واته: ئه ی شهمال سه ره هاتووه ته سه ر دره خته کان وه رهنگی زهر
 نیشتوو له رووی گه لا داره گان.

تەمەن، گەردەلۈل، بادەن، بارانەن
 بېزىيەى وارگەى سەر كۆسارانەن^(۱)
 ھەوای سىيامل وینەى جارنەن
 پەى سەمت زەھاو زەردەو یارانەن^(۲)
 ھەو ھەو ھەو بەو بەو تەلمیت بارانەن
 گەرمى بەزم نەزم سەر ھەوارنەن^(۳)
 «نظارە»ى راز شەكەر وارنەن
 فەسل سەیر سەید میرشكارنەن^(۴)
 چ خىزەن نامەرد مەر جە خاوەنى
 بىي خۆف جە لوای راز زەھاوەنى^(۵)
 شوۋە لای ئەو شوخ جەمىن پەرى گول
 دەوای دەرد سەخت پەى دەرمان دل^(۶)

(۱) بىزىيا: دلى لىيىزان. وارگە: ھەوارگە.

(۲) سىيامل: دەوار. سەمت: لا. «زەردە»و «ياران»: دو دىن لە ناوچەى زەھاو. واتە:

دىسانەو ھەك جارن دەوار نىشەكان ئارەزووى چوون ئەكەن بۆ زەھاوو زەردەو ياران.

(۳) ھەو ھەو: ھۆ ھۆى خورپىن لە ولاخ. بەو بەو: ھەر ھەر. واتە: دەنگە دەنگى لە ولاخ

خورپىنى كۆچەرىەكان دىت، ھە ئاھەنگى ئاوازەو گۆرانى سەر ھەوارەكان گەرمە.

(۴) «نظارە»: روانىن. میرشكار: سەرکردەى تىپى راوچىيان، مەبەس لەو راوچىيانەپە

كە بە بنەو بارخانەو ئەچن بۆ راو. واتە: وادەى بە رىدا لاکردنەو ھى جوان چاکەكانە بۆ

قسە، ھەكاتى تەماشای راو ھەناسكى راوچىپە پۆشتەو پەرداخەكانە.

(۵) لوا: روشتىن. واتە: ھەى شەمالى نامەرد ئەو ھە چىتە، خەوت لى كەوتووە، ھەىچ

ترسى ئەو ھەت لە دلدا نەكە دۆست كۆنستانى بەجى ھىشتووەو رىنگاى زەھاوى گرتووەتە

بەر.

(۶) شوۋ: پڕۆ: دەرمان: تىمار كردن. واتە: پڕۆ بۆ لای ئەو دۆستەكە دەرمانى تىمار كردنى

ھەموو دەردىكى سەختى دلە.

مدیۆ وه فیرقهی زهلیلان خیئل
 دیار نیهن مهعدووم لۆنگ خهه وه پئیل^(۱)
 مهپهرسۆ حالهه، ئیدش دهر جوواو
 واچه نه وه فهقیر سفتهی دل کهواو^(۲)
 ئانا دهور مدۆ وه «شاهۆ» کووه
 وه سسزای دووری دیدار تووه^(۳)
 ههریهه که چهنی یهه وادهشا کهردهه
 وادهشان راسهن تا وه رۆی مهردهه^(۴)
 نهو، تا سایهه بهرد، نهو تا بو وه گهرد
 نهو تهه و نهو خهه، نهو سهردی، نهو دهرد^(۵)
 خوولاسهه کهلام نوور دیدهه دل
 شیفای ئیش و نیش زامان پیی حاصل^(۶)

- (۱) مدیۆ: نهروانی. لۆنگ: بهرماله شپ. پئیل: شان. واته: که سهیری تا قمی ههژارانی
 خپله که نه کا من نابینی که بهرمالی خههه کردووته شانم.
 (۲) واچه: بلئی. مهعناهی نهه شیعره له گهل شیعری دوایی دا دئی.
 (۳) واته: که نهحوالی پر سیم وای وهرام بدهروهه بلئی نهو ههژاره دل وهه که باب برژاوه،
 له تاو دهردی دووری تو ههر خول نهخوا به دهوری کیوی شاهۆ دا.
 (۴) مهعناهی نهه شیعره و شیعری پاشهوهی پیکهوه دئی.
 (۵) واته: مهعدوومی و شاهۆ گفتیان کردووه به یهه، وه نهو گفته یان ناشکینن تا نهه
 نهه چیهه ژیر سیبهه بهردی نهلهه دو نهو له رۆزی قیامه تا نهه به توژ، برپاریان داوه
 شاهۆ تهه و سهرمای لی نهه پئی و مهعدوومی خهه له دل دهرنه چئی و له شسی بی دهرد
 نهه. مهولهوی که نهه «تا شاهۆ نهه به توژ» نیشارهه بو نهو ئایه ته نهه که نهه «و
 تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ» واته: شاخه کان وهه لۆکهی شی کراوه یان لی دئی.
 (۶) مهعناهی نهه شیعره هه له گهل شیعری دوایی دا دئی.

سهوزهی چه یاتم رستهی وهفای تۆن
ئهر وهفات نه بۆ زینده گیم جه کۆن؟^(۱)

[۴]

شهمال داخان

شهمال داخان.. شهمال داخان..
شهمال، یا کوگهرد، گرد یاگه داخان..^(۲)
شانه شانای تای توپه ی وهر زاخان
ملهمای بالای نه وتوول باخان^(۳)
هانام تو خودا، په نام ئاوردهن
ها، نام خودام سا په وکه بهردهن^(۴)
جه وی بهرگ گشت، کشت ههواده رنی
ههوای زامهت کهر، زام دهواکه رنی^(۵)

(۱) رسته: رواو. واته: به کورتی ئازیزه کهم که ده زمانی هه موو دهردیکمی، په له سهوزهی
ژیانم به ئاوی وهفای تو رواوه، ئه گهر تو وهفات نه بی من چون ئه ژیم.

[۴]

(۲) داخان: کپوه کان. کوگهرد: کپوه گهر. واته: ئه ی شهمالی سه رکپوه کان که هه موو ئه و
شوئانه ئه گهر پیت که جارن یاران تیا دانه نیشته، وه ئیستا بوون به جیگای خه م و
مهینهت، چونکه ئه و روژانه مان ئه خه نه وه یاد.

(۳) شانا: وه شین. وهر زاخان: گیای لای پالی تاش و بهرده کان. مله ما: نهرم کهر. واته: ئه ی
شهمال که ئه چی بۆ ناو گیای لاتاش و بهرده کانا، وه ک شانه بچی به ناو زولفی لولوی یاری
بالا بهرزا، وه لقه تازه رواوه کانی ناو باخه کان نهرم ئه که یته وه.

(۴) هانا: هاوار. په وکه: بۆیه. مه عنای ئه م شیعره و شیعری پاشه وه ی و نیوه ی یه که می
شیعری پاشتر پیکه وه دی. (۵) وی: خۆت. کشت: کشت و کال.

بدیه وه مدرای سهیل ئهسر چه م
 فیدای بالآت بام ههی شه مأل تو هه م^(۱)
 ئه ر نیمه شه و بو، وه ر نیمه شه و بو
 نیمه خه و، پر خه و نه نیمه خه و بو^(۲)
 ویت دهر وه نه رمی نه تو ی یه مانی
 نه و تو ره ی مانی ئا و حه یوانی^(۳)
 سا ئه و سا نه خا و چون بیدار مه بو
 جه ئه و سات ئه و سات ئاشکار مه بو^(۴)
 مدیو، مدیه ی چی ش، شه مأل چی ش مدیو
 مه په رسو چی شه ن های شه مأل جه نو؟^(۵)

(۱) بدیه: پروانه. مدرا: وهستان. ئهسر: فرمیسک. واته: تو خوا هاوارم بو هیناوی سه بریکی وهستانی لافاوی فرمیسکی چاره کانم بکه... بویه ناوی خوا دینم چونکه تو خۆت کردوو به جل و بهرگ بو هه موو شتی، وه باوه شین که ری کشت و کالی و ئاره زووی زه حه مت دانی دلداران نه که ی و تیماری زامه کانیشیان نه که ی... به کورتی چونکه دهر دو دهرمان هه موو له خۆته وه یه. مه عنای نیوه ی دووه می ئه م شیعره و دوو شیعی دیوانی بیکه وه دی.

(۲) وه ر: پیش. نه نیمه خه و بو: نیوه خه و نه بی.

(۳) یه مانی: جووره قوماشیکه. مانی: هونه ر مه ندیککی به ناویانگ بووه نه خشی زور جوانی کیشاوه. واته: به قوربانن ب م شه مأل ئه وه شم بو بکه برۆ بو لای یار، وه خت نیوه شه و بی، وه یار له پر خه ی خه وا بی تازه خه وی لی که وتی، گوی مه دهری به ئارامی له ژیر لیغه یه مه نی به که وه خۆت بده له زولغه لووله کانی که ئه لی موری توغرا یه و مانی نه خشی کیشاوه و به سه ر ئاوی حه یاته وه یه که روویه تی.

(۴) خا و: خه و. سات: سه عات. واته: جا ئه و کاته که له خه و خه به ری ئه بیته وه، له و سه عاده تا له جوانی ئه و یاره سه رسام ئه بی وه ک ساعه تی قیامه ت هاتیته بهر چار.

(۵) مدیه: روانین. واته: ئه پروانی، چۆن روانینی؟ بۆچی ئه پروانی؟ لیت ئه پرسنی ئه لی: ئه وه شه مأل دیسانه وه چی رووی داوه وا هاتووی؟

بدیه وه سهختی سزای ئیش و نیش
 هه‌نی و اچوون چیش، شه‌مال و اچی چیش^(۱)
 ئه‌ر هه‌ر مو‌اچی، و اچه: چیش و اچوون
 و اچوون ئید و اچه: وه سه‌رگه‌ردت بوون^(۲)
 رام گنا ناکام وه ناکام دارئ
 چه‌نی؟ چه‌نی خار، چه‌نی خار؟ خارئ^(۳)
 ئیبتیدا مه‌عرووز په‌ی نه‌زه‌ر، وه خه‌و
 ئه‌ر وینۆ گه‌ردئ ده‌رد سهختی ئه‌و^(۴)
 ئه‌ر سه‌د جارئ بو‌نه‌وه‌نه‌مام، نه‌و ده‌شت
 فه‌رقئ نه‌مه‌بو‌په‌ی لوای به‌هه‌شت^(۵)

(۱) هه‌نی: له‌مه‌ زیاتر. واته: شه‌مال چیت پی‌بلیم تا تویش به‌وی بلیت، خو‌ت سه‌یری
 سزای ئیش و ئازارم بکه‌و حالئ بیه‌که‌ چوونی وه‌رام بده‌یته‌وه.

(۲) مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعه‌ی پاشه‌وه‌یه‌وه.

(۳) رام گنا: ریم که‌وته. ناکام: به‌ پی‌ مه‌به‌ست بوون. چه‌نی «ی یه‌که‌م»: چوون. چه‌نی «ی
 دووه‌م»: له‌گه‌ل. واته: ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌لیی بلئ چئ بلیم؟ ئه‌لیم ئه‌مه‌ بلئ: به‌قوربان‌ت بـم
 به‌رئکه‌وت ریم که‌وته لای دلدارئکی و دلئکی به‌ مراد نه‌گه‌یشتووی هه‌بوو، ئه‌گه‌ر پرسئ:
 چوون بو؟ بلئ: درکئ خه‌م و مه‌ینه‌تی پی‌وه‌ بوو، وه ئه‌گه‌ر پرسئ: درکه‌که‌ی چوون درکئ بوو؟
 بلئ: درکئکی و ابو له‌ باس کردن نه‌ ئه‌هات.

(۴) وینۆ: بیینی. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعه‌ی پاشه‌وه‌یه‌وه.

(۵) نه‌مه‌بو: نابئ. بو‌ئه‌وه‌ی به‌ باشئ له‌ مه‌عنای ئه‌م دوو شیعه‌ بگه‌ین ئه‌بی له‌ پیشا ئه‌وه
 بزانی که‌ خوا له‌ ئایه‌تیکه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾. واته: ئه‌وه
 خه‌لک سه‌یری و شتر ناکه‌ن چوون دروست کراوه، تا له‌وه‌وه‌ باوه‌ر به‌ گه‌وره‌یی خوا بکه‌ن،
 وه ئه‌م ئایه‌ته‌ یه‌که‌می ریزه‌ ئایه‌تیکه‌ که‌ چه‌ند شتیکی تیا پیشان دراوه بو سه‌یر کردن و بیر
 کردنه‌وه‌ به‌ هۆبانه‌وه‌ له‌ گه‌وره‌یی خوا. هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تیکه‌ ترا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا يَدْخُلُ
 الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾. واته: کافره‌کان ناچه‌ به‌هه‌شت تا و شتر نه‌چی

تەمام دەوایی جە دەستت پیتەن
 ھەنی نەوھشی بە دەست ویتەن^(۱)

[۵]

شەرارەس کورەس

شەرارەس کورەس دەروون پەر جۆش
 دیگ چەمەس چەم ئاوەرد وە خرۆش^(۲)

سەر کەردەن ھووناو نە رووی روخسارم
 کەردەن وە شەتاو جەستەس خەمبارم^(۳)

وہلەلەس لولەس پیتەس ئازای چاک
 یاوا وە سەرین نو پەردەس ئەفلاک^(۴)

بە کونی دەرزس دا. جاکە ئەمەمان زانی ئەتوانین بە باشس لە مەبەسس مهولهوی بگەین. مهولهوی بە شەمال ئەلئ: بلئ بە یار، وشتر کە بە کەم شتە پیشان دراوہ بۆ ئەوہس سەیرس بکری بە ھۆیەوہ بیر لە گەرەبیس خوا بکرتەوہ، ئەگەر بیتوو بە خەو ئەوہندەس تۆزئک لە مەینەت باری دۆستە کەت ببینئ، ئەوہندە باریک و لاواز ئەبئ، ئەگەر مەسەلەس بە کونی دەرزس یاچوونە کە لە جیاتس جارئ سەد جار بئ، پایا ئەروا، وە ئیتەر لە دەشتس مەحشەرا جیاوازی نامینئ لە تئوانئ کافرو موسولمانا بۆ چوونە بەھەشت.

(۱) ئەوہسئ: نەخۆشئ. واتە: ھەموو دەرماتئک لە دەستس خۆتایەوہ بە خۆتە، ھەر وە ک نەخۆش خستیشت بە دەستە، کە واتە فریای کەوہو چاری کە...

[۵]

(۲) دیگ: مەنجەل. چەمە: سەرچاوہ. خرۆش: کول. واتە: بلئسەس تەنووری دەروونی بە جۆش مەنجەل ئاوی سەرچاوہس چاومی ھینایە کول و فرمیسکی بە خور لئ رژاند.

(۳) واتە: خۆتئاو لە چاومەوہ لئشاوی کردوہو لە شس خەمبارم وە ک شەتاو لئ کردوہو.

(۴) وەلەلە: ئاوازە. پیتە: ئیسقان. چاک: لەت لەت. واتە: دەنگس شمشالئ ئیسقانئ

تئک شکاوی لە شم گەیشتوہ تە ئاسمانئ جەوتەم و عەرش و کورسئ.

پەرېم مەگرەوان ئىنس و جىنن و حوور
 نالە مەكاران جە دەرگای غەفوور^(۱)
 مەلالان يەك يەك پەرئ رزگاريم
 پەرئ سارپىشى زامان كاريم^(۲)
 تۆنە تۆى حىجاب ئىستىغنا مەدھۆش
 نە حەجلەى خاوغاى راحەتى خامۆش^(۳)
 نەياوان هيمان وه لات فەريادم
 نەزانات وه دەرد دادو بىدادم^(۴)
 ساگۆش دەر ساتئ وهى زيرو بەمدا
 بويەر وه بالين ئەهل ماتەمدا^(۵)
 تاليت مەعلووم بۆ سەختى هيجرانت
 بزانى وه دەرد خەستەى زامانت
 بەلكم رەحم خەير باوهرى وه دل
 ساتئ پەى دەروون تەسكين بۆ حاصل^(۶)

- (۱) مەگرەوان: ئەگرىن. واتە: ئادەمىزادو جنۆكەو حۆرى يەكانى بەهەشت بۆ ئەگرىن و ئەپارپنەو بەم لە قابى خوا.
- (۲) واتە: ھەموويان ئەلالينەو بەلكو رزگار بيم و زامە كارىگەرە كانم سارپىش بين.
- (۳) حىجاب: پەردە. حەجلە: پەردە يەكە دائەدرتتەو بووكى تئ ئەچى. خاوغا: جىگەى خەر. مەعنای ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى دوايى يەو.
- (۴) هيمان: هېشتا. واتە: كەچى تۆلە ناو پەردەى بى باكى داي و ئاگات لەكەس نىە، وه لەسەر جىگەى رابواردن و نووستنى خۆتا خۆت مات كرددو، هېشتا ھاوارو فوغانى منت پى نەگە بىشتوو و پىت نەزانيو.
- (۵) زيرو بەم: ئالەتېكى موسىقا يە. بويەر: رابوورە. بالين: ژوورسەر. مەعنای ئەم شىعرە و دوو شىعرى دوايى پىكەو دئ.
- (۶) باوهرى: بىنى. واتە: مادەم بە حالى منت نەزانيو، تاوئك گويى بگرە لە سازو

چینه زیاتەر، شای نهو نهامان
بی ئینسافی یه ن جه فای بی سامان^(۱)

[۶]

شی نهو سه فاو سهیر^(۲)

شی نهو سه فاو سهیر دیدهن یاران
لوا نهو دووری و نهو وه سل یاران^(۳)
ئید نه نهو ده وره ن هر ماماو مهویه رد
ئهم جار وه راسی چه پگه رد شانانهرد^(۴)
وهخت ته ماشای سهوزهی شه تاوان
سهیر شکوفهی پای لاره کاوان^(۵)

سه متووری هاوارو نالم، وه به لای جیگهی خه فه تبارانا تی په ره، تا بزانی ده ردی دووریت
چه ند نارچه ته و تی بگهی نه وه ی که به زامی تو بریندار بووه له چ حالیکدایه، به لکو
به زه بیت یا بیته وه و کاری بکه ی تاوی بحه سیته وه.
(۱) چینه: له مه. واته: شای تازه بی گه یشتووه کان ئینساف نیه له مه زیاتر سزای بده ی.

[۶]

(۲) مهولهوی ئهم قه سیده به ی له به غداوه نووسیوه بۆ کاک ئه حمه دی خه سره و چاوه ش
«ئه حمه دی پرئسی» که له شاره زوور بووه.
(۳) شی: به سهرچوو. واته: نهو که یف و ئاهه نگی جارانی چاو پی که وتنی یاران
به سهرچوو، وه نه وه نه ما که له یار دوور بکه وینه وه و به ته ما بین پی بگه ینه وه.
(۴) ماما: ئه هات. واته: ئیستا زه مانی ئه وسایه که ناخوشیمان به سهرا ئه هات و
تی نه په ری، ئیستا گه ردوون به یه گجاری زاری ناخوشی هه لداوه، وه جارنکی تر خوشی
نابینه وه.
(۵) شکوفه: گۆپکه ی دره خت. پا: داوین. لاره کاوان: لیژیایی شاخه به رزه کان. مه عنای
ئهم شیعه به سراوه به شیعی پاشه وه یه وه.

مه‌داره نه‌و به‌زم شکۆفان جه‌م جه‌م
 هه‌نی شکۆفه‌ دیده‌نی وه‌ چه‌م^(۱)
 مه‌وج ده‌جله‌ی چه‌م توغیان که‌رده‌وه
 گئیچ هه‌وون دلّ جوّش ئاوه‌رده‌وه^(۲)
 نه‌و سارای به‌غداش ئاوه‌رده‌ن وه‌ ته‌نگ
 ئید که‌رده‌ن سارای که‌ربه‌لا ره‌نگ ره‌نگ
 نه‌و جه‌ نه‌ندازه‌ی که‌شتی به‌رشی یه‌ن
 ئید بوّی هه‌وون مدۆ، رای گوزهر نیه‌ن^(۳)
 ئه‌ر نامه‌ نامان قاسید نه‌یاوان
 بی‌نایی دیدهم مه‌گی‌ره‌ تاوان^(۴)
 راویار ماته‌م، گرد ده‌روون ته‌نگه‌ن
 قافلهم تا قام قیامه‌ت له‌نگه‌ن^(۵)

(۱) واته: به‌هاران له‌کاتی ته‌ماشا کردنی سه‌وزایی گوئی شه‌تاوه‌کان و سه‌یری گوئیکه‌ی دره‌ختی داوئنی چیاکانا، له‌کاتی‌کا که‌گوئیکه‌ی دره‌خت کۆمه‌ل کۆمه‌ل هه‌لّ ته‌تۆقین، تۆ به‌هۆی خه‌مبارته‌وه‌ له‌ به‌ر دووری دۆستان، سه‌یری ئه‌و گوئی‌کانه‌ مه‌که‌و له‌زه‌ت له‌ دیمه‌نی به‌هار وه‌رمه‌گره‌.

(۲) توغیان، «طغیان»: سه‌رکردن. گئیچ: ئاوی ته‌نوو‌ره‌کردوو. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیع‌ره‌و دوو شیع‌ری دوایی یئکه‌وه‌ دئی.

(۳) واته: شه‌پۆلی فرمی‌سکی چاوه‌کانم وه‌ک ئاوی ده‌جله‌هه‌لساوه‌، وه‌ خوئنی دلّم هاتوو‌ته‌کۆل، ئه‌ویان ده‌شتی به‌غدا‌ی دا‌گر تووه‌و له‌وه‌دا نه‌ماوه‌که‌شتی بگه‌پئی، ئه‌میشیان سه‌حرای که‌ربه‌لای سوور کردوو، وه‌ له‌به‌ر بوّنی خوئین ریی هات و چۆ کردن پراوه‌.

(۴) قاسید: نامه‌هه‌لّ‌گر. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیع‌ره‌له‌گه‌لّ شیع‌ری دوایی دا دئی.

(۵) راویار: ریبوار. قام: به‌ریابوون. واته: ئازیز گله‌ییم لی‌مه‌که‌ ئه‌گه‌ر نامه‌متان بوّ نه‌هاتی‌ی و فروستاده‌ نه‌گه‌یشتی‌ته‌ به‌ره‌وه‌، چونکه‌ ریبواره‌کان هه‌موو دلّ ته‌نگ و خه‌فه‌تبارن، وه‌ کاروانم هه‌میشه‌ شه‌له‌و دره‌نگ ئه‌گاته‌جی.

[۷]

شیفای نیش و دهرده^(۱)

شیفای نیش و نیش ئەی زامان سەخت
 «ضیا»ی دیدەو دڵ مەعدوومی بەدبەخت^(۲)
 دەستەئە وەنەوشەئە پەل دیزت یاوا
 بۆش بۆئە وەفای لەیل نە دەماخ ساوا^(۳)
 گەر دەرد ریش دەروون بەرەدەو
 عەشقەکەئە قەدیم تازە کەرەدەو^(۴)
 سەودای وەنەوشەئە پەل دیز باخان
 هەوای گولالان سەر کاوان زاخان^(۵)
 پەئە کەسئەئە خاسەن ئەوێ دەردش بۆ
 نیشیدای خیزیای دوود سەردش بۆ^(۶)
 کەرۆ مەشق عەشق وینەئە منالان
 گاسەیر کاوان، گابۆئە گولالان
 نەک چوون من سەرعی سادار مەرە
 لافاوا دەردان دڵ ویران کەرەدە^(۷)

[۷]

- (۱) مه له‌وی ئەم قەسیدە بەئە بۆ شیخی «ضیاءالدین» رحمۃ اللہ علیہ نوسیوێ لە وەرانی ئەوێدا کە ئەو چەپکە بەک وەنەوشەئە بۆ ناردبوو.
- (۲) ئەئە: ئەم. «ضیا»: رۆشنی، نیشارەیشە بۆ لە قەبەئە «ضیاءالدین».
- (۳) واتە: چەپکە وەنەوشە پەل سەوزە تۆخە کەت گەیشت، بۆنە خۆشە کەئە بۆئە وەفای لەئەئە دا لە لووتەم. مەبەس لە لەئەئە شیخی «ضیاءالدین» خۆئەئەئە.
- (۴) واتە: تۆزی دەردی دڵە بيمارە کەئە لایرد.
- (۵) سەودا: ئارەزوو. مەعنائە ئەم شیعرە و سئە شیعرئە پاشەوێ پینکەوێ دئە.
- (۶) خیزیایا: هەلسان.
- (۷) سەرعی، صرعی: فئە دار. سادار: کەسئەئە هەر لە خۆئەوێ لە هۆشی خۆئە بچئە.

كوورەي عەشق دىل ھەر يەند جۆش وەردەن
گولالەم چون وېم نەرامۆش كەردەن^(۱)

[۸]

شادى گەرد خەم^(۲)

شادى گەرد خەم چۆن نەدۆ وە باد
خەم چۆن وە ياگەي شادى نەبۆ شاد^(۳)
ئازىز، وە كەرەم مەن تەلەب كەردەن
مەن دەرد دوورى تەوانام بەردەن^(۴)
دىل چۆن وەش نەبۆ، گيان چۆن نەتاوۆ
لەيل ئىنتىزار بۆ، مەجنون نەياوۆ^(۵)

واتە: ئارەزوو كەردنى وەنەوشەي پەل دېزى ناوياخەكان و ھەز كەردن لە گوللى
سەر بەرزايى و زەردو ماكان بۆ كەسى باشەكە سەرەتاي دەردەدار بوون و ھەلسانى
دووكەلى ھەناسەي سەردى بى، وە وەك مەنلەن تازە فېرى دىلدارى بىن و تاوۆك بۆ
شاخەكان بېروانى و تاوۆك بۆنى گول بكا، نەك وەك مەنى فەن دارى بىن ھۆشى مردووكە
لافاوى دەرد دلى و ئىران كەردوم.

(۱) واتە: مەن تەنوورى عەشقم ئەوئەندە بە تاو، لە تاوا گولېشم وەك خۆم لە بىر چوۋەتەو.

[۸]

(۲) مەلەوى ئەم قەسىدەيەي بە بۆنەي ئەوۋە نوسىۋەكە جار تىكان دۆستىكى ئارەبوى
بە دوايا بېچن بۆلاي.

(۳) نەدۆ: نەدا. واتە: شادى چۆن گەردى خەم نەدا بە با، وە خەم شاد نەبى بە جىنگە
ناخۆشەكەي جارانى شادى.

(۴) واتە: مەن كە دەردى دوورى تواناي لى سەندووم، ئازىز بە لوتقى خۆي بانگى كەردوم.

(۵) نەتاوۆ: نەتوتەو. واتە: جاران مەجنون ئەبوايە چاۋەروانى لەيل بوايە، ئىستەكە
لەيل چاۋەروان بىن و مەجنون نەگاتە بەرەو، ئەيى دىل بە گجار شاد بىن و گيان لە خۆشى دا
بوتتەو.

بیئ ئەمری فەرمان ئازیز تا وه کهی
 های دەر ویش، نهی چی، مهی چی، دهف، مهی، نهی^(۱)
 بهل بال بهیداخ تاقهت نهو پا بو
 بوئی تهئسیر بهزم بهدرهقهی را بو^(۲)
 دهف ئاسا بهو سوژ نالهو سهداوه
 روو نهو یاران بوو، پشت نهو دماوه^(۳)
 دهس گپروو نه سهر سهدای نهی پهی پهی
 تا ره ئینتیهای نهو سهر سهدای نهی^(۴)
 چون پیالهی ساف دەر وون جه مهی کهیل
 بنمانوو خاس خاس عهکس چیهههی لهیل^(۵)

- (۱) واته: تاکه ی بیئ فەرمانی ئازیز بکه مو نه چم بو لای، دەر ویش دهسم دامینت زووکه
 بده له دهفه کهت، کاکه ی شمشال ژهن تویش شمشال کهت بنی به ده مته وه، با ساقیش
 دهس بکا به مهی گپران.
- (۲) نهو پایو: راست بیته وه. بهدرهقه: ره وانه کردن. واته: به لکو بالی بهیداخی تاقه تم
 راست بیته وه و بوئی کار تیکردنی ئەم ئاهه نگه له گه لما بکه ویته ری.
- (۳) واته: به لکو به هوئی سوژی نالهو دهنگی دهفه وه هیزم بیته وه به بهراو وهک دهف روو
 بکه مه یاران و پشت بکه مه دوواوه.
- (۴) دهس گپروو: دهس بگرم. واته: وه له سهر ئاوازی نه په که چین چین هه ل په رم تالی
 نه بیته وه.
- (۵) بنمانوو: بنوینم. واته: وه عهکسی رووی له یلم تیا دهر که وئی وهک له پیاله ی سافی پر
 له مه ی دا دهر نه که وئی.

[۹]

شورای عاشوران^(۱)

شورای عاشوران دیسان به زمش به ست
 «موحه پرهم» ناما «مه حرهم» شی نه ده ست^(۲)
 نه و خه ریک نه چۆل شار عده م دا
 من نه «که ره بلا» ی سارای ماته م دا^(۳)
 نه و «یه زید» مه رگ وه نه سیر به رده
 من زاده ی «زیاد» خه م یه قیر که رده^(۴)
 با زارهن، واده ی مامه له ن، ساقی
 هه ی بگره فانی، وه ی بدهر باقی^(۵)

[۹]

(۱) مه له وی ئه م قه سیده شی له لاواندنه وه ی عه نهر خاتوونی خیتزانییا وتوه که وا دیاره له مانگی موحه پرهم دا مردوه.
 (۲) عاشورا: رۆزی ده هه می مانگی موحه پرهم که یادی کوشتنی چه زره تی حوسه ی نه.
 موحه پرهم: یه که م مانگی سالی هیجری. واته: وا دیسان قه ره بالفی سه نگ کوتانی رۆزی عاشورا په یدا بووه وه مانگی موحه پرهم هات، وه من مه حره مه که ی خۆم له کیس چوو که خیتزانه.
 (۳) که ره بلا: شار تکه له ناوه پراستی عیراق دا چه زره تی حوسه ی نی تیا شه هید کراوه. واته: عه نهر خاتون له ده شتی چۆلی شاری فه وتاوی و نه بوونی دا داماره، منیش نه وه نده خه فه تبارم ئه لینی له سه حرایه کی خه فه تا که وتووم که نه وه نده ی که ره بلا، له رۆزی کوشتنی چه زره تی حوسه ی ن دا، خه م و خه فه تی تیا به.
 (۴) یه زید: کوری مه عاویه، نه وه ی له شگری کرده سه ر چه زره تی حوسه ی ن و کوشتیان. زاده ی زیاد: نه وه ی له زیاد که وتوه ته وه، مه به س «عبدالله» ی کوری زیاد که فه رمانداری له شکره که ی یه زید بوو. یه قیر: گیر خوار دوو. واته: نه و مه رگ به دیل بر دوو یه تی که وه ک یه زید وایه منیش خه م گیری پنی خوار دووم که وه ک «عبدالله» ی کوری زیاد.
 (۵) ساقی: مه به س لینی خوا به. واته: خوا به نه م جیهانه وه ک بازار وایه جیگای مامه له کردنه، شتی فه وتاومان لی وهر بگره که ژبانی ئه م دنیا به یه، وه له به رامه ریا شتی نه پراوه مان به ره یی که ژبانی هه می شه یی به هه شته.

رۆ، «حوسهین» ئاسا فهدا که رۆ بۆ
داخۆم سەر جه کو، لاشم جه کو بۆ^(۱)

[۱۰]

شهریک نالهی^(۲)

شهریک نالهی شهوان بیداریم
مهلهمه کهی ئیش زامان کاریم
مه حره مه حره که عبهی مه قسوودم
رههنومای تهریق یاگی سجوودم^(۳)
به مهرگت دایم خدیم زاری یهن
ره فیقم نالهی شهو بیداری یهن^(۴)
خهریکم نه گنج به حر موشکول دا
ههر دهردهن مه یۆ مشۆ وه دل دا^(۵)

(۱) واته: هه ی رۆ... سهیننی که رۆژ بووه وه ئاخۆم منیش وه که هه زه تهی حوسهین
سهرم بکه و ته کوئ و لاشم بکه و ته کوئ.
مهولهوی له م قه سیده به دا ئیشاره تهی بۆ کاره ساته که ی هه زه تهی حوسهین کرد که له رۆژی
ده ی موحه پرهمی سالی ۶۰ هه ی هه جریدا، «عبدالله» ی کوپری زیاد، فه مانده ی له شکری
به زید له ده شتی که به لا دا که مارۆی داو سه ری پری و سه ره که ی نارد بۆ شام بۆ به زید.

[۱۰]

(۳) واته: وه که چۆن ههرهمی که عبه به تاپه تهی نه بی بۆ کهس نا کر ته مه، ئامانجه کانی
منیش ههر تو پهی یان نه زانی شاره زایانی، وه تو ریگای جیگای سوجه بردنم په شان
ئه ده ی. مه به سی له سهردانه وانه بۆ خۆ شه وستی.

(۴) حدی: خور.

(۵) مشۆ: نه چی. واته: له گیزی ده لیای گیرو گرفتا گیرم خوار دووه، ههر تاوی دهر دیک
تازه دی و نه چی به دلما.

[۱۱]

شنه فتم دووربا^(۱)

شنه فتم دووربا له یل زوکامشن
 دیشوار بالای نه ونه مامشن^(۲)
 هه ناره که ی دل پر جه دانه ی ئیش
 پیشیای کووره ی نار عه شق ویش^(۳)
 به مه ودا ی موژگان سو رابخش که رو
 وه گهرمی نیشان ده ماخش ده رو^(۴)

[۱۲]

شنه فتم گیانم^(۵)

شنه فتم گیانم بالا توول نه ی
 ئیرادهت که ردهن چهنی خه ستهت به ی^(۶)

[۱۱]

(۱) مه له وی ئەم چەند شیعرە ی بۆ دۆستیکێ نار دوو ه که هه لامة تی بووه، ده رمانی تیا
 پیشان ئە دا بۆ هه لامة ته که ی.
 (۲) دیشوار: گیرو گرفت. واته: بیستومه له یل، دوور بی ئی، هه لامة تیه تی وه بالای
 نه ونه مامی نار هه ته.
 (۳) پیشیا: پیشاو. مه عنای ئەم شیعره و شیعر ی دوایی پیکه وه دئ.
 (۴) موژگان: برۆ. سو رابخ: کون. ده رو: بدا. واته: دلە ی وه ک هه نارم که پر ه له ده نک ی
 ئیش و ئازار، له ناو ته نووری ئاگری عه شقی خویا بیشتینی، وه به تیغی برژانگی خوی
 «کونی کلوجۆنه که ی هه لمژئ چاک ئە بیته وه. به کورتی هه نارئ بیشتینی و کونی بکاو بۆنی
 پیوه بکا».

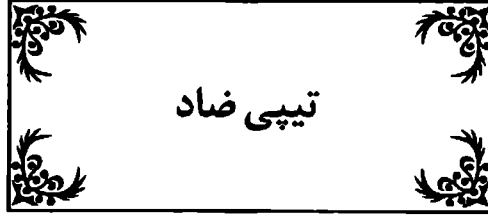
[۱۲]

(۵) مه له وی ئەم چەند شیعرە ی به بۆنه ی ئە وه وه نوسیوه که دۆستیکێ نیازی بووه له گه لیا
 پروا بۆ سه فه رتک، ئە میش ئە وه ی زۆر پی خوش بووه.
 (۶) گیانم: گیانه که م. نه ی: قامیش. به ی: بییت. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی
 «خه ستهت» نوو سراوه «هاوړئ» مه عنای ئەم شیعره و شیعره کانی پاشه وه پیکه وه دئ.

مه‌گەر پای ته‌دبیر به‌دبه‌ختی ریش بو
 گیان هه‌وای سو‌جبه‌ت جه‌سته‌که‌م پیش بو
 وه‌رنه‌ شیتته‌ ویم، دل وه‌شی دلّه‌ن
 گیان جه‌ ته‌ن به‌رشی ئاماش موشکولّه‌ن^(۱)

(۱) شیتته: شیتۆکه، نه‌قام. به‌رشی: ده‌رچوو. واته: ئازیزه‌ بالآ وه‌ك قامیش به‌رزه‌ که‌م بیستوو مه‌ و‌ستوو ته‌ له‌ گه‌ل منی ده‌رده‌داری خۆتا بییت، به‌لام مه‌گەر قاچی ته‌گیر کردنی به‌دبه‌ختی شکابیی، تۆ که‌ گیانمت لایه‌ بته‌وئیی بیی به‌ هاو‌پێی له‌شم، ئه‌گینا قور به‌سه‌رم مه‌گەر به‌م جووره‌ هیوا‌بانه‌ هه‌ر دلّی خۆم خۆش که‌م، چونکه‌ گیان له‌ له‌ش ده‌رچوو زه‌حمه‌ته‌ جارێکی تر بگه‌رێته‌وه‌ بۆ لای.

تیپی ضاد

[۱]

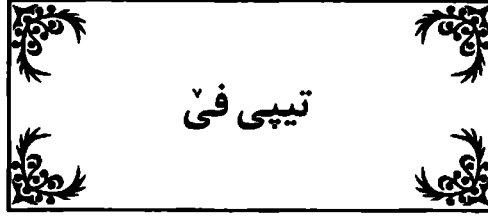
«ضیا» من دل (۲)

«ضیا»ی دل نامت وه لای دل ریشان
 یاواو رهنگین کهرد بهزم دهرویشان (۳)
 شنهفتم په ریت راس گیللا چهپ گهرد
 به وهسلل له یلا شادمانت کهرد (۴)
 دل وه نزیکه هه ر یه ند مه سروور بی
 جه سزای مهینهت رای دووری دوور بی (۵)
 په ری تو راحت، په ری من زامهت
 وهرده بییم ههردوو تا رۆی قیامهت (۶)
 تو نه تو ی باخچه ی وهسلل دلبردا
 من نه پیچ گپیچ ده ریای خه تهردا (۷)

(۱) شیاوی وتنه که پیتی ضاد له کوردی دا نیه، به لام به بۆن ئه وه وه که ناتوانین وشه ی «ضیا» بگۆرینه سهر شیوه نووسینی کوردی، بهم بۆنه وه، هه ر به «ض» هیناومانه . (بلاوکه ره وه، ناشر).

[۱]

(۲) مه له وی ئه م فه سیده به ی بۆ شیخ «ضیاء الدین» رحمه الله نووسیوه له وه رامی نامه یه کی ئه وا که مزده ی هاتنه وه ی دوستیکی تیا بووه .
 (۳) واته: ئه ی رووناکی دلّم، نامه کهت که بۆ منی دل بریندارت نووسیوو گه یشت، وه کۆری ئاههنگی هه ژارانی خو ش کرد.
 (۴) گیللا: وه رگه را. واته: بیستم گهردوونی چهپ گهرد بۆ تو راست ده رچوو، وه به وهسللی یار دلشادی کردی.
 (۵) واته: دلّم به نزیک کهوتنه وه ی له له یل به گجار شادمان بوو، وه دوور کهوتنه وه له چهشتنی سزا به بۆنه ی رنگای دووری تووه .
 (۶) وهرده بییم: بخۆین. واته: یاخوا تا رۆژی قیامهت تو هه ر رحهت بی و من مهینهت بچیزم.
 (۷) واته: تو له باخچه ی وهسللی یارا رابویری و من له گیزو ته نووره ی ده لیای خه تهردا وه ختم به رمه سهر.

تیپی فی

[۱]

فهلک بن فرسەت

فهلک بی فرسەت.. فهلک بی فرسەت
 ئەی چەرخ چەپ گەرد، بی سەبرو فرسەت^(۱)
 غەددار بەدکار، بی وادەو بەینەت
 پەر جەورو سەتم بی میهر و مۆبەت^(۲)
 فهلک، وە بەختم چ نەردی شانای
 نامە ی حەیاتم وە هیچ نەوانای^(۳)
 مەزرەعی شادیم دای وە فەنادا
 پووشەکی جەستەم وە سۆزە ی بادا^(۴)
 نازیزم جە من بیگانە کەردی
 شەرت دۆسیمان جە بەین لایەردی^(۵)
 عەهدو مۆبەتت نە ویرش بەردەن
 نە مەرھەم زام، نە دەوای دەردەن^(۶)

[۱]

- (۱) بی فرسەت: ماوه نەدەر. لە هەندئ نوسخەدا لە جیاتی «بی سەبرو فرسەت» هەر «فهلک بی فرسەت» دووبارە کراوەتەو.
- (۲) وادە: وەعدە، بەلێن. بەینەت: بەین، میانە. میهر: خۆشەوستانی.
- (۳) نەوانای: نەت خۆیندەو. واتە: ئای فهلک چ نەردیکت هەلدا بۆ بەختی من، لاپەرە ی میژووی ژیا نمت بە هیچ نەخۆیندەو وە گوێت نەدایە.
- (۴) واتە: کیلگە ی شادی و خۆشەوستانی فەوتاند، لەشی وەك پووش باریک بوومت دا بە دەم باو.
- (۵) واتە: نازیزمت لێ کردم بە بیگانە و مەرچی دۆستایەتیت لە نێوانمانا نەهێشت.
- (۶) واتە: بەلێن و خۆشەوستانی لە یادی دۆست بردووەتەو، ئیستا نە مەلەم ئەیتتە سەر زامە کەم وە نە دەرمانی دەردم ئەکا.

فیراقش فەر قم تا وه پهنجهی پام
 رهنگ و ریشه و پۆس جیا که رد ته مام^(۱)
 لافاو ئه سرین نه چه م هۆر ریزا
 وه لگه که ی سهر ته ل حه یاتم ریزا^(۲)
 هه ر ئازام په ی ویش شین و زاریشه ن
 لاله و ناله ی سه خت زام کاریشه ن^(۳)
 تۆ بی وه فاییت جه حه د به رشیه ن
 باکت جه فه ریاد مه زلوومان نیه ن
 یه ند ئازام دای بی ئه پروام که ردی
 وه سه ن جه فاو جه وری بی مه یلی و سه ردی^(۴)
 شوهره ی مه جنوونیم لوان وه عالم
 کافر مه گره وو په ی شوومی تالم^(۵)
 ره حمی که ر ئازیز جه هیجر حالت
 مانوو په ی ته واف ئاسانه ی مالت^(۶)

- (۱) فهرق: ته و قه سه ر. واته: دووری ئه و یاره ره گ و ریشه و پیستی له شمی له ته و قی سه رمه وه تا په نجه ی پیم هه موو له یه ک کردووه ته وه.
- (۲) هۆر ریزا: هه لسا. ته ل: لق. ریزا: وه ری. واته: لافاوی فرمیسک له چاومه وه هه لسا و گه لای سهر ته لی ژبانمی وه راند.
- (۳) واته: ئیستا هه ر ئه ندامیکی له شم بو خۆی شین ئه کاو له تاو ئیسی زامی سه خت ناله و هاواریه تی.
- (۴) واته: ئه وه نده ت ئازار دام گیانت لا نه هیستم، ئیتر با به س بی سزادان و بی وه فاییت کردن.
- (۵) شوهره: «شهرت»، ناوبانگ. لوان: رویشتووه. مه گره وو: ئه گری.
- (۶) واته: ئازیز ره حمیکم بی بکه با له تاو دووری تو نه مرم، به لکو بمینمه وه بو زیاره ت کردنی به رده رگای ماله که ت.

[۲]

فہسل نہو پایز (۱)

فہسل نہو پایز تازہ کوردن مهیل
 شہمال ہرزان کورد رشتہی نہو سوہیل (۲)
 گنج سہر کاوان جہ سہردی بین کہیل
 بو مدان چون بوئی بی وہ فایبی لہیل (۳)
 نازیز تاقہت شی ناکر نہ فہسہن
 رھحمی کور نامان نیستیغنا وہسہن (۴)
 بہر کہ نار کزہی دہروون پر داخان
 پھی تو تہ سدیعہن سہردی لہیلخان (۵)
 جہ قہ تازہی خیل دیدہ سیاوان
 باقی ہہوارگہی گہرمیان ناوان (۶)

[۲]

(۱) مهلهوی نهم قہ سیدہ یہی بو دوستیکی نووسیوہ کہ پایز داہاتوہو و نھو ہہر لہ کورستان ماوہ تہوہ.

(۲) رشتہ: رھنگ کراو. واتہ: پایزی نوئی مہیلی تازہ کردوہ تہوہو ہاتوہ تہوہ، شہمالیش گہلای نھستیرہی سیوہیل زہر د کردووی و ہراندوہو و ہرزانی کردوہ لہ بن دارہ کانا. لہ ہندی نوسخہ دا لہ جیاتی «شہمال» نو سراوہ «رزان» بہ مہعنای داوہرین.

(۳) مدان: نھدہن. واتہ: چال و شیوی شاخہ کان پر بوون لہ سہرما، وہ وہک بی وہ فایبی لہیل چون بوئی دئی، نھوانیش بوئی سہرمایان لی دئی.

(۴) شی: چوو. واتہ: نازیز دوا ہہناسہ مہو تاقم نہ ماوہ، کہم بی پھروا بہ لہ گہلم رھحمیکم بی بکہ.

(۵) بہر کہ نار: بیخہرہ لاوہ. واتہ: چش گوئی مہدہ بہ کزہی دہروونی دوستہ داخ لہ دلہ کان، نھ گہر لہ بہر خاتری نھوان ناگہر پیتہوہ، ہیچ نہ بی لہ بہر نھوہ بگہر پتروہ کہ کورستان ساردہو نارہ حہ تہ بوٹ.

(۶) ناوان: ناوہ دانہ. مہعنای نهم شیعرہ شیعری پاشوہوی پیکہوہ دئی.

گهرمه سیئر دل مه عدوومی نه بو
 وارگه ش خالی یه ن قیلمه دور جه تو^(۱)
 کوچئی کهر وه خهیر مه نزل وه مه نزل
 تاقه دیم وارگهی گهر میان دل^(۲)
 نه یاوایی، های ساقی زور ئاورد
 تهاوت نه بهین وه سف ئازیز کهرد^(۳)
 نمه دو نه چه تار دلهی تنگ
 بی وه فایی دوس سه فاو وه فارهنگ^(۴)
 چون ته مام نه ته غه فله ته نان گوم
 سامهی، نهک وه جام، های وه خوم وه خوم^(۵)
 تاییه کسهر مایهی خامیم بسانو
 چون جه مال جه لال جه لام بنمانو^(۶)

- (۱) وارگه: هه وارگه. واته: هه وارگه کانی گهر میان هه موو ئاوه دان بوونه ته وه بهریزی یارانی چاوره ش، ههر گهر میانی دلی من چوئل چونکه توی تیا نیت.
- (۲) واته: که واته ئازیز به خیر کوچ بکهو مه نزل به مه نزل بکهو ره ئ تا نه گه یته دلم که هه واری گهرمه سیئر خوته.
- (۳) نه یاوایی: تی نه گه یشتن. مهولهوی لیره وه روهی قسه وهر نه چه ریختی و نه لئ: کاکهی مهی گپر تی نه گه یشتن زوری بو هاور دووم بویه جیاوازیم خسته نیوانی سروشته کانی یار که باسی بی وه فایی نوم کرد، نه گینا دلدار فهرق نه کاله نیوانی هیچ سروشتیکی یاراو هه مووی بی خوش بی.
- (۴) نمه دو: دیاری نادا. تار: تارک. واته: له بهر نه وه یه که تی نه گه یشتن زوری بو هیناوم، وا وه فاو بی وه فایی یار له چاوی تاریکی دلهی خه فه تبارما وهک یهک نانوتن.
- (۵) خوم: کوویه. مه عنای هم شیعره و شیعره دوایی پیکه وه دی.
- (۶) خامی: تی نه گه یشترو. بسانو: لی بسینی. جه مال: سروشتی میهره بان. جه لال: سروشتی بی وه فایی. واته: کاکهی مهی گپر له بهر نه وه که به ته واوی له ده لپای نه زانین دا

[۳]

فەلەك مشناسوت

فەلەك مشناسوت كارت چەپ گەردەن
 دەست درازەن پەي زامان كەردەن^(۱)
 چیش مېۆ ئەي زام نە دل نە دەری
 مەحروروم ولات قیبلەم نە كەری؟^(۲)
 پەي تۆ دیدەنی شەم دیدارە كەش
 پەي تۆ گۆش دای راز شەكەر وارە كەش^(۳)
 بەلام با وەس بۆ ئەي تالەي شوومە
 بازەم دل وە شەم وەي بەرو بوومە^(۴)
 پەي فینکی دل ەراسانە كەش
 كافی یەن تەواف رای ئاسانە كەش^(۵)

❦

خنكاوم، دەسكە بە مەي دەر خوار ددانم، بەلام بە كووپە نەك بە پیک، بەلكو بە یەگجاری
 هۆبە كانی تی گەیشتم لئ بستینی، وە سروشتی بی وە فایی لە یلم وەك وە فاو میهرەبانی لە لا
 بنوئینی.

[۳]

(۱) مشناسوت: ئەت ناسم. درازەن: درێژە.
 (۲) نە دەری: نە دەي. واتە: چي ئەبی ئەم زامە نە كەي لە دلەم، وە بی بە شەم نە كەي لە
 ولانی یار؟
 (۳) شەم: شەمع، مۆم. گۆش دا: گۆنچكە شل كردن. مەعناي ئەم شیعەرە و شیعری
 پاشە وەي پیکە وە دئ.
 (۴) بازەم: لیم گەری. واتە: چش با چاو بی کە و تني شەمع ی رووی یارو، گوی شل كردن
 بۆ قسەي وەك شەك شیرینی، بۆ تۆ بی، بەلام با ئەم چارە رەشی یەي منیش بەس بی، ییلە
 لیرە بمیتمە وە، چونكە دلەم خۆشە بەم ولاتە.
 (۵) واتە: زیارەت كردنی ریگای بەرمالیان بەسە بۆ فینك بوونە وەي دلەم كە بە هۆی
 ئە وە وە ماندوو بوو.

نازىز، كام ھوون بى دىدەم پى نەپەشت؟
يا كام زوخاوبى دەروونم نەچەشت؟^(۱)
يا دل كام مەينەت زامت نەكىشا؟
وہ كام قىمەى دەرد جەرگم نەئىشا؟^(۲)
وہسەن كۆن تاقەت، بېريان سەبوورى
مەتاوون كەروون گىفتوگۆى دوورى^(۳)
ئاخر ئازىزم تەوانام چۆنەن
تەوہن نەنان، دل گۆشت و ھوونەن^(۴)
ئاير دان بەو تەور مۆبەت سەراى دل
مەيلەكەت مەندەن بى مەسكەن خىجلى^(۵)

[۴]

فەريادم وە تۆن

فەريادم وە تۆن.. فەريادم وە تۆن
ھانا ھەى ئازىز فەريادم وە تۆن^(۶)

(۱) واتە: گيانەكەم كام خوين بوو چاوم پى نەپەشت و بە چاوما نەھاتە خوار، وە كام زوخاوبو دەروونم نەى چەشت؟
(۲) واتە: يان دلّم مەينەتى كام زامى دەستى تۆى نەكىشاو، كام دەرد بوو جەرگم نەبوو بە قىمە لە ژىرياو پى يەوہ ئىشى نەکرد؟
(۳) كۆن: كوا. بېريان: پراوہ. مەتاوون: ناتوانم.
(۴) تەوہن: بەرد. واتە: ئاخىر ئازىز چۆن بتوانم قسە بكەم، خۆ من بەرد نىم، دلّم گۆشت و خوينە، گۆشت و خوينىش ھەر ئەوہندەى لە توانادا ھەيە.
(۵) خىجلى: دامار. واتە: بە جۆرلىك ئاگرىت ناوہ بە دلّمەوہ كە جىگەى خۆشەويستى تۆيە، كۆل و كۆت دامراندووہ تەوہ، خۆشەويستى لەبەر بى جىگەى داماروہ.

[۴]

(۶) فەرياد: ھاوار.

دهردم گرانهن، نه لوه دام بی شون
 شیفام نیتیزار مهیل بالای تون^(۱)
 ره حمی کهر وه دل خهستی زاره کت
 بدیه وه روخسار بی قه راره کت^(۲)
 زهردم، زایفم، بی خوردو خوابم
 سه رگه ردان ویل بی سه برو تابم^(۳)
 خورا کم خهفت، ژینم مهینه تن
 وه مهرگت حیات وه لام زه حمه تن
 مهر تو وه ره حمهت بی پایان ویت
 وه لوتف کهرم نومایان ویت^(۴)
 جامی جهو بادهی وه سل دیدارت
 جهو قه هقه هه می شیشهی روخسارت^(۵)
 به وینهی جارن سا پیم دهره وه
 عیسهوی ناسا نیحیام کهره وه^(۶)

- (۱) نه لوه دا: «الوداع»، مالاوایی. مهیل: لا کردنه وه. واته: دهردم گرانه و مالاوایی کردنمی بۆ به جی هیشتنی دنیا له نه ندازه دهر چوره، وه چاک بوونه وه چاوه روانی لا کردنه وه به که له بالای توه. مه به سی نه وه به که نه گهر لایه ک بکه یته وه به لاما چاک نه به وه نامرم.
- (۲) واته: ره حمی بکه به دۆسته نه خۆشه کت که هه میشه خهفته تباره بۆت، وه پروانه به رووی خۆشه وسته که تا که نارامی لی پراوه بۆت.
- (۳) بی خورد: نه وهی هیچی بی نه خوری. خواب: نووستن. تاب: توانا.
- (۴) نومایان: ناشکرا. مه عنای نه م شیعه به دوو شیعی باشه وهی به سراوه.
- (۵) قه هقه هه: قاقای پیکه نین. مه به سی له قرمه ی دهمی کوپه و شهرا به له کاتی شهرا ب لی دا کردنیا.
- (۶) عیسهوی ناسا: به شیوه که ی حه زره تی عیسا. واته: مه گهر تو به ره حمه تی نه پراوه ی

[۵]

فەلەك (۱)

فەلەك، كام تىر بى نەدات نە دەروون
 جە كام زامانت شكايەت كەروون (۲)
 چون بىى ھەدەن زام دەس تۆ كەردە
 روو كەروون ئەو لاي دۆس ويەردە (۳)
 ئازىز، تۆ ھەرچەند بىى مەيلى كەردى
 ۋە بىى من تە شريف ئەو حوزور بەردى (۴)
 من تە نيايى تۆ مدۆ ئازارم
 جە نامايى وىم خە جالەت بارم (۵)

﴿﴾

خۆت ۋە بە لوتقى ئاشكرات ۋەك جارى جاران جامىكەم بدەيتىن لە شەرابى ۋە سلى بالأت ۋە
 لە قىرمە شوشە شەرابى رووت، ۋە ۋەك ھەزرىتى عيسا چون مردووى زىندوو
 ئە كىردە، تۆيش من زىندوو بىكەتە ۋە. لە شىمرى يە كەم ۋە سىيەمى ئەم سى شىمرەدا
 ناكۆكى بەك ھەيە لە تىۋانى «مەرتۆ» ۋە «پىم دەرە ۋە» ۋە «ئىحيام كەرە ۋە» دا، رەنگە ھەلەى
 ئەوانە بىى كە نوسخە كۆنە كانيان نووسىۋەتە ۋە. راست كىردنە ۋەى ئەم ناكۆكى يە بە ۋە ئەبىى
 شىمرى ئاخىرى بەم جۆرە بوايە:

بە وىنەى جاران پىم بدەرىۋە عىسەۋى ئاسا ئىحيام كەرە پوۋە

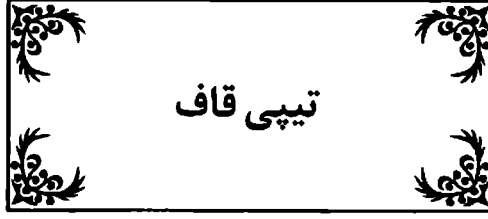
[۵]

- (۱) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەى لە سەر قەبرى دۆستىكى ۋە تۈۋە كە نەمان تۋانى بىزانىن
 كىيە، ۋە مېژوۋى مردنى تيا باس كىردۈۋە بە پىى ھەرفى ئەبجەد.
- (۲) نەدات: نەتدا. شكايەت: شكات.
- (۳) ويەردە: بەسەرچوو. واتە: لە بەر ئەۋە كە زامى تۆ كىردۈۋە ئەۋەندە زۆرە لە ژمارە
 نايەت، ۋاباشە روو بىكەم بە لاي دۆستىكى كۆچ كىردۈۋە ۋە.
- (۴) مەعنای ئەم شىمرە لە گەل شىمرى دوايى دا دى.
- (۵) نامايى: نەھاتن. واتە: ئازىز ھەرچەند تۆ بىى مەيلىت كىردۈ بىى من تە شريفت بىرد بۆ

ئای بئی وه فا ویم من راحت وهش رهنگ
 تو دل تهنگ، بئی رهنگ، نهسای سهردهسنگ^(۱)
 نهی جهستهی خهستهم رهویهش نهفاما
 دل وه زیسارهت مهزارت تاما^(۲)
 دهروون وه سۆزش ئایر نماوه
 زوان پهی تهئریخ پر جه دوعاوه^(۳)
 به ئامین جه شهر دۆزهخ ئازاد بی
 وه سهیر رحمت نهبهدی شاد بی^(۴)

حوزووری خوا، من له بهر ئه و بئی مهیلی بهی تو عاجز نیم، له وه دل گرانم که تو ته نیایت،
 وه شهرمه زارم چونکه له گهلت نه هاتم.
 (۱) واته: ئای بئی وه فا خۆم، ئیستا من رهحهتم و رهنگم خوشه، تۆیش دل گرانی و له ژیر
 سیبهیری بهردی قهیرا رهنگ له رووت پراوه.
 (۲) مهزار: زیارهتگا، قهیر. واته: ئه م جهسته برینداری من رهوشتی نهفامی تا له گهلتا
 بئی بۆ ئه و دنیا، وا دلّم هاته سهر قهیره کهت بۆ زیارهت.
 (۳) واته: دهروونم به سۆزیککی ئاگرینه وه و زمانم به دهم دوعا کردنه وه بۆت، ئه م
 شیعهی دواوه یان وت که ژماره ی حه رفه کانی نیوه ی یه که می، سالی مردنت نه گرته وه.
 (۴) واته: خوا بۆ قه بوول کردنی دوعای ئیمه له شهر ی دۆزهخ ئازادت بکا، وه دلّت
 خۆش بکا به ته ماشا کردنی رهحه تی نه پراوه ی خۆی. نیوه ی یه که می ئه م شیعه ره به پیتی
 حه رفی نه بجه د، وه له سهر شیوه ی نووسینی کۆنی کوردی «به آمین جه شر دوزخ آزاد
 بی» نه کاته ۱۲۵۸ که ئه بئی سالی مردنی ئه و دۆسته ی مه وله وی بووی.

تیپی قاف

[۱]

قییلم تۆم نه دل...^(۱)

قییلم تۆم نه دل.. قییلم تۆم نه دل
 تا روئی قیامت هر تۆم ها نه دل^(۲)
 فیدای شیوهت بام جهمین په‌ره‌ی گۆل
 دل جه تاسه‌ی تو دایم مدو چل
 ماتم وینه‌ی سه‌نگ، زهردم چون خه‌زان
 دایم پیچ مدهو چون ماران گه‌زان
 گه‌سته‌ی مار خاسه‌ن ساتی دوو ساته‌ن
 ئه‌ر نه‌مرۆ زینده‌ی رووی سه‌ر بساته‌ن^(۳)
 ئه‌ما من دهردم چون دهرده‌داران
 دایم هر وه سۆن چون گه‌سته‌ی ماران^(۴)
 جه هیجران تو هر سات مه‌رگه‌ن
 قه‌تره قه‌تره‌ی زووخ نه رووی جه‌رگه‌ن^(۵)

[۱]

- (۱) ئه‌م قه‌سیده‌یه‌م ته‌ن‌ها له‌ نوسخه‌که‌ی «شیخ جافری سید سادق» دیوه، شیوه‌ی له‌وه ناچی که‌ هی مه‌وله‌وی بی، به‌لام هر نوسیمه‌وه چونکه‌ به‌ هی ئه‌و درابوه قه‌له‌م، وه ئه‌گه‌ر راست بی هی ئه‌و بی، ئه‌بی له‌ سه‌ره‌تای شیعر وتنیا وتیتی.
- (۲) تۆم نه‌ دل: تو له‌ ناو دل‌مای.
- (۳) واته: ماران گه‌سته‌هالی زۆر باشته‌ره‌ له‌ من، چه‌ند ساعه‌تیک ئازار ئه‌چیژی، پاشان یا ئه‌مری یا چاک ئه‌بیته‌وه‌وه‌ک جارانی لی دیته‌وه.
- (۴) واته: به‌لام من هه‌میشه‌ وه‌ک ماران گه‌سته‌ه‌وام سویم پیا دیته‌وه.
- (۵) زووخ: کیم.

کاشکی ھەر رۆ یەك سیا ماری
 ھەردوو پام مەگەست چەند جار نەك جاری^(۱)
 سەر منیام وە ساری گلکۆی تازەوہ
 چەنی حەسەرەتان بئی ئەندازەوہ^(۲)
 نەك بەی تەور دیدەم مەردەہی زیندە رەنگ
 ھەر ساتی سەد جار سەر مدۆم وە سەنگ^(۳)
 پەشیوو مەلوول ئیمان ھەردەنان
 روئی تا سەد جار پەہی تۆ مەردەنان^(۴)
 فیدای وەفات بام یا وەفات نیەن
 یا خود بەدکاران مانیعت بیەن
 قیبلەم تۆ خوداو گشت پەیغەمەران
 ئەگەر مەیلت ھەن وینەہی دلبەران
 بکیانە پەریم گاہی پەیامی
 بنویسە وە لام دۆعاو سەلامی^(۵)

(۱) کاشکی: خۆزگە. رۆ: رۆژ. مەگەست: بگەستایە.

(۲) سەر منیام: سەرم ئەنا. گلکۆ: کۆمەلە گلێ سەر قەبر. واتە: بەداخەوہ لە سیبەری
 کۆمەلە گلێ قەبری تازە ھەلکەتراوا دانرامایە.

(۳) واتە: نەك وەك ئیستا کە بەسەر زیندوووم لە راستیدا وەك مردوو وام، وە داخو
 خەفەت ھەر سەعاتی سەد جار سەرم ئەدا بە بەردا.

(۴) ئیمان ھەردەنان: ئیمانم لا نەماوہ داویەتە ھەرد، مەبەسی ئەوہیە لە بەر ناپرەحەتی
 ئاگای لە ھیچ نەماوہ. روئی: رۆژی. مەردەنان: مردووم.

(۵) لەو نوسخەدا کە ئەم قەسیدەمان لێ وەرگرت، لە پاش ئەم شیعرەوہ دوو شیعرەتر
 ھەبوو کە لە مەعنادا جیاوازی یەکی وایان نەبوو لەم شیعرەو شیعرە پێشەوہی. لەبەر ئەوہ
 لەوئەدا ھەلمان گرت و لێرەدا پیشانی ئەدەین، وە لامان وایە دانەر وستییتی یا ئەو دوو

با وهس بنیشوو مات و په شیو حال
 با وهس بکیشوو هه ناسان کال
 پهی چیش بی مه یلیت که ردهن وه پیشه
 گاهئ تویج پهی من ناهئ بکیشه
 باقی «والسلام»، قیبله ی میحرابم
 بلئسه ش به رزه ن جه رگ که بابم

[۲]

قوربان! قوربانن^(۱)

قوربان! قوربانن، جه ژنه ن، شادی یه ن
 دهس نه گه رده نه ن، رۆی نازادی یه ن^(۲)
 هه ی دهس بۆس دهس بۆس وهش نیگارانه ن
 خه یر پا بۆس پا بۆس خاتر دارانه ن^(۳)
 کۆن کوشتی و باردی ی گوڵ جه مینانه ن
 هه ی سه ر، هه ی ئه پرواح دل خه مینانه ن^(۴)

شیمه که هه لگرت و ئه مانیان له جی دانئ، یا به پیچه وانه وه. ئه مهش دوو شیمه که:
 سا ئه ر زه ره ی مه یل دلدار ی پیتنه
 دیدم چه مه پای ده لیلی رتته ن
 یا ده لاله تی، یا وه په یامئ
 بکیانه په رتم دوعاو سه لامئ

[۲]

- (۱) مهولهوی ئه م قه سیده یه ی به بۆنه ی جه ژنی قوربانن وه وتوه.
 (۲) قوربانن: چه ژنی قوربانن.
 (۳) دهس بۆس: دهس ماچ کردن.
 (۴) کوشتی: چه یوانئ بۆ سه ر برین ئاماده کرابئ. باردئ: به پیتن. واته: واده ی ئه وه ته که یاره جوانه کان به رسن کوا چه یوانی قوریانی؟ به پیتن با سه ری به پین، دلدارانی خه فه تباریش بلین فه رموون ئه وه سه رو گیانمان له بهر ده ستانایه.

ھەرکەس گیان وە کەف پەي نیگارپۆھن
 ھەریەك قوربانی وەفا دارپۆھن^(۱)
 سیوای سەودایی ھەراسانە کەت
 مەحرۆم جە کەفتەي پای ئاسانە کەت^(۲)
 نە پەي چەم سورمەي گەرد پالاتەن
 نە پەي گیان قوربان بەژن پالاتەن^(۳)
 مەرد پەي «ئۆسا دەي» بئ درینگە کەت
 «بسم الله» تە کبیر دەس بە تیغە کەت^(۴)
 پەي قوربان کەردەي نالە نەي رەنگ بەي
 چیش مېۆ ئەر بەي؟ وەي پەي من ئەر نەي^(۵)
 سا تۆیج من وەرە، وە قوربانی کە
 من وە قوربانی رای رەببانی کە^(۶)

(۱) مەعنای ئەم شیعەرە لە گەڵ شیعری دوایی دا دئی.

(۲) سیوا: بیجگە. کەفتە: کەوتن. واتە: ھەر کەس بگری گیانی خۆی ناوہ تە سەر دەستی بۆ جوانیک، وە خۆی کردوو بە قوربانی بۆ یارێک، منی نەخۆشی گرفتارت نەبئ کە بئ بەش بووم لە کەوتن لە بەر قاپی بە کەتا.

(۳) واتە: نە چاوم، تۆزی کەوشە کانتی دەس ئەکەوئ ییکا بە کلهی خۆی، وە نە بۆ گیانم ئەلوی کە ببئ بە قوربانی بەژن و پالات. مەولەوی لیڕە دا ئیشارەت بۆ ئەوہ ئەکا ئوسوولەن حەیوانی قوربانی پیش سەرپرینی چاوی ئەرپۆن.

(۴) ئۆسا دەي: وەستا دەي دەس پئ بکە. واتە: مردم بۆ ئەوہ بفرەمووی بە قەساب خۆی ئامادە کاو کێردە کەي بگری بە دەستی یەوہ دەس کا بە «بسم الله» و «الله اکبر» کردن بۆ سەرپرینم. ئوسوول وایە لە کاتی سەر پرینی حەیوانی قوربانی دا قەسابە کە ئەلئ «بسم الله و الله اکبر».

(۵) مېۆ: ئەبئ. واتە: چی ئەبئ ئەگەر منی نالە وە ک قامیشی، رەنگ وە ک بەي زەرد، بکەي بە قوربانی؟ ھاوار بۆ من ئەگەر نە یەیت.

(۶) وەرە: بەرخ. رەبیانی: خوایی. واتە: ساتۆش منی بەرخ بکە بە قوربانی رێگای خوا پەرستی.

ئەوسا تۆيچ پەي ویت خەیریت کەردەبو
 مەنیچ کەمتەر زووخ دەردم وەردەبو^(۱)
 مەعدووومی بەدبەخت ناتەمامەنی
 راسەن بی دەولەت خەیاڵ خامەنی^(۲)
 قوربانی مشیۆ جە عەیب بەری بو
 فیداییی پەسەند رای دل بەری بو^(۳)
 تۆ پا شکستەیی بەرد هەردەیی دەرد
 چەم کۆر مەینەت، تەن زایف، رەنگ زەرد^(۴)
 خەیاڵیت کەردەن جە رووی نادانی
 چ لایبق وە تۆن روتبەیی قوربانی^(۵)

- (۱) واتە: ئەگەر ئەو بەکەیت خیرتک ئەکەیی بۆ خۆت و کارتک ئەکەیی مەنیش کەمتر زووخ و کیمی دەرد بچیتۆم.
- (۲) لیرەو مەولەوی دەس ئەکا بە وەرەم دانەووی خۆی و ئەلی: هەیی بەدبەخت تۆ زۆر ناتەواوو بی کارەیی، وە خەیاڵت خاوە.
- (۳) مشیۆ: ئەبی. واتە: قوربانی ئەبی عەیبی پیۆ نەبی و لە ریی دلداریی دا پیۆ مەرگە بەکی پەسەند کراو بی.
- (۴) تۆ بە بەردی شاخ و هەردی دەرد قاچە کانت شکاون، وە چاوت لە بەر مەینەت کوپت بوو و لەرو لاوازی و رەنگت زەردە، ئیتر چۆن بۆ قوربانی دەس ئەدەیت؟
- (۵) واتە: لە رووی بی عەقڵی یەو ئەم خەیاڵت کردوو، کەیی تۆ لایقی ئەو هی پایەیی قوربانیت بدریتۆ.

[۳]

قىبىلەم كەردەنى^(۱)

قىبىلەم كەردەنى.. قىبىلەم كەردەنى
 جە نامەت بەى تەور ئىزھار كەردەنى^(۲)
 نـويسىابى لىش تۆ دۆل سەردەنى
 دۆل ھەرىيە كىيۈن تۆ وىت بەردەنى^(۳)
 دوو حالەن جە لات زەنجىرت كەردەن
 ئەرگەرمى گەرمەن، وەر سەردى سەردەن^(۴)
 ئىتەر تۆ جە كەس مەپەرسە خەبەر
 بىنايم، نەزەر وە حال وىت كەر^(۵)
 راستش ھەر ئىدەن ئىزھارم كەردەن
 قەسەم بەوكەسە نەزاو نەمەرگەن^(۶)
 شەرتم شەرتىيۈن مەجنون شەرت كەردەن
 لەيل من تۆنى تا وەرۆى مەردەن^(۷)

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە شىعەرى لە وەلامى دۆستىكىيا نووسىيۈە كە نامەى بۆ نووسىيۈو، وە
 گلەبى لى كەردىبوو تىيادا كە دۆلى ساردە.
 (۲) كەردەنى: كەردووتە. ئىزھار كەردەنى: دەرت بىرپو.
 (۳) نويسىيابى: نووسرابو. لىش: لىي. بەردەنى: بىردووتە.
 (۴) وەر: وە ئەگەر. واتە: دۆل دوو حالى ھەبەو ھەردوو حالە كەى بەسراو بە خۆتەو،
 ئەگەر تۆ بە سۆزى بۆ من، ئەوا ئەمىش گەرمە، وە ئەگەر بى مەبلى، ديارە ئەمىش ساردە.
 (۵) واتە: كە ئەووت زانى ئىتەر لەكەس مەپەرسە، سەيرى دۆلى خۆت بىكە حالى من ئەزانى
 وە تى ئەگەى بە وەقام يا وەقام نىە.
 (۶) نەزا: كەسىك لەكەسىك پەيدا نەبووئى. نەمەرگ: ئەوەى ھەرگىز نەمرئى، مەبەس خواپە.
 (۷) واتە: شەرتم ھەر يەك شەرتە، لەو جۆرەبە كە مەجنون لەگەل لەبلى كەرد، تۆش
 لەبلى منى تا ئەو رۆژەى ئەمرىن.

تۆ خواجه مهنی، من که متەر غولام
پهی تۆ غولامم، باقی «والسلام»^(۱)

[۴]

قوربان، نهر چهندي

قوربان، نهر چهندي نامام وه لاتان
چهم روشن نهوی وه گهرد پاتان^(۲)
ههی رۆ نهواچان نهو غهم پهروهده
نهلبت مهیلمان نه دل بهر کهرده^(۳)
خهیر وه لّلا تاگیان نه تۆی قهفەس بۆ
کهم کهم نامۆشۆی نامای نهفەس بۆ^(۴)
حهیاتم وه مهیل بالای یارانن
مهیلم ههر نهو مهیل ههرده جارانهن^(۵)

(۱) خواجه: خاوهنی بهنده. غولام. بهنده.

[۴]

(۲) نامام: نههاتم. معنای نه شیعره له گه‌ل شیعی دوايي دا دئ.
(۳) نهواچان: نه‌لین. واته: قوربان له بهر نهوه که ماوه یه که نههاتوم بۆ لاتان و تۆزی
رنگاتان چاومی روشن نه کردوه تهوه، نه فهرموون نه‌لبه ته نهوه پهروهدهی دهستی خه مه
مهیلی ئیمه‌ی له دل ده‌رکردوه.
(۴) قهفەس: مه‌به‌س له شه یا قه‌فه‌زه‌ی سنگ. معنای نه شیعره‌ش له گه‌ل شیعی
دوايي دا دئ.
(۵) ههرده جارن: جارانی پیشوو. واته: نهوه لّلا هه‌رگیز وا تئ نه‌گه‌ی که مه‌یلم کهم
بووه تهوه، تاگیانم له قه‌فه‌زه‌ی له‌شما مابئ و کهم کهم ماوه‌ی هه‌ناسه دانم ببئ، ههر به
خۆشه‌وستی بالای یاران نه‌زیم و خۆشه‌وستیم ههر خۆشه‌وستیه که‌ی جارانه.

[۵]

قوولەى بايه قوش (۱)

قوولەى بايه قوش سوب وه هـرده وه
زام كوۆنـه و نوۆم تازه كـه رده وه (۲)

[۶]

قسەيىن ئەكەم (۳)

قسەيىن ئەكەم بە رى و جى وى
كە لە يلىن نەو، با بە ييجى وى (۴)

[۵]

(۱) وا مەشهورە بايه قوش لە هەر لايەك بخوئىنى نيشانەى وئران بوونى ئەو شوئىنەيه.
مەولەوېش جار ئىكيان گوئى لە خوئىندى بايه قوشىك بوو بە شاخىكە وه، بەو بونە وه ئەم
شيعرەى وتوو.

(۲) مەبەسى ئەو يە بە هۆى خوئىندى بايه قوشە وه رۆژانى رابردوى كەوتە وه ياد كە لە
ئەنجامى خوئىندى بايه قوشە وه رى و شوئىنى ياران هەمووى تىك چوو، وه بوو بە
هەوارگەى كۆن.

[۶]

(۳) ئەحمەد پرىسى دوو خوشكى بوو: «لە يلىن» و «بە هيجه»، مەولەوېش حەزى لە لە يلىن
كردوو بە يهئىن، بە لām ئەو شووى كردوو بە يە كىكى تر، ئەنجا مەولەوى ئەيه وى
بە هيجهى خوشكى يىن، وه بۆ خوازىنى ئەم شيعرە ئەنووسى بۆ كاكەى.

(۴) واتە: كە لە يلىم دەس نەكەوت ئەم خوشكە كەتم بدە رى. ئەحمەد پرىسىش لە وه راما
بۆى ئەنووسىتە وه:

قسەيىن ئەكەى بى رى و جى بىن تۆكە مەجنوونى چۆن بە ييجى بىن؟
واتە: مەجنون ئەبىن لە لە يلىن بەولاه كەسى نەوئى ئىتر تۆ چۆن داواى بە هيجه ئەكەى؟

تیپی کاف

[۱]

کۆن ئەو دل (۱)

کۆن ئەو دل دیدەش بەراییی بدۆ
 وه گهرمیاندا بدیۆ وه بیی تۆ (۲)
 کۆن ئەو چه م بی تۆ بهو رهنگ دلشاد بۆ
 سهیر مه نزلگه ی ئیلاخس یاد بۆ (۳)
 داخ په ی تۆ چ ته ور بی ره حمی کریان
 ئیلات په ی ئیلاخ باز ئیزنش دریان (۴)
 هه وای وه رکاوان چه نی تۆ وهش بی
 سه دای شه تاوان چه نی تۆ وهش بی (۵)
 تایی چین چنوو پای تاف به فراو
 هه ر وه تۆ مه کهفت نه ده وره ی کلاو (۶)
 هه ر گول په ی ده ماخ بۆ عه نبه رین بی
 ده ستش هه ر وه ده س تۆ وه شیرین بی (۷)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم قه سیده شی له لاوندنه وهی «عبدالرحمان» ی کورپی مهحموودی یاروهیسا وتروه.

(۲) بدۆ: بدا. واته: له کوئی یه ئەو دلە ی بهراییی بدا پروانی بۆ گهرمیان که تۆی تیا نه بی.

(۳) واته: له کوئی یه ئەو چاوه ئەونده دلێ خوش بی ته ماشا کردنی کوستانی له یاد بی.

(۴) ئیلات: عه شایر. باز: دیسانه وه. واته: داخی به جه رگم چ بی ره حمی یه کیان له گه ل کردووی، به بی تۆ ئیزنی چوونه کوستانیان داوه ته وه به عه شایره کان.

(۵) وه رکاوان: پیینی شاخه کان. سه دا: هاژه.

(۶) مه کهفت: ئە کهوت: واته: هه ر به تۆ ئە کهوت له داوینی تافگه ی به فراوه کانا چلێ چنوو بکه یته وه به ده وری کلاوه که تا بیکه ی به سه رتا.

(۷) واته: هه ر گولێکی بۆن خوش، وه ختی جوان ئە بوو ده سی به ده سی تۆ وه بی. ئەش

گونجی «ده سش»، نه بیئت «ده سه ش» بی، واته: وه ختی جوان ئە بوو چه پکه که ی به ده سی تۆ وه بوایه.

ئیسە کئین پەى سەیر دَل نە ئاھەنگ بۆ
 وہ بئى تۆ دیدەم مەر دَل جە سەنگ بۆ^(۱)
 کالای ماتەمیت پەى ئالەم سەندەن
 دەشتان گشت زیندان ھەر بەندان بەندەن^(۲)
 ھەوارگە ماتەم، گوزەرگە بئى رەنگ
 شۆنە کەم پەرخەم، سەیرانگە دَل تەنگ^(۳)
 خویشان پەرىشان پەلاس نە گەردەن
 تو خوا بازەشان چون توشا مەردەن^(۴)
 بئى تۆ کاروبار بەرتەرەف مەندەن
 سەرکار پاشا بئى مەسرف مەندەن^(۵)
 بەزم ھام فەردان بئى زەوقەن بئى تۆ
 نەزم ھام دەردان بئى شەوقەن بئى تۆ^(۶)

- (۱) واتە: ئیستا کئین یە ئارەزووی لە تەماشاکردن بئى، ئازیز مەگەر دَل بەرد بئى بە بئى تۆ ئەو ئارەزوو بەکا؟
- (۲) ئالەم: عالەم. ھەربەندان: جینگاکانى بەستتەوہى و لاخ. بەند: دەرگا داخراو. واتە: بە مردنت جلو بەرگی مەینەتت بۆ عالەم کەپوہ، وہ دەرو دەشت ھەمو وەك زیندانیان لئى ھاتوہ و کەس ناگەرئى پیاپاناو دەرگای تەوتلەى و لاخە کان داخراو و کەس ناچئى بۆراو.
- (۳) شۆن: شوئین. واتە: ھەوارگە کان ماتەم دایگرتوون و رنگا رەنگى تیا نیە، چونکە ئەوانەى پیا ئەپۆن ھەموو رەش پۆشن، جینگاکەى منیش پەرە لە خەم.
- (۴) پەلاس: جلی ئەستورر کە ھەزاران لە بەرى ئەکەن. بازەشان: لئى یان گەرئى. واتە: کەس و کارت ھەمویان خەفەتیارن و پەلاسیکیان داوہ بە شانیا، توخوا لئى یان گەرئى با خەفتبار بن چونکە تۆیان مردووی.
- (۵) بەرتەرەف: خراوہ لا. واتە: بە ھۆى نەمانى تۆوہ ئیش و کار ھەمووی پەکی کەوتوہو سەرکارە کانى مەحموود پاشا بئى مەسرف ماونەتەوہ.
- ئەمە ئیشارەتە بۆ ئەو کە «عبدالرحمان» خەزانەدارى پاشا بوہ.
- (۶) بەزم: ئاھەنگ. نەزم: گۆرانى.

پات وه تۆی پهردهی پیواری کیشان
جه کام هامدهمی خاترت ئیشان؟^(۱)

کام سارا؟^(۲)

کام سارا سهدرنگ نوور پیندا وهشتهن؟
کشتش کشت دهشت هر ههشت بههشتهن^(۳)
فهزای سایه‌ی عهرش دانای جه‌لیلهن
یا باره‌گای پاک «سید خلیل»هن؟^(۴)
ئه‌سرار پهرده‌ی غه‌یب مه‌حرم په‌یک
سایه‌ی خودایمی، «سلام علیک»^(۵)
کرده‌م نالایق ئهر وه سلاوه‌ن
روو زهردییم موحتاج وه په‌یک جواوه‌ن^(۶)

(۱) پیوار: خاك. واته: پیت کیشاوه‌ته ژیر پهرده‌ی خاکه‌وه، نازانم دلت له‌کی ئیشاوه‌ وا
ئه‌مه‌ت کرد؟.

[۲]

(۲) مه‌وله‌وی ئهم قه‌سیده‌یه‌ی له‌ سهر «سید خلیل» وتوو‌ه که په‌کیکه‌ له‌ ئیمام‌زاده‌کان وه‌ له‌
نزیک‌ی قه‌لای شیروانه‌ نیژراوه‌. به‌ بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ وتوو‌یه‌تی که له‌ گه‌ل جه‌نازه‌ی قادر به‌گی
کورپی که‌ یخه‌سره‌و به‌گی جاف چوه‌ بۆ ئه‌وئ. ئه‌و قادر به‌گه‌ به‌ گوله‌ی وئ‌ل کوزرابوو.
(۳) وه‌شته‌ن: باریوه‌. کشت: زهرعات. مه‌عنا‌ی ئهم شیعره‌ له‌ گه‌ل شیعره‌ی دوایی دا‌ئ.
(۴) دانا: زانا. جه‌لیل: مه‌به‌سی خوایه‌. واته: چ دشتیکه‌ ئهم ده‌شته‌که‌ سهد جور نووری
پیا باریوه‌و سه‌وزه‌ گیای وه‌ک سه‌وزه‌ گیای ده‌شتی هر هه‌شت به‌هه‌شته‌که‌ وایه‌، ته‌ختانی
به‌ر عهرشی‌ خوی‌ گه‌وره‌یه‌، یا باره‌گای پاک‌ی سه‌یید خه‌لیله‌؟
(۵) په‌یک: فروستاده‌. مه‌وله‌وی لیره‌وه‌ رووی قسه‌ی ئه‌کاته‌ سه‌یید خه‌لیل و پیتی ئه‌لئ:
سه‌لامی‌ خوات لئ بئ ئه‌ی فروستاده‌ی مه‌حرم به‌ نه‌ینیه‌کانی ئه‌ودیری پهرده‌ی‌ عالمی
غه‌یب، وه‌ ئه‌ی سیبهری‌ خوا به‌سهر خه‌لکه‌وه‌.
(۶) واته: هه‌رچه‌ند به‌کرده‌وم شایانی ئه‌وه‌ نیم رووم بئ سه‌لامت لئ بکه‌م، به‌لام
خه‌جالت‌باری‌ و روو زهردییم پیوستی به‌ وهرام‌دانه‌وه‌یه‌که‌ له‌ تۆوه‌.

ھەر يەك شەفیعیش پەى ویش ئاۋەردەن
 من خەجالەتى ویم شەفیغ كەردەن^(۱)
 يەككى جە دۆسان بەو زام نۆۋە
 سەر نىان ۋە خاك ئاسانەى تۆۋە^(۲)
 مېھمان غەرىو كەرەم سەراى تۆن
 موحتاج ۋە رېزەى سفەرى رجای تۆن^(۳)
 درىغى مەكەر، ئامان سەد ئامان
 مەفەرما مېھمان بى تۆشە ئامان^(۴)
 يا خەلىل، دەخىل كى عادت كەردەن
 تۆشە ۋە دەرگای كەرىمان بەردەن؟^(۵)

[۳]

كۈزەى چۈزەى

كۈزەى چۈزەى زام گىرپەى گىرپەى دل
 داخ دوورى دۆس دوور كەفتە مەنزل^(۶)
 شەرارەى ئاھىر دلەى پىر دەردم
 تەپو دووى دووكەل ھەناسەى سەردم^(۷)

(۱) شەفیغ: تىكاكار.

(۲) واتە: يەككى لە دۆستە كانمان بە زامى تازەۋە لە سەر خاكى بەر دەرگای تۆ سەرى داناۋە.

(۳) غەرىو: غەرىب. رېزە: وردەنان. واتە: مىۋانىكى غەرىبە لە دىۋە خانى بە دەسو دەھەندەى تۆدا، ۋە موحتاجى وردەنانى سەر سفەرى تىكا كىردنى تۆپە بۆى.

(۴) مەفەرما: مەفەرمو. ئامان: ھاتوۋە. (۵) تۆشە: تۆشسو. بەردەن: بىردن.

[۳]

(۶) دوور كەفتە مەنزل: مال دوور كەوتوۋە.

(۷) ئاھىر: ئاگر. تەپو دوو: بەرز بوونەۋە. مەبەسى ھاۋار كىردنە لە دەستى ئەمانە.

جە شەرارهی نار دلەی پەرچە خەم
 سۆچیا تەمام هەر هەفت پەردەى چەم^(۱)
 بۆی کزەى کەباب سۆز سینهى ریش
 قرچەى بریشتهى جەرگ جەفاکیش^(۲)
 جـۆش سەماوەر دیگ دلەى تەنگ
 لوولەى فوارەى فرمیسک سەد رەنگ^(۳)
 واژاوش چون تاف ریشەى هەستیم بەرد
 ریشەى کۆتەرەى جەرگم بەراوهرد^(۴)
 دل جە دەرووندا کەردەن وه بوریان
 وه مەرگت قەسەم تاسەى تۆم کریان^(۵)

[۴]

کام حالەت

کام حالەت باروون وه سەر خامەدا
 تەن چون تاي "نەى" نەن نه تۆى جامەدا^(۶)

(۱) سۆچیا: سووتا. هەفت پەردەى چەم: حەوت پەردەى چاوا، زانایانى پزیشکی کۆن ئەلین چاوا حەوت پەردەى هەبە.

(۲) بریشته: برژاو. واتە: قرچەى جەرگی جەفاکیشی برژاو.

(۳) دیگ: مەنجەل. واتە: هاتنە کۆلی مەنجەلی دلەى تەنگم وه ک سەماوەر...

(۴) واژاو: ئاوی سەرکردووی گوی حەوز. هەستی: بوون. بەراوهرد: دەرى هینا.

(۵) بوریان: بوریانی، قاورمە. تاسە: بیرو ئیشتیاق. کریان: کراوه.

[۴]

(۶) باروون: بینم. نەى: دەزوو. واتە: باسی کام حاللی ناخۆشم بینم بەسەر نووکی قەلەم داو بینووسم؟ لەشم لە ناو جلە کانما وه ک تالە دەزووی لەرو لاواز بووه.

پىچيان بى جان رەمەق رەمىدەم
سەرگەردان نە گىچ بەحرەين دىدەم^(۱)

ئەر رەقىب چون خەس نەيۆ وە دىدەم
پىم وەشەن گىچاۋ گىچ دەرياي خەم^(۲)

[۵]

كۆرپە ئەگرىجان

كۆرپە ئەگرىجان تووك تاوس تار
سەوزە كلافان چون رشتەي زەنار^(۳)

پەخش بىەن وە بان قورس قەمەردا
گا وە رووى مىحراۋ، گا وە حەجەردا^(۴)

(۱) پىچيان: پىچراۋە. جان: گيان: رەمەق: دواھەناسە. رەمىدە: ھەلاتوۋ. واتە: لەشم وەك تالى دەزوۋ پىچراۋەتەۋەۋ نىۋە گياتىكم بوۋ ئەۋىش ھەلات، وا ئىستا لە گىزى دەلياي فرمىسكى چاۋە كانما سەرگەردان بووم.
(۲) خەس: پل و پووش. واتە: لەگەل ئەۋەشا ئەگەر بەدكار وەك پل و پووشى سەر دەليا، نەكەۋىتە بەر چاوم، پىم خۆشە ھەر لە گىزاۋى دەلياي خەما سوورپ بخۆم.

[۵]

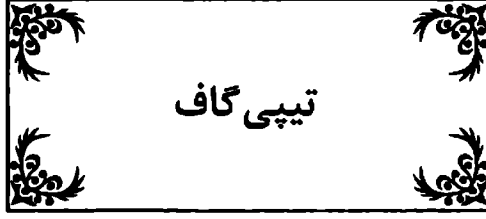
(۳) تار: رەنگ. رشتە: ھۆنراۋە. زەنار: پىشتىنىكى تايبەتە بۆ مەسىحى يە كان بەستويانە بە پىشت. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعرى پاشەۋەيەۋە.

(۴) قەمەر: مانگ، مەبەس رووى يارە. مىحراۋ: مىحراب، مەبەس برۆى يارە. حەجەر: «حجرالاسود»، بەردىكە لە دىۋارى كەعبەدا لە ئەنجامى ماچ كىردنى زۆردا رەش بوۋەتەۋە، مەبەس لىي خالى رەشى رووى يارە. واتە: موۋى ئەگرىجە تازە رواۋە كانى يار كە وەك پەرى تاوس بە ھەزار رەنگ ئەدرەۋىتەۋەۋ لە كلافەي لوول دراۋى سەۋوزو زەنارى ھۆنراۋە ئەچى، بە سەر تۆپى رووى خپرو جوانيا بلاۋ بوۋەتەۋە، وە تاۋىك بە سەر برۆيا ئەكەۋىۋ تاۋىكى تر بەسەر خالى رەشى روۋيا.

هەر لادی سهد جار دلەئی پر جه دەرد
بەو زەنارەوێ تەوافش مەكەرد^(۱)

(۱) واتە: دلەئی دەردەدارم هەر تاوئ سهد جار ئەچوو بۆ تەوافی ئەو ئەگربجانه
هەرچەند وەك زەناری ملی ئاگر پەرسەت وابوو.

تیپی گاف

[۱]

گهر د ئالوودن (۱)

گهر د ئالوودن ده ور مهزار له یللی
 ئاوپاشی و مالاش لازمه ن خه یلی (۲)
 خادمی تور بهت نازک نه ندامان
 په ی دیده و موژگان مه عدوومی ئامان (۳)
 ئاوپاشی، ره ویسه ی دیده ی نم دیده م
 مالاش، وه زیفه ی موژه ی نمیده م (۴)
 گهر دئ نئ وه رووی یانه ی نو شه دا
 یا خه وشئ وه خه وش عه ن بهر بو شه دا (۵)
 پاس نازکی له یل یا گه ی و یشه ن
 جای موشاهده ی قه یس دل ریشه ن (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئهم قه سیده شی له لاواندنه وه ی عه ن بهر خاتوونی خیزانیدا وتوه.
 (۲) گهر د ئالووده: تۆزای. مهزار: زیاره تگا، گۆر. ئاوپاشی: ئاورشین. واته: ده ورو پشتی
 قه بری له یل تۆزای یه، زۆر پئوسته ئاورشین بکری و گسک بدرئ.
 (۳) تور بهت: خاك، قه بر. موژگان: برژانگه كان. مه عنای ئهم شیعه به سراوه به شیعی
 پاشه وه.
 (۴) نمیده: چه ماوه. واته: خزمهت کردنی قه بری یاران جوان چاك، بۆ چاوو بروی
 مه عدوومی هاتوه، چاوی فرمیسكاویم ئاورشیننی بكاو برژانگی چه ماوه م گسکی بداو
 بیمالئ.
 (۵) نئ: نه یه ت. خه وش: پل و پروش. واته: بۆ ئه وه ی تۆز نه نیشیته سه ر مآلی تازه ی، وه
 خه وش ی بۆن خو شی خه وش و خالی تیا کۆ نه بیته وه.
 (۶) واته: باسی ناسکی و نازاری له یل شتی که له جیی خو یایه تی، چونکه جیگای چاو
 پئ که وتنی مه جنوونی دل برینداره. ئه ش گونجی «نازکی» نه بی «نازگه ی» بی، واته: پاسی
 جیگه ی نازه که ی له یل... تاد.

بهل بالای ئالاش وه سهد خهم و چه م
 باز وینوون بی خهم وهی چه م یا ئه و چه م^(۱)
 مه عدووم تاو یاو دووری زۆر ئاوهرد
 تاویاو بینای قسه ی په شیو کهرد^(۲)
 ماخۆلیای یاو ئینه خدیشه ن
 وهرنه ئه ی خه یال په ریشان چیشه ن^(۳)
 فه سل وه سل به زم خاسه ی نه دیمان
 خاوی بی ویهرد، دیمان نه دیمان^(۴)
 به تالهن هه وای دۆس کۆچ کهرده
 مه حالهن ئامای عومر ویهرده^(۵)
 بنیش نه گیجاو ده ریای بی په ی دا
 نه گۆشه ی حوجره ی سه فینه ی مه ی دا^(۶)

(۱) ئالا: جوان و رازاوه. خهم و چه م: لار بوونه وه و چه مینه وه. واته: به لکو دیسانه وه یا به چاوی وه یا به چاوی دل، به سهد سه ر دانه واندن و چه مینه وه وه بالای رازاوه ی جوانی یار بینم.

(۲) یاو: تایی تۆ و لهرز. تاویاوه: توایه وه. واته: مه عدوومی تایی تۆ زۆری بۆ هینا و توایه وه و ده سی کرد به قسه ی بی ری و جی.

(۳) ماخولیا: نه خۆشی به که هه ر که س تووشی بی له هه یچ شوینتی ئوقره ناگری، مه به س سه ر لی شیوانه. خدی: خوو. واته: سه ر لی شیوانی نه خۆشی تا ئه مه خوویه تی قسه به پیاو ئه بزکینتی، ئه گینا له م قسه بی جی یانه م چه ؟

(۴) فه سل: سه رده م. نه دیمان: هاوړی یانی رابواردن. خاو: خه و. واته: رۆزانی گه یشتن به کۆری ئاههنگی براده ران خه وی بوو به سه ر چوو، دیمان و نه مان دی.

(۵) هه وا: ئاره زوو. ئاما: گه رانه وه. واته: خه یالیککی پووچه ئینسان ئاره زوی دۆستی کۆچ کردوو بکا، وه مه حاله تازه عومری به سه ر چوو بگه رپته وه.

(۶) بنیش: دانیشه. مه عنای ئه م شیعه ره و دوو شیعه ری دواپی پیکه وه دی.

رووت رووت ئه و جیلوهی ستاره که ر راس
 با خودا وه «اخلاص»، ناخودا مهناس^(۱)
 تا باد مراد نه پیواره وه
 که ی بدۆت ئاخر ئه و که ناره وه^(۲)

[۲]

گۆشه ی ئاتهش خان^(۳)

گۆشه ی ئاتهش خان دلّه ی پر جه ئیش
 پزیسکه ی داخان ئایر وه ردا تیش^(۴)
 دوود ماردومان دوود نه فهرقم به رد
 هه وای که ل په مان خو پامالم که رد^(۵)

(۱) رووت «ی یه که م» رووی خوۆت. رووت «ی دووه م» به ته نها. ستاره: ئه ستیره. ناخودا: که شتی یه وان.

(۲) پیوار: وشکانی. بدۆت: بت دا. واته: تازه ئیتر له سووچینکی ژووری که شتی سه رخۆشی دا دانیشه له ناو گیتزای ده لیای بی بنی قه زاو قه ده ری خوادا، وه رووت ته نها بکه ره تیشکی ئه ستیره ی ئاسمان که بریتی یه له شوکرانه بژیری خوا بو ئه وه ی ری دهر که ی، وه له گه لّ خوای خوۆتا دلّ پاک به و که شتی یه وان مه ناسه، تا بزاین که ی بای به هیوا گه یشتن له وشکانه وه هه لّ ئه کاو که شتی یه که ت ئه خاته گه رو ئه تدا ته قه راخ ئاوو رزگارت ئه کا له و دهر دو به لایه.

[۳]

(۳) مهولهوی ئه م غه زه له ی له وه رامی دۆستیکیا نووسیوه که ده عه وتی مهولهوی کردبوو له گه لّی پروا بو راو.

(۴) ئاتهش خان: ئاگردان. داخ: شاخ. مه عنای ئه م شیعه وه شیعی دیوانی ییکه وه دی. (۵) دوو: دووکه لّ. فهرق: که لله سه ر. واته: پزیسکی شاخه کان ئاگری به ردا یه سووچی ئاگردانی دلّم، وه دووکه لّی تفه نگیه ماردومه کان دووکه لّی له که لله ی سه رم دهر کردو کردی به تۆز، وه ئاره زووی ره وگه که لّ کان به یه گچاری ته فرو توونای کردم.

پىچ مدهو چەنى زامان كارى
نە پاي ئامام ھەن نە رستگارى (۱)
فەلەك كەى بەرشوون بى خەم نە دەستت
چىشم كەرد، كەى بىم وە باوۋە كوشتت (۲)
ئەر چون غەمزەى دۆس پەر جە ئىش و دەرد
چون فرسەت بازان پىش دەستى يەش كەرد (۳)
ساپىش مەبۇ زام دوورى تۆ كەردە
مە كەرمى سەيران چەن وەخت و يەردە (۴)
وەر فرسەت نەدا فەلەك و يىنەى وىش
تۆ سلامەت بى ئەر مەن نەبوو چىش (۵)

- (۱) واتە: بە دەم زامى كارىگەر ۋە تەل ئەخۇم، ۋە نە پىي ھاتىم ھەيە بىم بۇ لاتان، ۋە نە بە مردن رزگار ئەبم لە مەينەت.
- (۲) بەرشوون: دەرچم. واتە: فەلەك كەى بى خەم لە دەستت دەرچم، مەن چىم كرد وا ئەو ۋەندە لە گەلم خراب بووى ئەلىنى باوكتەم كوشتوۋە.
- (۳) مەعنەى ئەم شىعەرە بە سراۋە بە شىعەرى پاشەۋە.
- (۴) مەكەرمى: ئەكەين. واتە: ئەگەر ھاتوۋ فەلەككى ستەمكار، بە چەشتى غەمزەى دۆستى پەر لە ئىش و دەرد كە جار جار بەزەى بە دلدارا دىتەۋە، جارى لە جاران ۋەك ھەل باز دەس پىشخەرى يەكى كردو پىش ئەۋەى مەن رزگار بىم ئەۋ رزگارى كردم، ئەۋ كاتە زامى دوورى تۆ ساپىش ئەبىۋ لە جياتى ئەۋ ھەموۋ ماۋە بە سەرچوۋە سەيران ئەكەين و رانە بوئىرىن.
- (۵) واتە: ۋە ئەگەر بە عادەكەى خۆى مۆلەتى نەدام، گوئى مەدەرى خۆت سلامەت بى پرۇ بۇ راوى خۆت قەيدى چىە با مەنت لە گەل نەبم.

[۳]

گوم بی (۱)

گوم بی چون خورشید نه و نه پرتهدا
 گوم بی نه هل عیلم نه شوّلهی نهودا (۲)
 نار مه کهرد وه سهر دل سازانهدا
 نادر بی جه ناو هام رازانهدا (۳)
 بنویس وه هووناو دل نه په‌په‌ی جهرگ:
 «نادر شیخ علی» په‌ی ته‌تریخ مهرگ (۴)

[۴]

گیج ئالانی

گیج ئالانی هابه دوشه‌وه
 وه قولاب چه‌نگ ئاهیر نوّشه‌وه (۵)

[۳]

(۱) مهولهوی نهم چند شیعره‌ی له لاواندنه‌وه و میژووی وه فاتی شیخ علی ته‌وتله‌یی دا و توه که خه‌لیفه‌ی شیخ عوسمان «سراج‌الدین» رحمته‌الله‌علیه بووه.
 (۲) واته: شیخ علی وهك خور گوم بوو له تیشکی خویا، وه نه‌هلی عیلمیش، که وهك نه‌ستیره وان له تاریکی گوم‌پایی دا، له‌شقی رۆژی نه‌واگوم بوون.
 (۳) نار: ناگر. نادر: نایاب. واته: ناگری به‌ردایه دلی نه‌ویاوانه‌ی خواکه دلی خه‌لك رتک نه‌خن، وه له ناو هاورئیان‌دا هاورتای نه‌بوو.
 (۴) واته: له میژووی مردنیا به‌خوتناوی دل له په‌په‌ی جهرگم بنووسه «نادر شیخ علی» که به‌پیتی نه‌بجهد نه‌کاته ۱۲۷۵.

[۴]

(۵) گیج ئالانی: ماری له خو ئالوی سپر. دوش: کۆل، سهرشان. چه‌نگ: لار. واته: یار قژیکی وهك ماری له خو ئالوی سپری پیوه‌یه به‌سهر شانیا بلالوی کردووه‌ته‌وه، به‌داوینکی لوولی واوه ناگر به‌ر نه‌داته دلی دوست وهك قولایی چه‌ماوه له ناگرا سووره‌وه‌کراو.

دوو ئەبرۆى سىيى مژان چىرىدە
نە راي بەندە گىش قەترانى دىدە^(۱)

[۵]

گەرمى كورەى^(۲)

گەرمى كورەى مەيل قەيس چۆل گەردەن
تەئسىر نە تۆى دل لەيلى ئاوەردەن^(۳)
بەل نە تاو رەقىب وە دەرد مەشھورەن
وەرنە دەردو لەيل ھەى نە يەك دوورەن^(۴)

(۱) چىرىدە: چىرو پىر. قەترانى: رەش. واتە: دوو برۆى رەشى ئەو يارە برژانگ پىرە لە رەشى داگە شىتوونەتە رادە يەك چاوە قەترانى يە كانى بوون بە خزمە تكاربان.

[۵]

(۲) جارتكىيان لەيلى خوشكى ئەحمەد پىرسى نەخۆش ئەبى، كاكىشى بەو بۆنەوہ ئەم دوو شىعرە ئەلئى:

لەيلى شىفای زام مەجنون بەختانەن شىرىنش دەواى فەرھاد رەختانەن
حەيف نىەن فەلەك چەواشەى چەپگەرد شىفا وە ئازار، دەوايى وە دەرد؟
واتە: لەيلى شىفایە بۆ زامى ئەوانەى بەختيان وەك بەختى مەجنون وایەو عاشقى بوون،
وہ شىرىنى يەكەى دەرمانە بۆ ئەوانەى چەرخيان وەك فەرھاد بۆ رى كەوتووە. جا توخوا
ھەى گەردوونى سەرلارى چەپگەرد حەيف نىە شىفا تووشى ئازارو دەرمان تووشى دەرد
بەكەى؟

مەولەویش بۆ وەرەمى دانەوہى شىعرە كان ئەحمەد ئەم دوو شىعرە ئەلئى:

(۳) واتە: گەرمى كورەى مەجنونى چۆل گەردە، كارى كىر دووتە سەر دلئى لەيلى و
نەخۆشى خىستووە، ئەگىنا لە خۇيا نەخۆشى نىە.

(۴) واتە: بەلكو لە تاو بەدكار وا ناوبانگى نەخۆش كەوتتى دەرچووە، ئەگىنا دەردو لەيل
لە يەك دوورن.

[۶]

گۆشه‌ی سیامال^(۱)

گۆشه‌ی سیامال هۆرداو دیاوه
چون مانگ نه گۆشه‌ی ههور سیاوه^(۲)

به خودا قهسه‌م پاسه‌م ئومیده‌ن
«حور مقصورات فی الخيام» ئیده‌ن^(۳)

[۷]

گهر زهره‌ی

گهر زهره‌ی شعور هه‌یه پیته‌وه
که وتیان خودا نه‌بپرته‌وه^(۴)

[۶]

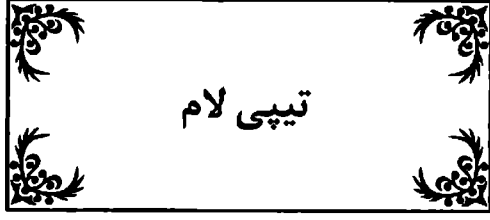
(۱) مهولهوی جارنکیان ئه‌روا بۆ دیدنه‌ی مه‌حمود پاشای جاف، که ئه‌گاته به‌ره‌وه
خانمیککی جوان لای ده‌واره‌که به‌رز ئه‌کاته‌وه سه‌یرنکی مهولهوی و هاوړی‌کانی ئه‌کا،
مهوله‌ویش که ئه‌مه ئه‌بینی ئه‌م دوو شیعره ئه‌لی:

(۲) سیامال: ره‌شمال، ده‌وار. هۆردا: هه‌لدايه‌وه. دیاوه: روانی. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌و
شیعری دواپی پیکه‌وه‌دی.

(۳) پاسه‌م: وه‌هام. واته: گۆشه‌ی ده‌واره‌که‌ی هه‌لدايه‌وه‌وه‌هه‌ک مانگ له سووچی په‌له
هه‌وری ره‌شه‌وه‌ ده‌رکه‌ وئ، روانی، قهسه‌م به‌ خوا هیوام وایه خوا ئه‌مه‌ی مه‌به‌س بووی
که له قورئانا ته‌عریفی حۆری‌به‌کانی به‌هه‌شتی کردوه‌وه‌ فهرموویه‌تی «حور مقصورات
فی الخيام». یه‌عنی: به‌هه‌شتی‌به‌کان چهنه‌د حۆری‌به‌کیان هه‌یه‌هه‌میشه‌له‌ ناو ختیه‌تانو
هه‌رگیز لئی ده‌رناچن.

[۷]

(۴) واته: ئه‌گهر تۆسقالی هه‌ست و تین‌گه‌بشتنت پتیه‌بی، له‌کاری خودا قسه‌ناکه‌ی
چونکه وتیان خوا ئیتر هیچی تیا نامینی و ئه‌بی ئاده‌میزاد پی ره‌زامه‌ندبی.

تیپی لام

[۱]

لواى بينايى (۱)

لواى بينايى ديدى دهرويشان
 ئاسان كەرد جە لام موسيبەت كيشان (۲)
 خەم، خەفەت، مەينەت، ھەناسان سەرد
 ھەر كام مەيۆ، بۆ، سەفائىش ئاوەرد (۳)
 ئەر كەفتەو مەحشەر دىن جە مالت
 وەر نەمەدۆ دل دامەنەى خە يالت (۴)
 ناپەيداي تەو ەن دوور بى سەفەرەن
 سەفەر بى لەشكر، لەشكر بى سەرەن (۵)
 مەيدان نە ديدى سوپايى تارەن
 شۆلەى تاس كلاًو تۆ نە پىوارەن (۶)

[۱]

(۱) مهولهوى ئەم قەسیدە بەی لە لاواندەنەو ەى قادر بەگى كە یخەسەرەو بەگى جافاوتووە كە بە گوللەى وئل كوزراو ە.
 (۲) لوا: رویشتن. واتە: رویشتن و مردنى قادر بەگ كە بینایى دیدەى ھەژاران بوو، ھەموو دەردو مەینەتیکى لا ئاسان کردم، چونكە لە ھەمرویان سەخت تر بوو.
 (۳) مەيۆ: دیت. بۆ: بێت. واتە: ئیتر لەمەو پاش خەم و خەفەت و مەینەت و ھەناسە سارد ھە کامیکیان دیت بێت ترسم لئی نە.
 (۴) كەفتەو: كەوتەو ە. دین: دیتن وەر نەمەدۆ: بەرنادا. واتە: ھەرچەند چاو پیکەوتنى جوانیت كەوتەو ەو ئەو دنیا، بەلام دلّم داوئەى بیر لى كردنەوت بەرنادا.
 (۵) ناپەیدا: دیارنەبوو. تەو ەن: بەرد. واتە: ئەو كەسەى كە دیار نەو كەوتووەتە ژر بەردى ئەلحەد، بە بى ئەو ەو چووبى بۆ سەفەر دوور كەوتووەتەو لیمان، وە بى لەشكر سەفەرى كردووەو لەشكرە كەى بى سەفەر ماوەتەو ە.
 (۶) تار: تارىك. شۆلە: شوعلە، تیشك. تاس كلاًو: كلاًوى ئاسنین كە لە جەنگا ئە كرتە سەر. واتە: لەبەر ئەو ە كە تاس كلاًو كەى تۆ كەوتووەتە ژر خاك و دیار نە تا دنیا روون بكاتەو ە، مەیدانى جەنگ لە رووى لەشكر تارىك بوو ە.

تا نەلەك مەوداى نەى تۆ شاردهوه
داوودى رەواج پەيدا كەردەوه^(۱)
تا شىر بەيداخ تۆ ئاما وه بەر
نە گوشەى بيشەى نەى فەوج لەشكەر^(۲)
دليران «يا شىر ئامان» موانان
شىران وينەى شىر بەيداخ منمانان^(۳)
ئيسە عام كەردەن مەرگت دليرى
شىر بەيداخان منمانان شيرى^(۴)
وه هار نەوگولان نە تۆى خاك بەر كەرد
جە بەدبەختى من تۆ وه تۆى خاك بەرد^(۵)

(۱) مەودا: تىژى. نەى: رم. داوودى: جۆرىكى بە نرخى كراسى زرىئە. واتە: تا مابورى رىمى تىژت ھەموو كراسىكى زرىئە ئەسمى، لە بەر ئەوھى لىياسى زرىئە كەلكى ھىچى نەئەگرت وكەس نەى ئەكپرى، بەلام ھەر كە تۆ نەمايت ورمە تىژە كەت نەمالە ناوا، كراسى زرىئە داوودى رەواجى پەيدا كەردەوه.

(۲) شىر بەيداخ: ئىشارەتە بۆ ئەوھە كە جاران ئالای جافەكان وئەنى شىرئەكى پتوھ بووھ. مەعنای ئەم شىعرەو شىعرى پاشەوھ پىكەوھ دى.

(۳) موانان: ئەخوئىن. منمانان: ئەنوئىن. واتە: تا لە سووچى دارستانى كۆمەلە رىمى تىپى لەشكەرە كەتەوھ شىرى بەيداخە كەت دەرئەكەوت، قارەمانان ھەموو «ئامان ھەى شىر» يان بوو، وھ سەريان بۆ دائەناواندى، وھ وھك وئەنى شىرى سەر بەيداخە كە بى گيان و ھىچ لى نەھاتوو بوون.

(۴) واتە: كەچى ئىستا مردنى تۆ ئازايى بلاو كەردوھتەوھو شىرى سەر بەيداخەكان لە وئەنەيەكى روت بەولازە نىن، خۇيان بە شىرى راستەقینە ئەزانن.

(۵) واتە: بەھار گۆلى نوئى لە ناو خاك ھىنايە دەرەوھ، كەچى لە بەدبەختى منا تۆى خستە ناو خاك كە گۆلى منى. لەم شىعرەوھ وا ديارە كە قادر بەگ لە بەھارا كۆژراوھ.

وادهی خواو نیهن، وادهی شکارهن
 دهشته کهی پای ههرده «شاکهل» دیارهن^(۱)
 بهو هیلال نال کومهیت خوش دهو
 مانگ شادی و زوق ههردان بکهر نهو^(۲)
 حهلق جهیرانان تهشنهگی بی شوئن
 ئینتیزار ئاو ساف تیغ تون^(۳)
 تاریک بی شهوگار شهو زینده داران
 گیریا تهمام بهدر روخساران^(۴)
 شیویا یانهی دهروون پر خاران
 کنیا دهستهی زولف شیرین نیگاران^(۵)
 سیامال ماتهم، سهر کومار دل تنگ
 تهلهبه پهشیو، مهدرهسه بی دهنگ^(۶)

- (۱) شاکهل: دئییه که له ناوچهی شیروانه له قهزای «کفری». واته: وادهی خهوی مهرگ نیه، وهختی راوه، ههسته دهشتی داوئینی ههرده کان شاکهل دیاره که جیگای راوته.
- (۲) کومهیت: ئهسپی کویت. خوش دهو: باش غار کهر. نهو: نئی. واته: ههسته سوار به بچو بو راو، وه به نهخشی نالی ئهسپه کویته خوش غاره کهت که له مانگی یهک شهوه ئهچی، ههرده کان نیشانه بکهو، مانگی شادی و زهوقیان تازه کهرهوه.
- (۳) حهلق: قورگ. جهیران: ئاسک. تهشنهگی: تینوویهتی. واته: تینوویهتی قورگی ئاسکه کان له راده دهرجووه، چاوه پروانی ئاوی سافی تیغی تون که بدهی له گهردنیان و خوئنیان برپژی و قورگیان تهر بیی.
- (۴) شهو زینده داران: ئهوانهی شهونشینی ئه کهن. بهدر: مانگی چوارده. واته: به هوی مهرگته وه شهوی شهونشینی کهران تاریک بوو، چونکه تو مایهی رووناکی شهویان بووی وه تویش نهمای، وه به تهوای مانگی چواردهی رووی نازداران گیرا.
- (۵) کنیا: ههل کهنرا. واته: خانووی ئه و دوستانهی که بو تو پره له دهړک وئران بوو، وه نازداران له بهر مردنی تو ئه و نهونده گریان چهپکی زولفی خوئیانیان له بن هه لکیشا.
- (۶) سهرکومار: سهرۆکی هۆز. واته: به هوی مهرگی تووه ناو دهواره کان تهعزیه یه و سهرۆک هۆزه کان خهفته تبارن و فهقیکان په شیون و حوجره کانیان دهنگی خوئندنی لئوه نایهت.

ھىچ ديار نيهن كهست جهوير بۆ
 مشيو گهرميان خاكش دلگير بۆ^(۱)
 ھەر سالى چەند وەخت سەر ھەرد لە يىلاخ
 وە بۆى ھام دەمىت دەماخ مەكەرد چاخ^(۲)
 دلەى گەرميان نەو چەند وەختەدا
 مەسۆچيا وە جۆش دوورى سەختەدا^(۳)
 ئاخىر گەرميان سارپىش كەرد زامت
 بى وە ھام دەمت تا رۆى قىامت^(۴)
 دەرد گەرميان وە ئىيلاخ ياوا
 گەرميان وە حال ئىيلاخ دل تاوا^(۵)
 مەرگ بى وادەت عەجەب رەنگى رەشت
 شين وست ئەو دنيا، شادى ئەو بەھەشت^(۶)
 دنيا شىنشەن نىيەنى تىش دا
 بەھەشت شادىشەن مەگىلى پىش دا^(۷)

- (۱) مشيو: ئەشى. واتە: لەوە ناچى كەست لە بىر بى و نيازت ھەب سەر كەوى بۆ كوستان، وا ديارە ئەمسال گەرميان خاكى دلگيرە بۆ بە وا بە جىي ناھىلىت.
- (۲) چاخ: قەلەو. مەعناى ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەو دەئ.
- (۳) نەو: لەو. مەسۆچيا: ئەسووتا. واتە: سەر ھەردى كوستانە كان ھەر سالى چەند مانگىك دەماخى خۆيان بە ھاوپرئەتى تۆ قەلەو ئەكردەو، وە لەو چەند مانگەدا لە تاو جۆشى سەختى دوورى تۆ ئاگرى تى بەر ئەبوو، وە ئەسووتا.
- (۴) قىام: زىندوو بوونەو. مەعناى ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى پاشەو بەو.
- (۵) تاوا: توایەو. واتە: ئاخىرى گەرميان زامى دوورىنى سارپىژ كرددو گرتىتە لای خۆى تا رۆزى قىامت، كوستانىش تووشى دەردەكەى جارانتى گەرميان بوو، وە ئەوئەندەى بەزەيى بە كوستانا ھاتەو دلئى توایەو بۆى.
- (۶) وست: خست. مەعناى ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەو دەئ.
- (۷) نىيەنى: نىت. مەگىلى: ئەگەر پىت. واتە: مەرگى ناوختت رەنگىكى سەيرى رشت،

نازاران پسر داخ تۆت شریف بهرد
 حوران وه پهر داخ تۆت شریف بهرد^(۱)
 هه رینه رۆ رۆم کهر رۆم نه بریاوه
 ئای رۆم بریاوه، رۆم نه بریاوه^(۲)
 تاکه ی چهنی شین رۆ وه سه ر بهروون
 با وه سۆز دل دۆعای کهر وون^(۳)
 ئه ر ئیمه مه حرووم دینت بیم یه کسه ر
 تۆ شاد بی وه دین خوداو په یغه مبه ر^(۴)

[۲]

لوقمه کەس ماساوه (۵)

لوقمه کەس ماساوه قوول ده ریا ی مه یل
 لوخت سای کۆله ی سارای ده رد له یل^(۶)

شینى خسته دنیاو بهه شتى پر کرد له خوشى. ئیستا دنیا شین و زاری به تى چونکه تۆی
 تیا نیت، بهه شتیش شادی به تى چونکه تۆی پیا نه گهر نیت.
 (۱) واته: جوانان دلپان پره له داخ و خه فته، حۆری به کانیش خۆیان رازاندووه ته وه،
 چونکه تۆ ئهم دنیا ت به جی هیشت و چوری بۆ بهه شت.
 (۲) رۆ «ی یه کهم و سیهه م»: رۆ رۆ. رۆ «ی دوهم»: رۆژ. واته: ئه وه نده رۆ رۆم کرد رۆژم
 دوایی هات، که چی رۆ رۆم هه ر نه بریا وه.
 (۳) کهروون: بکه م. واته: تاکه ی رۆژم به شین کردنه وه به رمه سه ر، با به سۆزی دل وه
 دو عایه ک بکه م. دو عاکه له شیعی ر پاشه وه دا دیت.
 (۴) بیم: بووین. واته: هه رچه ند ئیمه تیکرا له دینت بی به ش بووین، قه یدی نیه، خوا
 بکا تۆ شاد ببی به خزمه ت گه یشتنی یغه مبه ر ﷺ.

[۲]

(۵) مهولهوی ئهم پارچه هه لبه سته ی له وه لامي «یونس» ناوئکی ئاشنایا وتروه.
 (۶) ماساوه: ماسی. لوخت: رووت و قووت. کۆله: کوله که. مهعنا ی ئهم شیعه ره به سراوه
 به شیعی ر پاشه وه یه وه.

یاوا پیّم نامەى وەش تەحریرە کەت
 ئینشای دەروون سۆز پەر تەئسیرە کەت^(۱)
 حاسلش نەبۆ فەررامۆشیمان
 وادەى بەزم گەرم بادە نۆشیمان^(۲)
 چەنى هام فەردگەرد جیایی شیەن
 من و تۆجە بەین من و تۆنیەن^(۳)
 ساقى جام وە دەم ئەى یەك مەپزۆ
 نەشئەى مەى نە دل ئەو یەك مەخیزۆ^(۴)
 بەل ئەى تەن ئەى گیان تۆنى کەرى عەزم
 مەى نۆشى و، جەستەى من زەمین بەزم^(۵)

(۱) واتە: ئەى پارووی دەمی ماسی ناو دەلیای قوولی خۆشەویستی، وە ئەى بە رووت و قووت دا کەوتوو لە سیبەری دار کۆولە کەى چەشتنى دەردو مەینتەتى لەیل دا. مەولەوی لە شیعری یە کەم دا ئیشارەتى بۆ حیکایەتە کەى حەزرتى «یونس» کرد کە قەومە کەى فری بان دایە ناو دەلیاو ماسی قووتى داو پاشان هەلى هینایە وەو فری دایە گوئى ناو، ئەویش بە رووتى لە سیبەزى دار کۆولە کە یە کالی راکشا.

(۲) حاسل: پوختە. واتە: پوختەى نامە کەت ئەو وەبوو لە کاتى ئاھەنگى گەرمى مەى خواردنه وەدا لە بیرت نەچین. مەولەوی لە شیعەرە کانی لە مەو پاش دا وەرامى قسە کانی ئەو ئەداتە وە.

(۳) شیەن: نەماوە. واتە: لە گەل ھاوپی یە کى وە کو تۆ دا تۆزى جیایی نەماوە، وە لە تیانى من و تۆدا من - من و تو - تۆ نیە.

(۴) مەپزۆ: دانە کا. مەخیزۆ: هەل ئەستى. واتە: من و تۆ ئەو نەندە یە کین، مەى گپ مەى ئە کاتە دەمی یە کیکمان، ئەوى ترمان نەشەى خواردنه وەى لە دلئى بەرز ئەبیتە وە.

(۵) واتە: گیانە کەم بەلکو تۆى لە لەشى منا نیازی مەى خواردنه وە ئە کەیت، وە لاشەى من جینگای ئاھەنگى خواردنه وە یە.

چون كهوت ئه و دهورهی پیا لهی بی گهرد
نه رووی ئه ی زه مین نه قش ئه ی چه ند فهدرد: (۱)

به زه من، یاران مه ست، باده ی باقی یه ن
مه عدووم نه رزه كه ی به زم ساقی یه ن (۲)

یا با لای ساقی وه ی لادا خه می
یا جام جه و باقی به ی زه مین نمی (۳)

[۳]

له سه دای نه بات (۴)

له سه دای «نه بات» له چریکه ی «فه رج»
له سه ر مه لاو شیخ نه ماوه هه رج (۵)

(۱) واته: چونكه له گێرانی پیا لهی شه رابی بی گهرده وه نه خشی ئه م دوو شیعه ری
باشه وه كه وته سه ر زه وی كه جه سته ی منه.

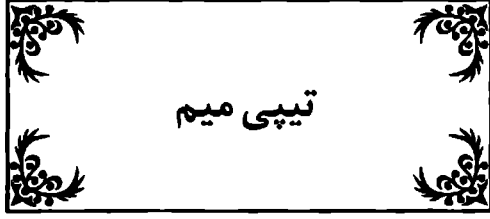
(۲) مه عنای ئه م شیعه به سه راوه به شیعه ری باشه وه.

(۳) خه می: لار بوونه وه یه ك. واته: ئاهه نگی خوار د نه وه یه... یاران سه رخۆشی شه رابی
خۆشه و سستی هه رگیز نه بپاره ن، مه وله ریش مه دیدانی به زمی مه ی گێره... سا تو خوا كا كه ی
مه ی گێر لایه ك به م لادا بكه ره وه و په ردا خێكمان بده ری... تۆیش ئه ی په ردا خی مه ی له و
باشما وه یه ی بنه كه ت دلۆپێ برێژه به سه ر زه وی یه كه دا كه جه سته ی مه عدوومی یه.

[۳]

(۴) مه وله وی روژنکیان له هه له بجه به لای زه ماوه ندیكا تی ئه په ری، سه یر نه كا ژنیکی
ده نگی خۆش «نه بات» ناو گۆرانی بو ژنانی هه له په رکی كهر ئه لی، له ولا شه وه پیا و ئکی ده نگی
خۆشی «فه رج» ناو گۆرانی بو پیاوان ئه لی... لایان ئه وه ستی و ده س ئه كا به سه یر
کردنیان، وه بو پاسا ودانی ئه و سه یر کردنه ی نامه حه رم ئه م شیعه ئه لی:

(۵) واته: له خۆشی ده نگی «نه بات» و چریکه ی «فه رج» دا مه لاو شیخ هه موو شییت
بوون، وه هه رچی بکه ن گله یی یان لی نا کرێ، چونكه شییت ته کلیفی له سه ر نه.

تیپی میم

[۱]

من پیسهم زانا^(۱)

من پیسهم زانا تو پر مه یله نی
 دهروون جه باده ی موبهت که یله نی^(۲)
 دووی کووره ی دووریت مشو وه توون دا
 بهردت دان وه پای وه فای مه جنون دا^(۳)
 ئیسه دیده کهم ئید دیاری یه
 ئه ر چیویت کهم بو وه فاداری یه^(۴)
 ئامو شو ی وه گهرم یاران گیانی
 وه بار خاتر نازک مزانی^(۵)
 بو ی بی وه فاییت چون بو ی وه ر زاخان
 مدو نه ده ماخ به ختان قولاخان^(۶)
 شهرت بو تا وه ی دهر دله ی ته نگه وه
 سهر بنیه وه وه سای سیا سه نگه وه^(۷)

[۱]

- (۱) مهولهوی لهم قه سیده یه دا گله یی له بی وه فایی دوستیکی نه کا.
 (۲) پیسهم زانا: وامزانی. واته: من وام زانی تو زور به وه فای، وه دهروونت پره له باده ی خو شه وستی.
 (۳) مشو: نه چی. واته: وامزانی له تاو دوری دوستان دووکه لی کووره ی شهوقو سوزت تووناو توون رویشتووه، وه شهونده به وه فای بهردت داوه به قاچی وه فای مه جنون دا، وه وه فای نه وه له چاره ی تو دا هیچ نه.
 (۴) چیویت: شتیکت. واته: ئیستا دهرکه وتووه نه گهر شتیکت کهم بی هه ر وه فایه، وه هیچ وه فات نه.
 (۵) واته: هاتوچو کردنی گهرمی دوستان به باری سهر دلی ناسکت نه زانی.
 (۶) قولاخ: به ره لالا. واته: بو نی بی وه فاییت وه که بو نی زهردوماکان نه دا به لووتی نه وه دوستانه دا که به ختیان وئل بووه.
 (۷) مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

ھەنى پېشانی رەنگ وە خەزان دەر
 پای ئاسانەكەت نەگىرۆ نە زەر^(۱)
 دىدەى كۆر ھىجر بالای بى خەوشت
 نەوینۆ سورمەى گەردەكەى كەوشت^(۲)
 جە شنۆى نالەى شەو سۆز زارى
 سەگ ئاسانەت نە بۆش بىداری^(۳)
 چەم نەم نەدۆ تۆز حەریم چون جاران
 ھەرزان كەرۆ باد دەوا پەى یاران^(۴)
 جە ساي دووی دەروون سەودایى بى شۆ
 نەپەنجۆ سەفحەى لای سەوزەى وەش بۆ^(۵)
 دايم ھەوای پار پەر بەینەتت بۆ
 نەوینی كەسى جای مەینەتت بۆ^(۶)

- (۱) پېشانی: ناوچار. زەر: زېر، ئالتون. واتە: شەرت بى تا بەم دەردەى دلەى خەفەتبارمەو نەچمە ژىر خاك، ناوچارى لە خەفەتا زەرد بووم كە وای لى ھاتووہ رەنگى زەرد ئەبەخشى بە گەلای پايزان، جارىكى تر بەردەرگاكت نەگرىتە زېر. مەبەسى لەوہبە سەر نەئىتە سەر خاكى بەردەرگايان.
- (۲) واتە: مەرج بى تا ئەمرم جارىكى تر چاوم كە لە دوورى بالای بى عەببى تۆ دا كۆتر بوو، خۆلى ژىر كەوشەكەت لە جياتى كلە بە خۆبەوہ نەبىنى.
- (۳) واتە: وە ئەبى سەگى بەردەرگات لە نالەى شەوئوخوونى من خەبەرى نەبىتەوہ، مەبەسى ئەوہبە ئەبى لە تاو دوورى نەئالنىنى.
- (۴) حەریم: حەوش. باد: با. واتە: وە ئەبى چاوم فرمىسك نەپىژى و تۆزى حەوشەكەت ئاورپىشەن نەكا، بۆ ئەوہى دەرمان ھەرزانكا بۆ ياران و ئەو تۆزە بىنى بە روومانا.
- (۵) نەپەنجۆ: نەپەنجى، ئازارى پى نەگا. واتە: وە ئەبى لە سىبەرى دووكەلى دەروونى نەخۆشى لە ئەندازە دەرچووما تەختى رووى لای زولفى بۆن خۆشت ئەزىت نەبىن. مەبەسى ئەوہبە لە بەر دەردى دوورى ھەناسە ھەل ناكىشى لە رووبا.
- (۶) واتە: با تۆيش ھەمىشە ئارەزووى دىتنى دۆستى بە وەفات بى وكەس شك نەبەى سكالای دەردو مەینەتى خۆتى لا بەكەى.

بلیسه ت به رزان بگیرو پهریم
 هر بواجی ناخ پهی داخداری ویم^(۱)
 من ویل ویل گیلوو هرده و هرده وه
 هرده دهرد بو بدوم وه دهم دهرده وه^(۲)
 تا ریزو وه خاک دل چون پر داخان
 چهند داخ شین وه خاک، ئیدیش بان داخان^(۳)

[۲]

ماتسه و وه هار^(۴)

ماتسه می و وه هار؟ بی شوقی و نه و گول؟
 مه لولی و گولزار؟ بی زوقی و بولبول؟^(۵)
 سوب بوی وهش نه سیم چون هرده جاران
 نمه دونه کاخ دهر وون یاران^(۶)

(۱) بواجی: بلی. واته: وه با بلیسه ی گهرمی دلت لووتکه و به رزایی به کان بگری له تاو دووریم، وه هر ناخ هه ل بکیشی بوم.

(۲) بدوم: بم دا. مه عنای هم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۳) ریزو: داوهری. شین: روشتن. واته: منیش به وتلی به هرده کانا بگهریم و دهرد بم دا به دهم دهردی تره وه تا دلم وه ک دلی دوسته دل پر له داخه کان بوهرته خاک، قهیدی نیه هه زاران داخ براوته ته گل، با داخه کانی دلی منیش بچنه سهر نه و داخاته.

[۲]

(۴) مهولهوی هم قه سیده یه له لاواندنه وهی هم منه خانی کچی قادر به گی که یخه سره و به گی جافا وتوه که خیزانی بارام به گی جاف بووه، وه له سالی ۱۲۹۰ی هیجری دامردوه.

(۵) واته: نه مانه مونساه به تیان به یه که وه نیه، نازانم چون یه کیان گرتوه؟

(۶) واته: بونی خووشی نه سیم ئیستا وه ک جاران به به یانیانا نادا له کوشکی دهر وونی یاران.

داخۆ نەي سەرۋەخت فەزاي ۋەھاردا
 كام تەم نە سەر ھەرد قەزا دياردا^(۱)
 سەدای «ھای دىيای خەمان» ھەرزانەن
 سەلای واوھیلای بادام تەرزانەن^(۲)
 مەرگولشەن حوسن شای گول ئەندامان
 جە ۋەیشوومەي مەرگ خەزانش نامان^(۳)
 ئەو بالای ئالای تەرز سەھي سەرۋ
 پىئوھ ھیلانەي دلان چون تەزەرۋ^(۴)
 كىنيا ۋ خەمياۋە ۋە دەم رىشەۋە
 تەزەرۋ ئاسا نىشت ۋە ساي وىشەۋە^(۵)

(۱) داخۆ: ئاخۆ. واتە: ئاخۆ لەم دەمى بەھارە فراوانەدا كام تەم ديارىي داۋە بە سەر ھەردى قەزاۋ قەدەرەۋە.

(۲) دىيا: پارچە. واتە: ھاۋارى «ھەي پارچەي خەفەت» بە زۆرى ئەيىسرىۋ دەنگى شىن ۋ زارى كردنى يارەكان كە بالايان بەرزە ۋەك لقي بادەم، دىيای پىر كىردوۋە. مەبەسى ئەۋەيە بە ھۆي مردنى ئەمنە خانەۋە ئەبى دۆستان بەرگى غازىبەتى لەبەر كەن، لەبەر ئەۋە فروشيار جلى رەشيان بەزۆرى ھىناۋە بۆ فروشتىن.

(۳) مەر: تەمز. گولشەن: باخچە. ۋەيشوومەن: باي سارد. واتە: تەمز ئەمە ھەموۋەي ئەۋەيە باخچەي جوانى يار كە شاي نازارە لەش ۋەك گولەكانە، بە ھۆي باي ساردى مەرگەۋە پايزى ھاتوۋەگە لاكانى ۋەرىۋە.

(۴) سەھي سەرۋ: دار سەرۋى سىيەر. تەزەرۋ: كۆترەبارىكە. مەعنای ئەم شىعەرە شىعرى دوايى پىنكەۋە دى.

(۵) كىنيا: ھەلكتىرا. خەمياۋە: چەمىيەۋە. واتە: بالاي رەنگاۋرەنگى كە ۋەك دار سەرۋى سىيەر ھەلچوۋەۋە دلى دۆستان ۋەك كۆترەبارىكە ھىلانەيان پىئوھ كىردوۋە، بە دەم دەردەۋە ھەلكتىراۋ كەوت ۋەك بالندەي تەزەرۋ «كۆترەبارىكە» لە سىيەرەكەي خۆيا نىشتەۋە. مەشھورە ئەم بالندەيە لە سەر دارەۋە سەيرى سىيەرى خۆي ئەكاۋ رىك دىتە سەرى ئەنىشتەۋە.

تای بەرەزای شەنگ عەنەبەر بۆی شەو رەنگ
 پەخش بی نە رووی تاش ئەلحەد سەرای سەنگ^(۱)
 ئەو کۆی نەزاکەت وە ناز پەرورەدە
 لەتافەت جە بەرگ حەریر رەم کەردە^(۲)
 نە تۆی جامەى خاك حالاتش چۆن بۆ
 دەك چەرخە بەختت ھەر نیل گوون بۆ^(۳)
 بآل چەم ھوردا نەرگس نەى دەمدا
 چ خیر بی تۆ چەم نیای وە ھەمدا^(۴)
 چیش بی خیل خانەى ویت جە یاد بەردى
 رووی تەلمیت ئەو خیل حۆرى یان کەردى^(۵)
 راسەن ھەمرازی حۆرى یان وە شەن
 پەى عەشرەت دووریت دەردى سەرکەشەن^(۶)

(۱) بەرەزا: گیایە کە بە لاپالی بەردو تاشەو ئەپروئ. شەنگ: جوان. واتە: تالی زولفی جوان و رەشو بۆن خۆشى وەك بەرەزای سەر بەرزان بە سەر تاشە بەردى ئەلحەدى قەبرە کە یا بلار بوو وە.

(۲) کۆ: کۆگا. رەم کەردە: ھەلاتوو. مەعناى ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری پاشەوہ یەوہ.

(۳) تۆ: ناو. نیل گوون: نیل رەنگ، مەبەسى لیلە. واتە: ئاخۆم ئەو خانمە کە کۆگای ناسکی بوو، وە بە ناز پەرورەدە کرابوو، وە ناسکی یە کەى لە رادە یە کابوو لە پەرەى ئاوریشم تەرتیزی ئە کرد، ئاخۆم ئیستا حالى لە ناو کراسى خاكو خۆلا چۆن بى. دەك چەرخى فەلەك خوا ھەمیشە بەختت تارىك كا وا ئەم پەنەت دا.

(۴) نیای: نات. واتە: لەم دەمى بە ھارەدا کە تیرگس بالى چاوى خۆى داو پشکووت، تۆ چ خیرت بوو وا چاوت نا بە یە کدا؟.

(۵) واتە: چى بوو وا جینگای خیلە کەى خۆتت لە بىر بردەوہ و رووی بارگەت بەرەو خیلئى حۆرى یە کان وەرچەر خاندو روشتى بۆ بە ھەشت؟.

(۶) واتە: بەلئى، راستە ھاوپرئ یە تى حۆرى یە کان خۆشە، بە لام دووریشت دەردئىكى سەختە بۆ عەشرەت و کەس و کارت.

بارى تۆۋ سەفاۋ سەيران و گول گەشت
ھەمسايەى خۆرى و سەردەشت بەھەشت^(۱)
عەشرەت وە پىچش وە زامەتەو
وہو زام تا قام قىامەتەو^(۲)

[۳]

مايەس ئىش و ئىش^(۳)

مايەى ئىش و ئىش گشت زامان سەخت
بازووى تەواناى بەرگەشتەگى بەخت^(۴)
راسەن خۆفەلەك چەواشەى چەپ گەرد
پەى دوورى بالات شانا مۆرەى نەرد
بەلام گىيانەكەم حەيفەن پەرى تۆ
بى شەرتىت بەى تەور نە عام مەشهور بۆ
من بىم خىرىدار كالاى بالاكەت
من بىم وە سەرگەرد گەرد پالاکەت^(۵)

(۱) بارى: ئىتر. واتە: ئىتر تۆبۇ خۆت رائەبۇرئىرى و گەشت و سەيران ئەكەى و ھاومالى
خۆرى يەكانى لە تەختانى بەھەشتا.
(۲) پىچش: خۆپىچ دان لە تاۋ ئازار. واتە: كەس و كارەكەبىشت بە دەم ئىش و ئازارەو ھەر
خۆيان پىچ ئەدەن، وە تا رۆزى قىامەت بە دەم ئەو دەردەو ئەنالىنن.

[۳]

(۳) لەم قەسىدەدا مەولەوى گلەبى لە بى وە فابى دۆستىكى دور كەوتوۋە ئەكا. ئەم
قەسىدەيە ھەرچەند لە ديوانەكانا بە ناوى مەولەوى يەو نووسراو، بەلام شىۋە
ناوەرۆكەكەى لە ھى «بولبول» ئەچن كە قەسىدەيەكى تىرىشمان بلاۋ كەردەو گلەبى تىا
كەردبو لە مەولەوى چونكە كچى خۆى نەدابوۋە.
(۴) بازوۋ: قۆل. بەرگەشتەگى: وەرگەرەنەو. واتە: ئەى دۆستى كە بوۋى بە بنچىنەو ھۆى
ھەمو ئىش و برىنىكى نابار بۆ من، وە بوۋى بە قۆلى بە ھىزو بە ختم ئەگىرەتەو.
(۵) بىم: بووم. خىرىدار: كرىار.

باعيس گهرمی بازارت من بیم
 جهلای ئاینه‌ی روخسارت من بیم
 من سکهم وه نام مه‌جوبیت لی‌دا
 من ره‌واجم دا وه شارو دی‌دا
 ئاخړ په‌ی ئه‌غیار جه من ویره‌دی
 ئای بی به‌لابی، ئانه چیش که‌ردی؟^(۱)
 مسپارووت وه سوژ هه‌ناسان سهرد
 وه جو‌ش و خر‌وش دل‌هی پر جه ده‌رد^(۲)
 ته‌پ و دووی دووکه‌ل هه‌ناسه‌ت به‌رز بو
 ناله‌ت چون ناله‌م جه هه‌زار ته‌رز بو
 هه‌ر شه‌و سه‌یل هه‌رس وه رووی روخساردا
 تو‌ف تو‌فانش بو وه هه‌ر دیاردا^(۳)
 خه‌ده‌نگ چل چه‌نگ شو‌ت وه جگه‌ردا
 په‌نجه‌ی به‌دبه‌ختیت بده‌ی وه سهردا^(۴)
 تا به‌ل نه‌و سهرده‌م به‌یو وه یادت
 ره‌نج بی سامان به‌رده‌ی فره‌ادت^(۵)

(۱) ئه‌غیار: بیگانه. ویره‌دی: ده‌ست هه‌ل‌گرت.

(۲) مسپارووت: ئه‌ت سپی‌رم.

(۳) واته: یاخوا هه‌موو شه‌وی لاقاوی فرمی‌سک به‌سهر ده‌م و چاوتا لاقا و بکاو به‌هه‌موو لایه‌کا بلاو بیته‌وه.

(۴) چل چه‌نگ: ئه‌و تیره‌ی که‌چل په‌ره‌ی پیوه‌یه بو ئه‌وه‌ی له‌شی بریندار به‌ته‌واوی داپزینی. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به‌شیعری پاشه‌وه.

(۵) به‌یو: بیت. به‌رده: براو. واته: یاخوا تیری چل سهر بچی به‌چگه‌رتاو له‌به‌دبه‌ختی یا بده‌ی به‌سهری خو‌تا، به‌لکو له‌وه‌خته‌دا ره‌نجی بی که‌لک و براوی منت بیته‌وه یادکه‌وه‌ک

[۴]

مەرگت دېۋەلوول^(۱)

مەرگت دېۋەلوول خەمان دېۋان
بونياد خەرمان عىرفان شىۋان^(۲)
جە دىدەو دەماخ، جە گۆش و گەردەن
دووريت نەمەز كام زامدار تەر كەردەن^(۳)
دىدە پەي روخسار خورشيد واره كەت
يا دەماخ پەي بۆي عەنەبەر بارە كەت^(۴)
گۆش پەي شىنۆي راز رىزەي شەكەر رىز
يا گەردەن پەي بەندە حەلقەي زولف دىز^(۵)

فەرھاد بە بى سوود رەنجم بۆ داى. مەبەسى لەو ەبە كە دەردە دار حالى دەردە دار ئەزانى،
وہ تا ئەۋىش گرفتار نەبى لە حالى ئەم نازانى.

[۴]

(۱) مەولەۋى ئەم قەسىدەشى لە لاۋاندنەۋەي عەنەبەر خاتۋونى خىزانىا وتوۋە.
(۲) دېۋەلوول: گىژە لۆۋكە. دېۋان: ئالۇزاندىۋە. بونياد: بىرەت. شىۋان: تىك داۋە. واتە:
مردنى تۆگىژە لۆۋكەي خەم و مەينەتى لە دلم ئالۇزاندىۋە، بىنچىنەي ھەستى تىك داۋە.
(۳) دەماخ: لووت. نەمەز: نازانم. واتە: نازانم دووريت لەم چوار ئەندامەي لەشما، چاوم و
لووتم و گۆپم و گەردنم، كاميانى زۆرتەر بىرىندار كىردوۋە. مەبەسى ئەۋەبە بە ھۆي مەرگى
عەنەبەر خاتۋونەۋە ئەم چوار ئەندامەي ئەۋەندە بىرىندار بوون نازانى كاميان لە ۋى تىريان
بىرىندارترە.

(۴) خورشيدوار: رەنگ ۋەك رۆژ. مەعنای ئەم شىعەرە و شىعەرى پاشەۋەي پىكەۋە دى.
(۵) شىنۆ: بىستەن. رىزە: ورد. دىز: رەش. واتە: چاوم بۆيە بىرىندارە چونكە بىنىنى روى
ۋەك رۆژتى لى براۋە، ۋە لووتم لە بەر ئەۋەكە بۆنى ۋەك عەنەبەر خۇشتى پيا ناچىتەۋە، ۋە
گۆپم چونكە قەسى شىرىنت نايىسىتەۋەكە وردە شەكرى لى ئەۋەرى، ملىشم بە ھۆي
ئەۋەۋە تا جارىكى تر زەنجىرى زولفى رەشتى لى نائالى.

خیل خانە ی مهینهت یه‌ند ئاماو شیەن
 وه سه‌فحه‌ی دل‌دا سوّهان ساو بیەن^(۱)
 هیچ به‌ند نەبو پای به‌لاش پیوه
 وەر نه هە ی شاباز شوخ شەم شیوه
 جە کو مه‌عدوومی ئەو تاقت دارۆ
 ساتی وه بی دین بالات بو یارۆ^(۲)
 قەزا وه سەد تەرز به‌لا باریشه‌ن
 دل هەم هەر دەمی تەرز ی زاریشه‌ن^(۳)
 چیش بی، هام‌ده‌ردان دەر وون جە خەم کە یل؟
 ئەو بالاو چیه‌ره‌و خال و زولف له‌یل^(۴)
 تۆمە ی سەر و گول و نەوشه‌و سونبول
 شاناش باخه‌وان ئەجەل وه تۆی گل^(۵)
 تا دیسان ئەر قەیس وه مودارا بو
 نە کام وه هارا چەمەن ئارا بو^(۶)

(۱) سوّهان: بره‌ن. ساو: ساف. مه‌عنا ی ئەم شیعره‌و دوو شیعر ی پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.
 (۲) دارۆ: هەیه‌تی. بو یارۆ: بریتە سەر. واتە: منیش بۆ به‌هیشتا ماوم چونکە کاروانی مه‌ینهت
 ئەوه‌نده‌ هات و چۆی کردووه‌ به‌ سەر تەختی دل‌ما، وه‌ک چه‌قۆی ساف بووی له‌ هەسان
 چووه‌وه‌ی لی هاتووه‌و پیی به‌لا راگیر نابێ پی‌یه‌وه، ئەگینا ئە ی شابازی شوخی وه‌ک شه‌مع
 پرشنگدار، من کە ی توانای ئەوه‌م هەیه‌ سه‌عاتیک به‌رمه‌ سەر بێ دیتتی بالای تۆ؟
 (۳) واتە: قەزاو قەدەر به‌ سەد جوړ به‌لا ئەبارتتی به‌ سەرما، وه‌ دل‌م هەر تاوی به‌ جوړی
 ئەکروزی تیتته‌وه.

(۴) نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم شیعره‌ پر سیاره‌و نیوه‌ی دووه‌می له‌ گەل دوو شیعر ی پاشه‌وه‌ی
 دا وه‌رامی پر سیاره‌کەن، وه‌ مه‌عنا ی هەر سیانیان پیکه‌وه‌ دئ.

(۵) تۆمە: توو. سونبول: رتخانه. شاناش: وه‌شاندن.

(۶) قەیس: مه‌جنوونی له‌یلا. ئارا: راز تهره‌وه. واتە: هاو‌ده‌رده‌ دل‌ پر له‌ داخه‌کان چی

[۵]

من خەریک ئیش

من خەریک ئیش زام جیایی
 نیشتهی گوشه‌ی تار مزگی تهنیایی^(۱)
 گا مەشغوول زام، گا خەریک دەرد
 گارەفیق خەم، گا هەناسە سەرد
 گا سەر مەکەرۆ هون نە چەمە ی چەم
 گاگا مەویەرۆ سیلاو نە دیدەم^(۲)
 گا زام ناسۆر هیجران مدۆ چل
 گا یاوۆ وە عەرش ئاھو نالە ی دل^(۳)
 گانیش دووری مدۆم ژار مار
 گاتیر فیراق مەکەرۆم لە تار^(۴)

رووی داوہ وا بەلاو مەینەت لە ئاسمانەوہ ئەبارئ و دل بە سەد جۆر دائە گری. وەرانی
 پرسیارە کە ی ئەمە یە ئەلی بالاو روخسارو خال و زولفی لە یل کە یە کە میان تووی داری
 سەر و دووہ میان تووی گول و سێھە میان تووی و نەوشە و چوارە میان تووی رنحانە یە،
 باخەوانی ئەجەل وەشانندی بە ناو خاکا، تا ئەگەر قەیسێ دلداری بتوانی خۆی بگری،
 بەلکو لە بەھاریکا دیسانەوہ پرۆتەوہ و چیمەنی رووی زەوی پراژننەوہ.

[۵]

(۱) نیشته: دانیشتوو. تار: تاریک. مزگی: مزگەوت. واتە: من دەسم گیراوە بە ئیش و ئازاری
 زامی جیایی یەوہ، وە لە سووچی تاریکی مزگەوتی تهنیایی دا دانیشتوو.
 (۲) سەر مەکەرۆ: سەرئەکا. چەمە: سەرچاوە. مەویەرۆ: ئەروا. سیلاو: لافاو.
 (۳) ناسۆر: ئەو زامە ی بووین بە تیراوی و چاک نەیتشەوہ. مەدۆ چل: چل قەدا: یاوۆ:
 ئەگات. (۴) مدۆم: ئەمداتی. لە تار: پارچە پارچە نیشته.

نه هاوزوانی دلداریم کهرۆ
 نه هاوقه تارێ دهس باریم دهروۆ^(۱)
 نه سه کیمپوهن کهرۆ دهوای دهدرد
 نه ته بیپوهن جه دل لادۆ دهدرد^(۲)
 سائیسه ساقی جه مین جام جه
 وادهی ئاماته ن وه بان دیدهم^(۳)
 دهووی دهر وه جام بادهی پر جه مهیل
 بهل دهروون جه مهیل بالات ببۆ کهیل^(۴)
 جه ماسیوای تو فارغ بوۆ حالتم
 بهل نه دووم ئازار شووم خه یالم^(۵)
 یهک دل بوو چه نی عه شق دیدارت
 گیان کهروو فیدای دیدهی خومارت^(۶)

- (۱) دهس باری: دهس دانه بار. دهروۆ: بدا. واته: نه هاو زوانیتکم ههیه دلّم بداتهوه، وه نه هاوکاروانیتکم ههیه له تهنگانه دا دهستیک بداته باره کهم.
- (۲) کهروۆ: بکا. لادۆ: لابدا.
- (۳) ئاما: هاتن. واته: ئیستا کاکهی مهی گپ که ناوچاوت وهك ناوتنه کهی جه مشید هه موو شتیکی تیا دهرئه کهوئ، وادهی هاتته، فهرموو به سه رچاوم بیی.
- (۴) واته: سوورئ ببخۆ به سه رمانا به جامی شه رابئ پر له خوۆشه ویستی ته وه به لکو دهروونم پر بیئ له ئاره زووی بالات.
- (۵) فارغ: خالی. واته: وه به لکو بهو جامی شه رابه وا سه رخوۆش بيم دلّم له تو به ولاره کهسی تیا نه بیئ و خه یالی خراب ئازارم نه دا.
- (۶) واته: وه یهک دل بيمه وه له گه ل عه شقی دیداری تو داو گیانم بکه م به قوربانی چاوی مه ست.

[۶]

موباره کت بۆ^(۱)

موباره کت بۆ بهزم نه و وه خهیر
توخوا تهنخوای من خاس خاس بکه ر سهیر^(۲)
سیر کهر ته ماشای نه و جهمین جامان
وه خوسوس ئازیز شای نه ونه مامان^(۳)
وهخت ئامو شۆی ئاما و لواشه ن
ته رزه کهی وه بهرز ده وره ی سه ماشه ن^(۴)
گرمه ی نقاره و لرفه ی شهروالان
خشپه ی پاموره و زرنکه ی خرخالان^(۵)
چریکه ی سپرنا و پریکه ی خه نده
په شیوی زولفان ریشه ی دل که نده^(۶)

[۶]

(۱) مهولهوی ئەم قەسیدە یە بۆ مەحمود جاف نووسیوە بە بۆنە ی شایێ و زە ماوە ندی
ژن هینانە وه وه که له حەسە ن بە گی حەسە ن بە گی جافم بیستوو ئەم زە ماوە نده بۆ یە که م
ژن هینانی مەحمود پاشا بووه که ئەمنه خانی کچی قادر بە گی رۆستە م بە گی وه له دبه گی
هیناوه، وه له و شایێ یە دا ئافره تیکێ گۆرانی بیژی خه لکی «که رهنده» که ناوی «تاوس» بووه
گۆرانی بۆ ژنان وتوو.

(۲) تهنخوا: له جیاتی. واته: ئەم شایێ یە تازە ت پیرۆز بی و بیی بە مایه ی پیرۆزی بۆت،
توخوا تۆ له جیاتی من باش سهیری هه لپه رکێ که ره کان بکه.

(۳) سیر: تیر. جام: ئاوینە. واته: تیر ته ماشای نه و نازارانه بکه که روویان وه که ئاوینە
رۆشنه، وه به تاییه تی سهیری رووی دۆست بکه که شای جوانه تازە هه لچوو هه کانه.

(۴) واته: چونکه له م شایێ یە دا وهختی هات و چۆیه تی، وه کاتی به زمی سوور خواردنی
سه ما کردنیه تی.

(۵) نقاره: ئاله تیکێ موسیقای میلی یه. لرفه: خشه. شهروال: ژیر کراس. پاموره:
مووروی پی، خشلیکه ئافره ت له پی ئه کا. خرخال: بازنه.

(۶) خه نده: پیکه نین. که نده: هه ل که ن.

ئیشاره‌ی وه ناز لهب خه‌نده‌ی وه نهرم
 نمانای خالان نه تۆی په‌رده‌ی شهرم^(۱)
 سهر چۆپی وه ناز قۆل هوردای ده‌سمال
 بریقه‌ی شیشه‌و له‌ره‌ی لیمۆی کال^(۲)
 ورشه‌ی ستاره‌ نه‌و زولف بووم زهر
 چون قه‌وس و قه‌زه‌ح گرتن ده‌ور وهر^(۳)
 جه‌و به‌زم شیرین منیش که‌ر وه یاد
 به‌زمتان جه‌م بو‌دایم وه دلشاد^(۴)
 من ویم زووم زانان تالهم په‌شیوه‌ن
 ره‌فیقم مه‌ینه‌ت، نه‌نیسم دیوه‌ن^(۵)
 خودا وه تۆش دان سه‌یر نه‌مامان
 وه من ره‌نگ زهردی و ناله‌ی بی سامان

(۱) نما‌نا: ده‌رکه‌وتن.

(۲) هوردا: هه‌ل‌ته‌کاندن. شیشه: موورووی مل.

(۳) ستاره: نه‌ستیره. بووم: جیگا. قه‌وس و قه‌زه‌خ: هه‌سوونه‌ی زپینه، «په‌لکه‌ی زپینه». وهر: خۆر. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌ دا ته‌شیه‌ی رووی جوانانی کردوو به‌ روژ، وه ژیر زولفیان به‌ زپیر، وه ورشه‌ی زولفی و بریقه‌ی گۆل و نه‌ستیره‌ی زپینه‌کان سهر زولف و زهردی ته‌نشتی گۆنایان به‌ هه‌سوونه‌ی زپینه‌که‌ له‌ باش باران ده‌رته‌که‌وئ، بارانه‌که‌ش دلۆپه‌ی ئاره‌قی ماندوو بوونی هه‌لپه‌پنیانه... واته: ورشه‌ی نه‌ستیره‌ی سهر زولفی یاران که‌ به‌ سهر لاجانگی زهردی وه‌ک زپیره‌وه‌یه، وه‌ک هه‌سوونه‌ی زپینه‌ی ده‌وری رووی وه‌ک روژ یانیانی گرتوو.

(۴) جه‌و: له‌و. که‌ر: بکه. جه‌م: «جمع»، کۆمه‌ل.

(۵) ویم: خۆم. تاله: «طالع»، به‌خت. نه‌نیس: هاوده‌نگ.

[۷]

مناره، سه‌دای سه‌لاش... (۱)

مناره، سه‌دای سه‌لاش سه‌د تهرزه‌ن
مزگی، جه شادی ده‌ماخش به‌رزه‌ن (۲)
مه‌ی نه خوم چون من نه خه‌م نه‌سیره‌ن
مه‌یخانه سه‌فاش خه‌یلئ د‌لگیره‌ن (۳)
لوولئی ته‌راویح وه‌ش وه‌ش مدو د‌ه‌نگ
بی‌ئ شاه‌نگه‌ن تار ته‌مووره‌ی شاه‌نگه‌ن (۴)
مه‌رحه‌بای لی‌باس تاعه‌ت پو‌شانه‌ن
ئه‌لوه‌دای کاس‌کاس باده‌ نو‌شانه‌ن (۵)

[۷]

(۱) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌به‌ی له‌ مانگیکی ره‌مه‌زانا وتووه.
(۲) واته: مناره‌ی مزگه‌وته‌کان سه‌د جور سه‌لاو بانگیان لئ به‌رز ته‌بیته‌وه،
مزگه‌وته‌کانیش له‌ خو‌شی دا ده‌ماخیان به‌رزه.
(۳) خوم: کوپه‌ی مه‌ی. واته: شه‌راییش به‌ هو‌ی ره‌مه‌زانه‌وه له‌ کوپه‌دا ماوه‌ته‌وه، وه‌ک
من که‌ گیر‌وده‌ی خه‌م بووم. مه‌یخانه‌یش خو‌شی تیا نیه‌ چونکه‌ که‌سی تی‌ ناچی‌ بو
خواردنه‌وه.
(۴) لووله: شمشال. ته‌راویح: نو‌ئژئکی تایه‌تی بیست و سئ رکاتی‌ به‌ ره‌مه‌زانا پاش
نو‌ئژی عیسا نه‌کریت، وه‌ له‌ ئیوانی هه‌ر دوو رکاتیکیا دو‌عایه‌کی تایه‌تی ئه‌خو‌ئیرئ.
شاه‌نگ «ی‌ یه‌که‌م»: خو‌شی. تار، ته‌مووره: دوو ئاله‌تی مؤسیقای میلین. شاه‌نگ «ی
دوو‌هه‌م»: شایلوغان. واته: شمشالی ته‌راویح خو‌ش خو‌ش ده‌نگی لی‌وه‌ دئ و تارو
ته‌مووره‌ی شاه‌نگ و رابواردن خو‌شی لی‌ براوه.
(۵) واته: کاتی مه‌رحه‌باو به‌خیر هاتنی ئه‌وانه‌به‌که‌ جل و به‌رگی تاعه‌ت نه‌پو‌شن، وه
ده‌می مالاوایی کردن له‌ پیاله‌ی مه‌ی بو مه‌ی خو‌ره‌کان. وشه‌ی «مه‌رحه‌با» و «ئه‌لوه‌دا»
ئیشاره‌تن بو ئه‌وه‌که‌ له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می مانگی ره‌مه‌زانا له‌ کاتی نو‌ئژی ته‌راویح ئه‌لئین:
«مرحبا... مرحبا آیا شهر رمضان». وه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می ئه‌لئین: «الوداع... الوداع آیا شهر
رمضان».

ساقی، ساسد جار وه نازت نازوو
هوردهر وه گول بانگ سهدای «وآمتازوا»^(۱)
تورپرت نه رووی خال جه بین سهراویز
پیالته چون جام «کهچ دارو مه پرتز»^(۲)
ستارهت نه شهو تورپره ی قه ترانی
هوهیداو په نهان شمس پیشانی^(۳)
هیلال نه پای شهو نه سیم بوی نافدا
بنمان نهو شهفهق باده که ی سافدا^(۴)
هه ی هیلال، هه ی عید، خیزو جه یاران
وه ره غم گروی په ره یزگارن^(۵)

(۱) نازوو: بنام. گول بانگ: ناوازی گهرم به جوش. «وآمتازوا»: به شیکه له نایه تی:
«وآمتازوا الیوم ایها المجرمون». که له روژی قیامه تا به تاوانباران نهوتری، وه مه عنای
نهو په ئه ی تاوانباران نه مرؤ ئیوه جوئی بینه وه و لاکه ون. واته: کاکه ی مه ی گپ یا خوا سهد
جار بنام بهو نازه تا که داوته پیتم، هاوارو بانگی «وآمتازوا الیوم...» هه لده تا نه وانه ی
روژوو یان گرتوه و نه وانه ی نه یان گرتوه له یه ک جوئی بینه وه. مه به سی ئه وه یه ره مه زان
دوایی بینه، چونکه به هانتی چه ژن دیاری نه دا کئی خوا به رست بووه و کئی تاوانبار. له
شيعره کانی پاشه وه دا چۆنیه تی دوایی هیتانی ره مه زان باس نه کا.
(۲) تورپره: «طړه»، زولف. سهراویز: سه به ره وه و خوار. که چ دارو مه پرتز: جومله یه کی
فارسی یه به مه عنای لاری بکه ره و مه ی پرتزه. واته: بۆ پیشان دانی مانگی شهوی چه ژن
زولفت به سهر رووی خاله که ی ناوچاوتتا دابده ره وه، وه چاوه گه وره کانت بینه سهر
شپوه ی ئاوردانه وه وه ک پیالته ی شه رایی که لار کرایتته وه به لام نه هیلرئ برپرتزی.
(۳) قه ترانی: رهش. پیشانی: ناوچاو. واته: قولابه زیونه کانی سهر زولفه ره شه کانت
دهرخه وه که نه ستیره ی تاریکه شه و با روژی روت دهرنه که وئ.
(۴) ناف: میسکی بۆن خوش. شهفهق: سوورایی قه راغی ئاسمان به ئیوارانا. واته: له
داونتی نهو شه وه دا که زولفه کاتته و، شنه ی بۆنی میسکی لی دئ، له سوورایی پیالته ی
شه رایی سافدا که چاوتته، مانگی یه که شه وه مان پیشان بده که برۆته.
(۵) خیزو: به رزیته وه. واته: با به کوپرایبی چاوی پارنزه که ران هاواری «ئای نه وه مانگ...
نه مشه و چه ژنه» به رز بیته وه له دۆستانه وه.

شادی دەر وه دل لای مهی خواراندا
خهفەت دەر وه جەرگ رۆزه داراندا^(۱)

[۸]

مه یلت ئاره زووی^(۲)

مه یلت ئاره زووی ئه غیار که رده بی
چیش خامه کهت نام مه عدووم به رده بی^(۳)
بی منەت جه مه یل ئامای نامه تم
مه منوون جه وه فای ره شحهی خامه تم^(۴)
په رساییت چۆنی؟ ویت غه له ت که رده ن
مه ر نه زانی دووریت چ دهرده ن^(۵)
گهرمی بلیسهی دهروون ده ماخ
دیوه لولول ئاخ دلهی پر جه داخ^(۶)

(۱) رۆزه: رۆژوو. واته: دلای مهی خواردن خویش که به به ره لاکردنی توانای خواردنه وه،
وه جهرگی رۆژوو وه وانه کان پرکه له خهفەت که نایانه وی هه رگیز ره مه زان دوایی بی.

[۸]

(۲) مه له وی ئه مه قه سیده یه ی له گه ل نامه یه کی بی نوخته دا له وه لامی نامه یه کی حه مه
پاشای جافدا نوسیه که له باره ی ئیشی که سیکه وه بی ناردبوو. مه وله وی له وه رامه که یا
به حه مه پاشا ئه لی تو نه ت وسته وه نامه بۆ بنووسی، به لام ئیشی ئه م پیاوه ناچار ی کردووی.
(۳) چیش: که چی. واته: خویش وسته ی تو ئاره زووی بیگانه ی کردبوو، که چی
قه له مه کهت ناوی هینابووم.

(۴) ره شحه: پرژه. واته: منه تی ئاره زووی هاتنی نامه ت هه ل ناگرم چونکه به هوی ئیشی
خه لکه وه بووه، به لام مه منوونی وه فای پرژی قه له مه که تم که ناومی نووسی.

(۵) واته: په رسایرت کردبوو که چۆنم، به لام تو خۆت به غه له تا بردوو، بۆچی نازانی
دووریت چۆن دهر دیکه تووشم هاتوو؟

(۶) دیوه لولول: گێژه لوه که: مه عنای ئه م شیعره وه شیعری پاشه وه ی ینکه وه دی.

ئەو بەرد نەم نە چەم دیدە ی پەر جە دەرد
 ئیئد مالا رووی حەرف خە یال بی گەرد^(۱)
 نە قە ترە ی ئەس رین مە ن دەن نە چەم دا
 نە نوختە نە حەرف ئینشای ماتەم دا^(۲)
 عەر زە شاھیدەن خاس بەدیە پیش دا
 حەرف نوختە دار نە مە ن دەن تیش دا^(۳)

[۹]

مامۆسای سەر ئیئل^(۴)

مامۆسای سەر ئیئل شیرین کە لامان
 تە شریف خە یرت باوەر وە لامان^(۵)

(۱) بەرد: بردی. مالا: مایۆه. واتە: گەرمی بلیسە ی ناو دە ماخم تە رایسی نە هیشتووہ لە چاوہ پەر دە ر دە کانما، وە گێژە لۆوکە ی ئاھوو ھە ناسە ھە لکیشانی دلە ی پەر داخم رووی ئەو حەرفانە ی مایۆه کە لە خە یالی ساف و بی گەردمان.
 (۲) ئەس رین: فرمیسک. مە ن دەن: ماوہ. وات: لە بەر ئەوہ نە دلۆپە یە ک فرمیسک لە چاو ما ماوہ، وە نە حەرفە کانی نامە کە م کە باسی خە فە تباریم ئە کا نوختە یان پیوہ ماوہ.
 (۳) عەر زە: نامە. بەدیە: بڕوانە. واتە: نامە کە م شایە تمە، باش سە یری بکە حەرفی نوختە داری تیانە ماوہ. لە ھە ندێ نوختە دا لە جیات ی «نە مە ن دەن» نووسراوہ «مە وینی» بە مە عنای نایینی. ئەو نامە یە کە مە و لە و ی لە م قە سیدە یا ئیشارە تی بۆ کردووہ بە زمانی فارسی نووسراوہ، وە چە ند دێر پکی عەرە بێشی تیابە. نوختە یە کیم لایە لە گە ل چە ند نامە یە ک ی تری نووسراوی مە و لە و ی دا.

[۹]

(۴) مە و لە و ی بە م قە سیدە یە یە ک ی لە دۆستە کانی بانگ کردووہ بڕوا بۆ لای بۆ رابواردن، وە باسی خۆشی شوئە کە ی خۆ ی بۆ کردووہ
 (۵) ئیئل: خێل. باوەر: بیئە.

نه شنۆی به دکار، نه بۆی به دوازه
وه حشی یان هم راز، تهیران دهم سازهن^(۱)
شه تاوان چون سهیل دیده مهن جاری
پیچ میدان چه نی زامان کاری^(۲)
تۆ نه سه رگوزه شت سزای دهر د لهیل
من نه حیکایهت ئازیز بی مهیل^(۳)
ساتی پهی ویمما بنیشمی وه شاد
به و رازانه وه خهم بدهین وه باد^(۴)
تافه لهک دیسان نهی راگوزه ردا
بوینمی چیشش هانه ژیر سه ردا^(۵)

(۱) به دواز: به دخواز. واته: نه شنۆی به دکار ههیه لهم شوینه دا که منی تیام، وه نه بۆنی به دخوای تیایه. هاوده نگ و هاوړیمان بالدارو گیانداره کتوی به کان.

(۲) واته: چه مه کان وهک ئاوی چاوم زۆرو ره وانن، وه به زامی کاریگه ری خوړانه وه پیچ نه خۆن. مهوله وی لهم قه سیده به دا خه یالکی وردی به کار هیتاوه، وه بریاری داوه هه رچی پیچ بخوا له بهر نه وهیه که ئازاری ههیه، وه چه مه کانیش بۆیه پیچ و لارن چونکه ئازاریان ههیه، نه بی نه م ئازاره خه یالی بهی چه مه کان به هۆی دور که وتنه وهی نه و جوانانه وه بی که له قه راغیا سهیرانیان کردوه.

(۳) مه عنای نه م شیعه وه دوو شیعی دیایی پیکه وه دی.

(۴) ویمما: خویمان. بنیشمی: دانیشین. راز: قسه.

(۵) وینمی: ببینین. چیش: چی. واته: تۆ سه رگوزه شتی دهر دو ئازاری لهیلی خوتم بۆ بگێر وه وه منیش باسی ئازیزی بی مهیلی خوتم بۆ نه کم، وه سه عاتی پیکه وه دائه نیشین به و قسانه خهم مان نه دهن به با، تا بزانین فه لهک لهم دنیا به دا چی تری له ژیر سه رایه بۆمان.

[۱۰]

مامۇستای شیرین^(۱)

مامۇستای شیرین، شوخ دیدە مەست
 جە مەکتەبخانەى مەدرەسەى «أَلَسْتُ»^(۲)
 دیدەش مەکتەبى قەدەر سزادا
 نیم نیگاش تالیم تفل قەزادا^(۳)
 سەرنووک موژەش مەکەردش تەقریر
 راستى پەى تیر تەدبیر تەقدیر^(۴)
 تۆ پەى تەعلیمش نە رای جەختەنى
 ئەلبەت یا سەرسەخت یا بەدبەختەنى^(۵)

[۱۰]

- (۱) مەولەوی بەم چەند شیعەرە قسە لەگەڵ مامۇستایەك ئەكا كە دەرسى بە شوخیک وتووە.
- (۲) مەکتەبخانە: قوتابخانە. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دواىی پیکەوہ دى.
- (۳) مەکتەبى: قوتابى. نیمنگا: لاچار. تالیم: «تعلیم»، فیرکردن.
- (۴) تەقریر: روون کردنەوہى دەرس. واتە: ئەى مامۇستای شیرین ئەم شوخە چاومەستەكە تۆ دەرسى پى ئەلبەت، چاوى لە قوتابخانەى روژى ئەزەلا سزای قوتابى یەكى ئەداكە قەدەرە، وە تیرى چاوى منالى قەدەرى فیر ئەکردكە چۆن تووشى خەلك بیئت، وە نووكى برژانگى دەرسى راست روشتن و لاندانى فیری تیرى قەدەر ئاراستەکردن ئەکرد.
- (۵) جەخت: زەنجدان. واتە: كەچى تۆ ئیستا خۆت ئەزبەت ئەدەى بۆ فیرکردنى، ئەلبەت یا سەرسەختى یا بەدبەختى، ئەگینا تۆ لەكوئى و دەرس وتەوہ بە یەكى لەوانە لەكوئى؟.

[۱۱]

مەجنونە كەي وئىل^(۱)

مەجنونە كەي وئىل شەيداي بالاي تۆ
سەلام كيانا وه خاك پاي تۆ^(۲)
وئىش جە تاو دەرد بار خەمان بەرد
جادەي مەينەت گرت، وئىل بىي ھەرد ئەو ھەرد^(۳)
دل ئەمىرشەن جە لات ئەسیرەن
چون تاوان كاران بەند زەنجیرەن^(۴)
ئامان سەد ئامان خاس نىگاش دارە
وہرنە ئاروڧتەن زوو مېبۆ پارە^(۵)

[۱۲]

مەنزىگەي دىدەم

مەنزىگەي دىدەم ئاوپاشى كەردەن
چەشمەنداز بەرز بىي تۆزوغەردەن^(۶)

[۱۱]

(۱) مەولەوى ئەم چەند شىعەرەي بۆ دۆستىكى ناردووه بۆ دەرپرېنى خۆشەويستى خۆي.
(۲) كيانا: ناردى. واتە: عاشقە مەجنونە كەت كە شەيدات بووہ بە دواي بالاتا وئىل بووہ،
سەلام ئەئيرى بۆ خاكي بەرى پىت.
(۳) واتە: خۆي لە تار دەردو ئازار نەيتوانى بىت، بارى خەمى ناوہتە سەرشانى و رىگەي
مەينەتى گرتوہتە بەروكەوتوہتە ھەردوہ ھەردەردەن.
(۴) واتە: دلەكەي كە فەرمان پەواپەتى، لاي تۆ وئىلەو ھەك تاوانباران زەنجير كراوہ.
(۵) ئاروڧتە: دارزاو. پارە: پارچە. واتە: دەخىلتم چاك ئاگات لىي بىي ئەگىنا داوہشاوہ زوو
دائەفەرەقى و پارچە پارچە ئەبىي.

[۱۲]

(۶) ئاوپاشى: ئاوپرېشېن. چەشمەنداز: «چشم انداز»، جىنگاي بەرزى چا و لىوہ خستەن.
مەعنای ھەردو شىعەرە كە پىنكەوہ دىي.

شیۆت با به یۆ ئەر مه یلش بارۆ
به لام بویره رۆ ئەر به د بویارۆ^(۱)

[۱۳]

من که دل دایم...^(۲)

من که دل دایم نه واوه یلمه ن
غهرق موتالای خال له یلمه ن^(۳)
چ بـاک تـانه ی تـه وه ن تـاومه ن
شهو ق موتالای رووی کتاومه ن؟!^(۴)

(۱) به یۆ: بیئت. بارۆ: بیئێ. بویارۆ: رابوئێ. واته: مه نزلگه ی چاوم ئاورپشین کردوه وو
جینگه به کی به رزه و بۆ ته ماشا لیوه کردن زۆر خوشه، هیچ تۆزی تیا نه. وئنه ی ناسکت
ئه گهر مه یلی هه یه بایته ناو چاوه کانم، وه ئه گهر شوئنه که ی لا خراب بوو، وه ناخۆشی
رابوارد رینگای ئه ده م پروا.

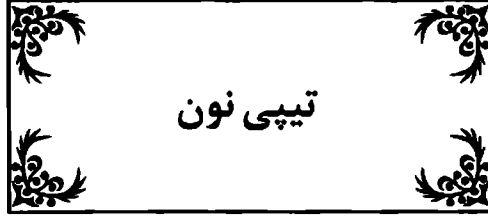
[۱۳]

(۲) مه ولهوی به م دوو شیعره به ربه ره کانتی دوو شیعره «مه لاقاسم» ناوئکی کردوه که
وتوو به تی:

هه رگا من پێکیای په یکانی له یل وام جه بی مه یلی له یل وه ته ن دوجه یل وام
چ باکی به دی به دکارانمه ن چ په روای تانه ی ئه غیارانمه ن
واته: ماده م من پێکراوی تیری له یل بم، وه له بهر بی مه یلی له یل وه ته نم کتوی دوجه یل
بی، ئیتر باکم چه له خرابی ئه و که سانه ی خرابه م ئه لێن، وه له کوئ ماوه ی موبالات کردنم
هه یه به تانه و ته شه ری بیگانه؟

(۳) واوه یل: هاوارو شین. مه عنای ئه م شیعره و شیعره ی دوایی پێکه وه دئ.

(۴) ته وه ن تاو: به رد توئنه ره وه. موتالای: «مطالعه»، چا و پیاگیران. واته: من که دل م هه میسه
له گریان و واوه یلادا بی، وه غه رقی موتالای خالی روخساری له یل بم، چ باکیکم هه یه له و
تانه و ته شه رانه ی که به رد ئه توئنه وه، وه له کوئ ماوه ی موتالای په ره ی کتیبم هه یه؟

تیپی نون

[۱]

نامه کت پهی چیش^(۱)

نامه کت پهی چیش؟ په ری دهوای دهر د
 یاوا خاس وانام موتاله عم کهرد^(۲)
 ئاخ، داخان نیشات جه بیخ کهنده ویم
 رای ته دبیر کهس پی نه مه ده ویم^(۳)
 سه ره تای زوخاو نه جه رگم سهردان
 بهیدی پیمه وه یاران، هام فهران^(۴)
 هاوار یانی های خالوم نه شنه فته ن
 جه نو کوسی تهر خاسته رم که فته ن^(۵)
 دیده کم ماچان بی وه فاییش کهرد
 شه رت و عه هد بهین وه رین جه یاد بهرد^(۶)

[۱]

(۱) مه لهوی ئه م قه سیده بهی له وه لامی قه سیده به کی خالوی کوماسی دا نوسیه وه، که
 سکا لای دهر دی عه شقی بو مه وله وی کرد بو و تیا دا، وه سو زی دلای خو ی دهر بر پیوو، وه
 چاری لی وستبوو.
 (۲) وانام: خو ئنده مه وه: واته: نامه کت گه یشت و به باشی خو ئنده مه وه تی گه یشتم
 بو چیت نو و سبوو؟ داوای دهرمانی دهر دت تیا کرد بوو.
 (۳) واته: داخی به جه رگم نار ه حتی داری جم و جوولی له بن ه لکه ندووم و رنگای
 ته گبیر کردنم بو کهس نه ماوه.
 (۴) بهیدی: وهرن. واته: براده رینه، فریام کهون سه ره تا زوخاو سه ری داوه له جه رگم.
 (۵) واته: هه ی هاوار وا دیاره هیشتا خالوی کوماسی نه یزانیوه من به م
 نزیکیا نه کؤستیکی گه وره تر م که وتوو، وا داوای چاره و ته گبیرم لی نه کا. له شیعه رکانی
 پاشه وه ی دا باسی ئه و کؤسته که وتوو ه ی نه کا.
 (۶) ماچان: نه لین. واته: وا بلاوه که نازیم بی وه فایی کردوو ه گفت و به یمانی نیا نمانی

زیاد بی سهردی پهی غهم که یله کەش
 کهم بی گهرمی تاو کوورهی مه یله کەش^(۱)
 هه وای دۆس نۆش وه دهروون ئاوهرد
 سفته کهی کۆنهش یه کجار جه ویر بهرد^(۲)
 دیده کهم تۆ مه یل خهستهت زهروور بی
 ئهی بی شهرتی یه فره چیت دوور بی^(۳)
 خه یلی واتم خه یچ ئیش زامم مهرد
 ئای کولناته وه ئینه چیشته کهرد^(۴)
 به زه ییت ناما بهی زاریمه دا
 وهی ناله ی شهوان بی داریمه دا
 وهی دله ی پر ئیش پر زوخاومه دا
 وهی هه ناسه ی گهرم ته وهن تاومه دا^(۵)

خستووه ته پشت گوئ. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «جه یاد بهرد» نووسراوه «گردش مهرد» واته: هه مووی شکاند.

(۱) واته: ساردی ئه و زیاد بووه له گه ل منا که دلم به هۆ به وه پر به له خه فته ت، وه تینی گهرمای کووره ی مه یلی که می کردووه.

(۲) هه وای: ئاره زوو. سفته: سووتاو. واته: ئاره زووی دۆستی تازه ی گرتووه ته دل و دلداره سووتاوه کۆنه که ی به یه گجاری له یاد بردووه ته وه.

(۳) فره: زۆر. چیت: لیت. لیره دا مهوله ی به هۆ نه ری «التفات» رووی قسه ی له خالۆی کۆماسی به وه وهر نه چه رخی نیته سهر دۆست و پی ئه لئ: ئازیزم، تۆ پیویست بوو گرفتاره که ی خۆت خۆش بئ، ئه م بی شهرتی یه زۆر دوور بوو لیته وه.

(۴) خه یچ: ئۆخه ی. کولناته وه: کولاندته وه. واته: زۆرم وت ئۆخه ی ئیشی زامه کهم دامردووه، ئای ئه وه چیت کرد واکولاندته وه.

(۵) ته وهن تاو: بهرد توئنه وه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «دله ی پر ئیش» نووسراوه «جهسته ی پر هوون»، وه له جیاتی «هه ناسه ی گهرم» نووسراوه «هه ناسه ی سهرد».

من دلم وه تیر تو ئیشا، یا ئه و
 من جه فاو مهینهت تو کیشام، یا ئه و^(۱)
 من ویم وه سرگرد بالآت کهرد، یا ئه و
 من ویم فیدای خاک پالات کهرد، یا ئه و
 جه به دبهختی ویم وهنش وارۆ سەنگ
 زانام بی مهیلی ئەمما نەك وهی رهنگ^(۲)
 من هیچ بهر که نار، ئەحوالم مه پرس
 خو قیامت هەن جه خودا بترس^(۳)
 خالۆ دهرد دل بی نیهیه تهن
 شکایهت نیهن، یه حیکایه تهن^(۴)
 ئاواپی پهی غهیر، ویران ماله ویم
 عالهم شیرین کام، مه زاق تاله ویم^(۵)

- (۱) واته: بۆ دوستیککی تازه بۆچی وات لئ هات؟ بۆچی من بووم دلم ئیشا به تیری تو یا ئه و؟ وه من بووم دهردو مهینهتی تو کیشا یا ئه و؟
- (۲) وهنش وارۆ: لینی بباری. یاخوا له بهر به دبهختی خۆم بهرد بباری له به ختم، من ئەزانم بی مهیلی به لام نەم ئەزانی بهم جوړه ی .
- (۳) بهرکه نار: بخهره لاره، وشهیه کی فارسی یه. واته: چش له من گویم مه دهری و مه به ستت نهبم، به لام خو قیامت و لئ پرسینه وه ههیه بۆچی له خوا ناترسی؟
- (۴) یه: ئەمه. مهولهوی لیره وه رووی قسه ی ئەکاته خالۆی کۆماسی و پنی ئەلئ: خالۆ گیان دهردی دلئ من برانه وهی نیه، ئەم قسانهش که ئەیکه م سرگوزه شته یه ئەیگێر مه وه، شکاتی حال نیه، چونکه رهوا نیه دلدار شکات له دوستی بکا.
- (۵) واته: ئاوه دانی حال و مال ههر بۆ بیگانه کانه، منیش که ئه وه موو مافه م به سه ر یاره وه ههیه مالم ویران بووه، ههروه ها هه موو کهس ده می شیرینه وه ههر من ده م تال و ناخۆشه.

ناوەش پى ھەرام، ۋەش ھەرامە ۋىم
 شادى پى نوقسان، غەم تەمامە ۋىم^(۱)
 ھەلۋ زەدە كەى ترسىياگە ۋىم
 درۆ بۆ يا راس ھەۋەسىياگە ۋىم^(۲)
 چ ۋەخت ئاماي ئىنشاى فەردت بى
 چ ۋادەى داۋاى دەۋاى دەردت بى^(۳)
 گلاراۋ مەرگ چىگە ۋ چۆگە مەن
 دەخىل تەدبىرى جارى نۆگە مەن^(۴)

[۲]

نەسىم مەجرەم^(۵)

نەسىم مەجرەم مابەين ياران
 ماچان ۋەھارەن سەۋزەن دياران^(۶)

(۱) ۋاتە: شتى ناخۆشم بۆ ھەلۋە ۋ خۆشىم لى ھەرامە، ۋە شادىم كەم ۋ كورتە ۋ خەم ۋ خەفەتم تەۋاۋە.

(۲) ترسىياگ: ترساۋ. ھەۋەسىياگ: ھەپەساۋ. ۋاتە: ئاى ۋەك چۆلە كەى ھەلۋ لىداۋ ترساۋ خۆم، ۋە بە راست بى يا بە درۆ بى ھەپەساۋ سەر لى تىكچوۋ خۆم.

(۳) ۋاتە: خالۋ گيان ئەم كاتى نارەحتى ۋ بى ئىستراحتى يەى دل كەى بۆ ئەۋە ئەشيا تۆ ھەلبەستى تيا دانىتت ۋ بۆمى بىئىرى ۋە داۋاى تەگبىرم لى بىكەى بۆ دەرمانى دەرد؟. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «چ ۋادەى داۋاى» نوسراۋە «چ ۋەخت ۋ ۋادەى».

(۴) چىگە ۋ چۆگە: لىرە ۋ لەۋى. نۆگە: نۆبە. ۋاتە: ئىستا من خۆم گلاراۋم پى كە ۋ تۋوۋە ۋ ئەمدىو ئەۋدىو ئە كەم ۋ ئەمرم، كە ۋاتە جارى نۆبەى مەن تۆ تەگبىرىكەم بۆ بىكەى.

[۲]

(۵) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەى بۆ «شىخ عەزىزى جانە ۋەرەى» نوسىۋە، ۋە ۋاى بىرپار داۋە كە ئە بى نەسىم بۆى بەرى

(۶) مەعنای ئەم شىعەرە ۋ شىعەرى دۋابى پىكەۋە دى.

گیان وه بی تاقهت موینون ئارو
 زاهیره نه ههواى لای ئازیز دارو^(۱)
 ئامیتهى خه یال ئه و دل په سندهن
 ئیلاخیچ هه لای که می به خ به ندهن^(۲)
 زه حمهت وه خه یال ئه و ئازیز مه دهر
 وه نه یو گیان، هیچ، به ویت ته شریف بهر^(۳)
 چون یاواى په رساش به ناله عهرز کهر:
 دیم تن سفته کهى خه ستهى زام خه ته ر^(۴)
 دل دهر وون ههر یه که وه دهس خامه یی
 ئینشا که رده بی توغرا نامه یی^(۵)
 دلش که رده بی وه دوو «هو» مه رقوم
 دهر وونش وه هوون «مُجِبُّكَ مَغْدُومٌ»^(۶)

(۱) واته: ئه ی بای نه سیمی به یانیا که مه حره می بو هات و چۆ له ئیوانی دۆستانا، ئه ئین به هاره و دهست و دهر سهوز بووه واده ی وه زینی تزیه، منیش وام دیته بهر چاو گیانم نه مرۆ بی تاقهت بی و ئاره زووی وایی بچی بو لای شیخ عهزیزی جانه وه ره بی.
 (۲) ئامیته: تیکه ل. هه لای: هیشتا. به خ: سه هۆل. مه عنای ئه م شیعره و شیعرى دواییش پینکه وه دئ.

(۳) مه دهر: مه ده. نه یۆ: نه یه ت. واته: به لام له بهر ئه وه که گیانم تیکه ل بووه له گه ل خه یالی ئازیز، وه کویتستانیش هیشتا سارده، زۆر ئازاری مه ده و رای مه کیشه بو لای خۆت، ئه گه ر به ئاسانی له گه لئا هات ئه وه باشه، ئه گینا خۆت به ته نیا برۆو ئه م نامه یه م بو به ره.
 (۴) یاواى: گه یشتی. واته: که گه یشتی هه وائی منی لئ پر سیت، بنائینه و عه رزی بکه و بلئ چاوم به دلداره له ش سووتاه و نه خۆشه که ت که وت که بریتیکى مه ترسی لئ کراوی پیوه یه.
 (۵) خامه: قه له م. واته: دل و دهر وونی هه ربه کئ قه له میکیان به ده سته وه بوو، وه نامه یه کى مۆر له سه ریان نووسیوو. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «توغرا» نو سراوه «سۆزش» واته: نامه یه کى به سۆز.

(۶) دوو: دوو که ل. مه رقوم: نوو سراوه. واته: دلئ، به دوو که لئ هه ناسه ی به سۆزی

نهر تهسديع نه بو وه جان فيداى ویت
 گوش دهر سه وادش بوانوون په ریت: (۱)
 وه نام دهرمان زمان موشکول
 جه نه وای بولبول جه ئیستیغناى گول: (۲)
 «بَعْدُ» وه دیدت شای نه و نه مامان
 ههر ئید مژنه وو وه هاری ئامان (۳)
 ناسته نش هه وای نه و به هاران پیم
 ته ماشای وه هار حاله ته که ی ویم: (۴)
 شه تاوم هونواو دیده ی پر دهردهن
 نه سیم شنوی هه ناسه ی سه ردهن: (۵)

خۆی له سه نامه که نووسیوی «هو». دهر وونیشی به خوینی خۆی له خواریه وه ئیمزای
 نامه که ی کردبو، وه نووسیوی «مُجِبُّكَ مُعْدُومٌ» به مه عنا «خۆشه و بستت: مه عدوومی»
 جاران ئوسول و ابو له سه ری نامه نه نووسرا «هو» که ئیشاره ته بو ناوی خوا.
 (۱) سه واد: ره شایی. بوانوون: بخوینمه وه. واته: بلئی به ئازیز نه گهر سه رت نایه شی گوی
 شل که بو ئه م گیان فیدای خۆته با نووسراوی نامه که ت بو بخوینمه وه.
 (۲) موشکول: گیریتوه خوار دوو. واته: بلئی له باتی «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» له
 سه ره تای نامه که وه نووسیویه دهس نه که ین به م نامه یه به به ره که تی ناوی که سیکه وه که
 دهرمانی نه و برینه خه ته رناکاته یه که په یدا ئه بن له ناله و فوغانی بولبول له بی باکی گول وه.
 جاران ئوسول بو له سه ری نامه وه جار جار «بِسْمِ اللَّهِ» نه نووسرا.
 (۳) مژنه وو: ئه ییسم. واته: له پاش دهس کردن به نامه که، بلئی ئازیزی شای نه و نه مامان به
 چاوت قه سه م ههر نه وه نده ئه ییسم که به هار هاتوو. له شیوه ی نامه نووسین و کتیب
 دانانی کۆنا پاش ته و او بوونی هینانی ناوی خواو سپاس کردنی و سه له وات دان له
 پیغه مبه رو ئال و ئه سحابی، نه نووسرا: «و بعد».
 (۴) ناسته نش: نه ی هیشتوو. واته: سه یری به هاری نه حوالی خۆم ئاره زووی نه و به هاری
 لا نه هیشتوو. له دوو شیمری پاشه وه ی دا باسی به هاره که ی خۆی نه کا چۆن به هاری که.
 (۵) شنۆ: شنه.

غونچهی نه شکوفتهم زام کاری یه ن
 بولبولم نالهی دل شهوگاری یه ن^(۱)
 «والحاصل» سه مووم بای تالهی سستیم
 په ژمورده که رده ن وه هار هه سستیم^(۲)
 تا واچی خه رمان خه م وه کونانی
 وه که یف ده ماخ دووری تونانی^(۳)
 خوسووس چون خه بهر میاوانانی
 گولان، بولبولان، ملاوانانی^(۴)
 من ویم موینون خاتر زیزه نان
 مه حرووم بوی گول رووی نازیزه نان^(۵)
 مکیانو ره حمه ت هه سره ت وه کۆکۆ
 ره حمه ت په ی جه ناب ده رد دووری تو^(۶)
 کووره ی ناره زوو جوش سه ختشن
 نای بی مه یل، ناوی، ده خیل وه ختشن^(۷)

(۱) نه شکوفته: نه پشکووتوو. شهوگاری: گرفتاری.

(۲) په ژمورده: سپس. واته: به کورتی بای به دبه ختیم به هاری ژیانمی شین کردوو.

(۳) واته: تابلینی خه رمانی خه م و خه فه تم کۆمه له و به ناره زوو دوژمنم که بریتی یه له دووری تو.

(۴) میاوانانی: پیم ته گه یه نن. ملاوانانی: ته لاونته وه. مه عنای شه شیعره و دوو شیعی باشه وه ی پیکه وه دی.

(۵) زیز: عاجز.
 (۶) کۆکۆ: کۆمه ل کۆمه ل. واته: به تایه تی له و کاته دا که خه بهرم ته ده نی وا گول بولبول ته لاونیتته وه، من هه ست ته که م که خه فه تبارم و بی به شم له بونی گول که رووی یاره. له بهر ته وه، داخی نه لوانده نه وه م له لایه نی تو وه، به کۆمه ل ره حمه ت ته نیری بۆ ده ردی دووریت، چونکه هیچ نه بی که دوور بی لیم خه فه تی ته وه ناخۆم بۆچی نام لاونیتته وه.

(۷) مه عنای شه شیعره و شیعی دوایی پیکه وه دی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «نای بی مه یل ناوی» نووسراوه «ناخ په ی سیلاوی». سیلاو: لافاو.

ئاخىر نەك ئىمەيچ داخ نە دلىنمى
سۆچىيى ئاير چون تۆكلىنمى^(۱)
تۆپەي نىشتمان، من پەي سەوداي تۆ
ھەردوو بنالىن وە گرىيەو رۆرۆ^(۲)

[۳]

نامەي نەفتىنت^(۳)

نامەي نەفتىنت يەك رۆ باد ئاورد
كلپەي بلىسەي كوورەم زياد كەرد^(۴)
دەلالەت جۆشۆ چون رۆي ئازادى
گەرمەي گەرم نەزم بەزم پىر شادى^(۵)

(۱) نەك: بە مەعنا «بۆچى نە» يە، ئىستفھامى ئىنكارى يە. سۆچىيا: سوتتاو. تۆكل:
تۆنكل. واتە: كوورەي ئارەزووى دىدارت جۆشى سەندووە، ئاي دەخىلم ئاوى وەسلى
پياكە، وەختىەتى، با دامرئەو، ئاخىر بۆچى ئىمەيش داخ لە دل نىن و وەك تۆنكلى
سوتتاومان لى نەھاتووە؟
(۲) نىشتمان: مەبەسى لە دللى مەولەوى يەكە جىگاي خەياللى دۆستە. واتە: كەوابوو با
ھەردووكمان دەسكەين بە گريان و نالىن، تۆ بۆ دللى من كە جىگاي خەيالئەو منىش بۆ
ئارەزووى تۆ.

[۳]

(۳) مەولەوى ئەم قەسىدە يەشى لە وەلامى قەسىدە يەكى ئەحمەد بەگى كۆماسى دا
نوسىوہ كە باسى شايى و زەماوەندىكى گەرمى تيا نوسىبوو بۆ مەولەوى، وە داخ و
حەسرەتى پىشان دابوو كەوا مەولەوى لەو شايى يەدا نەبوو.
(۴) نەفتىن: نەتتاوى. واتە: رۆژىكىيان «با» نامەي نەتتاوتى ھىناو داى بە رووما،
لەوہە كلپەي بلىسەي كوورەي دەروونم زياتر بوو.
(۵) دەلالەت: مېھرەبانى. جۆشۆ: دېتەكول. واتە: نامەكەت مېھرەبانى و خوشەوستى
لىوہەل ئەقوللى، وەك رۆژى جەژن كە رۆژى گەردن ئازايى كردنى خەلكە لە يەكتر،

سه‌دای «لاو هه‌ی لاو»، زپه‌ی زه‌ر زه‌نجیر
 سلسله‌و بان‌ی‌سه‌ر، به‌ندزری‌و لاگیر^(۱)
 زیله‌ی گواره‌و زرنگه‌ی زه‌نگله‌ی زه‌ر
 له‌زه‌ی نه‌ونه‌مام، له‌ره‌ی لیموی ته‌ر^(۲)
 شه‌وق زه‌رق‌و به‌رق، فه‌رق زه‌ر کلاو
 ورشه‌و پرشه‌ی خووی کولم بو‌گولاو^(۳)
 شه‌وقه ته‌قه‌ی گهرم، چه‌پله‌و چیله‌ی نه‌رم
 چریکه‌ی وه‌ ناز، تریکه‌ی وه‌ شهرم^(۴)

وه‌ کۆری گهرمی گۆرانی وتن‌و هه‌له‌په‌رکیی پر زه‌وق‌و شادی‌یه. له‌ شیمه‌ره‌کانی پاش‌ شه‌م
 شیمه‌ره‌دا مه‌وله‌وی وه‌ سفیکی جوانی دیمه‌نی هه‌له‌په‌رکیی ته‌کا بو‌ ئیشاره‌ت به‌و شایی‌و
 هه‌له‌په‌رکیی‌یه‌ی خالزی کۆماسی باسی کردبوو له‌ نامه‌که‌یا، وه‌ خه‌فه‌تباری خووی پیشان
 دابوو که مه‌وله‌وی تیا نه‌بووه.

(۱) لاو هه‌ی لاو: گۆرانی‌یه‌کی کۆنه‌ له‌ سه‌ر ئاوازه‌ی هه‌له‌په‌ریون. زه‌رزه‌نجیر: زه‌نجیری
 ئالتون که ئافره‌تان ته‌یده‌ن له‌ خوێان. سلسله: خشلیکه‌ ژنان ته‌یده‌ن له‌ به‌ر شه‌ده. بان‌ی
 سه‌ر: پینج لیره‌یی یا پینج قهرانی که ژنان ته‌یان دووری به‌ ناوه‌پراستی کلاوا. به‌ندزری:
 هۆنراوه‌یه‌کی زیوه شه‌ده‌ی بێ قایم ته‌کرئ. لاگیر: هۆنراوه‌یه‌کی تری زیوه تاکه تارانی
 پیاکراوه ژنان ته‌یده‌ن له‌ ملاو له‌ولای کلاوزه‌ر یا سه‌روپینج.

(۲) زیله: زه‌ر. زه‌نگله: ته‌و زری‌و لیرانه به‌ربوونه‌ته‌وه به‌ گوی زپه‌رینی سه‌ر سوخمه‌وه.
 لیموی ته‌ر: مه‌به‌سی مه‌مکی کچه هه‌له‌په‌رکیی که‌ره‌کانه. له‌ هه‌ندئ نوسخه‌دا له‌ جیاتی
 «گواره» نووسراوه «ته‌لای گۆش» واته: ئالتونی گۆش‌که‌که هه‌ر گواره ته‌گرته‌وه، وه‌ له
 هه‌ندیکێ ترا نووسراوه: «تیه‌ی گۆش» به‌ مه‌عنا خشلی گۆش‌که‌که. وه‌ له‌ هه‌ندئ
 نوسخه‌ی ترا یه‌کسه‌ر شیمه‌ره‌که به‌م جۆره نووسراوه:

زیله‌ی زایله‌ی زرنگه‌ی پۆیله‌ی هه‌ی که‌وانه‌ی دیانه‌ی زنگله‌و له‌ره‌ی به‌ی
 زایه‌له: ده‌نگ. پۆیله: مله‌وانی مووروو شیلان‌و کاره‌با. که‌وانه: چه‌مینه‌وه. دیانه: قولاب.
 به‌ی: مه‌به‌سی مه‌مکی کچانی هه‌له‌په‌رکیی که‌ره.

(۳) فه‌رق: ته‌وقه‌سه‌ر. زه‌ر کلاو: کلاوزه‌ر که لیره‌و تاکه تارانی پیا دووراوه. خو: ئاره‌ق.

(۴) چیله: پیکه‌نین. چریکه: ئاوازی به‌رزی مه‌قام وتن. تریکه: پیکه‌نینی پرو ناسک.

سه‌مای ده‌سمالان، ره‌مای نه‌وهالان

نه‌مای مه‌لالان، نمای وه‌ش‌حالان^(۱)

چفه‌ی گهرده‌ن که‌ج، مهرگ من چیش واج

خاین وه‌خه‌فته، نه‌زان جگهر پاچ^(۲)

(۱) سه‌ما: له‌ره. ده‌سمال: ده‌سه‌سپری ده‌سی سه‌رچۆپی کیش. ره‌ما: راکردن. نه‌وهال: نه‌ونه‌مام، مه‌به‌سی منالانی به‌رگه‌ره‌که‌که به‌دهوری هه‌لپه‌رکئی که‌رانا دین و ده‌چن. نه‌ما: نه‌مان. نما: خو‌نواندن.

(۲) چفه: چپه، قسه‌ی نهیتی له ژیر لیوه‌وه. گهرده‌ن که‌ج: نه‌وه‌ی ملی لار کردوه‌ته‌وه بو چپه‌کردن. چیش واج: چی وت. جگهر پاچ: جگهر له‌ت‌که‌ر. واته: دیمه‌نی‌کی‌تری هه‌لپه‌رکئی مل لار کردنه‌وه‌ی هه‌لپه‌رکئی که‌رانه‌وه‌چپه‌کردنیانه‌که له‌ولاوه‌ته‌وه له‌یه‌که‌ه‌پرسن تۆمه‌رگی من چی‌یان وت، وه‌پیاوی به‌دکار خه‌فته‌ی دای‌ته‌گرئی و نه‌وه‌ی نه‌زانئی چپه‌که‌ره‌کان چی‌یان وتوه جگهری له‌داخا له‌ت‌ته‌بی. له‌هه‌ندی نووسخه‌دا‌ته‌م شیعه‌ره به‌م‌جۆره‌نووسراوه.

چفه‌ی بی‌واده‌نیازان نازان بن‌ده‌سی داده‌نگ بازن نه‌بازان

نیازان نازان: نه‌وانه‌نیازی ناز‌کردنیان هه‌به. بن‌ده‌سی: له‌بن‌ده‌س‌کوئان بو‌داوای بی‌ده‌نگ بوون. بازن نه‌بازان: نه‌وانه‌ی بازن‌گیان له‌قۆلایه. له‌نووسخه‌یه‌کی‌ترا له‌جیاتی «چفه» راسته‌وخۆ نووسراوه «چپه» وه‌له‌جیاتی «نیازان» نووسراوه «نه‌زاکه‌ت» واته: نه‌وانه‌ی به‌نه‌زاکه‌ته‌وه‌ناز‌ته‌کن. له‌نووسخه‌یه‌کی‌تریشا هه‌ر جیاتی «نیازان» نووسراوه «ته‌یاران» واته: نه‌وانه‌ی نازبان ته‌واوه، وه‌له‌نووسخه‌یه‌کی‌ترا له‌جیاتی «داده‌نگ» نووسراوه «نازک» وه‌له‌جیاتی «بازن نه‌بازان» نووسراوه «بازان یا نازان» به‌مه‌عنای بی‌لن یا نه‌یه‌لن، واته: دیمه‌نی‌کی‌تری هه‌لپه‌رکئی نه‌وه‌ته‌هه‌ندی له‌هه‌لپه‌رکئی که‌ره‌کان به‌شیوه‌یه‌کی‌ناسم ده‌س‌ته‌ده‌نه‌بن‌بالئی هه‌ندی‌کی‌تریان، وه‌دوو‌دلن له‌وه‌ئاخۆ بی‌لن یا نه‌یه‌لن. مه‌عنا دۆزینه‌وه‌بو‌ته‌م هه‌موو‌نوسخانه‌وه‌نه‌بی‌نیشانه‌ی نه‌وه‌بی‌که‌هه‌موویان راستن، که‌م‌جار واری‌ته‌که‌وئی مه‌وله‌وی خۆی شیعه‌که‌ی به‌چهند جۆر‌گۆریی و جۆره‌کانی پیشه‌وه‌شی هیشتیته‌وه. به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌که‌نوسخه‌ی ده‌سنوسی مه‌وله‌وی خۆیمان چنگ نه‌که‌وت ناچار بووین هه‌موو‌نوسخه‌کان داتیین هه‌رچهند هه‌ندی‌کیشیان له‌نووسینه‌وه‌ی به‌غه‌له‌ت به‌یدا بوون، خۆشمان ته‌وه‌مانه‌په‌سه‌ند کردوه‌که‌له‌شیعه‌کانا نووسیمان، خوینده‌واریش بوئی هه‌یه‌به‌بیری خۆی کام مه‌عنا په‌سه‌ند ته‌کا بیکا تا هه‌ر‌کاتی که‌نوسخه‌ی راسته‌قینه‌په‌یدا ته‌بی.

لاره‌ی قسه‌تاره‌ی لاو شه‌ده لاران
 ئیشاره‌ی کهم‌کهم په‌نجه وشاران^(۱)
 شاخه‌ی شریخه‌ی خشل نیمه‌رهنگ
 فره‌ی فوته‌ی شوپ، پاژنوی گوله‌نگ چه‌نگ^(۲)
 خشه‌و خشپه‌ی خاس، ترپه‌ی په‌نجه‌ی که‌وش
 عیشوه‌و نه‌زاکه‌ت، کریشمه‌ی بی‌خه‌وش^(۳)
 وه‌ لیموی ئالای کالای بالای شه‌نگ
 قرچه‌و چوقه‌ی جهرگ، دل‌ وه‌ خه‌مان ته‌نگ^(۴)
 خه‌میاو چه‌میای ناز نیمچه‌کناچان
 ده‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجوان واچان^(۵)
 شاباش شادی شه‌یدای شاباشان
 خاس خاس کزه‌ی سۆز ده‌روون خاش خاشان^(۶)

(۱) لاره: سەرلار کردنه‌وه. قه‌تاره: ریز. لاو: جوان. په‌نجه وشاران: په‌نجه وشاردن. واته:
 دیمه‌تیک‌ی تری هه‌لپه‌رکی خۆ لار کردنه‌وه‌ی ریزی جوانه‌کانه‌و ئیشاره‌کردنیانه بۆ به‌ک به
 په‌نجه وشاردینکی سووک.

(۲) شاخه: ده‌نگ. نیمه‌رهنگ: کال. فوته: سه‌رپۆش. پاژنۆ: ئه‌و کیشه‌ی که‌ ئه‌کرته‌کۆل‌و
 تا‌عاستی ئه‌ژنۆ دا‌ئه‌گرئ. گوله‌نگ چه‌نگ: گولنگ لار.

(۳) عیشوه: ناز. کریشمه: روانین به‌لاچار.

(۴) واته: دیمه‌تیک‌ی تری هه‌لپه‌رکی هه‌لقراچان و له‌رزه‌له‌رزگی جهرگی دلداران‌و
 خه‌فه‌تبار بوونی دلپانه، یان هه‌لقراچانی جهرگی دۆسته‌دل‌ته‌نگه‌کانه، به‌هزی ئه‌و
 مه‌مکانه‌وه‌که به‌ریبونه‌ته‌وه به‌پارچه‌ی بالای جوانی یارانان.

(۵) خه‌میا: لاریبونه‌وه. چه‌میا: خۆ چه‌ماندنه‌وه. نیمچه‌کناچان: ئه‌و کچانه‌ی که‌ هیشتا
 پێ‌نه‌گه‌یشتوون. واچان: ئه‌یلین.

(۶) خاش‌خاش: تیک‌شکاوو ورد بوو. واته: دیمه‌تیک‌ی تری هه‌لپه‌رکی، له‌خۆشی‌یا
 شاباش کردنی ئه‌و که‌سانه‌یه‌که شه‌یدای شاباش کردن بوون، وه‌ سۆزو کزه‌ی هه‌ناسه
 هه‌لکیشانی ئه‌وانه‌یه‌که دلپان برینداره.

یاران، یاوهران، های دهرده داران
 بهیدی بکهردی من سهنگه باران^(۱)
 جه نهحسی تاله و جه بهدئیقبالییم
 ههر کؤ فرسهتهن من یاگه خالییم^(۲)
 روو ئهه و شیوهنان دهی ئهجهل بووری
 نهو بهزم شیرین مایهی ههر شووری^(۳)
 تاوهی رهنگ زهره چون خهزانهوه
 سیم ساف ههرس کس نهزانهوه^(۴)
 ههرلایی بادهی شهوقیوه وهردا
 یه کسهر سهر چون گیان شاباشم کهردا^(۵)

(۱) یاوهر: یارمهتی دهر. بهیدی: وهرن. بکهردی: بکن. لههندیئ نوسخه دا له جیاتی «یاران، یاوهران» نووسراوه «عهزیزان، خویشان».

(۲) تاله: «طالع»، بهخت. یاگه: جیگا. لههندیئ نوسخه دا له جیاتی «نهحسی» نووسراوه «سهختی»، وه لههندیکی ترا نووسراوه «شوومی». ههرهها لههندیئ نوسخه دا له جیاتی «ههرکؤ فرسهتهن» نووسراوه «نهههرجا بهزمهه». له نوسخهیهکی تریشا شیعهره که تیکرا بهم جووره نووسراوه:

یه گشت جه شوومی و بیئقبالییهن وادهی حاسلات یاگه م خالییهن

(۳) بووری: وهرهوه. لههندیئ نوسخه دا له جیاتی «شیرین» نووسراوه «شادی». معنای ئهم شیعهره و دوو شیعیری پاشهوهی پیکهوه دیئ.

(۴) سیم: زیو. ههرس: فرمیسک.

(۵) وهردا: بخواردایه. کهردا: بکردایه. واته: ئهی خوا مهرگم بدا، من لهم کؤرو ئاههنگو شادییه دا رووم له شیوهن و زارییه، تا بهم رهنگه زهردهمهوه که ئهلیی رهنگی گهلای پایزه، وه بهم دلؤپه فرمیسکه کهس پینه زانیوانه مهوه که ئهلیی زیوی بیگهردن، ههر تاوئک پیالهیهک شهرابی شهوقم بخواردایه تهوه، سهرو گیانم بهجاری بکردایه به شاباش بؤ یاران.

خالۆ گیان نامان پەي نەو نەمامان
گیان دان وە مۆبەت، پەي مەعدووم نامان^(۱)

[۴]

نەوای کەژاوەی...^(۲)

نەوای کەژاوەی لە یەللی نازانەن
سەرەتای تەلمیت شیرین رازانەن^(۳)
وہی رۆی دمای کۆچ مەجنوون بەختانەن
نالەي فەرھادی زامەت سەختانەن^(۴)

لە ھەندئ نوسخەدا ئەم شیعەرە بەم جۆرە یە:

جەو دما بەدەي مەشق عەشقی بۆ ھەر دما تا گیان یە کسەر شاواش بکەر دما
واتە: پاشان شەرابی فیربونی عەشقی یارم بخوار دایە تەو، تا بە یە گجاری گیانم بکەر دایە
بە شاباشی ئەو.

(۱) لەم شیعەرەدا مەولەوی وەرانی قسە بەکی خالۆی کۆماسی ئەداتەو، کە لە قسە کەي دا
بۆ مەولەوی نوسیوی گوايە لەو شایي یەدا چەند نەوجوان خۆیان ئەکرد بە قوریانی و
شاباش. مەولەوی ئەلێ: خالۆ کەم، گیان بەخت کردن ئیشی نەو نەمامان نیە، ئیشی
مەعدوومی یە لە خۆشەوێستی دا گیانی خۆی بکا بە شاباش. لە ھەندئ نوسخەدا نیوی
دووھەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە یە:

گیان دادەن پەي تۆ پەي مەعدووم نامان دادەن: دان.

[۴]

(۲) مەولەوی ئەم قەسیدە یە لە کاتی کۆچ کردنێ جافەکانا بۆ کۆریستان، وتووە.
(۳) واتە: دەنگی ئەو کەژاوانە دێت کە ئەو نەندە جوانن نازاران پێیان ئەنازن، وە
سەرەتای تەلمیتی یارە قسە خۆشەکان دیاری داوہ. تەلمیت: ئەو جینگە و بانە یە کە بەسەر
پشتی و لاخەو تەخت ئەکرێ و لە سەری دائەنیشن.

(۴) دما: دوا. واتە: بە ھۆی کۆچ کردنێ یارانەو دەنگی ھاوارو رۆ رۆی ئەو دلدارانە
دێت کە بەختیان وەک بەختی مەجنوون رەشە، وە نالەي وەک نالەي فەرھاد سەختی ئەو
کەسانە بەرگویی ئەکەوێ کە گرفتاری زامی سەخت بوون.

چون شيويا لانهى دلان پر داخان
 جوق جوق سيامال شين پهى له يلاخان^(۱)
 سه رعيل عه رزم هه ن لا بکه ره وه
 خيئل خانهى دلان ها له به ره وه^(۲)
 مالاش سه رجهم وه دهر د ئه وگاره ن
 هه ر دو هه وارگه ش مافه ته داره ن^(۳)
 ده وله تهمه نده نى لا بدهر چه نه ش
 مالات و حه شام ويت مه دهر وه نه ش^(۴)
 كوچ خيئر بؤ ئيمسال چون سالان
 تالاي ئيئل به گى ئيئل نه وهالان^(۵)
 وه ختى چون سالان وه دهر وون ئاوه رد
 پووشانهى دلان له وه پياى ئه وه هرد^(۶)

- (۱) شيويا: تيك چوو. جوق جوق: پؤل پؤل. شين: روشتن. واته: ئه م رؤ رؤو ناله ناله به هؤى ئه وه وه به كه هيلانهى دلداره داخ له دلله كان روخوا ده وارى ره شى دؤستان كه وته رى بؤ كوستان.
- (۲) ليره وه مه وله وى رووى قسهى ئه كاته سه رعيلى كوچ كردوه كانو ئاموژگارى ئه كا. مه عناي ئه م شيعره و دوو شيعرى دواوه پيكه وه دئ.
- (۳) ئه وگار: گرفتار. مافه ته: دهر ديكه ئه كه وئته ناو حه يوان.
- (۴) چه نه ش: لىي. حه شام: قه ره بالغ. وه نه ش: پيايا. واته: كاكهى سه رعيل قسه به كم هه به ئه مه وئ عه رزتى بكمه، لابكه ره وه و گوتم بؤ شل كه، يار كه جيگار هؤزى دلانه له پيشه وه به، مه رومالاته كه شى كه كؤمه لى دلداره كانيه تى، هه موو گرفتارى دهر د بوون، وه دهر و به رى ناوچه كهى دهر ده داره، چونكه هه ركه س نزيكى بكه وئته وه به دهر دى خو شه ويستى گرفتارى ئه كا، تويش مه رومالاتيكى زورت هه به ئاگات لى بى خوتى لى لاده و ئه وه رومالاته ت مه ده به قه لبهى ناوچه كهى ئه ودا.
- (۵) ئيئل به گى: گه ورهى عه شره ت: مه عناي ئه م شيعره و دوو شيعرى پاشه وهى پيكه وه دئ.
- (۶) پووشانه: مافى پووش كه حه يوان خوار دوويه تى، خاوه ن شوين له خاوه ن حه يوانى ئه سيئى. له وه پيا: له وه پان.

پرسان کۆن؟ چیشهن؟ پووشانهش نامان
 چون تالای بهردان جواو دهر نامان^(۱)
 نه دیدهی شادی دیدهنش خار بی
 جه ناشنایش تاقهت بیزار بی^(۲)
 گیج مه‌دا سه‌بوون شاره‌زور دَل
 سیروان هونواو دهر وونش گول گول^(۳)
 واژاوش مه‌ویهرد نه ده‌ماخ دم دم
 تاف مه‌وسته‌راو چه‌رخ زه‌لم چه‌م^(۴)

(۱) کۆن: له کوئی‌یه. واته: کوچی خیرت بِن ئە مسالیش چون سالان برۆ تا ئە گه‌یته لای سه‌رۆکی عه‌شره‌تی نازاره تازه پِن گه‌یشتوو‌ه‌کان، که گه‌یشتیه لای وه‌ک سالان بیری کرده‌وه و داوای پووشانه‌ی ئەو دلانه‌ی کرد که له هه‌ریمی یارا له‌وه‌پاون، وه باسی منی کردو وتی کوا بۆچی ئە مسال پووشانه‌ی نه‌هاتوو، ده‌سم دامینت تۆ له جیاتی من وه‌ک یه‌کیک مالی تالان کرابی وه‌رامی بده‌روه‌و پینی بلنی... واته‌که‌ی له شیعره‌کانی له‌مه‌و باش‌دا باس کراوه.

(۲) واته: بلنی حالی ئەوه‌نده خراب بوو چاوپن‌که‌وتنی وه‌ک دپک و ابوو له جواوی شادمانی‌دا، وه له توانای «توانا» دا نه‌بوو ناشنایه‌تی له‌گه‌ل بکا.

(۳) سه‌بوون: بایه‌کی گه‌رمه له‌وانه‌یه له هه‌رکەس بدا بیپرووکیتی. مه‌عنای ئەم شیعره‌و شیعری پاشه‌وه پینکه‌وه دی.

(۴) واژاو: ئاوی زیادی سه‌رکردوو. چه‌رخ: چه‌م، بۆیه وای پنی ئەلین چونکه به‌رنگا رویشتنیا گه‌لێک پینج ئەخوا. زه‌لم: چه‌میکه سه‌رچاوه‌که‌ی له دینی زه‌لمه‌وه له بناری شاره‌زور داوینی مله‌ی مله‌خورد له نزیکه‌ی خورماله‌وه. سه‌راو: سه‌راوی سوپهان ناغا، کانیوو ئەستیلێکه له نزیکه‌ی سه‌یدسادقه‌وه له شاره‌زور. واته: هه‌ناسه‌ی گه‌رمی دلنی که وه‌ک بای سه‌بوونی شاره‌زور به‌تینه، گێژی ئەخوارد، وه خوێناوی دهررونی که ئەوه‌نده‌ی ئاوی سیروان زۆره، هاتبوه‌کول، وه ئەو خوێناوه‌ی دهررونی تاو به‌تاو له زۆری‌یاندا له لووتیه‌وه سه‌ری ئەکرد ئاوی وه‌ک چه‌می زه‌لم تافگه‌ی ئەبه‌ست بۆ سه‌راوی سوپهان ناغا. مه‌وله‌وی له‌م دوو شیعره‌ی‌دا وره‌ده‌کاری‌یه‌کی جوانی کردوو‌ه‌که «سیروان» و «زه‌لم» «سه‌راو» و «شاره‌زور» ی کۆکردوو‌ه‌ته‌وه، له لایه‌که‌وه له‌به‌ر ئەوه‌که ئەم سنی ئاوه له شاره‌زورن، وه له لایه‌کی تره‌وه له‌به‌ر ئەوه‌که شاره‌زور رینگای گوزه‌ری جافه‌کان بووه.

عەدەمش نە پووش ھەستى مەكەرد ساف
 نممانا چون خەس ھەستىش نە رووى تاف^(۱)
 ھەواى ھازەى تاف بەردەبى ھۆشم
 بەلام ئەى چەند بەيت ئاما نە گوشم:^(۲)
 ئاى بەختم توغيان ويران مائىشەن
 گەرمەسىر دل سىا سائىشەن:^(۳)
 كۆز سۆچىاي دەروون پىر دەرد
 مالات شادىم يەكسەر قران كەرد:^(۴)
 كزەى رەشەباى ھەناسان سەرد
 سىامال عەيش تەختە تەختە كەرد:^(۵)
 ھاومالان ياوان بە وارگەى جاران
 من بى بارەبەر مەندەى ھەواران:^(۶)

(۱) خەس: پووش و پەلاش. واتە: تافگەى ئاوى چاوى بە جۆرنك نابووتى كىردبوو، نەبوونى كىردبوو بە ئەسل، وە لە پووشى بوونى پاك كىردبوو، ئىتر بوونى وەك پووش و پەلاش بە سەر ئاوى تافگەو ئەھات و ئەچو.

(۲) ئاما: ئەھاتە. واتە: ھەواى ھازەى تافگەى ئاوى چاوى ھۆشى لا نەھىشتىبوم، ھەر ئەوئەندە بووگوئىم لەم چەند شىعەرەو بوو لە لەشى وەك پووشىو بە سەر ئاوى تافگەو. شىعەرەكان ئەمانەى پاشەوئەن.

(۳) گەرمەسىر: گەرميان. سىاسالى: سالى نەھاتى و بى بارانى.

(۴) كۆز: جىنگاى كارو بەرخ. واتە: دەروونى پىر دەردم وەك كۆزى سووتاوى لى ھاتو، شادى و خۆشىم لانەماو وەك مەرۇمالات قرانى كىردو.

(۵) واتە: كزەى رەشەباى ھەناسەى ساردم دەوارى ژيانمى تىك داو تەختەكانى لە يەك كىردەو.

(۶) ياوان: گەيشتوون. مەندە: ماو و پاشكەتو. واتە: ھاومالەكانم ھەموو گەيشتە ھەوارگەى كىستانى پىشوويان، من نەبى لەبەر بى بارەبەرى لە جىيى خۇما ماومەتەو.

جهوره كهي سهريئل خهم بي شومارهن
خيئل خانهم به ريئچ تا خيئل نهو خوارهن^(۱)

[۵]

نه تيجهي پاك دين^(۲)

نه تيجهي پاك دين شيخ سازاني
خاس وه تن نه دل مه عدووم سازاني^(۳)
په رسام «حَسَبَ الْأَمْرِ» گوزه شتهي نه حوال
جواو دا ريزه ي شيشه ي قه ديم سال^(۴)
زه رفيي بيم نه تو ي وهخت شامه وه
چون ستاره ي سوبح مه دره وشامه وه^(۵)

(۱) به ريئچ: پيئچراوه. واته: جهوري سته مي سر عيئي خهم وخه فته له ژماره نايهت، له بهر نهوه من ناتوانم برؤم بؤ كوستان وه ده وارم به پيئچراوه يي له جيئي خويا ماوه تا خيئل تيئه خوارو نه گهر پته وه بؤ گهرميان.

[۵]

(۲) مهولهوي بهم قه سیده يه قسه له گهل شيخ مومني سازاني نه کاکه پارچه شوشه يه کي دابره دهستي، وه داواي لي کردبوو بزاني سهرگوزه شته ي چيه و بؤي بگير پته وه.
(۳) سازان: دئيه که له قه راغي چه مي سيروان له روزه لاتي عه بابه يلي وه له قه زاي هه له بجه. سازاني: دروستت کردوه. واته: نه ي نهوه ي ثابين پاكي پيري سازان، تو به هو ي خوورپه وشتي به رزته وه زؤر باش له ناو دلما جيگهت بؤ خؤت دروست کردوه.
(۴) ريزه: ورده. واته: به پيئي فهرمووده کهت سهرگوزه شته ي نهو پارچه شوشه کؤنه م پرس ي له خو ي، نه ویش وه رام ي دامه وه و تي. وته که ي له شيعره کاني پاشه وه دا باس کراوه.

(۵) شام: ئيواران. ستاره: نه ستيره. واته: پيال يه ک بووم نه وه نده جوانو بريقه دار بووم له کاتي ئيواران دا که دنيا تاريک نه بو وه ک نه ستيره ي بهر به يان نه دره وشامه وه.

په‌ی گول‌او پاشی و نه‌شئی به‌زم که‌ی
 گا پر‌گول‌او بیم، گا سه‌رشار مه‌ی^(۱)
 گا وه سه‌ر ره‌فه‌ی زه‌رین تاقه‌وه
 گا وه ده‌س ساقی سمین ساقه‌وه^(۲)
 گا نه سه‌ر په‌نجه‌ی بانووی بی نیقاب
 چون سو‌هیل ره‌ونه‌ق په‌نجه‌ی ئافتاب^(۳)
 نه به‌زم شیرین خوسره‌وان ده‌ور
 مامام نه‌گه‌ردش هر ساتی سهد ته‌ور^(۴)
 گول‌او مه‌پاشام وه رووی یاران‌دا
 باده مه‌به‌خشام وه مه‌ی خواران‌دا^(۵)
 گا‌گه‌رده‌ن نه‌ده‌س نازک نه‌ندامان
 گا ده‌س نه‌گه‌رده‌ن ژه‌ره‌ژ خه‌رامان^(۶)

(۱) گول‌او پاش: گول‌او پرژاندن. که‌ی: که‌یخه‌سره‌و، مه‌به‌س پادشاهان و گه‌وره‌گه‌ورانه. واته: له‌کۆری به‌زمی پادشاهانا جار‌جار پر‌ته‌بووم له‌گول‌او، گول‌او‌بان تیا هه‌ل‌ته‌پژاندم، وه جار‌جار پر‌ته‌بووم له‌شه‌راب و تیامیانا ته‌خواردوه.

(۲) زه‌رین تاق: تاقی زێڕین. سمین ساق: ساق وه‌ک زیو سپی و جوان.

(۳) بانوو: خانم. نیقاب: سه‌رپۆش. سو‌هیل: ته‌ستیره‌به‌کی پایزه‌ی سپی به‌ر له‌روژ هه‌ل‌دی. مه‌عنای ته‌م شیعره‌و دوو شیعری پاشه‌وه‌ی پێکه‌وه‌دی.

(۴) مامام: ته‌هاتمه.

(۵) مه‌پاشام: ته‌م پرژاند. مه‌به‌خشام: ته‌م به‌خشی. واته: جار‌وبار له‌کۆری شادمانی پادشاهانا به‌سه‌ر په‌نجه‌ی خانمانی چارشینو لاداوه‌وه ته‌گه‌پام و گول‌او ته‌پرژاند به‌رووی دۆستاناو شه‌رابم دابه‌ش ته‌کرد به‌سه‌ر مه‌ی خۆره‌کانا. له‌کۆکردنه‌وه‌ی «شیرین» «خه‌سره‌و» دا به‌عیلمی به‌دیع هونه‌ری «ته‌وری» هه‌به.

(۶) ژه‌ره‌ژ: که‌و. خه‌رامان: له‌نجه‌ولار. واته: جار‌جار ملم به‌ده‌ستی ناسک ته‌ندامانه‌وه بوو، جار‌جاریش ده‌ستم له‌ملی ته‌و جوانانه‌دا ته‌بوو که‌ وه‌ک که‌و به‌له‌نجه‌ولار ته‌پۆن. مه‌به‌سی له‌وه‌یه‌کاتیک که‌ ته‌ینین به‌ده‌میان‌وه‌وه‌ مله‌که‌ی ته‌که‌وته‌عاستی ملیان.

گاهئ روو وه رووی له یلئ ئەندانان
 گاهئ لهب وه لهب شای شیرین رازان^(۱)
 ههستیم بی شومار مهستیم وه کو بی
 توغیانم چون تاف جوانی تو بی^(۲)
 جه رووی نادانی ئەو بهزم و ئەو جهم
 وه جاویدانم منمانا وه چه م^(۳)
 فەلەك شى وه قین جه ورو ستهم دا
 ئەو بهزم و ئەو زهوق گشت دا وه هه م دا^(۴)
 مینچ وهی تهرزه وه سهد پاره كهر د
 هه ر پاره په ریم سهد په ژاره كهر د^(۵)
 مه عدوومی عامهن به لاو دهر دو بیم
 ئەوه ل قاروورهی شكسته من بیم^(۶)

(۱) واتە: جار جار بە دەستی ئەوانە ئەبووم کە لە جوانی دا لەیلیان ناوەتە لاو یان فرەیان داوەتە بەر پێ، وه رووبه روویان رائه گیرام، جار جاریش لیوم به لیوی شای قسه خۆشانه وه ئەبوو.

(۲) واتە: بوونم لە ئەندازه به دهر و مهستیم کۆمەل بوو، وه خۆ لی بایی بوونم ئەوه نده زۆر بوو وهك تافی جوانی تو وابوو.

(۳) جاویدان: هه رگیز نه پراوه. منمانا: ئەنواند. واتە: له بهر تی نه گه یشتنی خۆم ئەو بهزم و ئاههنگ و کۆمەلەم وائەهاته بهر چاو که هه رگیز دوایی نایهت.

(۴) واتە: گهردوون لیم چوو به قیناو ئەو هه موو بهزم و ئاههنگه ی تیک دا.

(۵) پاره: پارچه. په ریم: بۆم. واتە: منی بهم جووره کرد به سهد پارچه وه، وه بۆ هه ر پارچه به کم سهد خه م و مهینه تی دروست کرد.

(۶) قارووره: کاسه ی شووشه. واتە: هه ی مه عدوومی! دهر دو به لا نهك هه ر من، به لکو هه موو که سی گرتووه ته وه، وه من یه که مین شووشه یه ک نیم شکابم. ئەمه ئیشاره ته بۆ مه سه له ی مه شهووری عه رب «لیست اول قارورة کسرت فی الاسلام».

هۆشیار بهر میوهی مهستی غهفلهتهن
غهفلهت سهرمایه‌ی ههزار خهجلهتهن^(۱)
هاکادهست چهرخ هم ستیزه کهرد
چون من شیشه‌ی تو یچ ریزه ریزه کهرد^(۲)

[۶]

نه‌هات و نه‌هات^(۳)

نه‌هات و نه‌هات دل ماتهن ئیمشه و
ئه‌لبهت شنۆی شه و به‌راتهن ئیمشه و^(۴)
سیاهه‌ی ده‌فته‌ر میرزای ئه‌زه‌له‌ن
زیادی و نوقسان رزق و ئه‌جه‌له‌ن^(۵)

(۱) واته: وشیار به‌روه ئه‌نجامی مهستی بی‌ئاگایی یه و بی‌ئاگایی سه‌رچاوه‌ی هه‌زاران
جۆر خه‌جاله‌تی یه.

(۲) ستیزه: رقه‌به‌ره. واته: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت زانی ده‌ستی گه‌ردوون له‌گه‌ل تویش که‌وته
رقه‌به‌ره، وه وه‌ک منی وردو خاش کرد، شووشه‌ی تویشی والی کرد.

[۶]

(۳) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له‌شه‌وی به‌رات «۱۵ی شه‌عبان» اتووه.

(۴) هات و نه‌هات: وشه‌یه‌که له‌کاتی‌کا به‌کار ئه‌هینری که ئینسان چاوه‌پروانی ده‌رکه‌وتنی
که‌سیک بی‌وه‌وه‌که‌سه‌ دیار نه‌بی. واته: دل‌م ئه‌مشه‌و ماته‌ چاوه‌پروانی ده‌رکه‌وتنی دۆسته،
وادیاره‌ بای شه‌وی به‌راته‌ ئه‌دا لیم بۆیه‌ دل‌ و ا‌ چاوه‌پروانی دۆست ئه‌کا. مه‌شه‌وره‌ له‌ شه‌وی
به‌راتا رزق و رۆزی و مه‌رگه‌ و ژبانی هه‌رکه‌س له‌ ده‌فته‌ری قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆیا دیاری ئه‌کا.
مه‌وله‌ویش له‌م شیعرا‌نه‌دا ئیشاره‌ بۆ ئه‌وه‌ ئه‌کا.

(۵) میرزا: نووسه‌ر، مه‌به‌س له‌ میرزای ئه‌زه‌ل خوايه‌که له‌ ئه‌زه‌لا چاره‌نووسی هه‌موو
که‌سیکی له‌ ده‌فته‌ری قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆیا نووسیوه. واته: ئه‌مشه‌و شه‌وی
سیاهه‌گرته‌وه‌ی زیاده‌که‌م کردنی رزق و رۆزی و ژبان و مه‌رگه‌ له‌ لایه‌ن خواوه.

ئەو ھاوہ بەرات بئی ئەندازەوہ
 ئید وە تەعلیقە ی عومر تازەوہ^(۱)
 کەسئی قووتش نوقل راز یاوہرەن
 یەکی زیندەگیش وەسل دلبەرەن^(۲)
 ھانا ھام دەردان چیش مەکردئی پیم
 من دیام نە رووی تەقسیم نامە ی ویم^(۳)
 ژار دووری دۆس ئازیزەن نووشم
 نەمیۆ رازان شیرین نە گووشم^(۴)
 یانی جە شوومی بەخت سیای من
 ئیمشەو لەرزان توول توول تالای من^(۵)
 وەلگ زیندەگیم ھا وە ھاوہ
 دیما دیمشەن وە بەای فەناوہ
 ئەلوہدای تەئریخ کامەرانیمن
 نیشانە ی ئاخەر زیندەگانیمەن^(۶)

- (۱) تەعلیقە: ھەلواسراو. واتە: یەکیک بەراتی بئی ئەندازە ی بە دەستەوہ یەو یەکیکی تر سەر لە نوئی عومری بۆ نوسراوہ تەوہ و فەرمانە کە ی کردوہ تە ملی.
- (۲) واتە: یەکیک قسە وەک نوقل شیرینی یاران خۆراکیە تی و یەکیکی تر بە وەسلئی یار ئەژی.
- (۳) دیام: روانیم. مەعنای ئەم شیعرە و شیعرى دوایی پینکەوہ دئی.
- (۴) نەمیۆ: نایەت. واتە: دەخیلتانم ئە ی ھاوہدەردە کانم چیم لئی ئەکەن، من سەیری دەفتەری چارەنووسی خۆم کرد بزائم خوا چی بۆ داناوم لە م شەوی بەراتەدا، سەیرم کرد ئەبئی ژاری دووری دۆست بنۆشم و قسە ی خۆشم بەرگویی نەکەوئ.
- (۵) توول «ی یەکەم»: لق. توول «ی دووہم»: نەمام. تالا «طالع»، بەخت. مەعنای ئەم شیعرە و دوو شیعرى پاشەوہ ی پینکەوہ دئی.
- (۶) وەلگ: گەلا. دیما دیم: دیوہودبو. واتە: مەبەسم ئەوہ یە بە ھۆی شوومی چارە ی

ياران ويەردن نۆبەمەن دەى دەى
 ئيسە ۋە كارەن ساقى نەشئەى مەى^(۱)
 سا دەى تاى دوگمەى يەخەى دىل پەسەند
 نازاد كەر چون دىل بى دەردان جە بەند^(۲)
 پەشىۋ كەر لانەى دىلان جە سەردا
 گۆشەى عەرەق چىن باۋەر ۋە بەردا^(۳)
 مايل بۆكەمى ئەۋ ئەۋ گۆشەى چەم
 گۆشەى چەم ئەۋ جام، جام ئەۋ ئەھل خەم
 دەۋرت گەرد جەۋر دەۋران دا ۋە باد
 ناز ۋاچۇ بىنۆش، غەمزە كەت نۆش باد^(۴)

رەشمەۋە لىق ۋە پۇپى درەختى بەختم كەۋتوۋەتە لەرە، ۋە گەلەى زىانم بە ئاسمانەۋە باى
 لەناۋچون ئەم دىۋو ئەۋ دىۋى پى ئەكا، ۋە كەۋتوۋەتە مالاۋايسى كىردن لە بەختىارى ۋە
 نىشانەى مەرگم دىارى داۋە.

(۱) ويەردن: بەسەرچون. مەۋلەۋى لىرەۋە بە ئوسوۋلە كەى خۆى پەنا ئەباتە بەر
 ساقى ۋە مەى، ۋە ئەلى: ھاۋرئىيان ھەموو مردن ۋە سەرە ھاۋوۋەتە سەر مەنىش،
 كەۋاتە كاكەى مەى گىر ئىستە كاتى خۆبەتى پىئالەبەك شەرابم بدەرى.

(۲) تا: تال. واتە: ئەۋ تالە دەزوۋەى كە ئالۋە لە قۇپچەى سوخمە كەى سەر يەخەى
 دىل گرتوۋە كەت، بىكەرەۋە، ۋە ۋەك دلى نازادى لە ۋانە دەردىان نىە لە بەندى نازادكە.

(۳) لانەى دىلان: مەبەس لە زولفە كە ھىلانەى دلى عاشقانە. عەرەق چىن: كىلاۋ. باۋەر:
 بىنە. مەعنەى ئەم شىعەرە دوو شىعەرى پاشەۋە پىكەۋە دى.

(۴) ۋاچۇ: بلى. بىنۆش: بىنۆشە. واتە: زولفە كانت لە سەرەۋە تىك بدەۋ كىلاۋە كەت بىنە
 پىشەۋەۋە كەمىك لارى كەرەۋە بۆ لاي گۆشەى چاۋت، گۆشەى چاۋبىشت لار كەرەۋە بۆ
 لاي پىئالەى شەراب ۋە پىئالە كەش لار كەرەۋە بۆ لاي لىۋى ئەۋ دىلدارانەى كە خەمى
 عەشقىان لە دلایە تا ئەم ھەلسورپانەت بە پىئالەى شەرابەۋە گەردو تۆزى جەۋرى زەمانە
 بدا بە با، بە جۆرى كە نازت بلى بىنۆشەۋە غەمزە كەشت بلى نۆشى گىانت بى.

تا فواره‌ی وشك لووله‌ی پیشه‌ی ریش
 هر بهك پرشه‌ی زووخ هورشانو پهی ویش^(۱)
 وه شنوی نه‌شئه‌ی مه‌ستیم وانووه
 بهك ئەمجار جه دهس هه‌ستیم سانووه^(۲)

[۷]

نمانای به‌هه‌شت^(۳)

نمانای به‌هه‌شت پیشانی نووری
 ئازیز وه‌ی سفته‌ی دۆزه‌خ دووری^(۴)
 دووریت عه‌زابی ساز دابی پهریم
 عه‌زابی‌وته‌ر دا، ئاماو لوات پیم^(۵)
 ئای هه‌نی جه‌ی دهرد کی دهرمان سازۆ
 وه هه‌مسایه سه‌گ کام دهرمال نازۆ^(۶)

(۱) پیشه: ئیسقان. مه‌عنای ئەم شیعره‌و شیعره‌ی پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.
 (۲) وانووه: بخوئیتته‌وه. سانووه: به‌نیتته‌وه. واته: بۆ ئەوه فواره‌ی وشك بروی لووله‌ی
 ئیسقانه برینداره‌ کانم، هه‌ریه‌که له عاستی خو‌یا پرژی زووخ فری بداته دهره‌وه، وه به‌شنه‌ی
 ئەو پرژ هه‌لدانه بریاری مه‌ستیم بخوئیتته‌وه‌و بۆ یه‌گجاری له ده‌ستی بوون رزگارم بکا.

[۷]

(۳) مهوله‌وی ئەم قه‌سیده‌یه‌ی پاش گه‌رانه‌وه‌ی شیخی «به‌اء‌الدین» رحمه‌الله وتوه‌که چوو‌بوو
 بۆ دیده‌نی.

(۴) نمانانا: نیشانته‌دا. پیشانی: ناوچاو. نووری: نوورانی. واته: ئازیز ناوچاوی
 نوورانیتت پیشان‌دا به‌م سووتاوی دۆزه‌خی دووری‌یه.

(۵) واته: دووریت عه‌زابیکی بۆ ساز‌دابووم، ئیستاش هاتن‌و‌گه‌رانه‌وه‌که‌ت
 عه‌زابیکی تری بۆ ساز‌دام.

(۶) جه‌ی: له‌م. هه‌مسایه: دراوسی. نازۆ: بنازی. واته: ئای ئیترکی دهرمانی ئەم دهردی
 دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌تم بۆ ساز بکا، وه من ئولفه‌ت به‌کی تره‌وه بگرم؟ دیاره ناتوانم ئولفه‌ت
 به‌که‌سی تره‌وه بگرم، چونکه سه‌گی هیچ دهرمانی نانا‌زی به‌ دراوسی.

چەم وە گەرد راى كىي رۇشنا بۆ
 لەب وە ياگە پاى كىي ئاشنا بۆ^(۱)
 رۆى وەسلت نەر سەد زەرور نەفامەن
 مزانام فەلەك چەپ گەردش نامەن^(۲)
 فەلەك داد جە دەرد بىي دەواكەى تۆ
 موغەننى فەرياد ئەو نەواكەى تۆ^(۳)
 بولەند كەر مەقام «دلسۆز» وە راسى
 تەنزىلەش فەرد گەل خالۆى كۆماسى:^(۴)
 رۆى وەسلت ھەر بىم ئەى روو پىم بىي
 جەو بۆنە ھەررۆ رۆرۆ خىدپم بىي^(۵)
 ئىسە ھا فەلەك نىشان دادەن پىم
 ئاخ ترسياگەكەى گىر ئاوەردە وپم^(۶)

- (۱) لەب: لىو. ياگە: جىگە. واتە: لەمەو پاش تۆزى رىنگاى كىي بىي بەكلەو چاوم روون بىكەتەو، وە لىوم ژر پىي كىي ماچ بىكاو شارەزاي بىي. لە ھەندىي نوسخەدا لە جياتى «ياگە» نووسراو «خاك».
- (۲) زەرور: پياوى ناچارو ناعىلاج. مزانام: ئەمزانى. واتە: ھەرچەند پياوى داماوو ناچار عەقلى لە جىيى خۆيا نىو ھىچ نافامى، بەلام من ھەر كە بە تۆگە يىشم ئەمزانى گەردوون ناوى چەپگەردەو ھەمىشە بە ئارەزووى دل ئابى.
- (۳) ئەو: لە. مەعنای نىوھى دووھەمى ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى پاشىيەو.
- (۴) دلسۆز: ئاواز تىكى كۆنى كوردى يە. تەنزىلە: وشەى دوعا، لىرەدا مەبەسى بەيتى گۆرانى يە. واتە: كاكەى گۆرانى بىژ ھاوار بۆ ئاوازە خۆشەكەت، تۆخوا دەنگى لىي ھەلپرەو نقامى دلسۆز مان بۆ بلىي بە شىعرى خالۆى كۆماسى يەو. شىعرە كانى خالۆ ئەم سىانەن كە لە پاش ئەم شىعرە دىن.
- (۵) بىم: ترس. واتە: ئەو رۆزەى پىتگە يىشم ترسى ئەمپۆم لە دلأ بوو، لە بەر ئەو خۆم دابوو ھاوارو رۆرۆ.
- (۶) واتە: وا ئىستا فەلەك ئەوھى پىشان دام كە لىي ئەترسام، ئاى ھاوار بۆ منى ترساوى گىر خواردو.

ئەمجار كىي تاقەت دوورى تۆ دارۆ
دەك بەرق غەزەب وە جەسەم وارۆ^(۱)

[۸]

نەى گەھوارەى^(۲)

نەى گەھوارەى دەور تاي دەسرازە خەم
تاكەى سەر ئەنگوشت غەفلەت نە تۆى دەم^(۳)
بازیت پىي وەر دەن ھەر يەك وە لايىي
سەھداى داىھەنان وە لايەلایىي^(۴)
ھای نە فەر قش ھەن ئەو سەداو تەئسىر
تائەو لاوناو ئەو مەزەو ئەو شىر^(۵)

(۱) دارۆ: ھەيەتى. ئەم شىعرە لە قەسىدەيەكى تریشا رابوورد، بەلام لەوئ ئیشارەتەمان نە کردبوو بۆ ئەووە که ھى خالۆى کۆماسىيە.

[۸]

(۲) وەك لە سەر نوسخەكەى مەلا خالیدی رەبانى نووسراو، مەولەوی ئەم قەسەیدەيەى بە بۆنەى مردنى داىكەووە وتوو، بەلام ھىچ نیشانەى ئەوئ پتوہ نەيە که بۆ لاواندەوہ بىي، وە لە ھىنايە يادى قەبرو قىامەت بەولاوہ رازىكى تری تيا دەرناکەوئ.

(۳) گەھوارە: بىشکە. دەسرازە: ئەو پەتەى منالىي پىي توند ئەکەن لە بىشکەدا. ئەنگوشت: پەنجە. مەولەوی لەم قەسىدەيەدا روو ئەکاتە نەفسى خۆى و ئەلئى: تاکەى لە بىشکەى زەمانەدا کہ تالى دەسرازەكەى لە خەم و خەفەت ھۆنراوہ تەوہ، سەرپەنجەى بىي ئاگايى ئەبەى بە دەمتا وەك منالىي ساوا؟

(۴) بازى: يارى. داىەن: ئەو ئافرەتەى کہ راگىرى ئەکەن بۆ شىر بە منال دان و بەختو کردنى. لايەلايە: وشەيە کہ داىک بە نقامىكى تايەتى يەوہ ئەيلئى بۆ خەوتاندنى منال. واتە: دەنگى لايەلايەى داىەنەکان ھەريەكى لە لايەکەوہ ھەلت ئەخەلەتئىي. مەبەس لە داىەن نەفس و شەيتانە.

(۵) ھای: وشەى وریا کردنەوہيە. لاونا: لاواندەوہ. واتە: دەنگى ئەو لايەلايە لە سەرى ئىنسانا ئەمىنئیتەوہ و کارى خۆى ئەکا تا ئەمرئ و لاواندەوہى ناو قەبر ئەبىسى و مەزەو شىرى ئەوئ ئەچىزئى.

هەر تفلّی بیّ شك نهی بیّشك خهفتهن
 جهی دایه برپان بهو دایه جفتهن^(۱)
 وهس خاکبازی کهر بیّدار بهر نامان
 برپانهوهی تویچ سهروهختش نامان^(۲)
 ها وه قهفاوه یهئند شی به ویّدا
 چه م بیّ بینایی مدیو وه ریّدا^(۳)
 قهزا وه قومار نه پای باختمه ن
 قامت ههلقه بهست وهخت تاختمه ن^(۴)
 موتریب، سازه کهت ئوؤف چ وهش تهرز بیّ
 نه مجاریش وهك دهنگ مه جلیس ههر بهرز بیّ^(۵)
 تا کوورهی زاریم بلّیسه سانو
 داخ لوای ویم جه دل نه مانو
 داد نهمه دوؤ داد شین، مالوومه ن لیم
 دمای ویم په ریم هیچ کهس وینهی ویم^(۶)

- (۱) واته: بیّ گومان ههر منالّیک له بیّشکهی گهردوونا خهوتبیّ له دایکی ژیان نه برپته وهو
 نه ریّ به بهری دایکی قهبره وه.
- (۲) خاکبازی: یاری کردن به خوؤل. واته: بهس یاری بکه به خوؤل، ده خیلتم وریا به ره وه،
 وهختی برپانهوهی تویش هاتووه له مه مکی ژیان.
- (۳) واته: وریا به ره وه نه وه نده پشتت کۆم بووه ته وه له بهر پیری، که نه روانی به رنکا دا
 چاوت هیچ نابینی. مه وله وی له شیعره کانی له مه وه دواوه له قسه له گه ل خوؤ کردنه وه دپته
 سه ر قسه به ده می خوؤه کردن.
- (۴) باخت: دۆراندن. تاخت: تالان کردن. واته: قهزاو قهدهر وهك قومارچی خوؤی ناماده
 کردووه پیم بدوؤرینتی، وه بالای راستم چه میوه ته وه وهختی تالان کرانی سامانی ژیانمه.
- (۵) مه عنای نهم شیعره دوو شیعره دوایی بیّکه وه دی.
- (۶) واته: کاکه ی ناههنگ گپرا! ئوؤف ئاوازی سازه کهت چهئند خوؤش بوو، ده سا با

[۹]

نازك تەدارەك

نازك تەدارەك فەسل ۋە ھاران
 شىرىن ئارايىش ھەردە ۋە كۆساران^(۱)
 گۈل چۈن رووى ئازىز نەزاكەت پۇشان
 ۋە فراۋان چۈن سەيل دىدەى من جۇشان^(۲)
 مەدىيان گۈللەن نە پاي دەربەندان
 ئەو يەكتەر وئىنەى ئارەزوومەندان^(۳)
 چ خاس خاس شىنئۆ نە ئىۋاراندا
 سەۋزە ۋە رووى خاك جەرگەى ياراندا^(۴)

❦

ئەمجارىش ۋەك دەنگى كۆپرى ئاھەنگى ياران بەرز يىتەۋە، بەلكو كورەى گرىان ۋە زارىم
 بلىسە بىشىنئۆ داخى مەرگى خۆم لە دللا نەمىنئۆ، چۈنكە لىم ئاشكرايە پاش خۆم شىن ۋە
 گرىانى كەس بە سەرما ۋەك ھى خۆم كەلكى ئابى بۆم.

[۹]

(۱) تەدارەك: خۆ رىكخستن. ئارايىش: خۆ رازاندنەۋە. واتە: نامەخو فەسلئى بە ھار چەند
 ناسكە ۋە جوان خۆى رىكخستوۋە، ۋە ھەردو كوئىستانەكان چەند شىرىن خۇيان
 رازاندوۋەتەۋە. لە شىعەرەكانى پاشەۋەدا چەند وئىنەيەكى جوانى ئەم خۆ رىكخستن ۋە خۆ
 رازاندنەۋەيە باس ئەكا.
 (۲) واتە: گۈل ۋەك رووى يار بەرگى ناسكى پۇشيوۋە، ۋە بەفراۋ ۋەك لافاۋى چاۋى من
 ھاتوۋەتە جۇش.
 (۳) مەدىيان: ئەپروانن. واتە: گۈللەى داۋىنى دەربەندەكان ۋەك يارو دلدار تەماشاي يەكتەر
 ئەكەن.
 (۴) شىنئۆ: ئەشنى. واتە: ئاي گىاي سەۋزى سەر خاكى قەبرى كۆمەلى ياران بە ئىۋاراندا
 چەند جوان ئەشنىتەۋە.

بوین ره عشه‌ی وه جد دلّه‌ی پاکشان
 عه‌یان نه شنای سه‌وزه‌ی خاکشان^(۱)
 جه‌ی گوّشه‌ی خاسته‌ر نیهن مه‌سکه‌نی
 ساقی گیان ئامان خومار ئه‌شکه‌نی^(۲)
 هوریزه، سو‌بچه‌ن، دلّ تازه خاوه‌ن
 شنوی پای کاوه‌ن، گوّشه‌ی سه‌راوه‌ن^(۳)
 سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام ف‌ه‌رد
 ف‌ره‌مان وه ف‌هرش به‌زم ویمان که‌رد^(۴)
 که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یچ نه کام ه‌ه‌ردی بو؟
 وه ف‌هرش مه‌جلیس کام هام ف‌ه‌ردی بو^(۵)

- (۱) بوین: سه‌یرکه. ره‌عشه: له‌ره. وه‌جد خوّشه‌ویستی. عه‌یان: ئاشکرا. واته: سه‌یرکه دلّه‌له‌رزه‌ی دلّداری خاوتیان به‌ ئاشکرا له‌ شنه‌ی سه‌وزایی سه‌ر قه‌بره‌کانا دیاره.
- (۲) خومار ئه‌شکه‌ن: سه‌رخوّشی لابه‌ر. واته: کاکه‌ی مه‌ی‌گیپ ده‌خیلتم شوینم له‌م شوینه باش تر نابی پیاله‌یه‌ک شه‌رابی بیرکردنه‌وه‌م بده‌ری چاری ده‌ردی بی‌ئاگایی خو‌می بی‌بکه‌م. مه‌وله‌وی له‌م شیعه‌دا ته‌عبیری زور وردی به‌کار هیئاوه‌که شه‌رابی به‌ده‌رمانی هۆش کردنه‌وه‌داناوه، وه‌مه‌به‌ستی له‌بی‌هۆشی گوی نه‌دانه به‌پاش مردن.
- (۳) هوریزه: هه‌لسه. واته: کاکه‌ی مه‌ی‌گیپ، هه‌سته دلّ تازه له‌خه‌وه‌لساوه، به‌ره‌به‌یانی زه‌وق و شادی‌یه‌تی، داوینی شاخه‌کان شنه‌یان دیت و شوینه‌که‌مان گوی ئاوه، با‌ماوه‌یه‌ک به‌خۆشی رابوئیرین.
- (۴) ف‌ره: زور. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌وه‌ شیعه‌ری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌دی.
- (۵) که‌و: ئاخۆ. واته: ئیمه‌ زور جار سه‌وزایی سه‌ر خاکی پاکی گۆری دوستانمان کرد به‌ ف‌هرش بو‌ئاه‌نگو رابواردنی خو‌مان وه‌سه‌ری دانیشترین، ئاخۆ سه‌وزایی سه‌ر گۆری ئیمه‌یش له‌کام ه‌ه‌ردا بی‌ت و بی‌ی به‌ ف‌هرشی ئاهه‌نگی کام دوست و براده‌ر؟

[۱۰]

نه تیجهس پاکان^(۱)

نه تیجهی پاکان، نه تیجهی پاکان
 شیخ خاس خه یال نه تیجهی پاکان^(۲)
 فه روح به خش حال خاتر غه مناکان
 ده زمان زامان خه لتان نه خاکان^(۳)
 مه عدووم ئانا ها جه گیان ته واسان
 که یلهن جه خه یال خال خال خاسان^(۴)
 گرمهی کوورهی دل سهد هه زار ته رزه
 گرمهی بلیسهش نه عالم به رزه
 تو پهی چیش ئامان ئیمانته هه رده
 ئه سپاب فه وتت ئاماده که رده^(۵)
 وهی ده مهی نه فهس بهد حالی یه وه
 وهی دلهی پارهی زوخالی یه وه^(۶)

[۱۰]

(۱) مهولهوی بهم قه سیده یه قسه له گه ل شیخ حه سه نی سازانی ﷺ نه کاکه یه کیک بووه له
 پیاوانی خوا.
 (۲) واته: ئهی شیخی که نه وهی پیاوانی پاک ره وشت و پاک باوه ری وه بیرو نیازت چاکه...
 (۳) واته: ئهی خۆش که ری دلی دل خه فه تباران، وه ئهی ده زمانی زامی نه وانهی له
 خورتناوا نه تلینه وه. (۴) ئانا: ئه وه ته. ته واسان: وه رز بووه.
 (۵) واته: تو بۆچی ئیمانته لا نه ماوه له خوا ناترسی و هۆی له ناو بردنی مه عدوومیت
 فه راهم کردوه؟
 (۶) ده مه: ئه و با سارده یه که زستانان له سهر لووتکه کیوه کان به رز ئه بیته وه و ورده
 پرووشی به فر له گه ل خۆی هه ل نه گری و ئه یدا به رووی ریوارا و زۆر جار ره قی نه کاته وه.
 مه عنای ئهم شیعره و شیعره ی باشه وه بیکه وه دی.

کوورهی دەر وونت وه جۆش ئاوه ردهن
دووکه ل جه گۆشه ی فه له ك سهر كه ردهن^(۱)

په ی كئ ئه ی جهسته ی ویت مه تاوئی
زامه كه ی مه عدووم هه م مه كاوئی^(۲)

من ئیش پر ئیش دهر وونم وه سه ن
بو خه لاسم كه ره سه ن هه ی سه ن^(۳)

[۱۱]

نەسیمی دووری^(۴)

نەسیم دووی دەر وون چون هه رده جاران
ئیمجار دەر نه کاخ ده ماخ یاران^(۵)

واچه دیم وه چه م دیوانه كه ی تو
رووش كه رده ن نه رووی ئاسانه كه ی تو^(۶)

(۱) واته: له گه ل ئه وه شا مه عدروومی به هۆی به ده حالی یه وه هه ناسه ی سارد هه ل ئه کیشی و
دلی پارچه بووه و رهش بووه ته وه، تو ته نووری دهر وونی خۆت داخستوو وه دووکه ل
سه ری کردوو ه لئی و هه موو ئاسمانی گرتوو ه ته وه.

(۲) مه تاوئی: ئه تو ئینته وه. مه كاوئی: ئه کلینته وه. واته: ئه م لاشه ی خۆته بو کئ
ئه تو ئینته وه و زامی مه عدوومیشی بی ئه کلینته وه؟

(۳) وه س: به س. واته: سه سه ن، من زامی پر ئیش و ئازاری دهر وونی خۆم به سه،
دهر دی خۆبشتی مه که به سه ر بار، وه ره رزگارم که.

[۱۱]

(۴) مه وه لوی ئه م قه سیده یه ی له وه رامی نامه یه کی شیخی «بهاء الدین» دا رحمته الله علیه نووسیوه.

(۵) واته: ئه ی بای نەسیم ئه مجاریش وه ك جاره کانی تر برۆ دووکه لی دهر وونم بده
له کۆشکی به رزی ده ماخی دۆست، با تی بگات ئیستا ناگری دهر وونم چه ند به تاوه.

(۶) واته: پئی بلی به چاوی خۆم دۆسته شیت بووه که تم دی رووی کردبوو به رده رگای
تو ئه ی وت: واته که ی له شیعه ره کانی پاشه وه یدا دی.

نامەى ئايرىن دلسۆزىت ياوا
 بلىسىم وه ساي گەردوون سەر ساوا^(۱)
 سوچىنا جەستەى زامەتان خەستە
 لابەرد تۆى دەروون دلەى دەرد گەستە^(۲)
 وهشى و شادى و زەوق پەى ئىمە نىەن
 جە دەسمان رشتەى راحەتى شىەن^(۳)
 دوژمنى فەلەك پىمان قەدىمەن
 چەنىمان مەينەت قەدىم نەدىمەن^(۴)
 مەست بادەى كەف رۆزگارانىم
 بىى ھۆش ھىجران قەدىم يارانىم^(۵)
 نە دل ئەو دلەن، نە ھۆش ئەو ھۆشەن
 نە قام ئەو فامەن، نە گۆش ئەو گۆشەن^(۶)
 ھەر كاتى زاناي فەلەك نەردى شەند
 وینەى ھام جامان، جامان وه جا مەند^(۷)

(۱) واتە: نامە ئاگرىنە پەر لە دلسۆزى بەكەت گەبىشت، وه ئاگرى خۆشە وىستىمى بەتین تر کردو زوبانەى بلىسىم دەروونم خۆى دالە ئاسمان.

(۲) واتە: لەشى گرفتارى زەحمەتمى سووتاندوو تونكى دللى دەرد گەستوومى دامالى.

(۳) واتە: خۆشى و شادى بۆ ئىمە نىە، ئىمە سەر دەزوى رەحەتیشمان لە دەس دەرچوو.

(۴) واتە: ئىمە لە مېژە دوژمنى گەردوونىن و ھاودەنگى دەردو مەينەتین.

(۵) واتە: سەر خۆشى شەرابى دەستى رۆزگارین لەبەر دوورى دۆستى كۆن ھۆشمان لا نەماو.

(۶) واتە: ھىچمان وەك ئەوسا نەماو، نە دلمان وەك جاران شادە، وه نە وەك جاران ھۆشمان لە خۆمانە، وه نە وەك ئەوسا تى ئەگەين و گونمان لە قسە و رازى دۆست ئەبى.

(۷) واتە: ھەر ئەوئەندەت زانى گەردوون نەردىكى بۆ لەناوېردنى ئىمەيش ھەلدا، وه ئىمەيش وەك ھاوېرىيان جى و شوئىنمان بە چۆلى ماپەو.

[۱۲]

نامه کت یاوا^(۱)

نامه کت یاوا کۆسم کهفته وه
 دلّهی ئاھیرین دا وه نـهفته وه
 تاکه ی تۆ به و زام، من وهی دهرده وه
 تۆ به و کاوه وه، من بهی ههرده وه^(۲)
 ته شریف باوهره جهرگه مان جهم بۆ
 بهل وهی جهم خه مئی جه لامان کهم بۆ^(۳)
 بیسارانسی یه ن نه تۆی فهد من:
 «خه م چه نی خه مان زوو مبو ساکن»^(۴)
 هه ناسه ی سه ردم نه دل خیزاوه
 خیل خانه ی که یفم هه وار بیزاوه^(۵)
 وه یشوومه ی مه ی نه ت ته م نه نگیزاوه
 وه لگه که ی شادی سه ر ته ل ریزاوه^(۶)

[۱۲]

(۱) مه وله وی ته م قه سیده بهی له وه لامی نامه ی شیخ عه زیزی جانه وه ره یی براده ریا
 نویسه که له کوستان بووه، داوای گه پانه وهی لی ئه کا بۆ گه رمیان.
 (۲) واته: تاکه ی تۆ گرفتاری زامی دووری و من گیرۆده ی دهردی ئیشتیاق بم، وه تۆ
 له کوستان بیت و من له گه رمیان.
 (۳) مه عنای ته م شیعه وه شیعه ی دوایی بیکه وه دی.
 (۴) واته: وه ره با کۆمه لمان یه ک بگریته وه به لکو خه م و خه فه تی دلمان که م کاته وه، به
 ده لیلی نه و قسه یه ی مه لا موسته فای بیسارانسی که خستومه ته ناو شیعه ی خۆم وه نه لی
 نه گه ر خه مباران بکه ونه یه ک خه مه کانیا ن سووک نه بی
 (۵) خیزاوه: به رز بووه وه. بیزاوه: گواسته وه. واته: هه ناسه ی سارد له دلّم به رز بووه وه و
 شادیم بارگه و بنه ی پیچایه وه.
 (۶) وه یشوومه: بای سه خت. نه نگیزاوه: هه لی سانه وه. ریزاوه: داوه ری یه وه. واته: بای
 سه ختی مه ی نه ت ته می هه لکردو گه لای سه رچلی خۆشیم داوه ری.

جۆی چه مهی شه و قم هم یه خ کرده وه
 مه زره عه ی هه ستیم شه لته به رده وه^(۱)
 نه شته ی وه خت سه خت ئامای پایزه ن
 یا شنۆی دووری بالای نازیزه ن^(۲)

[۱۳]

نامه ی عه نبر بۆت^(۳)

نامه ی عه نبر بۆت باد سو یح ئاو و ورد
 عه ترش زامه که ی کۆنهم تازه که رد^(۴)
 مـوتـاله عـهم که رد وه دهم دهرده وه
 جه فاکه ی وه رین جه یاد به رده وه^(۵)
 مه فهووم بی ته حریر وه ش ته قریره که ش
 مه علووم بی جه لای خه سته ی تیره که ش^(۶)

(۱) یه خ: سه هۆل. شه لته: ئه و وشکه سه رمایه ی ئه دا له کشت و کال و ئه ی فه وتینێ. واته:
 جۆگه ی سه رچاوه ی چاوم بوو به سه هۆل و شه لته دای له کشت و کالێ ژینم و فه وتاندی.
 (۲) واته: نازانم ئه مه نیشانه ی کاتی سه ختی هاتنی پایزه، یان شنه ی دووری بالای شیخ
 عه زیزه وام لێ ئه کا؟

[۱۳]

(۳) مهولهوی جار ئکیان نه خۆش ئه که وئ، شیخی «بهاء الدین» یس ﷺ نامه یه کی
 هه و آل پرسی بۆ ئه تیرئ، ئه میش له وه راما ئه م پارچه شیعه ی بۆ ئه نووسی.
 (۴) واته: بای به یانی نامه بۆن خۆشه که تی بۆ هینام، وه بۆنی ئه و نامه یه ت زامی کۆنه می
 تازه کرده وه.
 (۵) وه رین: پێشوو. واته: نامه که تم به دهم دهرده وه خوینده وه، ئه وه نده ی دلشاد کردم
 تیش و نازاری کۆنی له یادم برده وه.
 (۶) واته: منی گرفتاری تیری ئه و، حالێ بووم له و شتانه ی له نامه که یا نووسراو بوون و
 روون کرابوونه وه.

فیدای خامهت بام وه یادم کهردهن
 یادم نمهشی تا وه رۆی مهردهن^(۱)
 بهلام جه دووریت شای ساحیب شهرتان
 دوود دلّ وه چهرخ ههفتهمین یاوان^(۲)
 دووریت چون نهلماس نیشتهن نه جهرگم
 ها وهختن بهیۆ واده کهی مهرگم^(۳)
 داخ بالاکهت بهروون وه گلکۆ
 وه هامبالای ویم خاکم وه سهر بو^(۴)

[۱۴]

ناوهری وه دلّ^(۵)

ناوهری وه دلّ ماوهروو نه دلّ:
 من جه مهیل تو لادی بوو غافل^(۶)

(۱) خامه: قهلم، نمهشی: ناچی. مهعناى ئەم شیعره و شیعرى پاشه وهی پیکه وه دئ.
 (۲) واته: به قوربانى قهله مه کهت بىم که منى هینا وه ته وه یادا، من تا نه مرىم توّم له بىر ناچى،
 بهلام له تاو دووریت دوو که لى دلّم گه یوه ته ئاسمانى حه وته م.
 (۳) به یۆ: بیّت. مهعناى ئەم شیعره و شیعرى پاشه وهی پیکه وه دئ.
 (۴) گلکۆ: قهبر. واته: نازیزه کهم وهك نهلماس چون شووشه لهت نه کا، دووریت به و
 جۆره نیشتو وه ته سهر جگهرم وه لهت له تی کردووه، نه وهنده ی نه ماوه توّم واده ی مردنم
 داییت و به بهرزى بالام خاک بنیشیته سهرم.

[۱۴]

(۵) وا دیاره مهوله وى بهم قه سیده یه قسه له گه لّ شىخى «ضیاء الدین» رحمه الله نه کا که هه ندئ
 کهس وایان تی گه یاند بئى گوايه مهوله وى سارده له گه لیاو نه مېش بهم قه سیده یه پاکانه بو
 خۆى بکا.

(۶) ناهه رى: نه هینى. ماوه روو: نه هینم. لادی: تاو نك. واته: نازیزه کهم نه که ی نه وه یینى
 به دلّنا که من ئیستا نه به یینم به دلّما که نه وه ته من تاو نك له خۆشه وىستى تو بئى ناگابیم.

وه دیدهی مهخمور شیرین تهرز تو
 وه نهشهی شیوهی بالای بهرز تو^(۱)
 نه شیخ، نه مهللا، نه قازی رووی شرع
 نه سؤفی و عاید نه هل ته قواو وهرع
 نیهن داخ تووش نه بو نه تووی دل
 موشکولهن نازیز جهمین په پهی گول^(۲)
 وه تیر تانهی ره قیب دل سهنگ
 بینایی دیدهم خاتر مه کهر تهنگ^(۳)
 ئاری واجبهن تانهی به دکاران
 پهی گهرمی بازار عه شق دلداران^(۴)
 نسو ههرکهس موبته لای یاره ن
 زولانهی زهنجیر، قه تل سیداره ن^(۵)

- (۱) مهخمور: مهست. مهعناى ئەم شیعره و دوو شیعرى دوایی پیکه وه دئ.
- (۲) واته: قهسهم به جاوه مهسته جوانه کانت و به له نهجه ولاره ی بالای بهرزت هیچ شیخ و مهلاو قازی و خواپه ره ستیک نیه داخی عه شقی تووی له دلانه بی، وه زور زه حمه ته شتی وا روو بدا.
- (۳) ره قیب: به دکار. واته: بینایی دیدهم دلی خۆت تهنگ مه که به تیری تانهی به دکاران که منت به بی وه فاله لانه ده نه قه لم.
- (۴) ئاری: به لئ. واته: چونکه دباره تانهی به دکار پیوسته بو گهرمی بازاری دلدارى.
- (۵) زولانه: نهلقه ی گیرکراو له نهلقه ی تر. سیدار: سیداره. واته: ههرکهس گرفتاری دهردی خو شه وستی بی نه بی نهلقه ی زهنجیری زولفی یارو سیداره ی بالای به شی بی، ئیتر چۆن له تانوتی به دکاران نه ترسی.

[۱۵]

نهوباوهی خه یال^(۱)

نهوباوهی خه یال «مه حرووم» دانا
ره دیف له تیف زه ریف «خانا»^(۲)

[۱۵]

(۱) وهختی خۆی «خانای قوبادی» که شاعیرئکی به ناوبانگی کورده دوو شیعیری وتووه، پاش ئه ویش شاعیرئکی تر که ناوبانگی «مه حرووم» بووه هاتووه به چوار شیعیر بهر بهر کاتیی دوو شیعیره کهی خانای کردووه، وه ئه و چوار شیعیره ی خۆی ناردووه بۆ مهولهوی تا بهراوردیان بکا له گه لّ دوو شیعیره کهی خاناو بریار بدا کامیان بهر زترن. مهولهویش بهم شهش شیعیره وه رامی داوه ته وه و شیعیره کانی ئه وی له هینه کانی خانا به بهر زتر داناوه. جارئی باشیعیره کانی خاناو مه حرووم پیشان بدهین. ئه مه دوو شیعیره کهی خانا: بهرق سه یف ناز ئه برۆ خه مینان عه کس ماوی خالّ خورشید جه مینان ئه ر بگنۆ وه کۆی قولله ی قه زاله مه که روّش وه بوولّ سفته ی سه ز ساله واته: ئه گه ر بیتوو تیشکی شیر ی نازی یارانی برۆ که وان و عه کس خالی ئاوی جوانه ناوچاو وه ک روژه کان، بدا له قولله ی کتوی قه زاله، ئه یسووتینی وه ک خۆله که وه ی سه د سال له مه وه یری لی ئه کا.

بهرق برقه ی ناز عیشوه فرۆشان جه خماخه ی له نجه ی ته لا نه گۆشان بزبسکه ی نیگای دیده شابازان بریقه ی غه مزه ی شه که رین رازان ئه ر بگنۆ وه سه نگ جای ته جه لای نوور مه که روّش وه گه رد چون سورمه ی کۆی توور «مه عدووم»، راس «خانا» سۆزان عه شق بی که ی وینه ی «مه حرووم» هه ر عه شقش مه شق بی واته: ئه گه ر بیتو شهوق دانه وه ی چارشیتی نازاره ناز فرۆشه کان و چه خماخه ی له نجه ولاری گواره زپینه کان و تیشکی چاوی یاره چاوبازه کان و بریقه ی ئیشاره تی شیرین گوفتاره کان، له جیاتی نووری خوا بدا له بهرد، وه ک به رده سووتاه کانی کتوی توور ئه ی کا به خۆل. مه عدووم، راسته خانا سووتاوی عه شق بووه، به لام که ی هه میشه وه ک من هه ر مه شقی عه شقی کردووه.

(۲) نهوباوه: تازه پهیدا بوو. ره دیف: هاوچه شن. مه عنای ئه م شیعیره به سراوه به شیعیری پاشه وه یه وه.

یاوا وه دیدهی کهم بینام ساوا
 جه نهو بینایی پهی دیدهم یاوا^(۱)
 پهیرهوی «خانان» یاد ئاوه رده بی
 نهو نهسل و ویت فہرع حساوه که رده بی^(۲)
 لاکین زادهی تهبع بوّ عه نه برینت
 دهس ریسه کهی فکر بیکر شیرینت^(۳)
 په سه ندیدهی فام عه قلّ دانا بی
 خاسته ر جه خه یالّ خاسهی «خانان» بی^(۴)
 زیاده پهی فہرع وه سهر نه سلّه دا
 خاسهی واتهی توّن جهی سهر فه سلّه دا^(۵)

(۱) واته: نهو شیعرانهی که به ره می نوئی خه یالی «مه حرروم» ی زانان، که
 هاوچه شنیکی ناسک و جوانی خانای قوبادی به، پیم گه یشتن و سوینمن به چاوه کزو
 کویره کانما، سهر له نوئی روشنایی یان پی گه یشته وه.

(۲) واته: شوین که وتنی خانای قوبادیت هینابوه خه یالی خوّت، وه نهوت کردبوو به
 ساقو خوّتت کردبوو به لقی نهو.

(۳) زاده: په یدا بوو. مه عنای نهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه به وه.

(۴) واته: به لام نهو شیعرانه که له زهوقی بوّن خوّشی توّ که وتبوونه وه، وه به دهستی بیری
 به خه یالی که سا نه هاتووی توّ ریسرابوون، لای عه قلّ و فامی ئینسانی زانا په سه ندو دلگیر
 بوون و له خه یالّه تایه تی به کهی خانان جوان تر بوون.

(۵) واته: سهر که وتنی لق به سهر ساقا له م چهر خه دا به ته نها بوّ توّ هه لکه وتووه بوّ
 که سی تر نه لو او ه.

[۱۶]

نە نەي خانەي تەن^(۱)

نە نەي خانەي تەن ئاير ھۆرئان
بزیسکەي چەخماخ کام شەش خان خیزان^(۲)
کام دوودەن رووی دل باز ھەم پۆشاوہ
کام ھوونەن دەروون دیسان نۆشاوہ^(۳)
مەسرف خەزانەي دەرد پەنھانی
خەم ھۆشت بەردەن مەر نەمەزانی^(۴)
شەرارەي تەفەنگ بەخت چارەي تۆن
دوودی ھوون زام جگەر پارەي تۆن^(۵)
جەستەت سوچنا دل ھانە تەمدا
نە دەروون جام جام ھوون دان وە ھەمدا^(۶)

[۱۶]

(۱) مەولەوی ئەم قەسیدەشی بە زوبانی مەحموددی یاروہیسەوہ وتوہ لە لاواندەنەوہی «عبدالرحمان»ی کورپا، کە تا ئیستا چەند قەسیدەي تریشان لە لاواندەنەوہی دا نووسی یەوہ.
(۲) نەخانە: خانووی قامیش، زنج. شەش خان: جۆرە تەفەنگیکي کۆنە. خیزان: بەرز بوہتەوہ. واتە: ئاگر بەربوہتە زنجی لەشەم، نازانم بزیسکەي چەخماخەي کام تەفەنگي شەش خانە بەرز بوہتەوہ ئەم ئاگرەي تۆ بەرداوە؟
(۳) دوود: دووکەل. باز: دیسان. واتە: نازانم کام دووکەل بو بەرز بوہتەوہ رووی دلمی داپۆشی یەوہ، وە کام خۆین بو دیسانەوہ دەروونم نۆشی یەوہ؟. وشەي «دوود» و «ھوون» ئیشارەتەن بۆ دووکەلی ئاگرەي تەفەنگە کە و خۆینی کورە کوژراوہ کە.
(۴) مەسرف: خەزانەدار، مەبەس مەحموددی یاروہیسە، وە ئیشارەتیشە بۆ ئەوہ کە خەزانەداری مەحمود پاشای جاف بوہ. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەري پاشەوہي پیکەوہ دئ.
(۵) چارە: ناوچاو. دوودی ھوون: خۆینی وەك دووکەل رەش.
(۶) واتە: ئەي خەزانەداری دەردو مەینەتی نەیني، ئەوہ خەم و خەفەت ھۆشی لا

کوورهی دل گهرمه‌ی جوّش سه‌ختشه‌ن
په‌ی فیئکی دل شیوه‌ن وه‌ختشه‌ن^(۱)

[۱۷]

نهمه‌نده‌ن خه‌یال^(۲)

نهمه‌نده‌ن خه‌یال فهدان که‌رده‌نم
فهد هابی وه ته‌وق شی نه‌گه‌رده‌نم^(۳)
ئه‌ر فه‌له‌ک گه‌ردش نه‌دا نه‌رووی به‌خت
نه‌وستاش ئه‌و گئج گه‌رده‌لول سه‌خت^(۴)
ئاره‌زووی دیدار یارانم که‌رده‌ن
هه‌وای سه‌یرانم وه دل ئاوه‌رده‌ن

نه‌هئستووی، بۆچی نازانی بلیسه‌ی تفه‌نگی به‌خت و ناوچاوی خۆته‌ له‌شی
سووتاندووی و ته‌می کردووه به‌ سه‌ر دلئا، وه‌ خوئنی ره‌شی زامی جه‌رگی له‌ت‌له‌ت بووته
جام‌جام خوئنی له‌ ده‌رووتا داوه به‌یه‌کاوی پیئ تو‌شان‌دووه.

(۱) واته: به‌ هۆی ئه‌م ئاگرو دووکه‌ل و خوئنه‌وه‌ کووره‌ی دلّم له‌ گهرمه‌ی جوّشی
سه‌ختیاپه‌تی، وه‌ ئیستا کاتی شیوه‌ن کردنه بۆ ئه‌وه‌ی دلّم فئیک بیته‌وه. له‌ نوسخه‌ی «سید
طاهری هاشمی» دا له‌ پاش ئه‌م شیعه‌ دئته سه‌ر شیعه‌ کانی رۆرۆ، که سه‌ره‌تاکه‌یان ئه‌مه‌یه:
په‌رده‌ی سه‌بووریم دریا رۆله‌رۆ

به‌لام ئیمه‌ ئه‌و شیعه‌رانه‌مان له‌ریزی پارچه‌یه‌کی ترا بلاو کرده‌وه له‌ تیپی «بی» دا که ئه‌ویش
هه‌ر بۆ لاوانده‌نه‌وه‌ی «عبدالرحمان» دا و ترا بوو، چونکه له‌ چه‌ند نوسخه‌ی تردا به‌و جوّره بوو.

[۱۷]

(۲) مه‌وله‌وی ئه‌م چه‌ند شیعه‌ری بۆ دۆستیکی نار دووه که‌گله‌یی لی کردووه بۆچی نامه‌ی
دیار نه‌وه چه‌ند شیعه‌رکیان بو نائیرئ.

(۳) شی: چوو. واته: تاقه‌تی شیعه‌ر دانانم نه‌ماوه و شیعه‌ر بوو به‌ ته‌وق و چوووه گه‌ردنم.

(۴) نه‌وستاش: نه‌ی خسته‌مه. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌ره و دوو شیعه‌ری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

بگيئلون چەنى ھامفەردان وە شاد
 وە سەر بەرزان دا خەم بدەون وە باد^(۱)
 وەر کوشتاش جە داخ نەدپەنى ياران
 چەندجار کوشتانیش، ئيديش چون جاران^(۲)

[۱۸]

نە ئاھين گەرى^(۳)

نە ئاھين گەرى، نە ئاھين گەرى
 ئارۆ راگەم كەفت نە ئاھين گەرى^(۴)
 دېم كە نىشتە بىي كان گەوھەرى
 پادەم مەدەمنا زولف عەنبەرى^(۵)
 فېدات بام ئۆساي پادەمە دەمەن
 دەست وە دەم بۆ، دەم بدەر وە مەن^(۶)

(۱) بگيئلون: بگەپىم. بدەو: بدەم. واتە: نەگەر فەلەك رووى بەختىم تۆزاوى نەكاو نەم خاتە گىزى گەردەلولى سەختەو، نىازم ھەبە سەرى لە دۆستان بدەم و بە تەمام سەيرانىك بىكەم لە گەل ھاورىيان دا بە خۆشى بگەپىم و بە شاخە كانا خەم بدەم بە با.
 (۲) كوشتاش: كوشتمى. نەدپەن: نەدپتن. واتە: خۆ ئەگەر كوشتىشمى لە داخى نەبىنى ياران، ئەو ئىتر بلىم چى، تا ئىستا چەند جار كوشتوومى، با ئەمجارىش وەك جارەكانى پىشوو بى.

[۱۸]

(۳) مەولەوى لەم چەند شىعەرەيا ھەستى خۆى ئەگىر تەو بەرامبەر شاگرد ئاسنگەرىكى جوان.

(۴) ئاھين گەر: ئاسنگەر. واتە: ئەمپۆر رىم كەوتە لاي ئاسنگەرىك.
 (۵) پادەم: ئەو ھەمانە پر لە فووەبەكە ئەى دەمىن بۆ ئاگر خۆش كردن. مەدەمنا: ئەى دەماند. واتە: دېم جوانىكى زولف عەنبەرىنى وەك كانى گەوھەر پى دەمەى ئەدەماند.
 (۶) مەولەوى لىرەدا رووى قسەى ئەكاتە شاگردەكە و پىي ئەلى: وەستاي ھەمانە دەمىن با دەستت بە ھەمانەكەو بىي بىدەمىنى، دەمىشت بدە بە من با ماچىكى بىكەم.

هه‌ی موسلمانان ئینه چ ده‌ردهن
 ده‌مه ده‌مائش دەم دەمین که‌ردهن^(۱)
 ده‌مه و کووره و نار هر سی بین نووره
 نۆبه‌ی مه‌عدوومه‌ن وزاش نه کووره^(۲)

[۱۹]

نه‌واتم عه‌رعه‌ر^(۳)

نه‌واتم عه‌رعه‌ر سه‌هه‌ند په‌روه‌رده
 باخه‌ونان داخ وه تۆی گل به‌رده^(۴)
 خودنومایی لای بالآ نه‌مامان
 ویت لاده‌ر ئامان، په‌ری تۆ نامان^(۵)
 دیت شنۆی غیره‌ت دیده‌که‌م خیزا
 وه‌لگه‌که‌ی سه‌ر شاخ زینده‌گیم ریزا^(۶)

(۱) ده‌مین: خویناوی. واته: موسولمانینه ئه‌مه چ ده‌ردیکه تووشی من هاتووه، هه‌مانه ده‌ماندنئ ئه‌و جوانه ده‌ممی خویناوی کردووه.
 (۲) نووره: قسلی سووتار. وزاش: بیخه‌نه. واته: هه‌مانه که و کووره‌ی ئاگره که و ئاگره که‌ی ناوی، هه‌موو له به‌ر جوانی ئه‌و شاگرده وه‌ک قسلی سووتایان لی هاتووه، هر من ماوم نۆبه‌ی منیش هاتووه بمخه‌نه ناو کووره که وه‌و بمسووتینن.

[۱۹]

(۳) جارێکیان جوانیکی بالآ به‌رز لای چنارێکا رائه‌وه‌ستئ، له‌وکاته‌دا بایه‌ک هه‌ل ئه‌کاوه‌هه‌ندئ گه‌لای لی ئه‌خاته‌ خوار. مه‌وله‌ویش به‌م بۆنه‌یه‌وه ئه‌م چه‌ند شیعه‌ ئه‌لیت.
 (۴) سه‌هه‌ند: سییه‌ر. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ به‌سراوه به‌ شیعه‌ی پاشه‌وه.
 (۵) خودنمایی: خۆنواندن. واته: ئه‌ی چنارێ له‌ سییه‌ردا په‌روه‌رده بوو که باخه‌وانان به‌ داخته‌وه مردوون، پێم نه‌وتی خۆنواندن له‌ به‌رامبه‌ر جوانی بالآ وه‌ک نه‌مامان بۆ تۆ نه‌هاتووه، ده‌خیلتم خۆت لاده.
 (۶) خیزا: به‌رز بووه‌وه. ریزا: داوه‌راند. واته: دیت چۆن بای غیره‌تی یاره‌که‌م هه‌لی کردو گه‌لای سه‌رچلی ژیا‌تی داوه‌راند.

خاس بى دەرگاي خەم پەي ویت كەردەوہ
دوولە تىمان بۆ ھەرچىت بەردەوہ^(۱)

[۲۰]

نەواي نالەي دل^(۲)

نەواي نالەي دل وینەي سەدای نەي
پيالەي زوخاو مەنۆشوو چون مەي^(۳)
كەواو پارچەي جەرگ سينەي برىشتاو
رەحمت بۆ يە نەي، يە مەي، يە كەواو^(۴)
ھەر ئەساسى ھەن جە لام جەم بىەن
گەرمى كزەي بەزم ھىچش كەم نيەن^(۵)
تەسدىعت كىشان، ساحىب شەرت و شۆن
چ ئىحتىياجى وەي كەواو تۆن؟^(۶)

(۱) واتە: باش بوو دەرگاي خەمت لە خۆت كەردەوہ، ھەرچىت دەس كەوت دووكەرت
بىن لە ئىنوماننا.

[۲۰]

(۲) مەولەوي ئەم چەند شىعرەي بۆ دۆستىكى نووسىوہ كە ھەندى كەبابى بۆ ناردبوو
(۳) لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «چون مەي» نووسراوہ «پەي پەي» مەعناي ئەم
شىعرەو شىعرى پاشەوہي پىكەوہ دى.

(۴) كەواو: كەباب. برىشتاو: برزاو. واتە: ئەو شتانەي كە ھۆي خۆشى و رابواردنن برىتىن
لە ئاوازو مەي و كەباب، من نالەي دلەم وەك ئاوازي شمشال وايەو لە جياتى شەرابىش
پيالەي زوخاو ئەنۆشم و پارچەي جەرگى ناو سينەي برزاویشم كەبابمە. دەسا مېھرەبانىت
بىي لە گەلم ئەمە ئاوازو مەي و كەباب.

(۵) واتە: ھەموو ھۆيەكى رابواردنم لايەو ھىچم كەم نيە بۆ گەرمى كۆرى رابواردن.
(۶) واتە: ئەي دۆستى بە وەفا، زەحمەتت كىشاوہ كەبابت بۆ ناردووم، من كەي پىتوستم
بە كەبابى تۆيە تا بۆم بنىرى.

[۲۱]

نامه‌ی بن مه‌یلیم^(۱)

نامه‌ی بی مه‌یلیم خامه‌ت ره‌قمه‌ کهرد
 دوودیم جه دیدهی فه‌له‌ك ئاو ئاوه‌رد^(۲)
 منو بی مه‌یلی، چون واچی شه‌و روڻ
 مه‌یلت نه دل‌دا، دل هه‌ر جه لای توڻ^(۳)
 بی‌چاره وه تایی زولفت گیر بیه‌ن
 هانه پای ته‌ل‌دا جواوش نیه‌ن^(۴)

[۲۲]

نه‌ته‌ن یاده‌کهی

نه‌ته‌ن یاده‌کهی نه‌و سیمین‌گه‌رده‌ن
 خه‌یلپوه‌ن هه‌ر گیان خزمه‌تش کهرده‌ن^(۵)

[۲۱]

(۱) مهولهوی به‌م سئی شیعره وه‌رامی گله‌یی دۆستیک ئه‌داته‌وه‌که بۆی نووسیوو گوايه بی‌وه‌فایه له‌گه‌لی.
 (۲) واته: قه‌له‌مه‌که‌ت باسی بی‌مه‌یلی منی نووسیوو، منیش ئه‌وه‌نده خه‌فه‌تبار بروم هه‌ناسه‌ی وه‌ك دووکه‌ل ره‌شم ئاوی له‌چاوی گه‌ردوون هیناو کردیه‌گریان.
 (۳) واته: توه‌مه‌تی بی‌وه‌فایی دانه پال من وه‌ك ئه‌وه‌یه به‌شه‌و بلتی روژه. تو مه‌یلت له‌دل‌مایه‌و دل‌م هه‌ر لای تو‌یه.
 (۴) واته: دل‌ه‌ی به‌دبه‌ختم به‌سراوه به‌داوڻسی زولفی تووه‌و له‌سه‌ر ته‌لی ته‌لگرافی زولفت گیری خواردوووه‌و چاوه‌روانی وه‌رامیکه له‌تووه‌، وه‌ناتوانی بیته‌وه‌ بۆ لای من. ئەم شیعره‌مان له‌تیپی «بی» دا به‌ته‌نها نووسی چونکه له‌نوسخه‌کۆنه‌که‌ی خو‌مانا به‌ته‌نها نووسرابوو، که‌چی دیمان‌ه‌وه‌ سئی هه‌می ئەم سئی شیعره‌شه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دیسانه‌وه‌ نووسیمان‌ه‌وه‌، وه‌لامان وایه‌ ئه‌مه‌یان راسته.

[۲۲]

(۵) مه‌عنای هه‌ردوو شیعره‌که‌ یئکه‌وه‌ دی.

به لام نهی هسه رت دووی جیایی دا
گومانم که فتهن وه تهنیایی دا^(۱)

[۲۳]

نزوول کیشا

نزوول کیشا دهس به ختم نه رای بهد
پای تهدهب نه پای عهدهد که رددم ره^(۲)
ناگاو وه فریب پشت پا دا لیم
من وست وه گیتجاو قهله ندهری ویم^(۳)

[۲۴]

نه نازک خه یال^(۴)

نه نازک خه یال نیسه، نه موئشیم
پهردهی مابهین بیم، ویهردم، من شیم^(۵)

(۱) واته: ده میکه هر گیانم خزمه تی یادی ئه و گهردن زیوینهی کردبوو له له شما، به لام له داخلی دووکه لی جیابورونه وهی گیانما له له شم، و ابزانم تهنیا که وتوووه و کهس نیه خزمه تی بکا.

[۲۳]

(۲) نزوول: کزی. واته: بهد به ختی دهستی به ختمی به ریگای خراپه دا راکیشا، وه پیی ئهدهبم له ریگای ژماره لای دا. مبهسی ئه وه یه کرده وهی بی ئه دبانه م له ژماره ده رچوو.
(۳) فریب: فریو، هه ل خه له تاندن. قهله ندهری: به ره ل لایی و بی سه رو شوئنی. واته: له ناکاو هه لی خه له تاندم و پاش قولیکی دام و فریی دامه گیتزای به ره ل لایی و بی سه رو شوئنی.

[۲۴]

(۴) مهولهوی ئه م دوو شیعره ی بۆ دۆستیک نووسیوه که داوای نامه یه ک یا پارچه هه ل به ستیکی لی کردوو بۆ لای «بیر» که قسه ی مهولهوی ره وا بووه لای تا ئیشیکی بۆ بکا، ئه میش داخوازی یه که ی ئه و دۆسته نایه ئیته دی و به م دوو شیعره بیانووی بۆ دینیتته وه.
(۵) مونشی: نووسهر. واته: نه خه یالی ناسکم هه یه تا شیعر بلیم، وه نه نووسهرم تا

تهن وه دل، دل جان، جان بی وه جانان
مهندن وه جیلوهی جهرگهی جوانان^(۱)

.....

[۲۵]

نه تۆی حهلقهس

نه تۆی حهلقهس زولف دلهی شییت و ویت
شهرتش کهردههنی دل نهدهرو پیت^(۲)
وهختی شوّلهی رووت ناگا دا دیار
ئهو قسهی شهو بی، ئید شوّلهی نههار^(۳)

.....

☞

نامهت بۆ بنووسم. من جاران بهیهك گهینی پیرو مورید بووم ئەمتوانی کارو باریان بۆ
راپه‌پینم، به‌لام ئیستا فه‌وتاوم و به‌سه‌رچووم.
(۱) واته: له‌شم بووه به‌دل و دل‌یشم بووه به‌گیان و گیانی‌شم له‌دۆستانا تواوه‌ته‌وه، ئیستا
ماوه‌ته‌وه سه‌ر ده‌رکه‌وتن و خو نواندنی کۆری جوانان که بتوانن به‌خاترداری خو‌یان شتی
بکه‌ن.

[۲۵]

(۲) واته: دل‌هی شییت و ویتیم که گرفتاری داوئنی زولفت بوو، له‌ناو داوه‌که‌دا پریاری دا
جاریکی تر مه‌یلت نه‌داتی.
(۳) شوّله: «شعله»، تیشک. نه‌هار: رۆژ. واته: که‌چی کاتی که له‌ناکاو تیشکی رووت
ده‌رکه‌وت پریاره‌که‌ی دل‌م بوو به‌قسه‌ی شه‌وو تیشکی رووت بوو به‌تیشکی رۆژ،
مه‌شه‌وریشه «کلام اللیل ی‌محوه‌ النهار» به‌عنی که رۆژ بووه‌وه هه‌رچی قسه، شه‌و کراوه
هه‌مووی هه‌ل‌ئوه‌شیینتیه‌وه.

[۲۶]

نور ئەفشانیش...

نور ئەفشانیش کەرد وە دەشت و دەردا

مدرا وەراوەر وە راگ—وزەردا^(۱)

وات نما وەختەن شای جەمین جامان

واتم بەلئی خۆر وە قیبلە ئامان^(۲)

[۲۷]

نە رو ئارامەن^(۳)

نە رو ئارامەن، نە شەو خاومەن

چون چەم گل کەران گلارامەن^(۴)

[۲۶]

(۱) نور ئەفشانی: نور وەشاندن. مدرا: راوەستا. وەراوەر: بەرامبەر. واتە: یار تیشکی

خۆی بلاو کردەو بە دەشت و دەرداو لە سەر رێما بەرامبەر راوەستا.

(۲) نما: نوێژ. واتە: شای ناوچاو جوانان وتی: وەختی نوێژە، منیش وتم: بەلئی راستە

چونکە خۆر کە و تۆو تە لای قیبلە و وەختی نوێژی نیوەرۆیە. مەبەس لە خۆرە کە رووی

یارە کە لە بەرامبەر یا راوەستاو.

بەم مونا سەبەتەو جوازە ئەمە بگێڕینەو کە: جار ئکیان شیخی «ضیاء الدین» ﷺ لە بیارە

پاش هەتاوکە و تن ئەچیتە سەر جینگای شیخ سەلیمی سنەیی سەیر ئەکا هیشتا هەل نەساو

لە خەو، هەلئی ئەسینئی و پئی ئەلئی:

آفتابت بر سر آمد بر نمی خیزی هنوز؟

واتە: خۆر هاتە سەر سەرت هیشتا هەل ناسی لە خەو؟ شیخ سەلیمیش لە وەراما ئەلئی:

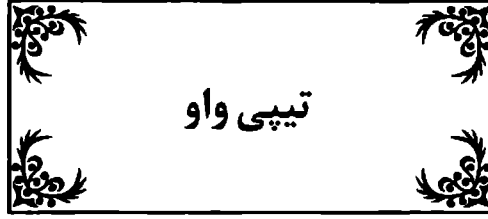
بی تو روزم شب بود، چون آمدی گشت روز

واتە: بئی تۆ روژم شەو بوو، کە تۆ هاتی بوو بە روژ.

[۲۷]

(۴) واتە: نە بە روژ ئەحەسێمەو نە شەو خەوم لئی ئەکەوئی، هەمیشە وەک چاوئیشەدار

گلارام پئی کە و تۆو و دیم و دەچم.

تیپی واو

[۱]

وه خیاافهومن^(۱)

وه خیلا فیهون یاران سهرمهس
 ته قازای زاتی ته بعم هه رچی ههس^(۲)
 جه زبهی ئاهینم ده ماخ دان په رداخ
 میقناتیز توی جام که ردهن وه یاتاخ^(۳)
 کاره با نه ده ور کام مده رو ده ور
 نه ده وره ی مووره ی کاره با کا ته ور^(۴)
 ئه ر گورو وه کام کافورم که م که م
 ئا و قه فال ویش مه پیکو ده رده م^(۵)

[۱]

(۱) مهولهوی ئه م قه سیده یه ی له وه لامی نامه یه کی شیخی «سراج الدین» رحمۃ اللہ علیہ وتوو که گله یی تیا کردبو له مهولهوی که بی وه فایه له گه لی و خه بهری نا پرسئ.
 (۲) تقازا: خواست. ته بیخ: «طبیعت»، سروشت. واته: ئه ی یاره سه رخۆشه کانم، هه رچی خواست و ئاره زووی سروشتمه هه مووی به پیچه وانه ی ئه وه یه که ئه بو و ابوا یه. له شیمره کانی پاشه وه دا ئه م پیچه وانه یی یه روون ئه کاته وه.
 (۳) جه زبه: راکیشان. ئاهین: ئاسن. واته: یاسای سروشت وایه میقناتیز ئاسن رابکیشئ بو لای خو ی، که چی ئیستا له شی وه ک ئاسنی من خو ی ئاماده کردوو بو راکیشانئ میقناتیزو میقناتیزیش ناو شووشه ی کردوو به جیگای خو ی تا ئه و نه توانئ رابکیشئ. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «ئاهینم» نووسراوه «ئاسنم».
 (۴) کام: له شی وه ک کام. مده رو: ئه دا. مووره: مووروو. واته: یاسای سروشت وایه کاره با پووش هه ل بگری، که چی ئیستا به دهوری له شی وه ک کا باریک بووی منا خول ئه خوا، وه ک چۆن له راستی دا کا به دهوری موورووی کاره با دا خول ئه خوا.
 (۵) کام: به فارسی واته دم. کافور: ماده یه کی سارده که سیك خوئنی لووتی به ربی ئه یخه نه سه ر ته وئلی بو ئه وه ی خوئنه که ی بوه سئته وه. قه فال: ده مار ئکه له پشت مله وه له کاتی ته وژمی خوئنا که له شاخی لی ئه گرن. مه پیکو: بهر ئه بی. ده رده م: کوتوو پر. واته:

«أنفیه» کھی گهرد رای دهردم ههوا
مه کهرۆ ده ماخ ئه فلاتوون دهوا^(۱)
گهرمیم تاف ساف وه سهر ئه ندهردا
به ستهن وه رووی تاش نیمه که مهردا^(۲)

ئه گهر تۆزئک کافور بگرم به ده ممه وه ئه وه نده گهرم ئه بئ گورج خوئنی ده ماری
پشت ملی بهر ئه بئ. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «که م که م» نووسراوه: «وه که م».
(۱) «انفیه»: پرنووتی. واته: تۆز بچئ به لووتی هه رکه سیکا له وانه یه نه خوئشی بخا،
که چی تۆزی رینگه ی دهردی من هه وا وه ک پرنووتی ئه یکا به لووتی ئه فلاتوونی
حه کیمه وه ده رمانی بئ ئه کا.

(۲) سه ره ندهر: له سه ره وه بۆ خوار. تاش: به ردی زلی لاشانی شاخه کان. نیمه که مه ر:
ناوقه د. واته: جۆشی گهرمای دلّم ئه بوو وشکم کاته وه بمسووتینئ، که چی تافی ئاوی
سانی له چاوه کانمه وه ده رکرد بۆ خوار، وه ئه و ئاره گهرمه ی وه ک سه هۆل مه یاند به تاشه
به ردی ناوقه دمه وه.

له هه ندئ نوسخه دا له پاش ئه م شیعره، شیعرئک وه له هه ندئکی ترا ئه و شیعره و دوو
شیعری تر هه یه. به لّام هه رچی ورد بووینه وه په یوه ندئکمان نه دۆزی په وه ئه و سئ شیعره
به ستینه وه به م شوئنه وه، وه نه مان زانی ئاخۆ شیعری قه سیده یه کی ترن که وتوونه ته ئیره،
یان هه ر شیعری ئیره و لئ یان فه تاوه بۆ په یوه نده که یان نازانرئ. له بهر ئه وه نه مان خسته
ئه سلئ کتیبه که، وه هه ر لیره دا نووسیمانته وه. ئه مه ش ئه و سئ شیعره یه:

چون هه رس دیدمه وه	هه نه فته م ئازیز لواو ئامه وه
ئه وه لّ سه دای نه ی مه رگه که م ئارۆ	وه ی دووه نه فه س فه ردایسی دارۆ
هه وای سازگار فه سلئ مه ینته وه خت	ماوه رۆ ده م ده م شاده ی سه برو جه خت

ناکا: کوتووپر. ئامه وه: ئاماره، هاته وه. ئارۆ: ئه هئینئ. دارۆ: هه یه تی. ماوه ر: ئه هئینئ. شاده:
شه هاده ت، شایه تی. سه بر: پژه می یه که م که مه شه ووره نیشانه ی شه ره. جه خت: پژه می
دووه م که نیشانه ی خه یه ره. واته: وه ک چۆن فرمیسکی چاوم له ناکا ئه پڕئ، هه ره وه ها
کوتووپر بیستم ئازیز روئشت وه هاته وه. روئشته که ی ئاوازه ی یه که م فووی قیامه تی دا له
گۆیم که هه موو که سیئک بئئ ئه مرئ، هاتنه وه شی وه ک ئاوازه ی فووی دووه م بوو که مردوو
زیندوو ئه کاته وه. هه وای ساردو سازگاری وه رزی مه ینته تاوتاو نیشانه ی ناخوئشی و

ئازیز یەقین عەكس وەش نامەكەى تۆن
 سايەكەى سىفەت كەلامەكەى تۆن^(۱)
 نازوون وەى مەزھەر، ھای ھای بە چیشەن
 نەشەى ئەو سىفەت زاتى تو پيشەن^(۲)
 جە نامای جواو، جە بى وەفایم
 ھەرچیت فەرماوان راسەن، بىنايم^(۳)
 نەر وەفام مەبى بەى تۆ مەمەردم
 خەیر مەبىر يابى پەنجەى پای فەردم^(۴)

خۆشى پيشان ئەدا، جار ئك ئەم پزمىنى، يەك پزمەيش نيشانەى شەپەكە دور كەوتنە وەى دۆستە. وەك ئەلەين «سەبرى ھىنا» جار ئكى تىرىش ئەم پزمىنى، پزمەى دوو ھەمىش نيشانەى خىرەكە گەر پانە وەى دۆستە. وەك ئەلەين «كردى بە جەخت». لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «ئارۆ» نووسراو «ئازۆ» واتە ئارەزوو ئەكا، وە لە جياتى «دارۆ» نووسراو «وازۆ» واتە: ئەبەوى.

(۱) سايە: سىبەر. واتە: ئازیز، بى گومان ئەم گۆرانى سىروشتەكە لە منا رووى داوہ لە ئەنجامى ھاتنى نامە خۆشەكەى تۆ وەبە، وە سىبەرى سىفەتى گوفتارى تۆ بەكە چون ئەگەر خۆت حازر بى وەزەم ئەگۆرى، بە نامە ناردنىش ئەتوانى وام لى بىكەى.

(۲) نازوون: بنازم. مەزھەر: دەر كەوتن. يە: ئەمە. پيشەن: پى يەتى. واتە: حەقمە بنازم بەم دەر كەوتنەى بەرەكەتى تۆ. ئەمە چ ھالىكە رووى داوہ لە من، شەنى سىفەتى زاتى بەكانى تۆ پىوہە وە ئىستا من ھەندى لەو سىفەتەنەى تۆم تيا پەيدا بووہ.

(۳) ناما: نەھات. واتە: بىناى چاوم ھەرچىت فەرمووہ لەبارەى وەرام نەنووسىنە وەى من و بى وەفایمە وە ھەمووى راستە.

(۴) مەمەردم: ئەمەردم. مەبىر يابى: نەبىر ابو. واتە: ئەگەر وەفام بوايە ئەمەردم بۆت، يان خۆ پەنجەى پى شىعەرم نەبىر ابو تا چەند شىعەرىكت بۆ بنوسم. لە نوسخە بەكى ترا لە جياتى «مەبىر يابى» نووسراو «مەمەر يابى». واتە: نەشكا بوو.

ئازىزم نامە پىيچ مدۆ چون مار
 خامەى چەم يەكى، ئەسرىنان ھەزار^(۱)
 وئىش دان نە سەر كەف كووپەى سىيىي
 پەى شەكوای عەرزەى دەرد جىيىي^(۲)
 ۋەخوۋا نە دووريت كوۆتايىش ئاۋەرد
 نە گىيان ئىختىيار ماۋاي بەدەن كەرد^(۳)
 بەلام يادەكەت ناستەنش وئىم پىم
 وئىم بەركەرد، نىشتەن وئىش جە ياگەى وئىم^(۴)
 ئەجزاى تەن يەكسەر جە شادمانى
 نەمەيۇش ۋە خاۋسەد زىندەگانى^(۵)
 ھەر جزوئىم پەى وئىش يەند سەرشار بىەن
 ئەى جزوم جەى جزو خەبەردار نىەن^(۶)

- (۱) واتە: ئازىزەكەم، كاغەز لە ئىشتىياقى ھاتىندا بۆلات ۋەك مار پىيچ ئەخوا، قەلەمە قامىشى چەمىش ھەرچەند يەكىك بى، خۆجۆگەلەى فرمىسكى چاۋم كە ۋەك قەلەم رىك بە رووما ئەپزىتە خوار، ھەزار قەلەمى لىپىنكەھاتوۋە.
- (۲) واتە: كووپەى خورنى جەرگىشم ۋەك شووشە مەرەكەبى رەش ھەلچوۋەو گەيشتوۋەتە لىۋار، بۆئەۋەى عەرزو ھالى شىكاتى دووريتى بى بنووسرى.
- (۳) واتە: نە دووريت دوايى ھات، ۋە نە گىيانم لە لەشما ئۆقرەى ئەگرت، ئەى ئىتر بۆچى نامەت بۆ نەنووسم... ۋەرامى ئەم پىرسىيارە لە شىعەرەكانى پاشەۋە دا روون ئەكاتەۋە.
- (۴) واتە: ئەۋ ھەموو ھۆيانە ھەبوون بۆ نامە نووسىن، بەلام يادەت نەى ھىشتىبووم لای خۆم ۋە دەرى كردبووم لە لەشمو جىنگەكەمى گرتبەۋە.
- (۵) نەمەيۇ: نايەتە. خاۋ: خەۋ. واتە: بە ھۆى ئەۋەۋەكە يادى تۆ ھاتە لەشمو جىنگامى گرتەۋە، ئەندامەكانى لەشم لە خۆشى ياندا ژىيانىشيان بىر ناكەۋتەۋە.
- (۶) واتە: ھەر ئەندامىكى لەشم ئەۋەندە سەرخۆش بوۋە ھىچ كامىان ئاگاي لەۋى تىريان نىە.

نه دل یاد راز سه فحهی نامه شهن
 نه سه ربه نجه هوش گرتهی خامه شهن^(۱)
 یه ند نه توی زه لکاو دهوات پر وهی
 مدران مونه زر وه لگ ناوهردهن نهی^(۲)
 نهی مدو سه دای دلان پی خهسته
 وه لگ ماروشه وه بهسته وه بهسته^(۳)
 نیسه یاده تن سزای خیتابه ن
 نهر سزا وه ناز، وهر وه عیتابه ن^(۴)
 نه نه، سفتهی هیجر خال ئالاتم
 دوزه خیی دوزه خ دوری بالاتم^(۵)
 بویه رجه مهنه یم شای نه و نه مامان
 مه ردهن په ی گروی دوزه خیی نامان^(۶)

(۱) راز: قسه. گرت: گرتن. واته: له بهر سه رخوشی نه دل نه وهی له یاده قسه بنووسی له
 سه ر رووی قاقه ز، وه نه سه ربه نجه یشم هوش و فامی قه لیم گرتنی هه یه.
 (۲) مدران: وه ستاره. وه لگ: گه لا. معنای نهم شیعره و شیعری پاشه وه ینکه وه دئ.
 (۳) مدو: نه دا. ماروشه وه: نهی هیئته وه. واته: قه لیمی قامیش نه وه نده له ناو زه لکاو
 شووشه ی مهره که بی پر له مهنه تا ماوه ته وه و چاره روانی نویسنی کردوه، سهوز بووه و
 گه لای کردوه، ئیستا قه لیمه که م ناوازه یه کی لیوه دیت سه د دل له بیستنی نه خوش
 نه که وئت، گه لاکه شی بهسته به بهسته نه و ناوازه ی بؤ نه سینته وه.
 (۴) سزا: شایان. واته: ماده م گیانم له له شما نه ماوه و یادی تو له شی داگیر کردوم، ههر
 یاده که ت خوی لایقی نه وه یه قسه ی له گه ل بکه ی، جا ئیتر قسه که ت له رووی نازه وه بی یا
 له رووی لؤمه کردنه وه.

(۵) سفته: سووتار. معنای نهم شیعره له گه ل شیعری پاشه وه ی دا دئ.
 (۶) مهنه یم: مانه وه م. مهولهوی لیله دا دهس له بیانوه که ی پیشه وه ی هه ل نه گری و
 بیانویکی تر دینته وه بؤ نامه نه نویسن وه نه لی: نازیزه که م، نه... نه... نهم عوزرانه م که

[۲]

وادهس سفیدی^(۱)

وادهی سفیدی شکوفه‌ی پیرین
 شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری دلگیرین^(۲)
 شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری سفیدهن
 سه‌رمایه‌ی میوه‌ی عیرفان هه‌ر ئیدهن^(۳)
 نه‌باخچه‌ی سونبول تار مووی تاردا
 سپی شکوفه‌ی پیریم دیار دا^(۴)
 باقه‌ی زویری و زاری و دلگیریم
 په‌ی‌په‌ی زیاد که‌رد په‌ژاره‌ی پیریم^(۵)

هینایه‌وه پیوست نین چونکه من سووتاو دووری خالی بالای ره‌نگاره‌نگه‌که‌ی تۆم
 نیشته‌جینی دۆزه‌خی دووری بالاتم، بیوره لیم که ماوم و نه‌ژیم، مانه‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌که
 ئه‌هلی دۆزه‌خ نامرن.

[۲]

(۱) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی به‌ بۆنه‌ی پیربوونی خۆیه‌وه وتوه.
 (۲) سفیدی: سپه‌تی. شکوفه: گۆپکه‌ی دره‌خت که تازه پشکووتی. واته: کاتی سپی
 بوونی موو گۆپکه‌ی پشکووتووی داری پیری‌یه، وه ئه‌و گۆپکه‌ی پشکووتووه‌ی باخچه‌ی
 پیری‌یه‌مایه‌ی دلگیری و خه‌فه‌تباری‌یه.
 (۳) واته: گۆپکه‌ی پشکووتووی باخچه‌ی پیری که بریتی‌یه له مووه سپی‌یه‌کان، وه هه‌ر
 ئه‌وه‌ش سه‌رمایه‌ی میوه‌ی تیگه‌یشتنه، چونکه هه‌رکه‌س سه‌رو ریشی سپی بیی بیر له دوا
 رۆژ ئه‌کاته‌وه‌و خواناسی و خۆی ئاماده‌ ئه‌کا بۆ قه‌برو قیامه‌ت.
 (۴) سونبول: گول. تار «ی‌یه‌که‌م»: تال. تار «ی دووه‌م»: تارک. واته: له باخه‌گولێ تال
 مووه ره‌شه‌کانما گۆپکه‌ی پشکووتووی سپی دیاری دا که نیشانه‌ی پیرمه.
 (۵) باقه: چه‌پک: واته: خه‌م و خه‌فه‌تی پیریم په‌ی دهر په‌ی چه‌پکه‌ی عاجزی و
 خه‌فه‌تباریمی زیاد کرد.

ئاخر رۆی وه هار نه جوانیمهن
 نه وهل رۆی پایز زینده گانیمهن^(۱)
 هه ناسه م چون بای خه زان مه خیزۆ
 پهی پهی بهرگ شاخ شادیم مه پیزۆ^(۲)
 خه دهنگ بالام چه مان که مان وهرد
 راست وه نیشانهی فهنا روو ئاوهرد^(۳)
 که م که م پیری خه م وه قامهت مدۆ
 ده م ده م وه عدهی رۆی قیامهت مدۆ^(۴)
 پیری یه کسه ر زۆر جه زانووم سه ندهن
 سه ر وه گه ر دن دا هه ر وه زۆر مه ندهن^(۵)
 ساقی، پام به ستهی زه نجیر پیرین
 ده سم دامانت وادهی ده س گیرین^(۶)
 چابوک به و ره فتار بی دره نگو وه
 خه رامان به و ناز بالای شه نگو وه^(۷)

- (۱) واته: نه مپۆ دوا رۆزی به هاری جوانی و یه که م رۆزی پایزی ژبانمه.
 (۲) مه خیزۆ: هه ل نه سی. مه پیزۆ: دانه وه رینن. واته: هه ناسه م وه ک بای پایز دیت و پهی ده ر پهی گه لای لقی شادیم دانه وه رینن.
 (۳) چه مان: چه میوه ته وه. واته: بالام که وه ک تیر راست بوو، چه میوه ته وه وه ک که وانی لی هاتوو وه راست رووی کردوو ته نیشانهی مردن. نه وه ته که تیر ئا راسته ی نیشانیك نه کری وه ک که وان دانه که وی و نه دا له نیشانه که.
 (۴) واته: پیری ورده ورده بالام نه چه مینته وه پهی ده ر پهی وه عدهی قیامه تم نه داتی.
 (۵) زانووم: نه ژنۆ. واته: پیری به ته وای هیزی له نه ژنۆم برپوه وه هه ر به زۆر سه ر ماوه به ملمه وه.
 (۶) به سته: به سراو. مه عنای نه م شیعه رو سی شیعه ری پاشه وهی پیکه وه دی.
 (۷) چابووک: چوست و چالاک. ره فتار: رۆشتن. بی دره نگو: بی دوا که وتن. خه رامان: له نجه ولار.

جامت جەم ئاسا لەب پۈز كەر جە مەى
 پېم نۆش كەر وە ياد بەزم ئاراي كەى^(۱)
 مەستى وە پېران جوانسى مدۆ
 ھىز دووبارەى زرانسى مدۆ^(۲)
 پېم دەر تا پەى پەى پېو ھەى كەر وون
 راي سەخت ساراي مەحشەر تەى كەر وون^(۳)
 زرنگەى گۆش وېم پېم ماچۆ وە تاو:
 گاهى خەبەردار، گاهى سەر ھەساو^(۴)
 مەن پەمەى غەفلەت كەر كەردەن گۆشم
 ھىچ وە كەس نەن نە گۆش نە ھۆشم^(۵)

(۱) جەم ئاسا: وەك جەمشىد. ئەم وشەى «جەم» بەزگە ياندنى ھىچ مەعنايەك نەھىتراوہ جگە لە ھار جوتى لەگەل «جام» چونكە «جامى جەم» بەناويانگە، ھەرچەند مەعناى «جام» ھەكەى ئىرەو «جام» ھەكەى ئەوئ جيان لە يەك. لەب پۈز: لە ئىوارە كەى پۈزئ. كەى: كەبخەسرەوى شاي ئىران، مەبەس گەورە گەورانە.

(۲) زرانى: ئەژنۆ: واتە: كاكەى مەى گېر پېم بە زەنجىرى پىرى بەسراوہ تەوہ، دەخىلتم وەختى ئەوہ بە بگەيتە فرىام، گورج و گۆل بەو بە ھەلە داوان بە لەنجەولار وەرە پيالە يەكم بۆ پۈر كە لە شەراب و بە يادى كۆپى ئاھەنگى گەورە گەوران دەرخواردمى دە، چونكە مەستى پىران جوان ئەكاتەوہ دووبارە ھىز ئەداتەوہ بەر ئەژنۆيان.

(۳) پېو: بە دەمىوہ. ھەى: ھۆرە. واتە: شەرابم بدەرئ تا پەى دەر پەى بە دەم خوادنەوہ دەس كەم بە ھۆرە كردن و رىنگاى سەختى دەشتى مەحشەر بېرم.

(۴) واتە: گوئم ئەزرنگىتەوہ واتى ئەگەم ئەو زرنگانەوہ بە دەنگى بەرز ئەقېرئىنى بە سەرماو جارئك پېم ئەلئ «ورىابە» سبەى ئەمرى و جارئكى تر پېم ئەلئ كاتى «سەرژماردن» ئەو كەردەوانتەكە پىش خۆت ئامادەت كەردوون بۆ دوا رۆژت.

(۵) پەمە: لۆكە. واتە: بەلام مەن پارچە لۆكەى بى ئاگابى گوئى كەر كەردووم، وە نە گوئم لە قسەى كەسەو نە ھۆشم لاي كەسە.

نه‌ی گوزهرگای ته‌نگ بازار چه‌پ گهرد
 هر کاتی زانای نه‌جهل سمکۆ گهرد^(۱)
 مو‌تریب به‌و نه‌غمه‌ی «شانازی» ته‌وه
 یا به‌و په‌رده‌ی پاک «حیجازی» ته‌وه^(۲)
 بوله‌ند که‌ر دل‌سوز سه‌دای دل ته‌نگی
 به‌لکه‌م بیدار بوو جه‌ی خاو سه‌نگی^(۳)
 های غه‌فله‌ت تاکه‌ی هام سه‌فه‌ر ویه‌رد
 بیدار به‌ر جه‌ خاو کاروان ویه‌رد^(۴)

- (۱) سمکۆ: سمکۆل، پی به‌ زه‌ویدا کوتان. واته: له‌م ری گوزهره‌ ته‌نگه‌ی بازارپی چه‌رخ‌ی که‌ چه‌ره‌فتارا هر نه‌وه‌نده‌ت زانی نه‌جه‌ل پی کوتا به‌ زه‌وی داو هاته‌ سه‌رم.
 (۲) شانازی: نقامیکی کۆنه. حیجازی: نقامیکی کۆنی تره. مه‌عنای نه‌م شیعه‌ره‌ له‌گه‌ل شیعی‌ری پاشه‌وه‌ی دا دئ.
 (۳) واته: کاکه‌ی ئاهه‌نگ‌گپ له‌ سه‌ر ئاوازی نقامی «شانازی» یان «حیجازی» ده‌نگ هه‌لپه‌وه‌ نقامیکی خه‌فه‌تبارمان بۆ بلئ به‌ جو‌ری که‌ گر به‌ر بداته‌ دلئ ئینسان، به‌لکو له‌م خه‌وی قورسی بی‌ئاگایی به‌ بیدار بیمه‌وه.
 (۴) ویه‌رد: تی‌په‌ری له‌م شیعه‌ره‌دا مه‌وله‌وی رووی قسه‌ی نه‌کاته‌ خۆی و نه‌لئ: تاکه‌ی وایئ ئاگای، هاوسه‌فه‌ره‌کانت هه‌موو مردن و به‌سه‌رچوون، له‌ خه‌و هه‌لسه‌ دره‌نگه‌ کاروان به‌جیی هیشتی.

[۳]

وہش نامای (۱)

وہش نامای ہی پہیک لای قہیلہی لہیل
 جہیب دل وہ عہتر مہیل لہیلئی کہیل (۲)
 وہختی دووی دہردان مہویہرد نہ ہہردان
 جہ کوورہی ئایر دہرد بی دہردان (۳)
 نامہی ویرانہی دلان پی ئاوا
 جہ ناکام یاوا، بہلام کام یاوا (۴)
 های وہ فہرق دین زامداران تاج دای
 شہریعت مہیل لہیلئی رواج دای (۵)

[۳]

(۱) مہولہوی ئەم قہسیدہیہی لہ وہرامی نامہیہکی شیخ «تاج الدین» ی کوپری حاجی شیخ «عبدالرحمانی» کوپری شیخی «سراج الدین» رحمۃ اللہ علیہ وتووہ کہ لہ ہہولیرہوہ نووسیووی بۆ مہلہوی کہ لہ و دەمەدا لہ تہوتلہ بووہ، وہ باسی تہئسیری بہرہ کہ تی شیخی «بہاء الدین» ی مامی تیاکردبوو، وہ نووسیووی ئەگەر بۆم ری کہوئی دیم بۆ زیارہ تی تالہ نزیکہوہ کہ لکی لی وہرگرم.

(۲) پہیک: فروستادہ. جہیب: بہرۆک. واتہ: بہخیر بییت ئەی فروستادہی لای ہۆزی لہیلہوہ ہاتوو، کہ بہرۆکی دل و دہروونت پرہ لہ بۆنی خووشی خووشہوستی یار.
 (۳) دوو: دووکەل. مہویہرد: تیئہ پیری. مہعنای ئەم شیعرہ بہ سراوہ بہ شیعری پاشہوہیہوہ.

(۴) یاوا «ی یہ کہم»: گہیشت. یاوا «ی دووہم»: گہیشتن. واتہ: کاتیک کہ دووکەلی دہردوو مہینت لہ ئاگردانی ہەرگیز دہرد لی دہرنہ دراوہوہ - کہ دلئی دووستہ خہفہ تبارہ کانہ - بہرز بووہوہ بۆ سہر بہرزایی یہ کان، نامہکەت کہ مالی ویرانی دلمان ئاوا ئە کاتہوہ، لہ ناکاو گہیشتہ دەستم، بہلام چۆن گہیشتتیک؟!

(۵) فہرق: تہوقہسەر. واتہ: بہو نامہیہت تاجت نایہ سہر تہوقہسەری دینی ئەوانہی گرفتاری زامی عہشقن، وہ رواجت دا بہ شہریعتی خووشہوستی یار کہ شیخ «بہاء الدین» ہ.

قات بی جه کهسرهت یاران هامدهم
 گهرد کۆی دلبهر خه بهر بهر پهی چه م^(۱)
 مهخمور کهر دهروون جه بادهی باقی
 یانی نهی جواو خاتیمه ی ساقی^(۲)
 بهلئی چون لهزهت تیر نازاران
 نام نه دان نهو دل بازیت شو ماران^(۳)
 نازوون وهو غیرهت چ خاس پیّت زانان
 ماشه لات وه حال یاران پی وانان^(۴)
 هه وای کۆتایی ناله ی ویت بیهن
 وه تیری هه نی ناگاهیت نیهن^(۵)

(۱) کهسرهت: «کثرت»، زۆری. واته: کاکه ی فروستاده خه بهر بده به چاو که به هۆی کۆبوونه وهی دۆستانه وه بۆ گۆی گرتن له نامه که ی شیخ، تۆزی بهردرگای یار هه موو برابیه وه نه ما تا چاو له جیاتی کله به کاری یینی.

(۲) مهخمور: مهست. باده: مهی. واته: دل و دهروونت سه رخۆش بکه به پیاله ی شه رابی نه برابره که ئه م وه رامه یه له دوا وه رامه له منه وه بیبه ی بۆ شیخ «تاج الدین». جومله ی «خاتیمه ی ساقی» ئیشاره ته بۆ ئه وه کاتی که مه ی گۆپ دوایاله ی هینا ئه وه وانه گه یه نی که ئاهه نگ کۆپه کان ئیتر بلآوه ی لی بکه ن و بگه پرتنه وه بۆ شوینی خۆیان، که واته ئه م جومله یه ئیشاره ته بۆ ئه وه که داوا له فروستاده که ئه کا زوو بگه پرتنه وه. وه رامه که ی مهولهوی ئه وه ته له شیعه ره کانی پاشه وه دا و تراوه.

(۳) بازی: گالته. شماران: ژماردوه. واته: له مه وه بهر له بهر ئه وه که تامی تیری نازاران نه گه یشتبوه دلت، ئیشی دلداریت به گالته ئه هاته بهرچاو، به لام ئیستا که تووشی هاتی باوه رت کرد.

(۴) ماشه لا: «ماشاء الله»، وشه یه که له کاتی سه رسوپمانا به کار ئه هینری. واته: بنام به غیره تی یار به رامبه ره به وه که به باشی پی زانیت و کار ئیکی لی کردی سه رت سوپرمینی له حالی دۆستان.

(۵) هه نی: ئیتر. واته: به هۆی کورتی ناله ی خۆت و خۆنه گرتنه وه بووه که به ته نیا تیری له هۆشی خۆت چووی و ناگات له خۆت نه ماوه.

دل نالان بیهن نالان پهی تیره
 تیر سه رمایه ی گیان ئالهم پیره^(۱)
 کۆتایی نیهن دۆس وه نالهی دل
 چون وەردۆ جه گیان دەس دلهی خەجل^(۲)
 نیشان ئەو بو دل نه جای خەدەنگ هوون
 پهی «وضو» حەوز حەوز بدۆ وه بیروون^(۳)
 حەوزی حەنەفی خاس پیش رەزا بو
 نەك جهی شەرعه دا نەمات قەزا بو^(۴)
 چون تازە زامی هۆشت و یەردەن
 ویت ئاسا خەیاڵ ئازیزت کەردەن^(۵)

(۱) نالآ «ی یە کەم»: نالە کەر. نالان «ی دووهم» نالین. واتە: ئیستا کە هۆشت هاتوو تەو بە بەرتا و کە و توو تە نالە نال، بو تیر ئە نالینی لە دەستی ئەو دۆسته و کە سه رمایه ی گیانی عالی مە کە پیره.

(۲) وەردۆ: بەردا. واتە: دۆست هەرگیز درینی ناکا لە نالهی دل و تیری پتو ئەنی، هەر بەو مەرجه کە ئەو دلە شەر مە ساره دەس بەردار بیی لە گیانی خۆی و لە خۆی ببوری. کەواتە هەرکاتێ تیری دۆست کەم بی خەتای ئەو نیه، هی ئەو بە دل بە راستی ئارەزووی تیر ناکا.

(۳) بدۆ: بدا. بیروون: دەر وه. واتە: نیشانه ی ئەو کە دلی عاشق دەس بەردار بووی لە گیانی خۆی، ئەو تە تیری دۆلبەر بە جۆرتک کاری لی کردی لە جیگه ی تیره کە وه ئەو نەندە خوین هەلقوایی بووی بە حەوزو عاشقه کە ی خۆی دەس نوژی لی بگری.

(۴) حەنەفی: ئەوانه ی لە سه ر پیره ی ئیمام «ابوحنیفه» ئەرۆن بە رتو. نما: نوژی. واتە: ئەبی حەوزه کە ئەو نەندە قوول بی حەنەفی یە کان پیی رازی بن وه لایان وانەبی هەر دەس نوژیکی پی بگری بە تالەو ئەبی نوژی کە بە قەزا بگری تە وه. شایانی باسه بە پیی پیره ی ئەبووحنیفه درووست نیه لە ئاوی ئەستاو دەس نوژی بگری ئە گەر چالاه کە ده گز بان و ده گز قوول ئەبی بە گەزی قۆل.

(۵) لیره وه مه وه لوی وه رامی ئەو قسه ی شیخ «تاج الدین» ئەداته وه کە وتیوی ئە گەر پیم بگری دیم بو زیاره تی مام. مه عنای ئەم شیعره و شیعره ی باشه وه ی پیکه وه دی.

ئەو جە کۆن، دووری و نزیکی جە کۆن
 دووری و نزیکی وەسەف مەن و تۆن^(۱)
 مەنزلش نیەن ئەو قەوس ئەو خەدەنگ
 کۆی پەرساش یە کۆی و سەد هەزار فەرسەنگ^(۲)
 یە کۆیەن هەروەخت نیشان ئامادەن
 کیشاو بەرشى یەو ئەو نیشان دادەن^(۳)
 ساقى زیادەى مەى زۆر ئاوەردەن
 سەر سەر بەردەن وەرنە سەر بەردەن^(۴)
 تەنگە زەرفەنان هیلاکم مە کەر
 ویسەت مەشرەبى، یا جام نیم پەر دەر^(۵)

- (۱) واتە: تۆ لەبەر ئەوەوە تازە دلداری و بەم زووانە بریندار کراوی و هۆشت لا نەماوە
 خۆت ئاسایی یادی مامت ئە کەیت، ئەگینا ئەو لە کۆی و دووری و نزیکی لە کۆی؟ بۆ پیاوی
 خوا دووری و نزیکی کەى هەبە؟ دووری و نزیکی بۆ مەن و تۆیە.
- (۲) فرسەنگ: فرسەق: واتە: ئەو تیروکەوانى مەعنەوی ئازیزە ماواو مەنزلێکی تایبەتى
 نیە، هەرکەس پرسیاری لى کردى لە وەرامیا بلێ فرسەقێک و سەد هەزار فرسەق بۆ ئەو
 وەك یەك وایە.
- (۳) کیشا: کیشانە دواوەى کەوان. بەرشى یە: دەرچوو. واتە: هەر ئەوەندە نیشان
 ئامادە کرابێ بۆ لیدان، ئەو کەوان راکیشان و تیر دەرچوون و نیشان پیکانی یەك شتەو لە یەك
 کاتا تەواو ئەبێ.
- (۴) سەر: هەست. لێرەو مهولهوی بە عاده تە کەى خۆی رووی قسە ئە کاتەو ساقى...
 مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعری پاشەوہى دا دى.
- (۵) تەنگەزەرف: بێ سەبر. ویسەت مەشرەبى: دڵ فراوانى. واتە: کاکەى مەى گێر ئەم
 هەموو قسە یە کە کردم هى ئەو بوو زۆرى شەرابە کەت عەقڵ و هەستی نە هیشتبووم،
 هەرچەند هیشتا سەرى نە بردووم و نەى کوشتووم. لەبەر ئەوە سەبر و توانام نەماوە
 ئەزى تەم مەدە، یا تۆزى دلم فراوان کە، یا پیالە کەم تا نیو بۆ تیکە تا بتوانم خۆم راگرم.

جه بیّ خاوی شهو ئه لوه دای سه حر
 جه نالهی ئه عزا، جه سۆزه ی جگهر^(۱)
 جه هاوار تن، جه ئه لوه دای گیان
 جه یاوا ی فه له ک ناله ی «المان»^(۲)
 یه ک یه ک به حوزوور ئه و رۆح ره وان
 عهرز کهر وه سه د شیرینی زوان
 واچه یه ند زوخاو ده روونش وه رده ن
 ئه سپاب مه رده ن ئاماده کهرده ن^(۳)
 به لّ یاوۆ وه لام ته ییب ده ردم
 مه رهه م دۆ نه رووی زامان سه ردم^(۴)
 جه و مه عجوون ئه جزای لوتفو مه یل ویش
 ده وا دۆ په ی زام خهسته که ی دل ریش^(۵)

[۵]

وه هارهن، سه یه رهن^(۶)

وه هارهن، سه یه رهن، سه وزه ی دیاران
 نم کهوت نه دیده ش چون شه و بیداران^(۷)

- (۱) بیّ خاوی: بیّ خهوی. ئه لوه دا: مالاوایی، مه بهس هاوارو گریانه.
 (۲) یاوا ی فه له ک: به ئاسمان گه یشتن. (۳) وه رده ن خواردوو.ه.
 (۴) به لّ: به لکو. یاوۆ: بگات. دۆ: بدات. (۵) مه عجوون: شیلراو، مه لهه م.

[۵]

(۶) مهولهوی ئه م پارچه شیعه ری له سه رچاوه ی «زه لم» وتوو کاتیک که به هار له گه لّ
 هه ندی دۆست و براده ریا چوو به بۆ ئه وی بۆ سه یران.
 (۷) واته: به هاره، وه ختی ته ماشایه، سه وزه گیای ده شت و کتیه کان ئاونگ نیشتوو ته
 سه رچاویان، وه ک یاوانی خوا که شه و ناخه ون و بیر له خوا ئه که نه وه و فرمیسک له چاویانا
 ئه ده ره وشیتته وه.

په‌ی دلّهی مانیای ده‌روون مه‌لالان
 سایه به‌سته‌وه خه‌یمه‌ی گولآلان^(۱)
 بو‌ی یه‌خه‌ی سه‌حه‌ر په‌ی ده‌ماخ دلّ
 مانۆ وه نه‌سیم جیب جه‌مین گول^(۲)
 چون دیوانه‌ی شور ئازیز نه سه‌ردا
 شه‌تاو سه‌ر هور گرت وه ده‌شت و ده‌ردا^(۳)
 تولانی چون هیجر خاتر پر ده‌ردان
 ره‌وان وینه‌ی وه سل گه‌ردن بی گه‌ردان^(۴)
 های جه شنۆی وهش روچ نه‌فزای کاوان
 ئای جه شاخه‌ی تاف ساف سه‌راوان^(۵)
 نه‌ك چون تاف چه‌م پر نه‌سرین چه‌رخ
 «بارك الله» چه‌رخ، هه‌ی ئافه‌رین چه‌رخ^(۶)
 چه‌نی جه هه‌ستی ویت ته‌واسایت
 چه‌نی جوّش عه‌شق مه‌جنوون ئاسایت^(۷)

(۱) مانیا: ماندوو. واته: خپوه‌تی گولآله‌کان سیبه‌ریان کردوو به‌ دلی ماندووی دلّ پر له خه‌فه‌ته‌کان.

(۲) مانۆ: نه‌شوبه‌ی. جیب: سنگ و به‌ره‌ك. واته: بو‌نی به‌ره‌به‌یان له هه‌وای سنگ و به‌ره‌کی نازاران نه‌چی له خوّش کردنی ده‌ماخی دلّدا.

(۳) شور: عه‌شق. مه‌عنای ئەم شیعره‌و شیعره‌ی پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

(۴) تولانی: درێژ. واته: لافاوی به‌هار سه‌ری خو‌ی هه‌ل گرتوووه‌و ریگای ده‌شت و ده‌ری گرتووته‌به‌ر وه‌ك دلّدارێك كه عه‌شقی یار شیتی کردبی وه درێژه وه‌ك دووری یار له دلی عاشقی ده‌رده‌دارا، وه ساف و مه‌نگه‌ وه‌ك گه‌یشتن به یاری گه‌ردن بی گه‌رد.

(۵) وه‌ش: خوّش. شاخه: هاره. مه‌عنای ئەم شیعره‌و دوو شیعره‌ی پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

(۶) چه‌رخ: پێشان چه‌می زه‌لم پێشیان و تووه چه‌رخ.

(۷) هه‌ستی: بوون. ته‌واسایی: بێزار بوون. واته: ماشه‌للا له شنه‌ی خوّشی به‌گیان ده‌ری

بـدیـه چـۆن هـۆردان وه نام و نهنگدا
 بـی پـهروا مـدۆ ویش وه رووی سهنگدا^(۱)
 های ساقی هه لای سه رمایه ی خامی
 نـمـه دۆم وه دهس رای نـیـکـنـامی^(۲)
 باوره وه شه وهش سا دهی هه ی په ی که ی
 تاف قه لوه زه ی ساف شیشه ی مه ی^(۳)
 مه وجش بنچینه م بدۆ وه همدا
 هه ستیم دۆ وه بهرد هه رد عه ده مدا^(۴)

سه رشاخه كان وله هاره ی تافی ساف وره وانى ئاوه كان كه له بهرزه وه دینه خوار، به لام نهك
 وهك هاره ی تافی چه می پر له فرمیسکی زه لم كه هيج چه میکی پیا ناگاته وه. نه مجا روو
 نه کاته زه لم و پیتی نه لئی: ماشه للات لی بی هه ی چه می زه لم وه له بیزار بوونت له وجودی
 خۆت و له جۆشی عه شقی مه جنوون ئاساییت.

(۱) هۆران: هه لی داوه. مدۆ: نه دا. واته: سه یری که چۆن عه یبه ی ناوه ته لاوه و له ناوو
 ناتۆره ناترسی و بی پهروا خۆی نه دا به و تاش و بهردانه دا.

(۲) هه لای: هیشتا. نیکنامی: ناویانگی باشی. مه عنای نه م شیعره له گه ل هی دوو
 شیعره که ی باشه وه ی دا دی. (۳) باوره: یینه. قه لوه زه: قه لبه زه، تافگه.

(۴) دۆ: بدا. مهولهوی لیره وه به عاده ته که ی خۆی هاوار نه باته وه بهر مه ی گیترو پیتی نه لئی
 هیشتا سه رمایه ی تی نه گیشتن و بی سه لیه یی نام داته دهستی رنگای ناویانگی باشی،
 که واته تۆ خۆت بۆ که ی هه ل گرتروه زوو که له تافگه ی سافی شووشه ی مه یه وه تافی مه ی
 بهرده ره وه، با شه بۆلی بنچینه ی بوونم تیک و مه کان بدا و بهر دا به تاش و بهردی شاخی
 نه بوونی دا.

[۶]

وہفای چەرخ چەپ^(۱)

وہفای چەرخ چەپ، راس بی تان و پۆن
جەفا بی پایان، دەرد سەر بی شوون^(۲)
بەدی نیکی یەن، نیکی بەدنامی
فاما شیتی یەن، شیتی پرفامی^(۳)
سارای ھیدایەت تاریک موینوون
رای نەجات یە کجار باریک موینوون^(۴)
نالەم نە ی ئاسا ئالەم گرت نە وەر
شیشە ی مە ی پەمەت نە گوش بەراوەر^(۵)
جە تۆقەھقەھە، جە پیالە مە ی
جە ساتی ھا دە ی، جە ئیمە با بە ی^(۶)

[۶]

- (۱) مەولەوی لەم قەسیدە یە داگله یی لە وەزعی زەمانە ئەکا.
(۲) بی شوون: لەرادە بەدەر. واتە: وەفای گەردوون چەپەو، راست تان و پۆی نیەو،
نارەحتی دوایی نایەت و دەردی سەر لە ئەندازە بەدەرە.
(۳) بەدی: خراپە. نیکی: چاکە. فاما: تێگەشتن.
(۴) سارا: «صحراء»، دەشت. ئەم شیعەرە لە قەسیدە یە کی تریشا ھەبوو.
(۵) پەمە: لۆکە. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری پاشەوہ ی پینکەوہ دئی.
(۶) قەھقەھە: قاقای پینکەن، مەبەس مرقە ی دەمی شووشە یە کاتیک کە شەرابی لئی
دانە کرئ. با بە ی: بایت. واتە: نالەم وە ک شمشالّ عالەمی گرتووە تە بەر، کە واتە تۆ بۆچی
گوتت لئی نە ئە ی شووشە ی مە ی تا بە فریام بگە ی. دەسا لۆکە لە گوتت دەرکە و پرژێرە ناو
پیالە با گوتیم لە قاقای دارزانە کە ت بی و پیالەش پر بیی لیت و مە ی گێر پیم بلئی فەرموو
بگرە و منیش بلیم بایت.

مه‌للا جه كه سهرت له وحش بو ساده
 مه‌نسوخ نه زانو چه لالی باده^(۱)
 زاهيد مایه‌ی هوش هیچ نه مانو پیش
 په‌شیو بو ته قواش چون میزه‌ره‌ی ویش^(۲)
 من نه وون وه ته‌نگ نه فامی یه‌وه
 ویم بده‌ون وه ده‌س به‌دنامی یه‌وه^(۳)
 دیوانان ئاسا بجوشوونه‌وه
 به‌لاگه‌ل چون مه‌ی بنوشوونه‌وه^(۴)
 شه‌راره‌ی مه‌ستی مه‌ی به‌رشوم نه دل
 وهو چرخه‌وه یاوون وه مه‌نزل^(۵)

- (۱) كه سهرت: زۆرى. مه‌نسوخ: ئه‌و ئايه‌ته‌يه‌كه‌كه‌ حوكمه‌كه‌ى هه‌لوه‌شايته‌وه. واته: با بيبى به‌ قه‌ره‌بالغيكى وا له‌ به‌ر زۆرى خه‌لكه‌كه‌ مه‌لا هيجى له‌به‌ر نه‌ميينى و نه‌ زانى ئايه‌تى چه‌لالى مه‌ى هه‌لوه‌شاوه‌ته‌وه. له‌سه‌ره‌تاي ئيسلاما مه‌ى خواردنه‌وه‌ حه‌رام نه‌بوه.
- (۲) ته‌قوا: له‌ خوا ترسان. واته: له‌ خوا ترسه‌كانيش تى‌گه‌يشتيان لانه‌ميينى و له‌ خوا نه‌ترسانه‌كه‌يان وه‌ك موزه‌ره‌كه‌ى سه‌ريان تيك چى.
- (۳) نه‌وون: نه‌بم. بده‌ون: بده‌م. واته: خۆشيم به‌ ته‌نگى نه‌فامى يه‌وه‌ ئه‌ميينم و خۆم بده‌مه‌ ده‌ستى به‌دناوى.
- (۴) بجوشوونه‌وه: بيمه‌ جۆش. واته: وه‌ك ديوانه‌كان بيمه‌ جۆش و وه‌ك مه‌ى ده‌ردو به‌لا نۆش بكه‌م.
- (۵) چراخ: چرا. واته: بلئسه‌ى مه‌ستى له‌ دل‌مه‌وه‌ به‌رز بيته‌وه‌و له‌ به‌ر رووناكى ئه‌و چرايه‌ شتى تاريكى ژيانما رى‌ ده‌ركه‌م و بگه‌مه‌ جى.

[۷]

ويش نەمەوينۆ^(۱)

ويش نەمەوينۆ، ئازيز، خەمىنت
 دىيارەن لىلەن جام جەمىنت^(۲)
 تالەن كام دل مەينەت گازەكەت
 تام دووريشەن رىزەي رازەكەت^(۳)
 بەدبەختى مەنەن وە يانەم ھەرەس
 ئازيزى چۈن تۆنمەگنۆم وە دەس^(۴)
 وەرنە شەم ھەزار پەروانە دارۆ
 ئەر يۆشاكەم بۆ پەروانە دارۆ^(۵)
 ساقى، دەس چەرخ ھەر ھانە كاردا
 تاي تانئەي دووريش بەستەن وە داردا^(۶)

[۷]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەي لە دېيى «تەوتلە» وتوو ھەكاتىكا كە شىخ لە سەر سەفەر بوو ھەم ئەمىش وىستوربەتەي چاوى پى بىكەويى و مالاوايى لى بىكاو بىگەرپتەو، بەلام بۆي رى نەكەوتوو ھەم
 (۲) نەمەوينۆ: نايىنى. واتە: ئازيز دۆستە خەفەتبارەكەت خۆي نايىنى لە ناوچاوتا. مەبەسى ئەو ھەم ئاوتنەي تەوتلى بە ھۆي نيازى سەفەر ھەم لىل و تۆزاوى بوو.
 (۳) واتە: دەمى دللى دۆستە مەينەت گازلى گرتوو ھەم تالەو، وردە شەكرى قسە خۆشەكانت تامى دووركەوتنەو ھەم ئەدا.
 (۴) نەمەگنۆ: ناكەوتنە. مەعنەي ئەم شىعەرە بەسراو ھەم شىعەرى پاشەو ھەم ھەم.
 (۵) شەم: «شمع»، مۆم. يۆشا: يەككىيان. واتە: ھەرەس بە مالم، نەگبەتەي مەنە وا ئازيزىكى ھەم تۆم دەسگىر نايى تاوتك لاي دانىشم، ئەگىنا ھەم شەم ھەزار پەروانەي بە دەوراىە ھەم ئەگەر يەككىيان ديار نەبى ئەو باكى نە، تۆيش ئەگەر مەن لانەبى ھىچ مەبەستە نە تۆ زەرەر ناكەي مەن زەرەر ئەكەم.
 (۶) تانئە: تان. مەولەوى لىرەدا بە ئوسوولەكەي خۆي رووى قسە ئەكاتە مەي گىپرو پىي

سەروەخت ھەستی جە دەس وەردامەن
 تەدارەك خەیر ئارۆو فەردامەن^(۱)
 تەمامەن بەرات قەبز و ھەوالم
 دیزەن كەرەم كەر بەدەر پیالەم^(۲)
 تا ھیممەت وازوو وە یەك پەیمانە
 خالی بو چیمەبج گۆشە ی مەبخانە^(۳)

[۸]

وہہارەن، سەوزەن

وہہارەن، سەوزەن، ئاوەن، سەركاوەن
 ھاژە ی وەفراوەن، شاخە ی شەتاوەن^(۴)

ئەلی دەستی جۆلای گەردوون ھەر لە کارابە و تالی تانی بەستوو تە دارو ئەبەوی پۆکە ی
 لێداو پارچە ی دووریم بو دروست کا.
 (۱) واتە: وەختی لە دەستدانی بوونمە و خۆم ئامادە کردبوو بۆ روشتنی یەگجاری و لە
 ئەمڕۆ سبە ی دام.
 (۲) بەرات: ئەو خەلاتە ی گەورە گەوران ئە ی بەخشن بە دەست و پێوەندی خۆیان. قەبز
 وەرگرتن. دیز: درەنگ. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری پاشەوی پێکە وە دئ.
 (۳) وازوو: بخوازم. پەیمانە: پێوانە. چیمەبج: لە ئیمەیش. واتە: بەراتی خۆم بە تەواوی
 دەسگیر بوو بە راستە و خۆو بە ھەوالم بو سەر سەركار، وە ھەر تەنیا پیالە ی شەرابی
 مەرگم ماو، درەنگە ئەویشم بەدەری با بە تۆش کردنی داوای ھیممەت و بەرە کەتتان لی
 بکەم و بپۆم و گۆشە ی مەبخانە ی جیھان منیشی تیا نە مینئ.

[۸]

(۴) سەركار: شاخ. لە نوسخە یەکی تراکە ۳۰، ۴۰ سأل لە مەوبەر خۆم نووسیومە تەو ئەم
 شیعەرە بەم جۆرە یە:

ماچان وە ھارەن سەوزەن سەحراو کۆ گۆلشەنەن، گۆلەن، بۆلۆلەن، گۆلرۆ
 گۆلرۆ: گۆل روان. بە پیتی ئەم نوسخە یە ئەبئ ئەم قەسیدە یە لە تیپی «میم» دا بئ.

ساقی یەن، بادەن، نەسیمەن، بادەن
بوئبول جە دەورە ی گولان ئازادەن^(۱)
بەزەمەن، شادی یەن، عەیشەن، نیشاتەن
کەیفەن، شوخی یەن، شەوقەن حەیاتەن^(۲)
سەنگەن، کۆسارەن، سەرکۆوەن، هەردەن
خەمەن، مەینەتەن، زوخاوەن، دەردەن
هەججەن، دووری یەن، عەججەن، فیراقەن
واوە یلاو شەینەن، نالە ی عوشاقەن
سەبزەن، سۆسەنەن، نەورۆزگولانەن
کەمەرەن، هەردەن، ملەن، کەلانەن^(۳)
سەرعی یەن، شەیدان، نەجدەن، مەجنونەن
مەزاقەن، جامەن، پیالە ی هوونەن^(۴)

(۱) بادە: مە ی. باد: با. لە هەندێ نوسخەدا لە جیاتی «دەورە ی» نووسراوە «دووری».
(۲) شوخی: گالته. نوسخە باس کراوە کە ی خۆم لە مە و پاشی هەچ تیا نیە.
(۳) کە لان: کە لە کۆی یە کان.

(۴) سەرعی: فە دار. نەجد: شوئە کە ی مەجنون و لە یلا. ئەم قەسیدە یە دیارە ناتە واوە، بە لام ناتە واوی یە کە یمان دەس نە کە وت. تەنھا لە و نوسخە یە ی خۆما کە باس م کرد لە سەری دوا دێر یا نووسراوە «هەرکەس» و تە واو نە کراوە. دیارە ئە و نوسخە یە ش کە م ن لە بەریم نووسیوە تە وە شێ واو بوو بە یە شێ مەر کە م تە واو بۆ نە نووسراوە تە وە. ئە بێ ئە و «هەرکەس» ئە وە روون بکاتە وە کە هەرکەس بگری لە گە ل یاری خۆ ی لە خۆشی و رابوار دنایە م ن ئە بێ کە گیرۆ دە بووم... تاد.

[۹]

وههارهن

وههارهن، ته شریف خال خاسان پهی ههرد
 کهم کهم جوانیش ئاوهرد، پیریش بهرد^(۱)
 جهم جهم سۆسه نان جه تاق تهوق وهردان
 سهردان نه ههردان په ری هام فهران^(۲)
 وه رووی زاخان دا جنوور لوول وهردهن
 پهی پای گیان توپردام تاماده کردهن^(۳)
 به پهزا بهو چین توغرای تاتاو
 شه مال مشانوش، یانی: وهی لاهه^(۴)
 نهرگس وه مهس مهس مدیو کین نه وکس
 گۆشه ی چاک دل وهر نه دو جه دهس^(۵)

[۹]

(۱) واته: فه سلی به هاره، ته شریف بردنی جوان چاکه کان بۆ سه رشاخه کان بۆ سه یران
 کهم کهم دهشت و ده ری جوان کرده وه پیری لابرده. مه بهس له پیری سپیه تی
 سه رشاخه کانه له زستانا.
 (۲) تهوق: نه لقه. واته: کۆمه ل کۆمه ل گو له سۆسه ن نه لقه یان داوه له تاق و مه غاره کاناو له
 سه ر شاخه کانا سه یران ده رهیناوه بۆ دیتنی ئاوه له کانیا ن: که یان گو لی ترن، یان کچه
 جوانه کانن نه چن بۆ که ژ.
 (۳) واته: چنوور به زهردوما کانه وه لوولی خواردووه و داوی ناوه ته وه بۆ نه وه ی بئالی له
 پتی گیان و گیرۆده ی نه و دیمه نه جوانانه ی بکا.
 (۴) به پهزا: گیایه کی کو ئستانی به به تاش و بهردوه نه پروی. واته: به پهزا که نه لی زولفی
 تال تالی یاره چین له سه ر چین نیشته وه ته سه ریه ک، شه مال نه ی له رینیتته وه وه ک بلیتی به
 خه لک بلی نزیکم مه که ون چونکه من له زولفی یار نه چم و کهس شایانی نه وه ی نیه
 سه یرم بکا.
 (۵) مدیو: نه پروانی. چاک: داوین. واته: نهرگس به چاوی مهسته وه نه پروانی، جا کئی بی
 نه وه ی له خو ش ی بانا سه رخوش نه بی و داوینی دلی خزی له دهس بهرته دا؟.

مه عدوومى، غەفلەت تا چەندو پەي چى
 گۆش دەر وە نالەي سەحەرى نەي چى (۱)
 دلە وادەي سوبىچ نە ووە هارانەن
 وەخت ئاگاھى دەردە دارانەن (۲)
 ھەر كەسى دانش نە فامش نە بو
 بىنى عىرفاننن زوكامش نە بو (۳)
 گوروفتى دەماخ نە دابو پەرداخ
 پەي پەي بوئى ئازىز مەيوش وە دەماخ (۴)
 جەي بوئى گيان بەخشە بى بەش مەمانە
 ئەي سوبىچە خاسە وە فرسەت زانە (۵)
 تۆد ياي وە شۆن چەند سوبىچ نۆدا
 كەو چەند سوبىچ بدیو وە شۆن تۆدا (۶)

(۱) سەحەرى: نىقامىكى تايىتەي بە بە شىمال لى ئەدرى. واتە: مەولەوى تاكەي لە
 خەوى بى ئاگايى خەبەرت نايىتە وە نازانى ئەم بەھارە خۆشە ھاتووە، گويى بگرە بو
 شىمال زەن كە بە شىمال كەي ئاوازي سەحەرىت بو لى ئەداو ئەللى...
 (۲) ئاگاھى: وريا بوونە وە. واتە: ئەي دل كاتى بە يانى بەھارى نوئى، وە دەمى وريا
 بوونە وەي دەردە دارانە.

(۳) بىنى: لووت. زوكام: ھەلامەت. مەعنای ئەم شىعەرە بە سراوہ بە شىعەرى دوایی بە وە.
 (۴) گوروفتى دەماخ: لووت گيران. مەيوش: دىت. واتە: ھەر كەسى ئەقلى بى ئەقلانى
 نە بى و لووتى تى گەبشتى تووشى ھەلامەت نە ھاتى و لە گەرمەي لووت گيرانا نە بى، پەيتا
 پەيتا بوئى ئازىز دىتە لووتى.

(۵) واتە: خۆت بى بەش مەكە لەو بوئە گيان بەخشە و ئەم بە يانى بە فرسەت بزائە، خوا
 بەرەستى بەكى تيا بەكە.

(۶) دىاي: روانىت. شۆن: شوئىن، دوا. كەو: ئاخو. بدیو: پروانى. واتە: تۆ بە دواي چەند
 بە يانىتا روانى و چەند روژت برده سەرو خۆت مایتە وە، ئاخو چەند بە يانى یش بە دواي
 تۆدا پروانى پاش مردنت؟

[۱۰]

وهش ئامای وه خهیر هه خهیر^(۱)

وهش ئامای وه خهیر ههی بهر گوزیده
 بۆنه جای مهردوم جاگر نه دیده^(۲)
 خهیلین بینایی جه دیدهم ره مان
 بهل سولحشا بۆ بینایی و چه مان^(۳)
 ساقی، ترس دهرد دووری جه مین گۆل
 وه سلّم جیی کهردهن وه ژار قاتل^(۴)
 هه رکاتیت زانافه لهک که لهک بهست
 دامنه کهی وه سلّم بهرداوه جه دهست^(۵)
 سادهی وه جامی دلم بکه ر شاد
 به لکو بویاروو به زمی وه نازاد^(۶)

[۱۰]

- (۱) مهولهوی ئەم پارچه شیمره‌ی له به‌خێر هاتنی دۆستیکیا وتوو، وادیاره له سه‌رده‌می کوئرشیا وتوو به‌تی.
- (۲) بهرگوزیده: هه‌لبژارده. مه‌ردوم: بیبێله‌ی چاو. واته: خو‌ش هاتی و به‌خێر هاتی هه‌ی دۆستی هه‌لبژارده‌م، وه‌ره له جیاتی بیبێله‌ی چاو له ناو چاو ما دانیشه.
- (۳) ره‌مان: رای کردوو. واته: ده‌میکه چاو نابینی، تۆ وه‌ره ناوچاو و ببه به بینایی، به‌لکو چاو و بینایی ناشت بینه‌وه و به تۆ ببینی.
- (۴) واته: کاکه‌ی مه‌ی گێپ ترس دوورکه‌وتنه‌وه‌ی ئەم دۆسته جوانه تازه هاتووهم به یه‌ک گه‌یشتنه‌که مانی لی کردووم به زه‌هری کوشنده.
- (۵) واته: هه‌ر ئەوه‌نده‌ت زانی گه‌ردوون پیلانیکێ بۆ نامه‌وه‌و دارینه‌ی وه‌سلئی له ده‌س سه‌ندم.
- (۶) بویاروو: رابوێرم. واته: که‌واته وه‌ره به پیا‌له‌یه‌ک شه‌راب دلم شاد که به‌لکو ماوه‌یه‌ک به نازادی به‌زم بگێپم و رابوێرم.

جه دهس بیگانان یارون ره‌هایی
مهس بوون وه شنۆی مهی ناشنایی^(۱)

[۱۱]

وهی من دیارمن^(۲)

وهی من دیارمن په‌نجهی تارمن
سه‌روهخت هامن نه‌وه‌هارمن^(۳)
سو‌بحم نه‌تۆی شه‌و مه‌خه‌نۆ وه‌که‌رده‌م
وه‌که‌رده‌که‌ی به‌د عومر ویه‌رده‌م^(۴)

(۱) ره‌هایی: رزگاری. واته: رزگارم بیی له دهس بیگانو به‌شنه‌ی شه‌رابی ناشنایی
دۆست مه‌ست بیم.

[۱۱]

(۲) مه‌وله‌وی له‌م پارچه‌ شیعره‌دا سه‌رزه‌نشتی خۆی نه‌کا له‌ سه‌ر بی‌ئاگایی له‌ نزیك
بوونه‌وه‌ی رۆژی مه‌رگ و نه‌بوونی کرده‌وه‌ی باش.
(۳) په‌نجه‌ی تار: سال له‌ حساب نوئی بوونه‌وه‌ی مانگ دوانزه‌ مانگه، وه‌ له‌ به‌ر نه‌وه‌که
مانگیك ۳۰ رۆژو مانگیك ۲۹. رۆژه، سالی قه‌مه‌ری نه‌کاته ۳۵۴ رۆژ، به‌لام به‌ حسابی
هه‌له‌هاتنی رۆژ له‌ که‌ناری ئاسمانه‌وه‌ له‌ په‌که‌م رۆژی به‌هه‌را تاگه‌یشتنه‌وه‌ی به‌ شوئنه‌که‌ی
به‌هاری رابوردوی ۳۶۵ رۆژو چاره‌که‌ رۆژیکه. نه‌م چاره‌که‌ رۆژه به‌ چوار سال نه‌بی به
یه‌که‌رۆژ وه‌ نه‌و ساله‌ پیی نه‌لین سالی که‌بیسه‌ وه‌ ۳۶۵ رۆژ نه‌بی جا له‌ به‌ر نه‌وه‌که‌ نه‌م
ژماره‌یه‌ پینج رۆژی له‌ ژماره‌ی دائیره‌ی فه‌له‌کی زیاتره‌که‌ ۳۶۰ درجه‌یه، نه‌و پینج رۆژه
زیاده‌یان له‌ حسابی سالا به‌جی هیشتوه. نه‌م پینج رۆژه له‌ کوردی دا مه‌شه‌وره‌ به‌ «پینج
رۆژه‌ی تار» وه‌ هه‌رچه‌ند نه‌توانی له‌ هه‌ر به‌شیکي سالا دابنئی، عاده‌ت وایه‌ له‌ پاش
ناوه‌راستی به‌هه‌را دا‌ی نه‌تین. هامن: هاوین. واته: وادیاره‌ نه‌م چه‌ند رۆژه‌ی عومرم که‌ ماوه
وه‌ک پینجه‌ی تار وایه‌ له‌ سه‌ر هه‌چ حساب نیه، که‌چی هیشتا من نه‌م هاوینی ژانمه‌ به
ده‌می به‌هه‌ر نه‌زانم و لام‌وانیه‌ مه‌رگم نزیك بووه‌ته‌وه.
(۴) مه‌خه‌نۆ: پیی نه‌که‌نی. واته: به‌ره‌به‌یانیم له‌ ناو تاریکی شه‌وا به‌ کرده‌ی به‌دی عومری به
سه‌رچووم پیی نه‌که‌نی. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌دا دایناوه‌که‌ تاریکایی شه‌و بریتی به‌ له
به‌دکرداری خۆی، وه‌که‌ رووناکی له‌ ئاسۆه‌ دیاری نه‌دا نه‌وه‌ که‌ردوونه‌ پیی پیی نه‌که‌نی.

پۆس کووس گۆش نم کیشان کهم کهم
 ئەم سەرەو سەرەن دووربینە کهی چه م^(۱)
 خەم بێم یانی های پیم مدۆ خە بەر:
 نە دەرگای هەستی تە شریف بەر ئەو بەر^(۲)
 جە حەد بەرشین هەر یەند نزاریم
 نە مەندەن تاقەت رای پەردە داریم^(۳)

[۱۲]

وہ ختن پیالہی دلہی...^(۴)

وہ ختن پیالہی دلہی پەر جە دەرد
 پەرکە ی جە بادە ی هەوای گەردن زەرد^(۵)

(۱) پۆس: پیست. کووس: تە پل. واتە: پیستی تە پلێ گویم شیی هەلھیناوە و هەرچی
 بیکوتن دەنگی لێوہ نایەت. چاوشم وەك دووربینی ئەم سەر و ئەو سەرگیراوشتی نزیك
 دوور ئەخاتەوہ.

(۲) خەم: چەمیوہ. واتە: پشتم کۆماوە تەوہ، ئەمەش مەعنای ئەوہ یە خە بەرم ئەداتئ
 دانەوم و لە دەرگای بچکۆلە ی بوونەوہ دەرچم بۆ جیھانی نەبوون.

(۳) نزاری: لە پری و لاوازی. واتە: ماوہ ی ژبانم هەموو لە خزمەت پاشای ئارەزوویازیدا
 بردە سەر، ئیستا ئەوہ نەندە پیرو لە پولاواز بووم توانای پیش خزمەتیم نەماوە لە دیوہ خانی
 پاشای ئارەزووی پەرەستی دا. ئەمە ئیشارە تە بۆ ئەوہ کہ ئادەمیزاد پیر بوو وە بە تەواوی
 لێ کہوت خزمەتی ئارەزووی نەفسی پێ ناکرئ، نەك لە بەر پاکێ و چاکێ خۆی، بە لکو
 لە بەر یەك کہوتن و هیژ تیا نەمانی.

[۱۲]

(۴) مهولهوی لەم پارچە شیعەرە یا گلەبی لە دۆستیک ئەکا کہ نیشانە ی کہوتنە خوۆشی و
 بێ وەفایی بەرامبەر بەم، لێوہ دیاری دا بوو.

(۵) واتە: ئەوہ نەندە ی نەماوە بکەوتنە خوۆشی و پیالە ی دلە پەر لە دەردە کەت پەرکە ی لە
 شەرابی خوۆشە وستی یاری گەردن زەرد.

چه‌نی گهرمی نه‌زم به‌زم پر شادی
بویاری وه ره‌غم ئه‌ی دنیای بادی^(۱)
دایم سه‌دای ناز سه‌ودای گوشت بۆ
سه‌د چون مه‌عدوومی فه‌راموشت بۆ^(۲)

[۱۳]

وه‌ی من په‌ی سه‌فای^(۳)

وه‌ی من په‌ی سه‌فای یاران هام دم
ئای په‌ی ئه‌و سه‌یران ماردم و که‌ل په‌م^(۴)
یاران گردین شین وه توونای تووندا
هر خه‌یال مه‌نده‌ن نه توئی ده‌رووندا^(۵)

(۱) بویاری: رابویری. بادی: پراوه. واته: له‌گه‌ل جۆشی ئاوازه‌ی به‌زمی پر له‌خۆشی رابویری به‌کو‌ترایی چاوی ئه‌م دنیا پراوه‌یه.

(۲) واته: هه‌میشه سه‌دای ناز بیستن ئاشنا بۆ به‌گو‌یت و سه‌دی وه‌ک منت له‌یاد بچۆ.

[۱۳]

(۳) مه‌وله‌وی له‌م دو شیعره‌دا هه‌ناسه بۆ رابوردوو هه‌ل ئه‌کیشۆ.

(۴) واته: ئاخ بۆ رابواردنه‌که‌ی جارنمان له‌گه‌ل دۆست و براده‌ران، وه ئاخ بۆ سه‌یران کردنه‌کانمان که‌ ئه‌چووین بۆ راه‌که‌ل و تفه‌نگی ماردم مان بۆ بوو.

(۵) واته: دۆستان هه‌موو توونان و توون که‌وتن و مردن، ئیستا هه‌ر یادیان ماوه له‌دلمانا. هینانی وشه‌ی توون ئیشاره‌تی تیا به‌ بۆ ئه‌وه‌که‌ ئه‌چرون بۆ راوکردن بۆ «توونی بابا» که‌ نزیکه له‌ تاره‌گۆزی نشینگه‌ی مه‌وله‌وی به‌وه.

۱۴]

وهخت چه نه چه (۱)

وهخت چه نه چه شیوهت دیار بی
جه لام فسل و فسل بهزم نه غیار بی (۲)
ئیسه لیلایی گرتنه دوو دیده
خه لوه تهن، سا بو ئهی بهرگوزیده (۳)

[۱۵]

وهسن ئهی مه خسل

وهسن ئهی مه خسل دهور دیدهی مهست
ئهی ئاماو لوا سه د قهزا پیشهن (۴)
ئاره زووت دل بی نه وهل جارت بهرد
ههنی گیانه کم مه تله بت چیشهن (۵)

۱۴]

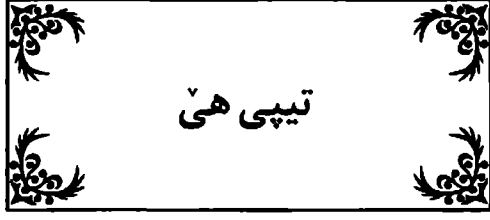
(۱) مهولهوی ئهم دوو شیعره ی له سه رده می کوژی دا بو شیخی «بهاء الدین» رحمه الله نووسیوه.
(۲) واته: کاتیک که چاوم هه بوو شیوهت له ناو چاوما ده رته کهوت، له بهر ئه وه خووشی
کاتی به تو گه یشتن بو ییگانه بوو که شیوه ته، چونکه له جیاتی ئه وه ی من بت بینم
وئنه کهت له ناو چاوما بوو ئهی بینیت، وه ئه کهوته ئیوانمان و نه ی ئه هیشت ههردو کمان به
تهنهارا بوئین.

(۳) واته: به لام ئیستا لیلاییم داها تو وه و شیوهت ناچیتته ناو چاوم تا ببی به کوسپ له
ئیوانمانا، فرسه ته تاو تک وه ره لام پیکه وه دانیشین.

[۱۵]

(۴) مه خسل: روشن کردنه وه. واته: با بهس بی ئهم جوان کردنه ی دهوری چاوی مهست،
ئهم هات و چوته بهم دیمه نه ههزار به لای به ده مه وه به بو دۆستان.

(۵) واته: ئه گه ره مه بهست وه رگرتنی دل مه خو هه ره یه کم جار بردت، ئیتر چیت ئه وئ
ئیم، وازم لی بینه.

تیپی ہی

[۱]

هام دهردان ئیشی

هام دهردان ئیشی.. هام دهردان ئیشی
 پیمهوهن ئیشی، چ تهرزه ئیشی^(۱)
 ئیشی پیچ چون ئیش وه ماران ریشی
 ئیشی پر نیشی، ریشهی گیان کیشی^(۲)
 چ ریشی، شهسهر مهودای خهدهنگی
 رههای شهست تیر، شهنگی، قهشهنگی^(۳)
 رهعنا غهزالی، بالاشمشالی
 ساحیب کهمالی، گهرد دل مالی^(۴)
 لهیل ناسا نازی، شیرین جهمالی
 مهجنوون نیازی، فههاد نهحوالی^(۵)
 پهروانه سازش، شهه سا سۆزشی
 گول نهندام نازش، بههرام شۆرشی^(۶)

[۱]

(۱) واته: هه ی هاوار هاودهرده کانم ئیشیکم پیویه، بهلام چون ئیشی!
 (۲) پیچ: نارهحهته. واته: ئیشیکی نارهحهتهم پیویه وهك ئیشی مارانگهسته، زۆرم نازار نهداو ریشهی گیانم دهرته کیشی.
 (۳) مهودا: تیژی. رهها: بهربوو. شهست: کهوان. لیرهوه مهولهوی دهس نهکا به باس کردنی سروشتی نهو یاره ی که سهچاوهی ئیش و نازاریهتی، نهلن: برینه کهم نهنجامی تیژی نووکه تیریکه له کهوانی باریکی شوخ و شهنگ و قهشهنگهوه دهرچووه.
 (۴) رهعنا: بی موبالات. واته: وهك ناسکی بی موبالات وایه و بالای بهرز وهك شمشال و بهوتل و کهماله و گهردی دل گسک نهدا.
 (۵) واته: یاریکه وهك لهیل ناز نهکا وهك شیرین جوانه و نیازی دۆستانه یه وهك نیازی مهجنوون و حالی بۆ دیتنی دۆست وهك حالی فههاد وایه.
 (۶) واته: وهك پهروانه نهساجینی و وهك مۆم نهسوتتی و نازاره وهك گولهندام و بهسۆزه

خورشید ته تورائی، نیلوفه پر زه و قی
 عه زرا عوزارئی، وامیقی شه و قی^(۱)
 پهری په یکه ری، پای دل په ی که ری
 خه م ده ر، خه م به ری، دل ده ر، دل به ری^(۲)
 عه ره ق چین نه توی سورمه دا غه ر قی
 وه فه ر ق فه ر قی با زه وق و به ر قی^(۳)
 سه ر وه ده سمائی، گه ر دن پر خالی
 ده س بازنه لائی، پا وه خر خالی^(۴)
 پیشانی ماهی، ناهو و نیگهی
 گیسو و سیاهی، دل مه نزلگهی^(۵)

وهك بارام. بارام و گوله ندام دوست و یارتك بون چیرۆکی خوشه وستی یان له ئه ده بی
 کۆنی کورد دا به ناویانگه. به شیعر هۆنراوه ته وه.
 (۱) خورشید: زولف. خۆر. ته توار: ره وشت. نیلوفه پر: گولیکه وهك لاولاو ته پیچری به دارا.
 عوزرا: زولف. واته: وهك خۆر وایه هه ر رۆژی له لایه که وه سه ر ده ر دینتی وه وهك نیلوفه پر
 خۆی په یوه ند ئه کا به هه موو که سینکه وه، وه زولفی وهك زولفی عه زرا جوانه وه وهك وامیق
 به سۆزه. عه زرا و وامیقش دوست و دلدار ئکی مه شه ورن.
 (۲) واته: وهك په یکه ری پهری جوانه و پیتی دل ته بر پته وه وه خه م ئه دا به دلی ئینسان و
 خه می لا ناهیتلی و دلی ته داتی و دلی ته فر پتی.
 (۳) عه ره ق چین: کلاو. فه ر ق: سه ر. واته: کلاوه که ی هه موو دابؤشراوه به سوورمه و
 له به ر زۆری لیره و تاکه قهرانی و شیلان و مووروو به سه ریه وه تیشك ئه داته وه.
 (۴) واته: مشکى و هه وری به سه ره وه په و گه ر دنی پر له خال و بازنه ی له علی له
 ده سایه و پاوه نه ی کردووه ته پئ.
 (۵) پیشانی: ناوچاو. گیسو: زولف. واته: ناچاوی رۆشنه وهك مانگ و وهك ئاسك
 لائه کاته وه و زولفه کانی ره شن و دلی دوستانی کردووه به جیگای خۆی.

روخسارو زولف سو‌بج و ره‌وا‌حی
 دید‌ه‌وو نیگا پیاله و را‌حی^(۱)
 ئه‌برؤ موژگانئ، تیرو‌که‌وانئ
 سه‌د‌په‌ری نیشان په‌ری نیشانی^(۲)
 نه‌شه‌ده‌ر ده‌می، به‌زم‌ئ‌ارای جه‌می
 عه‌نبر په‌رچه‌می، په‌رچه‌م وه‌خه‌می^(۳)
 شه‌که‌ر زوبانی، غونچه‌ده‌هانی
 لولوو ددانئ، له‌ب له‌عل کانی^(۴)
 په‌نجه‌خامه‌یی، دلان‌نامه‌یی
 ره‌قم ره‌ویه‌ی سه‌یر، عه‌شق‌عه‌لامه‌یی^(۵)
 تینه‌ت نه‌زیفی، زینه‌ت زه‌ریفی
 خه‌لقی له‌تیفی، خو‌لقی شه‌ریفی^(۶)

(۱) ره‌واح: ئی‌واره. را‌ح: مه‌ی. واته: یاری‌که روخساری وه‌ک به‌یانی روژنه‌و زولفی وه‌ک شه‌و تاریکه‌و چاوی وه‌ک پیاله‌ی مه‌ی وایه‌و لا‌کردنه‌وه‌ی وه‌ک شه‌راب ئینسان مه‌ست نه‌کا.
 (۲) واته: برژانگو برؤی وه‌ک تیرو‌که‌وان وان و سه‌د جوانی وه‌ک په‌ری ئه‌بن به‌نیشانه‌ی تیری.

(۳) ده‌م: هه‌ناسه. په‌رچه‌م: زولف. خه‌م: لولول خواردوو. واته: هه‌ناسه‌ی نه‌شه ئه‌دا به‌ مروژ و کۆری دۆستان ئه‌پاز‌ئینه‌وه‌و زولفی وه‌ک عه‌نبر بۆن‌خۆشه‌و لولولی خواردوو.
 (۴) ده‌هان: ده‌م. لولوو: «لوه‌لوه»، مرواری. له‌ب: لئو. واته: زمانی شیرینه‌و ده‌می وه‌ک خونچه‌وایه‌و دانی ئه‌لیی مرواری‌یه‌و لئوی وه‌ک ئاقیقی کان وایه.

(۵) خامه: قه‌لم. ره‌قم: نووسین. واته: په‌نجه‌ی وه‌ک قه‌لم وایه‌و دلی دۆستان کاغه‌زه‌ لئیی ئه‌نووسی و نووسینه‌که‌ی له‌بابه‌تی دل‌داری‌دا وه‌ک ئه‌و نیشانه‌وایه‌که ئوسوول بوو له‌ رینگادا دانه‌چه‌قنران بۆری ون نه‌کردن.

(۶) تینه‌ت: «طینت»، ئه‌و گلله‌ی لئیی دروست‌کراوه. خه‌لق: شیوه. خو‌لق: ره‌وشت. واته: له‌خاکیکی پاک دروست‌کراوه‌و جوانی‌یه‌کی باشی هه‌یه‌و شیوه‌ی ناسکه‌و ره‌وشتی به‌رزه.

مېھرى بەھارى، قەھرى خەرىفى
 بەشىر رەدىفى، نەزىر حەرىفى^(۱)
 شاھىن كىردارى، تەپلان تەھارى
 ژەرەژ رەفتارى، تووتى گوفتارى^(۲)
 شابازى، شازى، شاھان مومنازى
 شاھىدى، شۆرى، شۆرۈ شەپ سازى^(۳)
 پەنھانى گەنجى، عەيانى رەنجى
 سەد عىشۈ سەنجى، پەر لارەو لەنجى^(۴)
 ئاشنا بۆيى، بىنگانە خۆيى
 بەھانە جۆيى، بەھانە جۆيى^(۵)
 نىزىكى رايى، نوورى سەفايى
 دەيجوورى ۋەھشى، دوورى جەفايى^(۶)

(۱) مېھرى: مەيل. واتە: مەيلى كورته ۋەك بەھارو قىنى درىژە ۋەك پايرو ۋەك مژدەدەر
 ۋايەكە چى بەكرەۋە ئىنسان ئەترسىنى.
 (۲) كىردار: كىردەۋە، رەۋشت. تەپلان: چالاك. تەۋار: بازى مېچكە. ژەرەژ: كەو. واتە: لە
 راوكردنى دۆستا ۋەك شاھىن چابوكە ۋەك بازى مېچكە چالاك ۋايە ھەمىشە لە نەچىر
 كىردنى دلدارانايە ۋەك كەو ئەروا بە رىداۋ ۋەك تووتى قسەى خۆشە.
 (۳) شاز: ناياب. شاھىد: دلېر. واتە: شابازىكى نايابە، ھەلبىزاردەى شاھانە ۋە دلېرلىكى
 پىشۋرە ۋە جوانى خۆى ئازاۋە ئەنئەتە ۋە لە ناۋ خەلكا.
 (۴) عەيان: ئاشكرا. سەنج: رىكخەر. واتە: خىروپىرى پەنھانە ۋە سزاي ئاشكرايە ۋە
 سەدجۆر عىشۋە ۋە ناز رىك ئەخاۋ ھەمووگىيانى لارەو لەنجەيە.
 (۵) بەھا: نىرخ. واتە: بۆنى ئاشناى لى دىۋ بىنگانە لاي ۋەك خۆيى ۋايە ۋە دوای بيانودا
 ئەگەرئى ۋە بە مال رازى نايى لە دۆست.
 (۶) دەيجوور: تارىك. ۋەھشى: تەنھايى. واتە: رىنگاي لاي نىزىكەكە چى دوورى لىيى
 مايەى نارەھەتىيە، ۋە رابواردن لەگەلىا مايەى رووناكى دلەو تەرىك كەوتن لىيى ھۆى
 دل تارىكىيە.

سهروی ته زه روئی، گولی بولبولئی
 خوتهن وه ته نی، له سایه سلئی (۱)
 شیرینی، ته لخی، خوشکی، پر نمی
 غورپه یی، سه لخی سرووری، خه می (۲)
 حووری سرووشتی، قه سری به هه شتی
 زولف زه نناری، دهیری که نشتی (۳)
 خه یال په شیوی، عاقلان شیوی
 شیوه باگردچیو، پاک جه گردچیوی (۴)
 هه ر ئیشی جه نیش تیر نه و که سه ن
 نه جای نه شهی نوش «نشأتین» وه سه ن (۵)

(۱) ته زه رو: کۆتره باریکه. خوتهن: ناوچه په که له تورکمانستان به ناسکی جوان ناویانگی
 ده رکردوه. واته: وه کۆتری ته زه رو وایه به سه ر داری سهروه وه له بولبولی دهوری
 گول نه چی و نه لئی ناسکی خوتنه وه له سیبه ری خوئی سل نه کاته وه و دانه چله کی.
 (۲) ته لخ: تال. خوشک: وشک. غوره: سه ره تا. سه لخ: ناخر. واته: شیرینه له کاتی
 پی گه یشتیواو تاله له کاتی دووری داو وشکه له کاتی گوئی نه دانیایه به دۆست و نم داره له کاتی
 قسه کردنیا. دیتنی سه ره تایی مانگی شادی په و دووریشی ناخری ژینه و مایه ی خووشی و
 ناخووشی به.

(۳) زه ننار: پشتمینکی ره شه گاوره کان ئه ی به ستن. واته: ره وشتی وه ک حووری وایه و
 جیگا که ی له به هه شت نه چی و زولفی ره شو درژی وه ک زه ننار وایه لای دلداران و
 مه سه که نه که ی وه ک که نشته ی عیسایی پیژوه لایان.

(۴) گردچیو: هه مووشتی. واته: خه یالی په شیوه تاوئک مه یلی هه یه و تاوئک بی مه یله و
 عاشقان تیک ئه داو به دیمه ن له هه مووشتی که نه چی و له راستیش دا له هیچ ناچی.
 مه به ست له وه یه ئه توانزی به دیمه ن به هه ر شتیکی جوان بشوبه یترئی، به لام له راستی دا
 هیچی پی ناگات.

(۵) نشأتین: هه ردوو په یدا بونه که، مه به س له هه ردوو دنیا به. واته: هه ر ئیشیک هی
 نووکی تیژی تیری ئه و دۆسته بی له جیاتی خواردنه وه ی شه رابی هه ردوو دنیا به سه.

سەردا ۋە ھەمدا تان و پۆي جەرگم
 نمانا مەحشەر غەرغەرەي مەرگم^(۱)
 باز دېم ۋەي زامەت، ۋەي ئەندامە ۋە
 بەل بەيان ۋە شۆن باز بېزامە ۋە^(۲)

[۲]

ھانا ھا و يەرد^(۳)

ھانا ھا و يەرد.. ھانا ھا و يەرد
 خالۆكەم زەمان ھانا ھا و يەرد^(۴)
 ۋە ھار ھە ۋاي «بەرد» جە سەرزەمىن بەرد
 تۆمەي گوللان ۋە چىئو بەراۋەرد^(۵)
 سۆزەي با ۋە خەت نەو نىھالاندا
 سەلەي بەلەي ھال دل مەللاندا^(۶)

(۱) نمانا: دەرکەوت. مەحشەر: رۆژى قىيامەت، مەبەس مەينەتە. غەرغەرە: كاتى گيان دەرچوون. واتە: لە تاو ئىشى تىرى ئەو دۆستە نان و پۆي جەرگم تىكچوۋە ۋە مەينەتە كاتى گيان دەرچوونم ديارىي داۋە.
 (۲) باز دېم: لىم گەپىن. بەيان: بىن. شۆن: نىشانە. بېزامە ۋە: بىم دۆز نە ۋە. واتە: لىم گەپىن با بەم دەر دە ۋە بىر نەنە ۋە بىلەمە ۋە تا دۆستان دىن ۋە بە دلۆپە خوتنە كانم رى بە دىي ئەكەن ۋە ئەم دۆز نە ۋە.

[۲]

(۳) مەولە ۋى ئەم قەسىدە يەي لە سنە ۋە بۆ شىخ يوسفى نوسمەي نوسىۋە.

(۴) ھانا: ھاۋار. و يەرد: بەسەرچوۋ. زەستان: زەستان.

(۵) بەرد «يەكەم»: سەرما. تۆمە: توو. چىئو: چىلكە، مەبەس ساقى گولە. واتە: بە ھار ھە ۋاي ساردى لە سەرزە ۋى نە ھىشت ۋە تووى گولەي لە ژىر خاكا پى گە ياندو كوردى بە ساق ۋە ھىنايە دەر. لە نەندىخ نوسخەدا لە جياتى «ۋە چىئو بەراۋەرد» نوسراۋە «ۋە جۆي ۋەرد ئاۋرد» واتە: تووى گولە كانى ھىنايە نا ۋە جۆگايانەي كە بۆ گول دروست كراون.
 (۶) سۆزە: شنە. نەونىھال: نەونەمام. ھال: ھال. واتە: سۆزەي باي شەمال داى بە گەلەي

سوب شنۆی نه سیم دهس جه وئ وهردا
 بۆی وهرکه مهه شه ند وه وهرکه مهردا^(۱)
 چون دوو نه رووی دلّ پهرئ خاویران
 ته م جه م بی نه رووی ئاوان تاویران^(۲)
 سه فای سهیران گای ساراو سه رهردان
 منالۆ په ی به زم جه رگه ی هام فهدان^(۳)
 نهك چون فهزای که یف به رگ سیاوان
 سمکۆی سه ر زاخر نه پای وه فراوان^(۴)
 من خو دور جه تو چون مه رده مه رده
 هه ر هام نه خیالّ سالّ ویه رده^(۵)

نه مامه کاناو هاوارو بانگه وازی ناخۆش حالّی عاشقه خه مباره کان به رزکرده وه، چونکه ئینسانی دلدار که ته ماشای گوّل و گیاو شنه ی با بکا خه فته له دلّیا زیاد نه بی.

(۱) وئ: خوئی. وهرکه مهه «ی به که م» گیایه کی بۆن خۆشه له کوێستانه کانا به لا تاشه وه نه روئ. شه ند: وه شانندی. وهرکه مهه «ی دووه م»: پێشه وه ی به ردو تاشه کان. واته: بای به یانی دهستی له خوئی بهرداو بۆنی گیای وهرکه مهه ری بلّاو کرده وه به رووی تاشو بهرکه مهه ره کانا.

(۲) خاویتر: خه والّوو. تاویتر: تاشو بهرد. واته: وهك دووکه لی رووی دلّی یاره خه والّوووه کان ته م کۆبووه وه به رووی ئاوو تاشه به رده کانه وه.

(۳) منالۆ: نه نالّینی. مه عنای ته م شیعه ره له گه لّ شیعه ری دوایی دا دئ.

(۴) فهزا: مه یدان. به رگ سیاوان: به رگ ره شه کان، مه بهس بزنه کیوی یه. سمکۆ: سمکۆلّ، پئ به زه وی دا کوتان. زاخر: شوئنیکه ورده به ردی هه بی. واته: خوۆشی و رابواردنی سهیرانگا کانی دهشت و شاخ نه نالّینی بۆ ئاههنگی کۆری دۆستان که لّیی پراوه، به لام ناگاته رابواردنی مه یدانی که یف کردنی بزنه کان که لۆقه نه کهن به سه ر زێخی داوئنی شاخه کانا که به فراوی تواوه ی به ناوا نه پروا، چونکه نه وهه ر زۆر په شیوه که یادی دۆستان نه کاته وه که نه هاتن بۆ راو.

(۵) مه رده: مردوو. مه عنای ته م شیعه ره ش له گه لّ شیعه ری دوایی دا دئ.

ئەساسەى نەچىر ماورەدم پەرىت
 وىت تەيار مەكەرد، چۈنكى، ھەر چۈن وىت^(۱)
 مەويناى رەزن مادەنى كانى
 مانى وە سەنەت سەلىقەى «مانى»^(۲)
 سوب نە جاسوسگەى ملان سەرھەردان
 چۈن سۆماى خورشىد شۆلە كەرد ھەرزان^(۳)
 مشانائى وە پىل لولەى دوور مەنزل
 مووسەوى سەرتەل كارخانەى مووسل^(۴)
 خارائى خانان تاق قوول لول وەردە
 چۈن نىگائى دلبەر ھەزارە كەردە^(۵)

(۱) ئەساسە: ئەسباب. تەيار: ئامادە. واتە: مەنىش دوور لە تۆ وەك كەسىك مردووى
 مردبى ھەر يادى پار ئەكەمەو كە ئەسبابى راو كەردنم بۆ ئەھىناى تۆش خۆت ئامادە
 ئەكرد وەك خۆت. مەولەوى لېرەدا ئەيەوى شىخ يوسف بشوبەئى بەكەسىكى ناوبانگ
 دەر كەردو لە راوچى يەتى دا، بەلام پىر يار ئەدا كەكەس نى پى بشوبەئى، لەبەر ئەو ھەر
 ئەى شوبەئى بە خۆى، وە بەمە بەلاغە تىكى جوان پىشان ئەدا. لە ھەندى نوسخەدا لە
 جياتى «ھەر» نووسراو «مەر» واتە: مەگەر.

(۲) مەويناى: ئەت بەست. رەزن: ئەسابى چەك. مادەنى: جۆرە تەنەنگىكە. كانى:
 لە كارخانە دەرجو. مانى «ى يەكەم»: ئەشوبەئى. مانى «ى دووھەم»: وىنەگىركى
 بە ناوبانگە. واتە: پىوستى يە كانى تەنەنگى كارخانەت ئەبەستە پىشت و ئەو ھەندە جوان
 بووى پى يەو ئەت وت نىگار تىكى «مانى» كىشاو يەتى.

(۳) سۆما: ترووسكەى رووناكى. شۆلە: «شەلە»، تىشك. مەعناى ئەم شىعەرە دوو
 شىعەرى پاشەو ەى پىكەو ە دى.

(۴) مشانائى: ئەت خەستە. پىل: قۆل. مووسەوى: مووساخانى، جۆرە تەنەنگىكە.
 سەرتەل: ناياب. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «پىل» نووسراو «دوش» بە مەعنا كۆل.

(۵) خارا: جۆرە ئاسنىكى باشە تەنەنگى لى دروست كراو. ھەزارە كەردە: ھەزار پىكاو.
 واتە: بەيانان ھەر كە تىشكى رۆزى رووناكى بلاو ئەكردەو ە تۆ لەو شوتانەو ە كە خۆت تيا

دروستی و هلمهت قهزاو خه یال تهور
 ناله و نارو دوود ره عدو بهرق و ههور^(۱)
 وهشده ماخ دل شاد بهو شکل و شیوه
 پیوه وهو جهستهی سهد سهودا پیوه^(۲)
 خاوخاوپهی نهچیر چه م وه نیگاوه
 تهك مه داین وه لای کوی ئاته شگاوه^(۳)
 من مات و بی دهنگ بی سه داو ناله
 یه کی بیم چون سهنگ قولهی قهزاله^(۴)
 تو که ل گهل، گهل گهل وه چه م مه که ردی
 پاریز وه پای ریز نهسته م مه به ردی^(۵)

مات نه دا له مله و سهر هه رده کانا تفهنگی نایابی موساخانیت نه کرده شان که له کارخانهی
 مروسل دروست نه کراو، گوللهی تا ماوه به کی دور نه پرزشت و له ئاسنی باش دروست
 کرابوو، وه پشته که ی خان خان نه خشی لی دروست کرابوو، وه خانه کانی هیلالی بوون، وه
 لووله که ی قول و لوول خوار دوو بوو تا نه گه پشته کونه که ی تهسک تر نه بوه وه، وه وهک
 لاگردنه وهی یار چزن هه زار دلدار نه کوژی ئه ویش هه زار نه چیری به جاری ئه خست.

(۱) دروستی: ده سراسی. واته: ده سراسیت وهک تیری قهزاو قهدهرو، ههلمهت وهک
 خه یال گورج بوو، ناله و ناگری تفهنگه که شت وهک ناله و تیشکی برووسکه و، دوو که له که ی
 وهک ههور و ابوو.

(۲) پیوه «ی یه که م»: به یه که وه: مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۳) تهك مه داین: پالمان نه دا. ئاته شگا: شاخیکه له نزیک ی پاوه. واته: به دلکی شادو
 ده ماخیک ی خۆشه وه، تو به و دیمه نه جوانه و من به له شی گرفتاری هه زار ده رده مه وه
 ینکه وه ورده ورده ئه مان روانی بو به دی کردنی نه چیر و ته کمان نه دا به لای شاخی ئاته شگاوه.
 (۴) واته: من هیچ دهنگم لیوه نه ته هات وهک یه کیلک بم له به رده کانی قولله ی شاخی
 قهزاله که نه که ویتته پشت خانه گای لای پاوه وه.

(۵) ریز: ورد. واته: تویش کۆمه ل کۆمه ل که له کیتوت نه کرده چاوو به ئاسته م پیت نه نایه
 سهر ورده به رده کان تا خشی لیوه نه یهت نه وهک که له کان هه ست بکه ن و ده رجن.

مه گرتی شنۆی هه ناسهت بی دهنگ
 دوو هاچهی چه تال مهینای نه رووی سهنگ^(۱)
 مشت گرتو دیاو ئیشارهی ماشهك
 ته قیاو پیکیاو کلافه ی کهل یهك^(۲)
 هه ر لا هوش مدای گوش وه سه داوه
 هه ر سهنگی په ی ویش دهنگی مداوه^(۳)
 بازره پرتاو، کو چون تل مه وهرد
 هه ر بهرد بی نه و ههرد مه ههرد وینه ی گهرد^(۴)
 دمای ئید دل کهرد جه نه چیر حاشا
 هه ر سات مه کهردم نهوعی تماشا^(۵)

(۱) چه تال: ئه و پارچه ئاسنه یه که به ژیر هه ندی تفهنگه وه هه یه و دوو پیچکه ی پتوه یه ئه یان که نه وه و له سه ر بهرد دایان ئه تین بۆ ئه وه که تفهنگه که له کاتی ته قاندا نه ده سستی کابرای تفهنگ ته قینه وه نه له رزی، دوو هاچه که شی ئه و دوو پیچکه یه یه. واته: ده می خۆت ئه گرت و نه ت ئه هیشته هه ناسهت ده رچی، وه دوو پیچکه ی چه تالی تفهنگه که ت له سه ر بهرده که دا ئه ناو ئاماده ئه بووی بۆ ته قه کردن.

(۲) گرته: گرتنه وه. دیا: روانین. ماشه: زامنهی تفهنگ. ته قیا: ته قینه وه. کلافه: لوول خواردن. واته: مشت گرتنه وه ت و روانیت و دهس بردنت بۆ زامنهی تفهنگ و ته قینی پیکرانی که له که و تل بوونه وه ی، هه موو له یه ک کاتا ته واو ئه بوو.

(۳) مدای: بتدایه. واته: سه رنجت بدایه ته هه ر لایه ک گۆت لی ئه بوو هه ر بهردی بۆ خۆی دهنگی ئه دایه وه هی ته قه ی تفنگه که.

(۴) بازره: ئه و حه یوانه ی به شوینی خۆیا بگه رپته وه. کۆ: کۆمه له بهرد. مه ههرد: ئه هارپا. واته: حه یوانی له ترسی ته قه گهراوه دواوه به تاو رای ئه کرد، که کۆمه له بهردیش تل ئه بووه بهردی ئه و شاخانه ئه هارپاو ئه بوو به تۆز.

(۵) واته: پاش ئه وه ی که دل بیزار ئه بوو له راو کردن هه رتاوی به جوړی ته ماشام ئه کرد.

لهرزهی سهد تهرزهی سهوزهی دیاران
 خهندهی شکوفهی نهامان داران^(۱)
 شنیای هه لالان وه کوه نووردا
 پهخش بی چین چین وه رووی چنووردا^(۲)
 شادی وهشی و عهیش چه م و خه م جه م بی
 چپوئی جه لامان که م بی هه ر خه م بی^(۳)
 ئیسه وه نه لماس دووری دل کاوام
 مهلال به دحال «تهرده لان» ماوام^(۴)
 تو مهست بادهی دهر د نه فگن مهیل
 من هیران دهس نیگای بالای لهیل^(۵)

(۱) خهنده: ینکه نین. واته: سهیری له ره ی سهد جوړه ی سهوزایی شاخه کانم نه کردو بو
 ینکه نینی گوپکه ی نه مامه کانم نه پروانی. مه بهس ینکه نینی گوپکه ی داره کان، پشکو و تووی یانه.
 (۲) کوه نوور: شاخی نوور، شاخیکه لای پاوه بو یه وا ناو نراوه چونکه «پیر خدری
 شاهو» لهوئی خه ریکی خوا به رستی بووه. واته: شنه ی گولاله کانی شاخی نوور چین چین
 بلار بووبووه وه به سهر چنووری شاخه که دا. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می نه م
 شیهره به م جوړه نووسراوه:

پهخشان وه پای سهنگ وه رووی چنووردا.

واته: به داوینی به رده کان و به سهر چنوور دا بلار بووبووه وه.

(۳) چه م و خه م: چه مینه وه و لار بوونه وه، مه بهس هه لپه رکئی و سه مایه. چپوئی: شتیک.
 واته: شادی و خووشی و رابواردن و هه لپه رکئی کۆبووبوونه وه، ته نها شتیکمان که م بوو که
 خه فته.

(۴) کاوام: قله شاندم. ته رده لان: ناوی خیزانیکئی به ناویانگه له سنه که ساله ها حوکمی
 کردووه له زور لای کوردستانی ئیرانا، لیره دا مه بهس لئی شاری سنه به که پایته ختی
 حوکمی نه و خیزانه بووه. واته: به لام ئیستا به نه لماسی دووری شووشه ی دلّم له ت
 کردووه و خه فته تبارم و حالّم ناخووشه و له «سنه» م.

(۵) دهر د نه فگن: دهر د لابه ر. واته: تو به شه رایی دهر د لابه ری خووشه ویستی یار مهست
 بووی، منیش هیرانی دهستی ته ماشا کردنی بالای له یلم.

نە ئەو سەيرانەو نە تۆ ديارى
سا بۆ بمانەو زام نەبۆ كارى^(۱)

[۳]

ھاي شەمال^(۲)

ھاي شەمال چەند جار را تەي كەردەنى
چەند تە شريف وه لاي ياران بەردەنى^(۳)
نە ئەم جارەي من چون ئەو جارانەن
نە ئازيز ويئەي ئيفتەر يارانەن^(۴)
دەي سا شو بويەر نەو سوب سەحەردا
چون دووي ھەناسەم وه «ئاويدەر» دا^(۵)
ساتي تامل كەر، بديه درەنگي
ئانا مويني ئاسمان رەنگي^(۶)

(۱) بمانە: بمنيئە. واتە: ئيستا نە ئەو سەيرانەي جاران ھەيەو نە تۆيش ديارى، سا وەرە بمنيئەو دەردت كارى نەبي.

[۳]

(۲) مەولەوي لە «بانە» فەقئ ئەبي، ئەبيسي كە شېخ عەزىزى جانەو ەرەبى برادەرى كە ئەويش لە مزگەوتى دارالاحسان لە سنە، ئاولەي دەرکردو، بەو بۆنەيەو ئەم پارچە ھەلبەستەي بۆ ئەتيرئ.
(۳) مەعنای ئەم شیعەرەو شیعری پاشەو ەي پيئەو ە دئ.
(۴) ئيفتە: ئەوانى تر. واتە: ئەي شەمال تۆ زۆر جار رنگات برپو ەو چووي بۆلاي ياران، بەلام نە ئەمجارەي من وەكوو جارەكانى تر وايە، وە نە شېخ عەزىزى برادەرىشم وەك دۆستانى تر وايە. لە ھەندئ نوسخەدا لە جياتى «ئيفتەر» نووسراو ە «ديگەر» كە ھەريانى «تر».
(۵) شو: بپۆ. ئاويدەر: كيوتكە لە باشوورى رۆزاواي سنەو ە. واتە: دەسا بپۆ بەياني وەك تەمى ھەناسەم بە سەر شاخى ئاويدەر داتى پەرە.
(۶) تامل: چاو ەروانى. بديه: بپروانە. مويني: ئەبينى. مەعنای ئەم شیعەرەو شیعری پاشەو ەي پيئەو ە دئ.

بوول كهردهن وه سهر ههر هفت تارم دا
 خوشوس وه سهر بهخت چهرخ چارم دا^(۱)
 بورجش يهند بهرزهن «سعد اکبر» هن
 جه گردین بورجان شهره فناك تهرهن^(۲)
 ستاره‌ی تالهی مهینت گازه کم
 خورشیده کی نهوج بورج نازه کم^(۳)
 هانه گوشه‌ی نهوج خانه‌ی شهره فا
 نور نهفشانیشن وه ههر تهره فا^(۴)

(۱) بوول: خۆلّه که وه. تارم: قات، مه بهس له ئاسمانه کانه. چهرخ: ئاسمان. واته: تاوی
 چاوه پروانی بکهو که میك پروانه کۆشکینکی وهك ئاسمان بهرز، یا وهك ئاسمان شین،
 نه بینن، نه وه نده بهرزه خۆلّه که وهی کردووه به سهر ههر جهوت ئاسمانه که دا بۆیه وا
 ئاسمان شین نه کاته وه، وه به تایه تی به سهر بهختی ئاسمانی چواره ما که به پئی واتهی
 ریازی به کۆنه کان رۆژ به وه وه به نده. مه بهسی له وه یه نه و که سه ی له م کۆشکه دایه له رۆژی
 ئاسمانی چواره م جوان تره.

(۲) بورج: قه لّا، وه به ئیستیلاحی ریازی به کان به شیکه له دوانزه به شی دائیره ی فهلهك،
 وه ههر بورجی سی به شهو ههر به شیکه دهره جه یه که. سعد اکبر: گه وره ترین بهختیاری،
 وه به ئیستیلاحی ریازی به کان به نه ستیره ی موشته ری نه لّین. واته: نهو باله خانه یه
 قه لایه کی تیا به گه وره ترین بهختیاری پتوه یه وه له هه موو قه لایهك به شه ره فتره چونکه
 نازیزی تیا به.

(۳) هه ساره: نه ستیره. نهوج: لای ژووروو، وه لای ریازی به کان بریتی به له
 به یهك گه یشتنی سه تخی سه رووی فهله کی هه لگری رۆژ به سه تخی سه رووی فهله کی
 هاووتنه ی فهله کی هه شتم که پئی نه لّین فهله کی «ممثل». له هه ندی نوسخه دا له جیاتی
 «هه ساره» نووسراوه «ستاره». مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعری دوا یی دا دی.

(۴) خانه ی شهره ف: شوینی گه وره یی، وه لای ریازی به کان دهره جه ی نوزده هه می
 بورجی جه مه له، به پئی قسه ی نهو ریازی یانه هه رکاتی رۆژ بگاته دهره جه ی نوزده هه می
 جه مه ل، وه له به رامبه ری نه ستیره ی موشته ری به وه بی وه له نوخته ی نهوجی فهله کیشا بی

تلووع و غرووب سوب ئیوارانەن

مەعاش و سەبات دەردەداران^(۱)

بەلام من جەستەم خەیلی بەدحالەن

لال بوون مالوومەن ئەو نە وەبالەن^(۲)

وہ بہم جۆرہ ہەل بێت، ئەو کاتە بە پیرۆزترین کاتیکی ھەلھاتنی رۆژ دائەنرئ. نوور ئەفشانی: بلاق کردنەوہی رووناکی. واتە: ئەستیرە ی بەختە مەینەت گازلنی گرتووە کەم و رۆژی سەربانی قەلای نازم کە بریتی یە لە شیخ عەزیز لە سووچی لای زوورووی ئەو بالاخانە پڕ شەرافەتمەندی یەدا رووناکی بلاق ئەکاتەوہ بە ھەموو لایە کدا.

مەولەوی لەم شیعراوەدا تەشبیھی مزگەوتی «دارالاحسان» ی کردووە بە ئاسمانەوہ، وە شیخ عەزیزی دۆستی بە رۆژ، وە بالەخانە ی حوجرە ی فەقیکان بە بورج، وە حوجرە ھەرەبەرزە کە ی شیخ عەزیز بە نوختە ی ئەوج - ئەگەر ئەوج لە عورفا بە خاوەن ئیمتیداد دانرئ - وە لەبەر ئەو کە حوجرە ی شیخ عەزیز زووری ژمارە نوزدە بووہ لە حوجرە کانی فەقیکانا، دایناوہ بە خانە ی شەرف کە دەرەجە ی نوزدە ھەمی بورجی ھەمەلە، وە لەبەر ئەو کە دۆستان لە بەرابەر یا دانیشتون خزمەتی ئەکەن لەبەر نەخۆشی، ئەوانی داناوہ بە ئەستیرە ی موشتەری، وە بریاری داوہ کە ئەم لە خانە ی شەرف، وە لە پایە ی سەعدی ئەکبەردایە.

لیرەدا ھەر ئەو ھەندە ئەوترئ بۆ روون کردنەوہ ی ئەم ئیشارەت و تەشبیھانە ی کە مەولەوی کردوونی لەم شیعراوە ی دا، چونکە تی گەیشتنی تەواوی ئەم وردە کاری یە پێویستی بە زانینی فەلەکیاتی کۆن ھە یە.

لە کۆکردنەوہ ی «ئاسمان» و «خورشید» و «بورج» و «ئەوج» و «سعد» و «طالع» و «شەرف» دا بە پێی عیلمی بەدیع ھونەری «طباق» ھە یە.

(۱) مەعاش: مایە ی ژبان. سەبات: ئیسراحتی شەو. واتە: دەرکەوتنی ئەو دۆستە لە سبەینیاندا مایە ی ژبانی دۆستە دەرەدە دارە کانیەتی، وە ئاوابوونی لە ئیواراندا مایە ی ھەسانەوہ یانە. وشە ی «مەعاش» و «سەبت» لەم شیعراوەدا ئیشارەتە بۆ ئایەتی ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا، وَ جَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُباتًا﴾.

(۲) لال بوون: لال بـم. مالووم، مەعلووم. وەبال: نە گبەتی.

یانئ ئەو بالای توول عەرعر تەرز
 مەشنیۆ وە باد سوب سەحەری لەرز^(۱)
 چین کەفتەن نە رووی پێشانیش چون سیم
 چون زەنجیرە ی ئاو وە شنۆی نەسیم^(۲)
 نیم نیگاش هەوەس دل دۆزیش نیەن
 نازش دل بەریش جە خاتر شین^(۳)
 ئاوەلەش هوردان لال یەمانی
 وینە ی گۆی «حویاب» ئاو حەبیوانی^(۴)
 باغ مەحبوویش جە سەر تا دامان
 جە وەیشوومە ی دەرد خەزانش ئامان^(۵)
 دەخیلم شەمال وە ی گشت دەردەو
 شو وە خزمەتش وە ی دووی سەردەو^(۶)

- (۱) واتە: کە ئەئیم شیخ عزیز کە وتووێژتە ئاو دەلیای مەینەت، مەبەسم ئەو یە بالای وەك عەرعر بەرز ی ئەلەر تۆو تەو بە دەم بای بە یانی یەو کە چۆقە ی لەرزە، چونکە ئەو ی لەرز ی بێ لەشی وەك شوپۆرە بی ئەلەرز ی.
- (۲) سیم: زیو. واتە: تەوتلی وەك زیو سپی و جوانی گرژو چین چین بوو وەك ئاو کە با لئی ئەدا زەنجیرە ئەکاو چین چین ئەبێ و نەرمە شەپۆل ئەدا.
- (۳) دل دۆزی: دل دوورینەو. واتە: جارێ کە ئە ی روانی بو دلداران بەو روانینە دلیانی ئەدووری یەو، بەلام ئیستا بە هۆی نەخۆشی یەو تاقەتی روانینی نەماو، وە نازی دل بەرانە ی لە بیر چوو تەو.
- (۴) لال یەمانی: لەعلی یەمەنی، ئاقیق. حویاب: ئەو قوڵتە یە ی پەیدا ئەبێ لە سەر ئاو لەکاتی داکەوتنی دلۆبی بارانا. واتە: ئاوەلە ی دەرداوە، دەنکەکانی ئەلئی ئاقیقی سوورە بە لەشیو، وە لە قوڵتە ی سەر ئاوی حەیات ئەچی.
- (۵) وەیشوومە: تۆفی سەرما. واتە: باخی جوانی ئەو لە سەر یەو تا داوتنی بە هۆی بای ساردی نەخۆشی یەو پایزی داها تۆو. مەبەستی لەو یە کە لەشی تۆکی هەلداو، وە ئەو تۆیکە ی شوپهاندنوو بە گەلای دار کە بوەری.
- (۶) شو: برۆ. واتە: شەمال دەخیلتم بەم گشت دەردی دل مەو بەم دووکەلی هەناسە ی ساردمەو برۆ بو خزمەتی شیخ عزیز.

دَل جە دەماوئەند گىرەو بەردەبى
 دىدە دانەى روب رىوئەند وەردەبى^(۱)
 واچە كەفارەت بەژن بالات بۆ
 نەسىب رەقىب خال ئالات بۆ^(۲)
 بدىيە نەرگسان جە شەونم بىن كەيل
 پەرسا: كۆن؟ عەرزكەر: قەيسە كەى دوجەيل^(۳)
 ھانە «بانە» دا بىى كەى كەفتەبى
 دىيار بىى ئازار تۆ شەفتەبى^(۴)
 ئاير سەندەبى جە گەردىن لاوہ
 پووشە كەى جەستەش وە «ئار بەبا» وە^(۵)
 مەدياي گە پىچ وەرد، گە مەنامياوہ
 جارجار جە نالەش مەفامياوہ:^(۶)

(۱) دەماوئەند: شاخىكى بەرزە لە ئىران. روب: دۆشاو. رىوئەند: گىيايە كە دۆشاوئىكى سوورى لىئە گەرنو وشكى ئە كە نەو وە ئەى كەن بە دەنك و بۆ ھەندى نەخۆشى بە كارى دىنن. واتە: پىى بلىئە لە تاو نەخۆشى تۆ دلى مەولەوى ئەوئەندە تەم داى گرتبوو وە گەروى لە كىئوى دەماوئەند بەردبەو، وە ئەوئەندە گىيابوو چارى سوور بووبوو ئەتوت دەنكى دۆشاوى رىوئەندى خواردوہ.

(۲) واتە: دَل خۆشى بەدەرەو پىى بلىئە خوا بكا ئەم نەخۆشى يە بىى بە كەفارەت بۆ رزگار بوونى لەشت لە سزاي دوزەخ، وە بەشى ئەو كە سانە بىن كە ناخەزى خالى رەنگاوپرەنگىن.
 (۳) بدىيە: بىروانە. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراوہ بە شىعەرى پاشەوہ يەوہ.

(۴) واتە: بىروانە بۆ چاوە نىرگسى يە كانى كە لە خەفەتا پىر بوون لە دلۆپى فرمىسكى وەك شەونم، كە ھەوالى منى لىئە پىرسىت و وتى لە كوئى يە، وە رامى بەدەرەو بلىئە: مەولەوى كە بۆ تۆ وەك مەجنون و ايوە لە دوجەيل دائە نىشيت، لە بانە بوو، بى كەس كە وتبوو، دىيار بوو خەبەرى نەخۆشى تۆى بىستبوو.

(۵) ئار بەبا: شاخىكە لە نىزىكى بانەوہ. واتە: لەشى بارىك و بى ھىزى لە ھەموو لايە كەوہ ئاگرى تى بەر بووبوو وەك پووش بە شاخى ئەر بەباوہ ئاگرى تى ئەچى.

(۶) مەدياي: ئەت پوانى. مەنامياوہ: ئەنەوى يەوہ. مەفامياوہ: فەھم ئە كرا. مەعنای ئەم شىعەرە شىعەرى پاشەوہى پىكەوہ دى.

فهلهك داخ وه دل خهسته م دا بهردی
 ژار دووری گیان نازیز پیم وهردی^(۱)
 واتم سائهبهت تهامت کهردن
 گیان رستگارم جه دمای مهردن^(۲)
 چیش دمای مهرگیش یه ند بهدبهخته نان
 گیان هر نه نازار دهر د سهخته نان^(۳)
 یه سفته ی وه باد ههر د نه وه هردمن
 یه گیان نازیز زیز دهر دمن^(۴)
 سهروهخت بهندی رای فهریادمن
 ئینسافن، وهسن، فهلهك دادمن^(۵)
 تهئیرش نیهن فهریاد جه لای تو
 تا دهست قودرهت چه رخت نه شکنو^(۶)

(۱) پیم وهردی: دهر خوار دت دام. واته: نه گهر بۆت بروانی یابه نه ت دی تاوتك له تاو نازار پیچی نه خوار دو تاوتکی تر نه چه می یه وه جار جاریش نهی نالاندو وا نه هاته بهر گوئی نهی وت نای گهر دوون چهند داخ برد به دلی خهسته ماو چهند ژارای دووری نازیزت دهر خوار د دام. له م شیعره وه تا دوا شیعر ههر قسه ی مهولهوی یه له گهل گهر دوون.

(۲) دما: پاش. مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعر ی پاشه وه ی یه وه.

(۳) چیش: که چی. واته: که نه وه هه موو نازاره ت دام له دلی خو ما وتم نه لبه ت لی بوو ته ته وه و ئیتر پاش مردن بۆ خو م نه چه سیمه وه، که چی نه وه نده بهدبه ختم له پاش مردنیش گیانم ههر به دم دهر دی سهخته وه نازار نه چیژی.

(۴) زیز: عاجز. واته: نه وه ته له لایه که وه له شم سوو تا وه و با خو له که ی بردو وه به م ههر دو به وه ههر دا، وه له لاییکی تره وه نازیزه که م به دهستی دهر دو نه خو شی یه و عاجزه.

(۵) بهندی: گیران. واته: واده ی به سرانی رنگای هاوارمه، ساتوخوا فهلهك داد، ئیتر به سه ئینسافت بین.

(۶) نه شکنو: نه شکنی. واته: به لام هاوارو داد سوودی نیه لای تو تا دهسی قودره تی خوا نه م چه رخو هه لسوورانه ت نه شکنیته بهك.

[۴]

ھام دەردان ئامان^(۱)

ھام دەردان ئامان ئەر مەندەن ھۆشم
سەدايى ۋەشەن مەيۈ نە گۆشم^(۲)
چىمان زىلەي زەنگ زەۋارى مەيۈ
زەنگەي قافلە كەي ۋە ھارى مەيۈ^(۳)
قافلە چى ئامان، دادەن دە خىلم
بەنەك دار خەم خەيلى زەيلىلم^(۴)
نە راي تىجارەت ئەمىر ۋەلى
تۆمبايە رەۋاج غەباس ۋەلى^(۵)
ساتى قافلە كەت ساكن نە سەير بۆ
يەك غەرزى دېرم: ئوغرت خەير بۆ^(۶)

[۴]

(۱) مەۋلەۋى جارىئىيان گونى لە دەنگى كاروانىكە ۋە ئەبى، ۋە بە ۋە مۇناسەبەتە ۋە بە خەيال قافلە چى يەكە بانگ ئەكاۋ لە گەلىا ئەكە ۋە پتە گەتوگۆ. قسە كانى بە ينى خۆى ۋە ۋە قافلە چى يەي لەم قەسیدە دا ھۆنىۋە تەۋە. شىۋەي قەسیدە كە لە ۋە ئە چى لە ناۋچەي زەھاۋ بوۋى ۋە تىبىتى، ۋە بۆ شىخ غەزىزى جانە ۋە رەيى نوسىبى.

(۲) مەيۈ: دېت. واتە: ھاۋدەردىنە! ئەگەر ھۆشم لای خۆم بى ۋا ئەزانم دەنگىكى خۆشم دېتە گۆى. لە ھەندى نوسخە دا لە جياتى «ھام دەردان» نوسراۋە «ھام سەران».

(۳) چىمان: ۋەك بلىى. زەۋار: كاروان، لە «زۋارى» ى غەربى يەۋە ۋە رگىراۋە كە جەمەي «زائر» بە مەنەي زيارەت كەر. واتە: ۋەك بلىى دەنگى زەنگى كاروانىكى بە ھارى دېتە گۆىم.

(۴) بەنەك دار: ئەۋكە سەيەكە پىش كۆچ كەردنى ھۆز ئە چىتە ھەۋارگە بۆ جى خۆش كەردن ۋە ئامادە كەردنى نان ۋە خۇراڭ ۋە ھەيوان لە ۋە پاندن. مەنەي ئەم شىعەرە ۋە دوو شىعەرى باشە ۋە يىكە ۋە دى.

(۵) ئەمىر ۋەلى: ھەزرىتى غەلى كە مەشھورە بە «امير المؤمنين ۋلى اللہ».

(۶) سەير: رۆشتن. دېرم: ھەمە. واتە: دەخىلتم كاكەي كاروان چى، من لىرە لە سەر مالى

گیچ زریوار ههرسم مهوج وهردهن
 سارای مهربوان تهمام ههپرکهردهن^(۱)
 بازش ههناسهم سوب وهنهش دهرو
 یهخ کهرو قهتار ئاسان بویهرو^(۲)
 ئهمجار وه سۆزن موژهی جوّش وهردهم
 سه نووک قهلهم ئاخ سوراخ کهردهم^(۳)
 وه بهند دووباد مهینهت جگهر
 بوورازه تاتای جهوالان یهکسه^(۴)
 قه یاسهی قایش پۆسه کهی جهستم
 حهلقهی چهلهمه پیشهی شکستم^(۵)

خهم و خهفەت دانیشتوووم زۆر زه لیلیم، سوئندت ئه دەم به وهی که بووه به مایه ی ناویانگ
 ده کردنی چه زه تهی عهلی عه باس، له بهر خاتری بازرگانی چه زه تهی عهلی توژی
 لیره کاروانی یه که ت راوه ستینه قسه یه کم هه یه با پیتی بلیم، قسه که شم ئه وه یه بۆ کوئ
 ئه چی، جارئ بمینه ره وه. له ناو کاروان چی یه کانی کوردستانی خواروودا باوه سوین به
 بازرگانی چه زه تهی عهلی و عه باس ئه خۆن.

(۱) زریوار: زریبار، گۆمیککی گه وره یه له ده شتی مهربوان زستانان ئه مه یی و سواره به
 سه ریا غار ئه که ن و ئه چن بۆ راو. هه پ: قور. مه عنای ئهم شیعره له گه ل شیعری پاشه وهی دا
 دئ.

(۲) بازش: لینی گه پئ. یهخ: سه هۆل. واته: زریباری فرمیسکم شه پۆلی داوه و ده شتی
 مهربوانی کردوه به قور، جارئ مه پۆ تا به یانی با ههناسهی ساردم بدا له و ده شته و کزری
 بکاته وه بۆ ئه وهی و لاخه کانت نه چه قن.

(۳) قه له م: ئه و بزماره تیژه یه که ئاسنگه ره کان کلکی سووزنی پی کون ئه که ن. سوراخ:
 کون. مه عنای ئهم شیعره و شیعری پاشه وه ش پیکه وه دئ.

(۴) به ند: به ن. بوورازه: بدووره. واته: به سووزنی جوّش خواردووی برژانگیشم که به
 نووکی قه له می داخ و خه فەت کون کراوه، وه به به نی دوولۆی مهینهت که به نی جه رگمه،
 جه واله کان یه که یه که بدووره وه.

(۵) قه یاسه: ئه و قایشه یه به ژئر سکی و لاخا ئه ی هیننه وه بۆ قایم کردنی کۆپانه که ی.

رەگ تەن تالى تال وەردەى سىۋەنگ
 بىفەرمان ياران باران بدان تەنگ^(۱)
 زەنگ دلەى تەنگ زاىەلەى سەدرەنگ
 پىنكىاي تاي دەرد رىشەى خەم گولەنگ^(۲)
 وزان نە گەردەن بەرز پىشاھەنگ
 بشۇ بدۇ دەنگ فرسەنگ وە فرسەنگ^(۳)
 مەدەد يەا عەلى پەى سەفەر كەر مەيل
 مەنزىل وە مەنزىل تا مەنزىلگەى لەيل^(۴)
 بەلام ھەر خاكى جەو ئاسانە كەن
 گەرد سىفتەى گيان ھەراسانە كەن^(۵)

چەلەمە: ئەو ئەلقە ئاسنە يەكە بە سەرى قايشە كەو يە وەك بەرزە وانە بۇ تووند كەردنى قەياسە كە. واتە: پىستى لەشم بىكە بە قايش بۇ قەياسە و ئىسقانى شكاو رىشم وەك ئەلقە داتاشە و بىكە بە چەلەمە بۇ تۇند كەردنى قەياسە كە.

(۱) سىۋەنگ: رەش پەيوەست. بىفەرما: بىفەرمو. واتە: بىفەرمو دۆستان دەمارە كانى لەشم كە بە دەرمانى تالى تال دراون و رەش بوونە تەو و پىچراون بە يە كا، بىكەن بە گورسىم، وە بارو بارگەى پى شەتەك بەدەن.

(۲) پىنكا: ھۆنراو. مەعناى ئەم شىعەرە بە سراو بە شىعەرى پاشەو يەو.

(۳) وزان: بىخەنە. پىشاھەنگ: و لاخى سەرقاقل. بشۇ: بىروا. واتە: دلەى خەفە تبارىشم كە ھەزار جۆرە ئاوازى لى ئەيىتەو، وە بە تالى دەردو مەيىنەت ھۆنراو تەو، وە لە رىشەى خەم خەفەت گولەنگى بۇ دروست كراو، بىكەنە مىلى بەرزى و لاخى سەرقاقلە تا ھەر بىروا بە رىتداو فرسەق فرسەق دەنگ بەداتەو.

(۴) مەدەد: يارمەتى، وشە يەكە بۇ پىرۆزى ئەوترىئ لە ناو ئەوانە دا كە دەس ئەدەنە ئىشىك. واتە: ئەمجار ھاوارى بىكەرە ھەزرتەى عەلى و داواى يارمەتى لى بىكە و بىكەو رە رى مەنزىل بە مەنزىل بىرۇ تا ئەگە يتە مەنزىلگەى دۆست.

(۵) ئاسانە: ئاستانە، بەردەرگا. مەعناى ئەم شىعەرە بە سراو بە شىعەرى پاشەو يەو.

رحمت بۆ وادهی وستهی باره کت
 نه بۆ وه پاشیل پای قه تاره کت^(۱)
 جه زیلهی نه و زهنگ چون خه به رداره ن
 مه یۆ مشناسۆش ئاخیر دیاره ن^(۲)
 مه پهرسو ئازیز پرر وه فاو بهینه ت
 کۆن تیجار باشی سهر قافللهی مهینه ت^(۳)
 وچه مه ر نه دیه ت نه مام بی گهر د
 چیگه پارچهی گیان پایه ن دازت که رد^(۴)
 یاد پایه ن داز سه و دای سهرش بی
 مامه لهی پارچهی گیانی و تهرش بی^(۵)
 به لام جه ته ئسیر جووش بوتهی دل
 ده مهی هه ناسهی ده روون پرر چل^(۶)

(۱) وسته: خستن. واته: به لام هه ر خاکیک له به ر ده رگای له یل دا بی نه وه خوئی له شی سووتای دلداره له گیان بیزار بووه کانه، له بهر نه وه به ره حم به له کاتی بارخستناو ئاگات لی بی نه و خاکه نه که و تته ژر پی و لآخه کانت و پی شیل نه کری.

(۲) مه عنای نه م شیعرهش به سراوه به شیعی پایه وه یه وه.

(۳) تیجار باشی: باش بازرگان. واته: ئازیزی به وه فاو بهین، به هۆی نه وه وه که دهنگی زهنگله که نه ناسیته وه و ئاگاداره لی، دیاره دیت بۆ لاتان و نه پرسنی باش بازرگانی سهر قافللهی مهینه ت - که منم - له کری یه؟

(۴) چیگه: لی ره. پایه ن داز: فری دانه بهر پی. واته: تۆرش له وه راما پی بلی بۆچی خو ت نه ت دی له م شو ئنه دا گیانی خو ی فری دایه بهر پی ت؟

(۵) واته: سه و دای نه وهی که و تبوه سهر که گیاتیکی تریش پهیدا بکا بۆ خو ی نه ویش فری بداته بهر پی ت. له بهر نه وه خه ریکی مامه له کردن بو.

(۶) بوته: نه و مه نجه له ی زه رگه ر له سه ر ئاگری دانه نی بۆ تواند نه وه ی زپرو زیو. مه عنای نه م شیعره و سی شیعی پایه وه ی بیکه وه دی.

سىم قال ھەرس شەوان بىدارىش
ئەشرەفى پاك تاو رەنگ روخسارىش^(۱)
رووكەش بى ۋە كفت ھوون گولنارى
ۋە مس منمانا جە لاي بازارى^(۲)
بازارپش كەساس، راي بەندەرش بەند
كەس نەمەۋاچۆ سەرمايەش ۋە چەند^(۳)
ۋە بازارپەدا ۋە بانگ بى شەرم
مەگىلا ۋە مەوات ۋە زايبەلەي گەرم^(۴)
مايەم ناپەرەۋاج، دەروونم تەنگەن
قافلەم تا قام قىامەت لەنگەن^(۵)

-
- (۱) سىم: زىو. قال: پوخت. ئەشرەفى: لىرە.
(۲) كفت: ئەو دەرمانەي ئەيدەن لە رووي ھەر مادەيەك. ھوون: خوین. گولنار:
گول ھەنار، گولنىكى سوورە. منمانا: ئەي نواند.
(۳) نەمەۋاچۆ: نالى. واتە: بەلام زىوي پوختى فرمىسكى شەونوخونى كىشانو، ئالتوونى
بى گەردى رەنگو رووي، لە تاو ھاتنەكولى مەنجهلى دل ۋە ھەناسەي بە سۆزى دەروونى
رووكەش بووبو ۋە خوینى ۋەك گولنار سوورى جەرگى. لەبەر ئەو لە بازارا وايان ئەزانى
زېرو زىونى يە ۋە مسە، ۋە بازارپى ۋە ستابوو، ۋە رىنگاي ھات ۋە چۆي كۆگاي
بازرگانى يە كانى لى گىرابوو، ۋە كەس لىي نەئەپرسى يە ۋە ھىچى لى نەئەكرى.
(۴) مەگىلا: ئەگەپرا. مەحنای ئەم شىعرەش لە گەل شىعرى پاشەۋەي دا دى.
(۵) قام: بەر بابوون. واتە: ئەويش لە داخا بە بازارا ئەگەپرا ۋە بى شەرم ھاوارى ئەكرد
ئەيوت دەسمايەكەي دەستم رەۋاجى نى ۋە دلم تەنگە ۋە تا دنيا دنيايە قافلەكەم لەنگە ۋە
راست نايىتەۋە.

[۵]

ھام دەردان بەردەن

ھام دەردان بەردەن..ھام دەردان بەردەن
 رۆحو دۆل و دین و تالان بەردەن^(۱)
 دەروون و مەودای خەدەنگ ریش کردەن
 ریشە سەبووریم تاتا کیش کردەن^(۲)
 وە نیش پەر نیش ژار مار دەرد
 سەرپای ئەعزام لە تار لە تار کرد^(۳)
 وە نووک نەشتەر پۆلایی فیراق
 پەر جە زام کردەن دەروون موشتاق^(۴)
 جەمین قەمەرئ، سیمین سیم بەرئ
 مووی کەمەرئ، شیرین دلبەرئ^(۵)
 مشکینە خالئ، یوسف جەمالئ
 مەحبوب جەلالئ، لەیل ئاسا حالئ^(۶)

[۵]

(۱) واتە: ھاو دەردینە، رۆحو دۆل و دینی بە تالان بردووم. لە شیعرێ چوارەمەو دەس ئەکا
 بە وەسفی ئەوێ کە بە تالانی بردوو.
 (۲) واتە: دەروونم بە نووکی تیزی بریندار کردوو و ریشە سەبووریم تال تال دەرکێشاو.
 (۳) واتە: بە ئیشو ئازاری زەهری ماری دەردی دووری، سەرپا لەشمی پارچە پارچە
 کردوو.
 (۴) واتە: ھەموو لایەکی دەروونی پەر سۆزمی بە نووکی نەشتەری پۆلایینی جیایی زامار
 کردوو.
 (۵) جەمین قەمەرئ: باریک ناوچاو وەك مانگی رۆشن. سیمین: سپی وەك زیو. سیم
 بەرئ: سنگ و بەرۆك تاکە قەرائی پیا دادووراوئك. مووی کەمەرئ: قەد وەك موو باریکئك.
 (۶) مشکینە خالئ: خال رەشئك وەك میشك کە پارچە خوئنیکی وشك بوو وەبە لای

سەرو بالايسى، حۆرى نومايى
 خورشيد جهلايى، غيلمان ئاسايى^(۱)
 ديدە غەزالى، نازك خەياللى
 دوردانە لالى، ساحيب كەماللى^(۲)
 قومرى سەلايى، بولبول نەوايى
 لالە ليوايى، ئاھوو نىگايى^(۳)
 كەبك خەرامى، شابازى رامى
 تەزەروى نامى، ھوما مەقامى^(۴)
 داوودى دەنگى، گولالە رەنگى
 شەدە قەشەنگى، قوماش فەرەنگى^(۵)

ناوكى ھەندى ئاسكەوۋە دائە كەويى ۋە ھەلى ئەگرن لە بەر بۆن خۆشى. مەجبۇوب جەلالى:
 يارىكى ۋەك خۆشەويستانى بىباك.
 (۱) حۆرى نمايى: يارىك ديمەن ۋەك حۆرى. خورشيد جەلايى: ۋەك خۆر درەوشاۋەيەك.
 غيلمان ئاسايى: غيلمان جەمعى «غولام» بە مەعناى منالى موولى نەھاتوو، واتە:
 جوانىك ۋەك منالى موولى نەھاتوو.
 (۲) ديدە غەزالى: چاۋ ۋەك چاۋى ئاسك گمورەيەك. دوردانە: دورى تاقانە كە زۆر
 گرانبەھايە. لال: لەعل، بەردىكى گرانبەھاي سوورە. واتە: دۆستىكى ۋەك لەعلى ناياب.
 (۳) قومرى سەلايى: دەنگ ۋەك كۆترى قومرى خۆشيك. لالە: گولكىكى سوورە. ليوا:
 «لوا»، ئالا. واتە: ئالايى ديارى بەك ۋەك گولالە سوورە. ئاھو نىگايى: ۋەك ئاسك لاكەرە ۋەيەك.
 (۴) كەبك: كەو. خەرام: لەنجەولار. واتە: لەنجەولار كەرتك ۋەك كەو. شابازى رامى:
 ۋەك شاباز ھىيى بوويەك. رام: بە مەعناى ھىيى ۋە دەسەمۆ بوو. تەزەروو نامى: خۆش
 ئاۋازەيەك ۋەك كۆترەبارىكە. نام: بە مەعنا ئاۋازەيە. ھوما مەقامى: يارىكى ۋەك ھوما بە
 فەرو شكۆ. ھوما بالدارىكە ئەللىن بە سەر ھەركەسىكە ۋە بىشىتە ۋە ئەيى بە پاشا.
 (۵) داوودى دەنگى: دەنگ خۆشيك ۋەك حەزرتى داوود كە ناويانگى لە دەنگ خۆشى يا

۱. ۋەنەۋشە بۆيى، گۈل غونچە جۆيى
 بەھانە جۆيى، كەبەسا كۆيى^(۱)
 سولەيمان جاھى، جام جەم نىگاھى
 سىكەندەر شاھى، دارا دەرگاھى^(۲)
 رەئنا سادەيى، نىگا بەدەيى
 سەھبا نەشەيى، پەرى زادەيى^(۳)
 شۆخ و شەنگ تەرزى، قەد قامەت بەرزى
 سەنەوبەر لەرزى، ئىتاعەت فەرزى^(۴)
 ھىجران دۆزەخى، ويسال بەھىشتى
 نازك گۈل پوخى، كەبە كەنشتى^(۵)

دەرچوۋە. شەدە قەشەنگى: سەرۋىپچ جۋايتىك. قوماش فەرەنگى: پارچەي فەرەنگى
 لەبەر كەرتىك.

(۱) گۈل غونچە جۆيى: بە دۋاي خونچەي گۈلدا گەراۋتىك: يان جۋايتىك ۋەك گۈل
 خونچەي گۈي جۇگا. بەھانە جۆيى: بە دۋاي بەھانە گەراۋتىك بۇ دلداران، يان بەھا
 نە جۆيى بە مەئنا نىخ داۋا نە كەرى. كەبەسا كۆيى: بەردەرگا ۋەك كەبە پىرۋزنىك. كۆ بە
 مەئنا بەردەرگا يە.

(۲) سولەيمان جاھى: خاۋەن شىكۆيەك ۋەك حەزرتى سولەيمان. جام جەم نىگاھى:
 زىرە كىكى ۋا ۋەك چۆن جەمشىدشا لە ئاۋىنە كەي دا ھەموو شىتىكى ئەدى ئەمىش بە
 رۋاينىك لە ھەموو شىتىك ئەگا. دارا دەرگاھى: دەرگا بەرەللاۋ ھات ۋچۆ بە زۆرى
 پىاكراۋتىك ۋەك داراي شاي ئىران.

(۳) رەئنا سادەيى: بىن كەش ۋ فشىكى كەمتەرخەمى خۆ بە ھىچەۋە نەبەستۋو. نىگا
 بادەيى: يارتكى ۋا رۋاينى ۋەك مەي ئىنسان مەست ئەكا. سەھبا نەشەيى: يارتكى ۋەك
 مەي نەشە بە دل گەيىن. سەھبا: «صہباء»، مەي.

(۴) سەنەوبەر لەرزى: ۋەك سەنەوبەر لەرزىۋەك.

(۵) نازك گۈل پوخى: روو ۋەك گۈل ناسكىك. كەبە كەنشتى: جى ۋ شۋىن ۋەك كەبە
 پىرۋزنىك.

عیشوہ و ناز دارى، يەكتا نىگارى
 حىلە و فەن كارى، گەرم بازارى^(۱)
 غونچە دەھانى، تووتى زوبانى
 ساحىب زەمانى شەكەر ئەفشانى^(۲)
 رەقىب دەم سازى، غەرىب نەوازى
 نازەنن گازی، عاشق گودازى^(۳)
 ئەبرۇ كەمانى پەيكان موژانى
 سەول خەرامانى، مەولان نىشانى^(۴)
 يەند تىر نىگای بى مەيلىش دا لىم
 يەند ژار «سجە» ى ھىجران وەردەن پىم^(۵)
 ئەو كەردەن تەمام سەراپام چل چل
 ئىد فەتار فەتار كەردەن جەرگ و دل^(۶)

(۱) يەكتا نىگارى: وەك وئەنە جوائىكى تاقانە، نىگار وئەنە يە. گەرم بازارى: بازار گەرمىكى دلداز زۆر.

(۲) دەھان: دەم. ساحىب زەمانى: گەورە يەكى زەمانە. شەكەر ئەفشانى: قسەى وەك شەكر شىرىن بلاوكەرەو يەك.

(۳) رەقىب دەم سازى: لە گەل بەدكار رىك كەوتو يەك. نازەنن گازی: كەسىكى وا ئىشرو نازار گە ياندنى وەك ھى نازاران لای دلداز خۆشە. عاشق گودازى: دلداز توئەو يەك. گوداز بە مەعنا توئەو يە.

(۴) پەيكان موژانى: برژانگ وەك تىرىك. سەول خەرامانى: لەنجەولار كەرىك وەك سەول. سەول راوتكى بەرزى باخى يە ساق و گەلای مۆرە گولئىكى درىژكارى مىزراحى ھە يە. مەولان نىشانى: خوا نىشان كىردو يەك، ياخود ئاغا شىو يەك.

(۵) سجە: كۆلەمارتىكى كوشندەى سەرو كللك بارىك و ناوقەد ئەستورە. مەعناى ئەم شىعرە لە گەل شىعرى پاشەو يدا دى.

(۶) چل چل: كون كون. فەتار فەتار: دارزاو. واتە: ئەوئەندە تىرى روانىنى بى مەيلانەى

خوسوس شهراهی خورشید دووری
 ماران گاز که ردهن زه خم مه هجووری^(۱)
 مه رلابه رو ژار وه دارووی ویسال
 یا وه مه رهه م سیل زام که رو پامال^(۲)
 وه رنه ئاره زووی زیان مه حاله ن
 خه یال حه یات فکری به تاله ن^(۳)

[۶]

هه رچه نی ناکار^(۴)

هه رچه نی ناکاو ده ماخم ته م بی
 سیا هور دوود نه که لله م جه م بی^(۵)
 به ر قو برووسکه و ته م داش وه هه م دا
 پلووسکه ی سیلاو ئامام وه چه م دا^(۶)

لین داوم و زه هری ماری دووری ده رخوار دداوم، به تیره که سه رتاپای له شمی کون کون کردووه به زه هره که ی جه رگ و دل می دافره قاندووه.
 (۱) واته: به تاییه تی بلنسه ی خووری خووران گازی به زامه کانی له شم کردووه.
 (۲) داروو: ده رمان. سیل: سیلاو. مه عنای ئه م شیعره ش له گه ل شیعره ی پاشه وه ی دا دئ.
 (۳) واته: مه گه ر یار به ده رمانی وه سل ژاری ماره که ی ده رکا له له شم، وه به مه ئه م لافاوی زووخو کیمی زامه کانم نه هیللی، نه گینا مه حاله جار ئکی تر به ته مای زیان بم، وه شتیکی هیچ و پوچ ئه بن بیری لین بکه مه وه.

[۶]

(۴) مهولهوی ئه م قه سیده یه ی بو خالژی کۆماسی نار دووه.
 (۵) مه عنای ئه م شیعره و سئ شیعره ی پاشه وه ی پتکه وه دئ.
 (۶) به ر ق: برووسکه. مه به سی له و تیشکانه یه له چاوی ئینسانه وه ده رنه چی له کاتی پژه می زور توندا.

خاشاك ههستيم لافاو بهردهوه
دهروون پيچش داو دل ويهردهوه^(۱)
زانام هه مديسان دل كوس نوڤشن
گهرده لولوشه ناره زووي توڤشه^(۲)
جوڤش وهرده بئ چار ويم نه كهرد
وه هه رحال نه بهين شه رتيمان ويهرد^(۳)
نهك چهنى خه يال قيبلم بسازى
ده خيل تهن خه ستهن وه جياش نازى^(۴)
سه ر هه رده وه سه ره رده، مه نزل تهو مه نزل
دل تهو شوڤن تو، من تهو شوڤن دل^(۵)
ديم بهد عه هديش كهرد ههوا سه نده وه
تهن سه سه رت مه نده بئ جيا مه نده وه^(۶)

(۱) خاشاك: پل وپووش. ويهرد: بوورده وه.

(۲) واته: هه ره له ناكاوا ته مده ماخمي داگرت وه هورى ره شى دوو كه دل له كه الله ما كۆبووه وه، ده سم كرد به پزمه وه هوور و چاوم تيشكى لئ بووه وه وه بهر چاوم تاريك بوو، وه فرميسك به خوڤر به چاوما هاته خووار و پل وپووشى له شى برده وه روونم پيچى پياها ت و دل م بوورده وه «يه عنى: بوورايه وه»، زانيم تهو هه هه تهو هه كه ديسانه دل م كۆستى كه وتووه وه كه وتووه ته گه رده لولول و ناره زووي توڤه تى.

(۳) واته: دل م هاتبووه جوڤش و منيش هه رچيم كرد چارم پئ نه كرا، ناچار رئ كه ويتين و مه رچيكمان بۆ يه كتر كرد.

(۴) نهك: نه كه ي. بسازى: ريك كه وي. نازى: نه هيلئى. واته: پيموت له گه لت ديم بۆ لاي له يل به لام بهو شه رته نه كه ي له گه ل يادى دوستا ريك كه وي و برۆي و له شى خه سته م به جئ يئلى.

(۵) شوڤن: شوڤن. واته: به پيئى ته م شه رته كه وتينه رئ له م هه رده وه بۆ تهو هه رده له م مه نزل وه بۆ تهو مه نزل، دل كه وتبووه دواي تو و منيش كه وتبوومه دواي تهو.

(۶) بهدعه هدى: بئ په يمانى. ههوا سه نده وه. فرى. واته: كه چى ديم به پيچه وانه ي گفته كه ي خوڤى جوولايه وه وه دايه شه قه ي بال و له شى خه فه تبار كردو به جئى هئست.

جه بی شهرتی دل زامه تم سهختن
 ویت یاونه وه های نهسیم وهختن^(۱)
 ره حمی کهر وه حال خه مان هه رزان دا
 ته شریف بهر بدیه وه سر به رزان دا^(۲)
 ههر جای چون بهخت دوور نه وهالان
 سیا بو تاریک جه سیامالان^(۳)
 گیچ دوود ئاخ هه واش پر که رده ن
 ئانه یا تاخگی خالوی هام فه رده ن^(۴)
 گا گیچ سه رسام نه گه ردا وه دا
 گا خه فته ن نه توی خه فته خا وه دا^(۵)
 جه نه شته ی گه رمی هه وای کووره ی مه یل
 جای تینیش که م که م جه نم بیه ن که یل^(۶)

- (۱) یاونه: بگه یه نه. لیره وه مهولهوی رووی قسه ی ئه کاته بای نهسیم و پیتی ئه لئی: به هوی بی وه فایی دل مه وه دهر دم زور گرانه، وه ختیه تی بگه ره فریام.
- (۲) واته: به زه بیت بیت وه به حالی منی خه م و خه فته زور داو ته شریف بیه پروانه به هه موو به رزایی یه کا.
- (۳) سیا: ره ش. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
- (۴) واته: هه رچی یه که ره ش بی وه که بهختی عاشقانی دوور له یار، وه به هوی زوری ده وار وه تاریک هه لگه پرابی، وه گیژه لووکه ی دووکه لی ئاخ هه لکیشان ئاسمانی ئه ویتی داگرتیی، ئه وه جیگای خالوی کوماسی یه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خالوی هام فه رده م» نوو سراوه «گه رده ن بی گه رده م».
- (۵) گا: گاه، جار ئک. خه فته ن: نووستوه. واته: خالویش وه زعی وایه جار جار گیتو سه رسامه له ناو گه رداوی عه شقا، جار جاریش خه وی خه فته تی لی که وتوه.
- (۶) جای تینی: جیتی تینوویه تی که وتن، چالایی لامل. واته: له بهر نه شته ی گه رمای هه وای ته نوری ئاره زووی دؤست، لاملی که م که م ئاره قی کردوه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «نه شته ی» نوو سراوه «ته شته ی» واته: له بهر تینوویه تی... تاد.

وئت ئاسا وه نهرم وئت نه رووی نم دهر
 بهو شنوی فینک دلش بیدار کهر^(۱)
 بهلام شنیای تای سهر سورمه ی بی گهرد
 ئازار نه دۆ هیچ وه سای گهردهن زهرد^(۲)
 مه پهرسو، سیلاو ئه سرینان تاوتاو
 بریز وه روودا، ئیدش دهر جو او^(۳)
 سفته که ی سهرسام تن ناته وانا
 دیم خهستن که فتن هر ئید موانا: ^(۴)
 یه سهختی زامهت، یه دهرد موشکول
 یه دووری خالۆم، یه بی شهرتی دل^(۵)

(۱) مه عنای ئه م شیعرو شیعری پاشه وه ی پیکه وه دئ.

(۲) شنیای: شنه. واته: ئه ی نه سیم خۆت ئاسا به نهرمی خۆت بده له رووی ئاره قه که ی لاملی و بهو شنه فینکه که پهیدا ئه بی له خۆ دانت له ئاره قه که، دلی خه بهر که ره وه، به لام ئاگات لی بی خۆ لی دانه کهت وایی جوولانه وه ی ریشووی سوورمه بی گهرده که ی سهری ئازار نه گه یه نی به گهردنی زهردی. مه به سی ئه وه یه ریشووی سه روینچه که ی نه له رنینه وه.

(۳) بریز: بریزه. مه عنای ئه م شیعره یه له گه ل شیعری پاشه وه ی دا دئ.

(۴) سفته: سووتاو. موانا: ئه خوئنده وه. واته: که خه بهرت کرده وه دیاره پرسیارت لی ئه کا، تیش تاوتاو لافاوی فرمیسک له چاوته وه بریزه وه له وه راما پی بی لی: سووتاه سهرسامه له ش هیز لی براوه که تم دی که وتبوو ههر ئه مه ی ئه وت. وته که ی له دوو شیعری پاشه وه دا دئ.

(۵) یه: ئه مه. واته: ئه ی وت هه ی هاوار ئه وه له لایه که وه سهختی دهردو مهینهت... له لایه کی تریشه وه ئه وه دهردی چاره نه کراو... ئه وه دووری خالۆم... ئه وه بی قه ولی دل. نازانم چی بکه م له تاو ئه م هه موو دهردو ئازاره. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خالۆم» نووسراوه «ئازیز».

ئهجهل نیم ره مهق باقی یه ن سا دهی
جهودما به ختان مهوینانت پهی^(۱)

[۷]

ههواي زمستان^(۲)

ههواي زمستان خه مان به تاله ن
وهرو ههرد دهرد دهروون خال خاله ن^(۳)
هاژهی تاف ساف شه تاوگهی شادی
سوب مه یۆ نه گوڤ هۆش هۆش ئازادی^(۴)
بۆی شنۆی شنای تای چنور شهوق
مدۆ نه ده ماخ پر پرده داخ زهوق^(۵)
که یفم دا وهش وهش دهسته وهسته ی گول
نه گوڤه ی کلاو، نه پای دهشت دل^(۶)

(۱) مهوینانت پهی: ناییم بۆت. واته: ده سا ئه ی ئهجهل نیوه گیانیکم تیا ماوه تا فرسه ته وه ره سه رم گیانم بکیشه، ئه گینا جار یکی تر هه لی وات بۆ هه ل ناکه وئو به ختی ناییم بۆت. له هه ندۆی نوسخه دا له جیاتی «په ی» هه ر «ده ی» دووباره کراوه ته وه، به م په ی به مه عنای «مهینانت» ناتیینی ئه بی.

[۷]

(۲) مهولهوی ئه م قه سیده به ی له وه رامی نامه به کی شیخ عه زیزی جانه وه ره بی براده ریا نووسیوه که له به هارا بۆی نووسیوو.
(۳) زمستان: زستان. واته: ههواي زمستانی خه م به تال بووته وه وه به فری ههردی دهردی دهروون په له په له بووه.
(۴) واته: به یانیا ن هاژه ی تافگهی سافی شادمانی دپته گوپی تی گه یشتنی ئازادی. مه به س له ئازادی رزگار بوونه له سه رمای زستان.
(۵) واته: بۆنی شنه ی چلی چنوری ئیشتیاق ئه دا له لووتی پر نیشاتی زهوقم.
(۶) وهسته: به سراو. کلاو: لووتکه ی به رز. واته: چه پکه گولی به سراوی سووچی

نیشانەى نەوزۆز وادەى وەھارەن
يا نەشئەى ئامای نامەى نىگارەن^(۱)
يانى: ئازىزم يە نامەى تۆبۆ
يە رەشئەى حەيات سەر خامەى تۆبۆ^(۲)
ئەى ئەسرین گەرم تاوتاوہ راسەن
ئەى دلەى پەى من ھووناوہ راسەن^(۳)
بىەن ئەى وەفا، وەى ئىستىغنايت
ئەى گەرمى مۆبەت، وەى ئاشنايت^(۴)
تاقى يەن ياران، يا خاوم دىەن
جە بەدبەختى وىم ياوہرم نىەن^(۵)

لووتكەى شاخەكان و داوتنى دەشتەكان پەى دەرپەى كەيفم زىاد ئەكا. ئەش توانرى
مەئناى شىعەرە كە بەم جۆرە لى بدرتتەوہ: چەپكە گول بە بەينى كلاوو پىچەدا كراوو لە
عاستى دلە لە باخە لا دانراو، پەى دەپەى كەيفم زىاد ئەكا.

(۱) نىگار: وىنە، مەبەس لە دۆستە. واتە: نازانم ئەمە نىشانەى نەوزۆز وادەى بەھارە، يا
نەشئەى ھاتنى نامەى دۆستە؟

(۲) واتە: مەبەسم ئەو يە بشى ئەمەى بۆم ھاتووہ نامەى تۆبى و ئەو مەرە كەبەى
پى نووسراوہ ئاوى حەياتى سەرنووكى قەلەمى تۆبى؟

(۳) واتە: بشى راست بى تۆ تاوتاو لە بەر دوورى من فرمىسك برىژى و دلەت بۆ من
بووبى بە خوئناو؟

(۴) بىەن: بووہ واتە: بووہ ئەو ەندە بە وەفا بى نامەى وام بۆ بنووسى، كەچى لە و لاشەوہ
ئەو ەندە كەمتەرخەم بى لە گەلم؟ مەئناى نىوہى دوو ھەمى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى
دوايى دادى.

(۵) تاقى يەن: تە حقىقە. واتە: برادەرىنە ئاخۆ ئەم گەرمى خۆشەوستى و ئەم ئاشنايى يە
راستە ياخەوم دىوہ؟ من لە تاو بەدبەختى خۆم باوہرم نىە راست بى.

روخساری، وهختی مهسقل مدا ویش
 وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش^(۱)
 نه سرین جهرگش دهن وه سهر نیشه دا
 چه نیش دل ئامان، ئامان پیشه دا^(۲)
 نهو دلئی وینهی په پرهی گول بی گهرد
 هه ی خهم، هه ی نامهرد، چه نیت مه لول کهرد^(۳)
 نهوسا ئیستیفناو قین وه هم ماوهرد
 ئینسان بی په روا گیان ته سلیم مه کهرد^(۴)
 ئیسه بو ئه ی تاو ههرس چون سه یله
 ئه ی ئیلتیفاته و ئه ی وه فاو مه یله^(۵)

(۱) مهسقل: «مصل»، نهوهی زهنگی پی لائه بهن. مهعنا ی ئهم شیعره به سراوه به شیعی پاشه وه.

(۲) نه سرین: فرمیسک دهن: بدهن. واته: نهو روخساره ی ئازیزه وهختی که خوی جوان نه کرد نه وهنده ناسک نه بوو نه گهر خه یال به پاریز به لایا برپوشتایه نهو به شنه ی رویشتنه که ی بریندار نه بوو، ئیتر نازانم فرمیسکی چاوی - یا خو جهرگی بده به سهر نووکی نه شته را - چون دلئی هاتوو په پایا دابرژته خواره وه؟ له هندی نوسخه دا له جیاتی «روخساری» نووسراوه «روخسارش» وه له جیاتی «ویش» نووسراوه «لیش» وه له جیاتی «جهرگش» نووسراوه «جهرگت» و له جیاتی «چه نیش» نووسراوه «چه نیت». بهم پی به زه میری «ش» نه گهر پته وه بو دوست وه زه میری «ت» نه گهر پته وه بو نه سرین.

(۳) واته: نه ی خهم! نه ی نامهرد چون دلئی ئازیزت خه فته بار کرد که وهك په پرهی گول بی گهرده؟

(۴) وه هم ماوهرد: تیکه لئی نه کرد. مهعنا ی ئهم شیعره له گه ل شیعی پاشه وهی دا دی.
 (۵) بو: بلئی بی. واته: نهوسا ئازیز بی باکی و قینی تیکه ل یهك نه کرد، ئینسان له ترسانا بی په روا گیانی نه دا به دهسته وه، ئیستا بشی راست بی فرمیسک وهك لافاو به تاو برژی له چاوه کانی و نه وهنده وه فاو مه یلی بی و ناگای لای دلدار بی.

ئەى دلهى نازك خەستەى خەمانە
گۆش دەرو بژنەو، ئەمجار بمانە^(۱)

[۸]

هەى هوو.. هەى چەندن^(۲)

هەى هوو.. هەى چەندن نامان خەبەرى
تەى تاقەت بپریان، نەسەم سەفەرى^(۳)
تەو سەربەرزەن هەرد لەیلاخان
وہ خزەمەت سەرتیڵ بڵەند دەماخان^(۴)
تەم ئەى زام سەخت جە تەلى وارا
وہ نەرم ئار وە لەفز شیرین وبارا^(۵)

(۱) بژنەو: بێسە. بمانە: بێنە. واتە: ئەى دله ناسکە کەم کە چەند وەختە گرفتارى دەردى
خەم و خەفەتى، وەرە گۆی بگرە بۆ ئەم قسە تازانەى دۆست و گیانت دەرنەچى و نەمرى!

[۸]

(۲) مەولەوى ئەم غەزەلەشى بۆ شەيخ عەزىزى جانەوەرەبى نووسىوہ
(۳) نامان: نەهاتوہ. بپریان: پچراوہ. واتە: ئەى هوو دەمیکە هەچ خەبەرتكى دۆستم بۆ
نەهاتوہ، تەلى سەبرو بوور دەباریم پچراوہ، دەخیلتم باى نەسەم بکەوەرە رى.
(۴) لەیلاخ: ناوچەىە کە لە هەرتەمى سەنە، وە بە هەموو کۆتستانیکیش ئەلین. واتە: بپرو تا
ئەگەیتە بەرزایى یەکانى شاخە کۆتستانى یەکان و ئەگەیتە خزەمەتى سەرگەورەى دەماخ
بەرزەکان.

(۵) وارا: بارىو. ئار: بێنە. وبارا: تى پەربوو. واتە: بەگفتىكى شیرینى وا کە بچى بە دلا، وە
بە شىوہىە کى نەرم ناوى لە نەگەتەى یەوہ بارىوى منى لا بىە. ئەم بارىنى ناوہ ئىشارەتە بۆ
ئەوہ کە مەشهورە «الْأَسْمَاءُ تَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ» بە مەعنا: ناو لە ئاسمانەوہ ئەبارى و نیشانەى
پاشەرۆژى خواوہنە کە یەتى. مەبەسى ئەوہ یە من هەر لە ئەزەلاناوتكى وا بووہ بە
چارە نووسم کە نیشانەى ئەم بەدبەختى یەم بى.

واچمه دیم مهویهرد ساتی وه سالی
 موارا هر دهه حالی وه حالی^(۱)
 گامهویهرد نه سر هوون چه مهی چه
 تکرار مه کهرد فهرد دیوانه کهی شه: ^(۲)
 سهیر سه ره رزان له یلاخان کهردی
 نهی شه حیفت کهرد من جه یاد بهردی^(۳)
 گامهوات دووریت دریغش نه کهرد
 گهرمای گهر میان کوتایش ناوهرد^(۴)
 به لام نه لحه ق دل وه فریام یاوا
 های یانهی سهردی هه ناسهش ناوا^(۵)
 شه وان هام پازهن، روان هاومالنه
 «قَلْبُ الْأَسَدِ» م قهوس سارالنه^(۶)

- (۱) مهویهرد: به سهری نه برد. موارا: نهی گۆری به وه. واته: چاوم پین کهوت سه عاتیکی به سالی به سهردا تی نه پیری، وه هر تاوی وه عتیکی نه گۆری به وه عتیکی تر.
 (۲) دیوانه کهی شه: «وهلی دیوانه» ی شاعیری نه خوینده وار که عاشقی «شه» بووه. مه عنای نه شیره به سراوه به شیری پاشه وه.
 (۳) واته: تاویک به سهر خوینی له سهر چاوهی چاوه وه هه لقولیا تی نه پیری و شیره کهی وهلی دیوانهی نه خوینده وه که نه لی نهی شه بۆ خۆت سهیری به رزایی به کانی کوستانت کرد، زۆر حیفت کرد منت له یادی خۆت برده وه.
 (۴) مهوات: نهی وت. واته: تاویکیش نهی وت دووریت هیچ دریغی لی نه کردم، وه چی له دهست هات کردی، گهرمای گهر میانیش هر دوایی نه هات.
 (۵) واته: به لام خوا حه قه دلگه یشته فریام، یاخوا مالی ساردی هه ناسهی ناوا بی.
 (۶) قلب الاسد: ناو چهرگهی مانگی «نه سه د» که ناوه پاستی مانگی هاوینه. قهوس: ناخر مانگی پایز. سارال: ناوچه به کی کوستانی به نه که وئته رۆزاوای خوارووی سنه. واته: هه ناسهی ساردی دل به شهوو به رۆژ له گه لمه، وه ناوه راستی هاوینی لی کردووم به ناخر مانگی پایز له سارال که دیاره چند سارد نه بی.

گا مەوات ئازىز ئاي جە ئەوگاريم
 ئاي «سُبْحَانَ اللَّهِ» جە ئىتتىزاريم^(۱)
 موزدەم بەل بەيۇ ناگا جە دەردا
 نىيگام وراستەن وە راگوزەردا^(۲)
 دل وە تەمامى نىەن نە جادا
 خەرىكەن نە بەين خۆف و رجا^(۳)
 داخۇم بە وەسلى لاونىمەو
 يا ھەر وە ھىجران تاونىمەو^(۴)
 يە كزەي دەروون گرفتارى ئەو
 يە حالەت دەرد ئىتتىزاري ئەو^(۵)
 تەفسىلش وە سۆز حالى كەردم پىت
 ھەنى تۆزانى چەنى رەحم وىت^(۶)

- (۱) ئەوگارى: گرفتارى. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ يەوہ.
 (۲) بەيۇ: پىت. وراستەن: دووربەوہ. واتە: تاوئىكىش ئەي وت ئاي ئازىز چەند گرفتارم...
 ئاي پەنا بە خوا چەند چاوە پروانىم کرد... چاوم دووربەوہ بە رنگە كەدا بەلكو يە كىك پىت
 مژدەي خۇشى لى وەرگرم.
 (۳) مەعنای ئەم شىعرەش بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ يەوہ.
 (۴) لاونىمەوہ: بملاونىتەوہ. تاونىمەوہ: بمتوئىتەوہ. واتە: دلەم بە تەواوى لە جىي خۇبا
 نىە وە خەرىك ماوہ لە نىوانى ترسو ھىوادا، نازانم ئاخۇ بە وەسلى خۆت دلەم ئەدەيتەوہ،
 يا ھەر وەك جاران بە ئاگرى دوورى ئەمتوئىتەوہ؟
 (۵) مەعنای ئەم شىعرەش لەگەل شىعرى پاشەوہ يەوہ دا دى. لە ھەندى نوسخەدا لە
 جياتى «دەرد ئىتتىزاري ئەو» نووسراوہ «سەخت دل ئەوگارى ئەو».
 (۶) زانى: ئەزانى. واتە: بلى ئەو كزەي دەروونى بە ھۆى گرفتارى بوونىوہ بە عەشقى
 دۆست، ئەو ەش دەردى چاوە پروانى كردنى بۇ خەبەر و مژدەيەك لى يەوہ... وا بە سۆزەوہ
 بە درئوى حاليم كەردى لىي، ئىتر خۆت ئەزانى، ماوہ تە سەر رەحمى خۆت. لە ھەندى
 نوسخەدا لە جياتى «تەفسىلش وە سۆز» نووسراوہ «تەفسىلا دەستور» ئەم دوو شىعرەي
 دوايى پاشماوہ ي ئەو قسانە بوون كە مەولەوى بە نەسىمى وت بە شىخ عەزىزى بلى.

[۹]

ھەرچەند ھىجرانت

ھەرچەند ھىجرانت يەند زۆر ئاۋەردەن
 ەزرائىل جە رەنج سەر ئازاد كەردەن^(۱)
 بەلام دەردى وتەر جاگرتەن نە دل
 نەك چون ئىفتەر دەرد دل پىش مدو چل^(۲)
 داخوم جە تەنخوای دووی سفتەكەى ویت
 چىش بو ۋە سەيوان شەو تا رو پەرىت^(۳)
 جىياتى موژەى سفتەى پالاکەت
 چىش بو ۋە جارووی گەرد پالاکەت^(۴)
 پا چون مەنىای، دیدەم نە دیدەم
 ئازار بى پەرىش موژەى نم دیدەم^(۵)
 دەك عومرم چون ۋەسل بالات تەمام بو
 چىو بى ئازار بو بشو پىش كام بو^(۶)

[۹]

- (۱) مەعنای ئەم شىعرە بەسراۋە بە شىعرى پاشەۋەيەۋە.
 (۲) ئىفتەر: تر. واتە: ھەرچەند دوورى تۆ ئەۋەندە زۆرى بو ھىتاوم پىنوست بەۋە نەماۋە
 عىزرائىل خۆى ئازار بدا بىت بو گيان كىشانم، بەلام دەردىكى تر لە دلما جىگىر بوۋە دل
 چل ئەدا پى يەۋە، ۋە لە ھىچ دەردىكى تر ناچى.
 (۳) سەيوان: سىيەر. واتە: دەردەكەم ئەۋەتە بىر لەۋە ئەكەمەۋە ئاخوم كە مردم لە جىياتى
 دوۋكەلى لەشم كە بو تۆ سوۋتاۋە چى بە شەۋو روژ سىبەرت بو بكات؟
 (۴) جاروۋ: گسك. واتە: لە جىياتى برزانگەكانى منى سوۋتاۋى بالات چى گسكى تۆزى
 كەۋشەكەت بدا؟
 (۵) منيا: ئەت نا. مەعنای ئەم شىعرە بەسراۋە بە شىعرى پاشەۋەيەۋە.
 (۶) چىو: شت. بشو پىش: بچى پىايا. واتە: چاۋەكەم كاتىك كە پى ناسكەكانت نەنايە

روویئ چون سەر چه‌م نازش مه‌وج مه‌ورد
 جه ساي دياي چه‌م دل مه‌گرتش گه‌رد^(۱)
 هه‌ی رۆ سا ئیسه چه‌نی مه‌ویارۆ
 چیش بۆ گه‌رد نه‌دۆو نیگاش بدارۆ^(۲)
 ناخ مه‌یل تازهن پاسه که‌رده‌ن پیت
 وه‌رنه که‌زی دل سا نه‌شنه‌فته‌پیت^(۳)
 منت شی جه ویر خاست که‌رد دیدهم
 به ویت خاتر شاد خاست که‌رد دیدهم^(۴)
 سا هه‌ر سۆزه‌ی جۆش ئاه سهرد من
 هه‌ر کووره‌ی پر تاو گه‌رم ده‌رد من^(۵)
 هه‌ر وه‌فای ده‌م‌ده‌م ئاشنایی ئه‌و
 هه‌ر ئه‌و عه‌هدو شه‌رت رووبه‌پایی ئه‌و^(۶)

سه‌رچاوم، برژانگه‌ ته‌ر په‌کانم نازاریان پینان ئه‌گه‌یاندا، ده‌ک عومرم نه‌مینتی وه‌ک وه‌سللی
 بالآت نیه، پاش مردنی من ئه‌بێ چی بێ به سه‌ریا برۆیت و نازار به پیت نه‌گه‌یه‌نی؟ له
 هه‌ندئ نوسخه‌دا له جیاتی «بشۆپیش» نووسراوه «بشیۆپیش» به مه‌عناي لایق بێ بۆی.

(۱) دیا: روانین. مه‌عناي ئه‌م شیعره‌ش به‌سراوه به شیعری پاشه‌وه.

(۲) مه‌ویارۆ رانه‌بوئری. واته: روویه‌ک که ئه‌وه‌نده ناسک بوو نازی که وه‌ک سه‌رچاوه
 شه‌پۆلی ئه‌دا، ئه‌گه‌ر به چاوی دلێش سه‌یرم بکه‌رایه گه‌ردی ئه‌گرت. ئیستا قور به سه‌رم
 ئه‌بێ چۆن رابوئری پاش مردنی من، وه‌چی بێ ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکا گه‌ردیشی بێ نه‌گرئو
 راگیریشی کاو نه‌ی توئینته‌وه!

(۳) پاسه: وه‌ها. وه‌رنه: ئه‌گینا. نه‌شنه‌فته‌پیت: نه‌ت بیستبوو. واته: ناخ نازیزه که‌م مه‌یلی
 دۆستی تازه‌یه وای لێ کردووی موبالآت نه‌ماوه، ئه‌گینا بۆچی گویت له که‌زی دلی من نه‌بووه؟

(۴) شی: چوو. واته: نازیز چاکت کرد منت له یاد چوو، وه‌ دلێت به خۆت خۆش کرد.

(۵) مه‌عناي ئه‌م شیعره‌و شیعری پاشه‌وه‌ی پینکه‌وه‌ دئی.

(۶) رووبه‌پایی: رووبه‌پوو. واته: دۆستی تازه‌ت گرت و منت له یاد چوو، جا توخوا هه‌ر

های ره حمهت نه و قهبر سهودایی کامل
 سهرمه شق مهینهت «بیساران» مه نزل: (۱)
 یانه ویرانی هه ر وه من ئامان
 مه تاوو گهرتهی که سیوی دامان (۲)

[۱۰]

هامن، ها، من وار (۳)

هامن، ها، من وار، گهرمیش جوش ئاوه رد
 فهزای نهزم بهزم نه و گولالان بهرد (۴)
 بوول وه یانهی جهم نه و گولالان شه ند
 چه من بی نه وای ناله ی بوول مه ند (۵)

سۆزه ی جۆشی هه ناسه ی ساردی من و کوروه ی گهرم و به تاوی دهر دم، وه هه ر وه فای
 تاو تاوو ئاشنایی و له روودا گفت دان و له پاشا پشت لی هه ل کردنی دۆسته تازه که ت. هه ر
 خویان یه که و به راورد ناکرتن به یه ک.

(۱) سهودایی: دلدار. مه عنای ئهم شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۲) که سیوی: که سیك. واته: ره حمهت له گۆری دلدار ی راسته قینه و سهرمه شقی دهر دو
 مهینهت مه لا موسته فای بیسارانی که وتووه تی: مال ویرانی هه ر بۆ من هاتووه، ناتوانم
 داوینی که س بگرم و گله یی لی بکه م. مه به س ئه وه یه هه ر خۆم به ختم ره شه بۆیه یاریش
 منی له یاد ئه چی و دۆستی تازه ئه گری.

[۱۰]

(۳) مهولهوی ئهم قه سیده یه ی به بۆنه ی داها تنی هاوینه وه وتووه.

(۴) هامن: هاوین. من وار: وه ک من. فهزا: ده شتایی. واته: ئانه وه ته گهرمای هاوین وه ک
 کوروه ی دلی من هاته جوش و مهیدانی ئاههنگی رنک و پینکی گولاله کانی فه وتاند.

(۵) بوول: خۆله میش. شه ند: وه شانیدی. مه ند: مایه وه. واته: خۆله میشی وه شانید به سه ر
 مآلی تیکرای گولاله تازه کانا، وه میترگه کان بئ ناوازه ی ناله ی بوول مانه وه. مه به سی له
 خۆله میش ئه وه ته گزویا وشک ئه بی و سپی هه ل ئه گهری و وه ک خۆله میش ورد ئه بی.

تای به‌پزاهای شهنګ نه سای موغاران
 شیونا چون زولف ته‌عزیه داران^(۱)
 ها، کاوان، کاوان دلّ چون دلّ ریشان
 هرپ دان وه سهردا ههردان په‌ی ویشان^(۲)
 دوریت ئایر وست وه یانه‌کهی من
 یانی یانه‌ی دلّ ویرانه‌کهی من^(۳)
 هه‌وا ئایرین، سه‌روه‌خت ئایرین
 دلّه ئایرین، به‌دبه‌خت ئایرین^(۴)
 وه‌ی گشت ئایره‌وه خه‌یالم خامه‌ن
 به‌ختم ناپوخته‌ن فامم نه‌فامه‌ن^(۵)
 وه‌ی بلیسه‌وه گهردیم باقی‌یه‌ن
 واده‌ی ئایرین باده‌ی ساقی‌یه‌ن^(۶)

(۱) شهنګ: جوان. موغار: نه‌شکه‌وت. شیونا: تیک‌دا. واته: هاوین تالی به‌پزه‌زای جوانی له سیبه‌ری نه‌شکه‌وته‌کانا تیک‌دا وه‌ک ئافره‌تانی عازبه‌تی دار که قزی خویان ئه‌پرن‌و زولفیان تیک‌ئمه‌دن.

(۲) کاوان «ی یه‌که‌م»: به‌رزایی‌یه‌کان. کاوان «ی دووه‌م»: قلّه‌شان‌دوو‌یه. هرپ: قورپ. واته: به‌رزایی‌یه‌کان وه‌ک دلّ‌برینداران دلّیان له‌ت بووه‌و شاخه‌کان قوربان داوه به‌سهریانا بۆ خویان. مهبه‌س له‌ دلّ له‌ت بوون ئه‌وه‌ته‌ عهرز ئه‌قلیشی له‌ هاوینا، وه‌ مهبه‌س له‌ قورپ به‌سهران دان ئه‌وه‌ته‌ گژوگیایان پتوه‌ نه‌ماوه‌و هه‌رخاکه‌که‌یان دیاره.

(۳) وست: به‌ردایه. واته: دووریت ئاگری به‌ردایه‌ مالی دلّه ویرانه‌که‌م.

(۴) سه‌روه‌خت: وهرز. واته: چوار ئاگر ده‌وری داوم، ئاگری ئاره‌زوی دۆست و ئاگری وهرزی هاوین و ئاگری دلّم و ئاگری به‌ختی به‌دم.

(۵) واته: به‌ هۆی ئه‌م‌گشت ئاگره‌وه به‌ ته‌مای هه‌رچی بم‌خه‌یالی خاو ئه‌که‌م، وه‌ به‌ختم نه‌پوخته‌و تی‌گه‌یشتنم تی‌نه‌گه‌یشتنه.

(۶) واته: به‌ هۆی بلیسه‌ی ئه‌م هه‌موو ئاگره‌وه سووتاووم و ته‌نها که‌میک تۆزم لی‌ماوه‌ته‌وه، ئه‌نجا نۆبه‌ی ئه‌وه‌یه‌ مه‌ی‌گی‌پیش به‌ شه‌رابه‌ ئاگرینه‌که‌یه‌وه‌ بیته‌ سه‌رم.

بەشق پیاڵە ی مەست چاوە کەت
 بەو پەشیوی چینی پای کلاوە کەت^(۱)
 با بەی مە ی بەلکم ئایر مەستی
 سوچنۆ یە کسەر خاشاک هەستی^(۲)

[۱۱]

هە ی نیزیام نە زام^(۳)

هە ی "نیزیام" نە زام نامەت تۆ لا بەرد
 ئای ئای سزاش داو قیامەتش کەرد^(۴)

(۱) بەشق: بە عەشقی. مەولەوی لە م شیعرە و شیعرە پاشەوێ دا قسە ی لە گەل
 مە ی گیرە. مە عنای ئەم شیعرە و شیعرە پاشەوێ پینکەوێ دئی.
 (۲) بەی: بیئت. سوچنۆ: بسووتینن. واتە: ئازیز سوئندت ئە دەم بە عەشقی پیاڵە ی شەرابی
 چاوە مەستە کانت و بە تیکچوویی زولفە کانت لە داوئنی سەر و پینچە کەتەو، پیاڵە یە ک
 شەرابم بە دەری، بە لکو ئاگری سەر خۆشی پل و پووشی بوونم بە یە کجاری بسووتینن و
 رزگارم بکا. لە هەندئ نوسخە دا نیوێ یە کە می شیعرە دو هەم بەم جۆرە نووسراو:
 ساینم دەر جامی، بەل ئار مەستی
 بەل: بە لکو. ئار: ئاگر.

[۱۱]

(۳) مەولەوی ئەم قەسیدە یە ی لە وە لامی «مەلا نظام» ناویکی برادەر یا نووسیوێ کە ئەم
 سی شیعرە ی خوارەوێ بۆ ناردبوو:

دله ی دیوانەم هیممەتش واستەن ئامان، هائامان تەن وە جا ئاستەن
 چون کە فته کاران دل ئەو شۆن تۆن بەن وە تای رشتە ی وئ وە هوون تۆن
 تەن چون سیاسەنگ نە هەوارانەن پا شکستە ی دەرد دەمای یارانەن
 واتە: دەخیلتم دلە شیتە کەم مالاوایی کردووە لئیم و روشتووێ لە شمی بە جئ هیشتوو،
 ئیستام وایە وە ک داماوێ لئ کەوتووێ کان کەوتووێ تە دوای تۆ و بەسراوێ بە تالە بەنی خۆ بە
 خوئنا کردووی تۆو، لە شیشم وە ک بەردی رەشەو بووی ئاگردانی کۆچەری یە کان لە
 هەوارگە کانا کەوتوو، وە بە دەردی دوای یاران کەوتن قاچی شکاوە. تکام وایە دلە کەم بۆ
 بنیتریتەو بە بیتهوێ ناو لە شم و بحە سیمەو.

(۴) تۆ: تۆیکل. واتە: ئە ی مەلا «نظام»، نامە کەت پەترۆی سەر زامە کە می هەلکەندو
 کولاندیەو، ئای ئازاری زامە کە می داو قیامەتی بەریا کرد.

چەنى كزەى گەرم زاىەلەى موشكول
 ئىزھار كەردەبىت پەرى ئاماي دل^(۱)
 زور ئاوەردەن پىش ناسور زامان
 گۆيا جە لاي توو لاي من ئامان^(۲)
 مزانو ھەر كەس جە عىرفان كەيلەن
 ھەر جنسى چەنى جنس وئش مەيلەن^(۳)
 بى دەرد ئەو بى دەرد، خەجل ئەو خەجل
 گيان ئارەزوش گيان، دل تەمەنناش دل^(۴)
 نەدىەنم وە چەم، ئاگاہىم نىەن
 دلەكەى مئىچ خەيلىن بەرشىەن^(۵)
 ئەو نە ئاخ و داخ، ئىد ھەناسەى سەرد
 ئەو ئالوودەى خەم، ئىد خەرىك دەرد^(۶)
 ئەو ھوونا وە تاو، ئىد ئەسرین چون سەيل
 ئەو نە واوەيلا، ئىد كۆ لەيل، كۆ لەيل^(۷)

- (۱) ئاما: گەرانبە: مەعنای ئەم نىوہ شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشىەوہ.
 (۲) واتە: لەگەل كزەى بە سۆزى ھاوارى نارەحەتا باسى گەرانبەوہى دلنت كەردبوو گوايە
 زامى بە ناسور كەوتووى زورى بو ھىناوہ، لەبەر ئەوہ لە لاي تووہ ھاتووہ بو لاي من.
 (۳) واتە: ھەر كەسى تى گەيشتى بى ئەزانى ھەموو كەسى ئارەزووى لە ھاوچەشنى
 خۆبەتى. (۴) خەجل: داماو.
 (۵) نەدىەنم: نەم دىوہ. بەرشىەن: دەرچوہ.
 (۶) واتە: دللى تو ئاخ ھەل ئەكىشى و دللى من ھەناسەى سارد. دللى تو گەرفتارى خەفەتەو
 دللى من تووشى دەرد.
 (۷) واتە: دللى تو بە تاو خوتناوى لى ئەچى و دللى من لاناوى فرمىسك ئەپروى. دللى تو
 ھاوارو فوغانىەتى و دللى من ھەر ئەپرسى ئەوہ لەيل چى بەسەرھات؟

مولاقاتشان کهو جه کام ههردن
کام ویرانهشان ئاوهدان کهردن^(۱)

[۱۲]

ها تن ئهلوهدای

ها تن ئهلوهدای زینده گانیش کهرد
قهدهم ره نجه کهر هام فهرده کهی فهرد^(۲)
لابهر تهختهی سەنگ ئەلحەد سەرای ریش
جهم کهر گهرد خاک جهسته خهستهی ویش^(۳)
ئامیتنه وه باد بالای تورک تهر
یانئى نم ناکهن زوو مهبؤ وه ههر^(۴)
درووس کهر نه وه ههر شیوهی بولبولئى
بنیهش نه سهر شاخ گولئى یا چلئى^(۵)

(۱) کهو: ئاخۆم. واته: ئاخۆم له کام شاخ و کێو به کیان گرتیته وه و چ وێرانیه کیان ئاوهدان کردیته وه.

[۱۲]

(۲) ئهلوهدا: «الوداع»، مالاوایی. ره نجه کهر: ئەزبەت بەدە. واته: هاوړئى تاقانه کهم، وا له شم مالاوایی له ژبان کردو مردم، زه حمه تی پئی خۆت بەدو وه ره بۆ سهر قهبره کهم.
(۳) واته: تهخته بهردی سهر ئەلحەدە کهی برا زاماره کهت هه لېسره و خۆلئى له شی کۆکه ره وه که نه خۆشی عه شقی خۆبه تی.
(۴) ئامیتنه: تیکه ل. تورک تهر: ناسک وه ک نازارانئى تورک. واته: خۆلئى له شم تیکه ل بووه له گه ل یادی بالای تهر و پاراوی یار، له بهر ئه وه نم داره و ئه بئى به قور.
(۵) نهو: لهو. واته: لهو قوربه وێنه ی بولبولئىک دروست کهو له سهر گولئىک یا چلئى دره ختیک دایئى.

به لکم نهو سه یاد جه ناکاو جارئ
بویه رۆ په ی گهشت کوشت شکاری^(۱)
نه چیرگای ویشهن وه پاریز کهم کهم
به له دهن، مدیو، مه که رۆش وه چه م^(۲)
خسه ده نگئی هه نی هه وا ده رۆوه
په ری مه رگیوتهر ئیحیام که رۆوه^(۳)
هه ر ساتئ سه دجار به و تیر نه و ته رکهش
زینده گی و مه رده ن ئامان وه شه ن وهش^(۴)

[۱۳]

های ره قیب نهو شوئن^(۵)

های ره قیب نهو شوئن دیدم هه جره ت که رد
عومر کئ وه ی ره نگ وه تالی ویه رد^(۶)

(۱) بویه رۆ: تی په پری. کوشت: کوژراو. شکار: راو. واته: به لکو نهو راوچی یه ی گیانی
دلداران جاری له جاران له ناکاو تی په پری به و شوئنه دا که وئنه ی بولبوله که ی تیا دانراوه،
بۆ گه ران به دوا ی نه چیرئکی راوا. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «وه ناکاو» نووسراوه «وه
سالت» وه له جیاتی «کوشت» نووسراوه «سه برئ».

(۲) مدیو: نه پروانی. مه که رۆش وه چه م: به دیی نه کا. واته: چونکه نهو ناوچه یه نه چیرگای
خۆیه تی پاریز نه کرئ و ورده ورده دئته پئشه وه خۆی شاره زایه و وئنه ی بولبوله که به دی نه کا.
(۳) هه وا ده رۆوه: فرئ داته وه. واته: وه ک پئشان به تیری عه شقی خۆی کوشتمی
نه مجارهش تیرئکی ترم تی نه ته قئینی و زیندووم بکاته وه بۆ مه رگیکی تر مه به سی نه وه به
تیری نهو زیندوو نه کوژئ و مردوو زیندوو نه کاته وه.

(۴) ته رکهش: جینگای تیر. واته: خۆشه ئینسان سه عاتی سه دجار زیندوو بکرئته وه و
بکوژری به تیری تیردانی نهو یاره.

[۱۳]

(۶) ره قیب: به دکار. نهو شوئن: به دوا ی. واته: نازیزه کهم کۆچی کردو به دکاریش به دوا یا
رۆی، نه ی هاوار عومری کئ به م جۆره به هه یچ و پوچ چووه ته سه ر!

عومره نی ئازیز، هەر عادهت بیهن
 کەس جە عومر ویش وە فاش نەدیەن^(۱)
 بەلام ئاخەر گیان شیرین دلبر
 چون ملی وە سەر ئازارم مەدەر^(۲)
 وەر نیه ی وە تەنگ ئەی بەدبەختە وە
 گل بدۆ وە دەم زام سەختە وە^(۳)
 چمان دل جمان چەنیت پە ی سەفەر
 زامارەن کەفتەن پا وە پایش کەر^(۴)

[۱۴]

هه‌وا‌ی سه‌ر سارا‌ل^(۵)

هه‌وا‌ی «سه‌ر سارا‌ل» وە خوسوس وەتەن بۆ
 ئەرچی سەفای رۆح، راحەتی تەن بۆ^(۶)

- (۱) نەدیەن: نەدیو. واتە: ئازیز لۆمەت ناکەم وا بەجیت هیشتم چونکە تۆ عومری منی،
 وە تائیتاش هەروا بوو کەس وەفای لە عومری خۆی نەدیو.
- (۲) ملی: ئەرۆی. واتە: دلبرە کەم... گیانە شیرینە کەم کە هەر ئەرۆی تۆزێ بە ئارام برۆ
 ئەزبەتم مەدە.
- (۳) نیه ی: نیت. مەعنا ی ئەم شیعەرە بەسراو بە شیعری پاشەوێه وە. لە هەندێ
 نوسخەدا نیوێ دوو هەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە نووسراو:
- گل بدۆم وە دەم گیان دای سەختە وە
 بدۆم: بدەم. گیان دا: گیان دان.
- (۴) چمان: وائەزانم. جمان: جوولاو. پا وە پای: پێ بە پێ: واتە: ئەگەر بە تەنگ ئەم
 بەدبەختە وە نیت بە دەم زامە وە بتلیتە وە، بە دەربەستی دلەم وە بە، وا ئەزانم لە گەلتا
 کەوتوو تە رێ، بە پێی ئەو برۆ چونکە زامارە و کەوتوو.

[۱۴]

- (۵) مه‌وله‌وی ئەم سێ شیعەرە ی بۆ «شیخ حەسەنی هەزارکانی یانی» نووسیو.
- (۶) مەعنا ی ئەم شیعەرە بەسراو بە دوو شیعری پاشەوێه وە. لە هەندێ نوسخەدا نیوێ
 یە کەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە یه:
- هەرچەند سارا‌ل خوسوس وەتەن بۆ

بەلام دوورى تۆيەند زۆر ئاۋەردەن
دەردى ۋە دەروون ھام دەردان بەردەن
ۋە ھەر جا تەشريف تۆئەرزانى يەن
ھەر ديدە پەي تۆ «ھەزار كانى» يەن^(۱)

[۱۵]

ھەرچەند وېم

ھەرچەند وېم زەدەي بادهي فيراقم
ۋە دىن ديدەت خەيلى موشتاقم^(۲)
بەلام شىرنى جەلام تالى يەن
جات خالى نەبۇ جاگەت خالى يەن^(۳)
ئەر ۋە سەلەن دادم پەرى فيراقەن
ۋەر ھىجرەن پەي ۋە سەل تاقەتم تاقەن^(۴)

(۱) واتە: ناۋچەي سارالى سەرۋو، با نىشتمانى تاييە تىشت بى ۋە ھەۋاكەي مايەي
خۆشى دل ۋە رەھەتى گىانت بى، ۋە نەبى پىۋىست بى ھەر لەۋى دانىشى، چونكە
دووريت ئەۋەندە زۆرى ھىناۋە بۇ دۆستان ۋە دەروەنيانى بە دەردىكى ۋا بردوۋە
تەشريفت لە ھەر كۆي دانىشى لە خۆشى يانا چاۋى ھەر دۆستىكت ئەۋەندەي ھەزار كانى
فرمىسكى شادمانى لى ئەپزى، يان ۋەك «ھەزار كانى يان» بۆت ئەبى بە جىگە ۋاۋا
چونكە ھىنانى ۋشەي «ھەزار كانى» ئىشارەتە بۇ ناۋى دى كەي شىخ حسەين كە «ھەزار
كانى يان» بوۋە.

[۱۵]

(۲) زەدە: پىكراۋ. مەعناي ئەم شىعرە بە سراۋە بە شىعرى پاشەۋە يەۋە.
(۳) واتە: ھەرچەند گرفتارى دەردى جىيىم ۋگە لىك موشتاقى چاۋىتكە وتتم، بەلام
شىرنى گە يشتن بە تۆ بە تالى ئەزانم، ۋە جىگايشت خالى نەبى ھەر بە خالى ئەزانم.
(۴) واتە: چونكە ئەگەر لە گەلتا بىم ھاۋارو فوغان لە تاۋ ئەۋ رۆژە ئەكەم كە لىم جوئ
ئەيىتەۋە، ۋە ئەگەر لىت دوور بىم سەبىم لا نامىتى ۋ ئارەزوۋى ۋە سەلت ئەكەم.

[۱۶]

ھەقت بە دەسەن^(۱)

ھەقت بە دەسەن کار بە دەس ئاسان
نە کیشانت جەور موژەي خال خاسان^(۲)
ئەو دۆزەخ چیشەن عەزابش جە کۆن
دۆزەخ ھەر دۆزەخ دووری بالای تۆن^(۳)

[۱۷]

ھېچ كەس نە واچۆ^(۴)

ھېچ كەس نە واچۆ وە فەرھاد رەندەن
نە قش شیرینش نە رووی سەنگ كەندەن^(۵)

[۱۶]

(۲) ئەم چوارینتەو چوارینتەي پاشەوہی لە نوسخە دەس نووسە کەي خۆما پیکەوہ بوون وە بەشیک بوون لە پارچەي «گنج ئالانی» کە لە «تیبی گاف» دا لە ژیر ژمارە «۴» دا بلار کرایەوہ، بەلام دیم کە ھېچ پەيوەندیان بە وئوہ نپە، وە لە ئیوانی خۆشیا نا لە بەك پارچە ناچن، لە بەر ئەوہ وائیرەدا ھەر کامیانم بە سەر بەخۆ بلار کردەوہ. دیاریشە کە ئەمەیان پاشماوہي پارچە بە کە بەلام ئەم توانی شوئنی راستەقینەي بدۆزینتەوہ.
(۲) نە کیشانت: نەت کیشاوہ.

(۳) ئەو دۆزەخ: جەھەنتەمی ئەو دنیا. جە کۆن: لە کوئی بە.

[۱۷]

(۴) ئەم چوارینتەم بەو جۆرە بلار کردەوہ کە لە سەردەمی فەقئەت بەتیدا لە خوالئە خوش بوو مەلا سەید جە کیمی خانەقینیم بیستووہ کە ھەموو جارئ بە سۆزەو ئەي خوئندەوہ. لە نوسخەي دەس نووسە کەي خۆشما ھەبە، وە لە ناخري پارچەي «گنج ئالانی» بەوہ بە، بەلام وەك لە پەراوئزی چوارینتەي پشوو دا وئم، لە بەر بئ پەيوەندی ئیوانیان لیم جوئی کردەوہ. لەو نوسخە دەس نووسە دا دوو جوملەي بە جۆرئکی ترە لیرە ئیشارەتی بۆ ئەکەم.
(۵) رەند: زبەرەك. کەندەن: ھەل کەندووہ. لە نوسخە دەس نووسە کەي خۆشما لە جیاتئی «ھېچ کەس نە واچۆ» نووسراوہ: «ھەنی نە واچان» بە پئی ئەوہ دیارە ئەبئ ئەم چوارینتەش پاشماوہي پارچە شعرئک بئ.

دهك ریزان دەس با وەر جه گیان سەندنە
کئی ئەلماس نە رووی دیدە ی ویش شەندنە^(۱)

[۱۸]

هال بەدهال

هال بەدهال، بەدەن هالی و هەواله
یانئى های چون سەنگ قوللە ی قەزاله^(۲)
مـوارۆ واران خەمان پـیشەدا
هالای سەدای دەنگ تۆها تیشەدا^(۳)

(۱) ریزان: داوهریو. شەندنە: وەشاندوو. واتە: کەس نەلئ فەرهاد عاشقیکی زیرەک
بوو، چونکە توانیویەتی وێنە ی شیرین لەسەر بەرد هەلکەنئ، یاخوا بەر لەوێ عیزرائیل
گیانی بکیشی، دەسی داپرزئ بۆ ئەو ئیسه که کردوویەتی، تا ئیستە کئی ئەلماسی داوہ لە
چاوی خۆی، ئەگەر ئەو زیرەک ئەبوو لەگەڵ شیرین ئەبوو بە یەک، وە وێنە کە ی شیرینی بە
شەخسی خۆی دانەناو بە ئەلماس تیبی بەرنە ئەبوو. لە نووسخە ی دەس نووسە کە ما لە
جیاتی «ریزان دەس با» نووسراوہ «دەسش ریزۆ».

[۱۸]

(۲) هال: حال. هالی: خالی. هەواله: چۆل و هۆل. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری
باشەوہ یەوہ.

(۳) موارۆ: ئەبارئ. هالای: هیشتا. واتە: حالم بەدحاله و لەشم چۆل و هۆلە هیزی
تیانەماوہ، وە وەک بەردی سەر قوللە ی قەزاله بارانی خەمی لئ ئەبارئ، کەچی هیشتا
دەنگ دانەوہ ی دەنگی تۆی لئ نەپراوہ.

[۱۹]

هیجرانت جه تهرج

هیجرانت جه تهرج باد وهیشوومی

یه کایهك نه وراق جهسهی مهعدوومی^(۱)

کهرد وه فهرش رای گوزهرگای یاران

بهرد پهی پای ههردان ساراو کوساران^(۲)

[۲۰]

ههرچی دیت وه چه م

ههرچی دیت وه چه شی وه سهفهردا

ههرچی موینی هانه گوزهردا^(۳)

کس خالی نه بی وه هیچ نه فاما

نه وه پهی چیس ویهرد، ئید پهی چیس ناما^(۴)

[۱۹]

(۱) نه وراق: جه معنی «ورق» به معنا گه لآ. معنای ئهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۲) بهرد: بردی. واته: دووریت وهك بای توندی پایز یه که یه که ی گه لآی له شی مهولهوی وه راندو کردی به فهرشی رنگای گوزهرکردنی یاران و گه یاندیه داوئنی دهشت و شاخه کان.

[۲۰]

(۳) شی: چوو. موینی: نه بیینی. معنای ههر دوو شیعره که ینکه وه دئ.

(۴) واته: ههر که ست له مهو پیش دیوه ئهم دنیا یه بی به جی هیشتوو، وه ههرچی ئیستا بیینی بهرئوه یه به جی بیلی، که سیش حالی نه بووه و تی نه گه یشتوو و نه بوچی مردو ئهم بوچی له دایک بوو!

[۲۱]

هەر کاتن^(۱)

هەر کاتن زانای کام وه دانه وه
شه وشه یتان مالا وه خه رمانه وه^(۲)

[۲۲]

هەر چیت دابوو^(۳)

هەر چیت دابوو پیم یه که یه که دامه وه
حیساب حه شرت وا وه لامه وه^(۴)

[۲۳]

هەر یه ند

هەر یه ند دل له بریز خه یال خاله ن
جه خه یال خال ماچی خال خاله ن^(۵)

[۲۱]

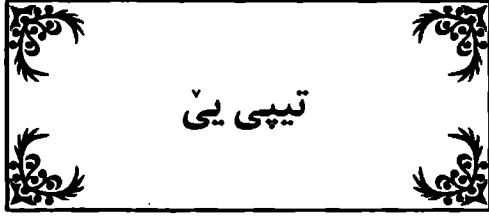
(۱) مهولهوی لهم شیعره دا ترسی خوئی له نهفس وشه یتان پیشان نه دا.
(۲) مالا: مالی یه وه. واته: هەر ئه وه ندهت زانی شه وئک شه یتان هاته سه ر خه رمانی
کرده وه م کاو دانی هه موو ماشی یه وه و بردی.

[۲۲]

(۳) مهولهوی لهم شیعره دا له گه ل خوای گه وره قسه نه کا.
(۴) واته: خوایه هه رچیت پی دابوو یه که یه که هه مووم دایته وه، هیشتا حیسابی رۆزی
حه شرت به سه رمه وه یه، مه به سی له پیر بوون و لی که وتن و مردنه.

[۲۳]

(۵) له بریز: ئه وه ی لیواره که ی لی برزی. واته: دلّم ئه وه نده پربوه له خه یالی خالی یار،
له بهر زۆری خه یال کرده وه له خال، ئه لی نوخته نوخته ی له سه ر په یدا بووه.

تیپی یی

[۱]

یاد زولف لوول

یـاد زولف لوول شیرین نیگاران
 خه یال ئه برۆی نازک نازاران^(۱)
 ئه و بیهن وه چین سه فحه ی پیشانیم
 ئید خه م چه مه که ی بالای که مانیم^(۲)
 فکر دانه ی خال ژهره ژ خه رامان
 ئه ندیشه ی بالای نه و پهس نه مامان^(۳)
 ئه و تانه ی دیده ی سؤما بیژمه ن
 ئید دانه ی ئه سرین وه تاو ریژمه ن^(۴)
 موتریب یه که مان بالای خه م وه رده م
 یه تار ئه سرین خه م کۆک ئاوه رده م^(۵)
 ساد ه ی ته نخوای من وه ی دهم دهرده وه
 لیدهر نه وایئ وه ی چه ند فهرده وه^(۶)

[۱]

- (۱) معنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۲) واته: یادی زولفی لوولی یاران وهك وینه جوان بووه به لۆج له سه ر ته ختی ته و ئلم،
 وه خه یال کردنه وه له نازاره ناسکۆ له کان بووه به هۆی چه مینه وه ی بالام وهك که وان.
 (۳) ژهره ژ: که و. ئه ندیشه: بیر. معنای ئه م شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۴) سؤماییز: ترووکایی لئ بیژراو. ریز: دارژاو. واته: بیرکردنه وه له دانه ی خالی جوانانی
 وهك که و له نجه ولارکه ر بووه به تانه ی سه رچاوی ترووکایی لئ بیژراوم، وه خه یال کردنه وه
 له بالای نه مامه تازه پئ گه یشتوووه کان بووه به فرمیسکی به تاو دارژاوم. مه به سستی ئه وه یه
 فرمیسک له چاوه کانیه وه رێک ئه رژئته خوار وهك بالای به رزو قنجی یار.
 (۵) یه: ئه مه. معنای ئه م شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۶) واته: کاکه ی ئاهه نگ گپر وه زعم زۆر ناخۆشه، بگه ره ئه وه بالای چه میوه م بیکه

یا جه گونای من کهره من ئاوان تهر
 ره حمهت جه تاوان من فهراوان تهر^(۱)
 ههر تۆنی وه تاق داناو تهوانا
 تۆم ههنی، ههنی ئه و کیم بۆ هانا^(۲)
 خه ریک کرده ی ویم و فهزل تۆم
 ئیید مستاونۆم، ئه و ملاونۆم^(۳)
 بۆ بی عه دالهت فهزلت چه نیم بۆ
 وه سیمه ن خه جلهت خزمه ته که ی تۆ^(۴)
 په رده جه روخسار کهرده م لامه بهر
 جه لای هام سه ران رووسام مه که ر^(۵)

به که مان، ئه وه ش فرمیسکی چۆراوگه به ستووم که خه م کۆکی کردوو به بیکه به تار، وه له جیاتی من له م حالی به دهرد گرفتار بوویمه دا ئاوازه به کم بۆ لێ ده به ده م ئه م چه ند شیعه وه که ئه مانه ن له مه وپاش دین.

(۱) ئاوان تهر: ئاوه دان تر، زۆر تر. مه عنای ئه م شیعه به سراوه به شیعی پاشه وه.
 (۲) هه نی «ی یه که م»: هه یت. هه نی «ی دووه م»: ئیتر. هانا: هاوار. واته: ئه ی خوا به که به خشه نده گیت له گونا هه ی من زۆر تره، ته نها تۆی زاناو خاوه ن ده سه لات، منیش هه ر تۆ شک ئه به م، له تۆ به ولاره په نا بهر مه بهر کئی؟
 (۳) واته: له نیوانی کرده وه ی خۆم و فه زلی تۆدا دامام، ئه میان ئه م توینتیه وه له خه جاله تی داو ئه ویان ئه م لاوینتیه وه تا نه ترسم.
 (۴) وه سیمه ن: به سمه. خه جلهت: شه رمه زاری. مه عنای ئه م شیعه له گه ل شیعی پاشه وه ی دا دئ.

(۵) واته: وه ره به پیتی داد له گه لم مه که، چونکه ئه گه ر وام له گه ل بکه ی ئه بی سزام بده ی له بهر ئه وه که تاوانبارم. به پیتی لوتفی خۆت له گه لم بجوئیره وه، ئه وه نده م به سه که شه رمه زاری حوزوورت بووم، ئیتر په رده له رووی کرده وم لامه ده و روو ره شی لای دۆستانم مه که.

یهند بهرۆم خهجلهت کهردهم به وئیدا
 سهراپام تفلنی دهس مارۆ پییدا^(۱)
 چون فکر فهزلت پهرده نهوازۆ
 جوانیم پیری ئاوات مهوازۆ^(۲)

[۲]

یا شیخ ههراگاوان^(۳)

یا شیخ، ههراگاوان مهیله که ی له یلنی
 سهر به سهر وه گیان ههرزانهن خه یلی^(۴)
 جووش کوره ی مهیل دل ستانی یه ن
 دهواش ههوا ی فهدر زمستانی یه ن^(۵)

(۱) بهرۆم: ئەمبا. مارۆ: دینیی. واتە: شەرمەزای کردەوێم ئەوەندە ئەمباتەو بە قاوخی
 خۆماو بچووکم ئەکاتەو، منالیک ئەتوانی دەس یینیی بە سهراپای لەشما.
 (۲) نهوازۆ: نه یه وئ. موازۆ: ئەخوازۆ. واتە: کاتیک که نیازی لوتفت دەرکه وئ و پهرده
 نه دا به رووی خۆیا له عاستی من، پیریم ئاواتی زهمانی جوانی ئەخوازۆ و ئەلجی مادهم خوا
 به خشه نده یه خۆزگه ههراگیز زهمانی لاویه تی دواپی نه هاتایه.

[۲]

(۳) مهولهوی جارێکیان له خانه قای تهوئله میوان بووه و له باله خانه که ی سهر چه مه که
 دابه زیوه - که دیوه خانی شیخی «بهاء الدین» رحمته الله علیه بووه - کات زستان و دنیا ته پوتووشی
 بووه و ژوو ره که ی مهولهوی دلۆپه ی کردووه. مه له ویش بهم چهند شیعه داوای له شیخ
 کردووه که بان گوشیک بنیری بانی ژوو ره که بگپیری.

(۴) ههراگاوان: قوراوه کان. واتە: یاشیخ قوراوتک که به هۆی مه یلی له یلنی وه بپهژی له
 گیانی دلدار، ئەوەندە به نرخه ئەگەر سهر به سهر بیگۆر پته وه به گیانی خۆی هیشتا به
 ههرزان دهسی که وتوو، که واته من له دلۆپه کردنی ژوو ره کهم زویر نیم، وه ههرا کردوومه
 به بیانوو بۆ ناردنی ئەم چهند شیعه.

(۵) دل ستانی: دل سەندن. واتە: تێستا کاتی جووش سەندن کورە ی خۆشە وستی یه،
 که دل له ئینسان ئەسینیی، وه ئەو که فوکۆله به ههوا ی شیعی باسی زستان کردوو
 دانه مریته وه.

ئۆسای بلوربەند پەنجەرەى كاوان
 ئاینە سازیش وست ئەو شەتاوان^(۱)
 وەرۆی بەرد ئەو بەست گرد گوزەرگایی
 دووی ئازیزشەن دڵ ئاھەپراییی^(۲)
 ھای نە، دڵ لوو ئاماش پەى نیەن
 مەکیانەش پەى چیش نەسیم کۆشیەن^(۳)
 نەسیم پەنجەى پات ئەر سەردى کیشان
 بەدارەش نە تۆى دڵ دەروون ریشان^(۴)
 شۆن ھەن نەى سەرۆخت. سازان پەى دەلیل
 جە ھەر سەر بەرزى ھەرس دیدەم میل^(۵)

(۱) وست: خستە. واتە: وەستا شووشە تێخەرى پەنجەرەى شاخەکان دەسى کرد بە ئاوتنە دامەزراندن بە سەر چەمەکانیشا. مەبەسى ئەو پە ئەو خواپەى كە چۆراوگەى ئاوى سەرشاخ و ئەشكەوتەكانى كرد بە سەھۆل، چەمەكانیشى مەیاندا.

(۲) وەرۆی: بەفر. بەرد ئەو بەست: بردیە بەست، دای پۆشى. ئاھەپ: ئەو رینگایەى كە بە زەحمەت پێى بووترى رینگا. واتە: بەفر رینگا و بانەكانى ھەموو داپۆشیو، دڵ ئەگەر تاقە رینگایەكى بێى بۆ لای یاریتییە لە دوو كەلى ھەناسەى كە ھەلى ئە كیشى لە تاو دوورى ئەو. (۳) مەکیانەش: مەى بێرە. كۆشیەن: بۆ كۆی چوو. لێرەو مەولەوى ئە كەوتنە قسە لە گەل خۆى و ئەلى نە كەى دڵ بئیری، چونكە دڵ ھات و چۆى بۆ نە، ئەى نەسیم بۆ كۆی چوو ئەو بانگە كە بێتەرە.

(۴) بەدارەش: بێخەرە. واتە: نەسیم، ئەگەر پەنجەى پێت سەرمای بوو بێخەرە ناو دلى دەروون بریندارانەو بەگەرمى بێتەرە. مەولەوى لێرەدا وردەكارى بەكى جوانى كردوو كە نەسىمى شوپھاندوو بە ئینسان كە بە سەر بەفرا پڕوا پێى سەرمای ئەبێ، نەسىمیش كە بە سەر بەفرا بوەزى دیوى سەر بەفرە كەى ھەواى ساردى بەفرە كە وەرئەگرئ.

(۵) شۆن: شوین. سازان: دروست كردوو. میل: ئەو دارە لە سەر رینگای بى نیشانە دای ئە چەقێن بۆ ئەو ەى ریبوار رى و نە كا. واتە: ئەگەر لەو ئەترسى رینگات لى و ن بى،

بشو چون یاوای وهی دوی سهردهوه
 بی پرسا بنال وهی دوو فهردهوه: (۱)
 بالآخانهی چه دیوانه کهی تو
 بانه ناو وه گل ناسانه کهی تو (۲)
 تکهش عاجز کهرد خه یالت تیش دا
 نازیز بو جاری پا بنیه پیش دا (۳)

مه ترسه، چونکه ریگاکه ی نیشانه ی هه یه. له م زستانه دا فرمیسکی چاوه کانم له هه مرو
 بهرزایی به کا نیشانه یه کی داناوه بزرئ به دیی کردن.

(۱) بشو: بچی. یاوای: گه یشتن. پرسا: پرس. بنال: بنالینه. واته: پرؤ بو لای دوست، که
 گه یشتیه لای به ده م هه ناسه ی سارده وه بنالینه و هم دوو شیعره بلئ: دوو شیعره که
 نه وانه ی پاش هم شیعره ن.

(۲) بانه ناو: سواغ دراو. مه عنای هه ردوو شیعره که ینکه وه دئ.

(۳) تکه: دلۆبه. بنیه: بنئ. واته: باله خانه ی سهر چه م که دیوه خانی تو یه و بانه که ی به
 خاکی به رده رگاتان سواغ دراوه، که وتوو ته دلۆبه کردن، وه به هوی نه وه ناتوانین له سهر
 ئوسوولی ته ریقه تی نه قشبه ندی خه یال له تو بکه ینه وه تیا یاو «رابطه» ت بکه ین، جار تک
 ته شریف یننه و پی یه کی پیا بنئ با دلۆبه نه کاو بتوانین خه ریکی بیر کردنه وه که مان بین. نه مه
 مه عنا دیاری یه که یه تی، به لام مهوله وی مه عنا یه کی له مه ورد تریشی مه به ست بووه که
 نه وه ته باله خانه ی چاوی دلداره که ت که دلئ دیوه خانی خو ته وه همیشه تو ی تیا ی، وه
 بانه که ی به خاکی به رده رگاکه ت سواغ دراوه - مه به سی له وه یه گوا یه هه مو جاری پیی
 نه نایه سهر چاوی - تک تک فرمیسکی لی نه پرژئ، له بهر نه وه و ننه ت له ناو چاوما عاجز
 بووه - چونکه که چاو ناو بکا و ننه ی هه یچ به ساقی وه رنا گریئ - سا نازیز پیی ناسکه کانت بنئ
 به سهر چاوه کانما با دامرکین و فرمیسک نه پرژن.

له هه ندئ نوسخه دا شیعره ی یه که م له م دوو شیعره به م جو ره یه:

باله خانه ی چه م دل دیوانه که ت بانه ناو وه خاک سهر ناسانه که ت

واته: باله خانه ی سهر چه م که هی دوسته دل بو شید - ووه که ته. وه به پیی مه عنای دووم
 باله خانه ی چاوی نه و دوسته که دلئ شیت بووه بو ت... تاد.

[۳]

ياران بەرشىيەن^(۱)

ياران بەرشىيەن جە زىند وە زامەن
گرد تەفرەقە بىن چون خەيال من^(۲)
گەرد كوچشان ئانا ديارەن
دەك لىلاوئىت بو چوئنت قەرارەن^(۳)
سەنگى بار ھوش، پىش بار فامت
دەوار شادى، چىخ ئارامت^(۴)
لوان چەنى كوچ خالوكەى ھامفەرد
ئىستە بار وستەن نە ھەوارگەى ھەرد^(۵)
تو چىش مەكەرى كەم ھوش كەم فام
پەرى عەيبوعار مەندەنى جە لام^(۶)

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم قەسىدەبەى لە پاش مردنى ئەحمەد بەگى كۆماسى وتوۋە، وە قسە لەگەل خۆى ئەكا تىايا.
(۲) زىند: جىگىلى لە دايك بوون، دنيا. واتە: دۆستان ھەموو مردن و گۆرگرتىنە باۋەش و بوو بە زامىنان، وە ۋەك خەيالە پەرىشانەكەى من پىرۇو بىلاو بوون.
(۳) واتە: تۇزى بارو كۆچىان ديارە، ئەى تو چوئنت خوت گرتوۋە نەروئىشتوۋى بە دوايانا، دەك كوئىرايىت داىەت.
(۴) سەنگى بار: بارى قورس كەكاروان چى لەكاروانا ئەى خەنە دواۋە. پىش بار. شت و مەكى سووكو ھەرزان بەھا كە ئەى خەنە پىشى كاروانوۋە. مەعناى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەبەۋە.
(۵) لوان: رۆىشتوۋە. واتە: بارى قورس و سووكى ھوشو فامتو، دەوارو چىخى شادى و ئارامىت لەگەل كوچو بارى خالوكدا رۆىشتوۋونو ئىستا لە ھەوارگەى دەردو مەينەتا بارىان خىستوۋە.
(۶) مەعناى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەبەۋە.

ساچهنی نه پړواچ یاوه وه یاران
 با تهن بۆ وه سەنگ مەندە ی هەواران^(۱)

[۴]

یاوا پیّم نامه‌ی^(۲)

یاوا پیّم نامه‌ی شیرین خیتامەت
 دەك دەك نە پێزۆ سەرپەنجە ی خامەت^(۳)
 سیا ی سورمە ی خەت نە دیدەم شانا
 بادەرەوشە ی وەرەق خەمان رفانا^(۴)
 مەرھەم بی پە ی زام ئە فەعی یان گەستەم
 دەوایی پە ی دەرد جەستە کە ی خەستەم^(۵)

(۱) چەنی: لە گەل. یاوه: بگه. واتە: ئە ی تی نە گە یشتوو، تۆ بە تەنیا چی ئە کە ی وا لێره ماوی؟ هەر بۆ عەیبو عار ماویتەوه لام، هەلسە لە گەل گیانما بکە وەرە ری و بگەرەوه بە دۆستان، چش با لەش رەش بوو وە کەم لێره بە جی بمینی وە کو بەردی ژێر مەنجەل کە لە هەوارە کانا ئە مینیتەوه.

[۴]

(۲) مهولهوی ئەم چەند شیعەرە ی بۆ شیخی «بهاء‌الدین» رحمۃ اللہ علیہ نووسیووە کە نامە یە کە ی بۆ ناردبوو، وە تیا ی دای باس کردبوو کە شیخ «ضیاء‌الدین» رحمۃ اللہ علیہ برای لە تیرانەوه گەراوہ تەوه.
 (۳) نە پێزۆ: دانە وەرێ. واتە: نامە ئاخەر خۆشە کە تم پێ گە یشت، یاخوا هەرگیز ئەو سەرپەنجانەت دانەرزین کە قەلە مە کە یان گرتبوو بە دەستەوه. وشە ی «شیرین خیتامەت» ئیشارە تە بۆ ئایە تی «خِتَامُهُ مِسْکٌ».
 (۴) شانا: وە شاندم. بادەرەوشە: باوہ شین. رفانا: راوی نا. واتە: مەرە کە بە رەشە کە ییم وە ک کە وە شانند بە چاوما، کاغەزە کەش لە جیاتی باوہ شین خەمی لی دوور خستەوه.
 (۵) ئە فەعی: مار. واتە: نامە کەت بووبە مەلھەمی زامی ماران گەستەم و دەرمانی دەردی لەشی بیمارم.

تەسکین دا وە ئیش نیشەکەى دورى
وہ دلہى سۆچىيائى نار مەھجورى^(۱)
مەگەر خوداوەند کەرەم کەرەوہ
تەفرەقەى ياران جەم ئاوەردەوہ^(۲)

[۵]

يار وە فادار^(۳)

يار وە فادار شەرت و بەين بى شۆ
چون نوور ديدەى مەعدوومى مەبو^(۴)
وہختى بەندەى ویش بى حال وە جەم دى
ئەسرین وە جەم دا ريزاو پەشيو بى^(۵)

(۱) واتە: ئیش و ئازارى نوکى تىزى دورىتى داسوکناندو ئيسراحتى دا بە دلّم کە بە ناگرى دورى سووتاوہ.

(۲) واتە: چونکە خوا لوتفى کردو دۆستانى لە يەك بووى يەك خستەوہ.

[۵]

(۳) مەولەوى ئەم دوو شيعرەى بە بۆنەى کوئز بوونىوہ و تووہ.

(۴) بى شۆ: بى ئەندازە. مەعنای ھەردوو شيعرە کە پیکەوہ دى.

(۵) واتە: يارى بە وە فاوگفت و پەيمان لە ئەندازە بە دەر راست وەك رووناكى چاوى من ئەبى، کە منى خوলামى خوئى دى حالّم پەريشانە، فرميسكى بە چاوى خوئى دا رزانندو تىك چوو. مەبەسى ئەوہ يە چاوى بۆ بەشدارى بوون لە نارەحتى حاليا کوئز بووہ.

[۶]

یاران، دلداران

یاران، دلداران نه توئی دل داران
بی یاد یاران، یاران مهویاران^(۱)

[۶]

(۱) داران: رائه گرن. مهویاران: رانا بویرن. واته: عاشقه دلداره کان یاره کانی خویمان له ناو
دلینا رائه گرن، چونکه دۆست به بی یادی دۆست ناتوانی بژی.

پرده که سه خته ن، خه یلج باریکه ن
 رای نه جات یه کجار باریک مهوینوون
 وه قهه توانای ویت باریکه ندی که ر
 شون پای کردار هام فهران هورگیر
 خه جالته تی به نزم یاران نه یو بیت
 نی یه نی وه تهنگ شهر مه ساری ویت
 ئه ر و اچان په قهش ئه و به زم مه حشره
 چه نی توانای سه ر هورده رده شه ن
 من مشیو کام خاک که روون وه سه ردا

دله، راگه کهت خه یلج تاریکه ن
 ساری هیدایهت تاریک مهوینوون
 چۆله چراوی پهری ویت ساز دهر
 ئه ر گونا رای راس به رده نی جهویر
 به ل له و دیوان دا دیوانه ی سه رشیت
 باری ئه ر غه قلته دام ته ندن نه ریت
 یاد ئه و سه رومر وه دهر وون باومر
 یه مه نسووب تون ئینه کرده شه ن
 ئه و به شه ر مه وه مدیو به و مر دا

ISBN 964-7638-54-X

9 789647 638548

سنبلج، پاساز عزتی
 انتشارات کردستان
 تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲